

Rendvédelem-történeti Füzetek

Acta Historiae Preasidii Ordinis

HU-ISSN 1216-6774

XIX. évf. (2010) 22. sz.

TUDOMÁNYOS PERIODIKA

Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság

Budapest

Rendvédelem-történeti Füzetek

Acta Historiae Praesidii Ordinis

HU-ISSN 1216-6774

XIX. évf. (2010) 22. sz.

TUDOMÁNYOS PERIODIKA

**Másfél évszázad rendszerváltozásainak
hatásai a nemzeti rendvédelmünkre**

Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság

Budapest

Főszerkesztő: **Dr. PARÁDI József**
Szerkesztő: **PARÁDI Ákos**
Mag. SIMON F. Nándor
SOM Krisztián
Dr. SUBA János

A szerkesztőség elérhetősége:

✉: H-1037 Budapest, Haránt u. 12.

☎: (+36/06-1) 325-1673

📠: (+36/06-1) 325-1647

📞: (+36/06-30) 479-5654

@: szbmrtd@gmail.com

HU ISSN 1216-6774
Budapest 2010

Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelettel és egyben örömmel tájékoztatom, hogy a Magyar Tudományos Akadémia Hadtudományi Bizottsága, az éves tervében foglaltaknak és az Önök kérésének megfelelően megvizsgálta a hadtudományban meglévő mértékadó folyóiratokat, továbbá az új kérelmeket.

Megköszönjük az adatszolgáltatás során nyújtott segítségüket és együttműködésüket.

A kérelmek elbírálását követően a Hadtudományi Bizottság a hadtudományban mértékadó folyóiratok listájára, 2008-tól felvette a következő folyóiratot:

„Rendvédelem-történeti Füzetek, HU-ISSN 1216-6774”

Tisztelt Elnök Úr! További tudományos munkájukhoz a Bizottság nevében kívánunk Önnek, a magyar tudomány, benne a hadtudomány nem kis felelősséggel járó szolgálatában kiapadhatatlan alkotóerőt és kitűnő egészséget, sok sikert és eredményt.

Budapest, 2008. június 09-én.

Szívélyes üdvözléssel:

Dr. FELHÁZI Sándor
sk. titkár

SZERZŐK**ARTNER Ramona**

(+36/06-20)915-0470 ; artner.ramona@gmail.com

A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság tagja. Kutatási területe a német és a magyar rendvédelmi szakkifejezések etimológiai vizsgálata.

Dr. BENCsik Péter mag. ☞

(+36/06-70) 504-7683 ; bencsikp@yahoo.com

A történelemtudomány Ph.D. doktora. Az MTA Bolyai-díjas munkatársa, meghívott egyetemi oktató. A szegedi Aetas című lap szerkesztőségének tagja. A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság tagja. A rendvédelem-történet magisztere. Kutatási területe a magyar határformalmi utiokmányok a XIX–XX. században, és az 1945. utáni magyar politikatörténetben.

Dr. CHVOJKA Michael egyetemi tanársegéd ☞

(+421-902) 382-997 ; chvojkam@yahoo.de

A nagyszombati Szent Ciril és Metód Egyetem történelmi tanszékének munkatársa. A történelem-tudomány Ph.D. doktora. Kutatási területe a HABSBURG-monarchia XVIII. századi rendvédelme.

FORRÓ János ☞ ✉ ☞ ☞

(+36/06-20) 311-3966 ; forro.janos@vipmail.hu

A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság tagja. Közbiztonság történeti szakértő. Kutatási területe Fejér megye és Székesfehérvár XIX–XX. századi rendvédelem-története.

Dr. Hegedűs Ernő ☞ ✉ ☞

(+36/06-20) 470-8734 ; hegedus.erno@freemail.hu

A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság tagja. A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Katonai Műszaki Doktori Iskolájának doktorandusz hallgatója. Kutatási területe a légi deszantok és haditechnikai eszközök fejlődéstörténete, valamint azoknak a XX. századi rendvédelme során megvalósított alkalmazásai, illetve a Koronaórség története.

Dr. PARÁDI József főiskolai tanár ☞ ✉ ☞ ✉ ☞ ☞

(+36/06-30) 912-7651 ; paradi.jozsef@gmail.com

Bölcsészdoktor, a hadtudományok kandidátusa. A Magyar Tudományos Akadémia köztestületi tagja. A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság elnöke. A rendvédelem-történet magisztere. Határőrizet-történeti szakértő. A Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis) és a Rendvédelem-történeti Hírlevél (Nuntiones Historiae Praesidii Ordinis) periodikák főszerkesztője. Kutatási területe a XIX–XX. századi magyar rendvédelem.

Dr. SUBA János ☞ ✉ ☞ ✉ ☞

(+36/06-30) 566-7120 ; suba.janos@webmail.hu

A történelem segédtudományai (történeti-földrajz) egyetemi doktora, a történelemtudomány Ph.D. doktora. A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság alelnöke. A rendvédelem-történet magistere. A Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis) HU ISSN 1216-6774 szerkesztője. Kutatási területe a történeti földrajz, a XVIII–XX. századi magyar állam határának története, objektumtörténet, a magyar fegyveres erők diszlokációjának története. Kárpát-medencei erődítések.

TAKÁCS Gyula doktorandusz

(+36/06-20) 434-1538 ; gyula.takacs.budapest@gmail.com

A Pécsi Diplomások Köre társadalmi szervezet tagja. Kutatási területe a haderő szerepe a rendvédelemben.

Piktogram	A rendvédelem-történeti elismerések
	Rendvédelem-történetért Díj
	Rendvédelem-történetért Érdemrend a rendvédelem-történet kiváló művelőjének
	Rendvédelem-történetért Érdemrend a rendvédelem-történet önzetlen támogatójának
	Rendvédelem-történetért Érdemkereszt a rendvédelem-történet kiváló művelőjének
	Rendvédelem-történetért Érdemkereszt a rendvédelem-történet önzetlen támogatójának
	Rendvédelem-történetért Érdemérem

TARTALOM

Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre

BENCSEK Péter	DOI: 10.31627/RTF.XIX.2010.22N.13-19P
A határszéli gazdasági (kettősbirtokos) forgalom megszűnése 1945–1950	13
CHVOJKA Michael	DOI: 10.31627/RTF.XIX.2010.22N.20-24P
Die Betrachtung – und Vergangenisse des Polizeiprasident SEDLNITZKY gegenmüller den Burschenschaften	20
CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona)	DOI: 10.31627/RTF.XIX.2010.22N.25-29P
Ahogy a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott	25
FORRÓ János	DOI: 10.31627/RTF.XIX.2010.22N.30-45P
Milyen legyen a jövő rendőrsége?	30
FORRÓ János	DOI: 10.31627/RTF.XIX.2010.22N.46-52P
A polgári magyar állam központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata	46
HEGEDŰS Ernő	DOI: 10.31627/RTF.XIX.2010.22N.53-59P
Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szervezeteknél és a légideszant csapatoknál	53
PARÁDI József	DOI: 10.31627/RTF.XIX.2010.22N.60-76P
A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században	60
PARÁDI József	DOI: 10.31627/RTF.XIX.2010.22N.77-91P
A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata	77
PARÁDI József	DOI: 10.31627/RTF.XIX.2010.22N.92-114P
A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945	92
SUBA János	DOI: 10.31627/RTF.XIX.2010.22N.115-124P
Határkijelölés, határkítűzés 1867–1945	115
SUBA János	DOI: 10.31627/RTF.XIX.2010.22N.125-134P
A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon	125
TAKÁCS Gyula	DOI: 10.31627/RTF.XIX.2010.22N.135-139P
Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében	135
Recenziók	140
Rezenionen	142
Citációs index publikációk és kéziratok	144
Citációs index periodikák	174
Citációs index levél-, irat-, és dokumentumtárak	179
Citációs index jogszabályok	180
Index nominum	191
Index geographicus	198
Index chronologicus	221
Index organicus	241
Kéziratokkal szemben támasztott igények	262
Szerzői úrlap	265
Szerzői adatlap	266
Összesített tartalom	267

In memoriam a Magyar Királyi Nemesi Testőrség

*„Condita decrescit, vulgata scientia crescit.”
Az elrejtett tudás csökken, a másokkal közölt ellenben gyarapszik.*

BENCSIK Péter**A határszéli gazdasági, kettősbirtokos forgalom megszűnése 1945–1950**

A országhatár mentén élő lakosság könnyített határátkelése, az ún. kishatárforgalom több, mint száz éves múltra tekint vissza. Eredeti értelme az volt, hogy a határmenti földtulajdonosok, s köztük is különösen azok, akiknek a határ mindkét oldalán volt birtoka (ún. kettősbirtokosok), átjárhassanak a másik állam területére földjeik megművelésére, valamint piacra vinni terményeiket. Később ez a forgalom kibővült a rokonlátogatás, orvosi ellátás igénybevétele, illetve hivatalos célú utazások típusaival is. Ennek megfelelően többféle igazolvánnyal lehetett átlépni a határt is, melyek eltérő jogosultságokat is adtak. A legnagyobb könnyítéseket a kettősbirtokosok kapták (birtokos határszéli útiigazolvány), ezek családtagjai, bérmunkásai határszéli útiigazolványt kaptak, a rokonlátogatók és más, nem gazdasági okból átkelők pedig alkalmi útilapot. Utóbbi csak egy alkalommal jogosította fel tulajdonosát a határ átlépésére, az előbbieket viszont egy évre, s azon belül korlátlan számú utazásra szólta.¹

Fokozódott a kishatárforgalom jelentősége Trianon után mivel az új határ birtokok százait vágta ketté, közeli rokonokat vágott el egymástól. A szomszéd államok politikai okokból igyekeztek korlátozni a kishatárforgalmat, ami elsősorban magyar érdekeket szolgált. A kormány viszont sikeresen védte meg a magyar érdekeket, s a határszéli forgalom még a II. világháború alatt is folyt, egészen 1944-ig.² Ekkor a német megszállás, a nyilas uralom és a front átvonulása miatt a kishatárforgalom szünetelt.³

Vizsgálatom annak a folyamatnak a feltárására irányul, amelyben a határszéli gazdasági és egyéb forgalom 1945 után újraindul, majd fokozatosan megszűnik. Érdeemes előre megállapítani, hogy míg 1945 előtt Magyarország az ellenséges légkörű kisantant gyűrűben fent tudta tartani a kishatárforgalmat, addig a hivatalosan barátnak számító népi demokráciák, ill. egyre inkább kommunista diktatúrák közt ez már nem sikerült. Ennek okai közt elsősorban az játszott szerepet, hogy államvédelmi okokból a határok átjárhatóságát már a magyar fél sem kívánta fenntartani és a kommunista rezsim nem törődött saját állampolgárainak érdekeivel.

A forgalom megindulása alapvetően új helyzetben történt meg. Magyarország egésze és a vele szomszédos területek egyaránt szovjet megszállás alá kerültek, beleértve az osztrák határszakaszt is. Az útleveles forgalom engedélyezése a SZEB kezében volt⁴, így a határ legális átlépésére szinte egyedül a kishatárforgalom adott lehetőséget. Ennek is újra kellett azonban indulnia és kezdetben (1945–46) ez helyi megegyezésekkel történt⁵. Emiatt eltérő szabályok léptek életbe nemcsak valamennyi szomszédos állam felé, hanem egy–egy szomszédos állam egyes kisebb határszakaszán is. Közös jellemzőik a következők: főleg a gazdasági forgalom újjáindítását szabályozták, a határ mentén 15 km-es sávban állandóan lakókat jogosítják fel a határ átlépésére. Három igazolvány típust vezetnek be (tulajdonképp csak a korábbi típusokat felelevenítve): kettősbirtokos igazolvány, határszéli igazolvány és alkalmi útilap. Valamennyi igazolványt láttamoztatni kellett a túloldali állam hatóságai által, vagyis határszéli útiokmányok is vízumkötelesek voltak.

Lényegesebb különbségek is voltak: a Szovjetunió felé sem gazdasági, sem útilapos forgalom nem indult meg, Románia felé nem a 15, hanem csak a 10 km-es határsáv állandó lakosai vehették igénybe azt, de Csehszlovákia felé is 10 km-es határsávban állapodtak meg, amely azonban indokolt esetben 15 km-re is bővíthető volt. Románia és Jugoszlávia felé a határátlépés csak nappal volt lehetséges (Csehszlovákiába ez csak az alkalmi útilapra vonatkozott). Jugoszláviába kizárólag a kettősbirtokosok léphettek át, de az alkalmi útilapokat Románia sem akarta elfogadni.⁶

Államközi szerződésekre, melyek egy–egy határviszonylat forgalmát átfogóan szabályozták, jellemzően 1947-ben került sor.⁷

1947–1948-tól már megkezdődtek azok a korlátozó intézkedések, melyek a kishatárforgalom felszámolását készítették elő. Jugoszlávia kisajátította a német nemzetiségű magyar állampolgárok ottani birtokait,⁸ valamint erre törekedett a magyar nemzetiségűekkel szemben is.⁹ Déli szomszédunk 1948-ban két úton beszüntette a forgalmat, ami ellen ekkor még Magyarország fellépett¹⁰. Hamarosan azonban a magyar hatóságok is érdekeltté váltak a Jugoszlávia felé történő kishatárforgalom visszafogásában, miután a Kominform kizárta a JKP-t és megindultak a támadások TITO ellen. Csehszlovákiában a magyar kisebbség elleni politika 1945-től kezdve beárnyékolta a határszéli forgalmat is.¹¹ 1948-ban azonban államosították a magyarországi kettősbirtokosok ottani földjeit és két hónapra beszüntették a kishatárforgalmat is. A Belügyminisztérium erre utasította a határrendészeti kapitányságokat, hogy viszonzásig alapon ők is szüntessék be a csehszlovák kettősbirtokosok és alkalmi útilaposok beléptetését Magyarországra.¹² Románia bevezette azt a gyakorlatot, hogy a téli időszakra, amikor a mezőgazdasági munkákban szünet áll be, erre hivatkozva határátlépést rendelt el.¹³ Emellett Románia más eszközökkel is gátolta a forgalmat (csakúgy, mint a két világháború között). Már 1947-ben a nyári munkák

idején is határozásokat vezettek be és törvénytelenül magas beszolgáltatásra kötelezték a magyarországi gazdákat.¹⁴ Akadályozták a terményátvitelt, jogtalanul elkobozták az útiokmányokat, olyan súlyos adókat és beszolgáltatási terhet rónak ki a birtokosokra, hogy jó termés esetén is lehetetlen volt azokat teljesíteni, vagy éppen a kettősbirtokos igazolványok láttamozását február helyett csak májusban végezték el, s ezzel az egész évi munkát lehetetlenné tették.¹⁵ A magyar érintettek persze tiltakoztak: „Amíg 1945-ben és 1946-ban a régi, HORTHY-rezsimmel kötött megállapodás illetve egyezmény szerint jártak el a románok, minden útvonal nyitva volt és mindazon kedvezményeket élvezhették kölcsönösen a kettősbirtokosok, amelyek addig érvényben voltak. 1947 óta azonban amióta a két nép közötti káprázatos ünnepekkel összekötött baráti összefüggések rendszeresítették, azóta a fejlődő magyar demokráciára mind nehezebb és nehezebb terheket raknak”. A román válasz: „átalakulások vannak folyamatban, amelynek érdekében a román kormány szükségesnek tartja, hogy bizonyos korlátozásokat léptessen életbe. Ezen intézkedéseknek a szükségességét nekünk vezetőknél kell megmagyarázni a honfitársainknak.” A hivatalos magyar szervek nem mindig támogatták a lakosságot. „KARÁCSONYI Ferenc [csanád megyei] főispán záróbeszédében kijelentette, hogy ezek a problémák, amelyek most felvetődtek, ezeknek egy alap oka van: az elmúlt fasiszta idők rendszere. A kettősbirtokosság fogalma a földek szocializálásával rövidesen megszűnik és így önmagától meg fog szűnni minden kettősbirtokos probléma.”¹⁶

Ekkoriban azonban már a magyar hatóságok is a kishatárforgalom visszafogására törekedtek. 1947-ben ez főleg az osztrák határon jelentkezett, a hivatalos indoklás szerint a nagyarányú csempészet miatt.¹⁷ Ezen a határszakaszon a szovjet katonai hatóságok is akadályozták az átléptetéseket, SZEB-engedélyhez kötve a kishatárszéli forgalomban használt útiokmányok kiadását.¹⁸ 1948-ban a központi szervek felhívták az illetékes helyi hatóságot (amely a BM ÁVH szerve volt ekkor már), hogy „útiokmányt csak feltétlenül indokolt esetben a fennálló rendeletek figyelembevételével mellett alapos környezettanulmány után adjon ki”,¹⁹ e mellett valamennyi igazolvány központi nyilvántartását is bevezették. Sőt, már a határvonal megközelítéséhez is engedélyre volt szükség²⁰, és elsőként az osztrák határon, Magyarország is a megnyitott átkelőhelyek csökkentésére, valamint a kettősbirtokosok birtokcseréjére törekedett²¹. A lezárandó utak kiválasztását azonban még az szabta meg, hogy melyik szolgál inkább osztrák, mint magyar érdekeket²². Általában is elterjedté vált az az elv – mind a magyar, mint a szomszédos államok hatóságai körében – miszerint a fő cél „az államvédelem biztosítása kell legyen és nem a birtokok feltétel nélküli megmunkálása”.²³

A kishatárforgalom teljes megszüntetése Ausztriával.

Az 1947. március 17-én megkötött magyar-osztrák kishatárforgalmi egyezmény végül nem is lépett hatályba, a korábbi, 1926-os szerződést pedig a magyar fél 1948. december 1-én felmondta. A felmondás 1949. március 1-én vált hatályossá.²⁴ Mindez nem jelentette, hogy a határszéli forgalom teljesen megszűnik, mivel életben volt még az 5.300/1923. ME. rendelet, amely abban az esetben volt alkalmazható, ha valamely szomszéd állammal nem létezett szerződésünk. A negyedszázados rendelet azonban a régi államközi szerződéshez hasonlóan túl liberálisnak bizonyult, ezért helyette a magyar kormány egy új, szigorúbb rendeletet akart kiadni²⁵. Az alkalmi útiokmányokat 1949-ben már nem adták ki, a birtokos igazolvány megmaradt, de bérlők már nem voltak jogosultak rá; a határszéli útiigazolvány a birtokos családtagjának, erdő- és bányászati állandó alkalmazottnak volt adható, de szerződéses mezőgazdasági munkásoknak nem²⁶. Ugyanezek a feltételek vonatkoztak természetesen az osztrák állampolgárokra; ezt a láttamozás megadásával, illetve megtagadásával tudták elérni a magyar hatóságok. A későbbiekben a kettősbirtokos forgalom súlyos adminisztratív akadályok ellenére is tovább folyt. A megnyitott utakat többször vizsgálták felül, s ha úgy látták, hogy egy út inkább osztrák érdekeket szolgál, azt a magyar szervek lezárták²⁷.

Természetesen a magyar korlátozásokat osztrák részről hasonló retorziók követték. Emiatt a kettősbirtokosok helyzete gyorsan ellehetetlenedett. 1949-ben még mindkét állam megadta az úti igazolványt a kérelmezők 30 %-nak, 1950-ben viszont már minden beadott igényt elutasítottak. Emiatt a magyar fél a személyforgalmi egyezmény 1948-as felmondása után a gazdasági forgalomra vonatkozó, elvileg még hatályos államközi szerződést is fel akarta mondani, valamint birtokcserére is javaslatot kívánt tenni.²⁸

A kishatárforgalom teljes megszüntetése Romániával.

1949. február 11-én Bukarestben Magyarország és Románia megegyeztek határmenti birtokok kölcsönös kicseréléséről és a kettősbirtokos forgalom megszüntetéséről.²⁹ Az 1949-es évben a gazdasági forgalom még viszonylag szabadon folyt, a gazdáknak azonban 1949. november 1-ig valamennyi betaka-

rítási munkát be kellett fejezni, s ezután a határon túli birtokaikat kisajátította a szomszédos állam³⁰. Ettől a naptól kezdve a birtokos és a határszéli úti igazolványos forgalom megszűnt. Mint láttuk, az alkalmi útilapos forgalom Romániával már egyébként sem létezett, ezzel a keleti határainkon a kishatár-forgalom minden formája megszűnt. A Szovjetunió felé ilyen eleve nem is volt.

A kishatárforgalom teljes megszüntetése Jugoszláviával.

Meglepő módon 1949-ben – minden politikai ellentét ellenére – a kettősirtokos forgalomban 1949-ben inkább enyhülés állt be a két ország közt. A korábban lezárt utakat sorra nyitották meg, sőt új, helyi megegyezéseket is kötöttek a forgalom szabályozására.³¹ Erre azért is került sor, mert a határőrzászlóalj nem voltak tisztában az 1947. november 27-i szabadkai egyezmény alkalmazásával. 1949 május 19-én Szegeden a két ország megegyezett a szabadkai jegyzőkönyv kiegészítésében is, így május 25-től azok az átkelők is megnyíltak, ahol még nem volt helyi megegyezés³². Alkalmi útilapok itt nem léteztek korábban sem, s most is csak a gazdasági forgalom indult újra. Itt is szigorú korlátozások álltak fenn³³. A két ország közti éles politikai ellentétek miatt azonban 1950-re minden jugoszláv igénylő igazolványának láttamozását megtagadták, nem adtak úti igazolványokat a magyar igénylőknek; ugyanezt tették a szomszédos állam hatóságai is. 1950 májusában tervbe vették az 1947-es megegyezés azonnali hatályú felmondását is³⁴. KAJLI József államvédelmi ezredes több iratban kérte PÉTER Gábort, hogy döntsön az osztrák és a jugoszláv viszonylatú kettősirtokos forgalom egyoldalú beszüntetéséről, mert „e két ellenséges állammal a birtokcsere egyezmény megkötése nehezebb lenne.”³⁵

A kishatárforgalom részleges fennmaradása: Csehszlovákia.

A kettősirtokos egyezményt még 1937. november 17-én kötötték Prágában, de a csehszlovák kormány az 1947-es békeszerződés 10. szakasza alapján azt nem kívánta fenntartani. A forgalom mégis a régi keretek közt folyt tovább. 1949-ben birtokcsere-egyezményre vonatkozó tárgyalások folytak, de kisebb kérdések akadályozták azok lezárását. Az ÁVH értékelése szerint „az eredményesebb határőrizet biztosítása érdekében szükséges, hogy a kettősirtokos forgalom Csehszlovákia viszonylatában is megszűnjék”.³⁶ Ezek után javasolja, hogy mielőbb fejezzék be a megkezdett tárgyalásokat s az 1950–51-es gazdasági évben már ne legyen kettősirtokos forgalom. Ennek ellenére az északi határon még 1950-ben is volt példa arra, hogy új utakat nyitottak meg a kettősirtokos forgalom számára³⁷, valamint tovább élt az alkalmi útilapos átkelés is.³⁸

A birtokcserére vonatkozó tárgyalást 1949. július 25-én határozta el a két ország az ún. csorba-tói pénzügyi egyezményben. Ennek értelmében a konkrét tárgyalások 1950 januárjában indultak, sikertelenül. Júniustól újra tárgyaltak, június 29-én Pozsonyban aláírták. Az egyezmény kimondta, hogy a birtokcsere a betakarítás ütemében, de lehetőleg november 1-ig kell befejezni.³⁹

Még le sem zajlott a kettősirtokos forgalom megszüntetésének folyamata, amikor – szomszédaink közül egyedülállóan – határforgalmi egyezmény megkötésének előkészületeire került sor Csehszlovákia felé. A magyar fél szerette volna egyszerre tárgyalni a közös határállomásokra, a vámpolitikai megállapodásra és a kishatárforgalomra vonatkozó egyezményeket, de a csehszlovák szervek csak a kisebb határszéli forgalom ügyében jeleztek tárgyalási szándékot⁴⁰. Ennek magyar tervezetében természetesen már nem szerepel a kettősirtokos forgalom, illetve semmilyen más, mezőgazdasági jellegű határforgalom; ezzel szemben munkások, halászok, egészségügyi dolgozók számára egy évre érvényes határszéli igazolvánnyal lehetővé tennék a határátlépést az országhatártól 10, esetleg 15 km-es távolságon belül lakók számára. Továbbra is fennmarad a tervezet szerint az évek óta csak szokásjog alapján működő alkalmi útilapos forgalom (kivételes és sürgős esetben, a határkerület bármely állandó lakója számára).

Az egyezmény megkötéséhez Csehszlovákia ragaszkodott, enélkül nem volt hajlandó a közös határállomásokra vonatkozó egyezmény megkötésére. A magyar fél akarata ellenére fogadta el a kishatárforgalom részleges fennmaradását, valódi szándékai szerint ugyanis az alkalmi útilapok teljesen megszűntek volna és a távolsági forgalom számára megnyitott átkelőhelyek számát is csökkenteni akarta.⁴¹ A tárgyalásokat végül csak 1951-ben kezdték meg, s nem is a magyar, hanem egy csehszlovák tervezet alapján.⁴² Ezek a megbeszélések kudarcba fulladtak, ezért 1951 végén a kishatárforgalmi átkelőhelyek zömének lezárására tett javaslatot az ÁVH Határőrség parancsnoka⁴³. Végül 1952. április 7-én kötötték meg a határsávforgalmi egyezményt a felek, ami az évek óta csak a szokásjogon alapuló útilapos forgalmat legalizálta⁴⁴.

A kishatárforgalom leggyorsabban a baráti országok felé szűnt meg. Minél „barátibb” volt ez az ország, annál előbb (e logikai sorból egyedül Csehszlovákia lóg ki). A Szovjetunióval ki sem alakult ilyen forgalom. A másik négy szomszédunk felé azonban hagyománya volt a birtokos és az útilapos átkelés-

nek is. Ezek megszüntetését sokszor maga Magyarország kezdeményezte, részben államvédelmi okokból, részben azért, mert a magántulajdon szentségét már nem vették figyelembe s a tulajdonosok akaratára ellenére birtokcserét hajtották végre. A szovjet határszakasz után a baráti Románia felé szűnt meg legkorábban a kishatárforgalom, s (Csehszlovákia kivételével) legkésőbb a két „ellenség”, Ausztria és Jugoszlávia felé számolták fel azt.

Jegyzetek:

- ¹- KESERŰ – PARÁDI *A magyar határőrizet története, hagyományai.* 72. p.;
 - KESERŰ – PARÁDI: *Határőrizetünk 1867-1990.* 157. p.;
 - PARÁDI: A dualista Magyarország határőrizeti rendszerének kialakulása.;
 - Idem: *A határszéli csendőrség 1891-1914.*;
 - Idem: *A dualista Magyarország Határőrizete 1867-1914.*;
 - Idem: A polgári magyar állam első határőrizeti szakszerve. A Magyar Királyi Határrendőrség 1906-1914.;
 - Idem: *A dualista Magyarország pénzügyi szerveinek határőrizete 1867-1914.*;
 - Idem: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti feladatai 1891-1914.;
 - Idem: A Magyar Királyi Pénzügyminisztérium határőrizeti feladatai az Osztrák-Magyar Monarchia magyarországi vámhatárain 1867-1914.;
 - Idem: A Magyar Királyi Határrendőrség, a magyar határőrizet szakmai vezető testülete.;
 - Idem: *Rendvédelem a határokon a XIX-XX. században.*;
 - Idem: A történelmi Magyarország határőrizeti tapasztalatai.;
 - Idem: A dualizmuskori magyar rendvédelem és határőrizet.;
² Idem: *A magyar állam határőrizete 1920-1941.*;
 - Idem: A polgári Magyarország határőrizeti szervezetének kialakulása, tevékenységének jellemzői, a két világháború közötti magyar határőrizet változásai.;
 - Idem: A magyar határőrizeti struktúra változásai a két világháború között.;
 - Idem: A magyar állam határőrizete a két világháború között.;
 - Idem: Határőrizeti metodika a két világháború közötti Magyar Királyságban.;
 - Idem: A magyar határőrizet 1867-1945.;
 - Idem: Határőrizet és kishatárforgalom a dualizmus alatt és a két világháború között.;
 - Idem: A magyar állam határőrizete a kiegyezéstől a II. vh-ig.
³ BENCSIK
⁴ PIL 274. fasc., 306 A., 7. fol.
⁵ - Ausztria felé: MOL XIX-B-10. conv.1.lad.1fasc.1945-VI-1.A. ; MOL XIX-B-10. conv.2.lad. 2.fasc.1946-VI-A.115. fol.
 - Csehszlovákia felé: MOL XIX-B-10.conv. 2.lad. 1946-VI.-2.A. 117-123. és 129-131.fol.
 - Románia felé: MOL XIX-B-10.conv. 2.lad. 1946-VI-4.A. 132-133.fol. ; MOL XIX-B-10.conv. 8.lad. 1947.554.fol.
 - Jugoszlávia felé: MOL XIX-B-10.conv. 2.lad. 1946-VI-5.A. 137-140.fol. ; MOL XIX-B-10.conv. 6.lad. 1947. 347. fol. ; MOL XIX-B-10.conv. 8.lad. 1947. 526.fol.
⁶ Loc.cit
⁷ Magyar-osztrák: 1947 március 17. Bécs ; utalt rá a MOL XIX-B-10.conv. 14.lad. 1948-V-9.A. 18.fol. ; Szövegét lásd. A PIL 274.fasc.46.A. 10.fol. ; MOL.XIX-B-10.conv. 7.lad. 1947.518.fol.
 - Magyar-csehszlovák: előkészületeiről szól a conv. MOL.XIX-B-10-5.lad. 1947. 379.fol. ; HOPI Eln.I.a. 14 550/1947. Ebben az egyezmény tervezete sem szerepel, nincs utalás annak későbbi megkötésére sem.
 A magyar-román egyezmény megkötését a békeszerződés aláírásáig egy magyar tárcaközi bizottság sem tartotta időszzerűnek MOL XIX-B-10.conv. 8.lad. 1947. erre később sem került sor.
 - Magyar-jugoszláv: MOL XIX-B-10.conv. 16.lad. 1946-VI-5.A. 1.fol.
⁸ HOPI Eln.I.a. 14 348/1947. ; MOL XIX-B-10.conv.V.lad.1947.380.fol.
⁹ MOL XIX-B-10.conv. 6.lad. 1947 439.fol. Minden olyan birtokot ki akartak sajátítani, amelyeket nem műveltek meg a határ túloldalán élő tulajdonosaik. A parlagon maradt azonban az okozta, hogy a határt a jugoszláv fél lezárta, s így a birtokosok nem tudtak átjárni dolgozni sem. A felmerült problémák rendezésére Magyarország tárgyalásokat kezdeményezett, HOPI Eln.I.a. 18 267/1947. ; MOL XIX-B-10.conv. 7.lad. 1947. 473.fol. Emellett az igazolványok láttamozása is túl sokáig húzódtott el. MOL XIX-B-10.conv. 8.lad 1947. 522.fol.
¹⁰ MOL XIX-B-10.conv. 15.lad. 1948-V-9. A. 1.fol.
¹¹ A lakosságcsere, illetve az atrocitások elől menekülő magyar kisebbség állandó súrlódásokat okozott a kishatárforgalomban is. 1947-ben több határmenti körzetben – nem jogerősen – elkobozták a magyar állampolgárok földjét, s erre hivatkozva megakadályozták a birtokos igazolványokkal való átkelést is. Több gazda alkalmi útilappal járt át rendszeresen a föld megművelésére. De nehezítik a termény áthozatalát, akadályozzák az igazolványok láttamozását a kevésbé érintett körzetekben is. MOL XIX-B-10.conv. 7.lad. 1947. 520.fol.
¹² MOL XIX-B-10.conv. 1948-V-9, 3.fsz. (15. doboz). A rendelkezést május 24-én adták ki (29.830/1948 HOP Eln. I.a.) A csehszlovák kormány a magyar békeszerződés 29. pontjára hivatkozva 1947. dec. 2-i döntése értelmében foglalta le a magyar állampolgárok tulajdonát, tehát ekkori intézkedése még nem elkobozás volt, a tulajdonjogot nem vették el, csak elidegenítési tilalmat léptettek életbe. Emiatt a magyar kormány szerint a kettős birtokosok továbbra is jogosultak lenni a határ átlépésére, ld. MOL XIX-B-10.conv. 1948-V-7, 1. fsz. (14. doboz). Itt említik azt is, hogy a csehszlovák fél a korlátozásokat 1948. júliusában feloldotta.
¹³ 1947-ben: 20.426/1947 Eln. I.a. HOP, MOL XIX-B-10.conv. 1947., 422. fsz.. (6. doboz), ill. 19.288 / 1947 Eln. I.a. HOP (uo. 457. fsz.)
 1948-ban: 37.497/Eln.kat. 1948 HOP, MOL XIX-B-10-1948-V-9, 6.fsz. (15. doboz). A határozat először Battonyánál vették be (1948 nov.22), majd a teljes határszakaszon. Bukarest közölte, hogy tavasszal, a munkák megindulásakor fel fogják oldani a korlátozást.
¹⁴ MOL XIX-B-10-1947, 348. fsz. A határozatok bevezetésének fő oka Románia szerint az erős csempészet volt.

¹⁵ MOL XIX-B-10-1948-VI-4., 2. és 6. fsz. (16. doboz). Románia megszüntette a határszéli igazolványok kiadását a másik államban dolgozó mezőgazdasági munkások számára, azaz csak a birtokosok átjárását teszi lehetővé.

¹⁶ Valamennyi idézet származási helye: 300.238/1948 HOP, MOL XIX-B-10-1948-VI-4., 6. fsz. (16. doboz)

¹⁷ Az Államrendőrség szombathelyi kapitányságának Államvédelmi Osztálya 98/1947. sz. irata (1947. ápr. 17.) szerint szükíteni kell az útilapok kiadását, a birtokosokkal átjáró munkások számát pedig a túlolldali földterület mérete szerint kell korlátozni, ld. MOL XIX-B-10-1947., 488. fsz. (7. doboz). Ennek hatására az ÁVO rendelet-tervezetet készített, amely a fentiek mellett tartalmazta volna a megnyitott utak számának korlátozását. A BM azonban elutasította a tervezetet (290.743/1947 BM. r., ápr. 28), mivel Ausztriával alig egy hónappal korábban, márc. 17-én írták alá az államközi szerződést a kishatárforgalomról, s ennek módosítása ezért nem aktuális. Uo. 519. fsz.

¹⁸ 296.678/1947.IV-1. BM. r. (aug. 27.), MOL XIX-B-10-1947, 545. fsz. (8. doboz) A SZEB engedélyeket záradék formájában írásban kellett feltüntetni az útiokmányokban.

¹⁹ MOL XIX-B-10-1948-V-1, 7.fsz. (14. doboz), sz.n.

²⁰ 32.450/1948 Eln., I.a és az azt kiegészítő 34.458/Eln. I.a.–1948 HOP rendeletek, ill. később a 48.017/Eln. kat.–1949 HOP szabályozása. Ld. MOL XIX-B-10-1948-V-1, 6.fsz. (14. doboz).

²¹ Ennek oka a korabeli indoklás szerint az, hogy a csempészet zöme a megnyitott átkelők közt folyik, a nagy létszámú útellenőrző járőrszolgálat pedig az egyéb ellenőrzés rovására megy. “Ézért egyelőre a nyugati határszakaszon az átkelőhelyek radikális – a többi határszakaszon a szükségszerű – csökkentése kívánatos, illetve szükséges. E célból szükséges a kettősirtokosok birtokcseréire való felszólítása is” Ld. 28.957/Eln. I.a.–1948 HOP (1948. júl. 30.), MOL XIX-B-10-1948-V-3, 8. fsz. (14. doboz).

²² 208.766/1948. XII.PüM. (1948. szept. 16.), MOL XIX-B-10-1948-V-3, 18. fsz. (14. doboz)

²³ 1062/1948. román követségi jegyzék (máj. 24.), MOL XIX-B-10-1948-VI-4., 5. fsz. (16. doboz)

²⁴ MOL XIX-B-10-1949-V-1., 6. fsz. (27. doboz); 400.701/1949 HFL (márc. 7.), MOL XIX-B-10-1949-V-2., 3. fsz. (27. doboz); ill. 301.784/2-1948 HFL, MOL XIX-B-10-1949-VI-1., 2. fsz. (28. doboz)

²⁵ Loc. cit.

²⁶ 400.701/1949 HFL, MOL XIX-B-10-1949-V-2., 3. fsz. (27. doboz)

²⁷ Pl. a 44.765/Eln.kat.–1949 HOP (júl. 6.) értelmében (MOL XIX-B-10-1949-V-3., 5. fsz. [27. doboz]). Ugyanez az irat Jugoszlávia felé is hasonló előírásokat tartalmazott.

²⁸ 0751.869/1950 HOP. (márc.-jún.) MOL XIX-B-10-1950-V-1, 6. fsz. (55. doboz) 1949-ben 1537 osztrák és 763 magyar állampolgár járt át túlolldali birtokai megművelésére; a birtokok összmérete mindkét országban kb. 3500 kat. hold volt.

²⁹ 47.916/Eln.kat.–1949 HOP (okt. 28), MOL XIX-B-10-1949-V-3., 3. fsz. (27. doboz). E célból a két kormány vegyesbizottságot hozott létre. A kishatárforgalmat a két belügyminiszter közvetlen tárgyalással rendezte. Megegyeztek, hogy az érintett ingatlanokat a gazdasági év végén igénybe veszik. A kártérítés a lakhely szerinti ország feladata. A birtokcserét az Országos Földhivatal intézi. Kártérítésre elsősorban a birtokcsere, ha azt az érintett nem fogadja el, akkor pénz vehető igénybe.

³⁰ 48.441 Eln. kat. – 1949 HOP, uo. Az 1949-re vonatkozó szabályokat részletesebben ismerteti a MOL XIX-B-10-1949-VI-4., 4. fsz. (28. doboz) Eszerint csak az államhatártól 10 km-es távolságon belül eső birtokok tulajdonosai és szűk családjuk léphetnek át; egyetlen, az igazolványban jelzett úton; csak nappal; gyalog, biciklin vagy igavonós szekérral. Az átkelőhelyeknek névjegyzékük van az átlépésre jogosult személyekről. Minden átkelésnél bélyegezni kell az igazolványokat, de ez csak akkor lehetséges, ha az illető személyek az átkelőhely névjegyzéken szerepelnek.

³¹ 42.906/Eln. kat.–1949 HOP. (máj. 10.) MOL XIX-B-10-1949-VI-5., 1. fsz.-(28. doboz).

³² 44.408/Eln. kat.–1949 HOP. (jún. 25.) MOL XIX-B-10-1949-VI-5., 2. fsz.-(28. doboz). Helyi megegyezések születtek 1949 ápr. 23-án Horgoson, 30-án Baracson, máj. 5-én Gyékényesen, 10-én Rédecisen. Ezeket ld. még MOL XIX-B-10-1950-VI-5., 1. fsz. alatt is (56. doboz)

³³ Csak a határsávban (15 km) lakó kettősirtokosok és 14 év feletti családtagjaik járhatnak át, a birtok mérete és gazdálkodási módja szerint különböző számban. Nem családtag munkás átjárása csak kellő számú családtag hiánya esetén lehetséges. 44.408/Eln. kat.–1949 HOP. (jún. 25.) MOL XIX-B-10-1949-VI-5., 2. fsz.-(28. doboz).

³⁴ 0751.869/1950 HOP. (márc.-jún.) MOL XIX-B-10-1950-V-1, 6. fsz. (55. doboz). 1949-ben egyébként 4558 jugoszláv állampolgár járt át magyarországi birtokaira, hazánkból pedig 1295 fő járt át oda. A jelentős létszám-eltérés ellenére a birtokok összmérete kb. egyforma volt (6500-6800 kat. hold)

³⁵ Loc. cit. Az első javaslatokat már 1950. március 16–17-én megfogalmazta. Jún. 26-án Kajli arra kérte Péter Gábort, hogy döntés végett Rákosihoz terjessze fel az ügyet. Hozzátette, hogy a forgalom eddigi szünetelését sem Ausztria, sem Jugoszlávia nem sérelmezte, új egyezmény kötését sem kezdeményezték.

³⁶ 0751.869/1950 HOP. MOL XIX-B-10-1950-V-1, 6. fsz. (55. doboz). KAJLI József ezredes javaslatai PÉTER Gábornak.

³⁷ 0751.752/1950. HOP. (jún. 10.), MOL XIX-B-10-1950-V-3, 1. fsz. (55. doboz).

³⁸ 0753.451/1950. HOP. (okt. 17.), MOL XIX-B-10-1950-V-1, 5. fsz. (55. doboz).

³⁹ 0751.742/1.-1950. HOP. MOL XIX-B-10-1950-VI-2., 3. fsz. (56. doboz) Az egyezmény a két kormány jóváhagyása után csak 1950 végén lépett életbe. Utolsó alkalommal még három napra lehetővé tették a birtokos forgalmat az ingóságok elszállítására céljából, de a kettősirtokosok további átkelése Csehszlovákia felé is megszűnt. A késedelmes jóváhagyás miatt 1951 elején kellett biztosítani az ingóságok elszállítását, ld. 0751.742/1951. HOP, MOL XIX-B-10-1951-V., 1. fsz. (26. doboz). A birtokok kisajátításáért kárpótlás (cserebirtok) járt.

⁴⁰ 11.690/biz.-1950-pol. KüM. MOL XIX-B-10-1950-VI-2., 4. fsz. (56. doboz).

⁴¹ Loc. cit. 0752.847/1950 HOP. (okt. 9.)

⁴² Loc. cit. 0752.847/1951-T. HÖR. (1951 jan.-márc.)

⁴³ MOL XIX-B-10-1951-V., 14. fsz. (26. doboz).

⁴⁴ 01730/Szolg.–1955. HOP., MOL XIX-B-10-1955-VI., 22. fsz. (23. doboz). Fennmaradt a határszéli útiigazolvány is, a határsávban dolgozó állami / szocialista szektorban alkalmazottak számára.

Jegyzetekben alkalmazott rövidítések

MONOGRÁFIÁK

- KESERŰ – PARÁDI: *A magyar határőrizet története, hagyományai.* — KESERŰ István – PARÁDI József: *A magyar határőrizet története, hagyományai.* Budapest, 1990, Határország.
- KESERŰ – PARÁDI: *Határőrizetünk 1867-1990.* — KESERŰ István – PARÁDI József: *Határőrizetünk 1867-1990.* Budapest, 1990, Határország.
- PARÁDI: *A határszéli csendőrség 1891-1914.* — PARÁDI József: *A határszéli csendőrség 1891-1914.* Budapest, 1984, Határország.
- PARÁDI: *A dualista Magyarország pénzügyi szerveinek határőrizete 1867-1914.* — PARÁDI József: *A dualista Magyarország pénzügyi szerveinek határőrizete 1867-1914.* Budapest, 1987, Határország.
- PARÁDI: *Rendvédelem a határokon a XIX-XX. században.* — PARÁDI József: *Rendvédelem a határokon a XIX-XX. században.* I. köt. *Pénzügyőrség és vámhivatalok a határőrizetben.* II. köt. *Csendőrség a határőrizetben.* III. köt. *Rendőrség a határőrizetben.* Budapest, 2003, Tipico Design. /A magyar rendvédelmi szervezetek története./

TANULMÁNYOK

BENCSIK

- BENCSIK Péter: A kisebb határszéli forgalom Magyarország és a szomszédos államok között, 1898–1941. *Magyar Kisebbség*, (Kolozsvár) V. évf. (1999) 16-17. sz. 357–372. p.
- PARÁDI: A dualista Magyarország határőrizeti rendszerének kialakulása. — PARÁDI József: A dualista Magyarország határőrizeti rendszerének kialakulása. *Bellügyi Szemle*, XXX. évf. (1982) 10. sz. 44–51. p.
- PARÁDI: A polgári magyar állam első határőrizeti szakszerve. A Magyar Királyi Határrendőrség 1906-1914. — PARÁDI József: A polgári magyar állam első határőrizeti szakszerve. A Magyar Királyi Határrendőrség 1906-1914. *Hadtörténelmi Közlemények*, XCIX. évf. (1986) 3. sz. 541-570. p.
- PARÁDI: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti feladatai 1891-1914. — PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti feladatai 1891-1914. *Hadtörténelmi Közlemények*, CI. évf. (1988) 1. sz. 56–92. p.;
- PARÁDI: A Magyar Királyi Pénzügyminisztérium határőrizeti feladatai az Osztrák-Magyar Monarchia magyarországi vámhatárain 1867-1914. — PARÁDI József: A Magyar Királyi Pénzügyminisztérium határőrizeti feladatai az Osztrák-Magyar Monarchia magyarországi vámhatárain 1867-1914. *Hadtörténelmi Közlemények*, CII. évf. (1989) 2. sz. 177–196. p.
- PARÁDI: A Magyar Királyi Határrendőrség, a magyar határőrizet szakmai vezető testülete. — PARÁDI József: A Magyar Királyi Határrendőrség, a magyar határőrizet szakmai vezető testülete. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, IV. évf. (1993) 4. sz. 21–50. p. A tanulmány korábbi változata 1992. szeptember 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „Dualista Magyarország rendvédelme” című IV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: A történelmi Magyarország határőrizeti tapasztalatai. — PARÁDI József: A történelmi Magyarország határőrizeti tapasztalatai. In MEZEY Barna (szerk.): *Eckhart Ferenc emlékkönyv.* Budapest, 2004, Gondolat Kiadó, 357–388. p. /Jogtörténeti értekezések 28./
- PARÁDI: A dualizmus kori magyar rendvédelem és határőrizet. A Magyar Királyi Határrendőrség. — PARÁDI József: A dualizmus kori magyar rendvédelem és határőrizet. A Magyar Királyi Határrendőrség. *Határrendészeti tanulmányok*, III. évf. (2006) 1. sz. 5–46. p. a tanulmány korábbi változata 2006. január 17-én Budapesten a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság és a Határőrség Országos Parancsnokság közös szervezésében megvalósuló konferencián hangzott el. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: A polgári Magyarország határőrizeti szervezetének kialakulása, tevékenységének jellemzői, a két világháború közötti magyar határőrizet változásai. — PARÁDI József: A polgári Magyarország határőrizeti szervezetének kialakulása, tevékenységének jellemzői, a két világháború közötti magyar határőrizet változásai. *Határőrségi Tudományos Közlemények*, (1994) 1. sz. 4–23. p.
- PARÁDI: A magyar határőrizeti struktúra változásai a két világháború között. — PARÁDI József: A magyar határőrizeti struktúra változásai a két világháború között. *Főiskolai Figyelő Plusz*, V. évf. (1994) 4. sz. 391–404. p.
- PARÁDI: A magyar állam határőrizete a két világháború között. — PARÁDI József: A magyar állam határőrizete a két világháború között. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, V. évf. (1994) 6. sz. 64–75. p. A tanulmány korábbi változata 1994. októberében Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „A két világháború közötti Magyar Királyság rendvédelme” című VI. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: Határőrizeti metodika a két világháború közötti Magyar Királyságban. — PARÁDI József: Határőrizeti metodika a két világháború közötti Magyar Királyságban. *Rendészeti Tanulmányok*, (1994) 2. sz. 84–126. p.

- PARÁDI: A magyar határőrizet 1867-1945. — PARÁDI József: A magyar határőrizet 1867-1945. *Határőrségi Tanulmányok*, (1997) 1. sz. különszám 11–35. p.
- PARÁDI: Határőrizet és kishatárfor-galom a dualizmus alatt és a két világháború között. — PARÁDI József: Határőrizet és kishatárfor-galom a dualizmus alatt és a két világháború között. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historica Praesidii Ordinis)*, X. évf. (1999) 11. sz. 42–53. p. A tanulmány korábbi változata 1999. április 20-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „Szabad mozgás a Kárpát-medencében” című XII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: A magyar állam határőrizete a kiegyezéstől a II. vh-ig. — PARÁDI József: A magyar állam határőrizete a kiegyezéstől a II. vh-ig. In BODA József (szerk.): *A magyar polgári rendvédelem a XIX-XX. században. A magyar büntetés-végrehajtás, csendőrség, határőrség, koronaőrség, rendőrség, vám- és pénzügyőrség*. Budapest, 2004, Belügyminisztérium Nemzetközi Oktatási Központ-Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Alapítvány, 74–109. p. A tanulmány korábbi változata 2003 nyarán Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Alapítvány által szervezett magyar rendvédelem-történeti témájú nyári szabadegyetemen. A publikált tanulmány az előadás javított bővített és átdolgozott változata.

KÉZIRATOK

- PARÁDI: *A dualista Magyarország Határőrizete 1867-1914*. — PARÁDI József: *A dualista Magyarország Határőrizete 1867-1914*. Bölcsész-doktori disszertáció (ELTE BTK). Kézirat. Budapest, 1985.
- PARÁDI: *A magyar állam határőrizete 1920-1941*. — PARÁDI József: *A magyar állam határőrizete 1920-1941*. Hadtudományi kandidátusi értekezés (MTA). Kézirat. Budapest, 1990.

LEVÉL- ÉS IRATTÁRAK

- MOL — Magyar Országos Levéltár
- PIL — Politika-történeti Intézet Levéltára
- HOPI — Határőrség Országos Parancsnokság Irattára

Intézményrövidítések

- ÁVH Államvédelmi Hatóság
- BM Belügyminisztérium
- HFL Határ-, Folyam- és Légirendészet
- KÜM Külügyminisztérium
- ME Miniszterelnökség
- SZEB Szövetséges Ellenőrző Bizottság

Technikai rövidítések

- conv. = convolutum (gyűjtemény)
- lad. = ladula (doboz)
- fasc. = fasciculus (csomó)
- A. = acta (irat)
- fol. = folio (lap)

CHVOJKA Michail
Die Betrachtung- und Vorgangsweise des Polizeipräsidenten
SEDLNITZKY gegenüber den Burschenschaften

„Alle Vereinigungen zu geheimen Gesellschaften, in welcher Absicht sie errichtet sein, unter welcher Benennung oder Gestalt sie bestanden haben, oder bestehen mögen, sind untersagt. Die Teilnahme an einer geheimen Gesellschaft macht einer schweren Polizeiübertretung schuldig.“¹ Diese kaiserliche Verordnung mittels Hofdekrets vom 27. April 1801 verankerte rechtlich die Verfolgung und Bekämpfung von geheimen Gesellschaften, welche seitdem zu den wichtigsten Aufgaben der österreichischen hohen, oder sogenannten Staatspolizei gehörte.

Ihr Aufgabenbereich erstreckte sich auf das ganze Staatsgebiet und die Staatspolizei hatte somit jede Gefahr zu entdecken, welche der inneren und äußeren Sicherheit* der Monarchie drohen könnte.²

Die Habsburger Monarchie stellte dabei keinen einheitlichen Staat dar. Die Habsburger Herrscher waren gleichzeitig lombardisch-venezianische, böhmische und ungarische Könige, wobei das Königtum Ungarn eine unterschiedliche Verwaltung im Vergleich mit den österreichischen, böhmischen und italienischen Erbländern und Provinzen genoss. Die Polizei des Habsburgerreiches fungierte in Ungarn, weil sie unter der Obrigkeit des ungarischen Königs stand, aber konnte jedoch legal ausschließlich in dem durch die ungarischen Gesetze festgelegten Rahmen tätig sein.³

Die Burschenschaften, neue verdächtige studentische Verbrüderungen an den deutschen Universitäten, beunruhigten die Repräsentanten der habsburgischen Sicherheit. Diese fortschrittliche Bewegung der vornehmlich bürgerlichen Studentenschaft strebte sich nämlich – enttäuscht vom Ausgange des Wiener Kongresses von 1814/15 – nach der Einheit und Freiheit des deutschen Volkes und stellte eine frühe Form der bürgerlichen Opposition dar.⁴

In der Korrespondenz zwischen dem Polizeipräsidenten Joseph Graf von SEDLNITZKY und dem Staatskanzler Fürsten von METTERNICH zeigen sich die ersten Besorgnisse kurz nach dem **Wartburgfest** vom 18. Oktober 1817. Dieser Fest anlässlich des 4. Jahrestages der Völkerschlacht bei Leipzig und des 300. Jahrestages des berühmten Thesenanschlags in Wittenberg, zog auf sich die Aufmerksamkeit im gesamten Deutschen Bund. Der Chef der österreichischen Polizei schickte daher den Polizeikommissär SICCARD nach Jena und Weimar, um den Hintergrund und die Konsequenzen dieser unliebsamen Begebenheit zu erforschen.⁵

Nachdem im Jahre 1818 die allgemeine deutsche Burschenschaft gegründet⁶ und am 23. März 1819 in Mannheim der konservative Theaterdichter und Publizist August Friedrich von KOTZEBUE von dem demokratisch gesinnten Theologen Karl Ludwig SAND ermordet wurde,⁷ setzte eine neue Phase von Studentenausschreitungen ein.⁸ Die Reaktion auf dieses politische Attentat bestand darin, dass im August 1819 eine nach Karlsbad berufene Ministerkonferenz des Deutschen Bundes die sogenannten „**Karlsbader Beschlüsse**“⁹ verabschiedet hatte.

Graf SEDLNITZKY war fest überzeugt, „*dass gegenwärtig auf allen protestantischen Universitäten Deutschlands, nach einem von den sogenannten »Tugendbündlern« und »Teuschthümlern« (...) tief (...) angelegten Plane, nicht nur unter den Schülern, sondern auch unter den meisten Lehrern ein politisch religiöser Fanatismus entwickelt und angefacht werde, welcher offenbar den revolutionären Umsturz aller monarchischen Institute im Sinne einer demagogischen, repräsentativen Freiheit und Einheit des deutschen Volkes zum Zwecke hat. Wie sehr dieser Schwindelgeist (...) um sich greift, und welche bedenkliche Richtung derselbe nimmt, dazu liefert die neueste Zeit den empörendsten Beleg.*“¹⁰ Aufgrund dieser Situation brachte der Polizeipräsident SEDLNITZKY auch seine Bedenken zum Ausdruck, dass „*wenigstens dermal, und in so lang nicht jenes Übel aus dem Grunde behoben ist, den Jünglingen des österreichischen Kaiserstaats, sie mögen Katholiken sein, oder einem der protestantischen Glaubensbekenntnisse angehören, der Besuch der gedachten Lehranstalten in politischen und religiösen Hinsichten verderblich ist, und dass ihnen daher der Besuch dieser Universitäten gegenwärtig schlechterdings nicht gestattet werden sollte.*“¹¹

Wie dauerhaft und resolut diese Ansicht des Polizeipräsidenten war, zeigt seine Zuschrift an den Fürsten METTERNICH zehn Jahre später, rücksichtlich der Frage der Besuchsgenehmigung von ausländischen Universitäten für die ungarischen und siebenbürgischen Studenten der protestantischen Theologie.*

Graf SEDLNITZKY hat darauf hingewiesen, dass es „*der obersten Staatsverwaltung des österreichischen Kaiserstaates (...) besonders daran liegen muss, dass die protestantische Jugend der genannten Provinzen nur jene Universitäten des Auslandes besuche, in welchen sie einerseits von den*

Irrtümern des philosophischen Materialismus und des religiösen Rationalismus oder Mystizismus fern gehalten, andererseits aber den revolutionären Dogmen des sogenannten Liberalismus und des, leider in dem verdorbenen Geiste der Zeit liegenden Revolutionsprinzips nicht preisgegeben, zugleich aber von den Unfugen (...) wie Landsmannschaften, Burschenschaften und sonstigen geheimen Vereinen (...), möglichst bewahrt werden. Im strengsten Sinne genommen vermag ich eigentlich keine einzige der auswärtigen Universitäten, und am Allerwenigsten jene Deutschlands, in den obigen Beziehungen von jedem Bedenken gänzlich frei zu sprechen.¹²

In seinem Vortrag für den Kaiser Franz I. vom 13. August 1819 hat der Polizeipräsident einen geheimen Verein erwähnt, welcher auf den deutschen Hochschulen bestehen und sich mit der Revolutionierung Deutschlands befassen sollte.¹³ Aus diesem Grunde hat ihm Kaiser Franz I. drei Aufträge erteilt, und zwar: 1. an den Lyzeen und Universitäten das Benehmen und den Vortrag der Professoren und Lehrer überwachen zu lassen, 2. zugleich aber seine Aufmerksamkeit den „*geheimen Vereinen und Gesellschaften widmen, welche sich (...) unter (...) den Studenten bilden oder stattdessen*“ und 3. dem Kaiser „*in jedem Falle, wenn etwas derart entdeckt wird, sogleich davon die Anzeige zu machen, mit Beifügung der Namen zu unterdrückender Mitglieder einer solchen Gesellschaft*“.¹⁴

Graf SEDLNITZKY sah sich einerseits zu der Erwartung berechtigt, dass die Behandlung der Prager Universitätsstudenten wegen ähnlicher Burschenschaftsumtriebe¹⁵ ihre Wiener Kollegen von solchen Aktivitäten abbringen könnte, andererseits setzte er voraus, dass die Lehrer an der Wiener Universität ihre Studenten davor nachdrücklich gewarnt haben. Jedoch unterließ er nicht, bereits im Mai 1819 die Wiener Polizei – Oberdirektion mit der Überwachung der Wiener Studenten und Lehrer zu beauftragen und deren etwaigen Verbindungen mit den deutschen „*Universitätsburschen*“ und Lehrern die geschärfte Aufmerksamkeit zu widmen. Zugleich forderte er sämtliche Länderchefs der Monarchie zu einer gleichmäßigen geschärften Überwachung der Studenten und Lehrer an dortigen Lyzeen und Universitäten. Diese Vorsichtsmaßregeln brachten die Wiener Polizei tatsächlich auf die Spuren der burschenschaftlichen Aktivität.

Die Überwachung der Wiener Universität war dem Sekretär der Polizei – Oberdirektion KRAMETZ anvertraut, welcher darüber die entsprechenden Berichte erstattet hatte. Der Letztere meldete bereits am 26. Februar 1820, „*dass er sich auf der hiesigen Universität solche Kanäle zu verschaffen strebt, durch welche man nicht nur von den Briefen der Professoren, sondern auch von dem Betragen der Akademiker ... Notiz fortlaufend zu erhalten hoffen kann (...)*“.¹⁶ Graf SEDLNITZKY hat jedoch am 2. März 1820 auf die Notwendigkeit hingewiesen, nicht nur die philosophische und juristische, sondern auch die medizinische und theologische Fakultät genau überwachen zu lassen.¹⁷ Am nächsten Tage erklärte er gegenüber der Polizei – Oberdirektion in Wien, dass „*die Spuren von Vereinigungen hierortiger Studenten zu den ... sogenannten »Kommers« ... in höheren Staatspolizeirücksichten von besonderem Interesse sind.*“¹⁸

Daher liegt es auf der Hand, dass Graf SEDLNITZKY ausführliche Aufschlüsse über die Beschaffenheit dieses Vereins, das Namensverzeichnis der in- und ausländischen Studenten, den Ort, wo solche derzeit abgehalten wurden und über die dabei beobachteten Vorgänge gespannt erwartet hat. Die nachfolgenden Berichte des Sekretärs KRAMETZ begründeten das Dasein der „*Kommers*“ unter den Wiener Studenten in dem Maße, dass „*man nun nicht länger mit bloßen Nachforschungen und Erörterungen die Zeit verlieren dürfte (...)*“¹⁹

Dies bestätigte auch die anonyme²⁰ Anzeige eines niederösterreichischen Regierungsbeamten über eine auf der Landstraße in dem Gasthofe Zum braunen Hirschen stattfindende Zusammenkunft von jungen Leuten, welche revolutionäre Grundsätze nähren sollten. Dieser gehorsame und von den konservativen Prinzipien durchdrungene Staatsbeamte berichtete darin, dass diese Individuen „*sich den höheren Studien widmen und ... von ausländischen deutschen Universitäten nach Wien gekommen sind.*“²¹ Diese Gesellschaft sollte „*den ganzen Abend hindurch revolutionäre und auf den irrigen Begriff von Freiheit Bezug nehmende Lieder singen und einander sich die Handhabung der Freiheit und Gleichheit, die sie nur allein anerkennen wollen, beschwören (...). Diese Vorgänge dürften der Staatsverwaltung nicht ganz gleichgültig sein, zumal sie bereits den Charakter der Öffentlichkeit angenommen und durch sie bei den übrigen Biergästen sich bereits irrige Grundsätze gezeigt haben (...)*“²²

Graf SEDLNITZKY ordnete daher der Polizei – Oberdirektion an, dass „*sobald ein solcher Kommers – Verein wieder in einem der bereits bekannten Gasthäuser (...) Statt haben und in dem Absingen der Kommerslieder begriffen sein wird, einen Überfall (...) durchgeführt, (...) alle hieran Teilnehmenden samt den Kommersliedern, Büchern und sonstigen Schriften (...) gefasst, dann aber unverweilt eine summarische Abhörung derselben vorgenommen werden soll (...)*“.²³ Der Polizeichef empfahl

dabei der Polizei – Oberdirektion die möglichst beschleunigte, umsichtige und genau berechnete Vollziehung dieses Auftrages.

Am 29. März 1820 berichtete der Polizeipräsident dem Kaiser, dass er gegen eine nicht geringe Anzahl von Studenten der Wiener Universität, welche sich dem demagogischen Unwesen der Burschenschaft ergaben, eine strenge Polizeiamtshandlung eingeleitet hat.²⁴ In einer Großrazzia wurden etwa 140 Studenten der philosophischen Fakultät inhaftiert und verhört. Der als geistiges Zentrum dieser Widerstandskultur vermutete Philosophiestudent Johann Chrysostomus SENN wurde in seine Heimat Tirol „abgeschafft“.²⁵

Der Polizeichef SEDLNITZKY beurteilte einerseits die in Wien abgehaltenen Kommersenen als nicht besonders politisch gefährlich, andererseits hat er aber darauf hingewiesen, dass „aus ihnen, unter den inniger Verbündeten, engere (...) Vereine sich zu bilden anfangen, in denen die Ideen des Deutschtums, der Volksfreiheit, der Nationalrepräsentation und andere exzentrische Gegenstände verhandelt und ausgetauscht worden zu sein mögen (...)“²⁶.

Graf SEDLNITZKY verwies ferner auf Pflichtversäumnis der Professoren, die in ihren Vorlesungen den TURNERCHEF Jahn als einen vortrefflichen „deutschen“ Mann anpriesen, statt die studierende Jugend vor dergleichen Ausartungen pflichtgemäß zu warnen und abzumahnern.

Der Kaiser Franz I. hat in der Folge dem Grafen SEDLNITZKY aufgetragen, die Untersuchungen in dieser Sache möglichst zu beschleunigen und ihm alles Notwendige anzuzeigen,²⁷ sowie die Länderchefs von den Verzweigungen, welche sich in den Provinzen finden, in die genaueste Kenntnis zu setzen und diesem Unwesen zeitlich Einhalt zu tun.²⁸

Dieser allerhöchsten Resolution hat Graf Sedlnitzky mit seinem Zirkular an die Länderchefs in Lemberg, Brünn, Prag, Linz, Graz, Laibach, Innsbruck, Zara, Mailand, Venedig und Triest vom 6. April 1820 Folge geleistet und sie u. a. ersucht, ihm in halbjährigen Perioden²⁹ die Berichte über das Benehmen der Professoren und Studenten zu erstatten.³⁰

Die österreichischen Universitäten waren in der Folge für die ausländischen Studenten weitgehend abgeschlossen. Seit der Entschließung des Kaisers vom 8. Dezember 1825 war es ausländischen Studenten sogar nur mit ausdrücklicher Genehmigung des Gouverneurs gestattet, in Österreich zu studieren. Die Österreicher durften überhaupt nicht mehr im Ausland studieren und Reisen auswärtiger Studenten in Österreich hat die Polizei besonders streng überwacht.³¹ Zur räumlichen Absperrung trat noch die geistige hinzu. Unliebsame Professoren – wie zum Beispiel Professor Julius F. SCHNELLER³² – wurden abgeschoben und bei Neubestellungen von Professoren ging man sehr vorsichtig vor.

Die Polizeidirektionen hatten ein Gutachten über das Benehmen und die politische Einstellung zu erstatten, das dann dem Kaiser als Grundlage für seine endgültige Entschließung diente.³³ In diesem Sinne sind auch die berüchtigten Worte des Kaisers Franz I. zu verstehen, welche er an die Professoren des Laibacher Lyzeums gerichtet haben soll:

„Halten Sie sich übrigens an das Alte, denn dieses ist gut und unsere Vorfahren haben sich gut dabei befunden; warum sollten wir es nicht? Es sind jetzt neue Ideen in Schwung, die ich nicht billigen kann und nie billigen werde. Enthalten Sie sich von diesen und halten Sie sich an das Positive, denn Ich brauche keine Gelehrte, sondern brave rechtschaffene Bürger. Die Jugend zu solchen zu bilden, liegt Ihnen ob. Wer Mir dient, muss lehren, wie Ich befehle; wer dies nicht tun kann, oder Mir mit neuen Ideen kommt, der kann gehen, oder Ich werde ihn entfernen.“³⁴

Von diesen Grundsätzen war der wohl konservativste Staatsdiener Seiner Majestät, Polizeipräsident Graf SEDLNITZKY, tiefst überzeugt und hat dementsprechend alles getan, damit die österreichischen Untertanen von den liberalen, demokratischen und anderen für die Ruhe und Sicherheit der absoluten Monarchie höchst schädlichen Einflüssen bewahrt wurden. Hinsichtlich der Burschenschaften und der Studenten war es ihm gelungen. Bis 1848 gab es nämlich an den österreichischen Universitäten keine bedeutenderen politischen Umtriebe.

Aufzeichnungen:

¹ FAULLER: 34. p.

² BENNA: 190. p.

³ Das Habsburger Herrscherhaus, den Zentralisationstendenzen des aufgeklärten Absolutismus getreu, war bemüht, auch im Ungarischen Königreich die Gubernialverwaltung einzuführen. Infolge der Habsburger Niederlage im preußisch-österreichischen Krieg (1866) kam die Österreichisch-Ungarische Monarchie zustande, die eine Union zweier unabhängiger Staaten war und außer der Person des Königs nur die Außenpolitik, Finanzen und das Verteidigungswesen gemeinsam verwaltet wurde. Als Folge des sog. Österreichisch-Ungarischen Ausgleichs (1867) gehörte das Polizeiwesen in Ungarn somit in den Bereich der ungarischen öffentlichen Verwaltung,

⁴ SCHRÖDER: 79. p.

⁵ EMERSON: 110. p.

⁶ BRÜMMER: 106. p.

⁷ Wegen Verspottung der liberalen Ideen der Burschenschaften und seiner Tätigkeit als der russische Spion; GEBHARDT: 166. p.

⁸ Loc. cit.

⁹ Diese Beschlüsse brachten weitere Verschärfungen der Zensurbestimmungen, sowie eine strenge Überwachung der Universitäten. Aufgrund dieser neuen Verhältnisse wurde auch die sogenannte Zentral – Untersuchungskommission in Mainz ins Leben gerufen.

¹⁰ OESTA, HHSTA, Staatskanzlei, Noten von der Polizeihofstelle 1819–1820, 36. karton, feljegyzés 1819. 4. 6.

¹¹ Loc. cit.

¹² OESTA, HHSTA, Staatskanzlei, Noten von der Polizeihofstelle 1829–1830, 41. karton, feljegyzés 1829. 12.12

¹³ OESTA, AVA, Inneres, PHS, 64 ex 1820, 899. karton, 2530 / 64. sz., gróf SEDLNITZKY jelentése 1819. 8. 13.

¹⁴ Loc. cit., die allerhöchste Resolution des Kaisers Franz. 1820. 3. 30.

¹⁵ Im April 1819 gab es an der Prager UNI eine Polizeiuntersuchung wegen der Burschenschaft an dieser UNI. Die Polizei stellte eine Mitgliederliste mit 83 Namen zusammen und am 26.04.1819 gab die Prager tadthauptmannschaft den Abschlussbericht heraus. Trotz der strengen Strafanträge des Prager Stadthauptmanns kamen die Mitglieder dieser Burschenschaft (u. a. ADOLF MARIA PINKAS) vor dem Universitätsrichter mit kleineren Karzer- und Hausarresten davon. KUNŠTÁT: 101. p.

¹⁶ OESTA, AVA, Inneres, PHS, 64 ex 1820, 898. karton, 43. fólia, Dekret Sedlnitzkys an die Polizei – Oberdirektion vom 2.3.1820.

¹⁷ Loc. cit.

¹⁸ Loc. cit. 45. fólia, Dekret Sedlnitzkys an die Polizei – Oberdirektion vom 3.3.1820.

¹⁹ Loc. cit. 47. fólia pp., Dekret Sedlnitzkys an die Polizei – Oberdirektion vom 7.3.1820.

²⁰ Um der persönlichen Sicherheit und anderer Verhältnisse willen – wie es man am Schlusse seines Berichte begründet findet.

²¹ OESTA, AVA, Inneres, PHS, 64 ex 1820, 898. karton, 49. fólia pp., Anzeige eines Regierungsbeamten an den niederösterreichischen Regierungspräsidenten Augustin Reichmann von Hochkirchen, erhalten am 5.3.1820.

²² Loc. cit.

²³ OESTA, AVA, Inneres, PHS, 64 ex 1820, 898. karton, 47. fólia pp., Dekret Sedlnitzkys an die Polizei – Oberdirektion vom 7.3.1820.

²⁴ OESTA, AVA, Inneres, PHS, 64 ex 1820, 899. karton, 2700 / 64. sz., gróf SEDLNITZKY jelentése 1820. 3. 29.

²⁵ RUMPLER: 212. p.

²⁶ Loc. cit.

²⁷ Die Namensverzeichnisse dieser gravierten Studenten, ihre Liederbücher, alle Gasthäuser und Privatwohnungen, in welchen Konventikeln stattfanden u. s. w..

²⁸ OESTA, AVA, Inneres, PHS, 64 ex 1820, 899. karton, 2700 / 64. sz., allerhöchste Resolution des Kaisers Franz I. vom 5.4.1820.

²⁹ Stets ein Monat vor der Semestralprüfung.

³⁰ OESTA, AVA, Inneres, PHS, 64 ex 1820, 899. karton, 2530 / 64. sz., Schreiben Sedlnitzkys an sämtliche Länderchefs vom 6.4.1820.

³¹ FAULLER op.cit. 263. p.

³² Julius Franz SCHNELLER, Professor der Weltgeschichte und der österreichischen Geschichte auf dem Grazer Lyzeum, war den Burschenschaften freundlich gesinnt und daher in seine Heimatstadt Freiburg in Breisgau abgeschoben. BARTA: 81–90. p.

³³ GEBHARDT: 171. p.

³⁴ RUMPLER: 212. p.

In der Studie benutzte Abkürzungen:

MONOGRAPHIEN

- EMERSON — EMERSON Donald E.: *Metternich and the political police. Security and subversion in the Habsburg monarchy 1815 – 1830*. Hága, 1968.
- FAULLER — FAULLER Chrysostomus: *Gesetze: Verordnungen und Vorschriften für die Polizeiverwaltung im Kaiserthume Oesterreich*. II. Vol. (G – K) Wien, 1827.
- RUMPLER — RUMPLER Helmut: *Österreichische Geschichte 1804 – 1914. Eine Chance für Mitteleuropa. Bürgerliche Emanzipation und Staatsverfall in der Habsburgermonarchie*. Wien, 1997, Überreuter.

STUDIEN

- BRÜMMER — BRÜMMER Manfred: Die staatsrechtliche und hochschulpolitische Funktion der außerordentlichen Regierungsbevollmächtigten 1819 – 1848, besonders an der Universität Halle und Wittenberg. In Helmut ASMUS redaktor: *Studentische Burschenschaften und bürgerliche Umwälzung*. Berlin, 1992.
- GEBHARDT — GEBHARDT Helmut: *Die Grazer Polizei 1786 – 1850*. In LEYKAM redaktor: *Ein Beitrag zur Geschichte des österreichischen Sicherheitswesens im aufgeklärten Absolutismus und im Vormärz*. Graz, 1992.
- KUNŠTÁT — KUNŠTÁT Miroslav: Die Prager Burschenschaft von 1819. In Helmut ASMUS redaktor: *Studentische Burschenschaften und bürgerliche Umwälzung*. Berlin, 1992.
- SCHRÖDER — SCHRÖDER Willi: Die Gründung der Jenaer Burschenschaft, das Wartburgfest und die Turnbewegung 1815 – 1819. In Helmut ASMUS redaktor: *Studentische Burschenschaften und bürgerliche Umwälzung*. Berlin, 1992.

HANDSCHRIFTEN

- BARTA — BARTA Stephan P.: *Die politisch verfolgten Professoren des österreichischen. Vormärz.* Dissertacio. Wien, 1966.
- BENNA — BENNA Anna H.: *Polizeihofstelle.* Dissertacio. Wien, 1942.

ARCHIVE

- OESTA, AVA — Allgemeines Verwaltungsarchiv Wien
- OESTA, HHSTA — Haus-, Hof- und Staatsarchiv Wien

ARCHIVFONDS

- PHS — Polizeihofstelle
- StK — Staatskanzlei

*Die Herrscher des Habsburger Herrscherhauses waren gleichzeitig ungarische Könige. Als ungarische königliche Würdenträger hatten die Habsburger Herrscher auch das Staatsoberhauptrecht in Ungarn. Die Habsburger Monarchie stellte keinen einheitlichen Staat dar. Das Ungarische Königsreich war ein selbstständiger Staat, war jedoch ohne Zweifel Teil der Habsburger Monarchie. Die Herrscher durften den ungarischen Thron besteigen, wenn sie den Eid auf die ungarischen Gesetze ablegten. Die Polizei des Habsburgischen Reiches konnte in Ungarn fungieren, weil sie unter der Obrigkeit des ungarischen Königs stand, jedoch legal ausschließlich in dem durch die ungarischen Gesetze festgelegten Rahmen tätig sein konnte. Ein ausschlaggebendes Dokument der Entwicklung des Kompetenzbereichs des Herrschers war die Pragmatica Sanctio, die die Außenpolitik und Verteidigung in die Kompetenz des Herrschers befand. Das Habsburger Herrscherhaus versuchte zwar ab und an die Souveränität des Ungarischen Königsreiches zu untergraben, und das Land als Ganzes oder in seinen Teilen auf das Niveau der ewigen Provinzen zu degradieren. Diese Versuche scheiterten jedoch. Der letzte solche Versuch gelang mit der Hilfe des Zaren im Zuge der Zerschlagung der Ungarischen Revolution und des Freiheitskampfes von 1848–1849. Damals versuchte man ausgehend von der sogenannten Theorie vom Verspielen des Rechtes die ungarische Staatlichkeit aufzuheben. Der Versuch scheiterte jedoch an der passiven Resistenz. Franz Joseph war zum Ausgleich mit den Ungarn gezwungen. So kam die Österreichisch-Ungarische Monarchie zustande, die eine Union zweier unabhängiger Staaten war, zwecks gemeinsamer Handhabung einiger Angelegenheiten. Das als Grundgesetz der Österreichisch-Ungarischen Monarchie funktionierende Ausgleich-Gesetz (1867/XII) regelte das System der gemeinsamen Angelegenheiten. Das System der gemeinsamen Angelegenheiten entsprang in großem Maße aus den früher schon die Kompetenz des Herrschers regulierenden Systemen. Laut denen wurden die gemeinsamen Angelegenheiten unterschieden (Außenpolitik, Verteidigungswesen, deren Finanzierung dienendes Finanzwesen), die aus der Pragmatica Sanctio stammten, deshalb wurden diese Angelegenheiten auch pragmatische Angelegenheiten genannt. Angelegenheiten in gemeinsamen Interessenverhältnissen waren das Kreditsystem, ferner gehörten beide Länder – das Österreichische Kaiserreich und das Ungarische Königsreich – in eine Zoll- und Handelsunion. Der Unterschied zwischen den gemeinsamen Angelegenheiten und den gemeinsamen Interessenverhältnissen war, dass die gemeinsamen Angelegenheiten tatsächlich gemeinsam erledigt werden mussten, während im Fall der gemeinsamen Interessenverhältnisse für beide Mitgliedsländer die Möglichkeit für selbstständige Verfügungen bestand. Daneben unterschied man außerdem nicht gemeinsame, aber nach Möglichkeit im Einverständnis zu behandelnde Angelegenheiten. Hierher gehörten das Steuerrecht, die Schifffahrt, Postsachen, Geldsystem und die Notenbank. In Ungarn gehörten das Polizeiwesen bzw. die Vollzugsorgane niemals in den Kompetenzbereich einer äußeren Macht, zumindest in der Zeit, als die Souveränität des Landes nicht beeinträchtigt wurde. Die Habsburger Führung versuchte zwar zu erreichen, dass die ungarische Regierung mit dem Ausgleich den in Ungarn fungierenden Teil der Reichspolizei – die eine politische Polizei war – übernimmt, dazu war die ungarische Seite jedoch nicht gewillt. In Folge des Ausgleichs war der Herrscher nicht mehr in der Lage im Ungarischen Königsreich eine Polizei zu unterhalten, da das Polizeiwesen in den Bereich der öffentlichen Verwaltung gehörte, die wiederum die Kompetenz der Regierung und der Kommunen darstellte. (die Redaktion)

CHVOJKA Michal (ford.: ARTNER Ramona)

Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott

„Minden titkos csoportosulás attól függetlenül, hogy milyen célból, milyen elnevezéssel és formában, léteznek vagy létezhetnek tiltottak. Egy titkos társaságban való részvétel súlyos vétséget jelent.”¹ Ez a császári rendelet az 1801. április 27-ei udvari dekrétummal jogilag rögzítette a titkos társaságok üldözését és ellenük történő fellépést, amelyek attól fogva az osztrák úgynevezett Államrendőrség legfontosabb feladatai közé tartoztak.

Az Államrendőrség hatásköre kiterjedt az állam egész területére.* Az Államrendőrségnek volt a feladata, hogy minden veszélyt észrevegyen, amely fenyegethette a Monarchia belső és külső biztonságát.²

A HABSBERG-monarchia nem volt egységes állam. A HABSBERG uralkodók egyben lombardiai, velencei, bajor és magyar királyok voltak. A Magyar Királyságban viszont más volt a közigazgatás, mint az osztrák, bohémiai és olasz tartományokban. A HABSBERG rendőrség működött Magyarországon, mert a rendőrség a magyar király fennhatósága alatt állt. Legálisan azonban kizárólag a magyar törvények által megszabott kereteken belül tudott tevékenykedni.³

A Monarchia biztonsági reprezentánsait a német egyetemi hallgatók egyletei nyugtalanították. Ezek a haladó mozgalmak – csatlóva az 1814–15-ös Bécsi Kongresszus kimenetelében – a német nép egységére és szabadságára törekedtek, amely a polgári ellenzék egy korai formáját jelentette volna.⁴

Az 1817. október 18-ai **Wartburgfest** után, herceg METTERNICH kancellár és gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök levelezésben már megmutatkoztak az első aggodalmak. Az egész német szövetség figyelmét magukra vonták a lipcsei népek csatája 4. évfordulója és a híres Wittenbergi tétel kihirdetésének 300. évfordulója alkalmából rendezett ünnepek. Az osztrák rendőrség főnöke SICCARD rendőrfelügyelőt küldte Jenába és Weimarba, hogy e kellemetlen esemény hátterét és következményeit vizsgálja.⁵

Miután 1818-ban megalakult az Általános Német Egyetemi Hallgatók Egylete⁶ és Mannheimban 1819. március 19-én a demokratikus gondolkodó teológus Karl Ludwig SAND meggyilkolta a konzervatív költőt és publicistát August Friedrich von KOTZEBUE-t⁷, az egyetemi hallgatók lázadásának új fázisa következett be.⁸ A reakciónak erre a politikai merényletre az volt a válasza, hogy az 1819 augusztusában Karlsbadban összehívott német szövetségi miniszteri konferencia kibocsátotta az úgynevezett „**Karlsbadi határozatokat**”⁹.

Gróf SEDLNITZKY meg volt róla győződve, „*hogy jelenleg Németország minden protestáns egyetemén az úgynevezett »Tugendbündler« és »Teutschthümmler« által (...) mélységben (...) kidolgozott terve szerint nemcsak a hallgatóknál, hanem a legtöbb tanárnál is egy politikai vallásos fanatizmus keletkezik, amelynek nyilvánvaló célja a Monarchia minden intézményének forradalmi megdöntése, a német nép demagóg és reprezentatív szabadsága és egysége érdekében. Hogy mennyire elterjedt (...) ez a hazugságszellem és milyen irányban fejlődik, erre a közelmúlt eseményei szolgáltatják a legjobb bizonyítékot.*”¹⁰ E helyzet következtében gróf SEDLNITZKY rendőrfőnök kifejezte aggodalmait hogy „*jelenleg és legalább addig, amíg a bajt fel nem számoltuk a monarchia ifjai teljesen mindegy, hogy katolikus, vagy valamelyik protestáns egyházhoz tartoznak is, a tanintézetek látogatása politikai és vallási vonatkozásban is káros hatással bír rájuk nézve. Ezért részükre az egyetemek a látogatását jelenleg teljességgel meg kellene tiltani.*”¹¹

Hogy milyen tartós és határozott volt a rendőrfőnök nézete, kiderül abból az írásból, amelyet tíz évvel később herceg METTERNICH kancellárnak írt a magyar és erdélyi protestáns teológia hallgatók külföldi egyetemek látogatásával kapcsolatban.*

Gróf SEDLNITZKY rendőrfőnök utalt arra, hogy „*az osztrák császárság legfőbb államigazgatásának különös érdeke kell, hogy legyen (...) hogy az említett provinciákból való protestáns fiatalok csak azokat a külföldi egyetemeket látogathassák, amelyeken egyrészt távol tartják őket a filozófiai materializmus tévedéseitől valamint a vallásos racionalizmustól vagy miszticizmustól, másrészt nincsenek kiszolgáltatva az úgynevezett liberalizmus forradalmi dogmatikájának valamint a sajnos az idő romlott szelleméből eredő forradalomelvnek. Egyidejűleg pedig lehetőleg óvva vannak a helytelenkedésektől (...) mint a honfitárs egyletektől, egyetemi hallgatói egyletektől, vagy más titkos társaságoktól. Szoros értelmében véve egyetlenegy külföldi egyetemet, a legkevésbé a német egyetemeket nem tudom e vonatkozásban az aggályaimtól teljes mértékben mentesíteni.*”¹²

I. Ferenc császárnak szánt 1819. augusztus 13-ai előterjesztésében a rendőrfőnök megemlítette egy titkos társaságot, amely állítólag német egyetemeken működött és forradalmat akart előkészíteni Né-

metországban.¹³ Ebből adódóan I. Ferenc császár három megbízást adott a rendőrfőnököknek, még pedig: 1. az egyetemeken és a líceumokban megfigyeltetni, a viselkedést és a professzorok előadásait, 2. egyben figyelemmel kísérni a „titkos egyleteket és társaságokat, amelyek (...) a hallgatók (...) körében létrejönnek és működnek” és 3. a császárnak „minden esetben, ha valami ilyesmit felfedeznek, azonnal jelentést tenni, csatolva az ilyen társaság elnyomandó tagjainak neveit.”¹⁴

Gróf SEDLNITZKY jogosnak találta azon reményét, hogy a prágai egyetem hallgatóinak egyleteivel szembeni rendőri fellépés elriasztja a bécsi hallgató kollegákat az ilyen fajta tevékenységtől.¹⁵ Másrészt feltételezte, hogy a bécsi egyetemek oktatói figyelmeztették hallgatóikat. Ennek ellenére nem mulasztotta el már 1819 májusában a Bécsi Rendőr-főigazgatóság számára elrendelni a bécsi egyetemi hallgatók és oktatóik megfigyelését, valamint hogy szigorú figyelemmel kísérjék azok esetleges kapcsolatait német egyetemi hallgatók egyleteivel és az ottani tanárokkal. Egyidejűleg felszólította a Monarchia örökös tartományainak rendőrfőnökeit, hogy szigorú megfigyelés alá vessék az ottani líceumok és egyetemek hallgatóságát, oktatóit. A megelőző intézkedések segítségével valóban egyetemi hallgatók egyleti tevékenységének nyomára bukkant a bécsi rendőrség.

A bécsi egyetem megfigyelésével a rendőr főigazgatóság titkárát, KRAMETZ-et bízták meg, aki jelentéseket készített. Már 1820. február 26-án jelentette, „hogy az itteni egyetemen törekszik olyan csatornákat szervezni, amelyek segítségével, úgy reméli, folyamatosan információkat lehet szerezni nem csak a professzorok levelezéseiről hanem az akadémikusok ... viselkedéséről is (...).”¹⁶ gróf SEDLNITZKY 1820. március 2-án viszont arra hívta fel a figyelmet, hogy nem csak a filozófiai és jogi, hanem az orvostudományi és teológiai kart is szükséges megfigyeltetni.¹⁷ Másnap kifejtette a Bécsi Rendőr-főigazgatóságon, „hogy magasabb államrendőrségi beszámolókból kitűnnek a különösen érdekesekek kapcsolatok nyomai itteni hallgatói egyletek és az ... úgynevezett »Kommersek« (diákok ivása) ...”¹⁸ között.

Ezért kézen fekvő, hogy gróf SEDLNITZKY rendőrfőnök izgatottan várta a részletes információkat az egyesület összetételéről, a belföldi és külföldi hallgatók névjegyzékéről valamint a helyről, ahol megtartották a rendezvényeket, továbbá információkat az ott megfigyeltéről. KRAMETZ titkár következő beszámolója alátámasztotta a „Kommersek” létezését a bécsi egyetemi hallgatók körében olyan mértékben, hogy „nem szabadna több időt vesztegetni csupán utánajárással és fejtegetéssel (...).”¹⁹

Ezt igazolta egy alsó ausztriai kormánytisztviselő névtelen²⁰ feljelentése is, amely forradalmi beállítottságú fiatalok összejöveteléről szólt, ami egy országúton lévő Barna Szarvas nevű fogadóban történt. Ez az alázatos és konzervatív gondolkodású állami tisztviselő arról tudósít, hogy ezek az egyének „magasabb tanulmányokat folytatnak és ... a külföldi egyetemekről jöttek Bécsbe.”²¹ Ez a társaság állítólag „egész este forradalmi és a szabadság téves kifejezésre vonatkozó énekeket énekelt, a szabadságra és az egyenlőségre, csak ezeket elismervén tett fogadalmakat (...). Ezek a történések az államhatalom számára bizonyára nem közömbösek, mivel már nyilvános jellegűek és már a többi vendégnél is téves eszmék mutatkoztak (...).”²²

Gróf SEDLNITZKY rendőr-főkapitány elrendelte a rendőr-főigazgatóságánál, hogy „ha egy ilyen Kommers egyesület ismét a már ismert fogadók egyikében (...) gyülekezik, és Kommers dalokat énekel, nyomban egy rajtaütést kell végrehajtani (...), minden résztvevőt elfogni és minden dalszöveget, könyvet és egyéb írást (...) elkobozni, a résztvevőket azonnal kihallgatni (...).”²³ A rendőrfőnök a megbízás lehetőleg gyors, körültekintő és pontosan kiszámított végrehajtására utasította a rendőr főigazgatóságot.

A rendőrfőkapitány 1820. március 29-én a császárnak arról számolt be, hogy szigorúan intézkedett a bécsi egyetemi hallgatók és nem csekély számú szimpatizánsaik demagóg cselekedeteinek megelőzése és felszámolása érdekében.²⁴ Egy nagyszabású razzia során a filozófia kar közel 140 hallgatóját vették őrizetbe és hallgatták ki. Ennek nyomán Johann Chrysostomus SENNT – filozófia szakos hallgatót – az egyetemi szervezkedések feltételezett központi alakját, szülőföldjére Tirolba toloncolták.²⁵

Gróf SEDLNITZKY rendőrfőnök ugyan politikailag nem ítélte túl veszélyesnek a Kommersek Bécsben tartott rendezvényeit, viszont utalt arra, hogy „belőlük, a belső körből kezdtek szorosabb (...) társaságok kialakulni, ahol valószínűleg elkezdtek megvitatni a németiség, a népszabadság a nemzeti reprezentáció és más excentrikus gondolkodás eszméit (...).”²⁶

A rendőrfőnök továbbá jelezte a professzorok köteleesség mulasztását, akik előadásaikban TURNERCHEF Jahnt a sportmozgalom atyját kiváló „német” férfiként dicsérték, ahelyett hogy köteleesség tudóan óva intették volna a tanuló fiatalokat az ilyen kicsapongástól.

I. Ferenc császár gróf SEDLNITZKY rendőrfőnököt azzal bízta meg, hogy az ezzel kapcsolatos vizsgálatokat lehetőleg sürgesse és minden eredményről tájékoztassa²⁷, valamint informálja az örökös tartományok rendőrfőnökeit arról, hogy a tartományokban milyen összefonódások keletkeztek és veszen véget azoknak.²⁸

Ennek a legmagasabb szintű határozatnak 1820. április 6-án tett eleget gróf SEDLNITZKY rendőrfőnök a tartományi rendőrfőnököknek (Lemberg, Brno, Prága, Linz, Graz, Laibach, Innsbruck, Zára, Milánó, Velence, Trieszt) címzett körlevelével. Többek között utasította őket, hogy fél éves intervallumban²⁹ tájékoztassák őt a professzorok és hallgatók viselkedéséről.³⁰

A továbbiakban az osztrák egyetemeket a külföldi hallgatók elől elzárták. Az 1825. december 8-i császári határozat értelmében külföldi hallgató kizárólag kormányzói engedéllyel tanulhatott Ausztriában. Az osztrákok már egyáltalán nem tanulhattak külföldön, és a külföldi hallgatók utazásait Ausztrián belül szigorúan felügyelték.³¹ A térbeli korlátokhoz szellemi korlátok is párosultak. A kellemetlen professzorokat – mint például Julis F. SCHNELLER professzort³² – kiutasították, az újabb kinevezéseknél pedig nagyon óvatosan jártak el.

Az örökös tartományok rendőrfőnökeinek a jelöltekről szakvéleményt kellett készíteni, amelyek figyelembe vételével született a császári döntés.³³ Ebben az értemben érthetőek I. Ferenc császár hírhedt szavai, amelyeket állítólag a laibachi líceum professzoraihoz intézett: „*Ragaszkodjanak a régihez, mert ez jó, és elődjeink jól jártak vele; velünk miért nem lenne így? Most új eszmék lendültek fel, amelyeket én nem tudok helyeselni, és soha nem is fogom helyeselni azokat. Tartsák magukat távol ezektől és ragaszkodjanak a pozitív dolgokhoz, mert nem tudósokra van szükségem, hanem becsületes, tisztességes polgárokra. A fiatalokat erre kell képezni, ez Önöket illeti meg. Aki Engem szolgál, annak úgy kell tanítania, ahogyan én parancsolom; aki ezt nem képes megtenni, aki új eszmékkel áll elő, az mehet, vagy Én távolítom el őt.*”³⁴

Ezekről az alapérvekről – az uralkodó ultrakonzervatív rendőrfőnöke – gróf SEDLNITZKY teljes mértékben meg volt győződve és ennek megfelelően mindent meg is tett annak érdekében, hogy megóvják az osztrák alattvalókat a liberális, demokratikus és más az abszolút monarchia rendjét és biztonságát nagymértékben zavaró befolyásoktól. Az egyetemi hallgatói egyletek és hallgatók vonatkozásában ez sikerült is neki. 1848-ig ugyanis az Osztrák Császárság örökös tartományaiban működő egyetemeken nem voltak jelentősebb politikai tevékenységek.

Jegyzetek:

¹ FAULLER: 34. p.

² BENNA: 190. p.

³ A HABSBERG-ház, hűen a felvilágosodott abszolutizmus centralizációs tendenciáihoz arra törekedett, hogy a Magyar Királyságban is bevezesse a Guberniál igazgatást. A porosz-osztrák háborúban (1866) elszenvedett HABSBERG vereség nyomán azonban létrejött az Osztrák-Magyar Monarchia, amely két független állam szövetsége volt, ahol a király a honvédelmet, a hadügyet és ezek finanszírozására szolgáló pénzügyet igazgatta közös ügyként. Az úgynevezett osztrák-magyar kiegyezés (1867) értelmében a magyarországi rendőrség a magyar közigazgatáshoz tartozott.

⁴ SCHRÖDER: 79. p.

⁵ EMERSON: 110. p.

⁶ BRÜMMER: 106. p.

⁷ Az egyetemi hallgatói egyletek liberális eszméit igyekeztek kigúnyolni, valamint tevékenységüket orosz kémtevékenységnek feltűntetni. GEBHARDT: 166. p.

⁸ Loc. cit.

⁹ A határozatok további cenzúraszigorításokat, valamint az egyetemek szigorú megfigyelését eredményeztek, az új állapotok következtében Mainzban létrehozták az úgynevezett központi vizsgálóbizottságot.

¹⁰ OESTA, HHSTA, Staatskanzlei, Noten von der Polizeihofstelle 1819 – 1820, 36. karton, feljegyzés 1819. 4. 6.

¹¹ Loc. cit.

¹² OESTA, HHSTA, Staatskanzlei, Noten von der Polizeihofstelle 1829 – 1830, 41. karton, feljegyzés 1829. 12. 12

¹³ OESTA, AVA, Inneres, PHS, 64 ex 1820, 899. karton, 2530 / 64. sz., gróf SEDLNITZKY jelentése 1819. 8. 13.

¹⁴ Loc. cit., die allerhöchste Resolution des Kaisers Franz. 1820. 3. 30.

¹⁵ 1819. áprilisában a prágai egyetemen vizsgálatot folytatott a rendőrség az egyetemi hallgatók egyletének tevékenysége miatt. A rendőrség összeállított egy 83 nevet tartalmazó névjegyzéket. 1819. IV. 26-ra készült el a jelentés. A szigorú vádirat ellenére az egylet tagjaival szemben – többek között Adolf Maria PINKAS) csak kisebb elzárási és házi őrizeti büntetéseket alkalmaztak. KUNŠTÁT: 101. p.

¹⁶ OESTA, AVA, Inneres, PHS, 64 ex 1820, 898. karton, 43. fólia, Dekret Sedlnitzkys an die Polizei – Oberdirektion vom 2.3.1820.

¹⁷ Loc. cit.

¹⁸ Loc. cit. 45. fólia, Dekret Sedlnitzkys an die Polizei – Oberdirektion vom 3.3.1820.

¹⁹ Loc. cit. 47. fólia pp., Dekret Sedlnitzkys an die Polizei – Oberdirektion vom 7.3.1820.

²⁰ A biztonság és más viszonyok miatt, így indokolja a beszámoló.

²¹ OESTA, AVA, Inneres, PHS, 64 ex 1820, 898. karton, 49. fólia pp., Anzeige eines Regierungsbeamten an den niederösterreichischen Regierungspräsidenten Augustin Reichmann von Hochkirchen, erhalten am 5.3.1820.

²² Loc. cit.

²³ OESTA, AVA, Inneres, PHS, 64 ex 1820, 898. karton, 47. fólia pp., Dekret Sedlnitzkys an die Polizei – Oberdirektion vom 7.3.1820.

²⁴ OESTA, AVA, Inneres, PHS, 64 ex 1820, 899. karton, 2700 / 64. sz., gróf SEDLNITZKY jelentése 1820. 3. 29.

²⁵ RUMPLER: 212. p.

²⁶ Loc. cit.

²⁷ Névjegyzékek, dalszövegek, minden vendéglő és magánház, ahol tartották a titkos gyűléseket.

²⁸ OESTA, AVA, Inneres, PHS, 64 ex 1820, 899. karton, 2700 / 64. sz., allerhöchste Resolution des Kaisers Franz I. vom 5.4.1820.

²⁹ Mindig egy hónappal a féléves vizsga előtt.

³⁰ OESTA, AVA, Inneres, PHS, 64 ex 1820, 899. karton, 2530 / 64. sz., Schreiben Sedlnitzkys an sämtliche Länderchefs vom 6.4.1820.

³¹ FAULLER op.cit. 263. p.

³² SCHNELLER Julius Franz, világtörténelem és osztrák történelem professzora a Grazi líceumban, szimpatizált az egyetemi hallgatók egyleteivel, ezért vissza toloncolták szülővárosába, Freiburga/Breisgauba. BARTA: 81–90. p.

³³ GEBHARDT: 171. p.

³⁴ RUMPLER: 212. p.

Jegyzetekben alkalmazott rövidítések:

MONOGRÁFIÁK

- EMERSON — EMERSON Donald E.: *Metternich and the political police. Security and subversion in the Habsburg monarchy 1815 – 1830.* [Metternich és a politikai rendőrség. Biztonság és felfordulás a Habsburg-monarchiában.] Hága, 1968.
- FAULLER — FAULLER Chrysostomus: *Gesetze: Verordnungen und Vorschriften für die Polizeiverwaltung im Kaiserthume Oesterreich.* [Törvények: rendeletek és szabályok a rendőrségi közigazgatás részére az Osztrák-császárságban.] II. kötet (G – K) Wien, 1827.
- RUMPLER — RUMPLER Helmut: *Österreichische Geschichte 1804 – 1914. Eine Chance für Mitteleuropa. Bürgerliche Emanzipation und Staatsverfall in der Habsburgermonarchie.* [Ausztria története 1804-1914. Lehetőségek Közép-Európában. A polgári emancipáció és az állam a Habsburg-monarchiában.] Wien, 1997, Überreuter.

TANULMÁNYOK

- BRÜMMER — BRÜMMER Manfred: *Die staatsrechtliche und hochschulpolitische Funktion der außerordentlichen Regierungsbevollmächtigten 1819 – 1848, besonders an der Universität Halle und Wittenberg.* [A rendkívüli kormány biztosak államjogi és felső oktatáspolitikai funkciója 1819-1848, különösen a Hallei és Wittenbergi egyetemen] In Helmut ASMUS (szerk.): *Studentische Burschenschaften und bürgerliche Umwälzung.* [Diákegyesületek és a polgári engedetlenség.] Berlin, 1992.
- GEBHARDT — GEBHARDT Helmut: *Die Grazer Polizei 1786 – 1850.* [A Graz-i rendőrség 1786-1850.] In LEYKAM (szerk.): *Ein Beitrag zur Geschichte des österreichischen Sicherheitswesens im aufgeklärten Absolutismus und im Vormärz.* [Az osztrák biztonsági erők történelmi szerepe a felvilágosult abszolutizmus és a pre-márciusi időszakban.] Graz, 1992.
- KUNŠTÁT — KUNŠTÁT Miroslav: *Die Prager Burschenschaft von 1819.* [Polgári testvériség 1819-től.] In Helmut ASMUS (szerk.): *Studentische Burschenschaften und bürgerliche Umwälzung.* [Diákegyesületek és a polgári engedetlenség.] Berlin, 1992.
- SCHRÖDER — SCHRÖDER Willi: *Die Gründung der Jenaer Burschenschaft, das Wartburgfest und die Turnbewegung 1815 – 1819.* [A jenai testvériség létesítése, a wartburgi alkotmány és a Turn-mozgalom 1815-1819.] In Helmut ASMUS (szerk.): *Studentische Burschenschaften und bürgerliche Umwälzung.* [Diákegyesületek és a polgári engedetlenség.] Berlin, 1992.

KÉZIRATOK

- BARTA — BARTA Stephan P.: *Die politisch verfolgten Professoren des österreichischen Vormärz.* [A politikailag üldözött osztrák professzorok a pre-márciusi időszakban.] Disszertáció. Wien, 1966.
- BENNA — BENNA Anna H.: *Polizeihofstelle.* [Rendőrség az udvarnál] Disszertáció. Wien, 1942.

LEVÉLTÁRAK

- OESTA, AVA — (Allgemeines Verwaltungsarchiv Wien) Általános igazgatási archívum Bécs.
- OESTA, HHSTA — (Haus-, Hof- und Staatsarchiv Wien) Ház-, Udvar- és Állam Archívum, Bécs.

LEVÉLTÁRI GYŰJTEMÉNY

- PHS — (Polizeihofstelle) rendőrség az udvarnál.
- StK — (Staatskanzlei) kancelláriai iratok.

* A HABSBERG-ház uralkodói a császári címük mellett egyben magyar királyok is voltak. A magyar királyi közbiztonsági méltóság betöltéséből fakad a HABSBERG uralkodók államfői joga Magyarországon. A HABSBERG-monarchia nem alkotott egységes államot. A Magyar Királyság önálló állam volt, bár kétség kívül a HABSBERG-monarchia részét képezte. Az uralkodók abban az esetben foglalhatták el a magyar trónt, ha esküt tettek a magyar törvényekre. A HABSBERG-birodalmi rendőrség azért működhetett Magyarországon, mert a magyar király fennhatósága alatt állt, azonban legálisan kizárólag a magyar törvények által meghatározott keretek között tevékenykedhetett. Az uralkodói hatáskör fejlődésének egyik sarkalatos dokumentuma volt a Pragmatica Sanctio, amely a külügyet és a hadügyet tekintette az uralkodó kompetenciájába tartozónak. A HABSBERG-ház uralkodói ugyan időről-időre megkísérelték megszüntetni a Magyar Királyság szuverinitását és az országot egészében vagy részleteiben az örökös tartományok színvonalára súlyeszetni. Ezen kísérleteik azonban kudarcba fulladtak. Az

utolsó ilyen kísérletre az 1848–1849-es magyar forradalom és szabadságharc cári segédlettel történő leverése nyomán került sor. Ekkor, az úgynevezett jogeljátszás elméletéből kiindulva, kísérelték meg a magyar államiság felszámolását. A kísérlet azonban a passzív rezisztencián elbukott. Ferenc József kénytelen volt kiegyezni a magyarokkal. Így jött létre az Osztrák-Magyar Monarchia a kiegyezés nyomán. A kiegyezés nem csupán két független állam az Osztrák Császárság és a Magyar Királyság szövetsége volt, hanem az uralkodói hatalom és az alkotmányosság formáját is meghatározta. Az ausztriai és a magyarországi kiegyezési törvény (Reichsgesetzblatt 1867. Nr. 146; Corpus Juris 1867/XII. tc.) szövege ugyan eltérő, tartalmukban azonban megegyeznek. A kiegyezési törvényben foglaltak szabályozták az osztrák terminológia szerint a közös ügyek, vagy ahogyan a magyar kiegyezési törvény fogalmazott a közös érdekű viszonyok rendszerét. A közös ügyek rendszerre jelentős mértékben az uralkodói hatáskört korábban már szabályozó rendezésekből fakadt. E szerint a közös külügyet, hadügyet és a finanszírozásukra szolgáló pénzügyet a Pragmatica Sanctio-ból származtatták, ezért ezen ügyeket pragmatikus ügyeknek is nevezték. A két állam közös érdekű viszonyai közé pedig a hitelügy, ide sorolták a korábbi államadósságokat is, továbbá a két ország – az Osztrák Császárság és a Magyar Királyság – vám- és kereskedelmi szövetsége, valamint az adózás, a hajózás, a postaügyek, a pénzrendszer és a jegybank tartozott. Ezeket az ügycsoportokat nevezték dualisztikus ügyeknek. A dualisztikus ügyeket az különböztette meg a többi közös ügytől, hogy a pragmatikus és a hitelügyet mindenképpen közösen kellett intézni, míg a dualisztikus ügyek esetében fennállt a két társország számára az önálló rendelkezés lehetősége is. Magyarországon tehát a rendvédelem, illetve annak kivitelezésére hivatott szervezetek soha sem tartoztak egy külső hatalom kompetenciájába, legalább is amikor az ország szuverenitásán nem esett csorba. A HABSBERG vezetés ugyan kísérletet tett arra, hogy a kiegyezéskor a magyar kormány átvegye a birodalmi rendőrség – amely politikai rendőrség volt – Magyarországon működő részét, erre azonban a magyar fél nem volt hajlandó. A kiegyezés nyomán pedig az uralkodónak már nem nyílt lehetősége a Magyar Királyságban rendőrség működtetésére, mivel a rendvédelem a közigazgatás körébe tartozott, amely pedig a kormány és az önkormányzatok kompetenciáját képezte. *(a szerk.)*

FORRÓ János
Milyen legyen a jövő rendőrsége?

Hazánkban az elmúlt fél évtizedben több alkalommal volt tudományos tanácskozás tárgya: a rendőrség és a rendőri munka jövője. Vagy más megfogalmazásban milyen legyen a XXI. század rendőrsége? Több tudományos mű, publicisztika, hozzászólás is vázolta a magyar rendőrség mai helyzetét, majd következtetéseket vont le a jövőt illetően. A rendőrség vezetése 1998 óta többször tett kísérletet stratégiai misszió és vízió, valamint stratégia megfogalmazására. Ilyennek volt tekinthető az ORFK 2000–2004 között készült többször módosított, úgynevezett többvariációs stratégiája, az országos rendőr-főkapitány 2003. évi úgynevezett alapvetése, vagy 2004. elején az ORFK Minőségpolitikai Nyilatkozata is, stb. A dokumentumok közül különösen hangsúlyos a BM ágazati stratégia rendőrségi feladataira vonatkozó szabályozás, amely a rendőri munka szakterületeire ad részletes előrejelzéseket adott, határozott meg középtávú célokat, elhelyezve ezeket a belügyi összstratégiában.¹ Az igaz, hogy ebben a dokumentumban a küldetés, a jövőkép és a stratégiai célok is megjelent. A dokumentumok azonban nem jutottak el a szakmai, a jogi és társadalmi koordináció és elemzés szintjére, a hatalom nem támogatta azokat. A dokumentumban foglaltak megvitatására tett kísérleteket nem követte PR tevékenység sem. Ezért a társadalom, a lakosság, az együttműködők, a rendőri munka ügyfelei nem értesültek arról, így azt nem is támogathatták.

Mindezek hiányában több területi rendőri szervezet, valamint önkormányzat is rákényszerült arra, hogy önállóan, a környezetét elemezve, a szervezetét átvilágítva, megfogalmazza középtávú közbiztonsági koncepcióját (például: Baranya, Fejér, Veszprém, Szabolcs-Szatmár és Csongrád megyék, Pécs, Bicske városok, stb.)² A vizsgált kérdéskörben különösen fontos jogforrásként értelmezhető a kormány 2003. évi rendelete a kistérségekre vonatkozóan.³ Azóta is csak kevesen vizsgálták e módosított területi felosztás következményeit, pedig a fenti jogszabály teljesen más területi környezetben helyezte el a kistérségeket. A helyi rendőri szervek jelenlegi illetékességi területe, feladatköre ellentmond ennek a közigazgatási és statisztikai besorolásnak.

Ugyanakkor a többszintű rendőri szervezeteket napi, működésbeli problémáik és az erőforráshiány oly mértékben lekötik, hogy saját jövőbeli helyzetükkel kapcsolatos tudományos stratégia megalkotására sem volt lehetőségük, pedig célszerű volna úgynevezett K+F szervezet működtetése. Ennek összehangolt, célzott és tudományos tevékenységet kellene folytatnia a működés legfontosabb jövőbeli kérdéseinek vizsgálatával. A szervezetnek közvetlenül a testület vezetésének alárendelve kellene működnie. Ilyen szervezeti egységgel a rendőrség rendelkezik ugyan, sőt az ORFK szervezeti és működési szabályzatában a feladat szerepel is.⁴ A rendőrségi K+F szervezeti egység azonban objektív okok miatt csupán részlegesen teljesítőképes. A Határőrség azonban régóta működteti a Stratégiai Tervező és Minőségfejlesztési Osztályát. A rendőrség jelenleg sem gyakorolja a stratégiai éves és középtávú tervezés módszerét, ezért annak eredménye is hiányzik. Ugyanakkor a modern szervezetek ezt a módszert évtizedek óta gyakorolják.

A vezetéstudomány, azon belül a szervezetelmélet már több helyen vizsgálta az úgynevezett közszolgálati szervezetek stratégiája szükségességét és meghatározva annak szintjeit és típusait is.⁵ Többben is vizsgálták a komplex biztonság rendőrségi feladatait a XXI. század elején, keresve azt a diszciplínát, amelynek módszereivel lehetséges a biztonság kérdéseinek és feladatainak elemzése is.⁶ HAVASI Zoltánnak a komplex biztonság témakörében a Belügyi Szemlében 2004-ben megjelent írása a témakör megkerülhetetlen részének tekinti: a rendészet jelenlegi és jövőbeni kívánatos jogát, a rendvédelem jelenlegi és jövőbeni kívánatos működését, a rendvédelem jelenlegi és jövőbeni kívánatos szervezetét.

Célszerű arra is ügyelnünk, hogy mely stratégiát és milyen sorrendben készítünk, hiszen a stratégiának többféle típusa létezik, ezekből mint módszertanból kellene a legfontosabbakat megkeresnünk és soron kívül elkészítenünk. Megítélésem szerint napjainkban elsősorban a szervezeti stratégia elkészítése sürgős, mert ez határozza meg a rendőri szervezet úgynevezett strukturális jellemzőit: a munkamegosztást, a hatáskörmegosztást, a rendelkezésre álló koordinációs eszközöket, valamint a rendőri szervezet konfigurációját, és a szervezet környezetének és folyamatainak elemzését.⁷

Ezt követően a legfontosabb feladat a szervezet eredményes működtetéséhez szükséges képzett munkaerő folytonos biztosítása, ezért a testületi stratégia létrehozását, évenkénti humán erőforrás stratégia kialakításának kell követnie. Ennek nyomán valószínűsíthetőek meg a logisztikai feladatok tervezési teendői. Más látszik a BM integrált emberi erőforrás gazdálkodási rendszer és az oktatási rendszerek koncepciójában, amely a veszélyt jelentő külső tényezők között, felsorolja: „Hazánkban a közszolgálati rendszer kiépítése jelenleg megoldatlan. E rendszeren belül a rendészeti szervek helyének, szerepé-

nek egyértelmű rendezése körüli lezáratlan állapot fenntartása alapkérdés! A rendészeti szervek munkájában, irányítási rendszerében, szervezeti kultúrájában, stb... A rendészeti terület állami szintű, politikai konszenzuson alapuló, hosszú távra szóló stratégiai küldetése, jövőképe meghatározatlan... A Belügyminisztériumnál és szerveinél a rendszeresített létszám törvényben nincs meghatározva. A rendszeresített létszám foglalkoztatásához a pénzügyi fedezet hiányos, a belügyi szervek költségvetési alulfinanszírozottsága hosszú ideje fennáll.”⁸

Mindhárom megállapítás igaz mégis az oktatási koncepció, a rendvédelmi stratégia és a humánpolitikai koncepció hiánya ellenére elkészült.⁹ Csakhogy most éppen az a kérdés milyen igényeket, célokat, küldetéseket, elvárásokat fogalmaztak meg a jövő humánerőforrásával szemben? Hol van az a szakmai és szervezeti koncepció, amely igényt fogalmaz meg a rendőri gyakorlat számára?

Milyen módszerekkel, eszközökkel és milyen utakon lehetséges a szervezetkorszerűsítés és a szervezetfejlesztés a magyar rendőrség központi, területi szervezetinél? Jellemző, hogy a témát vizsgáló tanácskozásokon a résztvevők mindig a saját szervezetük, pozíciójuk és igényeik szerint közelítettek és vizsgálták a rendőri szervezeteket és tevékenységeket. Ezért nevezték a rendőrséget és a rendőri munkát:

- az igazságszolgáltatás részeként, igazságszolgáltatási, vagyis bűnüldözési szervezetnek;
- biztonsági szervezetként, biztonsági alappillérként, mint a katonai (külső) biztonság részeként, mint a belső biztonságért, a közrend-közbiztonság fenntartására hivatott szervezetnek;
- a közigazgatás részeként közigazgatási szervezetnek;
- olyan fegyveres szervezetnek, amely a helyi önkormányzatok és a lakosság igényei szerint teljesíti feladatát;
- az újonnan szerveződött magyar rendészettudomány rendészeti és rendvédelmi szervezeteinek;
- sajátos szolgáltató szervezetnek, amelynek a tevékenysége speciális ügynevezett közhatalmi szolgáltatásként is értelmezhető, stb. Az elmélet egyik jeles képviselője szerint „A rendőrség egy a társadalomba integrált szolgáltató szervezet, amely gondoskodik a polgárok érdekében a kiszámítható rendről és biztonságról, és a munkája során messzemenően együttműködik az érdekeltekkel.”¹⁰ Mások ezt az álláspontot továbbfejlesztve a közrend-közbiztonság tevékenységeket igény kielégítésként értelmezik.¹¹

Tesszük ezt akkor, amikor az alkotmány és a rendőrségi törvény pontosan behatárolja a rendőrség feladatait és szervezetét.¹²

A rendvédelem-történeti megközelítés

A mai magyar rendőrségi modell, amelynek legfontosabb szervezeti előnye, hogy egységes, egypólusú, centralizált, hierarchikus és az ország teljes területére kiterjedő modell,¹³ a megelőző magyarországi történelmi okoknak összetett következménye. A magyar rendvédelmet a XIX. század közepétől két-pólusú rendvédelmi struktúra jellemezte.¹⁴ A városi rendvédelem szervezete az önkormányzati rendőrségből valamint a később államosított rendőrségi modellből fejlődött ki és a közigazgatás részeként működött.¹⁵ A teljes vidéki rendvédelem a csendőrségből állt, amely felváltotta a vármegyei és az egyéb (például: Mezei Rendőrség) rendvédelmi szervezeteket, és a szervezet belső függelmi viszonyai tekintetében katonai szervezetnek minősült, alaptevékenysége azonban közbiztonsági volt.¹⁶ Történelmünk során többször előfordult, hogy a rendvédelem regionális szervezetben működött.¹⁷

Sajátos történelmi következményként jöhetett létre a magyar rendvédelem 1945 utáni egységesítése. Ugyanakkor 1949. és 1989. között a szovjet modell rányomta a bélyegét a magyar rendvédelemre. A történelmi előzmények miatt a mai magyar rendvédelmi modell öszvér típusúnak tekinthető. Szervezete nem tudományos igénygel megalapozott elképzelések nyomán jött létre, hanem a mindenkori hatalom igények függvényében alakult ki.

Ugyanakkor azonban a mai magyar rendvédelem magán viseli az 1945. előtti európai hatásokat is. A magyar rendvédelemre XIX–XX. századi fejlődése során hatott a német és osztrák bürokratikus rendőrségi modell, az angolszász típusú önkormányzati modell, a csendőrségi modell és később a szovjet típusú belbiztonsági modell.

A hivatkozott hazai és nemzetközi modellek egyes sajátosságait a magyar modell megőrizte, ezért azok ötvözetének is tekinthető. Ezekből az előzményekből fakad a magyar modell sokszínűsége. Egyes értékelők szerint a magyar rendőrség szervezetén alig érezhetőek a XX. század második felében a nyugat-európai rendőrségi struktúrákban bekövetkezett modernizációs változások.¹⁸

Az elmúlt időszakban több területi rendvédelmi szervezetnél végrehajtott ügynevezett EFQM alapú szervezeti önértékelésnél az önértékelő csoportok (30) és tagjaik (420 fő) a főbb kritériumok közül a legjobbnak a vezetést és a szervezetet jelölték.¹⁹

A modellszerű megközelítés.

A mai magyar rendőrséget egyes kutatók modellszerű megközelítésben jellemzik. E megközelítés szerint a testület hat féle tulajdonságát emelik ki és teszik a vizsgálat tárgyává. A közigazgatás szervezeteiben elfoglalt helye szerint **dekoncentrált** állami rendőrség. Feladat és hatáskörmegosztás szerint **centralizált** kontinentális rendőrség. A rendvédelmi stratégia fő iránya szerint **reaktív**(reagáló) rendőrség. Az igazságszolgáltatáshoz fűződő viszony szerint **processzuális** (széles büntetőjogi felhatalmazású) rendőrség. Szakmai ágazatok szerint, **egy szervezetben tagolt** közbiztonsági és bűnügyi rendőrség. Az Európai Unió integrációja szerint **nemzeti** rendőrség.²⁰ (I. sz. melléklet)

FINSZTER Géza meghatározása szerint „A magyar rendőrség dekoncentrált államigazgatási szervezet, amelyben a hatáskörök erős centralizációja valósul meg. Működési stratégiájának fő iránya szerint reaktív (reagáló) rendőrség, széles processzuális jogosítványokkal, a büntető felelősségre vonás előkészítő szakaszában. Hazánkban egyetlen, egységes rendőrség működik, amelyen belül csupán a belső munkamegosztás alapján különülnek el a közbiztonsági és bűnügyi ágazatok.”²¹ Álláspontom szerint nem hagyható azonban figyelmen kívül az sem, hogy a szervezet hierarchikus, bürokratikus jellegű és többszintű.

A modellszerű megközelítés csoportosítása szerint napjainkban Európában többféle rendvédelmi modell működik. A **monoista** modell, olyan országok modellje, ahol egyetlen országos hatáskörű rendőri szervezet működik (például: a skandináv államok, Hollandia, Észak-Írország). A **duális** modell, amely francia hatásra alakult ki és a rendőrség–csendőrség kettőségét mutatja (például Franciaország, Olaszország, Spanyolország). A **plurális** modell, amely valamennyi szervezet együtteséből áll össze (például Belgium, ahol egymás mellett működik: Közbiztonsági Rendőrség, Bűnügyi Rendőrség, Önkormányzati Rendőrség). **Decentralizált** modell (önkormányzati rendőrségi modell). Irányításáért, ellátásáért együttesen felel az állam és a települési önkormányzat (például: Anglia és Wales). A **poszt-kommunista** modell, a volt szocialista országok rendvédelme. Ide sorolják a kelet-európai országok rendőrségi szervezeteit. Jellemzőjük a sokszínűség, hagyományaik és többféle modell különböző arányú keveredése.

Tovább bonyolítja a helyzetet, hogy a rendvédelmi modelleken belül a rendvédelmi szervezetek kompetenciái és területi illetékességei is tagoltak.

A rendvédelmi munkamegosztás főbb ágazatait összeköti, hogy a társadalom biztonsági szükségletét szolgáló hatósági tevékenység, jogellenes magatartásokkal szemben óvják a társadalmat, gyakorolják a tipikus rendvédelmi funkciókat, a jelenlétet, az információszerzést, a legitim erőszak monopóliumát, mert ezek szükségesek a múltban elkövetett jogsértések bizonyításához, a közbiztonság fenntartásához és az egységes szakmai fellépéshez.

A kétpólusú rendvédelmi szervezetben a munkamegosztás szerint különültek el. A Magyar Királyi Rendőrségen belül a detektív testülettől az őrtestületek, a Magyar Királyi Csendőrségen belül pedig a nyomozó osztályoktól az őrök. A rendvédelem főbb ágazatokat megkülönbözteti az, hogy:

- **alaptevékenységük** és információszerzésük nyílt, vagy operatív; a büntető hatalom szempontjából a bűnügyi szakág alaptevékenysége fokozott ügyészi kontroll alatt zajlik;

- az **alapfeladataik** teljesítésére azonos és eltérő eszközöket és módszereket is használnak;

- a **közbiztonsági** szakág alapfeladatait elsősorban a szabályzatok és a közterületi szolgálat módszertana alapján, míg a másik elsősorban a büntető jogszabályok alapján tevékenykedik, mind a megelőzésben, mind a felderítésben is;

- **minden rendvédelmi szervezetek** a saját külső környezetükben teljesítik a feladataikat, amely minden irányból hat a szervezetre és a működésére is. (lásd az ún. „hollisztikus” megközelítést).

A rendvédelmi modellek és magyar modell részletezése mellett (bár azok nem „vegytisztán” érvényesülnek, működnek sőt egymással keverednek is) azokkal párhuzamosan célszerű vizsgálni az úgynevezett bűnmegelőzési modelleket is. A bűnözés elleni küzdelem ma is kétirányú és mint minden a társadalmat veszélyeztető, annak működését negatívan befolyásoló tényezőnél, itt is választani kell a megelőzés vagy a már bekövetkezett jelenség hatásainak utólagos csökkentése között, a főbb irányok szerint. **Represszió** alatt a korábban elkövetett ismertté vált bűncselekmény felderítését és a tettesek felelősségre vonását értjük. **Prevenció** pedig olyan hatások kialakulása, amely a bűnözés terjedelmének visszafogását eredményezi. Vagyis a bűncselekmények létrejöttét kiváltó okok, folyamatos megszüntetése, olyan feltételek és körülmények teremtése, amelyek révén lokalizálhatók, minimumra szoríthatók a jelenségek.

Mintegy két évtizede társadalmi és gazdasági rendszert váltottunk. A rendszerváltás után a társadalom és intézményrendszerének a szerkezete változott, vele elsősorban a gazdaság, de ezzel összefüggésben minden folyamat. Így változott a bűnözés mérete, szerkezete, dinamikája, más-más (morá-

lis, társadalmi és jogi) megítélését kapott egy-egy korábban szankcionált, büntetett magatartásforma, stb. Mindezek okán indokolt foglalkozni a jelenleg funkcionáló bűnmegelőzési modellekkel, amelyek behatárolják az adott rendvédelmi modell szervezetét, működését. **(II. sz. melléklet)**

A rendőri szervezetet és a kívánt tevékenységfejlesztést alapvetően befolyásolja, hogy a szervezeti modell, harmonizáljon az adott ország bűnmegelőzési modelljével, azzal nem lehet ellentétes. Bár a jellemzők nem mereven értendők, azok átjárhatóak, mégis az egy időben hangoztatott, egymásnak is ellentmondó modellek, mind a rendőri, mind a bűnmegelőzési modellben, a szervezetben és a tevékenységben is úgynevezett tevékenységi diszharmoniókat eredményezhetnek.

A nyugat-európai országok rendőrségi modernizációja lassan, de folyamatosan zajlik már mintegy 20–25 éve. A bűnmegelőzés hatékonyabbá tételével a közigazgatási szervezetek részeként fejlődnek tovább. Irányításuk, logisztikájuk egyre inkább önkormányzati megközelítésűvé válik.²² Ezzel ellentétes irányú fejlődést mutat a csendőrségi modell fejlődése. A válságövezetekben például a békefenntartói tevékenység a katonai és a rendőri erők konvergenciáját igényli, amely klasszikusan csendőri jellegű tevékenységet jelent. Más országokban a kormányok a rendvédelmi hagyományokra, a közbiztonság romlására és a közvélemény nyomására tovább erősítik a csendőri típusú szervezeteket. Az Európai Unió is létrehozta a Nemzetközi Csendőrséget. A rendőri és a csendőri irányzatok modernizációjának alapja az együttműködési készség, a területi elv érvényre-juttatása és az átláthatóság érvényesülése.²³ Mások véleménye szerint belátható, hogy az elkövetkező tízéves távlatban hierarchizált, fejelemmel szolgáló, parancsot teljesítő rendőrségre van szükség.²⁴

A magyar modell főbb összetevői. Szervezeti formája: lineáris – törzskari – funkcionális.

Szervezete: hierarchikus, többszintű, diverzifikált, közigazgatási szintenként: központi, területi (régión), megyei, helyi (kistérségi), funkcionálisan szolgálati ágak, szolgálatok, szakszolgálatok, szolgálati formák.

Vezetése: felülről lefelé parancssal és utasítással, végrehajtással zajlik. Alulról felfelé pedig az információ jelentéssel áramlik. A rendőri szervezetben ezért különös hangsúlyt kap az együttműködés és a koordináció.

Működése: folyamatosan, sajátos, szolgálati (munka) időrendszerekben.

Környezete: dinamikus, komplex és változó.

Külső környezete: a politika szerepe, a gazdasági helyzet, a társadalmi trendek, a bűnözés helyzete, a lakossági elvárások, a technikai, technológiai innováció, a környezeti változások, a jogi változások, az EU csatlakozás, stb.

Belső környezetét a szervezet állapota, a folyamatok szervezettsége, az irányítás határfoka, a szervezeti kultúra, az állomány felkészültsége, az eszközök és a logisztika fejlettsége alkotja.

Külső ügyfelei: a lakosság, az önkormányzatok, az együttműködők, a közvélemény, tagozódásuk a rendőri munkát támogató úgynevezett pozitív ügyfél, illetve azzal konfliktusba kerülő negatív ügyfél.

Belső ügyfelei: a személyi állomány, ezen belül a hivatásos, a köztisztviselő, a közalkalmazott, szervezeti hovatartozás, vagy egyedi csoportosítás szerint.

A szervezet további – középtávú – decentralizálását többen a legfontosabb teendők közé sorolják. „A fejlődési iránynak kisebb-nagyobb szervezeti reformokon keresztül a centralizációtól a decentralizáció irányába kell mutatnia.”²⁵

Nem hagyhatók figyelmen kívül a lineáris–funkcionális szervezet előnyei, mint:

- ha a környezet stabil, akkor könnyen áttekinthető a szervezet tevékenysége;
- a szervezet jó operatív válasz- képességekkel rendelkezik, a stratégia kialakítása viszonylag egyszerű;
- a rendőri tevékenységeknél a funkcionális specializáció a teljesítmény növekedését eredményezi;
- a szervezet felülről-lefelé jól irányítható, mind a szinteken és funkcionálisan is;
- a munkamegosztás és a hatáskörmegosztás erőteljesen szabályozott, a folyamatok stabilak és kezelhetőek, stb.

Hátrányai, mint:

- nehézkes, óriás szervezet, nehezen kontrollálható önmozgása van, áthárítja gondjait az alacsonyabb szintekre;
- a szervezet méretezése olyan, hogy a kismértékű erőforrás bővülést „egyszerűen” elnyeli;
- a rendőri szervek szintjei eltávolodtak egymástól;
- a végrehajtás ellentétei kiéleződtek a területi és a helyi szervek között;
- nehezen áttekinthető a szervezet;
- a rendőri szervezeteket a folyamatos működés mellett kell átalakítani és fejleszteni;

- nehézkes a koordináció a szervek, a tevékenységek között, emiatt szervezeti redundancia lép fel, ami akadályozza a megváltozott környezeti feltételekhez való alkalmazkodást, stb.

A szervezet modellszerű megközelítésénél a szinkronitás döntő! A mai magyar rendőrségi modell szervezeti jellemzőit, előnyeit megtartva, hátrányait szem előtt tartva a stratégia mentén – folyamatosan – célszerű a szervezetet korszerűsíteni.

A környezetközpontú megközelítés, a környezetelemzés

A rendőri munka és tevékenység minden szintjén rendszeresen – legalább évenként – vizsgálni kellene a külső és belső környezet állapotát, viszonyát és befolyásoló szerepét. A környezetelemzésnél a környezeti szegmensek jelenlegi és várható helyzetét indokolt meghatározni és részekre tagolni.²⁶

A rendőri munkára és a környezetre a közszolgálati jellegük miatt jelentős hatással bírnak a domináns külső és belső környezeti szegmenseik, amelyek elemzése szintenként, azaz központi, régiós, megyei, városi, kistérségi és funkcionális bontásban, szakterületenként is különösen fontosak. Az elemzést ki kellene egészíteni önértékeléssel és folyamatos ügyfél elégedettségméréssel is.

Külső környezeti szegmensek: (III. sz. melléklet)

- politikai szegmens a közszolgálat, a közigazgatás és a közbiztonság helyzete, elfogadott céljai;
- jogi szegmens a szervezet és a működés jogilag szabályozott rendszere, az egyenlő elbírálás, a szakzszerűség és a profizmus;
- ökológiai szegmens a szervezet mikrokörnyezete, amely jelenti a közvetlen földrajzi elhelyezkedését, a helyi gazdaság fejlettségét, a lakosság helyzetét, a foglalkoztatási helyzetet, a devianciákat, a bűnözés helyzetét és a közbiztonság állapotát;
- külső ügyfél szegmens a rendőri munkával kapcsolatos lakossági elvárások és igények, a szervezet igazodási kényszere ezekhez, a „rendőri szolgáltatásminősége”;
- kulturális és egyéb tradíciók a lakossági összetétel, a nemzetiségek helyzete, iskolázottsági szint, lojalitás, „rendpártiság”, stb.;
- gazdasági környezeti szegmens a gazdaság teljesítőképessége, a terület gazdasági fejlettsége, az önkormányzatok anyagi helyzete, jövedelmi viszonyok helyzet, a rendőri munka finanszírozása;
- szektor alapú szegmens milyen az együttműködés a rendvédelmi és a rendészeti szervek között? Milyen az együttműködés az önkormányzatokkal, a polgárok önkéntes szerveződéseivel és a vagyonvédelmi szektorral?;
- erőforrás és az intézményi függés szegmense a működés és a finanszírozás egyensúlya, a magasabb szintű intézményektől való függés helyzete.

A belső környezeti szegmensek: (IV. sz. melléklet)

- a szervezet kora, állapota, alkalmazkodóképessége;
- humánerőforrás helyzete: a munkaerő megléte, feltöltöttsége, képzettsége, gyakorlata;
- a dolgozói elégedettség helyzete: ellátottság, illetmények, pótlékok, járandóságok, munkakörülmények, a munkához és a szolgálathoz való hozzáállás, a vezetői munkával kapcsolatos elégedettség;
- a vezetés, irányítás eszközei, helyzete, az ellenőrzés;
- rendőri alaptévékenység szakmai színvonala: a reagáló-képesség, az eredményesség, a rendőri szervezet alkalmazkodóképessége;
- a belső (jogi) szabályozottság eszközrendszere, helyzete;
- az anyagi erőforrások helyzete;
- az eszközellátottság színvonala és a logisztika helyzete;
- a szervezeti kultúra állapota; valamint a
- szervezeti és működésbeli gondok.

Több szegmens és módszer együttes alkalmazásával, a külső és belső feltételek állapotát részletesen kell elemezni és minősíteni a rendőri munka és szervezet környezetét, úgymint:

Támogató	↔	Nem támogató
Dinamikus	↔	Stabil
Összetett (komplex)	↔	Egyszerű
Változó	↔	Nem változó

Az adott elemzés kapcsán az adott rendőri szervezet domináns környezeti szegmense, komplexitása, változékonysága jól meghatározható, a sarokpontokat megjelölve láthatóvá válik annak környezetfüggősége.

Mindez a szervezet és stratégia folyamatos változtatásának igényét is felveti.

A szintenkénti megközelítés.

Az Országos Rendőr-főkapitányság intézkedési tervében foglalt szervezetfejlesztés a végső fázisába jutott.²⁷ Az új szervezési és működési szabályzat részletesen szabályozza a tennivalókat. Vezetési-irányítási funkciója a szervezet gyökeres átalakítása miatt csak részben érvényesülhetett. Szervezete nem hasonult a területi szervezetekkel, amelyek más felépítésűek és más irányítási gyakorlatot követnek. A törvényben előírt alapfeladatok teljesítése biztos. A szervezet és a hatáskörök hierarchiája és az együttműködés javítása fontos feladat. Az irányításban az alapfunkciók nem elsődlegesek, az irányítási vonalak egymást keresztezik. A szervezet ma még kevésbé innovatív, alig használ korszerű vezetést támogató eszközöket, módszereket. Nem hangsúlyos a szervezet és a minőségfejlesztés. Fő feladata országosan a szervezet napi működési feltételeinek, feladatainak biztosítása. Jelenleg nem szinkron a korábbi MK Rendőrsége humánstratégiája és a legújabb BM oktatási koncepciója sem. Jelenleg a szervezetfejlesztés több szerv feladatáént is megjelenik. Jelen feltételek biztosítása mellett a legfontosabb a feladatok további pontosítása, a hatékonyabb irányítás, a szintenkénti szervezeti redundancia megszüntetése. Méreteihez képest érdekérvényesítő képessége kevésbé érvényesül. Erőforrásaik nem arányosak a feladataikkal. A szervezés további részletezése van folyamatban a Nemzeti Nyomozó Iroda és a rendészeti Biztonsági Szolgálat bővítése vonatkozásában.

Régiós szinten a rendőri szervezet még nem működik, elméleti megközelítése nem kidolgozott. A megelőző években különféle vitaanyagokban, a közigazgatás témakörében a szakirodalom megkerülte ezt a témát. Az Európai Unió ugyanakkor régiós kompetenciaként ajánlja a rendőrség és a közbiztonság kérdésének kezelését. A munkamegosztás, a hatáskörmegosztás és az irányítás egyes témáinak tisztázatlansága miatt a szervezet lehetséges variációit felvázolni nem indokolt. A közelmúltban több esetben vizsgálták régiós szinten a logisztikai és alrendszeri lehetséges működési variációit. (1-es változata a megyék csatolásával a régiókhoz,²⁸ 2-es változata a kistérségek csatolása a régiókhoz.²⁹

A régiós rendőrkapitányság szervezete, feladatai (**V. sz. melléklet**). A statisztikai régiókban 3–4 megyében, átlagosan 18–22 rendőrkapitányság illetékességi területén az MRFK-ok központi végrehajtó szerveiből un. 07-es rendőrkapitányság létrehozása indokolt. Ennek szervezési, humánerőforrása, logisztikai feltételrendszere átcsoportosítással biztosítható. A 07-es Rendőrkapitányság működési területe a régió. Feladataik a régió teljes területére vonatkoznak, azonban tevékenységük kizárólag az esemény, a személyek és a feladatátadásáig a területileg illetékes rendőrkapitányság belépéséig tartanak. Az egység szállítása közúton és vasúton is megoldható. Tekintettel arra, hogy a rendőrkapitányságok általában leterheltek, erőiket elvonni – bármely céllal – tőlük nem lehetséges és nem is célszerű. Ellenben minden olyan feladat átvétele, amelyre a szervezet és az állomány nem rendelkezésre, vagy az állomány a feladatra nem kiképzett (például a csapaterős feladatok), ezért ilyen és arra alkalmas szervezet létrehozása és szervezeti függetlenítése indokolt. Hangsúlyos, hogy a rendőrkapitányságoktól bármilyen erőelvonás, amely nem a hatáskörükben illetékes feladatokra vonatkozik azonnal megtiltandó. A szervezet normál esetben igényelt, előre tervezett ügyeleti, közterületi és forrónyomos szolgálatot látna el és a régió tartalékát képezné. Heti egy napos kiképzéssel folyamatosan felkészülhetne a rendkívüli helyzetek kezelésére és a csapaterős feladatok teljesítésére. Rendkívüli esetben $\frac{2}{3}$ – $\frac{3}{4}$ erővel felkészülten, a rendelkezésre álló erővel segíthetné a kistérségi, a megyei, a régiós feladatok megoldását. A rendőrkapitányságok előre tervezve és rendkívüli esetekben is igényelhetnék a 07 Rendőrkapitányság segítségét. Szükség esetén országos feladatok megoldásában is részt vehetne. Ügyeleti Osztálya közvetlenül irányítaná a 07 Rendőrkapitányság és a kistérségi erők működését, szervezné együttműködésüket.

Magyei szinten a területi szervezetek átszervezésére – megadott keretek között – valamennyi rendőr-főkapitányság többalternatívás és ütemezett szervezési és konszolidációs tervet készített. A javasolt modellek elemzését nem követte általánosításuk, a gyakorlati végrehajtás több okból – elsősorban erőforráshiány és a javaslatok illeszthetlensége miatt – elmaradt. A területi szerveknél a kötelező (a bűnügyi szolgálat egységesítése) és ajánlott feladatok egy időben közelítették és távolították egymástól a központi és a területi szervezeteket. Az irányítási vonalak többszörösen keresztezték egymást. A szervezettípusok nem illeszkedtek egymáshoz. Az önállóságra és a helyi sajátosságokra hivatkozva lehetséges volt néhány alkalommal az eltérésre, de ahhoz központi forrást nem biztosítottak. Mindezek eredményeként a megyei rendőr-főkapitányságok szervezete egymáshoz képest is tovább differenciálódott.

Kistérségi szinten a megközelítés legfontosabb eleme az lehet, hogy a közbiztonság javítására – az ügyfelek a lakosság és az önkormányzatok szempontjából – a felmérések szerint – a lakókörnyezetben van szükség. Ezért elsősorban a kistérség tényleges erőforrás bővítése a legfontosabb. E meghatározás valamennyi kistérségi szinten és szervezetben kiemelt fontossággal bír. A kistérségek tagolása

kor lényeges a méretük és kiterjedtségük, így megkülönböztethetünk: régiós központi kistérségeket, megye székhelyi kistérségeket, nagyvárosi kistérségeket, határterületi kistérségeket, erős vonzáskörzetű települési (nagyközség) kistérségeket, kisvárosi kistérségeket. Ezekhez később úgynevezett normásított kistérségi rendőri szervezeteket célszerű létrehozni.³⁰ (VI. sz. melléklet)

Települési szinten az 1952 óta többször módosított körzeti megbízotti rendszer teljes újragondolása indokolt. Érdemes a hatályos szabályzat alapján tételesen ellenőrizni a körzeti megbízotti szolgálat struktúráját, működését. A szolgálat feladatait egyszerűsíteni és pontosítani szükséges. Közép távon el kellene érni, hogy a hatályos szervezeti állománytáblákban meghatározottak szerint valamennyi településen, a lakossággal együtt élő körzeti megbízotti szolgálat alapszolgáltatásként biztosított legyen.³¹

Konklúzió

Valamennyi rendőri szervezetnek rövidtávon elemeznie kellene a rendőri alaptevékenység (a vonatkozó törvényben előírt alapeladatok) alap- és támogató folyamatait. A folyamat elemzést tipizálva, szervezetekre be- és kimenetekre lebontva, a tevékenység részletes leírására, a folyamat mérésére alkalmas mértékegységek meghatározására és az erőforrásigény meghatározására kell összpontosulnia.

A téma vizsgálatánál jelentős előrelépésnek számít az, hogy a rendőr-főkapitányságok vezetői megállapodtak az átlagos lakosság/rendőr létszámban, amelyet 434 állandó lakosra jutó 1 fő rendőrben határoztak meg. Ehhez hozzárendelhető és viszonyítható a területi és helyi szervezetek létszáma. Ugyanilyen súlyúnak minősíthetők az úgynevezett mérleg módszer minősített mutatói, az ERÜBS statisztika és klasszikus tevékenységi mutatók. Az előbbi megállapodás és a területi és helyi szervezetek jelenlegi létszámából kiszámítható a viszonyított létszám és normatív alapon megbecsülhetővé válnak a szervezetek személyügyi költségei is, így azok könnyen leoszthatók.³²

Középtávon a rendőri szervezet szervezetfejlesztése legfontosabb feladatának tartom:

- a rendőri szervezet új belépő szintjeinek (régió és kistérség) kialakítását, további decentralizálását, a közigazgatási szervezethez való igazódását;
- a különböző szintű rendvédelmi minta szervezeti modellek kidolgozását, normásítását a szervezeti redundancia fokozatos megszüntetésével;
- szervezeti szintenként minta rendvédelmi szervezetek működtetését, működésük figyelemmel kísérését, modellezésüket;
- régiós szintű bevetés-irányítási modell kidolgozását és működtetését;
- a javasolt 07-es rendőrkapitányság felállítását egy régióban;
- régiós szintű logisztikai szervezet és minta rendszer kidolgozását és működtetését;
- az ország néhány kistérségében minta kistérségi rendőr őrök létrehozását, működésük figyelemmel kísérését, javítását;
- Budapest és a központi régió önálló szervezetfejlesztését;
- az ország teljes vidéki területén a hatályos szabályzat és állománytábla szerinti a körzeti megbízotti szolgálat tényleges működtetésének biztosítását;
- szervezeti szintenként a rendőri alapfolyamatok pontos felmérését és azok folyamatos mérésének a bevezetését;
- azonos módszerrel kistérségi szinten lakossági, vezetői és a munkatársi elégedettségmérés bevezetését, eredményének hasznosítását a tervezésben;
- évenként valamennyi rendőri szervezetben EFQM alapú szervezeti önértékelés bevezetését, eredményeinek hasznosítását a tervezésben;
- évenként társadalmi hatásvizsgálat végrehajtását (a nógrádi módszerrel) önkormányzatoknál, köztisztviselőkönél váltakoztatott területen, eredményeinek hasznosítását a tervezésben;
- évenként váltakozó területen a lakóterület közbiztonságára vonatkozó közvélemény kutatás végrehajtását, eredményeinek hasznosítását a tervezésben;
- a fentiekre alapozott új tervezési rend kialakítását.

Megítélésem szerint a vázolt témák elemzése és a levont következtetések jelentik a rendőri szervezet rövid távú jövőjének a meghatározását.³³

Jegyzetek:

¹ BM ágazati stratégia (a stratégia egy példánya a szerző tulajdonában)

² A stratégiaalkészítési hullám 2000-es évek elején az egész országban szinte végigsöpört.

³ 244/2003. Korm. r.

⁴ 5/2005. (III.19) ORFK Utasítás

⁵ ANTAL-MOKOS – BALATON – DRÓTOS – TARI: 258–271. p.

⁶ HAVASI

⁷ DOBÁK: 43–55. p.

⁸ BM oktatási koncepció (a koncepció egy példánya a szerző tulajdonában)

⁹ JANZA

¹⁰ KATONA

¹¹ VERESS – VERESS

¹² 1994/XXXIV. tc.

¹³ A svájci Team Consult (TC) szervezési tanácsadó cég 1992-ben közzétett meghatározása.

¹⁴ 1881/XXI. tc. ; 1881/III. tc. ; 1916/XXXVII. tc. ; 5.047/1919. ME. r.

¹⁵ – PARÁDI: *A dualista Magyarország belügyi szervezetei.*

– Idem: A Magyar Királyság rendvédelme 1867-1919.

– Idem: Az Osztrák-Magyar Monarchia magyarországi rendőrségei 1867-1919.

– Idem: A Magyar Királyság rendőrségei 1920-1945.

¹⁶ – PARÁDI: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági szervezete a Magyar Királyi Csendőrség.

– Idem: A dualizmus közrendvédelmi szervezeteinek jellemzői és tevékenységük tapasztalatai.

– Idem: A Magyar Királyi Csendőrség megalakulása és működése 1881-1918.

– SZAKÁLY: A Magyar Királyi Csendőrség, az első központosított magyar közbiztonsági örtestület.

– Idem: A Magyar Királyi Csendőrség 1919-1941.

– CSAPÓ

– KAISER

– REKTOR

¹⁷ ERNYES

¹⁸ FINSZTER: A rendészeti menedzsment.

¹⁹ A Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság szervezésében 2004 őszén Vas és Veszprém MRFK-kal és a Határőrséggel végrehajtott EFQM modellt keretében létrejött értékelés.

²⁰ V. ö. 1. sz. jegyzettel

²¹ FINSZTER: *A rendészet elmélete.*

²² Idem: Rendőrségek a XXI. században.

²³ A rendőrség és a csendőrség szembeállítás mesterségesen gerjesztett ellentét, hiszen Európa számos országában évszázadok óta vállvetve eredményes harcot folytat e két szervezet a bűnözés ellen. A háttérben minden bizonnyal az állam jellegének módosítására irányuló doktriner elképzelések húzódnak meg. (a szerk.)

²⁴ BOROSS

²⁵ SALGÓ

²⁶ SWOT analízis (4) erősségek, gyengeségek, lehetőségek, veszélyek. PEST módszer (4) környezeti trendekpolitikai, gazdasági, társadalmi, technológiai. Veszélyforrások elemzése (3) szokások, hozzáállás, támogatottság; EFQM kérdőívés önértékelés (9) ebből az adottságok (5) vezetés, állomány, politika és stratégia, partnerkapcsolatok és erőforrások. Ebből az eredmények (4) munkatársi elégedettség, ügyfél-elégedettség, társadalmi eredmények, a szervezet kulcsfontosságú eredményei. Külső elégedettségmérést biztosító technikák közvélemény-kutatások, vagy egyedileg alkalmazott Servqual módszer (Fejér), társadalmi hatást elemző módszer (Nógrád), stb. A belső elégedettségmérést biztosító technikák: dolgozói elégedettségmérés, teljesítményértékelés, munkakörelemzés, stb.

²⁷ 2/2004. BM. ut. végrehajtási intézkedése.

²⁸ Ha az egyes változatra gondolunk, akkor tulajdonképpen régiós csúcsszerv a parancsnok és törzse. A kettes változat esetében irányítási áganként tagolt a megye területi szervezeteiből kikülönített szervezeti egységet is jelenthet. Jelenleg az egyes változat látszik célszerűnek. Ebben a változatban azonban a megye mint irányítási szint megszűnik. Mindkét változatban a területi szervek végrehajtói erőiből létrehozott úgynevezett 07-es rendőrkapitányság működtetése célszerű.

²⁹ A rendőri szervezetek későbbi normásítása csak folyamatos lakossági elégedettségmérés mellett célszerű.

³⁰ Több megyében szervezett és folyamatos lakossági elégedettségmérés működik.

³¹ A szerző tulajdonában lévő közelebről meg nem határozott rendőrségi szabályzat. (a szerk.)

³² A Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság gazdasági igazgatójának algoritmusai.

³³ A szerző körültekintően igyekezett feltárni a témát. A különböző alternatívák vizsgálata során azonban háttérbe szorult a lényegi kérdés. Nevezetesen a magyar állam rendvédelmének fejlesztése során a továbbiakban is csupán az 1945. utáni fejlődés tapasztalatai érvényesülnek a szervezetfejlesztés során, vagy pedig a polgári magyar állam rendvédelmi tapasztalatai is hasznosításra kerülnek. Az úgynevezett modellszerű megközelítés – amely egyébként meglehetősen doktriner típusú és globalizációs jellegű – valamint a környezetközpontú megközelítés egyaránt figyelmen kívül hagyja nemzeti rendvédelmünk polgári hagyományait. Ezen megközelítések hangoztatói úgy tesznek mintha a magyar államiság ugyanolyan szerves fejlődésen ment volna keresztül a II. vh. után mint a nyugat-európai államok. Ezzel pedig – akarva akaratlanul – kiindulási alapnak a pártállami struktúra agyonfoltozott változatát tekintik. Elgondolkodtató, hogy miből fakad ez a fajta ellenszenv a magyar polgári rendvédelmi hagyományokkal szemben? Miért jobb a tengeren túli vagy a skandináv stb. minták országunkra erőltetése, vagy az agyonmódosított pártállami alapmodell továbbéltetése mint a nemzeti polgári hagyományainkhoz való visszatérés, vagy legalább a tapasztalatai szerinti újjászerveződés? (a szerk.)

Jegyzetekben alkalmazott rövidítések

MONOGRÁFIÁK

ANTAL-MOKOS – BALATON –

DRÓTOS – TARI

CSAPÓ

DOBÁK

DOBÁK

FINSZTER: *A rendészet elmélete.*

— ANTAL-MOKOS Zoltán – BALATON Károly – DRÓTOS György – TARI Ernő: *Stratégia és a szervezet.* Budapest, 1999, Közgazdasági és Jogi Kiadó.

— CSAPÓ Csaba: *A Magyar Királyi Csendőrség története 1881-1914.* Pécs, 1999, Pro Pannónia Kiadói Alapítvány. /Pannónia Könyvek/

— DOBÁK Miklós: *Szervezeti formák és vezetés.* Budapest, 2000, Közgazdasági és Jogi Kiadó.

— FINSZTER Géza: *A rendészet elmélete.* Budapest, 2003, KJK-KERSZÖV. Jogi és Üzleti kiadó.

- KAISER — KAISER Ferenc: *A Magyar Királyi Csendőrség története a két világháború között*. Pécs, 2002, Pro Pannónia Kiadói Alapítvány. /Pannónia Könyvek/
- REKTOR — REKTOR Béla: *A Magyar Királyi Csendőrség oknyomozó története*. Cleveland, Ohio, USA, 1980, Árpád Könyvkiadó Vállalat.
- SALGÓ — SALGÓ László: *Új típusú biztonság: a magyar és egyes európai rendőrségek összehasonlításának alapjai*. Budapest, 1994, Közgazdasági és Jogi Kiadó. 210.p.
- TANULMÁNYOK
- BOROSS — BOROSS Péter: Rend vagy jogállamiság. *Belügyi Szemle*, XLVIII. évf. (2000) 1. sz. 95. p.
- ÉRNYES — ÉRNYES Mihály: Régiós rendvédelem történelmi visszapillantásban. *Belügyi Szemle*, LI. évf. (2003) 6. sz. 168-184. p.
- FINSZTER: A rendészeti menedzsment. — FINSZTER Géza: A rendészeti menedzsment. *Magyar Rendészet*, IV. évf. (2003) 4. sz. 22. p.
- FINSZTER: Rendőrségek a XXI. században. — FINSZTER Géza: Rendőrségek a XXI. században. *Belügyi Szemle*, XLVIII. évf. (2000) 1. sz. 64. p.
- HAVASI — HAVASI Zoltán: A komplex biztonság rendőrségi feladatai a XXI. század elején. *Belügyi Szemle*, LII. évf. (2004) 11-12. sz. 221-235. p.
- JANZA — JANZA Frigyes: Kerekasztal beszélgetés a rendészeti oktatásról. *Belügyi Szemle*, LIII. évf. (2005) 7-8. sz. 97. p.
- KATONA — KATONA Géza: A társadalom részvétele a bűnmegelőzésben. *Belügyi Szemle*, LIII. évf. (1995) 7-8. sz.
- PARÁDI: A dualista Magyarország belügyi szervezetei. — PARÁDI József: A dualista Magyarország belügyi szervezetei. *Belügyi Szemle*, XXXIV. évf. (1986) 4. sz. 45-50. p.
- PARÁDI: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági szervezete a Magyar Királyi Csendőrség. — PARÁDI József: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági szervezete a Magyar Királyi Csendőrség. *Belügyi Szemle*, XXXVII. évf. (1989) 2. sz. 35-40. p.
- PARÁDI: A Magyar Királyság rendvédelme 1867-1919. — PARÁDI József: A Magyar Királyság rendvédelme 1867-1919. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* IX. évf. (1999) 10. sz. 98-147. p. A tanulmány korábbi változata 1998. szeptember 22-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „A nyugati rendvédelem hatása a XIX-XX. századi magyar rendvédelemre” című X. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: A dualizmus közrendvédelmi szervezeteinek jellemzői és tevékenységük tapasztalatai. — PARÁDI József: A dualizmus közrendvédelmi szervezeteinek jellemzői és tevékenységük tapasztalatai. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* II. évf. (1992) 3. sz. 21-28. p. A tanulmány korábbi változata 1991. november 19-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Tradíció és korszerűség” című III. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: A Magyar Királyi Csendőrség megalakulása és működése 1881-1918. — PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség megalakulása és működése 1881-1918. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* VII. évf. (1997) 8. sz. 78-83. p. A tanulmány korábbi változata 1996. október 22-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „A napóleoni közbiztonsági örtestület útja Párizstól – Itálián és Ausztrián keresztül – Budapestig” című VIII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: Az Osztrák-Magyar Monarchia magyarországi rendőrségei 1867-1919. — PARÁDI József: Az Osztrák-Magyar Monarchia magyarországi rendőrségei 1867-1919. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* XI. évf. (2005) 13. sz. 97-104. p. A tanulmány korábbi változata 2000. március 19-én Párizsban hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „A közbiztonság közös Európa-i örökségünk” című XIII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: A Magyar Királyság rendőrségei 1920-1945. — PARÁDI József: A Magyar Királyság rendőrségei 1920-1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* XI. évf. (2005) 13. sz. 105-113. p. A tanulmány korábbi változata 2001. áprilisában Párizsban hangzott el a Francia Nemzeti Csendőrség és a Sorbonne-egyetemcsoport közös szervezésében megvalósított tudományos történelmi konferencián. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- SZAKÁLY: A Magyar Királyi Csendőrség, az első központosított magyar közbiztonsági örtestület. — SZAKÁLY Sándor: A Magyar Királyi Csendőrség, az első központosított magyar közbiztonsági örtestület. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* III. évf. (1993) 4. sz. 51-58. p. A tanulmány korábbi változata 1992. szeptember 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-tör-

- téneti tudományos konferenciasorozatnak „*A dualista Magyarország rendvédelme*” című IV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- SZAKÁLY: A Magyar Királyi Csendőrség 1919-1941. — SZAKÁLY Sándor: A Magyar Királyi Csendőrség 1919-1941. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)* VII. évf. (1997) 8. sz. 95-102. p. A tanulmány korábbi változata 1996. október 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A napóleoni közbiztonsági őrtestület útja Párizstól – Itálián és Ausztrián keresztül – Budapestig*” című VIII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- VERESS – VERESS — VERESS Gábor – VERESS Gáborné: A gyártó és szolgáltató tevékenységek minőségmenedzsmentjének alapjai, különös tekintettel a rendőrségi tevékenységekre. *Minőség és megbízhatóság*, (2005) 1. sz. 40-50. p.

JOGSZABÁLYOK

- 1881/III. tc. — 1881/III. tc. a Budapest-fővárosi rendőrségről.
 1881/XXI. tc. — 1881/XXI. tc. a közbiztonsági szolgálat szervezéséről.
 1916/XXXVII. tc. — 1916/XXXVII. tc. a fiumei Magyar Királyi Állami Rendőrségről.
 1994/XXXIV. tv. — 1994/XXXIV. tv. a Rendőrségről
 5 047/1919. ME. r. — 5 047/1919. ME. r. a rendőrségek államosítása tárgyában
 244/2003. Korm. r. — 244/2003. Korm. r. a kistérségek megállapításáról, lehatárolásáról és megváltoztatásának rendjéről.

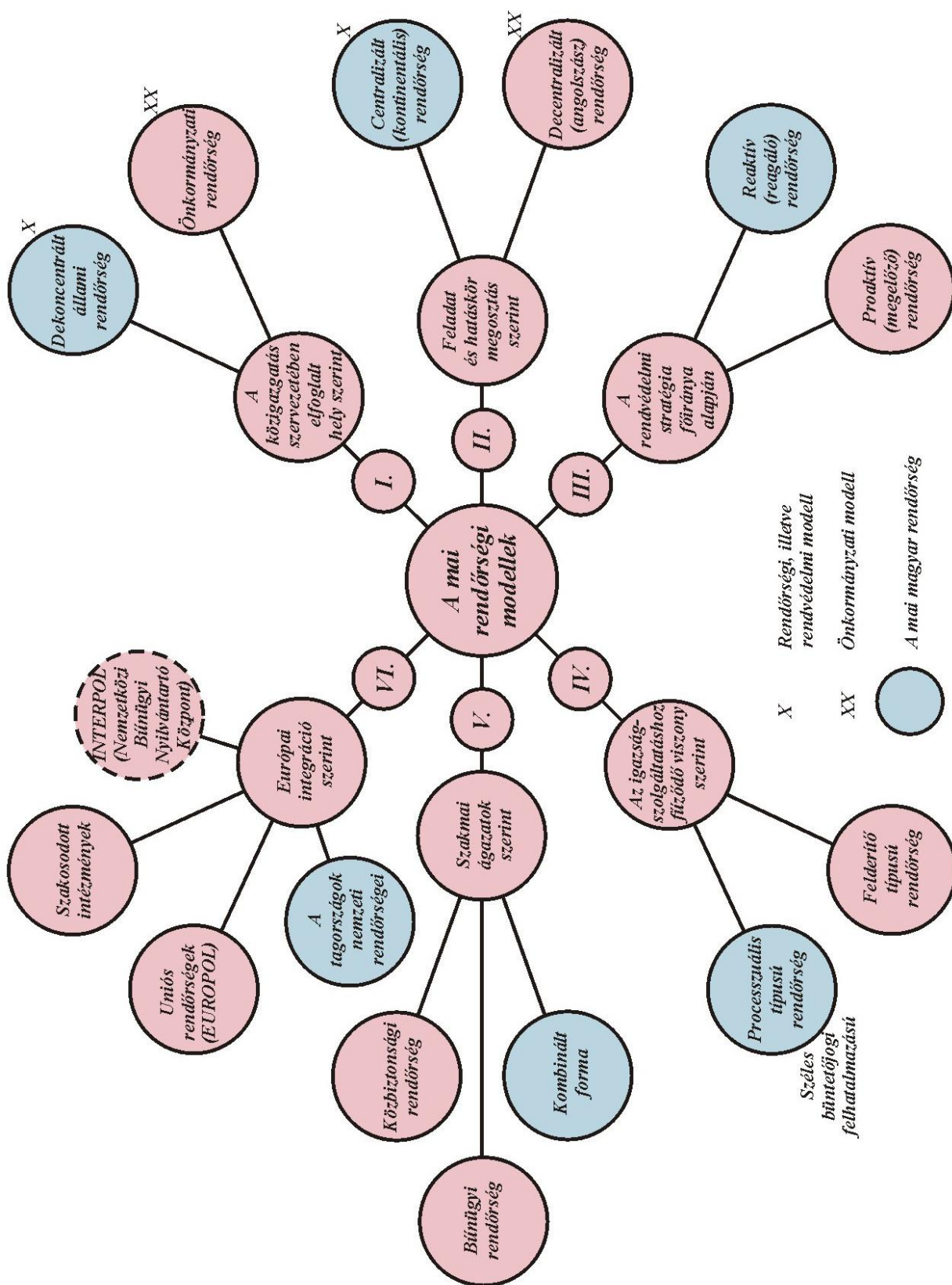
INTÉZKEDÉSEK, UTASÍTÁSOK, PARANCSONOK

- 2/2004. BM. ut. végrehajtási intézkedése. — 2/2004. BM. ut. végrehajtási intézkedése.
 5/2005. (III.19) ORFK Utasítás — 5/2005. (III.19) ORFK Utasítás az ORFK szervezeti és működési szabályzatáról.

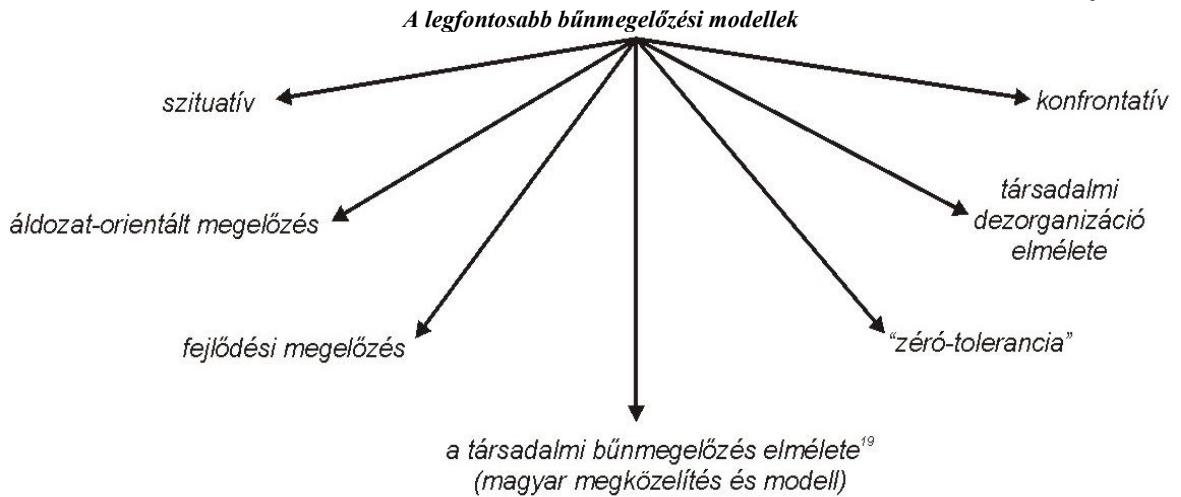
Mellékletek jegyzéke:

<i>I. sz. melléklet</i>	
A rendőrségi modellek a XXI. század elején.	40
<i>II. sz. melléklet</i>	
A legfontosabb bűnmegelőzési modellek.	41
<i>III. sz. melléklet</i>	
A rendőri szervezetre ható belső környezeti tényezők.	41
<i>IV. sz. melléklet</i>	
A rendőri szervezetre ható külső környezeti tényezők.	42
<i>V. sz. melléklet</i>	
A régiós (07-es) rendőrkapitányság szervezete.	43
<i>VI. sz. melléklet</i>	
Az abai kistérségi rendőr őrs szervezet.	44
<i>VII. sz. melléklet</i>	
Normásítási aránylehetőségek.	45

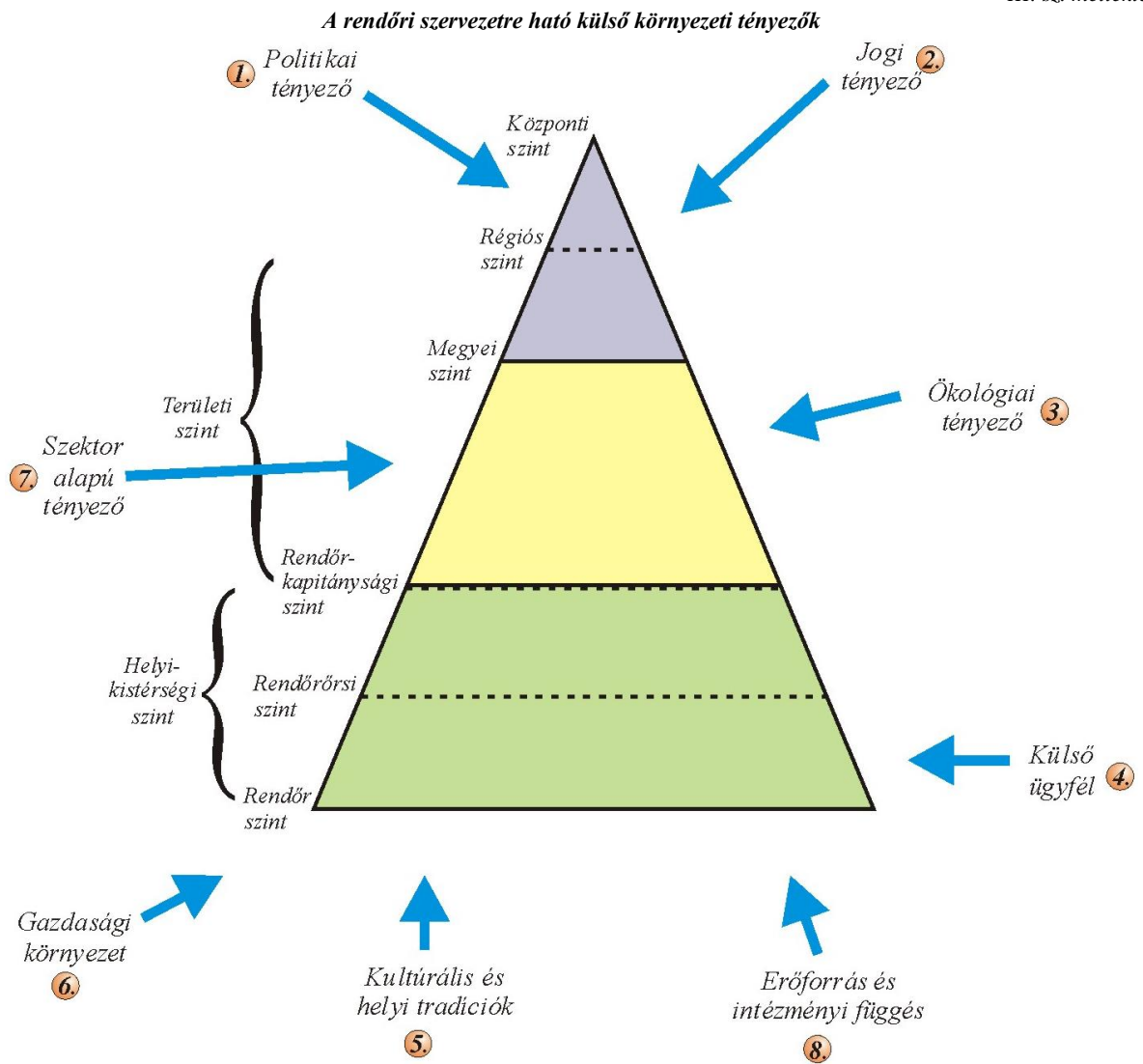
A rendőrségi modellek a XXI. század elején.

Forrás: FINSZTER Géza: A rendészet elmélete. Budapest, 2003, K.J.K. KERSZÖV

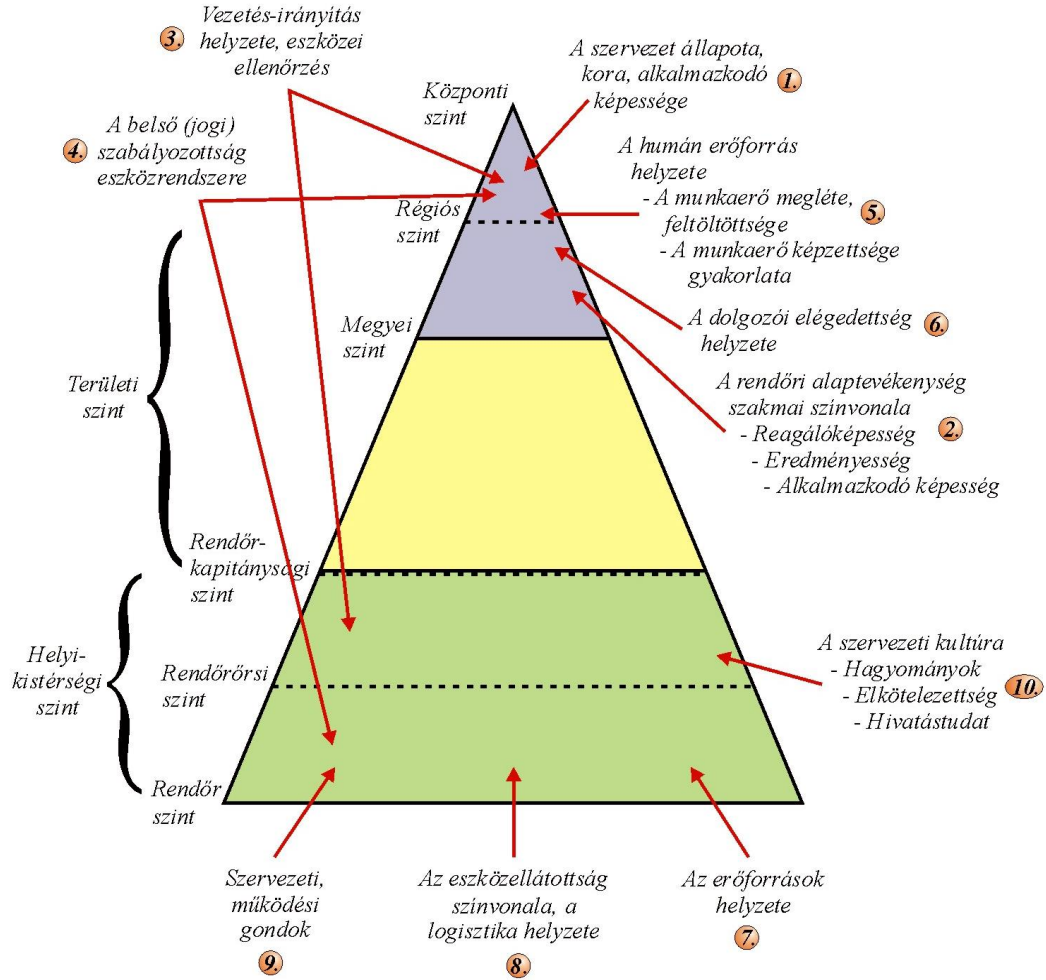

Forrás: FINSZTER Géza: *Rendőrségek a XXI. században*. Belügyi Szemle, XLVIII. évf. (2000) 1. sz. 64. p.

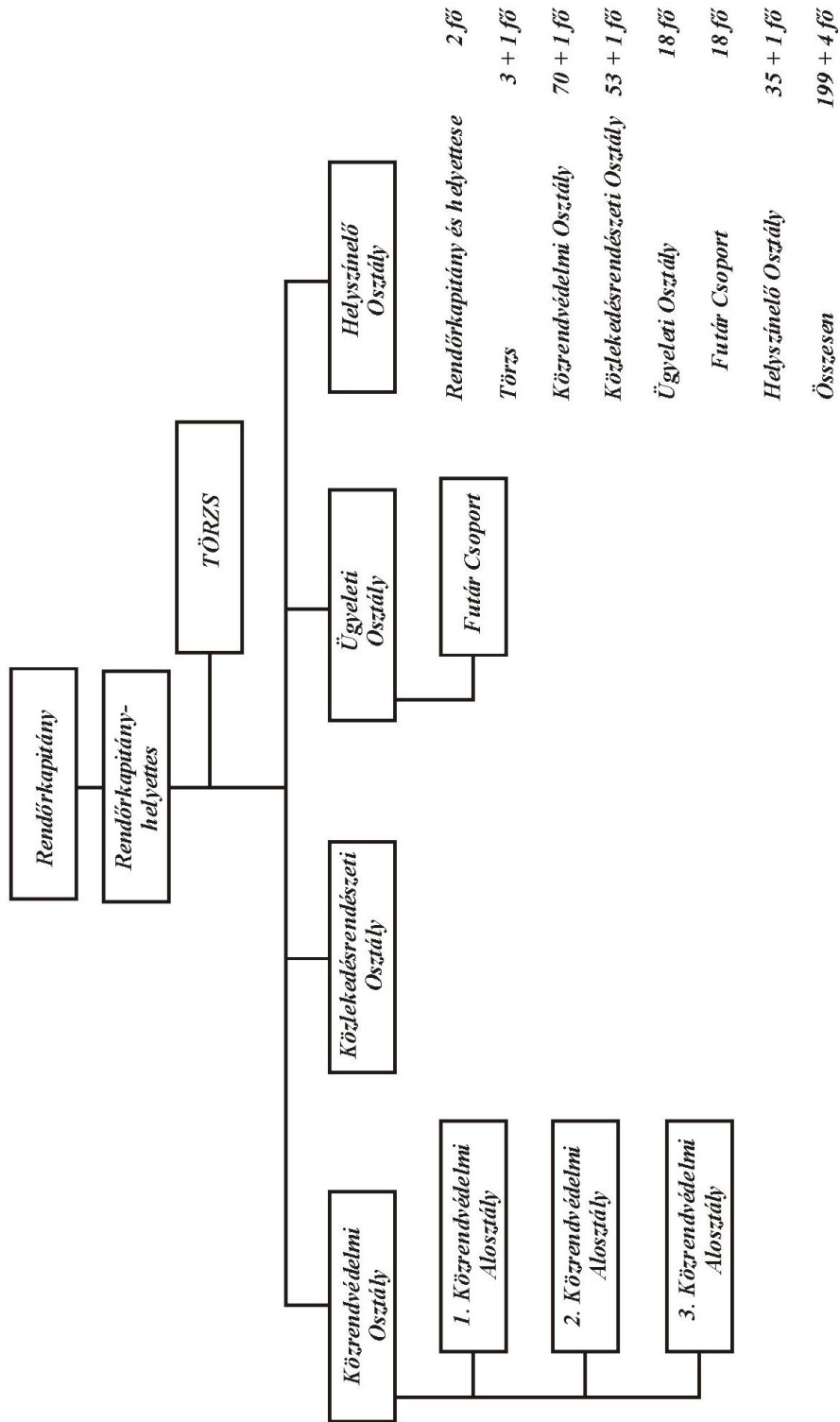
Forrás: A szerző hipotézise

A rendőri szervezetre ható külső környezeti tényezők

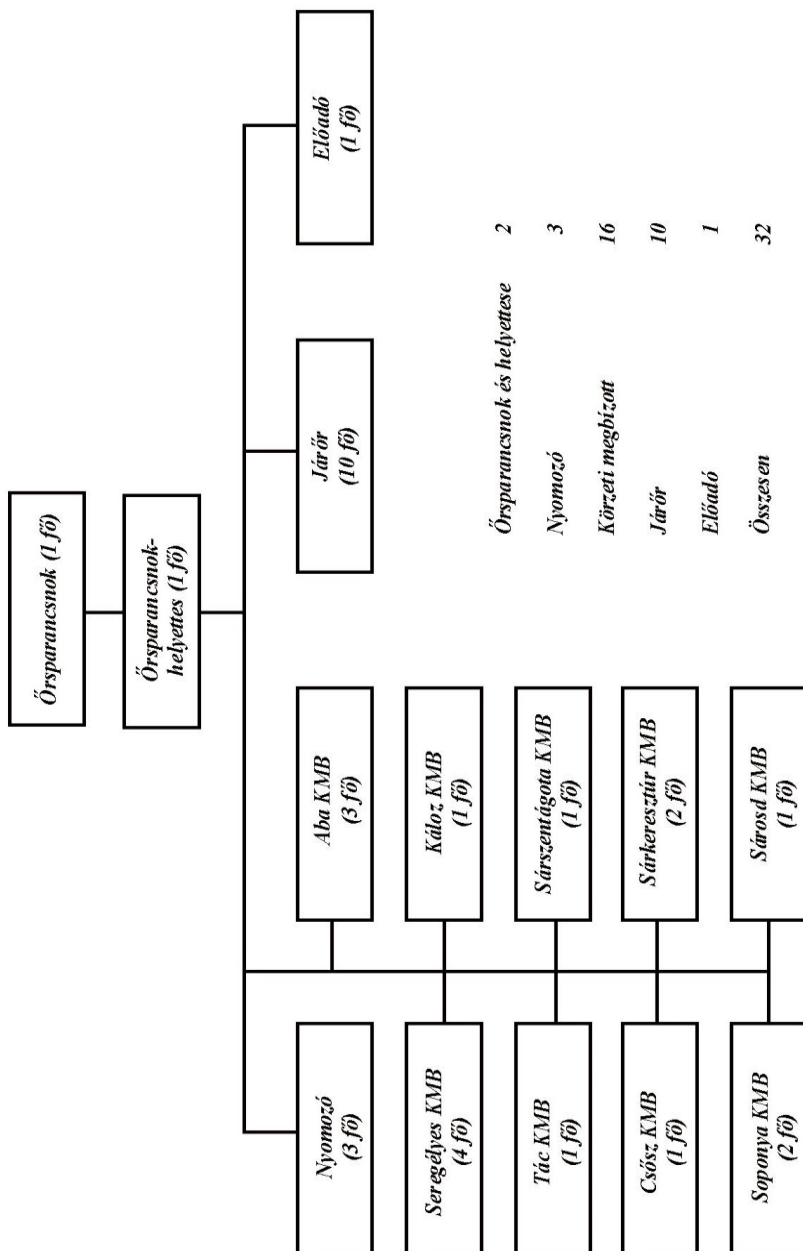
Forrás: A szerző hipotézise

A régiós (07-es) rendőrkapitányság szervezete

Forrás: A szerző hipotézise

Az abai kistérségi rendőrőrs szervezete

Forrás: A szerző birtokában lévő közelebről meg nem határozott dokumentumok.

Normásítási aránylehetőségek**A területi és a szintenkénti arányok:**

– Országos irányító szervek		3 %
– Központi végrehajtó szervek (REBISZ, Nemzeti Nyomozó Iroda)		15 %
– BRFK és szervei		27 %
– A területi szervek (csak a főkapitányságok)	19	10 %
– Helyi szervek (csak a rendőrkapitányságok)	154	25 %
– Őrsök, körzeti megbízottak	kb. 300	20 %

A funkcionális arányok:

– Közbiztonsági szakág	75	50	60	65	70
– Bűnügyi szakág	20	25	25	25	25
– Funkcionális szervek	5	25	15	10	5

Az állománykategóriák arányai:

kategóriák	hivatásos	köztisztviselő	közalkalmazott
1-es variáció	75	2	23
2-es variáció	80	2	17
3-as variáció	85	2	13

A hivatásos állomány arányai:

csoportok	tiszt	nem tiszt
1-es variáció	30	70
2-es variáció	27	73
3-as variáció	25	75

Forrás: A táblázatok a saját javaslataimat tartalmazzák. Azonban mindenféleképpen szükséges lenne a területi, a szintenkénti, a funkcionális vagy tevékenységi és az állománykategóriák arányainak, valamint az egyes beosztások központi meghatározása mellett a betöltésük feltételeinek megkövetelésére is.

FORRÓ János
A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági
örtestületének közrendvédelmi szolgálata

A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági örtestületét Magyar Királyi Csendőrségnek hívták. A Magyar Királyi Csendőrség működését alapvetően meghatározó aladokumentumban a csendőr hivatására és egyéni kötelemeire vonatkozó szabályok első §-a kimondta: „A közbiztonsági szolgálat ellátására, tehát az ezzel járó nyomozó cselekmények teljesítésére is ... Magyarország egész területén a m. kir. csendőrség van hivatva”.¹ Bár a későbbi meghatározások némileg eltértek a kiinduló helyzettől, például az 1927-es Szervezeti és Szolgálati Utasítás Szervezeti határozványok 1. pont: „A m. kir. csendőrség a közbiztonsági szolgálat teljesítésére rendelt katonailag szervezett örtestület”.²

E meghatározások értelmezésénél három dolog szembetűnő:

- az első, hogy a szervezetet a közbiztonsági szolgálat teljesítésére rendelték;
- a második, hogy katonai szervezet;
- a harmadik, hogy örtestület.

A csendőrség alapfeladatát a közbiztonsági szolgálati tevékenység képezte. Ezért a szervezet rendvédelmi testületként működött. Ezzel szemben a másodlagos jegye valóban katonai jelleg volt. A csendőr személyében katonának minősült. A testületen belüli függelmi viszonyok katonaiak voltak.³

A csendőrség szervezettípusa tekintetben lineáris-törzskari, katonai szervezet volt, szűk törzssel és katonai tagoltságú alárendelt szervezeti egységekkel működött. További lényeges jellemzője az volt, hogy rendkívül erősen decentralizált kicsi szervezeti elemekre (örsökre) tagozódott.⁴ Tartalékképzésre és az erőösszpontosításra szinte alig volt lehetőség.⁵ Egyúttal egydimenziós és egyvonalas szervezet volt, melyet területi és nagyságrendi ismérv szerint tagolták, illetve a szervezetet annak parancsnoka parancssal, vagy utasítással a szolgálati úton irányította, azaz a működést végig a katonai függelmi viszonyok jellemezték.⁶

Az irányítás és a működés sorrendje: járőrvezető, őrsparancsnok, szakaszparancsnok, szárnyparancsnok, osztályparancsnok, kerületparancsnok, a BM Közbiztonsági, később Csendőrségi Szolgálati Osztálya, HM Csendőrségi Személyzeti Osztálya, csendőrfelügyelő és az érintett miniszterek.⁷

A szervezet bővítése és szűkítése elsősorban az örök vonatkozásában volt lehetséges.⁸

A Magyar Királyi Csendőrség alapfeladata a közel 70 éves működés alatt lényegében nem változott, mindvégig a vidéki közbiztonság biztosításáért felelt és tevékenykedett. A testület működésének legfontosabb történelmi tapasztalatait a közbiztonság érdekében kifejtett tevékenysége tartalmazza.⁹

Történelmi tény, hogy a történelmi Magyarország területén a vidék közbiztonsága soha sem jutott olyan szintre mint amit a Magyar Királyi Csendőrség hozott létre. A kiegyezést követő gazdasági, technikai, társadalmi fejlődés csakis úgy volt biztosítható, ha a közbiztonság garantálását központosított és mindenkor hatékony rendvédelmi testület biztosította.¹⁰

Ezt az alapfeladatot a csendőrség a nagy társadalmi mozgások, a területi visszacsatolásokat követően és a világháborúk során is – más feladatai mellett – képes volt biztosítani. 1944–1945-ben Magyarország területének háborús hadszíntérré válásakor a csendőrségnek addig kellett a szolgálatát ellátnia, amíg a közbiztonsági járőrszolgálatot a közvetlen harcérrintkezésbe kerülés veszélye nem akadályozta.¹¹

A csendőrség közrendvédelmi tevékenységét a közbiztonsági szolgálatban végzett járőrszolgálat (portyázás) folyamatos teljesítése jelentette. A portyázás mindenekelőtt bűnmegelőzési feladatot jelentett és a csendőrség volt az első rendvédelmi szervezet, ahol erre helyezték a hangsúlyt és csak másodsorban volt bűnüldöző-felderítő szervezet. E feladatot a csendőrkerület állományának 83–90 %-a a csendőr őrs szervezetében végezte. Egy csendőr kerület létszáma kb. 1 000 fő volt, – amely ma egy átlagos megyei rendőr-főkapitányság létszáma – működési területe ugyanakkor 3-4 vármegyére terjedt ki, ami egybeesett a honvédség vegyesdandár-parancsnokság, később a honvédhadtest területével. A katonai ügyészség a csendőrkerület szervezetében volt elhelyezve.¹²

A csendőrség hatósági területe – a városok kivételével – az ország teljes területét lefedte az országot behálózó őrs rendszere által. A testület szervezete 1922-ig követte a magyar közigazgatás struktúráját, később attól gyakorlatilag eltávolodott, mégis a közigazgatással elsősorban a falvakban kitűnő kapcsolatot tartott a csendőrség.¹³ **(I. sz. melléklet)**

Az őrs, mint a csendőri szervezet legfontosabb és legkisebb egysége, a közbiztonság közvetlen felelőse volt és a Magyar Királyi Csendőrség fennállásának teljes időszakában a testületi vezetés és a lakosság figyelmének a középpontjában állt.¹⁴

A csendőrség tevékenységének legfontosabb színterét az őrs, illetve működési területe alkotta. E tevékenység gerincét képezte a járőrszolgálat, amelyet rendes szolgálat esetében két fővel, megerősített esetében pedig három fővel láttak el. A járőrszolgálatot a csendőrök mindig nyíltan egyenruhát viselve láttak el még a nyomozati tevékenység végzésekor is. A járőrszolgálatot sok-sok akcióval kombinálták.¹⁵ A belügyi tárca külön rendeletben szabályozta a csendőr őrsök létrehozásának lehetőségeit. Új őrs létrehozását minden esetben alaposan meg kellett indokolni. A csendőri szervezet ugyanis soha nem lehetett túlméretezett és bonyolult struktúrájú.¹⁶ Fogalmazhatunk úgy is, hogy a csendőrség a korszak megoldásra váró közbiztonsági problémáihoz szervesen illeszkedő, állami fegyveres erő volt, amely úgynevezett duális, azaz kétpólusú rendvédelem egyik ágát képezte, a másik ágát pedig a városokban működő rendőrség jelentette.¹⁷

A csendőrség napi tevékenysége tehát mindig az őrsön folyt, mégpedig a napi, vagyis a rendes járőrszolgálatban, a járőrszolgálat keretében, és a nyíltan, mindig egyenruhában végzett nyomozati munkában. A járőrszolgálatot az őrsparancsnok naponta szervezte, a napi szolgálatot pedig a megtörtént és a kinyomozandó bűncselekményekhez igazította. Így tehát minden nyomozati cselekmény egyenruhában, a járőrszolgálat keretében, folyamatában és nem azon kívül valósult meg. A harmincas évek elejétől kezdődően folyamatosan létrejövő csendőrnnyomozó alosztályok ezt a fajta nyomozati tevékenységet csak erősítették. Ezután is az egyenruhás csendőrrjárőr nyomozott az évente előforduló több százezernyi bűnügyekben, vétségekben és kihágásokban. Ez a nyomozás a járőr által végzett önálló nyomozás volt. Mégpedig mai szemmel nézve is kivételes eredményességgel tették mindezt. Ezért sem a nyomozó alosztályok, sem a vasúti őrsök, sem a közlekedési és híradó alosztályok, sem a vízi őrsök szervek létrejötte nem változtatta meg a nyomozati munka és a járőrszolgálat lényegét. A működés alatt végig meglévő eredményesség okait ezért mindig az alaptevékenységben, a járőrszolgálatban és a közben vagy alatta végzett nyomozati munkában kell keresnünk. A SZUT. 1. §-ának az 5. pontja kimondta, hogy „közbiztonsági szolgálatra, nyomozati cselekmények végrehajtására a szakasparancsnokok, valamint a csapatállományúak az őrsökre beosztott, vagy vezényelt állománya hivatott, rendőrségi közegnek csupán ők tekinthetők.” Közbiztonsági ügyekben másnak – így a tiszteknek – tehát nem volt intézkedési jogköre. „A tisztak feladata ellenőrzés, felügyelet, azonban semminemű nyomozati cselekményt nem teljesíthetnek. SZUT. 1. fejr. 1§.”¹⁸

A csendőr őrsök száma Fejér, valamint Komárom megyében alig változott, hiszen kezdetben 34, illetve 28 őrs működött, később ez a szám kiegészült az előző esetében 36-ra, az utóbbi esetében pedig 31-re. Kezdetben, 1886-ban az őrsök legénységének átlagos létszáma 4 fő volt, 1900-ban ez a szám 5 főre nőtt, 1934-re pedig átlagosan 6 fő-re emelkedett. Az őrsök több mint $\frac{2}{3}$ -a 6 fővel működött.¹⁹ (II. sz. melléklet)

Fejér és Veszprém megyében a csendőr őrsök működési területe általában 120 km² volt. A székesfehérvári csendőr kerületet a kis létszámú gyalogos őrsök jellemezték. Változáson esett át időközben a csendőrkerület működési területe is, hiszen kezdetben az egész Dunántúl a területe volt. Később Fejér, Veszprém, Komárom és Győr, még később az 1938-as I. bécsi döntés értelmében a visszacsatolt területek egy része, azaz a csallóközi területek is ide tartoztak. A csendőrkerület területe tehát a működés során többször is gyökeres változásokon ment át.²⁰

Hogy a csendőri szervezet az olcsó, kis költségű rendvédelmi testületek közé tartozott, hiszen a működés alapfeltételeit a BM biztosította, a községek pedig földdel, területtel, épülettel, terménnyel, munkaerővel, javítással, stb. segítették az őrsök működését. A csendőr őrsökön szolgálatot teljesítők élelmezési költségei is rendkívül kedvezőek voltak, hiszen az őrsök tagjai élelmüket az úgynevezett közzgazdálkodás keretében saját maguk termelték. Több helyen előfordult az is, hogy az úgynevezett őrsfőzőnő fizetését is a községi önkormányzat biztosította. A községek zöme a községi földekből rendszeresen juttatott kiszolgált csendőrök részére kedvezményes telket, segítette letelepedésüket, vagy hozzájárult iparosként való működésükhöz. Mai szempontból nézve azonban azt is meg kell jegyeznünk, hogy ezek a nem hivatalos helyi támogatások jelentős mértékben hozzájárultak a csendőrség működéséhez, s egyúttal a csendőrlegénység szociális helyzetét is javították. A község lakossága azonos szintűnek kezelte a csendőrséget a bíróval, a jegyzővel, a pappal, a tanítóval, az orvossal, a gyógyszerésszel, stb.²¹

A csendőri szervezet tehát kettős jellegű, a feladatát tekintve rendvédelmi testület minden más szempontból pedig katonai szervezet volt. Személyi függelmi viszonyai, rangfokozati rendszere, felelősségi rendszere katonai volt, a csendőrökre a katonai szabályok vonatkoztak. Öltözetük – szolgálati jelképeik mellett is – egyértelműen katonai egyenruha volt. Fegyverzetük eszközeik alapvetően katonai jellegűek és a honvédségnél rendszeresítettek voltak. A szervezet katonai tagoltságú volt.

A csendőr őrs épülete, elhelyezése, berendezése a katonai laktanya kicsinyített másaként is felfogható. A neve csendőrlaktanya, csendőr őrsparancsnokság.²²

A csendőrség szervezeti egység típusai a katonai szervezetekkel szinkronban álltak:

- raj = őrs;
- szakasz = szakasz;
- század = szárny;
- zászlóalj = osztály;
- egység és magasabb egység = kerület.²³

A csendőrök magukat minden szempontból katonának tartották. Ugyancsak a katonai jelleget bizonyítja a csendőrfelügyelői intézmény.²⁴

A csendőrség kettős jellegét bizonyítja még, hogy:

- a szervezetet közbiztonsági, működtetési szempontból a Magyar Királyi Belügyminisztérium, minden más szempontból a Magyar Királyi Honvédelmi Minisztérium irányította;
- a kiképzés és a továbbképzés egyidejűleg katonai és rendvédelmi is volt;
- a kettős rendszerű képzés minden képzési szintre jellemző volt;
- a csendőr fegyverhasználata egy időben a hivatásos katona, a felállított őr, a rendőr és speciálisan csakis a csendőr fegyverhasználata volt;
- a szomszédokkal, a szomszédos rendvédelmi, katonai és közigazgatási szervezetekkel területi és hatásköri alapon szervezett együttműködése volt.

A csendőrség közrendvédelmi szolgálata az őrs működése keretében szervezett járőr és portyaszolgálat révén valósult meg, amely egyszerre és egy időben végzett bűnmegelőzési, bűnüldözési, nyomozati, általános ügynevezett széles-spektrumú rendvédelmi feladatokat.²⁵

Az őrsparancsnok által szervezett portyaszolgálattal szemben olyan követelményeket támasztottak, hogy az aktív és meglepetésszerű legyen, továbbá folyamatosan vegye figyelembe a bűncselekmények valószínű idejét, helyét, a bűnözők mozgási irányait. Ezek mellett kiegészítő elvként alkalmazták az:

- oszkulációs elvet, ami minden szolgálat kapcsolását jelentette helyben, térben és időben;
- a paralellizációs elvet, ami az egyes szolgálatok és a szomszédos őrsök szolgálatának a kapcsolását jelentette;
- az expedivitás elvét, amely a bűnözővel szembeni lehető legkövetkezetesebb, határozott és kemény fellépést, valamint a megkezdett intézkedés előírás szerinti végigvitelét; és végül pedig a
- követés elvét, amely a járőr- és őrszolgálatot a falu és környezet napi legfontosabb történéseihez és a helyi lakosság szokásaihoz, életének eseményeihez kellett igazítani. (a vonat érkezése, a rév és a komp érkezése, a vásár, a búcsú, a mezőgazdasági munkák követése, az aratás, a szüret, a kocsmai záróra, a sátoros oláhcgányok mozgása, stb.);
- a kapcsolattartás és a tájékozódás elvét, ami a helyi lakosság képviselőivel való folyamatos beszélgetést és a környezet megfigyelését jelentette.²⁶

Míndez együttesen eredményezte a járőrszolgálat ügynevezett fésű-gereblyeszerű, rendkívül eredményes működést. A SZUT (Szolgálati Utasítás) leszögezte, hogy a csendőr „szolgálata csak úgy lehet eredményes, ha a terep kihasználásával mindenütt váratlanul és meglepetésszerűen jelenik meg.”²⁷ A portyázás rendszerének a lényege volt, hogy:

- határozott, matematikai útvonalra kényszerítse a járőrt (ezen később könnyítettek);
- a járőr nem lehetett tekintettel a terep sajátosságaira, a lejt-szögére és a talajviszonyokra;
- a portyázás a tökéletes ismeretszerzést biztosítsa;
- a járőr a menetvonal megtételéhez a tervezett időben mozogjon;
- a járőr a portyázási adatokat írásban pontosan rögzítse a menetvonalon;
- a járőrök szolgálatukat önállóan és öntevékenyen teljesítsék.

Az eredményes szolgálatellátás érdekében a csendőr járőrt részletes térképpel és távolsági kimutatással is ellátták. A térképen rögzítették a bűnügyi operatív állapotot. Ennek a figyelembe vételével valószínűsítették meg az ellenőrzéseket is.²⁸

A járőr a menetvonalon a katonai menetütem szerint (120 lépés/perc) haladt, 6 km megtételéhez 3 óra állt a rendelkezésre és a megtétele után 1 óra pihenőidőt biztosítottak, 20 km megtétele után 4 óra pihenőidő járt, bár 1936. május 1-től ezen szabályokon jelentősen könnyítettek.²⁹

A rendes szolgálatban a terepen alkalmazták a figyelés, a fülelés, a figyelőállás és a tüzelőállás kialakításának feltételeit, a harcszerű mozgás, az álcázás, a csapda, a leshely, lesállás, a figyelőőrszem, a fedező-biztosítás, felderítő csoport, az ellenőrző átengedő pont, az után-portyázás, az útvonal-razzia, a

zárás, a kutatás, a nyomon-üldözés, a bekerítés, az elfogás, a személy- és ruházatátvizsgálás, stb. módszerét. Hangsúlyosan gyakorolták puskával a tusautéseket is.³⁰

A közrendvédelmi szolgálatban a csendőr járőr egyszerű nyomozástani, és kriminál-technikai ismeretekben való jártasságát alkalmazta a nyílt nyomozás módszerén belül, amely a falusi lakosság és a sértett figyelme mellett zajlott. Hangsúlyosan ismerte a helyi nemzetiségek nyelvét, szokásait, a fizikai (elsősorban a térfogati) nyomok megjelölését, biztosítását, rögzítését, a nyomkövetés módszereit, a cigánybűnözés módszereit (az úgynevezett cigányfurfangokat)³¹ a rablás, a betöréses lopás (pince), a helyszínelés és a helyszíni szemle, a kikérdezés, az adatgyűjtés, az elfogás, a terménylopás, a gyűjtogatás nyomozástanát, a tűzoltás- és mentés módszereit.³²

A Magyar Királyi Csendőrség működésének lényege a története során az őrökön folyamatosan végzett közrendvédelmi szolgálatban, azon belül a járőrszolgálatban és a nyílt nyomozati munka láthatóságában és eredményességében rejlett, amely a falusi lakosság teljes támogatását élvezte, hiszen létük, vagyonuk, jövőjük, biztonságuk függött a testület helyi szervezetének működésétől.

Jegyzetek:

¹ 1881/III. tc. ; 1882/X. tc. ; SZUT-1900

² SZUT-1927

³ PARÁDI József: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági szervezete a Magyar Királyi Csendőrség.

⁴ REKTOR

⁵ Ennek negatív hatásai – más tényezőkkel közösen – az I. világháború és az 1918–1919-es forradalmi események kapcsán váltak érzékelhetővé.

- SZAKÁLY: A magyar táborig csendőrség.

- Idem: A Magyar Királyi Csendőrség 1919-1941.

⁶ PARÁDI: A Magyar Királyi Csendőrség megalakulása és működése.

⁷ SZAKÁLY: Néhány gondolat a volt Magyar Királyi Csendőrségről.

⁸ CSAPÓ

⁹ KAISER

¹⁰ PARÁDI: A magyar rendvédelem története.

¹¹ Idem: A rendvédelem a közigazgatás és a véderő kapcsolata a kiegyezéstől a második világháborúig.

¹² SZAKÁLY: A Magyar Királyi Csendőrség, az első központosított magyar közbiztonsági őrtestület.

¹³ KOMÁROMI

¹⁴ SZAKÁLY: A Magyar Királyi Csendőrség 1919-1941. op. cit.

¹⁵ BALÁZS-PIRI; NYUT-1930

¹⁶ 16 648/1924. BM. r.

¹⁷ 1870/XLII. tc. ; 1881/III. tc. ; 1922/VII. tc.

¹⁸ SZUT-1881 ; SZUT-1887 ; SZUT-1896 ; SZUT1900 ; SZUT-1903 ; SZUT-1912 ; SZUT-1941.

¹⁹ CSZS-1890 ; CSZS-1900 ; CSZS-1934

²⁰ Loc. cit.

²¹ DIENES ; GUT-1905 ; HÉT-1935 ; KG-1912

²² LUT-1889 ; LSZ-1889 ; LSZ-1899 ; FLUT-1903 ; GUT-1905 ; KG-1912 ; HÉT-1935 ; IRUT-1941

²³ MIHÁLYFALVI

²⁴ SZHCSF-1902

²⁵ HESZTERA

²⁶ BALLÓ

²⁷ V. ö. 18. sz. jegyzettel

²⁸ BALÁZS ; LEMHÉNYI

²⁹ Loc. cit

³⁰ Loc. cit

³¹ KISS

³² ENDRÓDY

Jegyzetekben alkalmazott rövidítések

MONOGRÁFIÁK

- CSAPÓ — CSAPÓ Csaba: *A Magyar Királyi Csendőrség története 1881-1914*. Pécs, 1999, Pro Pannónia Kiadói alapítvány. /Pannónia Könyvek./
- KAISER — KAISER: *A Magyar Királyi Csendőrség története a két világháború között*. Pécs, 2002, Pro Pannónia Kiadói alapítvány. /Pannónia Könyvek./
- PARÁDI: *A magyar rendvédelem története*. — PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris.
- REKTOR — REKTOR Béla: *A Magyar Királyi Csendőrség oknyomozó története*. Cleveland, Ohio, USA, 1980, Árpád Könyvkiadó.
- SZAKÁLY: *A magyar táborig csendőrség*. — SZAKÁLY Sándor: *A magyar táborig csendőrség*. Budapest, 1990, Zrínyi.

TANULMÁNYOK

- HESZTERA — HESZTERA Franz: *Die Kommandostrukturen der Gendarmerie von 1850 bis 1993*. [A csendőrség parancsnoklási rendszere 1850-1993 között.] Rendvédelem-történeti Fü-

- zetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis), IV. évf. (1994) 5. sz. 18–27. p. A tanulmány korábbi változata 1993. szeptember 21-én, Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Háború, forradalom, trianon” című V. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított bővített és átdolgozott változata.
- KOMÁROMI — KOMÁROMI Gábor: A Magyar Királyi Csendőrség szervezeti változásai 1919-1925. Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis), IV. évf. (1994) 5. sz. 90–91. p. A tanulmány korábbi változata 1993. szeptember 21-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Háború, forradalom, trianon” című V. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági szervezete a Magyar Királyi Csendőrség. — PARÁDI József: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági szervezete a Magyar Királyi Csendőrség. *Belügyi Szemle*, XXXVII. évf. (1989) 2. sz. 35–40. p.
- PARÁDI: A Magyar Királyi Csendőrség megalakulása és működése. — PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség megalakulása és működése. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, VII. évf. (1997) 8. sz. 78–83. p. A tanulmány korábbi változata 1996. október 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „A napóleoni közbiztonsági őrtestület útja Párizstól – Itálián és Ausztrián keresztül – Budapestig” című VIII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: A rendvédelem a közigazgatás és a véderő kapcsolata a kiegyezéstől a második világháborúig. — PARÁDI József: A rendvédelem a közigazgatás és a véderő kapcsolata a kiegyezéstől a második világháborúig. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, X. évf. (2000) 12. sz. 79–87. p. A tanulmány korábbi változata 1999. október 06-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „A közigazgatás a véderő és a rendvédelem kapcsolatának változásai a polgári magyar állam időszakában” című XII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított bővített és átdolgozott változata.
- SZAKÁLY: Néhány gondolat a volt Magyar Királyi Csendőrségről. — SZAKÁLY Sándor: Néhány gondolat a volt Magyar Királyi Csendőrségről. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, I. évf. (1991) 1. sz. 38–44. p. A tanulmány korábbi változata 1990. április 24-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „A magyar rendvédelmi testületek és az önkormányzati szervezetek kapcsolata 1848-1945” című I. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított bővített és átdolgozott változata.
- SZAKÁLY: A Magyar Királyi Csendőrség, az első központosított magyar közbiztonsági őrtestület. — SZAKÁLY Sándor: A Magyar Királyi Csendőrség, az első központosított magyar közbiztonsági őrtestület. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, III. évf. (1993) 4. sz. 51–58. p. A tanulmány korábbi változata 1990. április 24-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „A magyar rendvédelmi testületek és az önkormányzatok kapcsolata 1848-1945” című I. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított bővített és átdolgozott változata.
- SZAKÁLY: A Magyar Királyi Csendőrség 1919-1941. — SZAKÁLY Sándor: A Magyar Királyi Csendőrség 1919-1941. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, VII. évf. (1997) 8. sz. 95–102. p. A tanulmány korábbi változata 1996. október 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „A napóleoni közbiztonsági őrtestület útja Párizstól – Itálián és Ausztrián keresztül – Budapestig” című VIII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított bővített és átdolgozott változata.
- CIKKEK
- BALÁZS-PIRI — BALÁZS-PIRI Gyula: Az örskörlet korszerű portyázásáról. I. és II. *Csendőrségi Lapok*, XVIII. évf. (1938) 15. és 16. sz. 494–500. p. és 536–542. p.
- KISS — KISS Miklós: Cigányfurfangok. I. és II. *Csendőrségi Lapok*, XXVII. évf. (1937) 16. és 17. sz. 537–542. p. és 570–573. p.
- LEMHÉNYI — LEMHÉNYI Gábor Péter: Gondolatok az örskörletek portyázásáról. *Csendőrségi Lapok*, XXVI. évf. (1936) 8. sz. 236. p.
- TANKÖNYVEK
- BALÁZS — BALÁZS Elemér: *Bűnvádi nyomozás teljesítése csendőr járőr által*. Budapest, 1900, s.n.
- BALLÓ — BALLÓ Lajos: *Kézikönyv és oktatási segédkönyv a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Szeged, 1900, s. n.

- DIENES — DIENES Andor: *Gazdasági tájékoztató a csendőr őrök részére*. Szombathely, 1938, s. n.
- ENDRÖDY — ENDRÖDY Géza: *A bűnügyi nyomozás kézikönyve*. Losoncz, 1897, Kámány-nyomda.

KÉZIKÖNYVEK, ZSEBKÖNYVEK, ÉVKÖNYVEK LEXIKONOK

- CSZS-1890 — *A Magyar Királyi Csendőrség Zsebkönyve*. Budapest, 1890, Csendőrségi Lapok.
- CSZS-1900 — *A Magyar Királyi Csendőrség Zsebkönyve*. Budapest, 1900, Csendőrségi Lapok.
- CSZS-1934 — *A Magyar Királyi Csendőrség Zsebkönyve*. Budapest, 1934, Csendőrségi Lapok.
- MIHÁLYFALVI — MIHÁLYFALVI István: *Csendőr lexikon*. Budapest, 1910², s.n.

JOGSZABÁLYOK

- 1881/III. tc. — 1881/III. tc. a közbiztonsági szolgálat szervezéséről.
- 1882/X. tc. — 1882/X. tc. a Magyar Királyi Csendőrség által a törvényhatósági joggal felruházott városok kül-és belterületein való teljesítendőkről.
- 1870/XLII.tc — 1870/XLII.tc a köztörvényhatóságok rendezéséről
- 1922/VII. tc. — 1922/VII. tc. a Magyar Királyi Állami Rendőrség és a Magyar Királyi Csendőrség létszámának, kiegészítési módjának, és felfegyverzésének megállapításáról.
- 16 648/1924. BM. r. — 16 648/1924. BM. r. új csendőr őrök létrehozása tárgyában.

SZABÁLYZATOK

- SZUT-1881 — *Utasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1881, Pesti Könyvnyomda.
- SZUT-1887 — *Szervezeti és szolgálati utasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1887, Központi Községi Nyomda
- SZUT-1896 — *Általános szolgálati határozványok a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1896, s. n.
- SZUT-1900 — *Szervezeti és Szolgálati Utasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1900, s. n.
- SZUT-1903 — *Utasítások a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1903, s. n.
- SZUT-1912 — *Utasítások a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1912, s. n.
- SZUT-1927 — *Szervezeti és Szolgálati Utasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1927, s. n.
- NYUT-1930 — *Utasítás a Magyar Királyi Csendőrség nyomozó alakulatai számára*. Budapest, 1930, s. n.
- SZUT-1941 — *Szervezeti és Szolgálati Utasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1941, Stádium Sajtóvállalat.
- LUT-1889 — *Lőutasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1889, s. n.
- LSZ-1889 — *Laktanyaszabályzat a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1889, s. n.
- LSZ-1899 — *Laktanyaszabályok a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1899, s. n.
- SZHCSF-1902 — *Szervi határozványok a csendőrfelügyelőség számára*. Budapest, 1902, s. n.
- FLUT-1903 — *Fegyver és lőutasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1903, s. n.
- GUT-1905 — *Gazdászatzkezelési utasítás a Magyar Királyi Csendőr őrök, valamint a csendőrségi pótlókeret és tanosztályok számára*. Budapest, 1905, s. n.
- KG-1912 — *Határozványok a Magyar Királyi Csendőrség őrsei közzgazdálkodásának vezetésére*. Budapest, 1912, s. n.
- HÉT-1935 — *Határozványok a Magyar Királyi Csendőrség alakulatainak közzgazdálkodási és közétkeztetési vezetésére*. Budapest, 1935, s. n.
- IRUT-1941 — *Ideiglenes ruhagazdálkodási utasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1941, s. n.

Mellékletek jegyzéke:*I. sz. melléklet*

A csendőri szervezet vázlatos jellemzői számokban 51

II. sz. melléklet

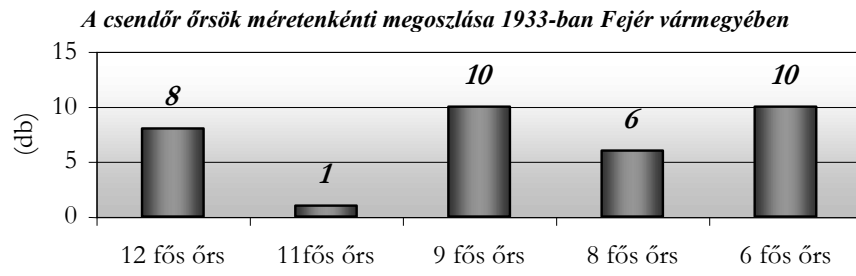
A csendőr őrök méretenkénti megoszlása 1933-ban Fejér vármegyében 52

I. sz. melléklet

A csendőri szervezet vázlatos jellemzői számokban

Szervezet és létszám	1887	1903–1914	1922–1924	1941–1943	megjegyzés
Kerületek	6	8	7	10	területváltozás
Szárnyak	25	51	–	–	nem viszonyítható
Szakaszok	63	126	–	–	nem viszonyítható
Őrök	916	1 501	1 300	1 151	–
Létszám	5 542	10 406	12 000	14 000	–

Forrás: *A Magyar Királyi Csendőrség zsebkönyvei*. Budapest, 1887-1944. A Csendőrségi Lapok Szerkesztősége.

Forrás: *A Magyar Királyi Csendőrség Zsebkönyve*. Budapest, 1933, Csendőrségi Lapok.

HEGEDŰS Ernő

Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szervezeteknél és a légideszant csapatoknál

A terrorelhárító szervezet hazai viszonylatban a rendőri erők részét képezi. Erre a modellre számos további külföldi példát is találhatunk, ám az sem ritka, hogy e szervezeteket a haderő kötelékén belül szervezi meg az alkalmazó ország. Ennek a vegyes szervezési rendnek egyik legfontosabb oka az, hogy a terrorelhárító szervezetek olyan speciális haditechnikai eszközöket és – ezek alkalmazásához kötődően – olyan műveleti eljárásokat alkalmaznak, amely leginkább katonai alkalmazáshoz, azon belül az ejtőernyős és helikopteres légideszantok tevékenységéhez és eszközeihez kötődnek. Ilyen, a terrorelhárító szervezetek tevékenységét jellemző elemek: a helikopterek használata légimozgékony műveletek esetén, ereszkedő- és lecsúszó kötelek alkalmazása helikopterből és épületről történő ereszkedésnél, illetve nagy teljesítményű – fedezék, illetve fal átütésére is képes – rombolópuskák alkalmazása, továbbá az ejtőernyős kijuttatás, a légi gépesítés (járművek deszantolása) alkalmazása a terrorelhárító műveletek során.

A légimozgékonyág szervezeti és technikai feltételei a külföldi terrorelhárító erőknél

Korábban Németországban a Szövetségi Határőrség részeként létrejött GSG 9 terrorelhárító kommandó belügyi alárendeltségű rendvédelmi szervezet volt.¹ Ennek ellenére állománya a haderő különleges műveleti és mélységi felderítő szervezeteivel közel azonos szintű *légimozgékony és ejtőernyőst kiképzést folytat*. A GSG 9 Bell UH-1 és Bell 212, illetve SA 330 Puma helikopterekkel egyaránt rendelkezik. A helikoptereket a GSG 9 taktikai-operatív koncepciójában igen sokra értékelik, így előkelő szerepet kapnak a terrorelhárító csoportok gyakorlatainál. Főként a helikopterről való ereszkedés gyakorlása kap kiemelt hangsúlyt, hogy a csoport így leszállhasson teraszokra, illetve háztetőkre. A terrorelhárítók a földtől kb. 40 méter magasságban lebegő gépből teljes felszeretéssel 18 másodperc alatt érkeznek a földre ereszkedő kötéllal, míg lecsúszó kötéllal 10 méter magasságból 7 másodperc alatt érkeznek le. A GSG 9 állománya 1981 óta ejtőernyős-kiképzést is folytat, hogy az egység levegőben való mobilitása nagy hatótávolságú repülőgépes szállítással még nagyobb legyen.

A Delta Force különleges műveleti erőt a '70-es években hozták létre, már létrehozásakor is részben terrorelhárító feladattal.² Tevékenységük során – túszzabadító műveletek begyakorlásához – széles körben alkalmaznak könnyű helikoptereket. A közepes helikopterekkel szemben a könnyű helikopter leszállhat az épületek tetőire, kis leáramlással rendelkezik, ami lehetővé teszi személyek gyors ki- és beszállását. (Ugyanez az oka a könnyű helikopterek tűzrendvédelmi alkalmazásának is: ez a kategóra alkalmas mentésre magas épületek esetén). A Delta Force állománya szintén folytat ejtőernyős kiképzést.

A légimozgékonyág legegyszerűbb megjelenési formája az lehet a terrorelhárító erőknél, ha annak legegyszerűbb módszerét, az *erők leszálló módszerrel történő kirakását* gyakoroltatják a szervezet állományával. Ilyen típusú kiképzési tevékenység folyik a német KSK terrorelhárító csoportnál, illetve a francia csendőrségi terrorelhárítóknál (GIGN). A légimozgékonyág bonyolultabb formája a *különféle kötéletechnikákkal megvalósított gépelhagyási módszerek* (ereszkedés vagy lecsúszás) gyakoroltatása épületek közé vagy tetőre. Ennek begyakoroltatása rendszeres az ausztrál SAS terrorelhárító részlegeinél, vagy az orosz Ozna terrorelhárítóknál. A francia csendőrségi terrorelhárítók (GIGN) útelzárás létrehozására is alkalmazzák ezt a módszert. Lecsúszó köteles deszant-módnál gyorsítja a helikopteren szállított terrorelhárító raj kijuttatását a *több kötéllal, egyszerre végrehajtott csoportos ereszkedés*. Más szervezetek mellett a német GSG 9 határőr-terrorelhárítók is alkalmazzák ezt a módszert.

A *kötéletechnika alkalmazása* nem a helikopteres légimozgékonyághoz kötődő, *önálló területként* is megjelenik a terrorelhárításban, hiszen a tetőre végrehajtott deszantolást – vagy más típusú kijuttatást – követően a terrorelhárítók gyakran ezzel a módszerrel mozognak az épületek külső felületein. (Híressé vált alkalmazási példa erre a brit SAS kommandó ereszkedése a tetőről az iráni nagykövetségnél, 1980-ban.) A francia rendőrségi terrorelhárítók (RAID), illetve a csendőri terrorelhárító kommandó (GIGN) és a német GSG-9 határőr-terrorelhárítók is gyakoroltatják ezt a kötéletechnikai eljárást. A kötéletechnikával végzett ereszkedések fontos eszközei a különféle test- és beülő hevederek. A mozgást nehezíti, ha a mesterlövésznek a fegyvert is magával kell vinnie az ereszkedőkötélen.

A *terrorelhárító erők támogató fegyverzete* szintén speciális terület. A nagy teljesítményű – fedezék, illetve fal átütésére is képes – *rombolópuskák* alkalmazása úgy teszi lehetővé a magas fokú pontossággal rendelkező nagy tűzerejű eszköz birtoklását, hogy az eközben – kis mérete és tömege miatt – alkalmas a helikopteres vagy ejtőernyős kijuttatási módra vagy a kötéletechnikás ereszkedésre. A légi-deszantok fegyverzettechnikai eszközei között ugyanezen megfontolások miatt kapnak szerepet a rom-

bolópuskák, feladatrendszerükben kiegészülve a gyengén páncélozott célok elleni küzdelem lehetőségével.

A terrorelhárító kommandók *személyi fegyverzete, felszerelése és bevetési ruházata* is speciális. A védőfelszerelések sorában első helyen áll a lövedékálló mellény (amely felett kés, táruk, ill. hang- és fénygránátok tárolására alkalmas taktikai mellényt viselnek). A lángálló Nomexből készült öltözet véd az égési sérülésektől. Az arcot és a fejet Nomex maszk, lövedékálló sisak, illetve védőszemüveg borítja, amely véd a behatoláskor keletkező sérülésektől (pl. üvegszilánk). A Nomex védőkesztyű célja a kéz védelme kötéltechnika alkalmazása esetén. A speciális lábbeli lényege, hogy csúszásmentes talppal rendelkezzen. A térd-, és könyökvédőnek főleg az épületben történő behatolás során van szerepe. A felszerelést kompakt kialakítású géppisztoly, combtok a pisztollyal, éjjellátó készülék, rádió, illetve gázálarc egészíti ki. E felszerelési elemek döntő többségében megegyeznek a haderő különleges műveleti erőinek eszközeivel.

A magyar terrorelhárító szervezetek és légi szállítókapacitásuk fejlődése

A hatvanas–hetvenes években a nemzetközi terrorizmus kibontakozása egyre több repülőgép-eltérítéshez, pokolgépes robbantáshoz, stb. vezetett. A '70-es évek elején az 1972-es müncheni olimpián történt terrortámadás gyors cselekvésre készítette a vezetőket. Sok nyugati országban ekkor hozták létre a terrorelhárító egységeket.

Ugyanakkor Magyarországon a terrorizmus 1973-ig szinte ismeretlen jelenség volt. Ekkor a ballassagyarmati túszhelyzet – amikor rögtönözve állítottak fel behatoló- és mesterlövész csoportot – már rávilágított a túszejtéses terrorcselekmény elleni intézkedési képesség hiányára.³ Az ekkor még mindössze hazai terrorcselekménynek minősülő eset után eldöntötték, hogy létre kell hozni egy terrorelhárító egységet, amelynek bázisa a budapesti Forradalmi Rendőri Ezred lett. Ennek egy-egy zászlóalján belül létrehozták a terrorelhárításért is felelős akciószakaszokat, amelyek egyenként 4–4 fő mesterlövészből, 4 fő műszakiból és 12–13 fő rohamcsoporthoz álltak. Hat évvel később – az akciószakaszok tevékenységének jobb koordinálására – létrehozták az akcióalosztályt.

Fokozatosan, 1975 és 1982 között jött létre – hét Mi-2 könnyű szállító helikopterre alapozva – az Országos Rendőrfőkapitányság Légirendészeti Parancsnokságának helikopteres *légi szállító kapacitása*.⁴ (Az ezt megelőzően alkalmazott Mi-1 típus csoportok szállítására nem volt alkalmas.) A Mil Mi-2 könnyű helikopter 7–8 fő szállítására képes típus, amelynek kapacitása már lehetővé tette beavatkozó csoportok légi úton történő kihelyezését. A Légirendészeti Parancsnokság a helikopterekkel Ferihegyen szervezte meg készenléti szolgálatát. A típus üzemben tartását a Honvédséggel megvalósított együttműködés könnyítette meg.

Néhány év múlva a nemzetközi terrorizmus is elérte hazánkat, amikor 1987-ben Kolumbia budapesti nagykövete ellen követtek el merényletet Magyarországon. 1987-ben – a terrorelhárító szakaszok centralizációjával, de továbbra is a Rendőri Ezred szervezetén belül – az akciószakaszokat kiemelték a zászlóaljak alól és egy külön egységben, Komondor Terrorelhárító Szolgálat néven olvastották össze. Ebbe az egységbe integrálódott a tüzserészszoalगत is.

A rendszerváltást követően szaporodni kezdtek hazánkban a terrorcselekmények. 1991-ben a török nagykövet, illetve egy az orosz zsidó emigránsokat szállító autóbusz ellen kíséreltek meg terrortámadást ismeretlen tettesek. Egy hazai bűncselekmény kapcsán Pusztaszabolcson a Komondor Szolgálat által végrehajtott behatolásra került sor egy épületbe, melynek során két terrorelhárító sérülést szenvedett (habár mindketten védőfelszerelésben voltak). Ezt követően – a művelet során felmerült hiányosságok elemzése alapján, a terrorelhárítási tevékenység további centralizálása céljából – **létrehozták az első önállóan működő, országos hatáskörű szervezetet**, a Rendőrség Különleges Szolgálatát. Ez „állandó készséget adó szervezet, melynek feladata **terrorcselekmény és légi jármű hatalomba kerítése** bűncselekmény előkészületének és elkövetésének megszakítása”.⁵ Felépítését tekintve az RKSZ műveleti és bevetéstámogató osztályból, azon belül négy-öt, tíz-tizenkét fős alosztályból álltak. A műveleti osztály állományába a közvetlen beavatkozást végző erőket, míg a támogató osztályba a felderítő, műszaki, robbantási és rombolópuskás-mesterlövész és kutyás elemeket szervezték.⁶ Az RKSZ-nek „**vannak ejtőernyősei** ... szervez is ilyen képzéseket”.⁷ Parancsnokság-közvetlen képzési elem is kialakításra került a szervezetenél mivel a speciális műveleti ismereteket – köztük a légimozgékonyasághoz kötődő kötéltechnikát és általános tevékenységeket – nem oktatják rendőri intézményben.⁸ A nemzetközi repülőteret üzemeltető országokat a hetvenes évektől nemzetközi előírások kötelezik a légiforgalom objektumait ért terrortámadások elleni szervezetek létrehozására, így az RKSZ egy osztálya a Ferihegyi Nemzetközi Repülőtérre települt.

Felszerelés és fegyverzet tekintetében – a helikoptereken, az alpintechnikán és a kis számú ejtőernyős kiképzési feltételeit biztosító eszközön túl is – számos párhuzam mutatkozik a Honvédség mélysegi felderítő, különleges műveleti, illetve légi mozgékony erőivel. Ilyenek a Gepárd rombolópuska alkalmazása, illetve a nyílt terepen rejtve végzett álcaruhás-álcázóeszközös tevékenységek, amelyet bűnözői csoportok blokkírozása-felszámolása során alkalmaznak.⁹ Az infra- és robbantási technika, gázálarc, és a különféle gépkarabélyok, illetve mesterlövész fegyverek szintén szoros párhuzamot mutatnak.

Hazánkban a rendszerváltást követően jelentősen megszorodtak a robbantásos merényletek, a szervezett bűnözői csoportok között történő leszámolások, amelyeknek felgöngyölítésében aktívan közreműködött a Rendőrség Különleges Szolgálatát. Ugyanakkor a Budapesten települő RKSZ erőknek megfelelő sebességű kijuttatása a vidéken elhelyezkedő távoli helyszínekre nem volt megoldott. Bizonyos távolság felett a gépjárműves kijuttatás ésszerű időhatárok között szóba sem jöhetett. A helikopteres kijuttatás is időt vett igénybe, illetve korlátozott kapacitással bírt. Ez volt az egyik oka annak, hogy 1992-től a megyei rendőr-főkapitányságokon felállították a *megyei beavatkozó alegységeket* is, amelyek feladata nagyrészt megegyezett a Rendőrség Különleges Szolgálatáéval *de csak megyei szintű hatáskörrel, illetve – terrorcselekmények esetén – korlátozott jogkörrel bírtak*. A korlátozott jogkör lényegében abban állt, hogy „terrorcselekmény, valamint légi jármű hatalomba kerítése esetén *csak a halaszthatatlan intézkedéseket* tehetik meg. Feladatuk ... *az RKSZ helyszínre történő megérkezéséig az elsődleges intézkedések megtétele*”.¹⁰ Ennek mértékében a megyei beavatkozó egységek szervezeti felépítése, felszerelése és kiképzési mélysége alacsonyabb szintű, mint a budapesti központi szervezete. A megyei beavatkozó csoportok így is hatékonyan vehetik fel a harcot szervezett bűnözői csoportok ellen. *Ugyanakkor az RKSZ országos műveleti rendszere – kimondott terrorcselekmény (túszejtés, gépeltérítés) esetén – a budapesti központi erők gyors kiszállításának rendszerére épül. Ilyen körülmények között kiemelt szerephez jut a légi szállító kapacitás*. A szolgálat a légimozgékony tevékenységeket „helikopterről sokat gyakorolja...kis csoportok kijuttatására gyakran igénybe veszi”.¹¹ A helikopteres légimozgékony és az ejtőernyős kiképzés területén együttműködés valósul meg a Magyar Honvédséggel. Ennek folyamán – az alapvető, illetve bonyolult légi szállítási, ereszkedési, lecsúszási, illetve ugrási feladatok mellett – már közös helikopteres túsumentési gyakorlatra is sor került.¹² A helikopteres kijuttatás minél szélesebb körű alkalmazása több szempontból is előnyös lenne, mivel *a riasztások 60 %-a azonnali beavatkozást igényel*, illetve mert a Szolgálatot csak az utóbbi tíz évben az ország különböző területein megkezdett *terrorcselekmény miatt négy esetben, illetve túszejtési bűncselekmény miatt tíz esetben* kellett riadóztatni.¹³ Ezeknél az eseteknél kulcsfontosságú a kijuttatás sebessége, amire nem minden esetben felel meg a gépjárműves szállítási mód.

1998-ban az RKSZ-t mint önálló szervezet megszüntették, és Terrorelhárító Szolgálat néven a Készenléti Rendőrség szervezetébe integrálták.¹⁴ *Ezzel az átszervezéssel a terrorelhárítók egy szervezeti elembe kerültek a kijuttatásukhoz légi szállító kapacitást biztosító Légirendészeti Parancsnoksággal*. Összesen 46 fő – köztük hajózók és repülőműszakiak – teljesítettek szolgálatot ekkortól a Légirendészeti Parancsnokság helikopteres szervezeti eleménél, évi 1800 repült órát teljesítve.¹⁵ Ugyanebben az évben – hat MD-500 típusú könnyű szállító helikopter beszerzésével – jelentősen bővült a terrorelhárító műveletek során bevethető légi szállító kapacitás is. A Mi-2 típusú lecsúszóköteles ereszkedést, míg a mindössze három fő belső szállítókapacitású MD-500-al a csúszótalpon álló kommandósok deszantolását gyakorolja a terrorelhárító szervezet állománya. A terrorelhárító szervezet légi szállító kapacitásának fejlesztésével kapcsolatos jövőbeni feladatok közé tartozik egy, a jelenleg alkalmazott típusok előnyeit ötvözve megjelenítő, 4-6 fő közötti szállító kapacitású típus rendszeresítése.

Napjainkban – különösen az Európai Unióhoz való csatlakozás után – egyre szaporodnak az országban a Budapesttől távoli nemzetközi forgalmat lebonyolító repülőterek, (pl. Debrecen) ez fokozott feladatokat ró a magyar terrorelhárításra. Ugyanakkor 2001. szeptember 11. óta a nemzetközi terrorizmus és az azzal szembeni harc intenzitása egyaránt növekszik. Habár a NATO és az USA terrorizmus elleni harcában tevékenyen részt vevő hazánkat ezidáig elkerülte a nemzetközi terrorizmus, ennek veszélye folyamatosan nő, ami jelentős követelményeket támaszt a magyar terrorelhárító erőkkel szemben. Az utóbbi tíz évben a nemzetközi terrorizmus erői – rendre újabb és újabb helyszínen – számos nagy szabású akciót hajtottak végre szerte a világon. A területet művelő hazai szakemberek véleménye szerint „a világban bekövetkezett terrortámadásokat elemezve...reális esély van arra, hogy nagyobb mértékű terrorcselekmény következzen be a régióban”.¹⁶ Ennek alapján a közeljövőben a terrorelhárító erők létszámát, vagy az adott erők kijuttatási hatásfokát (pl. több helikopter bevonásával), illetve a más erőkkel megvalósított együttműködést (pl. különleges műveleti erők bevonása) növelni, fokozni célszerű.

Terrorelhárító szervezetek helikopteres műveletei

A légideszant eljárással kijuttatott különleges műveleti erők *túszszabadítási képességét* napjainkban egyes országok a határukon belüli túszejtéses terrorcselekményeknél is igénybe veszi.¹⁷ Ilyen típusú műveletre legutóbb mégis külföldön, méghozzá háborús körülmények között került sor. A 2003-as Öböl-háború folyamán az amerikai haderő egy sebesült katonáját (Jessica LYNCH) ejtették fogságba az irakiak. Kiszabadítása érdekében került sor április 1-én az éjjeli órákban egy *légideszant eljárással kivitelezett fogolyszabadítási műveletre*, melynek folyamán a nasiriai kórházból hozta ki a fogságba esett katonát egy helikoptereken kijuttatott különleges műveleti csoport.¹⁸ A túszszabadítási műveletet mindössze huszonöt percig tartott, hogy minél kisebb teret engedjen az iraki ellenintézkedéseknek.

Hazánkban 1993-ban Balassagyarmaton került sor légimozgékony terrorelhárító csoport bevetésére. A helyi büntetés-végrehajtási intézetben túszejtéses bűncselekményre került sor, melynek folyamán az elítéltek túszul ejtettek egy börtönőrt. Az RKSZ vezetése a beérkezett információk alapján úgy értékelte a helyzetet, hogy a művelet sikere első sorban a terrorelhárító csoport gyors kijuttatásán múlhat. Ezért elvetették a gépjárműves kijuttatást és egy helikopteres légimozgékony művelet mellett döntöttek.¹⁹ A helikopteren kijuttatott terrorelhárító csoport az elkövetők által várt időpontnál jóval korábban érkezett ki a helyszínre. A meglepés erejével ható beavatkozás – amelynek során robbantási tevékenységre is sor került – sikerrel járt.²⁰

Számos esetben hajtott végre *légideszant eljárással gerillacsoportok blokkírozását és felszámolását* egy rhodesiai terrorelhárító szervezet. A rhodesiai polgárháború 1965-től 1980-ig tartott kormányerők és a baloldali gerillák között, ennek során közel 20 000 ember halt meg harci cselekmények következtében. A gerillák jelentős létszámuk ellenére sem tudtak győzelmet aratni. E küzdelmek során került bevetésre gerillacsoportok ellen a Fire Force helikopteres légimozgékony egység.²¹

1965-ben Rhodesia védelmi ereje lényegében a haderő afrikai lövészeiből, a rendőrségből, egy SAS különleges műveleti századból és hat repülőszázadból állt. A gerillák más afrikai országokban kiképzett, jól felfegyverzett, egyenruhával és más felszereléssel is ellátott harcosok voltak, akiket a szomszédos zambiai bázisokon képezték ki szovjet és kubai tanácsadók, majd beszivárogtatták a belőlük kialakított kommandókat Rhodesiába. A gerillák számos, külföldiek és falvak elleni támadást hajtottak végre. Ekkor, kezdeti szakaszában még alacsony intenzitású volt a háború, amelyben kis gerilla erők vettek részt, rendszerint 4–6 fős csoportokkal. Létrehoztak egy rendőri terrorelhárító alakulatot, a PATU-t (Police Antiterrorist Unit – a rendőrség terrorelhárító egysége), amelynek feladata – a klasszikus terrorelhárító tevékenység mellett – súllyal a gerillacsoportok városokon belüli megsemmisítésére irányult.²² Ugyanakkor ez nem oldotta meg a távoli területeken – falvakban, farmokon, konvojok ellen – végrehajtott terrortámadások problémáját. Ennek következtében *felvetődött egy gyorsreagálású helikopteres szervezet létrehozása, amelyet a gerillák támadása után rövid időn belül deszantolhatnak a helyszínen*. A terrorelhárító csoportok részére a légierő biztosította a helikoptereket. 1966 májusában rögtönzött deszantokat szállítottak helikopteren a műveleti területre, amelyek sikerrel vették fel a harcot a behatolókkal. Két könnyű helikopterről nyolcfős, *rendőri erőkből álló légideszantot* tettek ki, majd a helikopterek felszálltak és tűztámogatást nyújtottak a deszantnak. A gépkarabéllyal, géppuskával és RPG-vel felszerelt gerilláknak jelentős veszteségeket okozott a kombinált támadás.

A korábbi kedvező alkalmazási tapasztalatok nyomán 1972-1974 között alakították ki az első *állandó légimozgékony terrorelhárító szervezeti elemeket*. Ezek század, illetve zászlóalj erejű katonai (SAS és a Rhodesiai Könnyűgyalogság különleges műveleti századai) és rendőri (PATU) egységekből álltak, amelyek a légierő helikopteres alegységeit is integrálták. A terroristák ekkor már általában 10–15 fős csoportokban szivárogtak be az országba, többnyire utakat aknásítottak el, farmokat és konvojokat támadtak. Ezért 1976-ig egy támogató és négy szállító könnyű helikopterből, illetve 16 fő deszantból állt a megnövelt létszámú Fire Force beavatkozó csoport. Az egy helikopteren szállított raj négy főből állt: egy tiszthelyettes rádióval, két lövészkatona gépkarabéllyal és puskagránátokkal, illetve egy géppuskás. Helikoptereikkel rendszerint úgy szálltak le, hogy a gerillákat körbevegyék. Közben a négy raj előrenyomult, a támogató helikopter a levegőből tüzelt gépágyúval. Bevetéseik rendszerint sikeresek voltak.

Terrorelhárító szervezetek kombinált, helikopteres ejtőernyős műveletei

1977-től már nagyobb, (6–12 fős) gerillacsapatok tevékenykedtek az országban, ezért a 16 fős helikopteres légimozgékony lépcsőt egy C-47-es csapatszállító repülőgéppel, illetve 20 fő ejtőernyőssel erősítették meg. A nyolc darab alkalmazásba vett Dakotával gépenként huszonnégy ejtőernyőst szállíthattak. A módosított eljárás szerint a helikopterről deszantolt rajok körbevették és lefogták a felkelő-

ket, megakadályozva elmenekülésüket. A gerillacsoport felszámolására csak az ejtőernyősök megérkezése után került sor.

1979. március 19-én Rathcline Estaténél a Fire Force a fent leírt eljárást követve támadott meg egy gerillacsoportot. A felkelők 2-3 fős csoportokban próbálták felvenni a harcot a terrorelhárítókkal. Az egyik páros az északi helikopteres rajra támadt RPG-7-es rakétával. Megsebesítették ugyan a kommandósokat, de kitörniük nem sikerült. Az ejtőernyősök a szomszédos dombról indítottak támadást, majd a helikopteres deszantokkal egyesülve lerohanták a gerillák állásait. Tizenkét gépkarabéllyal és RPG rakétavetővel felszerelt gerillát semmisítettek meg.

1979. április 17-én Umtalitól nyugatra egy felderítő járőr 10–12 gerillát vett észre. Ezt rádióon jelentették parancsnokságukra. A Fire Force egy támogató és két szállító helikopterrel, valamint egy szállító repülőgéppel szállt fel a blokkírozási-felszámolási feladat végrehajtására. A beérkező helikopterek foszforos gránátokat lőttek a felderített gerillákra, jelezve pontos helyüket, majd kirakták a deszantokat. Ezek tüzzel meggátolták a gerillák mozgását. Egy helikopter ezalatt ejtőernyős ugrásra alkalmas ledobózónát derített fel és jelölt meg füstgenerátorral, majd fedezte a repülőgépen beérkező deszant 150 méterről végrehajtott ugrását. Gyülekeztetést követően az ejtőernyősök átfésülték a terepet, mialatt a helikopteres erők géppuskáikkal biztosították a területet. Eközben a támogató helikopterek a gerillákat támadták a levegőből. Rövid tűzharc után az ejtőernyősök az utolsó ellenállókat is megsemmisítették. Két gerilla elmenekült, kilencen elesetek. A Fire Force harcok során megsebesült géppuskását az egyik helikopter azonnal kórházba szállította.

Mozambikban jelentős gerillabázisok jöttek létre, ahol főleg kínai és észak-koreai tanácsadók segítettek a kiképzést, így már jelentős gerillaerők harcoltak Rhodesiában. Ezért a rhodesiai rendvédelmi erők preventív okokból támadni kezdték a zambiai és mozambiki gerillabázisokat, így 1980-tól a Fire Force nagyobb légideszant-műveleteket hajtott végre az országon kívül. Ezek során már összesen tíztizenöt helikopterből, szállító repülőgépből és bombázókból állt a légi szállító kapacitás. A harceljárás alapvonalai változatlanok maradtak: felderítés, blokkírozás, felszámolás. Mindössze a műveletek lépéteke és a légitámogatás jellege (bombázók alkalmazása) változott, illetve néhány nagyobb teljesítményű helikopter alkalmazása lehetővé tette aknavető raj deszantolását is. Egy ilyen művelet során Mozambikban a petuliai bázist három támogató- és kilenc szállító helikopterrel, illetve három szállító repülőgéppel és négy vadász-, ill. könnyűbombázóval támadták. A művelet során 28 felkelőt semmisítettek meg.

Terrorelhárító szervezetek nagy hatótávolságú ejtőernyős műveletei

Katangai csendőrök és belga ejtőernyősök kombinált *tűszabadtó műveletére* került sor 1964-ben Stanleyville városában, Kongóban, miután a várost kormányellenes lázadók foglalták el. A városban több mint 1600 külföldi tartózkodott. Több száz helyi lakost mészároltak le és a külföldi, főleg belga személyek túszul ejtése, illetve legyilkolása is megkezdődött. A közvetlen életveszélybe került külföldiek megmentése gyors katonai beavatkozást tett szükségessé.

A túszok kimentésére vetették be a belga haderő „Para-Commando” ezredének 545 ejtőernyősét, amelyet felszerelésével (8 páncélozott terepjárával és 12 oldalkocsis motorkerékpárral) együtt légi úton 12 C-130 Hercules szállító-repülőgép fedélzetén juttattak el Kongóba. Ezalatt szárazföldi lépcsőként 150 katangai csendőr is megindult a lázadók ellen, 750 km-re Stanleyville-től. Útközben sok európaikat mentettek meg és az ejtőernyős támadással összhangban tervezték Stanleyville elleni műveletüket.

A belga deszantosok Kongóból, a katangai Kamina katonai repülőtérrelől hajtották végre a műveletet, a 990 kilométerre lévő Stanleyville repülőtere térségében hajtván végre harci ugrást. A műveletet megelőzően felszállt egy kisebb repülőgép, hogy időjárás-felderítést végezzen. Az első 5 C-130 Hercules 03.00-kor szállt fel Kamina-ról. Háromórás repülés után kezdték meg az ejtőernyős ugrást a kijelölt ugrózóna felett. A szállító repülőgépek húsz másodperces időközönként érkeztek a ledobó zóna fölé, gépenként 64 ejtőernyőst ledobva. Az ugrás magassága 240 méter volt. Az első hullámban beérkezett 320 ejtőernyős a repülőtérhez közeli golfpályáján ért földet. Gyülekeztetést követően a deszant megtámadta és – a támogató légierő és saját tűzeszközei segítségével – rövid tűzharc után elfoglalta a repülőtérteret.

Az ellenfél – egy leszállással végrehajtott légideszant akció megakadályozása érdekében – roncsokkal és olajshordókkal torlaszolta el felszállópályát, amit az ejtőernyősöknek sürgősen meg kellett tisztítaniuk. A katonák rövid idő alatt eltávolították a járművek roncsait és az olajjal teli hordókat a betonról, ami így készen állt a második deszantlépcső gépeinek fogadására. A szállító repülőgépekkel rádiókapcsolatot hoztak létre, jelezve a repülőtér fogadóképes állapotát (Ennek hiányában a járműve-

ket szállító második deszantlépcsőnek vissza kellett volna fordulnia.) Ezt követően 06.30-kor a szállító repülőgépek megkezdték a leszállást a repülőtérré. A második deszant hullám két beérkezett C-130-asa néhány perc alatt kirakta a művelet gyors végrehajtása szempontjából létfontosságú terepjárókat és az oldalkocsis motorkerékpárokat. A harmadik, ejtőernyős deszantlépcső öt Herculesből állt, amelyen megerősítésképpen egy ejtőernyős századot és ejtőernyős utánpótlást szállítottak. A tervek szerint ezek – a harci helyzettől és a leszállózána állapotától függően – vagy leszálltak volna a repülőtéren, vagy ejtőernyős ugrást (és teherdobást) hajtottak volna végre. A kialakult kedvező harcászati helyzet miatt végül az erők gyors kirakása szempontjából előnyösebb leszálló módszert hajtották végre a gépek.

Az előzetes felderítési adatok szerint az európai származású túszoikat a Victoria szállóban tartották fogva a gerillák. Az erők egy része védelemre rendezkedett be a repülőtéren, míg a páncélozott terepjárókból és oldalkocsis motorkerékpárokból álló gépesített harccsoport 07.40-kor indult meg Stanleyville külvárosa felé, ami a repülőtértől 3 km-re volt. Amikor a deszant erői néhány-száz méterre megközelítették a Victoria szállodát, a gerillák megkezdték az épület elé kiterelt 250 fogoly kivégzését. Habár az ejtőernyősök rövid tűzharc után gyorsan véget vetettek a vérontásnak, annak mégis áldozatul esett 22 személy, továbbá megsebesült 40 tús. A kiszabadított túszoikat és a sebesülteket biztosított konvojban kísérték a repülőtérré az ejtőernyősök, ahonnan az első szállítórepülőgép 09.45-kor szállt fel. A kiszabadított túszoik légi úton történő kimenekítése ekkortól folyamatos volt. A szállító repülőgépek összesen 80 bevetést repültek a művelet során, így a művelet végéig összesen 2300 főt jutattak ki a válságzónából. Ezeket az embereket az ejtőernyősök a város módszeres átkutatása során gyűjtötték össze, majd kijuttatták a repülőtérré. A város átkutatása során a belga ejtőernyősök két halottat és egy sebesültet veszítettek. Időközben a városba érkeztek a csendőrség szárazföldi támadást végrehajtó erői is, és bekapcsolódtak a deszantok által megkezdett tevékenységbe. A következő két nap folyamán a repülőteret a légiszállítási művelet során összesen öt alkalommal érte a gerillák gyenge zászlóalj erejű támadása, amelyeket az ejtőernyősök veszteség nélkül visszavertek.

Konklúzió

A *terrorelhárító szervezetek fegyverzete és felszerelése*, illetve az ezekkel gyakorolt harceljárások szoros összefüggenek a légideszant csapatokéval, mivel:

- a légimozgékonyaság mindkettőnél alapvető mozgásforma;
- a kötéletechnika a terrorelhárító csoportoknál is az alapvető eljárás mód része;
- széles körben alkalmaznak korszerű rombolópuskákat, éjjellátó készülékeket;
- az ejtőernyős alkalmazás elsajátítása is szükséges tevékenységükhöz.

A *helikopteres deszant-mód* szerepe a hazai és a rhodesiai terrorelhárító egységek fejlődésének és alkalmazásának tapasztalatai alapján:

- 14–20 fős rendőri és különleges csoportok helikoptereken kijuttatva alkalmasak 4–6 fős terrorista / gerilla csoportok felszámolására;
- korszerű helikopterek alkalmazása lehetővé teszi egyetlen, központi elhelyezkedésű, professzionális szervezet fenntartását, amely gyorsan kijuttatható az ország távoli helyszíneire.

Az *ejtőernyős deszant-mód* szerepe a rhodesiai terrorelhárító egység (Fire Force) fejlődésének, illetve a belga ejtőernyős csapatok kongói alkalmazásának tapasztalatai alapján:

- 6–12 fős terrorista / gerilla csoportok felszámolásához már 35–50 fős terrorelhárító csoportok szükségesek, amelyeket *helikopterek és szállító repülőgépek kombinált alkalmazásával*, esetleg több lépcsőben, esetenként részben ejtőernyővel célszerű kijuttatni;
- *Több száz fős terrorelhárító csoportok*, bázisok támadása, vagy *nagy távolságú* (esetleg külföldi) terrorelhárító / túszzabadító műveletek esetén már tömeges *ejtőernyős deszantok* bevetésére is szükség lehet. Ilyen műveletnél *felmerülhet a légi gépesítés iránti igény* a túszzabadító csoport mozgásának meggyorsítására.

Összességében a terrorelhárító szervezetek olyan speciális haditechnikai eszközöket, illetve olyan műveleti eljárásokat alkalmaznak, amely *sok ponton kötődnek katonai alkalmazáshoz, azon belül az ejtőernyős és helikopteres légideszantok tevékenységéhez és eszközeihez. A terrorelhárító erők légideszant képességei közt a helikopteres deszantmód alkalmazása a legfontosabb elem*, azonban speciális esetekben szerephez juthat az ejtőernyős kijuttatás, emellett szükség lehet az erők gépesítésére is. A rendőri terrorelhárítók és a haderő különleges műveleti erőinek *közös kiképzési tevékenysége* nemcsak gazdasági, hanem esetenként alkalmazási szükségszerűség is lehet. Egyes esetekben – nagy távolságú műveleteknél, nagyobb csoportok felszámolásánál, több párhuzamos terrorcselekmény esetén – *szükség lehet a rendőri terrorelhárító erők és terrorelhárító képességekkel is rendelkező katonai erők* (különleges műveleti erők) *közös tevékenységére* is.

Jegyzetek:¹ RYAN – MANN – STILWELL: 23. p.² WHITE: 136. p.³ Két fiatalos elkövető határőrtiszt apjuk elloptott gépkarabélyával és pisztolyával túsul ejtették a balassagyarmati leánykollégium tanulóit, majd pénzt és repülőt követeltek, hogy nyugatra távozhassanak.⁴ FÖLDI⁵ SZABÓ: 1159. p.⁶ AMBRUS: 29. p., 40. p., 136. p.⁷ Loc. cit. 59. p.⁸ Loc. cit. 50. p.⁹ AMBRUS: op. cit. 57-58. p., 71. p., 279-280. p.¹⁰ Loc. cit. 161. p.¹¹ Loc. cit. 32. p., 54. p.¹² AMBRUS: op. cit. 148. p., 288. p.¹³ Loc. cit. 60. p., 162. p.¹⁴ 2004-ben a szervezet nevét Rendészeti Biztonsági Szolgálatra változtatták.¹⁵ FÖLDI: op. cit. 182. p.¹⁶ AMBRUS: op. cit. 43. p.¹⁷ TURCSÁNYI – HEGEDŰS¹⁸ MICHELETTI: 51. p., 85. p., 116. p., 145. p.¹⁹ AMBRUS: op. cit. 29. p.²⁰ Loc. cit. 140. p.²¹ HAJDÚ²² Loc. cit. 41. p.A jegyzetekben alkalmazott rövidítések:

MONOGRÁFIÁK

AMBRUS

— AMBRUS Péter: *Az igazi kommandó*. Budapest, 2008, Urbis Könyvkiadó.

MICHELETTI

— Eric MICHELETTI: *Special Forces: War Against Saddam Hussein*. [Különleges műveleti erők: háború Saddam Hussein ellen.] Párizs, 2006, Histoire and Collections.

RYAN – MANN – STILWELL

— RYAN, M. – MANN, C. – STILWELL, A.: *A világ különleges katonai alakulatai*. [The Encyclopedia of the World's Special Forces] ford.: BÍRÓ Júlia, Budapest, 2003, Ventus Libro Kiadó.

WHITE

— Terry WHITE: *A világ elit katonái*. [The Making of World's Elite Forces] ford.: PORKOLÁB Imre, Budapest, 1992, Zrínyi.

TANULMÁNYOK

FÖLDI

— FÖLDI Attila: Légi zsaruk: a légi rendészet magyarországi története. *Magyar Szárnyak*, XXVIII. évf. (1999) 27. sz. 181. p.

HAJDÚ

— HAJDÚ Péter: Fire Force: gerillaellenes helikopteres egység Rhodesiában. *Haditechnika*, XXXVII. évf. (2003) 4. sz. 36. p.

TURCSÁNYI – HEGEDŰS

— TURCSÁNYI Károly – HEGEDŰS Ernő: Katonai és rendvédelmi alakulatok a terrorizmus elleni harcban. *Kard és Toll*, VI. évf. (2005) 3. sz. 16–25. p.

ENCIKLOPÉDIÁK, LEXIKONOK

SZABÓ

— SZABÓ József (szerk.): *Hadtudományi lexikon*. Budapest, 1995, Magyar Hadtudományi Társaság.

PARÁDI József

A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században

A modern értelemben vett magyar rendvédelem létrejöttét kétség kívül a rendi alapokon nyugvó magyar államot követő, illetve a neoabszolutikus államot felváltó polgári típusú magyar állam kialakulásától számíthatjuk. Az elméleti gyökerek és bizonyos kezdeményezések természetesen korábbi időszakra nyúlnak vissza, azonban a modern magyar rendvédelmi rendszer a kiegyezés nyomán keletkezett, amely – számos módosulással és kitéréssel, erőteljesen megtépázva ugyan – azonban alapjaiban a harmadik évezred kezdetén is a kiindulási struktúrát őrző módon működik.¹

Már a reformkori Magyarországon elkezdődött az elméleti vita arra vonatkozóan, hogy milyen legyen az új magyar rendvédelem. E témát a kortársak nem önmagában, hanem a magyar állam fejlődési koncepciójának részeként vizsgálták. A municipálisok és centralisták egyaránt a közigazgatási elképzeléseik szerves részének tekintették a rendvédelmet.²

A reformkorban kezdeményezések is létrejöttek a korszerű rendvédelmi testületek létrehozására. Ezek azonban részben nem valósultak meg, részben pedig megvalósultak ugyan, azonban működésük belesimult a rendiség körülményeibe. A Magyar Királyságban a főrendek például akciót hirdettek csendőrség létrehozására. Erre gyűjtés is indult. Az uralkodó azonban a – magyar fennhatóság alá tartozónak elképzelt – csendőrszervezet létrehozását nem támogatta. Mezei Rendőrség néven már 1840-ben országos rendőrséget hozott létre a törvényhozás az önkormányzatok alárendeltségébe helyezve a szervezetet, amely azonban elsősorban az agrárium termelésének biztonsági feltételeit volt hivatott elősegíteni.³

Az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc során történt ugyan kísérlet a polgári magyar rendvédelmi rendszer kialakítására, ez azonban – a háborús cselekmények, valamint a forradalom és szabadságharc rövid, mindössze 16 hónapos léte miatt – csupán kezdeményezés maradt. Az első felelős magyar kormány hét minisztériummal kezdte el a működését.⁴ A belügyi tárca feladatköre lényegében három korábbi intézmény (a Magyar Udvari Kancellária, a Helytartótanács és a rendőrség) teendőinek az átvétele nyomán alakult ki. A Magyar Udvari Kancellária az országgyűlési ügyekkel, a Helytartótanács a városrendészettel, az egészségügygel, az oktatással, az alapítványokkal, az árvák ügyeivel stb. foglalkozott. A rendőrség tekintetében a feladatkör átvétel azonban csupán elméleti síkon mozoghatott, hiszen az uralkodó által működtetett titkos politikai rendőrséget a magyar kormány nem kívánta átvenni. A feladatkör és azt megvalósító személyi állomány átvétele távol állt a magyar kormánytól. Az új kormányzást – közte a belügyi tárca helyét – törvényben szabályozták, amelyben rögzítették, hogy „Ő Felsége a végrehajtó hatalmat ezentúl kizárólag csak a magyar minisztérium által fogja gyakorolni”. Az uralkodó tehát csak az illetékes miniszter ellenjegyzésével bocsáthatott ki rendelkezéseket.⁵

SZEMERE Bertalan négy osztályt szervezett a belügyi tárcánál. Az országlásztati osztály az országgyűléshez és az országgyűlési választásokhoz kapcsolódó teendőket látta el. A közigazgatási osztály megyék, városok, községek, alapítványok, örökösödési ügyek, névváltoztatások, a ki- és bevándorlók ügyeit intézte. A rendőri osztály a közcsend és a belbéke fenntartására volt hivatott. A konkrét teendőket természetesen a helyhatóságoknál végezték, amelyeket azonban a belügyi tárca fogott össze. A rendőrségi osztályhoz tartoztak a szegényházak, a vakok és siketnémák intézetei, a mértékek ellenőrzése, a vendéglátói engedélyek kiállítása, a piaci rendek szabályozása stb. A negyedik osztály a nemzetőrségi osztály lett volna. A nemzetőrséggel azonban az országgyűlés külön törvényben is foglalkozott, amelyben a testületet a honvédelmi tárca alárendeltségébe helyezte.⁶ Végül is az első felelős magyar kormánynak a pozsonyi országgyűlés bezárását követő első pesti ülésén olyan áthidaló döntés született, hogy a testület a miniszterelnök közvetlen felügyelete alá tartozik. A miniszterelnök pedig létrehozta az Országos Nemzetőrségi Haditanácsot, amely tulajdonképpen önálló minisztériumként működött, annak ellenére, hogy az 1848/III. tc. felsorolásában csupán a Honvédelmi Minisztérium szerepelt. A Nemzetőrségi Haditanács összességében hat osztályból állt.⁷

A nemzetőrség fiatal szervezettípus volt, amelyet a francia polgári forradalom hozott létre. Az 1789-ben Franciaországban létrehozott nemzetőrséget ugyan Napoleón bukása nyomán megszüntették, azonban az 1830-as forradalom visszaállította a testületet. A nemzetőrség többet jelentett, mint a városok polgárainak hagyományos önvédelmi szervezetei. Lényegében – a vidékre is kiterjedően – széles társadalmi alapokra helyezte az ország védelmét megszervezve a nép fegyveres önvédelmét. A nemzetőrség központi vezetése Franciaországban formális volt, a szervezet irányítása a helyhatóságok kompetenciáját képezte.⁸

Magyarországon a nemzetőrség személyi állományát vagyoni cenzus alapján szolgálatra kötelezettek alkották. A törvény azonban lehetővé tette azt is, hogy önkéntességi alapon is sorozzanak be sze-

mélyeket a nemzetőrségbe.⁹ A nemzetőrség tagjai tisztjeiket századosi rendfokozattal bezárólag választották. A magasabb rangokba való előléptetés javaslatát a nemzetőrségi haditanács terjesztette a kormányfő elé. A kormányfő által aláírt kinevezéseket pedig a nádor jegyezte ellen. A kezdeti összeírások alapján 1 000 000-ra tervezett nemzetőrségi létszám azonban soha nem jött össze mivel a nemzetiségi területek nagy részén eleve lemaradt az összeírás. Erdélyben pedig – a nem magyar területeken – az osztrák csapatokkal együttműködő román alakulatok formájában jött létre a szervezet. A magyarok lakta területeken sem hajtotta végre valamennyi hatóság az összeírásokat. Összességében mintegy 400 000–500 000 főt tett ki a nemzetőrség. A nemzetőrök közül 1848 őszére csupán 30 000 embernek volt valamilyen lőfegyvere, közülük 10 000 fő a polgárőrségektől került át a nemzetőrséghez.¹⁰

A Magyar Királyságban az önkéntes alapon szerveződő polgárőrségek tekintélyes múltra tekinthettek vissza. Jelentőségük általában háború esetén nőtt meg, amikor a hadra kelt seregtől átvettek bizonyos hátország biztosítási feladatokat például raktárak, igazgatási központok őrzését stb. Elsősorban a nagyobb városokban működő polgárőrségek összeszokott és jól felszerelt alakulatok voltak még akkor is ha a fő foglalkozásuk polgári elfoglaltság volt. A nemzetőrség létrehozásával a polgárőrségeket beolvasztották a nemzetőrségbe.¹¹

A nemzetőrség alkotta a korabeli rendvédelem karhatalmi ágát, napjaink terminológiájával élve a csapaterős rendvédelmi feladatok végrehajtása képezte alapfeladatát. A testület számára kétféle szolgálatot írt elő a törvény rendes és rendkívüli szolgálatot. A rendes szolgálat körébe tartozott a fontosabb objektumok őrzés-védelme, a közrendvédelmi őrszolgálat támogatása, a veszélyes bűnözők elfogása. A rendkívüli szolgálatok körébe tartozóknak tekintették a kisebb rendzavarások (pld. kocsmai verekedés) felszámolását, a nem szokványos rendfenntartói feladatokban való részvételt. Ilyen volt például a vágújhelyi zsidók elleni támadás felszámolása, a horvát hadifoglyok őrzése, a népképviselői országgyűlés megnyitása alkalmából 1848 júliusában a főrendi házhoz és a képviselőházhoz naponta 50–50 fő nemzetőr vezénylése stb.¹²

Az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc rendvédelmének egyik ágát képezte a nemzetőrség. A korabeli rendvédelmi struktúra azonban három pilléren nyugodott. A másik két oszlopot az önkormányzati rendőrségek és az Országos Rendőri Hivatal képezte. E struktúrát egészítették ki a határforgalmat is ellenőrző harmincad hivatalok.¹³

A hagyományos értelemben vett klasszikus bűnüldözés a városi rendőrségek, a megyei szolgálók és a csendbiztosok feladatát alkotta. E szervezetek hagyományos feladataik tekintetében elfogadható módon állták meg a helyüket. A belügyi tárca rendőrségi osztálya részükre elvi irányítást valósított meg rendeletek útján.

Az 1848–1849-es forradalmat és szabadságharcot megelőző időszakhoz képest – ahol az önkormányzati rendőrségek, a haderő és a politikai rendőrség triászta látta el az ország rendvédelmét – fennmaradtak az önkormányzati rendőrségek, a haderő rendvédelmi teendőit pedig a nemzetőrség vette át. A korábbi egységes pajzson azonban hézag keletkezett a császári politikai rendőrség kiiktatásával, amelyet a HABSBERG-hatalom ki is használt.¹⁴

Az idegen ügynökök tevékenysége iránti gyanú már 1848. júniusában kialakult. A gyanú pedig bizonyossá vált amikor a pesti Károly-laktanyában (a mai Városház utcában) állomásozó olasz ezred és a honvéd önkéntesek között lövöldözésbe torkolló verekedés kezdődött, amelynek halálos áldozatai is voltak.¹⁵

Az olaszok lázadása meglepő volt, hiszen március 15-én a Landerer-nyomdánál összegyűlt tömeg ellen az olasz katonaság megbízhatatlansága miatt eltekintettek a helyi olasz csapatok bevetésétől. A belügyi tárca munkatársai SZEMERE Bertalannal az élükön meg voltak győződve arról, hogy a történekeért a bécsi ügynökök a felelősek. Ezért haladéktalanul megszervezték az Országos Rendőri Hivalt. A hivatal a belügyminiszter közvetlen felügyelete alá tartozott. Feladatát az ellenséges ügynökök és hazai segítők felkutatása, valamint elfogása képezte. Ennek érdekében a közlekedési csomópontokra, állomásokra biztosokat rendelt ki a hivatal. Szigorították az idegenek ellenőrzését a beszállások bejelentésének kötelezővé tételével. Szigorították az útlevél kibocsátást is. A hivatal munkatársai – bár igyekeztek jelen lenni a legexponáltabb helyszíneken – nem intézkedtek közvetlenül, hanem a helyi rendőri szervezetek igénybe vételével valósították meg feladataikat. A hivatal kezdetben ugyan a fővárosban és környezetében tevékenykedett, működési területét azonban megkísérelte fokozatosan kiterjeszteni a nagyobb városokra is. 1849-ben kísérlet történt arra, hogy a véderőnél is bevezessék a rendőrbiztos intézményt.¹⁶

Az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc rendvédelme tehát viszonylag rövid időn belül kialakult és tükrözte a kor színvonalát. A struktúra részét képezte a Kárpát-medencében az új szervezet-típus a nemzetőrség, amely – a miniszterelnök közvetlen alárendeltségében, az Országos Nemzetőrsé-

gi Haditanács vezetésével – a karhatalmi teendőket látta el. A bűnügyi, igazgatásrendészeti és a közrendvédelmi feladatokat az önkormányzati rendőrségek látták el, melynek elvi irányítását – rendeleti úton – a belügyi tárca rendőri osztálya végezte. A politikai rendőrség és elhárítás teendőit igyekezett megvalósítani az Országos Rendőri Hivatal, melyet a belügyminisztérium részeként működtettek. Fgyelemre méltó, hogy az önkormányzati rendvédelmi erők létszáma a 10 000–12 000 főt minden bizonnyal nem haladta meg. A csaknem félmillió létszámot elérő nemzetőrség feladata pedig sokrétű volt, bár kétség kívül hivatása zömét a rendvédelem alkotta. Ez a létszám azonban a polgári foglalkozása mellett rendvédelmi feladatokat is ellátó tömeget jelentett, amely merőben új jelenség volt a magyar rendvédelemben, mivel a polgárőrség – amely tekintélyes múltat tudhatott a magáénak – soha sem működött ilyen jelentős létszámmal. Az Országos Rendőri Hivatal munkatársai pedig csupán néhány száz főt tettek ki. Feladatuk és jogkörük azonban speciális volt.¹⁷

Összességében a 16 hónapig fennálló 1848–1849-es forradalom és szabadságharc rendvédelme csupán egy kezdeményezésnek tekinthető, amely a magyar polgári állam kialakítási kísérletének a részét képezte. Nem tudhatjuk, hogy a forradalom és szabadságharc győzelme esetén hogyan alakult volna a polgári magyar állam és annak részeként a rendvédelem.

Az 1848–1849-es magyar forradalom és szabadságharc orosz segítséggel történő leverését követően azonban a HABSBERG-hatalom a magyar államot felszámolta, így annak rendvédelme is megsemmisítésre került. A volt Magyar Királyság területén a győztesek tartományokat szerveztek, amelyben a térség lakosainak elnyomását megvalósító központosított igazgatást és ennek megfelelő rendvédelmi struktúrát hoztak létre. Ez a rendvédelmi modell tehát semmiképpen sem nevezhető magyarnak és a legkevésbé sem a Kárpát-medencei fejlődés szerves részének. A neoabszolutizmus részeként tehát a HABSBERG-hatalom kiépített a Kárpát-medencében egy új rendvédelmi struktúrát, amely többé-kevésbé megfelelt a polgári fejlődés igényeinek. Ez a rendvédelem azonban egy idegen – a nemzet felszámolására törekvő – elnyomó hatalom eszközeként működött. Ezért nem tekinthető a magyar rendvédelem fejlődése szerves részének, még akkor sem, ha a Kárpát-medencében működött.

A neoabszolutizmus rendvédelmi struktúrája több pólusú volt. Az első pólus a katonai függelmi viszonyok szerint működő csendőrség – amely a karhatalmi feladatokat és a vidék közbiztonság teendőit látta el – a központi államhatalomnak volt alárendelve. A központi vezetés szervezete azonban több ízben változott. A második pólus a rendőrség volt, amely ugyancsak a központi hatalom irányítása alatt álló közigazgatáshoz kapcsolódott, azonban a birodalmi szakigazgatási szervezetét is felállították, bár ez utóbbi szinte permanens módon alakult. Előfordult az is, hogy a csendőrség és a rendőrség legfelsőbb birodalmi irányító szervezetét egyesítették. A harmadik pólust a katonai rendőrségek szervezet alkotta, melyeket ugyancsak bécsi centrumból irányítottak és a politikai rendőrség teendőinek az ellátása, valamint az idegen ügynöki tevékenység felszámolása képezte az alapvető feladatukat.

E masszív struktúrát végül is a finanszírozási nehézségek és a könggrätz-i, illetve a solferino-i vereség nyomán bekövetkezett helyzet ingatta meg. Nyilvánvalóvá vált ugyanis, hogy a régi módon már nem kormányozható a HABSBERGok birodalma. Vagy változtatnak az irányítás rendszerén felszabadítva a lefojtott energiákat, vagy pedig előbb–utóbb a birodalom megsemmisülésével kénytelenek szembe nézni. A magyar szabadságharcot vérbe fojtó, birodalmában korlátlan diktatúrát bevezető Ferenc József hajlandó volt hatalmát korlátozni és megosztani annak érdekében, hogy a birodalma fennmaradjon. Túl tudott lépni önmagán, partnernek bizonyult a kiegyezésben. Közreműködésével jöhetett létre Közép-Európa legdinamikusabb fejlődési periódusa a dualizmus időszakában.

A dualizmus pedig egy új magyar polgári államot teremtett a Magyar Királyság területén, biztosítva a nemzeti és a polgári fejlődés lehetőségét. E polgári magyar állam részeként egy merőben új rendvédelmi struktúra alakult ki, amely épített a korábbi hagyományokra és adaptálta a legkorszerűbb európai eredményeket is.

A kiegyezéssel dualista államalakulat jött létre, amelyben a Magyar Királyság visszanyerte területi integritását és szuverenitását. A dunai monarchia kétpólusú állammá alakult, a Magyar Királyság és az Osztrák Császárság szövetségévé vált. A dualista monarchiában három hatalmi pólus működött. A magyar kormány, az osztrák kormány és az uralkodó. Ausztria-Magyarországnak nem volt közös államfője. A Magyar Királyságnak és az Osztrák Császárságnak volt egy-egy államfő közjogi méltósága. E két tisztséget azonban egy természetes személy Ferenc József töltötte be. Kizárólag az Osztrák Császárságnak, illetve a Magyar Királyságnak voltak állampolgárai. Ez nem zárta ki a kettős állampolgárság lehetőségét, de az Osztrák-Magyar Monarchiának nem voltak állampolgárai.¹⁸

A dualista államalakulatnak is két hivatalos elnevezése volt, nevezetesen az „Osztrák-Magyar Monarchia” és az „Osztrák-Magyar Birodalom”. Annak ellenére, hogy a két elnevezést az uralkodó rendelte el,¹⁹ a két kifejezés a HABSBERG-birodalom tartalmának kétféle felfogását tükrözte. Az egyik

álláspont szerint a birodalom egységes államalakulat melynek két felében a helyi ügyeket bizonyos önállósággal intézik. A másik nézet szerint – amely a magyar felfogást tükrözte – a monarchia két állam szövetsége, amely bizonyos ügyeit közösen intézi. A gyakorlatban az Osztrák-Magyar Monarchia elnevezés vált általánossá, amely tükrözte a magyar felfogás győzedelmét. A magyar fél nemzetközi szerződésekben is kifejezésre juttatta a gyakorlatban megvalósuló álláspontját. Ezt tükrözi a szerződés szövegekben „az Osztrák-Magyar Monarchia mindkét állama” („die beiden Staaten der Österreichisch-Ungarischen Monarchie”) kifejezés használata. A századfordulótól pedig a nemzetközi egyezmények többségét az Osztrák-Magyar Monarchia, az Osztrák Császárság és a Magyar Királyság képviselői írták alá, ezzel is kifejezésre juttatva, hogy a HABSURG-birodalom ugyan egységes, azonban két államból áll.²⁰

A kiegyezés utáni magyar rendvédelem keretét a dualista berendezkedésű államalakulat tartalma határozta meg. A kiegyezési alaptörvények lényegében háromféle tárgykört hoztak létre. Az egyik tárgykört a Pragmatisa Sanctio-ból eredeztették, ezeket nevezték pragmatikus ügyeknek (külügy, hadügy és a finanszírozásukra szolgáló pénzügy).²¹ A másik tárgykört a közös érdekű viszonyokon belül a hitelügy képezte,²² a harmadik tárgykört pedig – amelyet dualisztikus ügyeknek is hívtak – a vám- és kereskedelmi szövetség, a vasút, a hajózás, a posta és távíró, valamint távbeszélő, illetve közvetett adózás alkotta.²³ A dualisztikus ügyeket az különböztette meg a többi közös ügytől, hogy amennyiben nem jött létre közös álláspont az intézésükre vonatkozóan a két társország számára fennállt az önálló intézkedés lehetősége is.²⁴ Az önállóan intézendő ügyek csoportjába tartozott az összes többi ügy, így a rendvédelem is.

A modern magyar polgári rendvédelmi struktúra kiépítése tekintetében három út állt a kiegyezés utáni magyar kormányok előtt. Átvehették a neoabszolutizmus rendvédelmi szervezetét, vagy visszaállíthatták a hagyományos – a rendi viszonyok között kialakult – magyar rendvédelmi struktúrát, a legkorszerűbb nyugat-európai megoldásokat is adaptálhatták, merőben új szervezeteket kialakítva. Végül is e három lehetőség kombinációja valósult meg a gyakorlatban.²⁵

Az osztrák csendőrség és rendőrségek átvétele lehetetlen lett volna a nemzet elnyomásában e szervezetekre osztott dicstelen szerepkör miatt. A városokban és vidéken a hagyományos rendvédelmi szervezetek felélesztésére került sor. A városi rendőrségeket belső fejlesztések útján sikerült elfogadható szervezetekké alakítani.²⁶ Vidéken azonban a régi rendvédelmi struktúra képtelen volt produkálni a polgári fejlődéshez szükséges közbiztonsági állapotokat. A kormányok a kormánybiztosi rendszerrel kísérleteztek ugyan, ez azonban csupán átmeneti közbiztonsági javulást hozott. Végül is TISZA Kálmán miniszterelnök kezdeményezésére felállított Magyar Királyi Csendőrség hozott létre vidéken a polgári fejlődés igényeinek megfelelő közbiztonsági állapotokat.²⁷

Városokban tehát a rendőrségek, vidéken pedig a csendőrség tartotta fenn a rendet. A városi rendőrségek a korábbi rendőrségek modernizált változatai voltak. A csendőrség pedig – bár mint szervezet-típus nem volt új Magyarországon – mint a Magyar Királyi Csendőrség a nyugat-európai bűnüldözési élmezőny adaptálójaként működött.²⁸

A dualizmus idejében azonban nem arról volt szó, hogy a korábbi, a nemzet elnyomásában „jeleskedő” rendvédelmi struktúra egyik-másik elemét felújítsák. A cél az volt, hogy a polgári demokráciának és a nemzet szuverenitásának megfelelő új rendvédelmi modellt alakítsanak ki. Ennek megfelelően formálta a korabeli államvezetés a magyar határőrizetet, a pénzügyőrséget, a büntetés-végrehajtást, illetve a testőrségeket és a koronaőrséget, valamint a parlamenti őrséget.²⁹

A határőrizet tekintetében napjainkhoz hasonló helyzet alakult ki a dualizmuskori Magyar Királyságban. Az Osztrák Császárság és a Magyar Királyság között ugyanúgy virtuális határ létezett csupán mint az Európai Unió schengeni egyezménybe belépett tagállamai közötti ellégesült határvonal. A Magyar Királyságban törvény mondta ki, hogy az ország határainak az átlépéséhez útlevelel általában nincs szükség. Útlevelelkenyszert a magyar állam csupán azon országok állampolgárai számára érvényesített, amely államok a Magyar Királyság polgáraitól is útlevelet kértek. Az ország határainak az átlépésében a magyar állam csupán az elítélt, illetve a kötelező katonai szolgálatot ellátó polgárait korlátozta. Ott, ahol az Osztrák-Magyar Monarchia határai egybe estek a Magyar Királyság határaitól léteztek ugyan a határforgalom ellenőrzésére hivatott határállomások, azonban az ellenőrzés gyakorlata liberális volt. Ekkor alakult ki a kishatárforgalmi rendszer is. A határforgalom ellenőrzése Európa-szerte a magyarországihoz hasonló liberális elvek szerint működött. A Magyar Királyság polgárai jóformán nem ismerték a vízum fogalmát mivel csupán az Orosz Birodalom és a Török Birodalom igényelt vízumot az országba történő belépéshez. Az orosz és a török állam területére azonban meglehetősen kevesen kívántak utazni.³⁰

A büntető-végrehajtást is merőben új alapokra helyezték a dualizmus kori kormányok. Európa élvonalbeli szabályozását valósították meg, hozzákezdték egy többfokozatú büntető-végrehajtás korszerű intézményrendszerének a kiépítéséhez és merőben új – a kor színvonalán álló képzésben részesített – személyi állományt képeztek ki.³¹

A császári pénzügyőrség a legkevésbé kompromitálta magát a neoabszolútizmus időszakában a magyarság elnyomásában. Ebből fakadóan a személyi állomány egy részét a kiegyezés utáni magyar kormány átvette. Az átvett pénzügyőrök határidőt kaptak a magyar nyelv elsajátítására. Valójában azonban valamennyi pénzügyőr csak akkor beszélt jól magyarul, amikor az új generáció felváltotta a régit. A Magyar Királyi Pénzügyőrségnél – hasonlóan a társ rendvédelmi testületekhez – a személyi állománynak a magyar mellett azon a nyelven is beszélnie kellett, amilyen nyelven a szolgálati helyén a lakosság beszélt.³²

Napjaink gyakorlatától eltérően csupán a pénzügyőrség volt fegyveres szervezet a vámhivatalok munkatársai fegyver nélkül látták el tevékenységüket. A vámhivatalok a pénzügyőrségtől függetlenül dolgoztak. A vámhivatalokban hivatalnokok dolgoztak, akiket nem fegyvereztek fel. Egyetlen fegyverük a díszegyenruhájukon viselhető szabja volt. Az 1870-es években szétválasztották a vámhivatalokat az adóhivataloktól. A dualizmuson belül ugyanis a vámbevételeket nem a két társország kormányai használták fel, hanem a közös ügyek fedezésére szolgáltak. A két társország országgyűlései által delegált úgynevezett kvótabizottság a vámbevételek és a közös ügyek kiadásainak a különbözetét volt hivatott kiegyenlíteni a társországok bevételeiből.³³

A testőrségek, a koronaőrség és a képviselőházi őrség merőben más jellegű feladatot hajtottak végre mint a többi magyar rendvédelmi testület. E szervezetek az államfő és környezete, a törvényhozó testület, illetve a magyar állam szuverenitását kifejező szimbólumok őrzésével járultak hozzá a közrendhez.

A Mária Terézia által létrehozott és Ferenc József által feloszlatott Magyar Nemesi Testőrséget újra felállította Ferenc József.³⁴

A dualizmus időszakában két magyar testőrség működött. A Magyar Királyi Darabont Testőrséget 1904-ben hozták létre. Feladatát az uralkodó magyarországi szálláshelyének őrzése, díszelgéseken történő részvétel képezte. A Magyar Királyi Nemesi Testőrség pedig mindenhová elkísérte az uralkodót, ahová utazott. Ez csupán e szervezet privilégiumát képezte, mivel az osztrák testőrségek a Magyar Királyság területén nem rendelkeztek kompetenciával. Valamennyi testőrség – a császáriak és a királyiak egyaránt – a főudvarmester irányítása alá tartoztak.³⁵

A magyar nemzet és a magyar államiság kiemelt és speciális fontosságú eleme a Szent Korona, melyre a koronaörök vigyáztak. A koronaőri tisztség magas közjogi méltóság volt, melyre megüresedés esetén a koronaörök bejegyzésével az uralkodó kért fel új személyeket a törvényhozás ellenjegyzésével. A koronaörök munkáját a Magyar Királyi Koronaőrség segítette, amely szervezet az őrzés tényleges teendőit látta el.³⁶

A Magyar Királyi Képviselőházi Őrség felállítására 1912-ben került sor gróf TISZA István elleni merénylet nyomán. Ezzel megszűnt azon állapot, amely már több ízben kivívta a kortársak bírálatát. Nevezetesen a törvényhozó testületben a rend védelmét, az épület őrzését a végrehajtó hatalom látták el korábban. A képviselőházi őrség létrehozásával ezt az ellentmondást is felszámolták.³⁷

A dualizmus időszakában tehát – több lépcsőben ugyan, de – létrejött a polgári magyar állam rendvédelmi struktúrája, amely különböző módosításokkal napjainkban is működik. A mintegy 283 000 km²-nyi területen a közel 20 000 000 fős lakosság körében csaknem 33 000 fő tartotta fenn a rendet. A megalakulás és a háború éveit nem számítva a csendőrség 90 %, a rendőrségek pedig 80 % körüli bűnfelderítést értek el. A XIX–XX. század fordulóján Magyarországon az állami és az önkormányzati rendőrségek 12 000 fővel (36,5 %), a csendőrség 12 000 fővel (36,5 %), a büntetés-végrehajtás 3 000 fővel (9,2 %), a vámhivatalok 500 fővel (1,6 %), a pénzügyőrség 4 500 fővel (13,6 %), a testőrségek 692 fővel (2,22 %), a koronaőrség 78 fővel (0,7 %) és a képviselőházi őrség 60 fővel (0,18 %), összeségében 32 830 fővel (100 %) látta el a rend védelmét.³⁸

Óhatatlanul felmerül a kérdés, hogy viszonylag nagy területen és népes lakosság körében csekély létszámmal hogyan lehetett kimagasló eredményeket elérni. Önmagában nem elégséges az a magyarázat, mely szerint a XIX–XX. század Magyarországa lakosságának az erkölcsi stabilitása erőteljesebb volt a mainál, a népesség kevésbé hajlott a törvénytelen cselekedetek elkövetésére. Ezt a nézőpontot ékesen cáfolja az a tény, hogy a dualizmus kori új rendvédelmi struktúra kiépítéséig a kiépülő vasúti pályák síneit felszedve támadtak meg rabló bandák vonatokat, illetve a kiépülő csendőrségnek létrehozása éveiben az egyik legfontosabb feladatát a több tíz főnyi fegyveres rablóbandák felszámolása képezte, amelyet csak komoly tűzharcok során tudott elérni.³⁹

A kimagasló eredmények létrejöttének több oka is volt. A korabeli rendvédelmi modell nem a bűnüldözést, hanem a bűnmegelőzést tekintette elsődleges feladatának. Ezen teendőt pedig – a későbbi korok dilettáns gyakorlatától eltérően – nem a rendvédelmi struktúrában kialakított újabb részszervezeti egységek létrehozásával kívánták megvalósítani, hanem a rendvédelmi testületek működése alapelemének tekintették a bűnmegelőzési teendők megvalósítását. A személyi állomány döntő többsége – a rendőrségeknél és a csendőrségnél egyaránt – a létszám mintegy 90 %-a közterületi szolgálatot látott el. Jelenlétével garantálva a bűncselekmények megelőzését. A módszer ugyan eltért a rendőrségek és a csendőrség tekintetében, hiszen a városokban őrszobákhoz kapcsolódó posztos rendőri rendszer, vidéken pedig a csendőr őrsök által vezényelt járőrök hálózták be a területet. A rendőrségeknél és a csendőrségeknél azonban egyaránt a személyi állomány maximum 5 %-a tartozhatott a tiszti karba. Ők szervezettek, ellenőriztek, irányítottak (a harmadik évezred küszöbén a magyar rendőrségben a tiszti kar aránya 30 % feletti). A gazdaságok – a tisztek és az alacsonyabb rangúak között együttesen – sem érték el a személyi állomány 1,5–2 %-át. Ezzel szemben a harmadik évezred elején a magyar rendőrségnél előfordult, hogy egyes rendőrkapitányságokon a gazdasági igazgatóságok alárendeltségében több munkatárs dolgozott, mint ahányan járőr szolgálatot láttak el. A dualizmus kori rendőri és csendőri szolgálat lényege az volt, hogy a testület személyi állománya a működési területen jelen volt.⁴⁰

A szolgálat ellátás stílusa is mentes volt a hatalom arroganciáját kifejezésre juttató metódustól, amely minden állampolgár folyamatos ellenőrzésében ölt testet. Az állam polgárai mindennapjaikban érezhették, hogy a rendvédelmi testületek az érdekeiket védik a törvényeket áthágókkal szemben. A polgárok védelme során a lakosságot nem zaklatták a rend fenntartói.⁴¹ Természetesen kisiklások ebben az időszakban is előfordultak, azonban koránt sem ez volt a jellemző.

A rend eredményes fenntartását elősegítette a lakosság közérzete is. A Magyar Királyság a Német Császárság után Európa második legdinamikusabban fejlődő országa volt. Ekkor épültek máig használt középületeink többsége és ekkor hozták létre a Kárpát-medence modern értelemben vett infrastruktúrájának az alapjait. A gazdaság pezsgése számos munkaalkalmat teremtett. A helyzet a XIX. század végére bizonyos mértékig romlott, amikor a nagy infrastruktúrális beruházások többsége elkészült. A lényeg azonban az, hogy a lakosság nem érezte országát törvényeit magára nézve sérelmesnek. Reális lehetőség volt az egyéni egzisztenciák kialakítása és fejlesztése, még akkor is, ha boldogulásukat számosan a tengeren túl vélték megtalálni. Ám közülük sokan hazatértek megtakarított pénzüikkel és itthon teremtettek új egzisztenciát. A magyarországi nemzetiségi mozgalmak is ebben az időszakban terebélyesedtek ki annak ellenére, hogy ezzel ellentétes törekvések is jelen voltak a magyar társadalomban. Mindezt természetesen nem jelentette azt, hogy mindig és mindenki számára felvirágoztatást biztosított a dualizmus, az azonban tény, hogy az ország sokat fejlődött és a lakosság döntő többségének az életszínvonala is javult.⁴²

A magyar állam alkalmazottai – köztük a rendvédelmi testületek tagjai – a társadalmi állásukhoz méltó életvitel folytatásához szükséges ellátásban részesültek. Ez képezte az állami alkalmazottak ellátásának alapelvét. A kinevezett személyi állományt elbocsátani akkor lehetett, ha bebizonyították az alkalmatlanságát, vagy bűncselekményt követett el. Ilyen körülmények között a korrupció és a megvesztegethetőség nem jellemezte az állam működését, idegen volt a rendvédelmi testületek gyakorlatától. Az államapparátus tagjává válni biztos egzisztenciát, konszolidált életvitelt jelentett, amely tekintélyt biztosított a társadalomban. Ebből fakadóan magas kvalifikációs igényt lehetett támasztani a személyi állománnyal szemben és gondosan meg lehetett válogatni a felvételre kerülőket.⁴³

A rendvédelmi testületek számára a munkavégzés tárgyi feltételeit az állam biztosította. Az újlényomatörögztést például Anglia után az európai kontinensen elsőként a Magyar Királyságban alkalmazták.⁴⁴ Egyéb technikai újítások is – a nyugat-európai országokhoz képest ugyan néhány éves késéssel de – bevezetésre kerültek a magyar rendvédelemben. Nemzeti rendvédelmünk kiválóságai lehetőséget kaptak arra, hogy Nyugat-európában tanulmányozhassák a legfejlettebb bűnüldözési metodikákat és technológiákat, amelynek megismerése nyomán javasolhatták a tapasztalatok hazai adaptálását.⁴⁵

A dualizmus kori és a két világháború közötti Magyar Királyság eredményes rendvédelmének rendkívül fontos tényezője volt a civil rendvédelem által nyújtott segítség, ennek hiányában a korabeli rendvédelmi testületek minden bizonnyal nem lettek volna képesek létrehozni példamutató eredményeiket. Nevezetesen az ország területét behálózó „szövetet” alakították ki a nagy gazdasági szervezetek. Ide tartozott a Magyar Államvasútak, a víztársulatok, az útfelügyelet és karbantartás szervezetei, valamint az erdőtársulások stb. Ezek ugyan különböző szervezeti formákban működtek, abban azonban megegyeztek, hogy az általuk működtetett műtárgyak illetve az erdőtársulások esetében a természetes vegetáció behálózta az országot és jobbrészt szabadon megközelíthető volt. Ezért e szervezetek

ket a magyar állam törvények által kötelezte arra, hogy megfelelő létszámú őrszemélyzetet tartsanak, akik egyben a kisebb karbantartási munkálatok végzését is irányították, az őrzött javak állapotát pedig folyamatosan figyelemmel kísérték. A gátak, a vasúti töltések és az utak mentén – a terep jellegtől függően – általában 4–8 kilométerenként, illetve az erdők esetében törvényben meghatározott nagyságú erdőterületek után egy-egy személyt volt köteles a tulajdonos foglalkoztatni, akinek a részére – az általa felügyelt területen – házat is biztosítottak. Ezeket az őroket a foglalkoztató szervezetnek lőfegyverrel is el kellett látni. Az állam pedig törvények formájában biztosította számukra azt a jogot és kötelezettséget, hogy a rájuk bízott területen a bűncselekményeket lehetőleg előzzék meg, illetve a bűnösöket fogják el és adják át az állami rendvédelmi testületeknek. A történelmi Magyarországon összesen mintegy 150 000, a trianon utáni Magyar Királyságban pedig közel 50 000 főt foglalkoztattak ilyen célból.⁴⁶

A dualizmus időszakában a rendvédelem nem képezett állami monopóliumot. A rend védelmére az országgyűlés hozott törvényeket, amelyek valamennyi rendvédelmi testületre egyaránt érvényesek voltak. A központi államhatalom számára az országgyűlés, az önkormányzatok részére pedig a közgyűlések hozhattak létre rendvédelmi testületeket, amelyek felügyeletét és irányítását a szaktárcák, illetve az önkormányzatok vezető testületei látták el. Ebben – az egyébként jól működő rendszerben – speciális elemet képezett a csendőrség, amelyet a központi államhatalom hozott létre és tartott fenn, azonban a testületnek az önkormányzati igényeket kellett kielégítenie, bár a központi államhatalom is alkalmazta speciális körülmények között (pld.: tábori csendőrség, zendülés stb.).⁴⁷

A dualizmuskori kiváló rendvédelmi eredmények a háború éveiben fokozatosan elenyésztek. Ennek több oka is volt. A rendvédelmi testületek személyi állományának jelentős részét behívták katonának, mivel kiválóan megfeleltek az alsóbb szintű parancsnoki beosztások betöltőivel szemben támasztott követelményeknek. Őket a fizikális állapotukban megingott, a kellő szakmai ismereteket nélkülöző póttartalékosok köréből pótolták. Rövid lefolyású háború esetén ez a helyzet valószínűleg nem okozott volna nagy gondot. A háború elhúzódása nyomán azonban a rendvédelmi szervezetek gyengítése és a közmorál romlása nyomán a közbiztonság egyre labilisabbá vált. E folyamatot a frontokról hazatérő felfegyverzett katona tömegek megjelenése tetézte. A városok és a nagyobb földbirtokosok környezetük védelme érdekében fegyveres védelmi szervezeteket hoztak létre.⁴⁸

A kormányzat ugyan a csendőrség fejlesztésére vonatkozóan jóváhagyott egy tervezetet, amelyet azonban – a felgyorsult események miatt – már nem maradt idő végrehajtani. Az őszirózsás forradalom a magáénak tekintette az ország rendvédelmi struktúráját, azt tovább kívánta működtetni, legfeljebb személyi konzekvenciákat kívánt érvényesíteni. A csendőrség élére például gróf KÁROLYI Mihály GENCSY Arnold csendőr alezredest nevezte ki, aki nekilátott a számára unszimpatikus tisztek eltávolításához, bár a tiszti kar mérséklésének ideája nem tőle származott. A csendőrség rangidős tisztjei ekkor memorandumban fordultak a kormányfőhöz, melyben helytelenítették azt, hogy a nehéz időkben elbocsássák a testülettől azokat a törzstiszteket, akik alkalmasak lettek volna országos akciók lebonyolítására. KÁROLYI azonban kitartott GENCSY mellett, így a testület tisztjait lényegében lefejezték. A Magyar Királyságban nem volt olyan erő, amely az úgynevezett tanácsokkal szembe tudott volna szállni. Így lényegében vértelen úton valósult meg a szociáldemokrata és a kommunista párt szövetségének a hatalomátvétele.⁴⁹

A magyar tanácsköztársaság a korábbi jogrendet és az államigazgatást nem kívánta átvenni. A proletárdiktatúra kiépítésének lenini ideológiáját szerette volna megvalósítani. Ennek részét képezte a korábbi rendvédelmi modell felszámolása és helyette egy új rendvédelmi testület létrehozása. Ez a gyakorlatban úgy valósult meg, hogy a rendvédelmi testületeket egyetlen új szervezetbe a Vörös Őrségbe integrálták. Átvették ugyan a régi személyi állományt, azonban vezető pozíciókba munkásokat helyeztek. Ezek az emberek minden bizonnyal megbecsült személyek voltak a szakterületükön, azonban fogalmuk sem volt a rendvédelemről. A helyzetet nehezítette, hogy – a korábbi jogrendszer elutasításából fakadóan – a rendvédelmi testületek személyi állományának „jogérzéke” jelentette a testületek működésében a kontrollt. A magyar közgondolkodástól, szellemiségtől távol állt a Vörös Őrség azon gyakorlata, amely szerint elfogták a rend ellen vétőket, majd nem ritkán ugyanazon szervezet elítélte és végül az ítéletet végre is hajtotta. A Vörös Őrség tevékenysége ellentmondásos, hiszen megfékezte ugyan az országban az anarchiát azonban működésével újabb jogtalanságokat hozott létre. A Vörös Őrség egyes alakulatainak a tevékenysége pedig eleve nélkülözte a jogszerűséget és az erkölcsösöset. A csendőrség három vezető állású tisztjét (FERY Oszkár altbgy., BORHY Sándor és MENKINA János csendőr alezredest) a Lenin-fiúk elfogták és addig kínozták, míg meg nem haltak, majd a holttesteket az éj leple alatt a Dunába dobták. A titkokban tartott esetet a tanácsköztársaság leverése után a budapesti rendőrség vizsgálta ki. Nem tudhatjuk azonban, hogy a tanácsköztársaság rendvédelme mi-

Ilyen irányban fejlődött volna tovább, ha fennmarad, hiszen a kárpát-medencei kultúrkörnyezet és a rendvédelmi hagyományok merőben eltértek az oroszországitól. A 133 nap rendvédelmét csupán kísérletnek lehet tekinteni, amelynek az egyik lehetséges alternatívája volt ugyan a diktatórikus megnyilvánulások megerősödése, de nem ez volt az egyetlen lehetőség. Tény azonban, hogy a Vörös Őrség 133 napos ellentmondásos tevékenysége után ismét visszaállt a dualizmuskori rendvédelmi modell.⁵⁰

A tanácsköztársaság utáni kormányok a dualizmuskori rendszerhez való visszatéréssel a jogfolytonosságot hangsúlyozták. Ebbe illett a korábbi – meglehetősen zilált állapotba került – rendvédelmi struktúra helyre állítása. Az úgynevezett fehér terror időszaka nem segítette ugyan elő a jogfolytonosság helyre állítását, azonban a BETHLEN-i konszolidáció részeként a magyar rendvédelem újjászervezése is lezajlott.

Nagy előnyt jelentett, hogy nem volt szükség új jogrend kialakítására, hiszen rendelkezésre állt a forradalmakat megelőző jogi struktúra. A dualizmuskori rendvédelmi szervezetek személyi állománya ugyan a háború és a megszállás nyomán csak részlegesen állt rendelkezésre, azonban a kiegészítésüket viszonylag rövid idő alatt megvalósították.

A legnagyobb terhet a trianoni határokon kiépítésre kerülő új határőrizeti struktúra létrehozása képezte.

A magyar rendvédelemben egyaránt jelen voltak a legitimisták és a szabad királyválasztók. A magyar rendvédelem konszolidációjának lényeges elem volt, hogy a rendvédelmi szervezetek és a kormányzó között egyetértés alakult ki, mivel a testületek vezető pozícióiba HORTHYhoz hű személyek kerültek. A magyar rendvédelem legtekintélyesebb testületénél a Magyar Királyi Csendőrségnél is helyreállt a béke a GENCSY Arnold által eltanácsolt és a testületben maradt tisztek, valamint a tanácsköztársaság alatt eltérő magatartást tanúsító tisztek között. A fővárosi rendőrségnél zajló igazoló eljárások nyomán pedig 50 személyt bocsátottak el a testület kötelékéből. A Vérmezőn 1920. október 23-án megtartott díszszemlén HORTHY Miklós kormányzó már személyesen fogadta a szemlén résztvevő alakulatok tisztelgését, amely csalhatatlan jele volt annak, hogy a kormányzó már megbízott a rendvédelmi testületekben.⁵¹

Az 1918–1919-es magyarországi forradalmakat felváltó rendszer ugyan visszatért a dualizmuskori rendvédelmi modellhez, azonban a tiranoni békediktátum hatásai nyomán bizonyos módosításokat is végrehajtott. A magyarországi önkormányzati rendőrségeket államosították. Az államosítás igénye már a dualizmus időszakában jelentkezett, a háború azonban megszakította a folyamatot, melyet végül 1919 őszén realizáltak.⁵²

A magyar rendvédelmi struktúra változtatásának másik lényeges eleme a határőrizeti szervezet létrehozása volt. A dualizmus időszakában ugyanis meglehetősen későn hozták létre a Magyar Királyi Határrendőrséget, amely néhány száz fős szervezet lévén, tulajdonképpen a határőrizeti részfeladatok koordinálására volt csupán alkalmas. Ez képezte az alapfeladatát.⁵³

A határőrizeti részfeladatokat a dualizmuskori Magyarországon szétosztották azon rendvédelmi testületek határmenti alakulatai között, amelyek alapfeladatai harmonizáltak egy–egy határőrizeti részfeladattal.⁵⁴

A trianoni békediktátum nyomán azonban ez a struktúra már nem volt képes ellátni a hivatását mert megváltoztak a körülmények. Európa szerte útlevelkötelezettség jött létre. A Kárpát-medencén belül pedig ezeréves gazdasági egységeket és rokoni szálakat metszett ketté a trianoni határ. Az utódállamok autarchiára törekedtek. Ilyen körülmények között a határok légiesült változatának a felügyeletére létrehozott struktúra már nem volt képes a megváltozott körülmények között ellátni a magyar államhatár őrzését. Új szervezetet hoztak létre a Magyar Királyi Vámőrséget.⁵⁵

E szervezet alakult át a későbbiek során Magyar Királyi Határőrséggé, majd határvadász csapatnemmé. A Magyar Királyi Vámőrség és az utódszervezetei is két testű szerveződések voltak. A klaszszikus határőrizeti feladatokat ellátó rész fedőtestületként működött, melynek rejtésébe helyezték – a Bledi egyezményt követően nyíltan is – a határbiztosítási csapatokat. Ez a katonai erő a magyar véderő egyharmada volt. Minden harmadik honvéd ezred a határon teljesített szolgálatot szükség esetén ellátva a határbiztosítási teendőket.⁵⁶

A trianoni békediktátum nyomán a 92 000 km² területre zsugorított és 8 000 000 főnyi lakosságra csökkentett ország rendvédelmére azonban a győztes hatalmak jóváhagyták a történelmi Magyarországon működő rendvédelmi testületek létszámát. E mögött az állásfoglalás mögött az 1918–1919-es forradalmak húzódtak. Az ország vezetése azonban a rendvédelmi testületek személyi állományának a dualizmuskori körülményekhez viszonyított bőséges módosulását a haderő rejtésére igyekezett felhasználni.⁵⁷

A magyar rendvédelem két világháború közötti militarizálódása annak tudható be, hogy korábban a haderő által ellátott egyes hátországbiztosítási feladatokat például ipari létesítmények, közlekedési és hírközlési infrastruktúra, vezetési pontok őrzését a rendvédelmi testületekre ruházták. A 35 000 főre csökkentett haderő elbocsátott hivatásos állományát lehetőleg a rendvédelmi testületeknél kívánták foglalkoztatni, mivel úgy gondolták, hogy katonai szaktudásuk – amire egy esetleges fegyveres konfliktus esetén szükség lehetett – ott amortizálódik a legkevésbé.⁵⁸

Az 1918–1919-es forradalmak és a forradalmakat követő különítményes időszak után – a dualista minta szerint újjászerveződő – a magyar rendvédelmi testületek rövid időn belül helyre állították a világháború előtt megszokott közbiztonságot. Ebben minden bizonnyal szerepet játszott az a körülmény, hogy a lakosság az elhúzódó háborús nehézségek és a forradalmak zűrzavara után rendet és nyugalmat akart az országban. Az antant és a magyar politikai vezetés is a rend mielőbbi helyreállítására törekedett. Mindez nem csupán annak a kivitelezhetőségét eredményezte, hogy a dualizmuskori létszámmal működjenek a magyar állam rendvédelmi testületei, hanem új szervezetek létrehozására is lehetőség nyílt. A Magyar Királyi Vámőrség és utódszervezetei mellett ilyen testület volt a Magyar Királyi Folyamőrség. A testület feladatát legálisan a vízirendészeti teendők alkották. Ennek álcázásában azonban folyami flotillát igyekeztek a hatóságok rejtett módon működtetni. Az 1921-ben létrehozott folyamőrség – mint a vízirendészeti teendőket ellátó szervezet – 1939-ig működött. A vízirendészeti teendőket 1938-ban átadta a szervezet a területileg illetékes csendőrségnek és rendőrségnek, a testület hadihajózó részét pedig a Magyar Királyi Honvédségbe integrálták ahová rejtetten korábban is tartozott.⁵⁹

A Magyar Királyi Vámőrség és utódszervei, valamint a Magyar Királyi Folyamőrség 1938-al bezárólag működött hivatalosan a magyar rendvédelem részeként. A haderőbe történő visszaintegrálásuk azonban eltérő módon valósult meg. A határvadászok néven a Magyar Királyi Honvédségbe olvasztott Magyar Királyi Határőrségből ugyanis a határőrizeti feladatait nem választották le mint ahogyan azt tették a folyamőrség esetében a vízirendészeti teendők elvonásával. A határvadász csapatnem továbbra is kéttestű szervezetként funkcionált, ahol a klasszikus határőrizeti teendőket az úgynevezett „határszolgálatosok” végezték, a határbiztosítási teendőket pedig a határvadász testület többségét alkotó szervezeti egységek végezték. A két feladatkört ellátó testületrészek szervezeti felépítése, felszereltsége és kiképzése is eltért egymástól. E folyamatból a távolsági határforgalom ellenőrzésének teendői maradtak ki, mivel e feladat teljesítésére a Magyar Királyi Államrendőrség létrehozásakor felállították a határszéli rendőri kirendeltségeket, amelyek teendőiket – a területvisszacsatolások nyomán létrejött diszlokáció módosítások változásaival – a második világháború végéig ellátták.⁶⁰

A két világháború közötti Magyar Királyság rendvédelmének egyedi aktusa volt a területvisszacsatolások nyomán az országhoz visszatért területek a pacifikálásában történő részvétele és a magyarországi jogrend szerinti rendvédelem helyreállítása. Valamennyi visszacsatolt területen kezdetben katonai közigazgatást vezetett be a magyar állam. Ezen időszak alatt pacifikálták a térséget, valamint kiépítették a polgári közigazgatást és a rendvédelmet, továbbá a határőrizet legalapvetőbb infrastruktúrájának a kialakítását is elkezdték. A gyakorlatban ez úgy valósult meg, hogy a trianoni határon maradtak az úgynevezett „határszolgálatosok”, akik a hadműveleti területté nyilvánított visszacsatolt területre irányul ki és beutazást ellenőrizték, amelyet külön engedélyhez kötöttek a hatóságok. A határszolgálatosok tehát a hadműveleti záróvonallá átminősített trianoni határt őrizték a katonai közigazgatás feloldásáig, amikor áttelepítették őket az új határokra, amelynek a védelmét és a leendő határőrizeti erők elhelyezési feltételeinek a kialakítását a Magyar Királyi Honvédség csapataival bevonuló azon határvadászok végezték, amelyeket a határok biztosítására készítettek fel. A „határszolgálatosoknak” az új határokon az elhelyezési körleteik kialakításában a haderő műszaki csapatai is részt vettek. A többi rendvédelmi testület alakulatai a Magyar Királyi Honvédséggel együtt vonultak be a visszacsatolt területekre és azonnal hozzákezdtek feladataik ellátásához, kezdetben a katonai közigazgatás alárendeltségében. Számos településen a bevonuló magyar rendvédelmi szervezetek a dualizmuskori épületeiket vették ismét birtokba. Ezen épületeket ugyanis az utódállamok is ugyanarra használták, mint a Magyar Királyság a dualizmus időszakában. Sok helyen a bútorzat egy része is az eredeti volt.⁶¹

A területvisszacsatolások nyomán a rendvédelmi testületek létszáma is gyarapodott. A Magyar Királyi Rendőrség csaknem 16 000, a Magyar Királyi Csendőrség pedig mintegy 22 000 főre nőtt. A második világháború alatt ugyanis a csendőrség szervezetében – karhatalmi feladatok ellátása céljából, elsősorban partizán, diverzáns csoportok felszámolása érdekében – zászlóaljkat hoztak létre, ezért a csendőrség létszáma dinamikusabban gyarapodott, mint a rendőrségé, amely ilyen jellegű feladatkört nem kapott. A Magyar Királyi Vámőrség 4 210 fővel kezdte meg a működését. A Magyar Királyi Határőrség határszolgálatosainak a létszáma pedig már 5 734 főt tett ki. Végül pedig a határvadászok „ha-

társzolgálatosai” 9 475 fővel végezték a határőrizeti teendőket. A Magyar Királyi Pénzügyőrség létszámát 3 000 főről mintegy 4 000 főre növelték a területvisszacsatolások nyomán. A büntetés-végrehajtást kevésbé a Magyar Királyi Testőrség, a Magyar Királyi Koronaőrség és a Magyar Királyi Képviselőházi Őrség létszámát pedig egyáltalán nem befolyásolta a területvisszacsatolás. A két világháború közötti időszakban a Magyar Királyi Koronaőrség 31 fővel, a Magyar Királyi Képviselőházi Őrség pedig 60 fővel látta el szolgálatát változatlan szervezettel és feladatkörrel. A testőrség azonban dinamikusabb változásokon ment keresztül.

A császári gyalogos és lovas testőrség Gödöllőn tartózkodó tagjai IV. Károly 1918 októberi magyarországi látogatásakor a király mellett teljesítettek szolgálatot. Az uralkodó Bécsbe utazása után azonban a gyermekek Gödöllőn maradtak a testőrséggel. Miután az uralkodó 1918. november 13-án lemondott és november 30-án testőrségeit elbocsátotta, a testületek magyarországi származású tagjai Gödöllőn maradtak. Ők és a Magyar Királyi Darabont Testőrség, valamint a Magyar Királyi Koronaőrség 1918. november 16-tól mint Köztársasági Testőrség működtek előbb gróf KÁROLYI Mihály, majd KUN Béla személyét védelmezve. HORTHY Miklós 1920. március 1-ei kormányzóvá választása után családjával a Gellért szállóból a királyi várba költözött. A palota biztonságát 1920. augusztusáig a volt fővezérségi törzsszázadból, a Magyar Királyi Darabont Testőrségből és a volt császári gyalogos- és lovas testőrség Gödöllőn maradt tagjaiból alakult őrség biztosította. Ezt az őrséget szervezték át Magyar Királyi Testőrséggé 1920. augusztus 10-én. Az új szervezet a darabont testőrség Attila krt. 10. szám alatti testőrpalotáját kapta meg, melyet Bessenyei György Testőrlaktanyára kereszteltek. A Magyar Királyi Testőrség hivatalosan a Magyar Királyi Darabont Testőrség utódjaként jött ugyan létre, azonban fennállása alatt mindvégig a Magyar Nemesi Testőrséget tekintette eszmei elődjének. A Magyar Királyi Testőrség szolgálatát kezdetben 260 fővel látta el, majd 1920. végére 125 főre csökkentették a létszámát. A testőrséghez csatolták 1938-ban a Spanyol Lovasiskolát. A Magyar Királyi Testőrség alabárdos, lovas és gyalogos részekből állt. 1942-ben – a gyalogos testőrség keretében – új szakaszt hoztak létre székely testőrszakasz elnevezéssel. 1943-ban testőr lövész zászlóalj létrehozását kezdték el, azonban 1944. október 16-áig ez nem fejeződött be. A zászlóalj feladata lényegesen eltért a testőrség többi részében szolgálatot teljesítőkétől, mivel nem a megszokott díszelgési teendőket kellett ellátnia, hanem harcászati feladatkört kapott. Létrehozása a TELEKI kormány idején merült fel a németektől való elszakadás kapcsán. A zászlóalj felállítására azonban csak késve és részlegesen került sor.⁶²

Az ország közbiztonsági helyzetét alapvetően a csendőrség és a rendőrség állapota határozta meg. E két testületnél nem egyforma mértékben ugyan, de létszámgyarapítást hajtottak végre a területvisszacsatolások nyomán. A magyar rendvédelem azonban már 1938-ban, illetve 1939-ben elveszített két testületet a Magyar Királyi Folyamőrséget és a Magyar Királyi Határőrséget. A folyamőrség tekintetében a helyzet egyértelmű volt. A testület átkerült a haderőhöz, vízirendészeti tartalmú rendvédelmi feladatait pedig a csendőrség és a rendőrség vette át.⁶³ Ezzel a magyar rendvédelem 3 420 fővel mérséklődött, ellentétben az ugyancsak a honvédség kötelékébe integrált határvadászokkal, amely szervezet megtartotta feladatkörét. A határok őrizetére, mint rendvédelmi feladatkörre 10 475 főt biztosított a haderő. A „határszolgálatosokat” is beleszámítva – a területvisszacsatolásokat követően – közel 52 000 fő teljesített szolgálatot a magyar rendvédelemben.

A két világháború között is fennmaradt az a kiterjedt őrségi rendszer, amely a vasúti pályák, gátak, utak és erdőterületekhez kapcsolódóan már a dualizmusban kiépült és az egész országra kiterjedő hálózatával hathatós segítséget nyújtott a rendvédelmi testületeknek. Az önkéntes tűzoltóságokat is beleszámítva e körben tevékenykedők létszáma mintegy 100 000 fő volt.

A két világháború közötti Magyar Királyság rendvédelme tehát a dualizmuskori szisztémát követte. A változások lényegében két forrásból táplálkoztak. Egyrészt a technika fejlődése a rendvédelem terén is megvalósult, másrészt a trianoni békediktátum következményei közvetve és közvetlenül is befolyásolták a magyar rendvédelmi modell alakulását.

A két világháború közötti magyar rendvédelem egy alkotmányos monarchia rendvédelme volt, amely a parlamenti demokrácia szabályai szerint meghatározott keretek között működött. A korabeli demokráciák rendvédelmi modelljeivel összhangban tevékenykedett a magyar rendvédelem. Mindez a Német Birodalom befolyásának térhódításáig és a befolyás mértékéig igaz, hiszen Magyarország német megszállása, majd a nyilas hatalomátvétel után már nem beszélhetünk korlátozott függetlenségről sem. A korszak rendvédelmének azonban van egy aktusa, amelyre nem lehet büszke az utókor. A magyar zsidóság deportálásában a rendvédelmi szervezetek, karöltve a közigazgatással és német vezénnyel részt vettek. A rendvédelmi testületek tagjai körében volt ugyan aktív és passzív ellenállásra is példa, a megfélemlítettek azonban kényszeredetten de engedelmessé váltak a német parancsoknak. A rendvédelmi testületben szolgálatot teljesítők csekély része pedig – hasonlóan a társadalom egészéhez –

aktívan vette ki a részét e dicstelen tetteiből. A nyilas rendvédelmet – hasonlóan a neoabszolutizmus rendvédelméhez – nem lehet a magyar rendvédelem részének tekinteni. A nyilas rendvédelem egy idegen megszálló hatalom magyar csatlósainak a szervezete volt, amely csak azért jöhetett létre mert a megszálló hatalom támogatta és csak addig működhetett, amíg a megszállás tartott. Nem a kárpát-medencei fejlődés eredményeként alakult ki, léte ellentétes volt a nemzet érdekeivel, létrehozása és működtetése nélkülözötte az ország törvényeiben foglaltakkal az összhangot.

A két világháború közötti magyar rendvédelem tehát nem egy diktatúra rendvédelme volt. Ellenkezőleg a magyar rendvédelem feladatköre – a dualizmuskorhoz viszonyítva új elemként – bővült az államhatalmat erőszakosan megragadni és a társadalom egyik csoportja érdekében a nemzet többi részét elnyomás alá helyező politikai szervezetek elleni fellépés lehetőségével.⁶⁴

Ez a jogi formula azonban nem jelentette azt, hogy a két világháború közötti Magyar Királyság rendvédelme politikai rendőrségként funkcionált. Az egész magyar rendvédelemben csupán két szervezeti egység volt, amelyeket a politikai bűncselekmények felderítésére hoztak létre. A Magyar Királyi Államrendőrség – majd 1931-től Magyar Királyi Rendőrség – kötelékében egy osztály, a Magyar Királyi Csendőrség szervezetében pedig, az 1931-el felállításra kerülő Csendőr Nyomozó Parancsnokság egyik alosztályának képezte feladatát a politikai bűncselekmények felszámolása. E két szervezeti egység munkatársainak az összesített létszáma sem haladta meg a 100 főt. Ugyanazokkal a jogosultságokkal és kötelezettségekkel rendelkeztek, mint a testületen belüli kollegáik. Nem vonatkoztak rájuk külön szabályok, illetve nem álltak a szabályok felett, bár a hatalmon lévők elnézőnek bizonyultak túlkapásaikkal szemben.⁶⁵

Merőben más helyzet alakult ki 1945 és 1950 között, amikor a polgári magyar rendvédelmi struktúra felszámolására készült a kommunista párt által vezetett baloldal, hogy a szétzúzott polgári rendvédelem helyét a Szovjetunióból importált rendvédelmi modell vehesse át.

Mivel minden idők rendvédelme szoros kapcsolatban áll a hatalom birtokosaival, ezért nem lehet eltekinteni a „ki kit győz le” időszak politikai csatározásaitól és az erőviszonyok alakulásától. A szovjet hadsereggel az országba érkező RÁKOSI Mátyás által vezetett kommunista párt azzal a szándékkal jött haza, amelyet az 1921/III. tc. bűncselekménynek nyilvánított. Ügyes taktikával, a háború utáni helyzet hasznosításával és a megszálló Vörös Hadsereg hathatós támogatásával hatalomra került a kommunista párt. Győzelme azonban píriuszi volt, mert – saját szövetségesei hátba támadásával és felszámolásával – erkölcsi vereséget szenvedett, a sztálini diktatúra magyarországi adaptációjával pedig ellen-szenvennéssé tette azt a rendszert amelyet néhány év alatt sikerült a lakosság jelentős része számára szimpatikussá tenni az úgynevezett népi demokratikus forradalom időszakában.

Az 1945–1950 közötti időszak a magyar polgári állam, annak részeként a magyar polgári rendvédelem felszámolásának az időszaka, amikor a szovjet modell fokozatosan kiszorította a magyar polgári rendvédelmi modellt.

Az első lépés a csendőrség feloszlata volt. A csendőrség feloszlatajának hamis ürügyét a magyar zsidóság deportálása képezte. E vádban nem az volt a hamis, hogy a csendőrség e dicstelen tetteiben részt vett, hanem az hogy abban egyedül vett részt és a testület teljes egészében közreműködött abban. A KOMINTERN kitűnően látta, hogy a polgári rendszer egyik legerősebb támasza a csendőrség, ezért már a harmincas években kinyilvánította azon álláspontját, hogy az úgynevezett szocialista forradalom Nyugat-európába juttatása esetén a csendőrséget elsőként kell kiiktatni az államapparátusból. Erre RÁKOSIÉK számára kitűnő lehetőséget biztosított a szervezet egy részének részvétele a magyar zsidóság deportálásában. A bűnösök felelősségre vonásához azonban nem volt szükség a teljes testület felszámolására. A rendvédelem feletti irányítást azonban a kommunista párt a csendőrség felszámolásával tudta átvenni. A csendőrség feladatkörét ugyanis a rendőrség vette át, ezzel monopolhelyzetet teremtve a testület számára a rendvédelemben. A megnövelt létszámú rendőrségen belül pedig baloldali kádereket sikerült számbeli fölénybe hozni és őket a szervezet irányító posztjaira helyezni. Így módon a csendőrség feloszlataásával a magyar rendvédelem a kommunista párt felügyelete alá került.⁶⁶

A csendőrség – amelynek a szolgálati utasítása szerint végezték a vidéki rendőrök feladataikat 1949-ig – felszámolásához kapcsolódott a határőrizet újjászervezése is. A határavadászokat kivonták a honvédelmi tárca irányítása alól és – a szovjet irányítás alatt álló – magyarországi Szövetséges Ellenőrző Bizottság segítségével a Magyar Kommunista Párt emberét PÁLFFY Györgyöt nevezték ki a szervezet élére. PÁLFFYÉK a testületben alapos tisztogatást végrehajtva a kommunista szimpatizánsok bázisává alakították a szervezetet. A KMP pedig a SZEB-el karöltve elérte, hogy a honvédség helyett a határőrséget fejlesszék. Rövid időn belül a határőrség felülmúlta a néhai honvédség vesztes alakulatainak a maradványaiból álló új honvédséget. Így módon a magyar állam fegyveres szféráiban a honvédelem és a rendvédelem terén is a Magyar Kommunista Párt túlsúlya biztosítottá vált.⁶⁷

Természetesen a kisebb rendvédelmi testületekben is folyt a kiszorítási, de a két nagy szervezet a határőrség és a rendőrség felett a befolyás átvételével a testületek megerősítésével az állam fegyveres alrendszerében a „ki kit győz le” időszak lezárult, a harc a KMP javára eldőlt. Ezt követhette a folyamat második szakasza, amikor az irányítása alá vont szervezeteket a KMP átszervezte a szovjet mintának megfelelően. E szerint önálló – lényegében a pártfőtitkárnak alárendelt – Államvédelmi Hatóságot alakítottak ki, amely a politikai rendőrség funkcióit látta el. Gyakorlatilag teljhatalommal rendelkezett. Kiterjedt szervezatként működött. A karhatalmi és a határőrizeti alakulatok csapaterő jelleggel működtek, az úgynevezett piros ÁVÓ pedig a politikai rendőri teendői mellett az állam vezetőinek az őrzését is ellátta. Az ÁVH kiterjedt feladatait sorozott állomány segítségével volt képes ellátni. A negyvenes évek végére a rendőrség létszáma 35 000 fő körül stabilizálódott, az ÁVH is hasonló létszámmal működött.

Az ÁVH a félelmen nyugvó szilárd közbiztonságot hozott létre. Hatalmas besugó hálózattal rendelkezett. Az élet minden területére kiterjedő spicli hálózata pótolta a korábbi polgári időszak civil őrsegeinek (gátőrök, vasúti pályaőrök, erdőőrök stb.) 100 000 fő fölötti tömegét. Ezen őrsegeket felszámolták, jogosultságaikat megszüntették, fegyvereiket beszedték.

A „ki kit győz le” időszak politikai légköréből fakadóan ezen évek nem voltak mentesek a politikai tartalmú rendvédelmi szervezetek által kivitelezett megnyilvánulásoktól. Ide sorolható például a magyarországi németek kitelepítése is.

Összességében a polgári magyar rendvédelem – amely lényegében 1867-től 1945-ig tartott, a tanácsköztársaság időszakát leszámítva és eltekintve az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc kísérletétől az új magyar polgári rendvédelem megteremtésére – jól működő, gazdaságos, a polgári demokrácia igényeinek és a Kárpát-medence hagyományainak megfelelő rendvédelmi modell volt. Ez a modell túlélte az első világháborút és az 1918/1919-es forradalmakat, valamint az azt követő fehér terrort. Végül két nagyhatalom a Harmadik Német Birodalom és a Szovjetunió egymást követő beavatkozásai nyomán külső segítséggel számolták fel ezt a rendvédelmi modellt. Sok vonatkozásban azonban a proletár diktatúra is merített ebből a modelltől. Az 1956-os forradalom és szabadságharc után például a magyar rendvédelmi szervezetek struktúrája nagyvonalakban megegyezett a háború előttivel. A magyar állampárt kemény és puha diktatúrájának a rendőrsége a testületen belüli függelmi viszonyok és a központi hatalomhoz fűződő kapcsolata tekintetében egyaránt a Magyar Királyi Csendőrséget képezte le a pártállami viszonyokra adaptálva.

Az 1867 és 1945 közötti magyar rendvédelmi struktúra közelebb áll a mai nyugat-európai rendvédelmi modellekhez, mint a Magyar Köztársaság rendvédelme az Európai Unió centrum országainak rendvédelméhez. A polgári magyar rendvédelmi modell számos példa értékű tanulsággal szolgál a harmadik évezred magyar rendvédelme számára is. A teljesség igénye nélkül ide sorolható, hogy a polgári magyar rendvédelem:

- két pólusú volt, azaz nem kerülhetett egy szervezet a rendfenntartás területén monopóliumhelyzetbe, amely biztosította a hatalom megosztását az államapparátus ezen ágában is;
- a rend fenntartása nem képezte a központi államhatalom monopóliumát, azon az önkormányzatok és a kormány osztozott;
- a személyi állomány számára a törvényi szabályozás egzisztenciális biztonságot nyújtott a hatalmon lévő politikai párt túlzott befolyásával szemben;
- a lakosság széles rétegeit – államilag ellenőrzött formában – bevonta a bűnmegelőzésbe, illetve felderítésbe, a terheket pedig a leginkább érdekelt gazdasági szervezetekre hárította;
- kis létszámú, olcsó, de kimagasló határfokú modellként működött, rugalmasan alkalmazkodva a változó körülményekhez, jól képzett személyi állományt foglalkoztatva.

Jegyzetek:

¹ PARÁDI József: A dualista Magyarország belügyi szervei.

² Idem: A dualista Magyar-ország rendvédelmi testületei és az önkormányzatok kapcsolata.

³ 1840/IX. tc.

⁴ A BATTYHÁNY-kormány (1848. III. 17. – 1848. X. 2.) miniszterei voltak:

„– gróf BATTYHÁNY Lajos hadügyminiszter 1848. IV. 07. – 1848. V. 22. ;

– DEÁK Ferenc igazságügyminiszter 1848. IV. 07. – 1848. IX. 11. ;

– báró Eötvös József vallás- és közoktatási miniszter 1848. IV. 07. – 1848. IX. 11. ;

– herceg ESTERHÁZY Pál a király személye körüli miniszter (külügyminiszter) 1848. IV. 07. – 1848. IX. 09. ;

– KALUZÁL Gábor: földműves-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter 1848. IV. 07. – 1848. IV. 11. ;

– KOSSUTH Lajos pénzügyminiszter 1848. IV. 07. –

– SZEMERE Bertalan belügyminiszter 1848. IV. 07. – 1848. IX. 12. ;

– DUSCHEK Ferenc államtitkár, az országos pénzügyek intézője miniszteri hatáskörben 1848. IX. 28. – ;

– GHYCY Kálmán államtitkár, az igazságügyi minisztérium vezetője 1848. IX. 28. – ;

- báró KEMÉNY Dénes államtitkár, a belügyminisztérium vezetője 1848. IX. 28. – ;
- KOVÁCS Lajos osztályfőnök, a közmunka- és közlekedésügyi minisztérium vezetője 1848. IX. 28. – ;
- PULSZKY Ferenc államtitkár, a király személye körüli minisztérium (külgügyminisztérium) vezetője 1848. IX. 09. – ;
- SZÁSZ Károly államtitkár, a vallás- és közoktatási minisztérium vezetője 1848. IX. 28. – ”

BÖLÖNYI: 47. p.

⁵ 1848/III. tc.

⁶ 1848/XXII. tc.

⁷ A felelős magyar kormány első ülésére 1848. IV. 15-én került sor, a miniszter pedig Az Országos Nemzetőrségi Haditancsot 20-ára hozta létre.

⁸ URBÁN: Az 1848/1849-es szabadságharc rendvédelmi testületei.

⁹ A Nemzetőrségbe sorozhatóság – törvény által meghatározott előfeltétele volt – legalább fél telek tulajdonjoga, vagy évi 100 forint tiszta jövedelem, továbbá 20 és 50 év közötti életkor és egészséges fizikai állapot. E feltételekkel rendelkező valamennyi férfi számára kötelező volt a nemzetőr szolgálat.

1848/XXII. tc.

¹⁰ V. ö. 8. sz. hivatkozással.

¹¹ Loc. cit.

¹² Loc. cit.

¹³ PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. 40–43. p.

¹⁴ URBÁN: Tervek és eredmények az 1848/1849-es forradalom és szabadságharc idején az önálló magyar rendvédelmi szervezetek létrehozására.

¹⁵ Az incidensre 1848. VI. 11-én került sor. Végül is az olaszokat a nemzetőr alakulatok körülzárták, ágyúkat szegezve lakotanyájukra.

Loc. cit.

¹⁶ Loc. cit.

¹⁷ V. ö. 13. sz. hivatkozással.

¹⁸ GALÁNTAI: 91–94. p.

¹⁹ 1868. XI. 14-én a közös külügyminiszternek címzett uralkodói utasítás szabályozta az államalakulat elnevezésének témáját a kiegészítés tartalmával összhangban.

Loc. cit.

²⁰ 1903/I. tc.

²¹ 1867/XII. tc.

²² 1868/XXX. tc.

²³ 1908/XII. tc.

²⁴ 1908/XIV. tc.

²⁵ V. ö. 13. sz. hivatkozással. 52–53. p.

²⁶ TISZA

²⁷ CSAPÓ

²⁸ PARÁDI József: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági szervezete a Magyar Királyi Csendőrség.

²⁹ Idem: A dualizmus közrendvédelmi szervezeteinek jellemzői és tevékenységük tapasztalatai.

³⁰ Idem: A dualista Magyarország határőrizeti rendszerének kialakulása.

³¹ MEZEY

³² PARÁDI József: A Magyar Királyi Pénzügyminisztérium határőrizeti feladatai az Osztrák-Magyar Monarchia magyarországi vámhatárain 1867–1914.

³³ Idem: *Pénzügyőrség és vámhivatalok a határőrizetben*.

³⁴ A Magyar Királyi Nemesi Testőrség reorganizálására vonatkozó elhatározásáról I. Ferenc József 1867. IV. 21-én kéziratban értesítette gróf ANDRÁSSY Gyula magyar miniszterelnököt. Az újjászervezett testület tevékenységét 1868. I. 01-én kezdte el.

³⁵ V. ö. 13. sz. hivatkozással. 56. p.

³⁶ FAZAKAS – HEGEDŰS – HENNEL: 159–160. p.

³⁷ 1912/LXVII. tc.

³⁸ V. ö. 13. sz. hivatkozással. 52–56. p. és 14. sz. melléklet

³⁹ REKTOR: 77–87. p.

⁴⁰ LAKY: *Rendőrökről rendőröknek.*; BALLÓ

⁴¹ SZUT-1896; LAKY: *Rendőrközegek tankönyve.*

⁴² SIKLÓS

⁴³ V. ö. 13. sz. hivatkozással. 157–179. p.

⁴⁴ BORBÉLY – KAPY: 29. p., 156–157. p.

⁴⁵ PARÁDI József: A rendvédelmi diszciplína Magyarországon.

⁴⁶ PARÁDI Ákos: A magyar rendvédelem civil szerveződései.

⁴⁷ – PARÁDI József: A Magyar Királyság rendvédelme 1867-1919.;

– SZAKÁLY

– SZIKINGER

⁴⁸ ÖRY

⁴⁹ KAISER: 18. p.; *A csendőrség züllesztése*.

⁵⁰ V. ö. 13. sz. hivatkozással. 76–79. p.

⁵¹ – BORBÉLY – KAPY op. cit. 50. p., 53. p.

– KAISER: op. cit. 21–22. p.

⁵² 5.047/1919. ME. r.

⁵³ 1903/VIII. tc.

⁵⁴ PARÁDI József: A magyar állam határőrizete a kiegészéstől a II. vh-ig.

⁵⁵ 1922/VIII. tc.

⁵⁶ PARÁDI József: A magyar állam határőrizete a két világháború között. A magyar határőrizeti struktúra változásai a két világháború között.

⁵⁷ PARÁDI József: A magyar rendvédelem sajátosságai és fejlődési periódusai a második világháború előtt és után.

⁵⁸ PARÁDI József: A magyarországi rendvédelem fejlődési tendenciái 1867-1950.

⁵⁹ A Magyar Királyi Folyamország létrehozásáról a minisztertanács 1921. március 01-én döntött, amelyet a kormány előterjesztése nyomán az országgyűlés 1922-ben iktatott törvénybe. A törvényben foglaltak megvalósításáról a miniszterelnök és a belügyminiszter rendeletben intézkedett.

1922/XIV. tc. ; 122 295/1922. BM. r. ; 8270/1923. ME. r.

⁶⁰ PARÁDI József: Határőrizet és kishatárforgalom a dualizmus alatt és a két világháború között.

⁶¹ V. ö. 13. sz. hivatkozással. 80–108. p.

⁶² BANGHA

⁶³ CSONKARÉTI – BENCZÚR

⁶⁴ 1921/III. tc.

⁶⁵ HOLLÓS

⁶⁶ 1690/1945. ME. r.

⁶⁷ KESERŰ – PARÁDI

Jegyzetekben alkalmazott rövidítések:

MONOGRÁFIÁK

- BALLÓ — BALLÓ Lajos: *Kézikönyv és oktatási segédkönyv a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Szeged, 1900, s. n.
- BANGHA — BANGHA Ernő: *A Magyar Királyi Testőrség 1920-1944*. Budapest, 1990, Európa Könyvkiadó.
- BORBÉLY – KAPY — BORBÉLY Zoltán – KAPY Rezsó et al. (szerk.): *A 60 éves magyar rendőrség 1881-1941*. Budapest, 1942, Halász Irodalmi és Könyvkiadó Vállalat.
- BÖLÖNYI — BÖLÖNYI József (szerk.): *Magyarország kormányai 1848-1975*. Budapest, 1978, Akadémiai Kiadó.
- CSAPÓ — CSAPÓ Csaba: *A Magyar Királyi Csendőrség története 1881-1914*. Pécs, 1999, Pro Pannónia Kiadói Alapítvány /Pannonia könyvek./
- CSONKARÉTI – BENCZÚR — CSONKARÉTI Károly – BENCZÚR László: *Haditengerészet és folyamőrök a Dunán 1870-1945*. Budapest, 1991, Zrínyi.
- A csendőrség züllesztése. — *A Magyar Királyi Csendőrség forradalmasítása 1918. évben és erkölcsi züllesztése 1919. évben*. Miskolc, 1937, Standhoft József Könyvnyomdája.
- FAZAKAS – HEGEDŰS – HENNEL — FAZAKAS László – HEGEDŰS Ernő – HENNEL Sándor: *A Szenet Korona őrzése. A koronaőrök, a koronaőrség*. Budapest, 2002, Heraldika.
- GALÁNTAI — GALÁNTAI József: *A Habsburg-monarchia alkonya, osztrák-magyar dualizmus 1867-1918*. Budapest, 1985, Kossuth.
- HOLLÓS — HOLLÓS Ervin: *Rendőrség, csendőrség VKF-2*. Budapest, 1971, Kossuth.
- KAISER — KAISER Ferenc: *A Magyar Királyi Csendőrség története a két világháború között*. Pécs, 2002, Pro Pannónia Kiadói Alapítvány /Pannonia könyvek, Pécsi tudománytár./
- KESERŰ – PARÁDI — KESERŰ István – PARÁDI József: *Határőrizetünk 1867-1990*. Budapest, 1990, Határőrség.
- LAKY: *Rendőrközegek tankönyve*. — LAKY Imre: *Rendőrközegek tankönyve*. Budapest, 1906, Pátria.
- LAKY: *Rendőrökről rendőröknek*. — LAKY Imre: *Rendőrökről rendőröknek*. Budapest, 1926, Ráth Mór.
- MEZEY — MEZEY Barna: *A magyar polgári büntetőügy kezdetei*. Budapest, 1995, Osiris.
- PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Tipico Design.
- PARÁDI József: *Pénzügyőrség és vámhivatalok a határőrizetben*. — PARÁDI József: *Rendvédelem a határokon a XIX-XX. században*. I.köt. *Pénzügyőrség és vámhivatalok a határőrizetben*. Budapest, 2003, Tipico Design. /A magyar rendvédelmi szervezetek története./
- REKTOR — REKTOR Béla: *A Magyar Királyi Csendőrség oknyomozó története*. Cleveland, Ohio, USA, 1980, Árpád Könyvkiadó Vállalat.
- SIKLÓS — SIKLÓS András: *A Habsburg-birodalom felbomlása 1918. A magyarországi forradalom*. Budapest, 1987, Kossuth.
- TISZA — TISZA Miksa: *Magyarország rendőrségeinek története*. Igló, 1913, Szepesi Lapok Nyomda.

TANULMÁNYOK

- ÖRY — ÖRY Károly: A rendvédelmi szervezetek az első világháború, az „öszirózsa” forradalom és a proletárdiktatúra időszakában. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, VII. évf. (1997) 8. sz. 78–83. p. A tanulmány korábbi változata 1996. október 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „A napoleóniközbiztonsági örtestület útja Párizstól – Itálián és Ausztrián keresztül – Budapestig.” című VIII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI Ákos: A magyar rendvédelem civil szerveződései. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XV. évf. (2008) 18. sz. 28–51. p. A tanul-

- mány korábbi változata 2004. október 13-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Karhatalmi feladatok a bűnmegelőzés és a békefenntartás szolgálatában Európában a XIX-XX. században.*” című XVIII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI József: A dualista Magyarország határőrizeti rendszerének kialakulása. — PARÁDI József: A dualista Magyarország határőrizeti rendszerének kialakulása. *Belügyi Szemle*, XXX. évf. (1982) 10. sz. 44–51. p.
- PARÁDI József: A dualista Magyarország belügyi szervei. — PARÁDI József: A dualista Magyarország belügyi szervei. *Belügyi Szemle*, XXXIV. évf. (1986) 4. sz. 45–50. p.
- PARÁDI József: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági szervezete a Magyar Királyi Csendőrség. — PARÁDI József: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági szervezete a Magyar Királyi Csendőrség. *Belügyi Szemle*, XXXVII. évf. (1989) 2. sz. 35–40. p.
- PARÁDI József: A Magyar Királyi Pénzügyminisztérium határőrizeti feladatai az Osztrák-Magyar Monarchia magyarországi vámhatárain 1867-1914. — PARÁDI József: A Magyar Királyi Pénzügyminisztérium határőrizeti feladatai az Osztrák-Magyar Monarchia magyarországi vámhatárain 1867-1914. *Hadtörténelmi Közlemények*, CII. évf. (1989) 2. sz. 177–196. p.
- PARÁDI József: A dualista Magyarország rendvédelmi testületei és az önkormányzatok kapcsolata. — PARÁDI József: A dualista Magyarország rendvédelmi testületei és az önkormányzatok kapcsolata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, I. évf. (1991) 1. sz. 30–37. p. A tanulmány korábbi változata 1990. április 24-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A magyar rendvédelmi testületek és az önkormányzati szervezetek kapcsolata 1848-1945*” című I. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI József: A dualizmus közrendvédelmi szervezeteinek jellemzői és tevékenységük tapasztalatai. — PARÁDI József: A dualizmus közrendvédelmi szervezeteinek jellemzői és tevékenységük tapasztalatai. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, II. évf. (1992) 3. sz. 21–28. p. A tanulmány korábbi változata 1991. november 19-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Tradíció és korszerűség*” című III. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI József: A magyar állam határőrizete a két világháború között. A magyar határőrizeti struktúra változásai a két világháború között. — PARÁDI József: A magyar állam határőrizete a két világháború között. A magyar határőrizeti struktúra változásai a két világháború között. *Főiskolai Figyelő Plusz*, V. évf. (1994) 4. sz. 391–404. p.
- PARÁDI József: A magyar rendvédelem sajátosságai és fejlődési periódusai a második világháború előtt és után. — PARÁDI József: A magyar rendvédelem sajátosságai és fejlődési periódusai a második világháború előtt és után. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, VI. évf. (1996) 7. sz. 80–89. p. A tanulmány korábbi változata 1995. október 25-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Háborúból diktatúrába*” című VII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI József: A Magyar Királyság rendvédelme 1867-1919. — PARÁDI József: A Magyar Királyság rendvédelme 1867-1919. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, IX. évf. (1999) 10. sz. 98–147. p. A tanulmány korábbi változata 1998. szeptember 22-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A nyugati rendvédelem hatása a XIX-XX. századi magyar rendvédelemre.*” című X. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI József: Határőrizet és kishatárforgalom a dualizmus alatt és a két világháború között. — PARÁDI József: Határőrizet és kishatárforgalom a dualizmus alatt és a két világháború között. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, X. évf. (2000) 11. sz. 42–53. p. A tanulmány korábbi változata 1999. április 20-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Szabad mozgás a Kárpát-medencében*” című XI. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI József: A rendvédelmi diszciplína Magyarországon. — PARÁDI József: A rendvédelmi diszciplína Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, X. évf. (2000) 12. sz. 23–26. p. A tanulmány korábbi változata 1999. október 06-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A közigazgatás, a véderő, és a rendvédelem kapcsolatának változásai a polgári magyar állam időszakában*” című XII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI József: A magyar állam határőrizete a kiegyezéstől a II. vh-ig. In BODA József (szerk.): *A magyar polgári rendvédelem a XIX-XX. században. A magyar büntetésvégre-*

- vh-ig. *hajtás, csendőrség, határőrség, koronaőrség, rendőrség, vám- és pénzügyőrség.* Budapest, 2004, Belügyminisztérium Nemzetközi Oktatási Központ – Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Alapítvány, 74–109. p. A tanulmány korábbi változata 2003 nyarán Budapesten hangzott a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Alapítvány és a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett magyar rendvédelem-történeti témájú nyári szabadegetemen. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI József: A magyarországi rendvédelem fejlődési tendenciái 1867-1950. — PARÁDI József: A magyarországi rendvédelem fejlődési tendenciái 1867-1950. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XI. évf. (2005) 13. sz. 84–96. p. A tanulmány korábbi változata 1998. februárjában Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság Csendőrség-történeti Szakosztálya által szervezett tudományos rendezvénysorozat szimpoziumán. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- SZAKÁLY — SZAKÁLY Sándor: Az Osztrák-Magyar Monarchia hadseregének tábori csendőrsége. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, IV. évf. (1994) 5. sz. 55–58. p. A tanulmány korábbi változata 1993. szeptember 21-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Háború, forradalom, Trianon*” című V. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- SZIKINGER — SZIKINGER István: A rendvédelmi jog szabályozása a dualizmus korában. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, III. évf. (1993) 4. sz. 187–198. p. A tanulmány korábbi változata 1992. szeptember 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A dualista Magyarország rendvédelme*” című IV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- URBÁN: Az 1848/1849-es szabadságharc rendvédelmi testületei. — URBÁN Aladár: Az 1848/1849-es szabadságharc rendvédelmi testületei. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, I. évf. (1991) 1. sz. 7–16. p. A tanulmány korábbi változata 1990. április 24-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A magyar rendvédelmi testületek és az önkormányzati szervezetek kapcsolata 1848-1945*” című I. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- URBÁN: Tervek és eredmények az 1848/1849-es forradalom és szabadságharc idején az önálló magyar rendvédelmi szervezetek létrehozására. — URBÁN Aladár: Tervek és eredmények az 1848/1849-es forradalom és szabadságharc idején az önálló magyar rendvédelmi szervezetek létrehozására. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, II. évf. (1992) 3. sz. 11–19. p. A tanulmány korábbi változata 1991. november 19-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Tradicció és korszerűség*” című III. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- SZABÁLYZATOK
SZUT-1896 — *Általános szolgálati határozványok a Magyar Királyi Csendőrség számára.* Budapest, 1896, Pesti könyvnyomda („Második átdolgozott hivatalos kiadás”) 275 p.
- JOGSZABÁLYOK
1840/IX. tc. — 1840/IX. tc. a mezei rendőrségről.
1848/III. tc. — 1848/III. tc. a független magyar felelős minisztérium alakításáról
1848/XXII. tc. — 1848/XXII. tc. a nemzeti őrseregről
1867/XII. tc. — 1867/XII. tc. a magyar korona országai és az Ő Felsége uralkodása alatt álló többi országok között fennforgó közös érdekű viszonyokról s ezek elintézésének módjáról.
1868/XXX. tc. — 1868/XXX. tc. a Magyarország s Horváth-, Szlavón és Dalmátországok közt fennforgott közjogi kérdések kiegyenlítése iránt létrejött egyezmény beczikkelyezéséről.
1903/I. tc. — 1903/I. tc. a czukorra vonatkozó törvényhozás tárgyában Bruxellesben 1902. márczius hó 5-én kötött nemzetközi egyezmény beczikkelyezéséről.
1903/VIII. tc. — 1903/VIII. tc. a határrendőrségről.
1908/XII. tc. — 1908/XII. tc. a kölcsönös kereskedelmi és forgalmi viszonyoknak az Ő Felsége uralkodása alatt álló többi országokkal való szabályozás tárgyában Budapest 1907. évi október hó 8-án kötött szerződés beczikkelyezéséről.
1908/XIV. tc. — 1908/XIV. tc. a Magyar Szent Korona országainak pénzügyministere és a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok pénzügyministerei között a kétszeres megadóztatás elkerülése végett, valamint az egyes adók körébe tartozó némely más ügy iránt létrejött egyezményről.
1912/LXVII. tc. — 1912/LXVII. tc. a képviselőházi őrség felállításáról.
1921/III. tc. — 1921/III. tc. az állami és társadalmi rend hatályosabb védelméről.
1922/VIII. tc. — 1922/VIII. tc. a Magyar Királyi Vámőrség és a Magyar Királyi Pénzügyőrség létszámának, kiegészítési módjának és felfegyverzésének megállapításáról.

- 1922/XIV. tc. — 1922/XIV. tc. a Magyar Királyi Folyamőrség szervezéséről, létszámának kiegészítési módjáról és felfegyverzésének megállapításáról.
- 5.047/1919. ME. r. — 5.047/1919. ME. r. a rendőrségek államosításáról
- 122 295/1922. BM. r. — 122 295/1922. BM. r. a Magyar Királyi folyamőrség szervezéséről, létszáma kiegészítési módjainak és felfegyverzésének megállapításáról szóló 1922/XIV. tc. végrehajtásáról.
- 8 270/1923. ME. r. — 8 270/1923. ME. r. a folyamrendészet gyakorlásáról és a Magyar Királyi folyamőrség szervezéséről, létszáma kiegészítési módjainak és felfegyverzésének megállapításáról szóló 1922/XIV. tc. végrehajtásáról
- 1690/1945. ME. r. — 1690/1945. ME. r. a csendőrség feloszlásáról és az államrendőrség megszervezéséről.

PARÁDI József
A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata

A polgári magyar állam közigazgatása és annak részeként a magyar határőrizet a dualizmus időszakában épült ki.¹ Ekkor a harmadik évezred elején tapasztalható állapotoknál Európa szerte jóval szabadabb viszonyok valósultak meg a határőrizet terén. Vízumkötelezettséget csupán a cári és az oszmán birodalom állított fel.² A Magyar Királyságban törvénnyel szabályozták, hogy az ország határainak átlépéséhez nem szükséges útlevelel. Csupán néhány – a törvény által meghatározott – kivételes kategória számára írtak elő útlevelekötelezettséget, valamint a külföldi állampolgárok részére a kölcsönösség elve alapján.³ Az Osztrák-Magyar Monarchia a határok tekintetében ugyanúgy működött, mint az Európai Unió. A Magyar Királyság és az örökös tartományok közötti határvonalat bárki, bárhol és bármikor átléphetette. A dunai monarchián belül a személyek és árúk szabad mozgása biztosított volt, amelynek az alapját a rendszeresen felújított osztrák-magyar vámszövetség képezte.⁴

Gazdasági, valamint nemzet- és közbiztonsági szempontok is szükségessé tették azonban a dualista monarchia külső határainak az őrzését. Ebből fakadóan a Magyar Királyság határai közül azokon a határszakaszokon épült ki határőrizet, amely szakaszok egybe estek az Osztrák-Magyar Monarchia határaival, azaz a román-magyar és a szerb-magyar határral. Ezek egyben útleveleköteles határszakaszok is voltak, mivel a Román és a Szerb Királyság határai átlépéséhez útlevelekötelezettséget írt elő,⁵ így – a kölcsönösség elve alapján – Magyarország is útlevelekötelezettséget léptetett érvénybe a román és a szerb alattvalók számára.⁶

A Magyar Királyi Csendőrséget a határőrizetbe a miniszterelnök és az illetékes tárcák vezetői által jóváhagyott Határőrizeti Utasításban foglaltak szerint vonták be.⁷ A dualizmus időszakára már megvalósult az ország geodéziai felmérése és térképezése. Ez szilárd alapot nyújtott a határvonalak egzakt kitűzéséhez, amely azonban időnként és helyenként akadályokba ütközött. Egyes határmenti birtokok tulajdonjogai a szomszédos ország legközelebbi településeinek lakosai kezébe kerültek, ami miatt a kérdéses földterületet a helyben lakók a tulajdonosa szerinti országhoz tartozónak tekintették. Másutt a határvízfolyások medre módosult stb. A magyar kormány egyezményekben rögzítette szomszédjaival a határok pontos fekvését. Nem minden esetben sikerült azonban tárgyalásos úton rendezni a vitás kérdéseket. Ilyen esetben nemzetközi bírósághoz fordult a két szomszédos ország, mint például a lengyel-magyar határon fekvő úgynevezett halastói birtok ügyében is.⁸

A Határőrizeti Utasítás kiadására a román-magyar határegyezmény létrejötte nyomán került sor. Erdély határait az 1699., 1718., 1791. és 1793. évi békekötések határozták meg. A békekötési okmányban foglaltak azonban nem minden esetben voltak kellően pontosak, illetve azoknak a kitűzése csak részleges volt. Ebből fakadóan több vitás kérdés is felmerült amelyek tisztázása céljából a XIX. században 1804-ben, 1853-ban, 1868-ban, 1869-ben és 1881-ben tárgyalások is folytak, amelyek azonban nem vezettek eredményre. Végül az 1882. évi tárgyalás hozta meg az eredményt. 1883-ban és 1884-ben Bécsben a közös külügyminisztérium – hat havi tárgyalás után, Romániával való megegyezés nyomán – elfogadta a határokat, melyet az 1887. december 7-én, illetve november 25-én kelt nemzetközi egyezményben rögzítettek. A magyar képviselőház a közös magyar-román határt 1888. április 30-án emelte törvényerőre.⁹

A határszéli csendőrség teendőit román-magyar és a szerb-magyar határon látta el. Ezen határszakaszokon a zöldhatár őrzése és a kishatárforgalom ellenőrzése alkotta a feladatkörét. Többszöri létszámfejlesztés nyomán 1 052 határszéli csendőr tevékenykedett a Magyar Királyi Csendőrség testületében. E létszám a 12 000 fős testület 8,76 %-át tette ki.¹⁰ **(I. sz. melléklet)**

A határszéli csendőrség szervezeti felépítése is eltért némileg az ország belsejében szolgálatot teljesítő csendőrségétől. A határszéli csendőr őrsöket az úgynevezett kikülönített törzstisztek irányították, akik közvetlenül a területileg illetékes csendőr kerületparancsnokság felügyelete alá tartoztak. Ezzel szemben az ország belsejében a csendőr őrsök és a csendőr kerületek között két szintes parancsnoksági rendszer működött. A csendőr szakaszparancsnokságok a csendőr őrsök egy-egy csoportját irányították. Több csendőr szakaszparancsnokságot fogott össze egy csendőr szárnyparancsnokság. A csendőr szárnyparancsnokságok pedig a csendőr kerületparancsnokságok irányítása alá tartoztak. A határszéli csendőr őrsök úgynevezett nyári őrsökkel is rendelkeztek. A nyári őrsök a hó elolvadásától a hó leeséséig működtek a Kárpátok hágóin. Személyi állományukat az anyaőrs létszámából különítették ki tavasztól őszig. A nyári őrsök objektumait tavasszal kinyitották, ősszel pedig bezárták.¹¹ Az ország belsejében működő csendőr őrsök nyári őrsökkel nem rendelkeztek.

A határszéli csendőrség szolgálatellátása is egyedi volt. Az ország belsejében állomásozó csendőrök szolgálatukat úgynevezett őrzárati beosztás szerint látták el, amelynek az volt a lényege, hogy kije-

lölt tereppontokon meghatározott ideig kellett a járőrnek figyelést végrehajtania és a tereptárgyak közötti menetvonal és menetidő is előre betervezett volt. Ezzel szemben a határszéli csendőrök számára csupán a szolgálatuk idejét és a fontosabb tereptárgyak érintését írták elő. A határszéli csendőrség járőrei portyázásaik alkalmával önállóan választhatták meg a menetidőt, a menetvonalat, a tereptárgyaknál pedig tetszés szerinti ideig tartózkodhattak.¹²

A határszéli csendőrőrsök parancsnokainak rendszeresen egyeztetniük kellett szolgálatszervezésüket a szomszédos őrsök parancsnokaival. A határszéli csendőrőrsökön lőfegyvereket négy tölténnyel töltve tárolták. Az őrsök objektumait a meglepetés szerű támadások ellen lőárkokkal és drótkadályokkal biztosították. A határszéli csendőr őrsök számára megengedett volt az őrkutyák tartása is, továbbá kötelezővé tették, hogy minden határszéli csendőr őrsön az őrs személyi állományából egy fő folyamatosan felszerelve készenlétben álljon. A határszéli csendőrség fegyverhasználati jogát is kiterjesztették.¹³

A határszéli csendőrség létrehozásával vált a magyar határőrizet a román és a szerb határon két lépcsőssé. Az egyik lépcsőt a határmenti pénzügyőr szakaszok által kiküldött pénzügyőr járőrök látták el.¹⁴ Az ország belseje felé haladva a második lépcsőt a határszéli csendőrök járőrei alkották. A határsértők valószínű mozgási területén a valószínűsített mozgási időben a pénzügyőr és a csendőr járőröket egyaránt több vonalasan szervezték. Az inkriminált helyeken és időben szolgálatot teljesítő járőrök látó- és hallótávolságban tevékenykedtek.¹⁵

A határszéli csendőrség feladatát alkotta a határmenti felderítő- és elhárító tevékenységben való részvétel is. Az Osztrák-Magyar Monarchia felderítő és elhárító szervezete nem a társországok kormányainak, hanem a közös hadseregnek alárendelve működött. A központ Bécsben állomásozott. A hadtestparancsnokságok vezérkaraiban felderítő osztályok tevékenykedtek, amelyek a hadművelési irányokban felderítő fő- és mellékállomásokat telepítettek. A határmenti felderítő és elhárító munka végzése céljából a felderítő osztályok felderítő mellékállomásokat hoztak létre a határszéli csendőrségnél. Ezek a mellékállomások minden bizonnyal jól működtek, hiszen a felderítő osztályok számos határ-csendőr tisztet terjesztettek fel legfelsőbb elismerésre.

A határszéli csendőrségnek saját hatáskörben is kellett felderítő tevékenységet folytatni a túloldali területek megfigyelésével, az utasok kikérdezésével stb. A cél az volt, hogy a túloldalon elhelyezkedő katonai erőkről minél többet megtudjanak, illetve információkat szerezzenek a csapatok szállítására alkalmas közlekedési infrastruktúráról és az elhelyezésükre alkalmassá tehető építményekről, valamint a hírközlési hálózatról tájékozódjanak. Ehhez kapcsolódott még az utazóközönség megfigyelése, a gyanús személyek kiszűrése, illetve – együttműködve a társ rendvédelmi szervezetekkel – szemmel tartása.¹⁶

A feladatkör kiterjedt a felderítő és elhárító szolgálattal szoros együttműködésben a határon személyek és tárgyak rejtett átjuttatására, határmenti ügynökök beszerzésére.¹⁷

A dualizmus időszakában a magyar határőrizetben a legnagyobb létszámban kétség kívül a Magyar Királyi Csendőrség vett részt. A magyar határőrizetben a vezető szerep 1891-től 1906-ig a csendőrségé volt. 1906-ban azonban létrehozták a Magyar Királyi Határrendőrséget¹⁸ azzal a céllal, hogy a távolsági határfogalmat ellenőrizze, a határőrizeti nyomozó munkát megvalósítsa, továbbá a határőrizeti feladatok ellátásában résztvevő társ rendvédelmi testületek érintett alakulatainak határőrizeti tevékenységét összehangolja és irányítsa.¹⁹

A határszéli csendőrség és a Magyar Királyi Határrendőrség között disszonanciák keletkeztek, amelyet a belügyi tárca rendeletben orvosolt, pontosítva a két testület hatáskörét, egymáshoz való viszonyát.²⁰

A határszéli csendőrségnek kulcsszerepet szánt a véderő vezetése egy esetleges fegyveres konfliktus időszakára. A határszéli csendőr őrsök képezték az úgynevezett katonai határőrizetre történő át-térés kiindulási bázisát. A haderő mozgósítását és a megindulási terepszakaszra történő felfejlődését megelőzően a határszéli őrsöket az ország belsejéből vezényelt csendőrökkel erősítették meg. A határszéli csendőr őrsök közelében fekvő települések hadköteles lakosainak az őrsökre kellett bevonulniuk. Ott szerelték fel és vonták be őket a módosult határőrizeti feladatok megvalósításába. Ebben az időszakban az egy-két fős járőrök helyett 6-8 fős járőr csapatokat szerveztek, amelyek feladatát az ellenes felderítés és diverziós cselekmények megakadályozása képezte. E teendők között fontos helyet foglalt el a közlekedési és hírközlési infrastruktúra védelme, a csapatok lehelyezésére alkalmas építmények óvása, és a közigazgatási objektumok őrzése. A haderő mozgósítása nyomán a határ mentén felfejlődő csapatok a megindulási vagy védelmi terepszakaszai megszállása kapcsán átvették az irányítást és a teendők végzését a határszéli csendőröktől, bár a határmenti műveletek során továbbra is igényt tartottak a határszéli csendőrök helyismereteire.²¹

A román-magyar határra azonban a hadvezetés nem küldött számottevő katonai erőt, mivel nem számoltak Románia hadba lépésével. Az Osztrák-Magyar Monarchia katonai vezetését meglepte a román támadás. Az államhatár magyar oldalán nem állomásoztak csapatok. Az egyetlen fegyveres erőt a határszéli csendőrség és a pénzügyőrség határmenti szakaszai képezték. Az összlétszámuk azonban együttesen sem haladta meg az 1 500 főt.²² E létszám is szétaprózottan helyezkedett el az őrsök, illetve szakaszok elhelyezési körleteiben. A határszéli csendőr őrsök számára a túlerejű támadások eseteire kiadott utasítás úgy szólt ugyan, hogy ilyen esetekben vissza kell vonulni, vagy ha nem lehetséges az előrenyomuló ellenség hátában maradván meglepetésszerű lesállítások alkalmazásával kell az ellenséget pusztítani és az első adandó alkalommal a honi alakulatokkal egyesülni. A határmenti csendőr és pénzügyőr csapatok azonban már nem tudtak hová visszavonulni oly' gyors volt az ellenséges előrenyomulás.²³ A körülzárt őrsök és szakaszok kitörni sem tudtak az ellenség többszörös túlerejű gyűrűjéből.²⁴ Sorsuk a fizikai megsemmisülés volt. Amíg éltek harcoltak. Csekély létszámuk és dekoncentrált elhelyezkedésük azonban nem befolyásolta lényegesen a román offenzívát, legfeljebb lassította azt.²⁵

A vesztes háborút követő trianoni békediktátum nyomán létrehozott határok őrzésében is szerepet kapott a Magyar Királyi Csendőrség, de a dualizmuskori teendőtől eltérő módon. A magyar határőrizet alaphelyzete változott meg. A dualizmuskori viszonyokhoz képest – ahol csupán a román-magyar és a szerb-magyar határ volt útlevélköteles – a Magyar Királyság valamennyi határszakasza útlevélkényszeressé vált és nem volt már ritkaság a vízum kötelezettség sem. A dualizmus időszakában kialakult kishatárforgalmi rendszert a magyar kormány ugyan igyekezett az ország valamennyi határszakaszára kiterjeszteni,²⁶ azonban ez sem változtathatta meg azt a helyzetet, hogy az új államhatárok gazdasági egységeket és rokoni szálakat ,metszettek át.²⁷

Az Osztrák-Magyar Monarchia a térség meghatározó országa volt. Ezzel szemben a trianon utáni Magyar Királyság kiszolgáltatott állammá vált. A magyar haderő létszámát 35 000 főben maximalizálták és eltiltották a nehéz fegyverzettől, illetve a lakosság katonai felkészítését és mozgósítását is betiltották. Ezzel szemben az utódállamok hadseregei egyenként is a magyar haderő többszöröse voltak a kor színvonalán álló nehéz fegyverzettel ellátva. Az utódállamok pedig egyeztetették terveiket a maradék Magyar Királyság lerohanására vonatkozóan.²⁸

Ilyen körülmények között a magyar vezetés különböző trükköket igyekezett bevetni a nemzeti haderő gyarapítása érdekében.²⁹ A határőrizet tekintetében ez sajátos módon valósult meg. A magyar állam szervezetében megjelent egy új testület a Magyar Királyi Vámőrség, amely korábban nem létezett. Az ANTANT ugyanis csak a rendvédelmi testületek erősítésére mutatott hajlandóságot a Tanácsköztársaságra való tekintettel. Ezért vált lehetségessé a trianon utáni Magyarországon ugyanolyan létszámú 12 000 fős csendőrség és 12 000 fős rendőrség újjászervezése, mint amilyen létszámmal ezen szervezetek a történelmi Magyarországon tevékenykedtek.³⁰

A Magyar Királyi Vámőrség felállításáig azaz 1921 őszéig³¹ az ország területe magyar fennhatóság alatt álló részeinek a széleit, illetve a trianoni békediktátum után a csonka Magyarország határait döntően a Magyar Királyi Csendőrség őrizte. **(II. sz. melléklet)**

A békeszerződés nyomán létrehozott Magyar Királyi Vámőrség felállításáig – a dualizmuskori gyakorlatnak megfelelően – a zöldhatár őrizetét a Magyar Királyi Csendőrség látta el a haderő vadászászlóaljaival közösen.³²

A Tanácsköztársaság leverése után a magyar rendvédelmi szervezetek rehabilitációjáig a határok ellenőrzésének irányítását a Határforgalmi Katonai Felügyelő látta el. A tábornoki rangban lévő felügyelő a honvédelmi minisztertől kapta a megbízatását, beosztását pedig a miniszterelnök hozta létre. Feladatkörét is miniszterelnöki rendelet szabályozta.³³

A Határforgalmi Katonai Felügyelőnek rendelték alá a határok őrzésében részt vevő valamennyi rendelkezésre álló erőt, melyben a Magyar Királyi Csendőrségnek szánták a legnagyobb szerepet. Az államhatárok védelmének kedvezőbbé tétele miatt azonban a csendőrség szerepét 1921 őszétől egy új testülettel váltották ki a Magyar Királyi Vámőrséggel.³⁴

A Magyar Királyi Vámőrség legális feladatát az államhatár őrzése alkotta. Rejtett feladatként azonban létrehozása pillanatától a határok védelmét szánták a testületnek. A testület létszáma, fegyverzete, szervezete és disszlokációja azonban nem tette lehetővé, hogy az őrzési teendőkön túlmenően védelmi tevékenységet is ellásson. Ezért a Magyar Királyi Honvédség ezredeinek egy 1/3-át a Magyar Királyi Vámőrség kötelékébe igyekeztek elrejtetni. Fenntartási költségeiket a Magyar Királyi vámőrség költségvetésében szerepeltették.³⁵

Ezen ezredeket a határ mellé telepítették. Feladatukat az ellenséges előrenyomulás lassítása képezte abból a célból, hogy egyrészt az ország belsejében a hadra fogható lakosság mozgósítható legyen az ellenséges megszállást megelőzően, valamint az iparvárosokhoz közel került határokon átlépő

ellenséges haderő minél később foglalhassa el ezen ipari góccokat, lehetőséget teremtve némi hadianyag előállítására, továbbá idő jusson a diplomácia lépések megtételére. A magyar kormányzat ugyanis világosan látta, hogy az ország diplomáciai úton védhető meg. El akarta azonban kerülni azt a nemkívánatos helyzetet, hogy a megszállt ország hátrányos pozíciójából induljanak a tárgyalások.³⁶

A magyar határőrizet gerincét alkotó Magyar Királyi Vámőrséget 1931-ben, majd az utódszervezetét a Magyar Királyi Határőrséget is átnevezték honvéd határvadászokkal, miután a testületet a hadrőbe integrálták. A többszörösen átkeresztelt testület átszervezése pedig permanens volt. Mindvégig fennmaradt azonban a testület kettős jellege. Nevezetesen az egyik rész – mint a határvédelemre hivatott katonai erő – a Magyar Királyi Honvédséggel azonos szervezeti felépítéssel és felszereléssel működött. A másik rész pedig mint a határok őrzetének kivitelezője, speciális szervezettel és csupán kézi fegyverekkel felszerelve látta el a teendőit.³⁷ Fokozatosan növekedett azonban a fegyveres harc vívására alkalmas rész aránya a szervezetben, bár a testület ezen része csupán 1927 tavaszától tudott kialakulni a Szövetségek közti Ellenőrző Bizottság magyarországi működésének megszüntetése nyomán.³⁸

A Magyar Királyi Vámőrség, a Magyar Királyi Határőrség és a honvéd határvadászok testületében egyaránt a szervezetnek a határok őrzését megvalósító részét határszolgálatosoknak nevezték. E határszolgálatosok valósították meg a zöld határ őrzését és a kishatárforgalom ellenőrzését.³⁹

A két világháború közötti Magyar Királyság határőrzetében tovább élt a dualizmus kori modell abban a tekintetben, hogy a határőrizeti részfeladatok közül az alapfeladattal harmonizáló teendőket a társ rendvédelmi testületek határmenti alakulatai látták el. A távolsági határforgalom ellenőrzését a Magyar Királyi Államrendőrség, majd a Magyar Királyi Rendőrség szervezetében e célra létesített határszéli rendőri kirendeltségek látták el.⁴⁰

A két világháború közötti magyar határőrzetben részt vett a Magyar Királyi Pénzügyőrség és a Magyar Királyi Csendőrség a határmenti szakaszai, illetve őrsői által. A Magyar Királyi Csendőrséget a Magyar Királyi Vámőrséggel, majd a Magyar Királyi Határőrséggel, végül pedig a honvéd határvadászokkal összehasonlítva eltérő képet kaphatunk. A csendőrségnek a határ menti alakulatai ugyanis nem tértek el az ország belsejében szolgálatot teljesítőkétől. Ugyanabban a szervezetben, felszereléssel és hatáskörrel, illetve szolgálati metodikával működtek függetlenül attól, hogy az ország peremén vagy belsejében látták el szolgálatukat. A különbség csupán annyi volt, hogy a határ menti csendőrség feladatköre határőrizeti részfeladatok ellátásával is bővült. Ezzel szemben a Magyar Királyi Vámőrség majd a Magyar Királyi Határőrség, végül pedig a honvéd határvadászok szervezetében elkülönült és eltérő módon működő. Valamint felfegyverzett alakulatok valósították meg a határ őrzését és védelmét.⁴¹

A Magyar Királyi Csendőrségnek a határőrizettel, illetve a határvédelemmel kapcsolatosan nem voltak sarkalatos rejtett feladatai. Ebből fakadóan nem is volt szükség – a testület legális szervezete mögé bújtatott – rejtett struktúra kialakítására.

A Magyar Királyi Csendőrségnek a két világháború közötti magyar határőrzetben betöltött szerepe és súlya pedig – ellentétben a dualizmus kori helyzettel – nem indokolta a határőrizeti szolgálatot ellátók számára a testületen belüli speciális szervezet kialakítását. A két világháború között már nem a Magyar Királyi Csendőrség alkotta a magyar határőrzetben a legnagyobb erőt, hanem a Magyar Királyi Vámőrség utódszervezetei. A csendőrség nem kapott továbbá koordináló, illetve irányító jogkört a társ rendvédelmi testületek határőrzetben részt vevő alakulatai határőrizeti tevékenységének koordinálásában, szakmai felügyeletében sem.⁴²

A trianoni államhatár mentén, az ország belsejének irányába 10–15 km szélességben úgynevezett határövet hoztak létre. A határöv is két részből állt, a határsávból és a határ kerületből. A határsáv a határ mentén húzódó kezdetben 500 m, majd 100 m széles terület volt, amelyet a kilátást akadályozó növényektől a mindenkori határőrzeti szervezet igyekezett megtisztítani. A határsávban egyedül a határőrizeti testület volt jogosult tevékenykedni. E sávba alapvetően kivételes helyzetekben (nyomon üldözés stb.) léptek be a határőrizetbe részt vevő társ rendvédelmi testületek. Ez természetesen nem jelentette azt, hogy – a határőrizeti szervezet illetékeseivel való előzetes egyeztetés nyomán – a társ rendvédelmi szervezetek is teljesíthettek e térségben szolgálatot akár rendszeresen is.⁴³ (III. sz. melléklet)

A határöv – az ország belsejével és a dualizmus kori elődjével is összehasonlítva – fokozottan ellenőrzött terület volt. Azt a jellegét megőrizte ugyan, hogy a térségben mozoghattak a kishatárforgalom keretében a túloldalról érkezők, illetve magyar részről az itt lakók vehettek részt a kishatárforgalomban. A csempészet elhatalmasodása nyomán azonban a kormányzat a határövben szigorú intézkedések bevezetésére kényszerült.

A csempészet megerősödése törvényszerű volt, mert a trianoni határok a piacot a termelői térségtől vágták el, romlott a Kárpát-medencében az életszínvonal, az autarchiára törekvő utódállamok olyan

helyzetet teremtettek, amelyben kifizetődővé vált a csempészet, azt egyedül a hatósági korlátozások igyekeztek felszámolni.⁴⁴

A helyzet ellenőrizhetővé tétele érdekében a magyar kormány a határövben bevezette a kereskedelmi mennyiség fogalmát és a hatóságilag ellenőrizhető raktározás szabályát. A csempészet közkeletű árucikkei magánszférában kizárólag – az egy háztartásban élők létszámához igazított – hatóság által meghatározott mennyiségben voltak tárolhatók. E termékekkel való kereskedelmet pedig külön engedélyhez kötötték. A forgalmazók kötelesek voltak a felügyelet alá vont termékeket a hatóság által kijelölt helyen létesített raktárban oly módon tárolni, hogy ott a hatóságok bármikor ellenőrzést valósíthassanak meg.⁴⁵

A határövben a korlátozás alá eső árukat árujegyzékkel és személyazonosításra alkalmas igazolvánnyal ellátott személyek szállíthatták. Ezen árucikkeket az ország belsejéből csak külön engedéllyel lehetett a határövbe juttatni.⁴⁶ A vámszabályokat jelentős mértékben, vagy több ízben áthágókat úgynevezett vámjövédéki felügyelet alá helyezték. E személyeket – a mellett, hogy a kishatárforgalomban való részvételüket nem tették lehetővé – a határövben a kereskedelmi tevékenységtől is eltiltották.⁴⁷

A határövnél az országhatárral érintkező szélét a Magyar Királyi Vámórség és utódszervei a Magyar Királyi Határórség, majd a honvéd határvadászok őrizték. A határövnél az ország belseje felé eső szélét a Magyar Királyi Pénzügyőrség azon szakaszai őrizték, amelyeknek a működési területére esett a kérdéses terepszakasz. A határövnél belül a határsáv és a határ kerület érintkezési vonalát pedig a Magyar Királyi Csendőrség azon őrszei őrizték, amelyeknek a működési területei érintkeztek az országhatárral.⁴⁸ **(IV. sz. melléklet)** A határőrizetben részt vevő csendőrök őrszeinek szolgálati metodikája, szervezeti felépítése, jogosultságaik nem tértek el a két világháború közötti időszakban az ország belsejében szolgálatot teljesítő csendőrökétől.⁴⁹ Ebben az időszakban – ellentétben az 1892–1906-ig terjedő idősakkal – a magyar határőrizetben a Magyar Királyi Csendőrség nem játszott vezető szerepet sem a létszáma, sem a feladatköre tekintetében **(V. és VI. sz. melléklet)**. Az utasforgalom ellenőrzéséről – néhány speciális helyzettől eltekintve – a csendőrség kimaradt.⁵⁰ A határ kerületben azonban a csendőrség feladatát képezte – a szokásos rendvédelmi teendői mellett – a térségbe érkező utasforgalom ellenőrzése, továbbá a határátkelő helyek külső biztosításában való részvétel, valamint a pénzügyőrséggel együttműködve a vámjövédéki kihágások felfedésében való részvétel.⁵¹

A Magyar Királyi Csendőrség tehát a polgári magyar állam határőrizetének mindkét időszakában a dualizmusban és a két világháború közötti korszakban egyaránt részt vett a határőrizetben. A testület határőrizeti tevékenységét a korabeli határőrizet jellege határozta meg, ebből fakadóan pedig a két időszak csendőrségének határőrizeti metodikája eltérő.

Az is megállapítható, hogy a Magyar Királyi Csendőrségnek a magyar határőrizet megvalósításában mindkét időszakban jelentős feladatai voltak, még akkor is ha az első világháború után szerepe mérséklődött.

A testület határőrizeti feladatainak csökkenése nem a kárpát-medencei belső fejlődés következménye volt. A csendőrség határőrizeti teendőinek mérséklése a trianoni békediktátum következményeiből fakadt, azonban még így is jelentős szerep hárult a testületre.

Jegyzetek:

¹ CSIZMADIA: 101–289. p.

² PARÁDI: *A magyar rendvédelem története*. 79–86. p.

³ 1903/VI. tc.

⁴ GALÁNTAI: 125–134. p.

⁵ PARÁDI: A dualista Magyarország határőrizeti rendszerének kialakulása.

⁶ BENCSIK: 18–25. p.

⁷ 50 341/1891. ME. r. első paragrafusában rendelték el a határszéli csendőrség felállítását. „A személy- és vagyonbiztonsági szolgálat ellátása, a Magyarország és Románia között kötött, s az 1888/XIV. tc. –kel becikkelyezett határegyezmény alapján megállapított egész határvonalon, azaz a Beszterce-Naszód vármegyében fekvő hármass határponttól (triplex confinium) kezdve ezen vármegye, valamint Maros, Torda, Csík, Háromszék, Brassó, Fogaras, Szeben, Hunyad és Krassó-Szörény vármegyék szélén, ezen utóbb nevezett vármegyében fekvő Orsováig, a hola határvonal egyenesen a Dunáig húzódik, közvetlenül az erre külön szervezendő m.kir. csendőrséget illeti, és pedig előjáró tisztjeinek s az érdekelt vármegyei törvényhatóságoknak egyetértő felügyelete alatt.”

⁸ PARÁDI József: *A dualista Magyarország határőrizete 1867-1914*. 6–14. p.

⁹ 1888/XIV. tc.

¹⁰ PARÁDI: *A határszéli csendőrség*.

¹¹ Idem: *A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti feladatai 1891-1914*.

¹² PARÁDI: *Csendőrség a határőrizetben*.

¹³ SZUT-1912

¹⁴ PARÁDI: A Magyar Királyi Pénzügyminisztérium határőrizeti feladatai az Osztrák-Magyar Monarchia magyarországi vám-határain 1867-1914.

¹⁵ Idem: A magyar határőrizet 1867-1945.

¹⁶ Idem: A határszéli csendőrség állambiztonsági feladatai.

¹⁷ Titkos SZUT 1912 V. fejezet: Határszéli szolgálat szabályozása. B.: szolgálat a román, szerb határon. Tikos Függelék.

¹⁸ PARÁDI: A polgári magyar állam első határőrizeti szakszerve a Magyar Királyi Határrendőrség 1906-1914.

¹⁹ V. ö.: 12. sz. jegyzettel, III. köt. *Rendőrség a határőrizetben*. 266. p.

²⁰ 58 320/1912. BM. kr. ; 48 999/1912. BM. kr.

²¹ PARÁDI: Áttérés a háborús határőrizetre az első világháború előtt.

²² Idem: A dualizmus kori magyar pénzügyőrség és a vámhivatalok.

²³ Idem: *A dualista Magyarország pénzügyi szervezeteinek határőrizete 1867-1914*.

²⁴ Idem: *Pénzügyőrség és vámhivatalok a határőrizetben*. 219. p.

²⁵ GÁSPÁR – PARÁDI: A magyar határőrizeti szervek feladatai a katonai határőrizetre történő áttérés időszakában 1912-1914.

²⁶ PARÁDI: A történelmi Magyarország határőrizeti tapasztalatai.

²⁷ Idem: *A magyar állam határőrizete 1920-1941*.

²⁸ ORMOS: *Padovától Trianonig 1919-1920*.

²⁹ A magyar haderő egységeit ikrezték. Ez azt jelentette, hogy minden alakulatból kettő volt egy legális és egy rejtett. A két alakulat sohasem tartózkodott egy helyen. Igyekeztek továbbá a társ fegyveres szervezeteknél elrejtteni olyan alakulatokat, amelyeket a trianoni békediktátum a magyar haderő számára nem engedélyezett. Ilyen volt például a Magyar Királyi Államrendőrség kötelékében a RUSIK (Rendőri Újonc Szakiskola) amelynek a legális feladatát a páncélozott tömegoszlatási járművek kezelőinek a kiképzése alkotta. Rejtett célját pedig a honvédség páncélos szakembereinek az átmentése képezte.

³⁰ PARÁDI: A magyar állam határőrizeti struktúrájának fejlődése a századfordulótól a második világháborúig.

³¹ 23 957/1921. ME. r. ; 28 751/1921. HM. eln. r. ; 1922/VIII. tc.

³² 1 259/1921. HM. r.

³³ 8 289/1920. ME. r.

³⁴ V. ö. 27. sz. jegyzettel

³⁵ PARÁDI: A magyar állam határőrizete a kiegyezéstől a második vh-ig.

³⁶ Idem: A polgári magyar állam határőrizeti szervezetének kialakulása, tevékenységének jellemzői, a két világháború közötti magyar határőrizet változásai.

³⁷ Idem: A magyar állam határőrizete a két világháború között. A magyar határőrizeti struktúra változásai a két világháború között.

³⁸ A Szövetségközi Ellenőrző Bizottság Katonai Ellenőrző Bizottságának magyarországi működését a Nagykövetek Tanácsa 1927. március 31-ei hatállyal szüntette meg. A Népszövetség Tanácsa 1926. július 1-vel megszüntette a népszövetségi főbiztos ellenőrzési jogosultságát is.

³⁹ PARÁDI: Határőrizet és kishatár-forgalom a dualizmus alatt és a két világháború között.

⁴⁰ Idem: A magyar állam határőrizete a két világháború között.

⁴¹ V. ö. 15. sz. jegyzettel

⁴² V. ö. 26. sz. jegyzettel

⁴³ PARÁDI: Határőrizeti metodika a két világháború közötti Magyar Királyságban.

⁴⁴ PARÁDI: A két világháború közötti Magyar Királyság határőrizetében részt vevő szervezetek együttműködése a csempészet elleni küzdelemben.

⁴⁵ 7 000/1922. KM. r. ; 10 640/1939. ME. r. ; 2 540/1940. ME. r. ; 1 730/1941. ME. r. ; 3 750/1943. ME. r.

⁴⁶ PARÁDI: A magyar határőrizet tere a kiegyezéstől a második világháborúig.

⁴⁷ Loc. cit. 131. p.

⁴⁸ V. ö. 27. sz. jegyzettel

⁴⁹ SZUT-1927 ; SZUT-1941

⁵⁰ PARÁDI: Útlevelel és útlevelel ellenőrző szervezetek a két világháború közötti Magyar Királyságban.

⁵¹ V. ö.: 27. sz. jegyzettel, 168–170. p.

A jegyzetekben alkalmazott rövidítések:

MONOGRÁFIÁK

- BENCSIK — BENCSIK Péter: *A magyar utiokmányok története 1867-1945*. Budapest, 2003, Tipico Design /A magyar rendvédelmi szervezetek története./
- CSIZMADIA — CSIZMADIA Andor: *A magyar közigazgatás fejlődése a XVIII. századtól a tanácsrendszer létrejöttéig*. Budapest, 1976, Akadémia Kiadó.
- GALÁNTAI — GALÁNTAI József: *A Habsburg-monarchia alkonya. Osztrák-magyar dualizmus 1867-1918*. Budapest, 1985, Kossuth Kiadó.
- ORMOS: *Padovától Trianonig 1919-1920*. — ORMOS Mária: *Padovától Trianonig 1919-1920*. Budapest, 1984², Kossuth.
- PARÁDI: *A határszéli csendőrség*. — PARÁDI József: *A határszéli csendőrség*. Budapest, 1984, Határőrség.
- PARÁDI: *A dualista Magyarország pénzügyi szervezeteinek határőrizete 1867-1914*. — PARÁDI József: *A dualista Magyarország pénzügyi szervezeteinek határőrizete 1867-1914*. Budapest, 1987, Határőrség.
- PARÁDI: *A magyar rendvédelem története*. — PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris.
- PARÁDI: *Pénzügyőrség és vámhivatalok a határőrizetben*. — PARÁDI József: *Pénzügyőrség és vámhivatalok a határőrizetben*. Budapest, 2003, Tipico Design. 219 p. HU-ISBN 963 7623 30 2 /Rendvédelem a határokon a XIX-XX. században, 1./
- PARÁDI: *Csendőrség a határőrizetben*. — PARÁDI József: *Csendőrség a határőrizetben*. Budapest, 2003, Tipico Design. 186 p. HU-ISBN 963 7623 31 0 /Rendvédelem a határokon a XIX-XX. században, 2./

TANULMÁNYOK

- GÁSPÁR – PARÁDI: A magyar határőrizeti szervek feladatai a katonai határőrizetre történő áttérés időszakában 1912-1914. — GÁSPÁR László – PARÁDI József: A magyar határőrizeti szervek feladatai a katonai határőrizetre történő áttérés időszakában 1912-1914. *Zrínyi Miklós Katonai Akadémia Közleményei*, XXX. évf. (1987) 134. sz. 131–151. p.
- PARÁDI: A dualista Magyarország határőrizeti rendszerének kialakulása. — PARÁDI József: A dualista Magyarország határőrizeti rendszerének kialakulása. *Belügyi Szemle*, XXX. évf. (1982) 10. sz. 44–51. p.
- PARÁDI: A polgári magyar állam első határőrizeti szakszerve a Magyar Királyi Határrendőrség 1906-1914. — PARÁDI József: A polgári magyar állam első határőrizeti szakszerve a Magyar Királyi Határrendőrség 1906-1914. *Hadtörténelmi Közlemények*, XCIX. évf. (1986) 3. sz. 541–570. p.
- PARÁDI: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti feladatai 1891-1914. — PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti feladatai 1891-1914.. *Hadtörténelmi Közlemények*, CI. évf. (1988) 1. sz. 56–92. p.
- PARÁDI: A Magyar Királyi Pénzügyminisztérium határőrizeti feladatai az Osztrák-Magyar Monarchia magyarországi vámhatárain 1867-1914. — PARÁDI József: A Magyar Királyi Pénzügyminisztérium határőrizeti feladatai az Osztrák-Magyar Monarchia magyarországi vámhatárain 1867-1914. *Hadtörténelmi Közlemények*, CII. évf. (1989) 2. sz. 177–196. p.
- PARÁDI: Áttérés a háborús határőrizetre az első világháború előtt. — PARÁDI József: Áttérés a háborús határőrizetre az első világháború előtt. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)* IV. évf. (1994) 5. sz. 13–17. p. A tanulmány korábbi változata 1993. szeptember 21-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferencia sorozatnak a „Háború, forradalom, trianon” című V. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: A polgári magyar állam határőrizeti szervezetének kialakulása, tevékenységének jellemzői, a két világháború közötti magyar határőrizet változásai. — PARÁDI József: A polgári magyar állam határőrizeti szervezetének kialakulása, tevékenységének jellemzői, a két világháború közötti magyar határőrizet változásai. *Határőrségi Tudományos Közlemények*, (1994) 1. sz. 4–23. p.
- PARÁDI: Határőrizeti metodika a két világháború közötti Magyar Királyságban. — PARÁDI József: Határőrizeti metodika a két világháború közötti Magyar Királyságban. *Rendészeti Tanulmányok*, (1994) 2. sz. 84–126. p.
- PARÁDI: A magyar állam határőrizete a két világháború között. A magyar határőrizeti struktúra változásai a két világháború között. — PARÁDI József: A magyar állam határőrizete a két világháború között. A magyar határőrizeti struktúra változásai a két világháború között. *Főiskolai Figyelő Plusz*, V. évf. (1994) 4. sz. 391–404. p.
- PARÁDI: A magyar állam határőrizete a két világháború között. — PARÁDI József: A magyar állam határőrizete a két világháború között. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)* V. évf. (1995) 6. sz. 64–75. p. A tanulmány korábbi változata 1994 októberében Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferencia sorozatnak a „A két világháború közötti Magyar Királyság rendvédelme” című VI. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: A magyar határőrizet 1867-1945. — PARÁDI József: A magyar határőrizet 1867-1945. *Határőrségi Tanulmányok*, (1997) 1. sz. különszám. 11–35. p.
- PARÁDI: A dualizmus kori magyar pénzügyorség és a vámhivatalok. — PARÁDI József: A dualizmus kori magyar pénzügyorség és a vámhivatalok. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)* VIII. évf. (1998) 9. sz. 82–85. p. A tanulmány korábbi változata 1997. szeptember 23-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferencia sorozatnak a „Gazdasági rendvédelmünk a XIX-XX. században” című IX. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: A magyar állam határőrizeti struktúrájának fejlődése a századfordulótól a második világháborúig. — PARÁDI József: A magyar állam határőrizeti struktúrájának fejlődése a századfordulótól a második világháborúig. *Határőrségi tanulmányok*, (1999) 5. sz. különszám, 27–48. p.
- PARÁDI: Határőrizet és kishatárforgalom a dualizmus alatt és a két világháború között. — PARÁDI József: Határőrizet és kishatárforgalom a dualizmus alatt és a két világháború között. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)* X. évf. (2000) 11. sz. 42–53. p. A tanulmány korábbi változata 1999. április 20-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferencia sorozatnak a „Szabad mozgás a Kárpát-medencében” című XI. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: A két világháború közötti Magyar Királyság határőrizetében részt vevő szervezetek együttműködése a csempészet elleni küzdelemben. — PARÁDI József: A két világháború közötti Magyar Királyság határőrizetében részt vevő szervezetek együttműködése a csempészet elleni küzdelemben. In BERTA Gyula (szerk.): *Somogy megyei rendvédelem-történeti szimpozion 2001-2002*. Kaposvár, 2002, Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság, 49–53. p. A tanulmány korábbi változata 2002 szeptemberében Kaposváron hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság „Dél Pannon Rendvédelem-történeti Napok” című szimpozion sorozatának 2002. évi rendezvényén. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

- PARÁDI: A történelmi Magyarország határőrizeti tapasztalatai. — PARÁDI József: A történelmi Magyar-ország határőrizeti tapasztalatai. In MEZEY Barna (szerk.): *Eckhart Ferenc emlékkönyv*. Budapest, 2004, Gondolat Kiadó, 357–358. p. /Jogtörténeti értekezések, 28./
- PARÁDI: A magyar állam határőrizete a kiegyezéstől a második vh-ig. — PARÁDI József: A magyar állam határőrizete a kiegyezéstől a második vh-ig. In BODA József (szerk.): *A magyar polgári rendvédelem a XIX-XX. században. A magyar büntetés-végrehajtás, csendőrség, határőrség, koronaőrség, rendőrség, vám- és pénzügyőrség*. Budapest, 2004, Belügyminisztérium Nemzetközi Oktatási Központ – Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Alapítvány 74–109. p. A tanulmány korábbi változata 2003. nyarán Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Alapítvány által szervezett magyar rendvédelem-történeti témájú nyári szabadegyetemen. A tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: A határszéli csendőrség állambiztonsági feladatai. — PARÁDI József: A határszéli csendőrség állambiztonsági feladatai. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* XI. évf. (2005) 14. sz. 91–94. p. A tanulmány korábbi változata 1999 februárjában Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság Csendőrség-történeti Szakosztálya által szervezett tudományos rendezvénysorozat szimpozionján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: A magyar határőrizet tere a kiegyezéstől a második világháborúig. — PARÁDI József: A magyar határőrizet tere a kiegyezéstől a második világháborúig. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* XII. évf. (2007) 15. sz. 125–138. p. a tanulmány korábbi változata 2005. augusztus 27-én a szlovéniai Lendván hangzott el a Hajnal István kör által szervezett tudományos konferencián a publikált tanulmány az előadás javított bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: Útlevel és útlevel ellenőrző szervezetek a két világháború közötti Magyar Királyságban. — PARÁDI József: Útlevel és útlevel ellenőrző szervezetek a két világháború közötti Magyar Királyságban. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* XII. évf. (2007) 15. sz. 160–169. p. A tanulmány korábbi változata 2001. november 6-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferencia sorozatnak a „Az európai és a magyar rendvédelem a XIX-XX. században” című XV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- SZABÁLYZATOK**
- SZUT-1912 — *Utasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1912, s. n.
- SZUT-1927 — *Szervezeti és Szolgálati Utasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1927, s.n.
- SZUT-1941 — *Szervezeti és Szolgálati Utasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1941, Stádium Sajtóvállalat.
- KÉZIRATOK**
- PARÁDI: *A dualista Magyarország határőrizete 1867-1914*. — PARÁDI József: *A dualista Magyarország határőrizete 1867-1914*. Bölcsészdoktori disszertáció (ELTE BTK). Kézirat. Budapest, 1984.
- PARÁDI: *A magyar állam határőrizete 1920-1941*. — PARÁDI József: *A magyar állam határőrizete 1920-1941*. Hadtudományi kandidátusi értekezés. (MTA). Kézirat. Budapest, 1990.
- JOGSZABÁLYOK**
- 1888/XIV. tc. — 1888/XIV. tc. az Osztrák-Magyar Monarchiának Romániával, a Monarchia két állama és Románia közt fennforgott határvillongások kiegyenlítése végett a határvonal újabb megállapítása és azzal kapcsolatos kérdések szabályozása tárgyában kötött, s Bukarestben 1887. évi december 7-én november 25-én aláírt nemzetközi egyezmény becikkelyezéséről.
- 1903/VI. tc. — 1903/VI. tc. az útlevelügyről.
- 1922/VIII. tc. — 1922/VIII. tc. a Magyar Királyi Vámőrség, a Magyar Királyi Pénzügyőrség létszámának, kiegészítési módjának és felfegyverzésének megállapítása tárgyában.
- 50 431/1891. BM. r. — 50 431/1891. BM. r. az 1888/XIV. tc.-kel becikkelyezett magyar-román határegyezmény alapján kiadott határőrizeti utasítás tárgyában.
- 48 999/1912. BM. kr. — 48 999/1912. BM.kr. a határszéli külszolgálat átvétele a Magyar Királyi Csendőrség által.
- 58 320/1912. BM. kr. — 58 320/1912. BM.kr. a határrendőri külszolgálat ellátása a határrendőrségi őrségek megszüntetésével.
- 8 289/1920. ME. r. — 8 289/1920. ME. r. a határforgalmi katonai felügyelő kinevezéséről.
- 1 259/1921. HM. r. — 1 259/1921. HM. r. szigorúan bizalmas utasítás a Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálatára vonatkozóan.
- 23 957/1921. ME. r. — 23 957/1921. ME. r. 1922/VIII. tc. végrehajtása tárgyában.
- 28 751/1921. HM. eln. r. — 28 751/1921. HM. eln. r. 1922/VIII. tc. végrehajtása tárgyában.
- 7 000/1922. KM. r. — 7 000/1922. KM. r. egyes termékek határmenti területeken történő tárolásának szabályozása tárgyában.

- 10 640/1939. ME. r. — 10 640/1939. ME. r. a 7 000/1922. KM. r. egyes termékek határmenti területeken történő tárolásának szabályozása módosításának tárgyában.
- 2 540/1940. ME. r. — 2 540/1940. ME. r. a 7 000/1922. KM. r. egyes termékek határmenti területeken történő tárolásának szabályozása módosításának tárgyában.
- 1 730/1941. ME. r. — 1 730/1941. ME. r. a 7 000/1922. KM. r. egyes termékek határmenti területeken történő tárolásának szabályozása módosításának tárgyában.
- 3 750/1943. ME. r. — 3 750/1943. ME. r. a 7 000/1922. KM. r. egyes termékek határmenti területeken történő tárolásának szabályozása módosításának tárgyában.

Mellékletek jegyzéke:

<i>I. sz. melléklet</i>	
A Magyar Királyság rendvédelmi és rendészeti testületei a határőrizeti feladatokat ellátó személyi állomány a XX. század elején.	85
<i>II. sz. melléklet</i>	
A határok őrizetét végrehajtó Magyar Királyi Csendőrség személyi állományának megoszlása 1920.	86
<i>III. sz. melléklet</i>	
A határőrzés területe és a végrehajtó szervek elhelyezkedésének elvi vázlata a két világháború közötti időszakban.	86
<i>IV. sz. melléklet</i>	
A Magyar Királyság államhatárának őrzésében részt vevő fegyveres testületek személyi állományának viszonylatonkénti elhelyezkedése 1937. és 1941.	87
<i>V. sz. melléklet</i>	
A Magyar Királyi Csendőrség határmelléki erői a területvisszacsatolások előtt.	87
<i>VI. sz. melléklet</i>	
A Magyar Királyi Csendőrség határmenti erői a területvisszacsatolások után.	89

I. sz. melléklet

A Magyar Királyság rendvédelmi és rendészeti testületei a határőrizeti feladatokat ellátó személyi állomány a XX. század elején.

A határőrizetben részt vevő szervek	A személyi állománynak		Összesen:
	a szerb-román határon	az örökös tartományok irányában	
	állomásozó része		
Magyar Királyi Határrendőrség	180 (6,03 %)	271 (9,09 %)	451 (15,12 %)
Határszéli Csendőrség	1 052 (35,25 %)		1052 (35,25 %)
A Magyar Királyi Pénzügyőrség határőrizetben részt vevő erői	300 (10,06 %)	299 (10,02 %)	599 (20,08 %)
Vámhivatalok	251 (8,41 %)	–	251 (8,41 %)
Vesztegintézetek	39 (1,30 %)	–	39 (1,30 %)
Egészségügyi állomások	36 (1,20 %)	36 (1,20 %)	72 (2,40 %)
Rév hivatalok	–	70 (2,35 %)	70 (2,35 %)
A határszéli erdőhatóságok fegyveres tagjai	200 (6,72 %)	250 (8,37 %)	450 (15,09 %)
Összesen:	2058 (68,97 %)	926 (31,03 %)	2984 (100,00 %)

Forrás: PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris. 284. p.

II. sz. melléklet

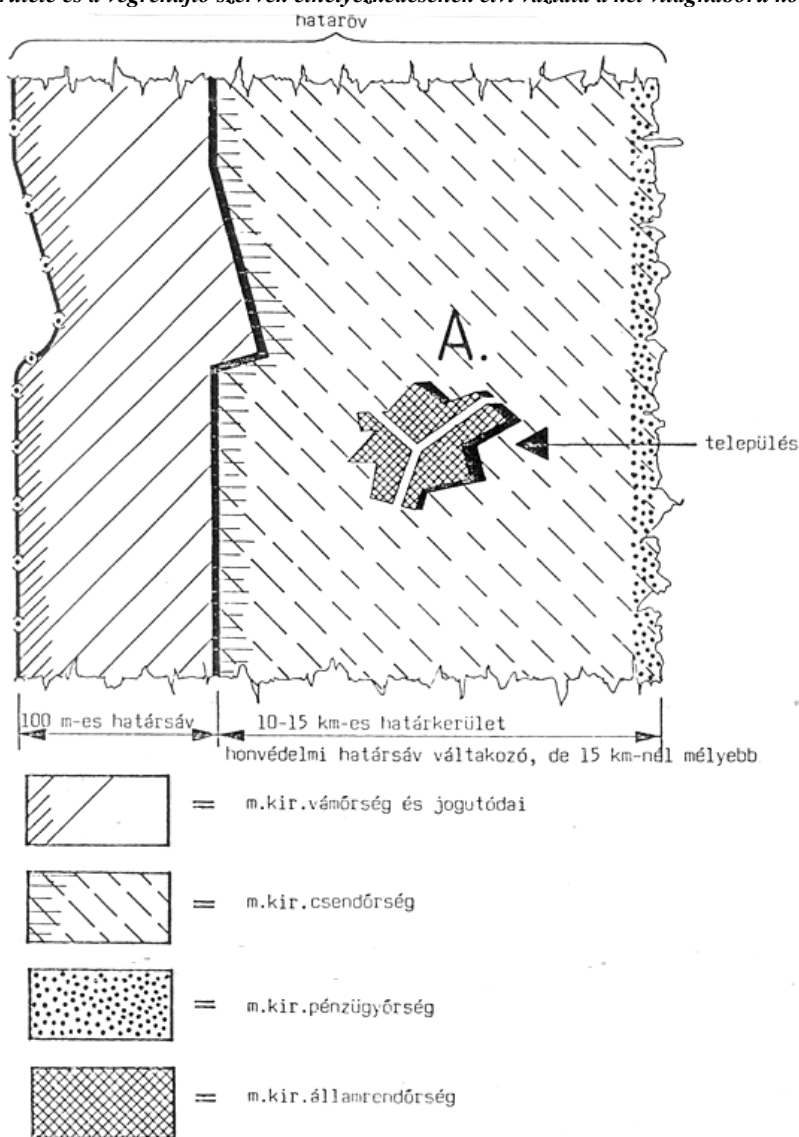
A határok őrzését végrehajtó Magyar Királyi Csendőrség személyi állományának megoszlása 1920.

Személyi állomány (csak legénységi)	Budapest 170 km	Székesfehérvári 75 km	Szombathelyi 380 km	Kaposvári 180 km	Szegedi 260 km	Debreceni 360 km	Miskolci 190 km	Összesen 1 615 km
	Katonai körlet parancsnokságok	A katonai körletek ideiglenes határszakaszai – kerekített érték						
Hivatásos csendőr	160	60	205	180	450	590	230	1 875
Pótcsendőr	200	90	–	200	650	210	260	1 610
Vezénylendő pótcsendőr	440	80	–	520	200	1 000	360	2 600
Határőr zászlóaljbeli legénység	–	–	3 240	–	–	–	–	3 240
Összesen	800	230	3 445	900	1 300	1 800	850	9 325

Forrás: PARÁDI József: *A magyar állam határőrzete 1920-1941*. Hadtudományi kandidátusi értekezés. (MTA). Kézirat. Budapest, 1990. 270. p.

III. sz. melléklet

A határőrzés területe és a végrehajtó szervek elhelyezkedésének elvi vázlata a két világháború közötti időszakban.

Forrás: PARÁDI József: *A magyar állam határőrzete 1920-1941*. Hadtudományi kandidátusi értekezés. (MTA). Kézirat. Budapest, 1990. 493. p.

A Magyar Királyság államhatárának őrzésében részt vevő fegyveres testületek személyi állományának viszonylatonkénti elhelyezkedése 1937. és 1941.

A területgyarapítások előtt	viszonylat	Csehszlovák Köztársaság	Román Királyság	Jugoszláv Királyság	Oszták Köztársaság	Összesen
	testület		546 km	429,5 km	693 km	448,5 km
	M. Kir. Vámórség 1932 előtt	1 456 fő	691 fő	1 072 fő	821 fő	4 040 fő
	M. Kir. Határőrség 1937-ben	3 474 fő	1 139 fő	1 679 fő	1 013 fő	7 314 fő
	M. Kir. Államrendőrség	600 fő	130 fő	450 fő	460 fő	1 640 fő
	M. Kir. Csendőrség	951 fő	556 fő	252 fő	349 fő	2 108 fő
	M. Kir. Pénzügyőrség	270 fő	180 fő	152 fő	223 fő	825 fő
	Összesen 1932 előtt	3 277 fő	1 547 fő	1 926 fő	1 853 fő	8 413 fő
	Összesen 1937-ben	5 293 fő	2 004 fő	2 533 fő	2 045 fő	12 887 fő

A társ fegyveres szervek személyi állománya határőrizetbe bevonható részének kiszámítási alapját a határvon, illetve a határsáv területén elhelyezkedő csapatok képezték.

Gyakorlatilag az összes bevonható erőt soha nem vették számba, csupán kisebb létszámokat helyenként és időnként.

A területgyarapítások után	viszonylat	Szlovák Köztárs.	lengyel, szovjet ill. német visz.	Román Királyság	Független Horvát Állam	Szerbia	Német Birod.	Összesen
	testület		657 km	439 km	1 008 km	430 km	359 km	492 km
	M. Kir. Honv. Határvadászok	2 284 fő	875 fő	2 594 fő	1 559 fő	1 238 fő	925 fő	9 475 fő
	M. Kir. Rendőrség	1 090 fő	190 fő	1 090 fő	70 fő	360 fő	410 fő	3 210 fő
	M. Kir. Csendőrség	1 098 fő	600 fő	3 652 fő	795 fő	590 fő	660 fő	7 395 fő
	M. Kir. Pénzügyőrség	413 fő	163 fő	1 059 fő	254 fő	302 fő	367 fő	2 558 fő
	Összesen	4 885 fő	1 828 fő	8 394 fő	2 678 fő	7 490 fő	2 362 fő	22 628 fő

Forrás: PARÁDI József: *A magyar állam határőrizete 1920-1941.* Hadtudományi kandidátusi értekezés. (MTA). Kézirat. Budapest, 1990. 494. p.

A Magyar Királyi Csendőrség határmelléki erői a területvisszacsatolás előtt.

Kerület	Osztály	Szárnny	Szakasz	Őrs határvonban	Őrs a határvonal mellett
I. Budapest	Balassagyarmat	B.gyarmat	B.gyarmat	Balassagyarmat, Drégelypalánk, Érsekvadkert, Nagyoroszi	Balassagyarmat, Drégelypalánk, Érsekvadkert
			Szécsény	Szécsény, Kudany, Ipolytarnóc, Karancsság	Szécsény, Ipolytarnóc, Ludány
		Salgótarján	Salgótarján	Somoskőújfalu, Cered, Karancskesz, Baglyasalja	Somoskőújfalu, Cered, Karancskesz
			Nagyvarasd	Nagyvarasd, Szob, Vámosmikola, Nagyborzsöny, Kemence	Szob, Vámosmikola, Nagyborzsöny, Kemence
II. Székesfehérvár	Győr	Győr	Győr	Győr, Hédervár, Győrszentiván, Öt-tővény	Győr, Hédervár
			Győrszent-márton	Gönyü, Bőnyréralap	Gönyü
		Esztergom	Esztergom	Esztergom, Tokod-Altáró, Nyerges-újfalu, Süttő, Szőny, Ács, Dorog, Csolnok-Augusztatelep, Bajna, Tata, Nagyigmánd, Mócsa, Bábolna, Magyaróvár	Esztergom, Tokod-Altáró, Nyergesújfalu, Süttő, Ács, Szőny

Kerület	Osztály	Szárny	Szakasz	Őrs határövében	Őrs a határvonal mellett	
III. Szombathely	Szombathely	Szombathely	Szombathely	Kőszeg, Torony, Ják	Kőszeg, Torony, Ják	
		Szentgothard	Szentgothard	Szentgothard, Rátót, Őriszentpéter, Felsőszölnök, Szomoróc, Ivánc	Szentgothard, Rátót, Őriszentpéter, Felsőszölnök, Szomoróc	
			Körmend	Pinkaminszent	–	
	Sopron	Sopron	Sopron	Sopronbánfalva, Brennbergbánya, Fertőrákos, Nagycenk, Balf	Sopronbánfalva, Brennbergbánya, Fertőrákos, Nagycenk, Balf	
			Csepreg	Csepreg, Lövő	Csepreg, Lövő	
		Csorna	Csorna	Cseppusza	Cseppusza	
			Kapuvár	Kapuvár, Fertőszentmiklós, Eszterháza	Kapuvár	
	Zalaegerszeg	Zalaegerszeg	Lenti	Lenti, Csesztreg, Szentgyörgyvölgy	Lenti, Csesztreg, Szentgyörgyvölgy	
		Nagykanizsa	Nagykanizsa	Murakeresztúr	Murakeresztúr	
			Letenye	Letenye, Kerkaszentmiklós	Letenye, Kerkaszentmiklós	
IV. Pécs	Pécs	Mohács	Mohács	Mohács, Nagynyárád, Margittasziget, Németbóly	Mohács Nagynyárád, Margittasziget	
		Siklós	Siklós	Drávaszabolcs, Vajszló, Beremend, Siklós	Drávaszabolcs, Beremend, Vajszló	
			Szentlőrinc	Sellye	Sellye	
			Villány	Villány, Magyarbóly, Bezedek	Villány, Bezedek, Magyarbóly	
	Kaposvár	Csurgó	Csurgó	Zákány, Berzence, Csurgó	Zákány, Berzence	
			Nagyatád	Vízvár	Vízvár	
		Szigetvár	Szigetvár	Drávafook	Drávafook	
			Barcs	Barcs, Babócsa, Lakócsa	Barcs, Babócsa, Lakócsa	
	V. Szeged	Kecskemét	Baja	Gara	Gara, Katymár, Hercegszántó, Bácsbokod	Gara, Katymár, Hercegszántó
				Bácsalmás	Bácsmadaras, Kunbaja, Bácsalmás	Bácsmadaras, Kunbaja
Jánoshalma				Tompa	Tompa	
Szentés		Szeged	Szeged	Szeged	Szeged	
			Makó	Makó	Makó, Apátfalva	Makó, Apátfalva
		Kiszombor		Kiszombor, Szőreg, Kübekháza, Deszk	Kiszombor, Szőreg, Kübekháza	
		Mezőhegyes	Mezőhegyes, Csanádpalota, Pitvaros	Mezőhegyes, Csanádpalota		
Gyula		Battonya	Battonya	Battonya, Dombegyháza, Kevermes, Kunágota	Dombegyháza, Kevermes, Battonya	
			Elek	Elek	Elek	
Gyula		Gyula	Gyula, Gyulavári, Kétegyháza, Doboz, Tótkomlós	Gyula, Gyulavári		
VI. Debrecen	Debrecen	Berettyóújf.	Derecske	Pocsaj, Nagyléta, Bagamér, Vámospércs, Hajdúsámson, Hosszúpályi	Pocsaj, Nagyléta, Bagamér	
			Komádi	Komádi	Biharkeresztes, Berekböszörmény, Komádi, Nagykereki, Biharugra	Biharkeresztes, Berekböszörmény, Nagykereki, Biharugra
				Sarkad	Sarkad, Kötégyán, Mezőgyán	Kötégyán, Sarkad, Mezőgyán
				Okány	Geszt, Zsadány	Geszt
	Nyíregháza	Nyírbátor	Nyírbátor	Nyírbátor, Ibrány	Nyírbátor	
			Nyíradony	Nyírábrány, Nyírbéltek, Nyíracásd	Nyírábrány, Nyírbéltek	
	Mátészalka	Mátészalka	Mátészalka	Nagyecsed, Pocsalma, Csenger	Nagyecsed, Csenger, Pocsalma	
			V.namény	Barabár, Tarpa, Vásárosnamény	Barabás, Tarpa	
			Fehérgyarm.	Szatmárcseke, Kölcse, Gacsály	Szatmárcseke, Gacsály	
		Kisvárd	Mándok	Záhony, Nagykőnya, Tornyospálca, Mándok, Gyüre	Kölcse, Nagylőnya, Záhony	
VII. Miskolc	Miskolc	Ózd	Ózd	Ózd, alsóhangony, Királd	Ózd, Alsóhangony	
			Putnok	Bánréve, Ragály, Putnok, Rudabánya	Bánréve, Ragály	
	Sátoraljaújhely	S.aljaújhely	Sátoraljaújhely	Sátoraljaújhely, Mikóháza, Vajdácsk, Pácín	Sátoraljaújhely, Vajdácsk, Mikóháza, Pácín	
			Sárospatak	Ricse, Zemplénagárd, Sárospatak	Zemplénagárd, Ricse	
			Szikszó	Bodvaszilás, Szin	Bodvaszilás, Szin	
		Szikszó	Gönc	Gönc, Pálháza, Hollóháza, Krasznokvajda, Hejce	Gönc, Hollóháza, Pálháza, Krasznokvajda, Garadna	

Kerület	Osztály	Szárny	Szakasz	Őrs határővben	Őrs a határvonal mellett
7	15	27	51	169	123

Forrás: PARÁDI József: A magyar állam határőrizete 1920-1941. Hadtudományi kandidátusi értekezés. (MTA). Kézirat. Budapest, 1990. 540–543. p.

VI. sz. melléklet

A Magyar Királyi Csendőrség határmelléki erői a területvisszacsatolások után.

Kerület	Osztály	Szárny	Szakasz	Őrs határővben	Őrs a határvonal mellett
II. Székesfehérvár	Győr	Győr	Győr	Mosonmagyarórvár, Lébény, Kisbodak	Hegyeshalom, Rajka, Mosonszentjános, Mosonszolnok, Oroszvár
	Komárom	Komárom	Komárom	Felbár, Lég	Somorja, Nagymagyar
		Érsekújvár	Érsekújvár	Érsekújvár, Tótmegyer, Udvard, Vágfarkassd, Felsőszeli, Jóka, Nemeskossuth	Komját, Nagysurány, Tardosked, Vágsellye, Tornóc, Galánta, Diószeg, Szenc
	Léva	Léva	Alsópél, Oroszka, Nagysalló, Zseliz, Óhaj	Léva, Nagykalna, Verebély	
III. Szombathely	Szombathely	Szombathely	Szombathely	Acsád, Vér, Egyházaskörök	
		Sopron	Sopron	Iván, Csorna, Himód, Fertőszentmiklós	Fertőrákos, Kópháza, Brennbergbánya, Sopronbánfalva, Lövvő, Nagycenk, Csepreg, Bősárkány, Eszterháza
		Muraszomb.	Muraszomb.	Muraszombat, Péterhegy, Tótkeresztúr, Pártosfalva, Óriszentpéter, Kercaszomor	Vashidegkút, Csendlak, Szarvaslaka, Seregháza, Felsőlendva, Felsőszőlők, Szentgotthard, Csörönök
	Zalaegerszeg	Zalaegerszeg	Zalaegerszeg	Szentgyörgyvölgy, Alsólendva, Lendvavásárhely, Csesztreg, Nova, Lenti, Páka	Belatinc
		Nagykanizsa	Nagykanizsa	Gelse, Tornyiszentmiklós, Bázakerettye, Bánokszentgyörgy, Letenye, Szepetnek, Kotor, Muracsány, Muragárdony, Muraszerdahely	Légrád, Alsódomború, Perlak, Csáktornya, Siridóvár, Drávavásárhely
IV. Pécs	Pécs	Pécs	Pécs	Pellérd, Szabadszentmihály, Véménd, Máriakéménd, Dunaszekcső, Egerág, Siklós, Diósvizlő, Baksa	Drávaszabolcs, Vajszló, Sellye
		Mohács	Mohács	Mohács, Dályok, Németboly, Vilmány, Magyarboly, Laskó, Pálmónostor, Hercegszöllős, Kiskőszeg	Beremend, Dárda, Kiácsfalu, Petárda, Kopács
		Szigetvár	Szigetvár	Szigetvár, Németlad, Nagydobsza, Dencsháza, Szulok, Csokonyavisonta	Drávafok, Babócsa, Barcs, Lakocsa
	Kaposvár	Kaposvár	Kaposvár	Nagyatád, Somogyaszob, Felsőseged, Lábod	Vízvár
		Marcali	Marcali	Curgó, Inke, Iharosberény, Somogy-szentmiklós	Zákány, Berzenca
Szekszárd	Szekszárd	Szekszárd	Bátaszék, Bata		
V. Szeged	Szentes	Makó	Makó	Pitvaros, Földeák, Püspökléle, Tápé, Horgos, Pusztamérges, Sándorfalva, Algyő	Makó, Apátfalva, Csanádpalota, Kiszombor, Szőreg, Kübekháza, Deszk
	Zombor	Zombor	Zombor	Zombor, Regöcs, Hercegszántó, Nagybaracska, Bezdán, Őrszállás, Csonoplya, Ószivác, Apatin, Monostorszeg, Sztapár, Hódság, Pincéd, Bacs	Szond, Gombos, Vajszka
		Szabadka	Szabadka	Szabadka, Kelebia, Tompa, Bajmok, Baja, Bácsbokod, Felsőszentiván, Bácsalmás, Katymár, Madaras, Jánosfalva, Mélykút	
	Újvidék	Újvidék	Újvidék	Újvidék, Bácsstóváros, Szépliget, Petróc, Temerin, Ókér, Kula, Újverbász, Torzsa, Cservenka, Zsablya, Csurog	Ófutak, Palánka, Dunabökény, Káty, Dunagálos, Tittel, Sajkásszentiván, Mózor, Nádajla, Felsőkabbol, Sajkásgyörgye

Kerület	Osztály	Szárny	Szakasz	Őrs határövében	Őrs a határvonal mellett
-	-	Zenta	Zenta	Bácstopolya, Bácskossuthfalva, Bácsfeketehely, Kishegyes, Csantavér, Szenttamás	Zenta, Manonos, Oromhegyes, Ada, Mohol, Óbecse, Péterréve, Bácsföldvár
VI. Debrecen	Debrecen	Berettyóújf.	Berettyóújf.	Biharkeresztes, Berekböszörmény, Pocsaj, Komádi, Sarkad, Biharugra, Zsadány, Okány	Kötegyán, Cséffa, Nagyszalonta
	Szolnok	Gyula	Gyula	Doboz, Kétegyháza, Újkígyós, Békés	Gyula, Gyulavár
		Orosháza	Orosháza	Tótkomlós, Medgyesháza, Almáska-marás, Mezőkovácsháza, Kunágota, Magyarbánhegyes, Csanádapáca	Battonya, Dombegyháza, Kevermes, Elek, Mezőhegyes
VII. Miskolc	Miskolc	Miskolc	Miskolc	Ónod	
		Ózd	Ózd	Bánréve, Hangony	
	Eger	Rimaszombat	Rimaszombat	Ajnácskő, Feled, Rimaszéc, Tornalja, Szilice	Rimaszombat, Osgyán, Bátka, Krasznahorkaváralja, Rozsnyó, Pelsőc, Jolsva, Harpács
	Balassagyarmat	B.gyarmat	B.gyarmat	Balassagyarmat, Érsekvadkert, Ipolytarnóc, Cserhátsurány, Nagyoroszi, Diósjenő, Ipolyság, Ipolyszakállós, Ipolypásztó, Ipolyvisk	Zsély, Csáb, Ipolynyék, Déménd, Palást,
		Salgótarján	Salgótarján		Losonc, Vilke, Csalár
VIII. Kassa	Kassa	Kassa	Kassa	Nagyida, Szepsi, Semse, Jablonca, Bodvaszilás, Szin	Garbóc, Bogdány, Kassa, Eszkáros, Pálháza, Jászó, Torna
		S.aljaújhely	S.aljaújhely	Sátoraljaújhely	Alsómihályi, Bodzásújlak, Nagykövesd
	Ungvár	Ungvár	Ungvár	Ungvár, Ökemence, Sziurte, Csap, Örös, Ordarma, Királyhelme, Tiba, Nagyszelmenc	Szobránc, Nagykapos, Remetevasvár, Deregnő, Tenke
		N.berezna	N.berezna	Nagyberezna, Ublya, Csernomoldva, Csontos, Lyuta, Percseny, Bercsényifalva, Poroskó, Turjaremete	Utcás, Taksány, Nagypolány, Malomrét, Uzsok
	Beregszász	Beregszász	Beregszász	Dolma, Kovácsrét, Bilke, Ilosva, Hátmege	
		Nagyszőlős	Nagyszőlős	Nagyszőlős, Tiszaújlak, Tiszabökény, Salánk, Magyarkomját, Nagyrákócz, Felsőveresmart, Nagytarna, Turc, Túrterebes, Feketeardó, Halmi, Királyháza	
		Munkács	Munkács	Frígyesfalva, Szolyva, Polena, Szentmiklós	Alsóverceke, Volóc, Zsdenyova
	Máramarossziget	Máramarossziget	Máramarossziget	Máramarossziget, Rónaszék, Bárdfalva, Hernecs, Aknasugatag, Aknaszlatina, Hosszúmező, Técs, Visk, Alsóapsa, Irhóc, Alsóneresznice, Dombó, Taracköz, Felsőapsa	Királymező, Németmokra
		Huszt	Huszt	Huszt, Szekleence, Bustyaháza, Kövesliget, Talaborfa, Alsókalocsa, Lípese, Alsóbisztra, Ökörmező	Alsószinevér, Pilinec, Majdánka
		Felsővisó	Felsővisó	Majszi, Petrova, Dragomérfalva, Izaszacsal, Rozális, Szurdok, Trebusafejérpatak, Rahó, Tiszaborkút, Nagybocksó, Gyertyánliget	Felsővisó, Borsa, Havasmező, Tiszabogdány, Körösmező
IX. Kolozsvár	Kolozsvár	Kolozsvár	Kolozsvár	Bonchida, Felsőzsuk, Kajántó, Kolozsborsa, Páncélcseh, Magyarfordorháza	Kolozsvár, Magyarkakus, Gyalu, Apahida, Kolozs, Gyulatelek
		Bánffihunyad	Bánffihunyad	Alsófüld, Váralmás, Középlak, Magyarzsombor, Kissebes, Csucs, Egeres, Hidalmás, Nagyesküllő, Magyarnádas, Drag, Nádasszentmihály	Bánffihunyad, Köröső
	Nagyvárad	Nagyvárad	Nagyvárad	Nagyvárad, Biharpüspöki, Köröstarján, Nagykereki, Élesd, Nagybaród, Körösgégyén, Margitta, Berettyószéplak, Papfalva, Feketeerdő, Felsőderna, Micske, Székelyhíd, Bihar-diószeg, Szentjobb, Nagyléta, Bihar	Félixfürdő, Mezőtelegd, Fugyivásárhely, Váradles, Cecke, Rév, Barátka, Jádremete

Kerület	Osztály	Szárny	Szakasz	Őrs határövében	Őrs a határvonal mellett
I	Szatmárnémeti	Nagybánya	Nagybánya	félegyháza, Magymádfalva, Szóvárhegy, Szalárd	
				Nagybánya, Alsófermezely, Kapnikbánya, Misztófalú, Nagysomkút, Kővárhosszúfalva, Nagynyíres, Erdőszáda, Kápolnokmonostor, Avasújvár, Avasfelsőfalva, Bikszád, Komorzán	
	Dés	Dés	Dés	Dés, Pecsétszeg, Retteg, Négerfalva, Alparét, Bálványosváralja, Kackó, Magyarláros, Sztrojkafalva, Oláhláros, Felsőszöcs, Erzsébetbánya, Nagyilonda, Semesnye, Léka, Ködmönös, Galgó	
		Szamosújvár	Szamosújvár	Szamosújvár, Nagyiklód, Szék, Esztény, Kékes, Szentmárton, Szépkönyérszentmárton, Bethlen, Nagdebrek, Ispánmező, Apanagyfalva, Sajómagyaros	Cege, Búza
	Zilah	Zilah	Zilah	Zilah, Szilágygörcsön, Szilágyballa, Vármező, Aldegregy, Zsibó, Szurduk, Csákiigorbó, Nagygoroszló, Szamosudvarhely, Szilágycseh, Sülecmed, Szilágyillésfalva, Egerhát, Felsőszivágy	
		Sz.somlyó	Sz.somlyó	Szilágysomlyó, Szilágynagyfalva, Kémer, Ipp, Halmosd, Kraszna, Alsóvalkó, Csizér	
X. Marosvásárhely	Marosvásárhely	M.vásárhely	M.vásárhely	Marosvásárhely, Marosszentgyörgy, Mezőcsávás, Erdőszentgyörgy, Makfalva, Nyárádszereda, Nyárádmagyaros, Szováta, Nyárádremete	Mezőörményes, Mezőrűcs, Mezőbánd, Ákosfalva, Medgyesfalva, Balavásár, Bordos
		Szászrégen	Szászrégen	Szászrégen Bátos, Marosvécs, Vajdaszentivány, Gernyeszeg, Radnótfája, Libánfalva, Görgényszentimre, Laposnya, Gödemesterháza, Palotailva, Rátosnya, Déda	Teke, Tancs, Maroshévíz
	Beszterce	Beszterce	Beszterce	Beszterce, Alsóbalázsfalva, Nagydemeter, Jád, Kisdemeter, Aszubeszterce, Borgóprund, Borgótiha, Sőfalva, Nagysajó, Szászlekenye, Galacfalva, Bilak, Monorfalva	Tihuca, Dornavölgy, Mezőszentmihálytelke
		Naszód	Naszód	Naszód, Magyarbereg, Zágra, Telcs, Romoly, Oradna, Oláhszentgyörgy, Várórja, Kisilva	Kosna, Nagyilva, Radnolajosfa
	Csíkszereda	Csíkszereda	Csíkszereda	Csíkszereda, Csíkszentkirály, Csíkszentsimon, Tusnád, Szépvíz, Médéfalva, Karcfalva, Csíkszentdomokos, Csíkszentmárton, Csíkszentgyörgy	Kostelek, Gyimesközéplek, Gyimesbükk, Barackostelep, Kásonújfalva, Kőkert, Kásonaltiz, Csobányos
		Gyergyószentmiklós	Gyergyószentmiklós	Gyergyószentmiklós, Vasláb, Gyergyósomafalva, Szármegy, Gyergyódos, Ditró, Gyergyóremete, Borszék	Gyergyódomok, Gyergyóbékés, Gyergyótölgyes, Belbor
	Sepsiszentgyörgy	Sepsiszentgyörgy	Sepsiszentgyörgy	Gidófalva, Maksa, Szárazajta, Nagybacon, Málnás, Sepsebükkszád, Bibarcfalva	Élőpatak, Illésfalva, Uzon, Nagyborosnyó, Barót, Nagyajta
		Kézdivásárhely	Kézdivásárhely	Kézdivásárhely, Kézdiszentlélek, Torja, Dálnok, Kovászna, Barátos	Bereck, Sósmező, Esztelnek, Ozsdola, Kommandó, Zabola, Gelence, Zágon
	Székelyudvarhely	Székelyudvarhely	Székelyudvarhely	Székelyudvarhely, Farkaslaka, Zetelaka, Oroszhegy, Székelyvarság, Szentegyházfalva, Oklánd, Homoródszentmárton, Lövete	Homoródszentpál, Székelyszombor, Vargyas
		Székelykeresztúr	Székelykeresztúr		Székelykeresztúr, Nagygálambfalva, Bögöz, Székelydála, Kissolymos
10	29	550	55	457	218

Forrás: PARÁDI József: A magyar állam határőrizete 1920-1941. Hadtudományi kandidátusi értekezés. (MTA). Kézirat. Budapest, 1990. 544–551. p.

PARÁDI József

A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945

A véderő és az állam civil munkatársainak **humán viszonyrendszere egységes** volt, amelytől a rendvédelmi testületek, fegyveres szolgálatot ellátó tagjainak humán viszonyrendszere csupán néhány részletben tért el.¹

Az állami alkalmazottak számára a magánszférához képest erőteljesebb **kvalifikációs elvárásokat** érvényesítettek. Az állami alkalmazottak a kvalifikációjukkal arányos erkölcsi és anyagi megbecsülésben részesültek. Az anyagi megbecsülés jelentős része természetbeni volt. A kvalifikációs elvárások döntően két részből álltak, képzettségi és tapasztalati részből. Alapvetően a képzettségi rész is két részre oszlott, nevezetesen az állami iskolai végzettségre, amely – a betöltendő feladatkör színvonalától függően – lehetett alap-, közép- és felsőfokú, a munkakörének megfelelő orientáltsággal. Erre az állami iskolai végzettségre épült egy szakképzési képzettség. A képzettséghez kapcsolódott – elsősorban a magasabb beosztások tekintetében – a gyakorlati tapasztalatok igénye. Minisztériumba például azok kerülhettek, akik a közigazgatásban már egy évtizedet eltöltöttek. A Magyar Királyi Államrendőrség, illetve 1931-től a Magyar Királyi Rendőrség főfelügyelő beosztásaiba például azok voltak előléptethetők, akik az előírt képzettség mellett tízéves felügyelői gyakorlattal is rendelkeztek. A gyakorlatok időtartamának egy része mérsékelhető is volt, ha az illető az előírtnál magasabb végzettséggel rendelkezett. Ezért például a felsőoktatási intézményben szerzett diplomával rendelkezők számára a felügyelői beosztáshoz előírt gyakorlati időt öt évre mérsékeltek. A felügyelők és a főfelügyelők számára, ugyanis az állami iskolai követelmény az érettségi volt.²

Az állami alkalmazottak körében a foglalkoztatás jellege szerint megkülönböztettek tisztviselőket, kezelőket, díjnokokat, szakdíjnokokat, altiszteket és szolgákat. *Tisztviselőknek* és hasonló állásúaknak az állami fizetési osztályba soroltakat tekintették. Ide tartoztak a katonatisztek, orvosok, mérnökök stb. A legalsóbb fizetési osztályok betöltéséhez elegendő volt az érettségi. E körbe tartoztak a csendőrségnél a zászlósok, a rendőrségnél pedig a felügyelők. *Kezelőknek* a kisebb horderejű közigazgatási teendőket ellátókat tekintették, akiket ugyan már nem soroltak be az állami fizetési osztályokba, azonban havidíjban részesültek. Ilyenek voltak például a Magyar Királyi Csendőrségnél az úgynevezett járásörmesterek. Ezeknek a beosztásoknak a betöltéséhez már többnyire nem volt szükséges a középiskolai végzettség. *Díjnokoknak* azokat tekintették, akik egyszerű közigazgatási jellegű teendőket napidíjas fizetéssel végeztek. A *szakdíjnokokat* – napidíj rendszerű javadalmazási formában – felsőfokú képesítéshez kötött különleges tennivalók végzésére alkalmazták. Azokat tekintették *altiszteknek*, akik rendszeres havi fizetés, vagy zsold ellenében állandó és fizikai igénybevételt is jelentő tevékenységet is végeztek. *Szolgák* pedig az egyszerű testi munkát végezték (fűtés, takarítás stb.) állandó havi javadalmazás ellenében. A tisztviselői csoporton belül – a feladatkörök tartalma és az ahhoz fűződő képesítések szerint – megkülönböztettek fogalmazási-, segéd- és kezelő tisztviselőt. *Fogalmazási* tisztviselők az érdemi munkát végezték. A *segéd tisztviselők* speciális szaktudásukkal a fogalmazási tisztviselők munkáját segítették, mint műszaki, egészségügyi, számviteli stb. munkatársak. A *kezelőtisztviselők* a segédhivatali teendőket látták el, ők végezték el a mai fogalmaink szerinti ügyviteli irodai, illetve irattári teendőket.³

Ez a rendszer azonban a civil szervezetekre terjedt ki, amely a nem katonai rendvédelmi testületek esetében szervezeti sajátosságokkal is kiegészült. A rendőrség esetében például az állami rendszerű legalacsonyabb fizetési osztályokat a felügyelők töltötték be. A fizetési osztályok következő sávjait a fogalmazók alkották, őket pedig a tanácsosok követték. A katonai függelmi viszonyok szerint működő rendvédelmi testületeknél pedig – mint például a csendőrségnél – a személyi állomány katonai rendfokozatot viselt. Azonban itt is megkülönböztettek gazdasági, egészségügyi stb. teendőket ellátókat az alapfeladatokat végzőktől. Őket szóban és írásban gazdaság, orvos stb. jelzőkkel illették. A rangjuk formája tekintetében pedig nem csillagot, hanem úgynevezett rózsácskát viselet a tevékenységükre utaló színes alátétell ellátva a haderőben szokásos gyakorlatnak megfelelően. A nem katonai állományú fegyveres rendvédelmi testületek fegyveres szolgálatot ellátó tagjai pedig úgynevezett csillagrózsácskával jelölték a testületi rendfokozataikat. A nem katonai belső függelmi viszonyrendszer szerint működő fegyveres testületek, fegyver nélküli tevékenységet ellátó tagjai – a katonai függelmi viszonyok szerint működő szervezetekben fegyver nélküli teendőket ellátó munkatársakhoz hasonlóan – ugyancsak rózsácskát viseltek a tevékenységükre utaló színes alappal ellátva.⁴

A közsférába a munkatársak egy adott képesítési elvárási szinten kerülhettek be. Felvételi követelmény volt az előírt iskolai végzettségen és az életkorlimiten kívül a megfelelő fizikai és pszichikai állapot valamint a fedhetetlen erkölcsi helyzet. Az elvárások közé tartozott az is, hogy bünygi-

leg fertőzött környezetből származók nem kerülhettek a közszférába, különösen nem a rendvédelmi testületekhez. A Magyar Királyi Csendőrség leendő altisztjeit például lehetőleg földműves családok gyermekei köréből válogatták, mert a tapasztalat azt mutatta, hogy e rétegből érkezők jól bírták a fizikai megterhelést és a tekintélytisztéletük is fejlett volt. A nyugdíjrendszer átláthatóságából fakadóan pontosan kiszámítható volt, hogy évenként milyen létszámú utánpótlásra van szükség, mivel a közszolgálatban tevékenykedők pályaelhagyása ritkaságszámba ment.⁵

Azok, akik az előfeltételeknek megfeleltek kerülhettek be az állami alkalmazottak körébe felvéltre kijelöltek közé. A jelölteket a leendő hivatásuk teljesítéséhez szükséges elméleti és gyakorlati felkészítésben részesítették. A civil tisztviselők, illetve a rendvédelmi testületek tisztjait utánpótlásának keretében képzésére kerülők esetében a közigazgatási elméleti és gyakorlati szakvizsga, illetve annak adaptált változata során valósulhatott meg a felkészítésük. A közigazgatási elméleti és gyakorlati szakvizsga lényege az volt, hogy a jelöltek – a felsőoktatási tanulmányaikra alapozottan – azoknak a diszciplínáknak a legkorszerűbb művelési eredményeivel, illetve alkalmazásuk gyakorlatával ismerkedjenek meg, amelyek leendő hivatásuk tudományterületeit alkották. E tudományterületek eredményeinek az alkalmazásával ismerkedtek a jelöltek, melynek során bejárták azokat a munkaköröket amelyeket majdani beosztottaik, illetve munkatársaik tölthettek be. A három éves időtartamú közigazgatási elméleti és gyakorlati szakvizsga egyfajta gyakornoki időként fogható fel, melynek során a jelöltek eljuthattak a releváns kutatóintézetekhez, tanszékhez, tanfolyamokon vehettek részt, vizsgákat tehetek le, illetve a leendő hivatásukhoz kapcsolódó teendők végzésével ismerkedhettek.⁶

A közigazgatási elméleti és gyakorlati szakvizsga a magyar közigazgatásban – a tisztviselők minősítéséhez kapcsolódóan – fokozatosan alakult ki. A Mária Teréziáig visszanyúló képesítési követelmények fokozatos fejlesztése nyomán az 1880-as évek elejére kialakult a témakör átfogó szabályozása.⁷ A törvény a közszolgálati alkalmazás feltételeként előírta a magyar állampolgárságot, az erkölcsi megbízhatóságot, valamint az elméleti képzettséget továbbá egyes státuszokhoz a tapasztalatot is. Az elméleti képesítést szakonként állapították meg. Szakok voltak a: fogalmazási szak, jegyzők, tanárok és tanítók, orvosok, műszakiak, bányatisztek, erdőtiszték, levéltárnokok, posta- és távírdai tiszték, számvivők tengerésztiszték, telekkönyvi-, börtönügyi-, vesztégintézeti-(a határállomásokon a mezőgazdasági termékek ellenőrzését és a szükséges karanténba helyezést valósították meg), zálogházi tisztviselők valamint a segédhivatali tisztviselők. Fogalmazói minőségben történő alkalmazás képesítési követelménye az állam- vagy jogtudományi tudori oklevél, esetleg az államtudományi államvizsga volt.⁸ A képesítési követelményrendszerbe a szakvizsgát külön törvények vezették be.⁹ E szerint a szakok képesítési követelményeinek megfelelő személyeknek, a hivatásuk gyakorlásához szakvizsgát is kellett tenniük, amely általános elméleti és gyakorlati részből állt. Négy féle gyakorlati szakvizsgát lehetett letenni: belügyi, pénzügyi, vallás és közoktatásügyi, végül pedig közgazdasági és közlekedésügyi. A belügyi szakvizsga témakörei voltak: igazgatás és közbiztonsági rendészet, honvédelmi igazgatás, jóléti közigazgatás, törvényhatósági és községi önkormányzat, pénzügyigazgatás, gyámügy, anyakönyvi ügy, vallás- és közoktatásügyi igazgatás, földművelésügyi igazgatás, ipar- kereskedelem- és közlekedésügyi igazgatás, rendőri büntetőbíráskodás, közigazgatáspolitikai. Ez a közigazgatási szakvizsgarendszer volt az a vezérfonal, amelyhez igazodtak az állam különböző szakterületei. A rendőrség tekintetében – a fogalmazói szakot illetően – a törvény szövege eleve vonatkozott a rendőrfogalmazókra. A közigazgatásban nem jogi, hanem más diplomával rendelkező foglalkoztatottakat azonban nem lehetett az egységes közigazgatási szakvizsga letételére kötelezni. Számukra a szaktárcák vezetői szak- vagy tisztjait szervezhettek a közigazgatási elméleti és gyakorlati szakvizsga mintájára. A rendvédelmi testületek munkatársainak jelentős része is ebbe körbe tartozott.¹⁰

Az alacsonyabb képzettségi szintekhez – közép, vagy elemi iskolai végzettséghez – kötött beosztási csoportok ellátásához szükséges szakismereteket a jelöltek a három éves próbaidő keretében, tanfolyamok formájában szerezték meg. A tanfolyamokat pedig – a próbaidő végéig – próbaszolgálat teljesítése követte, melynek során a jelöltek leendő hivatásuk végzésének gyakorlati fortélyaisal ismerkedhettek meg.¹¹

A három éves gyakornokság, illetve próbaszolgálat teljesítése nyomán kerülhetett sor a jelöltek véglegesítésére. E három év alatt egyrészt a jelöltek szert tehetek annyi ismeretre, amely birtokában felelősséggel vállalhatták hivatásukat. Másrészt pedig a jelölteket oktatóik és parancsnokaik oly mértékben megismerhették, hogy felelősséggel ajánlhatták, illetve eltanácsolhatták leendő hivatásuktól. Akit véglegesítettek, azoknak a szolgálati idejébe a három éves gyakornoki-, illetve próbaidőt beszámították.¹²

Annak ellenére tehát, hogy a rendvédelmi testületek tisztjei különböző tartalmú képzettséggel – a csendőrtisztek például Ludovika Akadémia diplomájával, míg a rendőrfogalmazók jog- vagy államtudományi tudori oklevéllel – rendelkeztek a közigazgatási elméleti és gyakorlati

szakvizsga, illetve az azt helyettesítő szakvizsgák alaposan felkészítették a leendő szakembereket hivatásuk gyakorlására. A csendőrtisztek szakvizsgát követő első beosztása általában helyettesi jellegű státusz volt, ahol idősebb tisztársaik tapasztalatait a mindennapi munkavégzés során sajátíthatták el.¹³

A közigazgatásban az alkalmazhatóságnak csupán egyik feltétele volt a képzettség. Fizikális, pszichikai és erkölcsi kritériumoknak is meg kellett felelniük a jelentkezőknek.

Beteg embert nem vettek fel. A fegyveres szolgálatra jelentkezők esetében pedig elvárás volt az ép testalkat és minimum az előírt testmagasság, amely a dualizmus időszakában 168 cm, a két világháború között pedig 170 cm volt. A már állományban lévők esetében azokat, akiknek a betegségét az orvosok gyógyíthatatlannak minősítették, nyugdíjba helyezték. A szolgálati idejük alatt testi fogyatékoságot szerzett egyenruhásokat ugyancsak nyugdíjazták.¹⁴

Az állam szolgálatában álló fegyveres-egyenruhás és civil szolgálatot ellátók esetében egyaránt fontosnak tartották az erkölcsi állapot magas szinten tartását. A tisztek esetében ezen igények a becsületügyi szabályzatokban öltöttek testet. A katonai állományba tartozó tisztekre – ilyenek voltak például a csendőrtisztek – egységes becsületügyi szabályzat vonatkozott.¹⁵ A rendvédelmi testületek legénységi állományának erkölcsi állapotát is fontos tényezőnek tekintették. A legénységi állomány esetében azonban nem tartották célravezetőnek a becsületügyi szabályzatok létrehozását. Sokkal egyszerűbb és hatékonyabb formában igyekeztek a legénység etikai állapotának magas szinten tartásához szükséges intenciókat megfogalmazni. A legénység tagjai a legtöbb esetben a falvakból kerültek ki, ahol a lakosság a vallási erkölcsöt követte. Ennek a mintájára hozták létre például a csendőrségi tízparancsolatot.¹⁶

A testületi jelmondatok is egyszerűek, valamint az erkölcsre hatók is voltak. A Magyar Királyi Csendőrség jelmondata: „*Híven, becsülettel, vitézül!*” Az erkölcsi elvárásokkal szembehelyezkedőkkel szemben a testület és a testületi tagok közösségei szankciókat alkalmaztak mindaddig, amíg az érintettek a helyes útra tértek, vagy megváltak a szervezettől.¹⁷

A közszolgálati rendszerbe bekerülés fontos eleme volt a *kinevezés*, illetve választás, amelyre a képesítési követelmények maradéktalan teljesítése nyomán kerülhetett sor. A miniszterek és a politikai államtitkárok kivételével a IV. től a I. fizetési osztályba tartozókat, a bírákat, a honvédség tisztjeit és a diplomáciai kar fogalmazóit az államfő, a többieket pedig az illetékes miniszter nevezte ki. A miniszterek pedig – többnyire az elemi iskolai végzettséghez kötött – legnagyobb számú kinevezési jogot az érintett hatóságok vezetőire ruházták át. A Magyar Királyi Csendőrség ugyan a belügyminiszternek alárendelt szervezetként működött – amely alkalmatlan volt a klasszikus védelmi vagy támadó katonai műveletek végrehajtására – azonban a testület tagjai személyükben katonának minősültek és ezért a honvédelmi tárca kompetenciájába tartoztak, így rájuk is a honvéd tisztekre érvényes kinevezési szabályok vonatkoztak. Bonyolultabb volt a helyzet az önkormányzatok kompetenciájába tartozók esetében. Az önkormányzati tisztviselőket ugyanis hat évre választották. A főispáni és alispáni, illetve polgármesteri jogkör gyarapításaként azonban bővült a kinevezettek száma. 1914-ben a vármegyei állások 55 %-át már kinevezés útján töltötték be. 1929-ben az életfogytig tartó választást vezették be,¹⁸ majd fokozatosan terjesztették ki a kinevezési rendszert az egészségügyre,¹⁹ a városok számvevőségeire²⁰ és az újonnan létrehozott szociális szolgálatra²¹ (Országos Nép- és Családvédelmi Alap = ONCSA). Végül pedig a kinevezési rendszert az önkormányzatokban a vármegyei és városi tisztviselők alkalmazásának, valamint egyes szolgálati viszonyainak átmeneti szabályozásáról szóló törvény tette általánossá.²²

A rendőrség személyi állományának kinevezés útján történő biztosítása azonban nem az önkormányzati tisztviselők kinevezése terén bekövetkezett változásokhoz kapcsolódott. A városi rendőrségeket ugyanis a kormány 1919-ben államosította.²³ Így az államosított szervezet tagjaira a továbbiakban – tehát a kinevezés tekintetében is – ugyanazok a szabályok vonatkoztak, mint a többi állami szervezetre. 1919-től tehát a magyar rendvédelem munkatársait kinevezték, amely egyben nyugdíjas állást is jelentett. Nem voltak rákényszerítve arra, hogy a hat évenként esedékes megválasztásuk igényeit figyelembe véve végezzék munkájukat.²⁴

A közszféra humán viszonyai rendezésének egyik alapelve volt, hogy a magasabb beosztásokba magasabb képesítéssel és gyakorlattal lehetett kerülni. Az úgynevezett *rangfokozati névjegyzékben* tartották nyilván az egész országra kiterjedően egy-egy szakterület – például a csendőrség vagy a rendőrség – kötelékébe belépők képesítését és a belépés idejét továbbá a továbbképzések és a magasabb képesítések megszerzésének időpontjait, illetve a beosztásokba történő kinevezések dátumait. Státuszok üresedése esetében annak a személynek ajánlották fel az állást, aki a leghosszabb ideje rendelkezett a beosztás betöltéséhez szükséges képesítéssel és a képzettségénél alacsonyabb beosztást töltött be. Nem állhatott elő az a helyzet, hogy a megüresedett beosztáshoz szükséges képesítéssel és gyakorlattal a szakterületen alkalmazott személyeket kívülről előzzék meg. Így módon nem volt érvényesíthető az

egyéni és politikai kapcsolatok alkalmazása a kinevezéseknél. A személyi és párt ismeretségek képesítések elé helyezésre csekély lehetőség kínálkozott. Amennyiben az adott beosztásokhoz előírt képesítésekkel rendelkező, de a kvalifikációjához képest alacsonyabb beosztásban leghosszabb ideje tevékenkedő személy visszautasította a számára felajánlott állást, kerülhetett sor a rangfokozati névjegyzékben a soron következő egyén felkérésére.²⁵

A humán viszonyrendszerben a szubjektívizmust igyekeztek kiküszöbölni. Ezért a közszférában dolgozó vezetők nem választhatták ki munkatársaikat. Beosztásokba az előírt kvalifikációkkal rendelkező személy kerülhetett. Azt azonban, hogy a kellő képzettségűek közül ki legyen az új munkatárs nem a főnök, vagy egy bizottság döntötte el, hanem a rangfokozati névjegyzék. A közszférába újonnan bekerülők esetében – akik még értelemszerűen nem kerülhettek be a rangfokozati névjegyzékbe – a képzettségszerzés színvonala szerint a legkiválóbb eredményeket produkáló választhatott elsőként a rendelkezésre álló állások közül, majd a soron következő személy stb.²⁶

A fegyveres szolgálatot ellátó rendvédelmi testületeknél a személyi állomány mozgatásának más formái is léteztek mint például a vezénylés vagy áthelyezés. Erre azonban szolgálati érdekből kerülhetett sor ideiglenesen vagy véglegesen és mindig az érintett képzettségének megfelelő beosztásokra irányulhatott a személyi állomány mozgatása. A közszféra civil részében – az érintett beleegyezése nélkül – általában nem lehetett más településre helyezni az állam kinevezett alkalmazottait.²⁷

A kvalifikáció biztosítása, az állam alkalmazottainak egységes kezelési elve, valamint a szubjektívizmus mérséklése, továbbá az érdekcsoportok érdekérvényesítési kezdeményezéseinek megelőzése mellett az állam kötelességének tekintették, hogy **az állam alkalmazottai számára a társadalmi állásukhoz méltó életvitelhez szükséges feltételeket biztosítsa**. E feltételek biztosítása pénzügyi és természetbeni juttatások formájában valósult meg.²⁸

A rendvédelmi testületek munkatársainak fizetése – az általuk betöltött beosztás szintjétől függően – lényegében kis-, közép- és nagypolgári életvitelhez szükséges kiadások fedezésére volt alkalmas. Költséges passziók finanszírozására, vagy vagyonfelhalmozásra ugyan e fizetések alkalmatlanok voltak azonban biztosították a nyugodt körülmények közötti családi életet. A közalkalmazottak fizetése finanszírozta a gyermekek iskoláztatását, a család élelmezését és ruházkodását, a lakhatást, a nyaralást, a szolid kulturális igények kielégítését stb.²⁹

A fizetések tehát többé-kevésbé egységesek, átláthatók és kiszámíthatók voltak az állami szférában. Magasabb kvalifikáció elérése nyomán vált lehetővé a magasabb fizetési osztályba lépés. Mivel azonban a magasabb fizetéssel járó beosztások száma a fizetések növekedésével csökkent, nem jutott minden képzett munkatársnak magasabb beosztás. Ezen a helyzeten a rangfokozati névjegyzék sem változtatható, csupán az előrelépést tehette igazságosabbá. E helyzet enyhítésére szolgált a felsőbb státuszok címeinek és jellegének elnyerhetősége oly módon, hogy az illető nem került ki a beosztásából.³⁰

Az államapparátus érettségét, vagy annál magasabb végzettséget igénylő beosztásait **11 fizetési** osztályba sorolták. E tizenegy osztályt alkalmazták az állam egész területén így a rendvédelem területén is. A legalacsonyabbak a XI. fizetési osztályba tartozó beosztások voltak, amelyekbe érettségi birtokában is ki lehetett nevezni a jelentkezőket. A tizenegy fizetési osztály alsó felében „A” és „B” fizetési csoportokat alakítottak ki az érettségizettek és diplomások számára A diplomával rendelkezők eleve a magasabb jövedelmet biztosító „A” csoportba kerültek besorolásra. A diplomások azonban – amennyiben arra lehetőség nyílt – idővel, végigjárva az alsóbb fizetési fokozatokat, magasabb fokozatba is kerülhettek, amelyek betöltéséhez az érettségi már nem volt elegendő. A magasabb osztályokba tartozó beosztások betöltéséhez magasabb képzettséggel kellett rendelkezni. A fizetési osztályokba tartozó beosztások számát egymáshoz viszonyított százalékos arányban határozták meg. A státusok döntő többsége a legalacsonyabb XI. fizetési osztályba tartozott. A magasabb fizetési osztályokba tartozó státusok pedig fokozatosan és arányosan csökkentek.³¹

A fizetési osztályokon belül **fizetési fokozatokat** állapítottak meg a legmagasabb – az I-től a III-ig terjedő – fizetési osztályok kivételével. A fizetési osztályokban három fokozatot alakítottak ki a IV és V. fizetési osztály kivételével, ahol csak két fizetési fokozatot hoztak létre. Míg a fizetési osztály a szakismeret elismerésére szolgált, addig a fizetési fokozatok a szakmai gyakorlat honorálására voltak hivatottak. Egy-egy fizetési fokozatban a várakozási idő három év volt. Az adott fizetési osztályba újonnan előléptettek a legalacsonyabb fizetési fokozatba kerültek besorolásra. Kilenc év elteltével jutottak az adott fizetési osztály legfelső fizetési fokozatának a végére. Magasabb fizetési osztályba azonban abban az esetben léphettek, ha a magasabb besorolású fizetési osztályba tartozó beosztáshoz előírt magasabb képesítési követelménnyel rendelkeztek és a magasabb fizetési osztályban üresedés is előállt.³²

Akik a fizetési osztály legmagasabb fokozatát elérték és ott már három évet eltöltöttek, továbbá valamilyen oknál fogva (nem volt üresedés, nem rendelkeztek a magasabb osztály betöltéséhez szükséges képzettséggel stb.) nem léphettek magasabb fizetési osztályba **korpótlékban** részesültek. A korpótlék mindaddig járt, amíg lehetőség nyílt a magasabb fizetési osztályba sorolásukra, például megüresedés nyomán. A magasabb fizetési osztály kezdő fizetési fokozatában azonban fizetésük nem lehetett kevesebb, mint ami az alacsonyabb fizetési osztály legmagasabb fizetési fokozatában a korpótlékkal növelt illetményük volt. A korpótlék összege a nyugdíj kiszámításába beleszámított.³³

Minisztertanácsi határozatban rögzítették annak a mértékét, hogy az adott fizetési osztályba tartozókon túlmenően, a fizetési osztály javadalmazásában részesülők hány százalékának megfelelő létszámú állami alkalmazott részesülhet a fizetési osztályba tartozó beosztások **címének és jellegének** felruházásával.³⁴

Az állami alkalmazottak számára az általuk betöltött pozíciónál magasabb cím adományozása nyomán alakultak ki az úgynevezett **címzetes címek**. A magasabb funkció címzetes címével rendelkezők a magasabb funkció juttatásaiban nem részesültek, azonban a rangsorozati névjegyzékben megelőzték az azonos kondíciókkal rendelkező kollégáikat. Címzetes címmel azok voltak felruházhatók, akik az adott címhez kapcsolódó beosztás betöltéséhez szükséges kvalifikációval rendelkeztek. A címzetes címmel rendelkezőket előbb–utóbb – ha nem nyílt lehetőség a valóságos előléptetésre – felruházták címzetes címük jellegével is, amely már biztosította számukra a címmel járó juttatásokat is. E lehetőséget 1926-ban a minisztertanács korlátok közé szorította.³⁵

A dualizmus idejében az állami alkalmazottak körén kívül esőknek is adományoztak úgynevezett **tiszteletbeli címeket**. Ezen elismerésben részesülők ugyan használhatták az adott hivatali címet például, miniszteri tanácsos, de az azzal járó juttatásokra nem tarthattak igényt. E címadományozást később a valóságosan kinevezettek számára előírt képesítési követelmény meglétéhez kötötték, majd be is szüntették.³⁶

A tizenegy fizetési osztályba sorolt állami alkalmazottak fizetési rendszerét utánozta az **alacsonyabb képzettségűek fizetési rendszere**. Az államapparátus különböző szakterületein a hasonló szintű képzettséget igénylő beosztásokban tevékenykedőket csoportosították. Ilyen csoport volt a kezelőké, a díjnokoké, az altiszteké és a kiegészítő szolgálóké. Az érettségénél alacsonyabb képzettséget igénylő munkakörök csoportjainál a fizetés mértéke a szolgálati évek számának gyarapodásával növekedett. Általában háromévenként emelkedett a fizetésük. A kezelők, díjnokok, altisztek és kiegészítő szolgálók fizetési rendszerében a hároméves szolgálati periódusok jelentettek egy-egy fizetési osztályt. A szakterület specialitásának megfelelő sajátosságokat azonban beépítették ebbe a rendszerbe is.³⁷

A különböző szakterületek eltérő veszélyességi helyzetét, vagy egyéb nehézségeit pótlékokkal honorálták. Külön csendőrségi és rendőrségi pótlékokat folyósítottak például e két testület munkatársainak. A rendvédelmi testületek vezető beosztású tagjai pedig úgynevezett működési pótdíjban is részesültek, amely a vezető állásból fakadó életvitel speciális költségeit volt hivatott fedezni. Az állam honvédelmi és rendvédelmi testületeiben szolgálatot teljesítők sérülési pótdíjra is jogosultak voltak, amelyet kizárólag a fegyveres szolgálat során szerzett sérülések után lehetett folyósítani. Az egyenruha viselésére jogosultak járandóságai kiegészültek az egyenruha illetménnyel. Az alacsonyabb rendfokozatok esetében az egyenruha ellátás természetben valósult meg. Tisztek esetében azonban pénzbeli juttatást jelentett az egyenruha illetmény. A tiszt kar tagjai személyre szabott egyenruhát viseltek. A fegyveres testületek személyi állományának tagjai jogosultak voltak még úgynevezett általányokra is. Ilyen volt például az irodaszer általány, takarítószer általány stb. Az állami alkalmazottakat megillette továbbá a kedvezményes vasúti viteldíj. Az állami alkalmazottak igénybe vehették a költözködési illetményt is, amely – a család nagyságától és a családfőnek a hierarchiában betöltött pozíciójának a függő mértékben – másik településen lévő szolgálati helyre költözés esetében járt. A hivatali kiküldetések esetében – a rangtól függő összeggel – járt a napidíj és az utazási költségtérítés. A rendvédelmi testületek lótartásra kötelezett tagjait megillette továbbá az istállóbér, a lótápváltás és a lóáltalány. Ezek a juttatások tekinthetők napjaink szolgálati gépjárművei elődjének. Az állami alkalmazottak részére a gyermekek számától függő méretű családi pótlék is járt a gyermekek nagykorúvá válásáig, illetve amíg a tanulmányaikat be nem fejezték. A fogyatékos gyermekek esetében a családi pótlék a szülők élete végéig járt.

A természetbeni ellátás meghatározó részét képezte a lakbér hozzájárulás és az orvosi ellátás.³⁸

Az állami alkalmazottak jogosultak voltak a családfő által betöltött pozíció szintjétől és a család létszámától függő nagyságú és színvonalú lakásra. Az ilyen lakásnak a lakbérért az állam lakbér hozzájárulás formájában nem csupán az aktív szolgálat idején, hanem a családfő nyugdíjba vonulását követően, sőt a halálát követően is megtérítette mindaddig, amíg az özvegy újra férjhez nem ment. Nagyobb

városokban állami lakótelepeket létesítettek, ahol az állami alkalmazottak számára különböző típusú lakások bérelhetőségére nyílt lehetőség. Az országot lakbérövezetekre osztották. A különböző típusú lakások lakbér hozzájárulását pedig ezen övezetekben kialakult lakberek összegének megfelelően állapították meg. A lakbér hozzájárulás a lakbért teljes egészében fedezte. Az állami alkalmazottak számára biztosított lakbér hozzájárulás szerinti lakásnál kedvezőtlenebb körülmények között nem lakhatott. Az állam alkalmazottai bűnügyileg fertőzött környezetben nem lakhattak. Kedvezőbb színvonalú lakás bérleti díj különbözetét pedig az állam nem térítette meg.³⁹

A rendvédelmi testületek tisztai karai tekintetében ez a rendszer jól működött. A legénységi állomány jelentősebb létszámából fakadóan azonban ez a rendszer már túl nagy pénzügyi terhet jelentett volna az állam számára. Ezért a legénységi állományú testületi tagok nősülését engedélyhez kötötték és a legénységi személyi állomány meghatározott százaléka számára engedélyezték a nősülést. A többiek számára is biztosítottak elhelyezést, de nem önálló lakások, hanem laktanyai körülmények között. Ebből fakadóan a fiatalabb korosztály tagjai számára abban az esetben nyílt lehetőség nősülésre, ha az idősebbek nyugdíjba vonultak.⁴⁰

A rendvédelmi testületek személyi állománya jogosult volt a kedvezményes *orvosi kezelésre és gyógyszerekre*. Kezdetben testületenként az azonos állománycsoportba tartozók hoztak létre betegsegélyező alapokat. Ezeket később testületenként egyesítették. Ilyen volt például az ORBA (Országos Rendőri Betegsegélyező Alap) vagy a CSERBA (Csendőr Betegsegélyező Alap). Végül pedig a testületi betegsegélyező alapokat is egységes állami irányítás alá vonták. A testületi tagok fizetésének 1,5–3 %-át vonták le a betegbiztosításra. A testületek állománycsoportjainak egyletei nyújtottak egyszeri segítséget tagjaiknak a rendkívüli eseményekhez kapcsolódó kiadásokhoz, mint például a nősülés, haláleset stb. Az egészségbiztosítás kiterjedt a családfő valamennyi – vele egy háztartásban élő – közvetlen és önálló keresettel nem rendelkező hozzátartozójára is.⁴¹

A rendvédelmi testületek személyi állománya humán viszonyainak fontos eleme volt a *nyugdíj*, amely néhány részletől eltekintve ugyancsak megegyezett a közigazgatás civil szférájával.⁴²

A nyugdíj az állami alkalmazottak szociális ellátásának sarkalatos részét képezte. Nem csupán a nyugdíjrendszer tartalma, hanem a puszta léte is vonzó volt, hiszen a magán szférában a vizsgált időszakban vált fokozatosan elterjedté a nyugdíjjogosultság. A magánszféra nyugdíjszabályozása az állami alkalmazottak nyugdíjrendszerének a regulációiból merített, annak kevésbé kedvező változatát kialakítva.⁴³

Az állami alkalmazottak nyugdíjrendszerének az volt a lényege, hogy a letöltött szolgálati évek számának a növekedésével gyarapodott a nyugdíj összege. A nyugdíj összegét pedig a nyugdíjjogosult fizetése alapján számították ki, tíz éves szolgálati viszony után szereztek az állami alkalmazottak nyugdíjjogosultságot, ekkor azonban még csupán a fizetésük 40 %-ával megegyező nyugdíjat kaphattak. A **nyugdíj mértéke** azonban minden leszolgált további évvel két %-ot növelt. Ily módon 40 éves szolgálati viszony nyomán a fizetés 100%-ával lehetett nyugdíjba vonulni.⁴⁴

A XX. század elején a törvényi szabályozáson módosítottak. A fegyveres testületek személyi állománya körében ugyanis rendkívül kevesen érték el a maximális nyugdíjösszeg megállapításához szükséges negyven éves szolgálati időt. A Magyar Királyi Csendőrség személyi állománya köréből 1881 és 1912 között például csupán öt altiszt érte el a 40 éves szolgálati időt. A XX. század elején a nyugdíjjogosultsághoz szükséges szolgálati idő minimumát – a fegyveres szolgálatot ellátók körében – öt évre csökkentették szolgálati eredetű rokkantság vagy halál esetében. Ilyen körülmények létrejöttékor egyébként – méltányossági alapon – mérsékeltebb szolgálati idővel is megállapítható volt a nyugdíjjogosultság. A fegyveres szolgálatot ellátó állami alkalmazottaknál pedig az első 10 éves szolgálatot 15 évnek számították be. Ehhez kapcsolódott a fizetés 50 %-át képező nyugdíj. Ily módon – évi 2 %-os nyugdíjemeléssel számolva – további 25 éves szolgálati idő letöltése nyomán 35 éves tényleges és 40 éves elismert munkaviszony után fizetése 100 %-val vonulhattak nyugdíjba a fegyveres testületek tagjai.⁴⁵

Ennél tovább nem is teljesíthetett szolgálatot senki. A **kötelező nyugdíjba vonulás** határa a fegyveres testületeknél, például a rendőrségnél 60. életév, illetve az államapparátus civil szférájában 65 éves életkor volt, ennél idősebb emberek nem tevékenykedhettek állami alkalmazottként. 60 illetve 65 éves korban – tekintet nélkül a szolgálati időre – mindenkit nyugdíjaztak. Az nem fordulhatott elő, hogy az állami alkalmazottak 60 illetve 65 éves korukra a nyugdíjjogosultsághoz szükséges minimális szolgálati időt nem teljesítették, mert már a felvételek során ügyeltek arra, hogy ilyen helyzet ne állhasson elő.⁴⁶

Kivételes esetben nyílt csupán lehetőség nyugdíjas állami alkalmazottak **továbbfoglalkoztatására**, illetve reaktiválására. A minisztertanács dönthetett nyugdalomba helyezések felfüggesztésében egy

éves időtartammal. Az egy év lejárta után a reaktivizálás folytatására kizárólag a minisztertanácsnak az ügy egyetértőleges újratárgyalása nyomán kerülhetett sor. A reaktiválásra további lehetőséget biztosított a 30-as évek végén létrehozott új honvédelmi törvény. E törvény lehetővé tette ugyan, hogy a felettes hatóságok – tekintet nélkül a nyugdíjazásra vonatkozó jogszabályokra – állami alkalmazottakat állásukban visszatartsanak, illetve nyugalmazottakat reaktiváljanak, de csak a kivételes hatalom időszakában.⁴⁷

Abban az esetben is kötelező volt a nyugdíjba vonulás, ha az illető ugyan még nem élte meg a 65. életévét és még nem rendelkezett 40, majd 35 éves szolgálati idővel, azonban **kedvezményes szolgálati időszámításban** részesült, és így a nyugdíja elérte a fizetése összegét. Erre akkor kerülhetett sor, ha az átlagosnál nehezebb szolgálati körülmények között teljesítette az illető a hivatását. Ebben az esetben hét hónapos szolgálati időegységeit nyolc hónappal számolták el.⁴⁸

A nyugdíjak összegének rendezését nem választották el a fizetésektől, azokat egyszerre és egysegesen rendezték. Ily módon nem fordulhatott elő, hogy a régebben nyugdíjba vonulók kevesebb nyugdíjat kaptak, mint a későbbi időpontban nyugdíjazottak.⁴⁹

Abban az esetben, ha a nyugdíjba vonult állami alkalmazott még nem érte el a kötelező nyugdíjkorhatárt és **ismét állami szolgálatba lépett**, kizárólag az új állásával járó fizetésre tarthatott igényt. Másodszori nyugdíjba vonulása alkalmával azonban valamennyi szolgálati évét figyelembe vették.⁵⁰

Lehetőség nyílt tehát **az állam alrendszeri közötti mozgásra** is. Az a nyugdíjas például aki egészségkárosodás miatt már nem teljesíthetett szolgálatot fegyveres testületnél – amennyiben azonban polgári szolgálatra még alkalmas volt – állást vállalhatott az állam civil szférájában, ha a kérdéses beosztáshoz szükséges képesítési követelményekkel rendelkezett. Ebben az esetben előnyben kellett részesíteni más pályázókkal szemben.⁵¹

Olyan nyugdíjrendszer működött tehát, amelyben érdemes volt maximális ideig tevékenykedni, mert így tarthatta meg a nyugdíjas megszokott életszínvonalát. Aki a közszférában töltötte el aktív idejét, számíthatott arra, hogy nyugdíjba vonulásakor nem kerül kedvezőtlenebb helyzetbe, mint aktív korában. A nyugdíjrendszer arra ösztönözte az állami alkalmazottakat, hogy a közszférát ne cserélje fel mással, ily módon a keletkezett tapasztalatok is a közszolgálat területén hasznosultak.⁵²

A közszférában való szolgálatvállalás mellett szólt továbbá az is, hogy az állami alkalmazott esetleges halála esetén az **elhunyt családjáról** az állam megnyugtató módon gondoskodott. Az özvegyeknek joguk volt – férjük után – özvegyi nyugdíjra, melyet mindaddig élvezhettek, amíg újra férjhez nem mentek. Az özvegyi nyugdíj a férj nyugdíjának ugyan csak az 50 %-át tette ki, azonban a 70–90 % körüli összeget is elérhette a nevelési járulékkal az ellátásra szoruló kiskorú gyermekek számától függően. A szolgálatteljesítés során, vagy azzal közvetlen összefüggésben elhalálozottak özvegyei számára – méltányossági alapon – általában elhunyt férjük fizetésének 100 %-ban állapították meg az özvegyi nyugdíjat. A szolgálati halált haltak özvegyei akkor is részesültek özvegyi nyugdíjban, ha a férjük szolgálati ideje még nem érte el a nyugdíjjogosultsághoz szükséges minimális szolgálati időt.⁵³

Az állami alkalmazottak nyugdíjellátása érdekében **nyugdíjjárulékot** kellett fizetni. A fizetési osztályokba soroltak fizetésük 1,5 %-át az altisztek és a szolgák pedig 1 %-ot.⁵⁴

A rendvédelmi testületeknél azonban nem csupán állami alkalmazottak dolgoztak. E szervezetek foglalkoztattak olyan jogviszonyban is személyeket – viszonylag csekély létszámban – amely az állami alkalmazottakra vonatkozó nyugellátásra nem jogosította fel a munkavállalót. Ilyenek voltak a tiszteletdíjasok, a felmondás feltétele mellett alkalmazottak, továbbá akik csak valamely munkálat befejezéséig nyertek alkalmazást, valamint azok, akiknek az illetményeit szerződésben állapították meg. Ők **öregségi és rokkantsági járulékot** voltak kötelesek fizetni 1929. január 1-től, amely a fizetésük 2,5 %-át tette ki. 1929 januárjától az állami alkalmazottaktól is levonták az öregségi és rokkantsági járulékot. Tőlük azonban csupán a fizetésük 2,5%-a és a nyugdíjjárulék közötti különbözetet vonták le.⁵⁵

A nyugdíjasnak joga volt nyugdíját **végkielégítésre** átcsereálni. A kérvényt a nyugdíjas feleségének is jóváhagyólag alá kellett írni. Mielőtt azonban a több évnyi nyugdíj összegének megfelelő végkielégítést folyósították volna, a felettes hatóság megvizsgálta, hogy:

- a kérvény mellékleteként benyújtott üzleti terv tartalma reális-e;
- a jelzett üzleti tevékenység előreláthatóan fog-e olyan jövedelmet eredményezni, amely a nyugdíj összegétől nem marad el, azaz a kérelmező a hivatásából fakadó társadalmi állásának viteléhez szükséges költségek fedezetét a vállalkozás jövedelme biztosítani fogja-e;
- a végkielégítés összege fedezni fogja-e a vállalkozás indítási költségeit.⁵⁶

A rendvédelmi testületek humán viszonyainak nem elhanyagolható része volt a **nősülés**. A magyar állam valamennyi fegyveres testületének hivatásos állományú tagjai engedéllyel nősiülhettek. A tisztek és a legénység (altisztek) között a különbség csupán annyi volt, hogy a tiszt kar esetében a le-

génység körében alkalmazott engedélyezési arányokat soha nem vezették be. Egységes volt azonban az úgynevezett kaució alkalmazásának az elve. A kaució lényege az volt, hogy a menyasszonynak hozománnyal kellett rendelkeznie. Ennek a hozománynak az összegét pedig pontosan megállapították. A hozomány összege kiszámításának alapját azon szándék képezte, hogy a vőlegény elhalálása esetén a menyasszony vagyona fedezze az elhunyt családfő fizetése és nyugdíja közötti különbséget. Az özvegynek ugyanis a gyermekek és saját maga számára is az elhunyt társadalmi rangjához méltó életvitelt kellett biztosítania. Minél messzebb állt a vőlegény a 100 %-os nyugdíjtól annál magasabb volt a kaució összege. A kaució azonban helyettesíthető volt. Elfogadták, ha a menyasszony olyan képesítéssel rendelkezett, amelynek gyakorlása esetén jövedelme pótolhatta a férj halála nyomán a család költségvetéséből kieső összeget. Ugyancsak elfogadták a menyasszony állami alkalmazásban lévő vagy már nyugdíjban lévő édesapjának ígérvényét arra vonatkozóan, hogy veje halála esetén kiegészíti leánya jövedelmét az elhunyt férj fizetésének összegéig. Ebben az esetben természetesen megvizsgálták az após jövedelmét is. Az állami alkalmazottak javadalma azonban olyan biztos bevételi forrásnak számított, amelyet a kaució kiváltására is alkalmasnak találtak.⁵⁷

Összességében tehát, néhány apróbb eltérés kivételével, a polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai megegyeztek a civil közigazgatásban foglalkoztatottakéval. A rendszer átfogó alapelve volt, hogy az államnak biztosítania kell alkalmazottai és közvetlen hozzátartozóik, valamint hátramaradottaik számára életük aktív és nyugállományú korszakaiban egyaránt a társadalmi állásukhoz méltó életvitelhez szükséges feltételeket. A közszolgálatban állók humán viszonyrendezésének másik alapelvét képezte a minőségorientáltság, mely szerint magasabb beosztáshoz, fizetéshez kizárólag magasabb képzettség birtokában lehetett eljutni, amely nem volt megkerülhető a személyes és politikai nexusok igénybe vételével. A humán viszonyrendszert igyekeztek a főnöki szubjektívizmustól megóvni és azt objektív alapokon működtetni. A humán szféra rendezésének elvei az állami alkalmazottak és családjaik számára olyan nyugodt életkörülményeket biztosítottak, amely lehetővé tette, hogy tehetségüket a munkavégzésük során kamatoztassák. Nem voltak érdekeltek abban, hogy a munkakörüktől eltérő tevékenység folytatásával hozzák önmagukat és családjukat kedvezőbb körülmények közé. Az állami alkalmazottak humán rendszere a fegyveres szolgálatot ellátó állami alkalmazottak körében csupán a fegyveres szolgálat jellegéből fakadó kisebb előnyökkel bővült.

Jegyzetek:

¹ PARÁDI: A magyar rendvédelem személyi állományának szociális viszonyai 1867-1945.

² PARÁDI: József: Rendvédelmünk képzési és képesítési rendszere 1867-1945.

³ CSIZMADIA

⁴ - ZEIDLER: A Magyar Királyi Csendőrség rendfokozati rendszere és jelvényei.

- ZEIDLER: A magyar rendőri rangok fejlődéstörténete a kiegyezéstől az ezredfordulóig.

- OLASZ – PARÁDI – ZEIDLER

⁵ MÁRTONFFY

⁶ - MAGYAR

- PARÁDI: A csendőr tisztképzés és a fizetési osztályba sorolt állami alkalmazottak szakvizsgarendszere.

⁷ 1883/I. tc.

⁸ EGYED

⁹ 1929/XXX. tc. ; 1933/XVI. tc.

¹⁰ PANKA

¹¹ PARÁDI: *Die Verwältmisse des Personalstands bei der Ungarischen Königlichen Gendarmerie.*

¹² PARÁDI: A magyar rendőr tisztképzés tradíciói 1867-1945.

¹³ KESERŰ

¹⁴ 1936/IX. tc.

¹⁵ *Szabályzat a Magyar Királyi Honvédségnél és a Magyar Királyi Csendőrségnél alkalmazandó becsületügyi eljárásról. ; Becsületügyi Szabályzat Magyar Királyi Honvédség és a Magyar Királyi Horvát-Szlavón Csendőrség számára. ; Becsületügyi Szabályzat a Magyar Királyi Honvédség és a Magyar Királyi Csendőrség számára.*

¹⁶ „Csendőr tízparancsolat

1. Megemlékezzél arról amivel Istenednek tartozol!

2. Én vagyok a te hazád: Magyarország!

3. Hűséged, becsületed, vitézséged nem eladó!

4. Légy erkölcsös, józan életű, engedelmes!

5. Tiszteld előljáróidat, mint atyádat; szeresd bajtársadat, mint tenmagadat!

6. Tanulj és tudj; a tudás második fegyvered!

7. Védj a másét, a magadét ne pazarold!

8. Mőgötted a törvény, előtted is az legyen!

9. Igaztalanul ne vádolj, fegyvered ártatlant ne bántson!

10. A család szentély; ha magadnak nincs, őrsődben megtalárod!”

KAISER: Csendőrség a Horthy-korban 1919-1945.

¹⁷ KAISER: *A Magyar Királyi Csendőrség története a két világháború között.*

¹⁸ 1929/XXX. tc.

- ¹⁹ 1936/IX. tc.
²⁰ 1938/II. tc.
²¹ 1940/XXIII. tc.
²² 1942/XXII. tc.
²³ 5 047/1919. ME. r.
²⁴ PARÁDI: *A magyar rendvédelem története.*
²⁵ PARÁDI: A magyar rendőr tisztképzés tradíciói 1867-1945.
²⁶ PARÁDI: Rendőr tisztképzésünk hagyományai 1867-1945.
²⁷ V. ö. 1. sz. jegyzettel
²⁸ V. ö. 24. sz. jegyzettel
²⁹ V. ö. 1. sz. jegyzettel
³⁰ Loc. cit.
³¹ V. ö. 11. sz. jegyzettel
³² V. ö. 1. sz. jegyzettel
³³ Loc. cit.
³⁴ Loc. cit.
³⁵ Loc. cit.
³⁶ Loc. cit.
³⁷ V. ö. 24. sz. jegyzettel
³⁸ V. ö. 11. sz. jegyzettel
³⁹ V. ö. 1. sz. jegyzettel
⁴⁰ V. ö. 11. sz. jegyzettel
⁴¹ KÖVESI: A rendőrség és a csendőrség személyi állományának biztosítási tradíciói. ; KÖVESI: Rendőr nyugdíjpénztárak tegnap és ma, szociális gondoskodás.
⁴² MÓCZÁR
⁴³ 1885/XI. tc.
⁴⁴ 1912/LXV. tc.
⁴⁵ CSAPÓ
⁴⁶ BORBÉLY – KAPY
⁴⁷ 1939/II. tc.
⁴⁸ 1927/XXIV. tc.
⁴⁹ 1931/XXVI. tc.
⁵⁰ 1934/I. tc.
⁵¹ Loc. cit.
⁵² V. ö. 1. sz. jegyzettel
⁵³ V. ö. 11. sz. jegyzettel
⁵⁴ V. ö. 24. sz. jegyzettel
⁵⁵ 1929/XIX. tc.
⁵⁶ V. ö. 1. sz. jegyzettel
⁵⁷ Loc. cit.

A jegyzetekben alkalmazott rövidítések:

MONOGRÁFIÁK

- BORBÉLY – KAPY — BORBÉLY Zoltán – KAPY Rezső: *A 60 éves magyar rendőrség 1881-1941.* Budapest, 1942, Halász Irodalmi és Könyvkiadó Vállalat.
- CSAPÓ — CSAPÓ Csaba: *A Magyar Királyi Csendőrség története 1881-1914.* Pécs, 1999, Pro Pannónia Kiadói Alapítvány. /Pannónia Könyvek./
- CSIZMADIA — CSIZMADIA Andor: *A magyar közigazgatás fejlődése a XVIII. századtól a tanácsrendszer létrejöttéig.* Budapest, 1976, Akadémia Kiadó.
- EGYED — EGYED István: *A közigazgatási tisztviselők képzése és képesítése.* Budapest, 1936, s. n.
- KAISER: *A Magyar Királyi Csendőrség története a két világháború között.* — KAISER Ferenc: *A Magyar Királyi Csendőrség története a két világháború között.* Pécs, 2002, Pro Pannónia Kiadói Alapítvány /Pannónia Könyvek./
- MÁRTONFFY — MÁRTONFFY Károly: *A közigazgatás utánpótlása.* Budapest, 1940², Magyar Közigazgatás-tudományi Intézet.
- MÓCZÁR — MÓCZÁR Elemér: *A magyar állami tisztviselők nyugdíjazásának története és a nyugdíjtörvény magyarázata.* Budapest, 1903, Központi Községi Nyomda.
- PARÁDI: *A magyar rendvédelem története.* — PARÁDI József et.al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története.* Budapest, 1996², Osiris.
- PARÁDI: *Die Verhältnisse des Personalstands bei der Ungarischen Königlichen Gendarmerie.* — PARÁDI József: *Die Verhältnisse des Personalstands bei der Ungarischen Königlichen Gendarmerie.* [Humán viszonyok a Magyar Királyi Csendőrségnél.] Berlin, 2008, Fachhochschule für Verwaltung und Rechtspflege Berlin, /Beiträge aus dem Fachbereich 3 der Fachhochschule für Verwaltung und Rechtspflege Berlin 68./ A tanulmány korábbi változata 2008. május 28-án Berlinben hangzott el az Európai Unió ERASMUS oktatási programjának keretében megvalósított professzori mobilitás során a Fachhochschule für Verwaltung und Rechtspflege Berlin BA képzés keretében tanuló hallgatói számára. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

TANULMÁNYOK

KESERŰ

- KESERŰ István: A rendvédelmi szervezetek tisztí utánpótlása és tisztképzése a dualizmus időszakában. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, III. évf. (1993) 4. sz. 109–125. p. A tanulmány korábbi változata 1992. szeptember 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*A dualista Magyarország rendvédelme*” című IV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

KÖVESI: A rendőrség és a csendőrség személyi állományának biztosítási tradíciói.

- KÖVESI László: A rendőrség és a csendőrség személyi állományának biztosítási tradíciói. *RTF Főiskolai Figyelő Plusz*, IV. évf. (1993) 1. sz. 130–136. p.

KÖVESI: Rendőr nyugdíjpénztárak tegnap és ma, szociális gondoskodás.

- KÖVESI László: Rendőr nyugdíjpénztárak tegnap és ma, szociális gondoskodás. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, VIII. évf. (1998) 9. sz. 24–25. p. A tanulmány korábbi változata 1996. október 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*Gazdasági rendvédelmünk a XIX-XX. században*” című IX. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

MAGYARY

- MAGYARY Zoltán: A közigazgatási tisztviselők gyakorlati szakképzése. In MÁRTONFFY Károly (szerk.): *Fejezetek a közjog és a közigazgatási jog történetéből*. (NÉMETHY-émlékkönyv) Budapest, 1932, Magyar Közigazgatás-tudományi Intézet.

OLASZ – PARÁDI – ZEIDLER

- OLASZ György – PARÁDI József – ZEIDLER Sándor: A magyar rendvédelmi testületek rendfokozati rendszere a kiegyezéstől az ezredfordulóig. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XV. évf. (2008) 18. sz. 28–63. p. A tanulmány korábbi változata 2004. október 13-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*Karhatalmi feladatok a bűnmegelőzés és a békefenntartás szolgálatában Európában a XIX-XX. században*” című XVIII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PANKA

- PANKA Károly: A köztisztviselők minősítésének fejlődése. *Közigazgatási Szemle*, I. évf. (1914) 1. sz. 254–260. p.

PARÁDI: Rendőr tisztképzésünk hagyományai 1867-1945.

- PARÁDI József: Rendőr tisztképzésünk hagyományai 1867-1945. In DÁNOS Valér (szerk.): *A rendőrképzés reformja a kelet-európai változások tükrében*. Budapest, 1991, BM Rendészeti Kutató Intézet. 35–51. p. /Tanulmányok a rendészet köréből./ A tanulmány korábbi változata 1991. november 12-én Balatonföldváron hangzott el a Rendőrtisztviselők Főiskola által szervezett rendvédelmi szakképzési konferencián. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI: A magyar rendőr tisztképzés tradíciói 1867-1945.

- PARÁDI József: A magyar rendőr tisztképzés tradíciói 1867-1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIII. évf. (2007) 16. sz. 94–99. p. HU-ISSN 1216-6774. A tanulmány korábbi változata 2002. november 12-én, Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*A rendvédelmi szakképzés története*” című XVI. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI: Rendvédelmünk képzési és képesítési rendszere 1867-1945.

- PARÁDI József: Rendvédelmünk képzési és képesítési rendszere 1867-1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIII. évf. (2007) 16. sz. 90–93. p. A tanulmány korábbi változata 2002. november 12-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*A rendvédelmi szakképzés története*” című XVI. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI: A csendőr tisztképzés és a fizetési osztályba sorolt állami alkalmazottak szakvizsgarendszere.

- PARÁDI József: A csendőr tisztképzés és a fizetési osztályba sorolt állami alkalmazottak szakvizsgarendszere. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIII. évf. (2007) 16. sz. 100–104. p. A tanulmány korábbi változata 2002. november 12-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*A rendvédelmi szakképzés története*” című XVI. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI: A magyar rendőr tisztképzés tradíciói 1867-1945.

- PARÁDI József: A magyar rendőr tisztképzés tradíciói 1867-1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIII. évf. (2007) 16. sz. 94–99. p. A tanulmány korábbi változata 2002. november 12. Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak

- PARÁDI: A magyar rendvédelem személyi állományának szociális viszonyai 1867-1945.
- „A rendvédelmi szakképzés története” című XVI. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI József: A magyar rendvédelem személyi állományának szociális viszonyai 1867-1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIV. évf. (2008) 17. sz. 57–87. p. A tanulmány korábbi változata 2003. november 11-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „A rendvédelem humán viszonyai” című XVII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- ZEIDLER: A Magyar Királyi Csendőrség rendfokozati rendszere és jelvényei.
- ZEIDLER Sándor: A Magyar Királyi Csendőrség rendfokozati rendszere és jelvényei. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, VII. évf. (1997) 8. sz. 110–112. p. A tanulmány korábbi változata 1996. október 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „A napóleoni közbiztonsági őrtisztület útja Párizstól – Itálián és Ausztrián keresztül – Budapestig” című VIII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- ZEIDLER: A magyar rendőri rangok fejlődéstörténete a kiegyezéstől az ezredfordulóig.
- ZEIDLER Sándor: A magyar rendőri rangok fejlődéstörténete a kiegyezéstől az ezredfordulóig. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIV. évf. (2008) 17. sz. 116–138. p. A tanulmány korábbi változata 2003. november 14-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „A rendvédelem humán viszonyai” című XVII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- CIKKEK
- KAISER: Csendőrség a Horthy-korban 1919-1945.
- KAISER Ferenc: Csendőrség a Horthy-korban 1919-1945. *Rubicon*, XX. évf. (2010) 202. sz. 14–25. p.
- SZABÁLYZATOK
- Szabályzat a Magyar Királyi Honvédségnél és a Magyar Királyi Csendőrségnél alkalmazandó becsületügyi eljárásról.*
- *Szabályzat a Magyar Királyi Honvédségnél és a Magyar Királyi Csendőrségnél alkalmazandó becsületügyi eljárásról.* Budapest, 1903, s. n.
- Becsületügyi Szabályzat Magyar Királyi Honvédség és a Magyar Királyi Horvát-Szlavón Csendőrség számára.*
- *Becsületügyi Szabályzat Magyar Királyi Honvédség és a Magyar Királyi Horvát-Szlavón Csendőrség számára.* Budapest, 1913. s. n.
- Becsületügyi Szabályzat a Magyar Királyi Honvédség és a Magyar Királyi Csendőrség számára.*
- *Becsületügyi Szabályzat a Magyar Királyi Honvédség és a Magyar Királyi Csendőrség számára.* Budapest, 1942, s. n.
- JOGSZABÁLYOK
- 1883/I. tc.
- 1883/I. tc. a köztisztviselők minősítéséről.
- 1885/XI. tc.
- 1885/XI. tc. az állami tisztviselők, altisztek és szolgák nyugdíjazásáról.
- 1912/LXV. tc.
- 1912/LXV. tc. az állami alkalmazottak, valamint azok özvegyeinek és árváinak ellátásáról.
- 1927/XXIV. tc.
- 1927/XXIV. tc. a trianoni békeszerződéssel Magyarországtól átcsatolt területen volt és onnan beköltözött magyar közszolgálati alkalmazottak, nyugdíjasok, özvegyek és árvák ellátásáról.
- 1929/XIX. tc.
- 1929/XIX. tc. a hivatalos statisztikai szolgáltról.
- 1929/XXX. tc.
- 1929/XXX. tc. a közigazgatás rendezéséről.
- 1931/XXVI. tc.
- 1931/XXVI. tc. a gazdasági és hitélet rendjének továbbá az államháztartás egyensúlyának biztosításáról.
- 1933/XVI. tc.
- 1933/XVI. tc. a közigazgatás rendezéséről szóló 1929/XXX. tc. módosításáról és kiegészítéséről.
- 1934/I. tc.
- 1934/I. tc. a közszolgálati alkalmazottak és a honvédség tagjainak, valamint mindezek hozzátartozóinak ellátását szabályozó rendelkezések módosításáról.
- 1936/IX. tc.
- 1936/IX. tc. a hatósági orvosi vizsgálatról és a közegészségügyi törvények egyéb rendelkezéseinek módosításáról.
- 1938/II. tc.
- 1938/II. tc. a városi számvevőségi szolgáltról.
- 1939/II. tc.
- 1939/II. tc. a honvédelemről.
- 1940/XXIII. tc.
- 1940/XXIII. tc. az Országos Nép- és Családvédelmi Alapról.
- 1942/XXII. tc.
- 1942/XXII. tc. a vármegyei, városi és községi tisztviselők alkalmazásának, valamint egyes szolgálati viszonyainak szabályozásáról.
- 5 047/1919. ME. r.
- 5 047/1919. ME. r. a rendőrség államosítása tárgyában.

Mellékletek jegyzéke:

<i>I. sz. melléklet</i>	
Kimutatás a rendvédelmi testületek rangfokozati csoportjaihoz kapcsolódó állami iskolai végzettségi szintekről.	103
<i>II. sz. melléklet</i>	
Kimutatás a fizetési és rangosztályokról.	104
<i>III. sz. melléklet</i>	
Kimutatás a rendőri, illetve csendőri rangosztályokról és szolgálati pótlékokról.	106
<i>IV. sz. melléklet</i>	
Kimutatás a bírói képesítési, vizsgálóbírói és ügyészi pótlékokról.	107
<i>V. sz. melléklet</i>	
Kimutatás a kezelők, díjnokok és szakdíjnokok fizetési rendszeréről.	107
<i>VI. sz. melléklet</i>	
Kimutatás a műszaki altisztek, szakaltisztek az I. és II. osztályú altisztek fizetési rendszeréről.	108
<i>VII. sz. melléklet</i>	
Kimutatás az állami rendszerű kisegítő szolgálók fizetési rendszeréről.	109
<i>VIII. sz. melléklet</i>	
Kimutatás a rendőr legénységi állomány hierarchiájáról és fizetési rendszeréről.	109
<i>IX. sz. melléklet</i>	
Kimutatás a büntetőintézeti legénységi állomány fizetési rendszeréről.	109
<i>X. sz. melléklet</i>	
Kimutatás pénzügyőrségi legénység hierarchiájáról és fizetési rendszeréről.	110
<i>XI. sz. melléklet</i>	
Kimutatás a csendőrség legénységi hierarchiájáról és fizetési rendszeréről.	110
<i>XII. sz. melléklet</i>	
Kimutatás a Magyar Királyi Postánál alkalmazott műszaki segédszemélyzet és altisztek hierarchiájáról és fizetési rendszeréről.	111
<i>XIII. sz. melléklet</i>	
Kimutatás tényleges szolgálatban álló állami, vármegyei, Budapest székesfővárosi, államvasúti, vas-, acél- és gépgyári, valamint állami kőszénbányászati tisztviselők lakáspénzéről.	112
<i>XIV. sz. melléklet</i>	
Kimutatás honvédség, csendőrség és folyamőrség tényleges szolgálatban álló rangosztályba sorolt tagjainak lakáspénzéről.	113
<i>XV. sz. melléklet</i>	
Kimutatás a közalkalmazottak és a rendvédelmi testületek személyi állományának arányairól.	114

I. sz. melléklet

Kimutatás a rendvédelmi testületek rangfokozati csoportjaihoz kapcsolódó állami iskolai végzettségi szintekről

Képzettség	Rangcsoportok							
	Rendőr altisztek	Csendőr altisztek	Rendőr felügyelők	Csendőr zászlósok	Rendőr fogalmazók	Csendőr tisztek	Rendőr tanácsosok	Csendőr törzstisztek
Elemi iskola								
Középiskola								
Egyetem / főiskola								
Több diploma, illetve tudományos fokozat vagy törzskari képesítés								

Kimutatás a fizetési és rangosztályokról

Rendfokozatok és címek			Rendőr			Vámhivatali		Pénzügyőri
Fizetési osztály	fokozat	összeg	fogalmazó	felügyelő	detektív	fogalmazó	felügyelő	felügyelők
I.		2785						
II.		1857						
III.		1308						
IV.	1. 2.	1054 956	r. főkapitány					
V.	1. 2.	804,50 707	r. főkapitány h.	r. főfelügyelő		központi vámigazgató		
VI.	1. 2. 3.	615,50 556,50 499	r. főtanácsos	r. felügyelő		vámszaki főtanácsos		pü. főfelügyelő
VII.	1. 2. 3.	443,50 404,50 365,50	r. tanácsos	r. felügyelő	detektív-főfelügyelő	vámszaki tanácsos	vámellenőrzési főfelügyelő	pü. felügyelő
VIII.	1. 2. 3.	327,50 305 288	r. kapitány	r. felügyelő	detektív-felügyelő	vámszaki ellenőr	vámellenőrzési felügyelő	pü. felügyelő
IX.	1. 2. 3.	260,50 243 226	r. fogalmazó	r. felügyelő	detektív	vámszaki főtiszt	vámellenőrzési főtiszt vámellenőr	pü. főbiztos
X.	1. 2. 3.	215 203,50 192,50	r. segédfogalmazó	r. felügyelő	detektív	vámszaki tiszt	vámellenőrzési tiszt vámellenőr	pü. biztos
XI.	1. 2. 3.	181 172 163				vámszaki tiszt	vámellenőr vámellenőrzési segédtiszt	pü. biztos
Gy.	D E	146 129	r. fogalmazógyakornok	r. felügyelőgyakornok	detektívgyakornok	vámszaki gyakornok	vámellenőrzési gyakornok	pü. gyakornok

Jelmagyarázat : **Gy** - gyakornok , **D** - főiskolai vagy egyetemi diplomával rendelkező **E** - érettségizett

A pénzügy szervezéséből adódóan , a megyénként szervezett vezetési szinten , a pénzügy igazgatóságokon dolgoztak a pénzügyi fogalmazók. A pénzügy igazgatóságokon belül ugyan el voltak határolva a munkakörök, azonban – mivel a pénzügyőrségnek a pénzügyigazgatással azonos vagy magasabb szintű önálló vezetési szervezete nem volt – a pénzügyőrség ügyeivel foglalkozó fogalmazók más ,nem pénzügyőri hanem pénzügyi címetek viseltek.

Forrás: PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris. 320–322. p.

Rendfokokatok és címek			Büntetőintézeti		Valamennyi rendvédelmi testületnél a szolgálati feladatoktól függően			Rendfokokatok			Katonai (honvédség, folyamórség, csendőrség, valamint a vámórség és utódszervek)
Fizetési osztály	fokozat	összeg	fogalmazó	felügyelő	számvevősegi szak	kezelői szak	orvosi szak	Rang osztály	fokozat	összeg	
I.		2785						I.			tábornagy (csak háborúban elérhető rendfokozat)
II.		1857						II.		1308	vezérezredes
III.		1308						III.		1116,50	altábornagy / vezérfőkapitány
IV.	1. 2.	1054 956						IV.		956	vezérőrnagy / vezérkapitány
V.	1. 2.	804,50 707	büntetőintézeti igazgató				főorvos	V.	1. 2.	731 682	ezredes / főtörzskapitány
VI.	1. 2. 3.	615,50 556,50 499	büntetőintézeti igazgató büntetőintézeti tanácsos	büntetőintézeti főtiszt fogházfelügyelő	számfőtanácsos		főorvos főállatorvos	VI.	1. 2.	507,50 428,50	alezredes / törzskapitány
VII.	1. 2. 3.	443,50 404,50 365,50	büntetőintézeti tanácsos büntetőintézeti főtitkár	(csak a VII. fizetési osztállyal bezáróan)	számtanácsos	segédhivatali főigazgató	orvos tanácsos állatorvos tanácsos	VII.	1. 2.	417 368	őrnagy / törzsalkapitány
VIII.	1. 2. 3.	327,50 305 288	büntetőintézeti főtitkár büntetőintézeti titkár	büntetőintézeti főtiszt (csak a IX. fizetési osztállyal bezáróan)	számvizsgáló	segédhivatali igazgató	orvos tanácsos állatorvos tanácsos	VIII.	1. 2. 3.	324,50 300 271	százados / kapitány
IX.	1. 2. 3.	260,50 243 226	büntetőintézeti titkár büntetőintézeti fogalmazó	osztállyal bezáróan) büntetőintézeti fogházfelügyelő	számellenőr	segédhivatali főtiszt	állatorvos tanácsos orvos	IX.	1. 2. 3.	260 240 208,50	főhadnagy / főhajónagy
X.	1. 2. 3.	215 203,50 192,50	büntetőintézeti fogalmazó	büntetőint. őrpáncsnok büntetőintézeti tiszt	számintiszt	segédhivatali tiszt	orvos állatorvos	X.		198	hadnagy / hajónagy
XI.	1. 2. 3.	181 172 163	büntetőintézeti fogalmazó	(csak a X. és XI. fizetési osztályban)	számintiszt	hivatali segédintiszt	állatorvos	XI.		172	zászlós / folyami zászlós
Gy	D E	146 129	büntetőintézeti gyakornok	büntetőintézeti gyakornok	számgyakornok	segédhivatali gyakornok	orvos gyakornok állatorvos gyakornok				

A táblázatban feltüntetett adatok az 1940-es állapotot tükrözik, pengőben.

Forrás: PARÁDI József et. al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris. 320–322. p.

Kimutatás a rendőri, illetve csendőri rangosztályokról és szolgálati pótlékokról

Rang-osztály	Pótlék-fokozat	A rendőrségi pótdíj (havi) összege az állami rendőrség fogalmazói, felügyelői és orvosi szaká- ba tartozó tisztviselők, továbbá a detektívtestület tagjai részére	A rendőrségi pótlék (ha- vi) összege az állami rend- őrség számvevőségi és ke- zelési tisztviselői részére	A csendőrségi pót- díj (havi) összege
II.				
III.				130
IV.	1. 2.	33,50 78		125
V.	1. 2.	67,50 79	36 36	120 115
VI.	1. 2. 3.	74 100,50 126	28 28 28	110 105
VII.	1. 2. 3.	152,50 147 164,50	24 24 24	100 95
VIII.	1. 2. 3.	178,50 166,50 148	20 20 20	90 85 80
IX.	1. 2. 3.	132 114 107,50	16 16 16	75 70 65
X.	1. 2. 3.	86 79,50 67	8 8 8	60
XI.	1. 2. 3.	49 40,50 37,50	8 8 8	55

A táblázatban feltüntetett adatok az 1935–1945 közötti időszak állapotát tükrözik, pengőben.
 Forrás: PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris.

Kimutatás a bírói képesítési, vizsgálóbírói és ügyészi pótlékokról

Fizetési osztály	A bírói képesítési pótlék összege egy hónapra az 1930/XLIII. tc. 1. §-ának f) és h) pontjaiban felsorolt tisztviselők részére	Fizetési csoport és fokozat	A vizsgálóbírói és ügyészi pótlék egy hónapra
III.	50	A II. fizetési csoport 6–4. fokozataiban	24
IV.	50	A II. fizetési csoport 3–1. fokozataiban és az I. fizetési csoport 9–7. fokozataiban	24
V.	50	Az I. fizetési csoport 6–1. fokozataiban	24
VI.	50		
VII.	50		
VIII.	25		
IX.	25		
X.	25		

A táblázatban feltüntetett adatok az 1935–1945 közötti időszak állapotát tükrözik, pengőben.
 Forrás: PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris.

Kimutatás a kezelők, díjnokok és szakdíjnokok fizetési rendszeréről

Fizetési fokozat	A megszakítás nélküli és kinevezett kezelői (kezelőnői) minőségben együttvéve eltöltött hányadik évben	Havi fizetés	Fizetési fokozat	A megszakítás nélküli díjnoki minőségben eltöltött hányadik évben	Havi fizetés a díjnoknál	Havi fizetés a szakdíjnoknál
7.	a 19. évtől	154	8.	a 19. évtől	142	152
6.	a 16. 17. és 18. évben	145	7.	a 16. 17. és 18. évben	133	142
5.	a 13. 14. és 15. évben	136	6.	a 13. 14. és 15. évben	122	133
4.	a 10. 11. és 12. évben	128,50	5.	a 10. 11. és 12. évben	119	122
3.	a 7. 8. és 9. évben	119,50	4.	a 7. 8. és 9. évben	117	119
2.	a 4. 5. és 6. évben	117	3.	a 4. 5. és 6. évben	110,50	117
1.	az 1. 2. és 3. évben	107	2.	a 2. és 3. évben	105	110,50
			1.	az 1. évben	100	105

A táblázatban feltüntetett adatok az 1935–1945 közötti időszak állapotát tükrözik, pengőben.
 Forrás: PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris.

Kimutatás a műszaki altisztek, szakaltisztek az I. és II. osztályú altisztek fizetési rendszeréről

Fizetési fokozat	A megszakítás nélkül kisegítő szolgálai és kinevezett altiszti minőségben együttvéve eltöltött hányadik évben	A műszaki altisztek havi fizetése	Fizetési fokozat	A megszakítás nélkül kisegítő szolgálai és kinevezett altiszti minőségben együttvéve eltöltött hányadik évben	A szakaltisztek havi fizetése	Az I. osztályú altisztek havi fizetése	A II. osztályú altisztek havi fizetése
13.	a 37. évtől	218					
12.	a 34. 35. és 36. évben	200	12.	a 34. évtől	152	133	125
11.	a 31. 32. és 33. évben	190	11.	a 31. 32. és 33. évben	147	128,50	122
10.	a 28. 29. és 30. évben	181	10.	a 28. 29. és 30. évben	142	125	120
9.	a 25. 26. és 27. évben	172	9.	a 25. 26. és 27. évben	136	122	119
8.	a 22. 23. és 24. évben	163	8.	a 22. 23. és 24. évben	133	120	117
7.	a 19. 20. és 21. évben	154	7.	a 19. 20. és 21. évben	127	119	112,50
6.	a 16. 17. és 18. évben	145	6.	a 16. 17. és 18. évben	122	117	108,50
5.	a 13. 14. és 15. évben	136	5.	a 13. 14. és 15. évben	119	112,50	105
4.	a 10. 11. és 12. évben	128,50	4.	a 10. 11. és 12. évben	117	108,50	102
3.	a 7. 8. és 9. évben	119,50	3.	a 7. 8. és 9. évben	110,50	105	97,50
2.	a 4. 5. és 6. évben	117	2.	a 4. 5. és 6. évben	105	102	93,50
1.	az 1. 2. és 3. évben	107	1.	az 1. 2. és 3. évben	102	97,50	90

A táblázatban feltüntetett adatok az 1935–1945 közötti időszak állapotát tükrözik, pengőben.

Forrás: PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris.

Kimutatás az állami rendszerű kiegészítő szolgák fizetési rendszeréről

Fizetési fokozat	A megszakítás nélkül kiegészítő szolgai minőségben eltöltött hányadik évben	Havi fizetés
8.	a 19. évtől	108,50
7.	a 16. 17. és 18. évben	105
6.	a 13. 14. és 15. évben	102
5.	a 10. 11. és 12. évben	97,50
4.	a 7. 8. és 9. évben	93,50
3.	a 4. 5. és 6. évben	90
2.	a 2. és 3. évben	86
1.	az 1. évben	81,50

A táblázatban feltüntetett adatok az 1935–1945 közötti időszak állapotát tükrözik, pengőben.
 Forrás: PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris.

Kimutatás a rendőr legénységi állomány hierarchiájáról és fizetési rendszeréről

Beosztás	Fizetési fokozat	Havi fizetés
r. alhadnagy	1.	352
	2.	342
	3.	332
r. tiszthelyettes	1.	285
	2.	280
	3.	275
r. főtörzsőrmester	1.	267
	2.	262
	3.	257
r. törzsőrmester	1.	250
	2.	248
	3.	246
r. őrmester	1.	236
	2.	226
	3.	216
rendőr	1.	198
	2.	188
	3.	178
próbarendőr	1.	137
	2.	122
	3.	107

A táblázatban feltüntetett adatok az 1935–1945 közötti időszak állapotát tükrözik, pengőben.
 Forrás: PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris.

Kimutatás a büntetőintézeti legénységi állomány fizetési rendszeréről

Fizetési fokozat	A megszakítás nélkül büntetőintézeti legénységi minőségben együttvéve eltöltött hányadik évben	Az I. osztályú és II. osztályú közörök: - fogházőr - börtönőr - fegyőr havi fizetése		A - fogházőrmesterek - börtönőrök - főfegyőrök havi fizetése
12.	a 34. évtől	140,50	132	163
11.	a 31. 32. és 33. évben	136	128,50	157,50
10.	a 28. 29. és 30. évben	132	124,50	152
9.	a 25. 26. és 27. évben	128,50	120	146
8.	a 22. 23. és 24. évben	124,50	117	140,50
7.	a 19. 20. és 21. évben	120	112,50	134
6.	a 16. 17. és 18. évben	117	108,50	128,50
5.	a 13. 14. és 15. évben	112,50	105	122
4.	a 10. 11. és 12. évben	108,50	102	117
3.	a 7. 8. és 9. évben	105	97,50	110,50
2.	a 4. 5. és 6. évben	102	93,50	105
1.	az 1. 2. és 3. évben	97,50	90	102

A táblázatban feltüntetett adatok az 1935–1945 közötti időszak állapotát tükrözik, pengőben.
 Forrás: PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris.

X. sz. melléklet

Kimutatás pénzügyőrségi legénység hierarchiájáról és fizetési rendszeréről

Az altisztek megnevezése	Fizetési fokozat	Az alatt megnevezett minőségben eltöltött hányadik évben		Havi fizetés
főszemlész	4.		10. évtől	203,50
	3.	főszemlészi minőségben eltöltött	a 7. 8. és 9. évben	194
	2.		a 4. 5. és 6. évben	184,50
	1.		az 1. 2. és 3. évben	174,50
szemlész	4.		10. évtől	165
	3.	szemlészi minőségben eltöltött	a 7. 8. és 9. évben	155,50
	2.		a 4. 5. és 6. évben	146
	1.		az 1. 2. és 3. évben	136
fővigyázó	4.		10. évtől	132
	3.	fővigyázói minőségben eltöltött	a 7. 8. és 9. évben	124,50
	2.		a 4. 5. és 6. évben	120
	1.		az 1. 2. és 3. évben	117
I. osztályú vigyázó	3.		7. évtől	112,50
	2.	I. osztályú vigyázói minőségben eltöltött	a 4. 5. és 6. évben	108,50
	1.		az 1. 2. és 3. évben	105
II. osztályú vigyázó	3.		7. évtől	102
	2.	II. osztályú vigyázói minőségben eltöltött	a 4. 5. és 6. évben	97,50
	1.		az 1. 2. és 3. évben	93,50

A táblázatban feltüntetett adatok az 1935–1945 közötti időszak állapotát tükrözik, pengőben.

Forrás: PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris.

XI. sz. melléklet

Kimutatás a csendőrség legénységi hierarchiájáról és fizetési rendszeréről

Rang, illetőleg rendfokozat		Havidíj	Pótdíj egy hónapra	A havidíj és a pótdíj együttes összege egy hónapra
alhadnagy	1. fok.	182	70	252
	2. fok.	171,50	70	241,50
	3. fok.	160,50	70	230,50
tiszthelyettes	1. fok.	150	40	190
	2. fok.	134	40	174
	3. fok.	112,50	45	157,50
törzsőrmester	1. fok.	96,50	40	136,50
	2. fok.	86	40	126
őrmester		75	35	110

A táblázatban feltüntetett adatok az 1935–1945 közötti időszak állapotát tükrözik, pengőben.

Forrás: PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris.

**Kimutatás a Magyar Királyi Postánál alkalmazott műszaki segéd-
személyzet és altisztek hierarchiájáról és fizetési rendszeréről**

Fizetési csoport	Az állások megnevezése	Fizetési fokozat	Havi fizetés
I.	I. oszt. főgépész	4.	190
	I. oszt. főművezető	3.	181
	I. oszt. „garagemester”	2.	172
	I. oszt. kocsimester	1.	163
	I. oszt. szakaltiszt		
II.	II. oszt. főgépész		
	II. oszt. főművezető		
	II. oszt. „garagemester”	4.	158
	II. oszt. kocsimester	3.	152
	II. oszt. szakaltiszt	2.	147
	kábelmester vonalmester	1.	142
III.	I. oszt. szakmester		
	II. oszt. anyagkezelő		
	gépész	8.	147
	gépkocsivezető	7.	142
	kábelszerelő	6.	136
	művezető	5.	133
	lovászmester	4.	127
	I. oszt. csoportvezető	3.	122
	I. oszt. gépkezelő	2.	120
	I. oszt. távirdaszerelő	1.	119
I. oszt. vonatfelvigyázó			
I. oszt. altiszt			
IV.	II. oszt. csoportvezető		
	II. oszt. gépkezelő	6.	117
	II. oszt. távirdaszerelő	5.	112,50
	II. oszt. vonatfelvigyázó	4.	108,50
	II. oszt. altiszt	3.	105
	kazánfűtő	2.	102
	kocsikezelő főkocsis	1.	97,50

A táblázatban feltüntetett adatok az 1935–1945 közötti időszak állapotát tükrözik, pengőben.

Forrás: PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris.

Kimutatás tényleges szolgálatban álló állami, vármegyei, Budapest székesfővárosi, államvasúti, vas-, acél- és gépgyári, valamint állami kőszénbányászati tisztviselők lakáspénzéről.

Az alkalmazottak megjelölése				A lakáspénz havi összege															
az állami rendszerű (vármegyei)	az államvasúti és vasgyári rendszerű (kőszénbányászati)	Budapest székesfővárosi	Itélőbírák és ügyészek	az I.		a II.		a III.		a IV.		az V.		a VI.					
				Legfeljebb 2	Legalább 3	Legfeljebb 2	Legalább 3	Legfeljebb 2	Legalább 3	Legfeljebb 2	Legalább 3	Legfeljebb 2	Legalább 3	Legfeljebb 2	Legalább 3				
																lakáspénzosztályba tartozó helyeken			
fizetési osztályokban				fizetési csoportjaiban				családi pótlék élvezete esetén											
II.	–		I. és II. VI.	219,65	253,46	197,64	228,08	175,72	202,70	153,71	177,40	131,79	152,03	109,78	126,73				
III.	I.	III.	V.	202,70	219,65	182,46	197,64	162,15	175,72	141,91	153,71	121,59	131,79	101,35	109,78				
IV.	II.	IV.	A IV. és III. fiz. csoport 4. fiz. fokozata	185,84	202,70	167,21	182,46	148,65	162,15	130,10	141,91	111,47	121,59	92,92	101,35				
V.	III.	V.	A III. 1–3.- és a II. fiz. csop. 4–6. fiz. fokozata	160,46	177,40	144,44	159,62	128,41	141,91	112,31	124,12	96,29	106,41	80,19	88,70				
VI.	IV.	VI.	A II. 1–3. és az I. fiz. csop. 7–9. fiz. fok.	143,59	160,46	129,26	144,44	114,84	128,41	100,51	112,31	86,17	96,29	71,76	80,19				
VII.	V.	VII.	Az I. fiz. csop. 1–6. fiz. fok.	118,22	135,16	106,41	121,59	94,60	108,10	82,72	94,60	70,91	81,03	59,11	67,54				
VIII.	VI.	VIII. és IX.	–	92,92	109,78	83,56	98,82	74,20	87,86	65,01	76,82	55,73	65,85	46,46	54,89				
IX.	VII.	X.	–	67,54	84,48	60,79	75,97	54,05	67,54	47,30	59,11	40,48	50,67	33,73	42,24				
X.	VIII.	XI.	–	59,11	75,97	53,20	68,38	47,30	60,79	41,32	53,20	35,42	45,61	29,51	37,95				
XI.	IX.	–	–	50,67	67,54	45,61	60,79	40,48	54,05	35,42	47,30	30,36	40,48	25,30	33,73				
Gyakornok				43,93	50,67	39,48	45,61	35,11	40,48	30,74	35,42	26,29	30,36	21,92	25,30				

A táblázatban feltüntetett adatok az 1935–1945 közötti időszak állapotát tükrözik, pengőben.
 Forrás: PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris.

Kimutatás honvédség, csendőrség és folyamőrség tényleges szolgálatban álló rangosztályba sorolt tagjainak lakáspénzéről

Rendfokozat	A lakáspénz havi összege											
	az I.		a II.		a III.		a IV.		az V.		a VI.	
	lakáspénzosztályba tartozó helyeken											
	Legfeljebb 2	Legalább 3	Legfeljebb 2	Legalább 3	Legfeljebb 2	Legalább 3	Legfeljebb 2	Legalább 3	Legfeljebb 2	Legalább 3	Legfeljebb 2	Legalább 3
családi pótlék élvezete esetén												
vezérezredes	236,51	261,89	212,90	235,67	189,21	209,45	165,52	183,31	141,91	157,09	118,22	130,94
altábornagy (és hasonrangú)	211,21	236,51	190,05	212,90	168,97	189,21	147,81	165,52	126,73	141,91	105,57	118,22
vezérőrnagy (és hasonrangú)	194,27	219,65	174,87	197,64	155,40	175,72	136,00	153,71	116,53	131,79	97,13	109,78
ezredes (és hasonrangú)	160,46	190,05	144,44	171,04	128,41	152,03	112,31	133,01	96,29	114,00	80,19	94,99
alezredes (és hasonrangú)	143,59	177,40	129,26	159,62	114,84	141,91	100,51	124,12	86,17	106,41	71,76	88,70
őrnagy (és hasonrangú)	126,73	143,59	114,00	129,26	101,35	114,84	88,70	100,51	75,97	86,16	63,32	71,76
százados (és hasonrangú)	101,35	126,73	91,23	114,00	81,03	101,35	70,91	88,70	60,79	75,97	50,67	63,32
főhadnagy (és hasonrangú)	75,97	92,92	68,38	83,56	60,79	74,29	53,20	65,01	45,61	55,73	37,95	46,46
hadnagy, zászlós (és hasonrangú)	67,54	75,97	60,79	68,38	54,05	60,79	47,31	53,20	40,48	45,61	33,73	37,95

A táblázatban feltüntetett adatok az 1935–1945 közötti időszak állapotát tükrözik, pengőben.

Forrás: PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris, 335. p.

XV. sz. melléklet

Kimutatás a közalkalmazottak és a rendvédelmi testületek személyi állományának arányairól

Időszakok Állománycsoportok	A dualizmus időszakában		A két világháború között (1935–1945 között)	
	fő	%	fő	%
Tisztviselő összesen	41 442	100	34 504	100
A rendvédelmi testületek fizetési- illetve rangosztá- lyaiba kinevezettek	1 721	4,16	6 179	17,90
Altiszt és egyéb segédsze- mélyzet összesen	39 811	100	31 187	100
A rendvédelmi testületek legénységi állománya és egyéb segédszemélyzete	29 037	72,94	37 039	84,20
Összesen tisztviselő, altiszt és egyéb segédszemélyzet	81 253	100	65 691	100
A rendvédelmi testületek személyi állománya össze- sen	30 758	37,85	43 218	52,22

Forrás: PARÁDI József et al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története*. Budapest, 1996², Osiris.

SUBA János
Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945

A magyar történelem vizsgált időszakára eső periódusa azért érdekes a határkijelölés szempontjából, mivel ebben a korban jöttek létre a történelmi Magyarország, geodéziailag bemért, határjelekkel állandósított államhatárai, másrészt pedig a trianoni békediktátum által megcsonkított ország határai és a visszacsatolt területek határai, majd a trianoni határhoz való visszatérés viszonylag dinamikus határki-jelölő tevékenységet eredményeztek.

A határmegállapítás a jövőre nézve beállított kötelezettség, amikor két ország meghatározza a köztük lévő határt, akkor fő céljuk a szilárd és végleges megoldás rögzítése. Az államhatárok kijelölésének előzménye az **attribució (allokáció) eljárás**.^{*} A trianoni határok megvonásakor szerződésen kívüli jellege volt. Az Felvidék visszatérések a két fél együtt határozta meg a területek hovatartozását.

A határkitűzés első fázisa rendszerint az államhatár **delimitációja**.^{*}

Az államhatárok delimitációról szóló határozathozatalt követi azok **demarkációja**.^{*}

A határok felülvizsgálata, vagy pontosítása esetén kerülhet sor a **redemarkációra**.^{*}

A magyar államhatárral kapcsolatosan az évszázadok során felhalmozódott problémák a polgári magyar állam kiépítésével újra a felszínre kerültek, amellyel a magyar közigazgatás vezetőinek szembeülni kellett, amikor az állam földrajzilag körülhatárolt területét határjelekkel meg akarta jelölni. Ezeket, a kérdéseket meg kellett oldani, jogi (diplomáciai) úton lerendezni, törvénybe iktatni, és a műszaki munkálatokat elvégezni.

A jogi feltételeknél első helyen az országgyűlés által hozott törvény állt. A törvények azért fontosak, mert lezárták az érintett országok között politikai síkon megvalósult tárgyalásokat (delimitáció), az elért eredményeket rögzítették, másfelől ez a további munkák kiindulási alapjává (demarkáció, redemarkáció) vált, mert meghatározták a műszaki munkálatok menetét és a továbblépés lehetőségét (határjelek felülvizsgálata). Így a törvények egy folyamatot zártak le, annak végeredményét emelték törvényerőre, másrészt ebből kiindulva újabb más – geodéziai, térképészeti jellegű – folyamatokat indítottak el.

A dualizmus időszakában összesen négy törvény született, amely a Magyar Királyság határvonalának „kiigazításával” foglalkozott¹. Ebből a legfontosabb a keleti határon Romániával kötött egyezmény beiktatása volt. Ez az egyezmény osztrák-román viszonylatban jött létre. Ezért Magyarország az egyezménynek csak a magyar-román határ rendezésére vonatkozó részét hajtotta végre, de az osztrák-román határrendezéssel lévén szoros összefüggésben az egész nemzetközi egyezményt törvénybe iktatták.² Az egyezmény szerint a határkijelölést követő két év múlva, azután pedig minden 10. évben egyes bizottsági (továbbiakban: VB) határvizsgálatnak kell történnie abból a célból, hogy a határvonal ott, ahol „változást szenvedett volna, ismét helyreállíttassék”.

A magyar kormány a VB-ban részt vett képviselőjének jelentése szerint, a VB a tárgyalásoknál 11 665 h területet magyar foglaltságnak ismert el, vagyis oly területnek, amely az 1792. évi határbejárás okmányok ellenére van magyar birtokban. A magyar kormánynak ezt a 11 665 h területet Romániának vissza kellett adnia. Azonban a tárgyalásokon kiderült, hogy Románia 1185 h területet foglalt el Magyarországtól. Az 1792. évi okmányok alapján Románia 1185 h-t engedett át Magyarországnak. Magyarország Románia javára pedig 11 665 h-t, vagyis összesen 10 480 h-t engedett át Romániának. Az 1886. november 2-án Bécsben ismét összehívott VB 1887. április 15-ig a határvonalat közös beleegyezéssel megállapította, szabatosan leírta és térképen rögzítette.³ A magyar-román határvonalat 6 szakaszra osztották, és minden szakaszon egyszerre kezdték el a kitűzéseket. A határkitűzési okmányokat külön ellenőrző bizottság vizsgálta felül.⁴

A román határ rendezésével párhuzamosan folytattak tárgyalásokat Ausztria – pontosabban Bukovina – és Magyarország (Beszterce-Naszód és Máramaros vármegyék szélén húzódó) határvonal megállapításáról. A határvonal 1775 óta, amióta Bukovina tartományt Ausztriához csatolták vitás volt. A vita tárgyát az Alsó-Borgó és Borgó-Tiha magyarországi települések, illetve Dorna Knadreny és Poiana-Stampli bukovinai községek között a Piatra Dornii nevű hegyről a Priporu-Candri nevű hegyig húzódó határvonal menete volt. Ez sok esetben határvillongásokhoz vezetett. Így 400 hektár terület hovatartozása vált bizonytalanná. A határszakasz azért is fontos volt, mert a Borgó patak völgyén keresztül haladt át az egyik legforgalmasabb út Erdélyből Bukovina felé. A határvonal megállapítása 1868-ban került újra napirendre, amikor a magyar-román határ megállapítására VB-t küldtek ki. Ekkor indultak meg a rendezési tárgyalások, amelyek 1878–1879-ben és 1886–1887-ben folytatódtak. Eredményre csak az 1886–1887-es bécsi tárgyalások vezettek,⁵ melyet 1897-ben iktatták törvénybe.⁶

A VB a terepen próbálta alkalmazni a különböző határleírásokat és térképeket. Azonban a különböző határ- és kataszteri leírások lényegesen eltértek egymástól. Így a különböző leírásokban, a többé-kevésbé azonos, állandó pontokat keresték meg. Ezek lettek az új határvonal állandó pontjai. A VB az állandó pontok között, úgy húzta meg a határt, hogy ahol lehetséges, a terepen könnyen felismerhető legyen, és így természetes határ álljon elő. A VB azt javasolta a kormányoknak, hogy ne csak a határvonal vitás – a Priporu Candri-tól a Piatra Dorniig terjedő – szakaszán, hanem Románia és Bukovina között lévő hármashatárpontig tűzzék ki a határvonalat állandó határjelekkel, ott is, ahol a határ futása nem volt vitás. Az érdekelt kormányok 1887-ben jóváhagyták a VB-nak a vitás határvonalra vonatkozó döntését. Elkezdték felállítani a határjeleket.⁷ Ezzel és a műszaki pótmunkálatokkal 1889 decemberben végeztek. A határvonalat a határleírásokban megjelölt pontokon határkövekkel megjelölték és állandósították. A határköveket a Podru del Piatrától kiindulva ÉNy-i irányba folyamatosan számozták meg. Az állandó pontok között 1 m magas és 2–2,5 m alsó átmérőjű kőhalmokat (határdombokat) helyeztek el, egymástól látó távolságban. Az erdőkben a határvonal mindkét oldalán 3–3 m, összesen 6 m széles átvágást (határnyiladékokat) készítettek.⁸

A magyar közvéleményben a legnagyobb érdeklődést a határkiigazítások során az úgynevezett Halastó vita váltotta ki (a Magas Tátra második legnagyobb tava a Halastó és környékén húzódó határvonal pontosítása). Ahol szintén a birtokok hovatarozásának megkérdőjelezésével vált vitássá a határvonal menete. Magyar felfogás szerint a Halastó keleti része a Tengersizem csúccsal együtt Szepes vármegyéhez tartozott, míg a lengyelek az egész Halastavat a Tengersizemmel, valamint a Tengersizem csúcs egy részével együtt Galícának követelték.⁹ A kérdés lényege nagyon leegyszerűsítve az volt, hogy a határ futása szárazföldi legyen-e (a Magas Tátra gerincein), vagy vízi (a tó közepén).

A magyar jogtörténetben először egy választott bíróságra bízták az országhatár helyének eldöntését.¹⁰ A tárgyalás 1902-ben, Grazban folyt le. A bíróság Ausztria javára döntött. A kormány tudomásul vette, és törvényerőre emelte a bírósági döntést.¹¹ Ez politikai döntés volt. A korabeli megfogalmazás szerint: „Nem egy kétségtelen terület elvesztéséről, hanem csupán egy kétesnek a lehasításáról van szó, tehát nem lehet szó a területi integritás csorbájáról sem. Az állami integritás pedig nemcsak a terület kérdésében tartandó fenn, de az állam reputációja s morális megjelenésében is, a, minthogy épen a nemzetközi viszonylatoknak más, mint etnikai alapját elvileg nem ismerhetjük el.”¹² Az indokolást földrajzi köntösbe bújtatták, hiszen a bíróság érvelése nem állta meg a helyét. Földrajzi szempontból a döntés ellen ugyanannyi érvet lehetne találni, mint mellette. Egyetérthetünk viszont azzal a kortársi kívánsággal, miszerint "legyen ez az ítélet zárószava annak az áldatlan háborúságnak, mely hosszú időn át zavarta a két szomszéd békéjét."¹³

A dualizmus időszakában a halastói határvita mellett Alsó-Ausztria és Magyarország mellett, valamint a magyar-horvát határon és magyar-török viszonylatban, a Duna-sziget tekintetében is sor került határrendezésre.¹⁴

Trianoni határok kitzúzése

A trianoni határok kijelölésénél a legfontosabb dokumentumok az 1920. jún. 4-én Trianonban aláírt békeszerződés országgyűlés által elfogadott törvénycikkelyei voltak. Ez a határleírás, valamint az ennek kiegészítéséül szolgáló 1: 1 000 000 ma térkép, nagy általánosságban, jelzi a határvonal menetét, még pedig oly módon, hogy a szövegi részben Ausztriával szemben 7, a Szerb-Horvát-Szlovén (továbbiakban: SHS) állammal szemben 13, Romániával szemben 5, Csehszlovákiával szemben 27, szakaszban állapítja meg a határvonalat. A határszakaszok, leírását azzal kezdi, vagy fejezi be, hogy a „... helyszínén megállapítandó vonal, vagy a helyszínen megállapítandó pontig.” Vagyis ennyiszere szerepel a békeszerződésben a „helyszínen megállapítandó vonal” kifejezés. E szöveg is utalt rá, hogy a békeszerződés életbelépése után a leírt határvonalat a terepen kell megállapítani, delimitálni.¹⁵

A határvonal részletes megállapítását a békeszerződés a bizottságokra bízta, amelyek a Szövetséges és Társult Hatalmak, valamint az érdekelt államok képviselőiből álltak. A határvonal jelölésének részeként definiálta az okmány a vízfolyásokat, hajózható, vagy nem hajózható vízfolyásként. A határkijelölés tekintetében a rendelkezés tartalmazta azt is, hogy a határköveket egymástól látótávolságnyi-
ra kellett elhelyezni. Ezt a kikötést fontossá tette az a körülmény, hogy kedvezőtlen terepalakulat esetén sűrűn kellett a határköveket elhelyezni, ami jelentékenyen megnövelte a határkijelölés és felmérés költségeit. A határmegállapítás költségeit az érdekelt államok közösen viselték. A határrendezésre vonatkozó végleges jegyzőkönyveket, térképeket, és egyéb dokumentumokat három eredeti példányban kellett kiállítani.¹⁶

A dokumentumokból látható, hogy a delimitációs és demarkációs munkálatok, keveredtek. Az utasításokból kiderül, hogy a határmegállapító bizottságok feladata politikai és műszaki részből állt. A

politikai rész tartalmát az alkotta, hogy tárgyalások, javaslatok, ellenjavaslatok útján a határmegállapító bizottságok Magyarországra nézve a legkedvezőbb döntéseket eszközöljön ki. A műszaki rész tartalmát pedig az képezte, hogy a szükséges háromszögeléssel, felmérésekkel kapcsolatban a határvonal kijelölje, kicövekelje, a határköveket felállítsa és a térképeket és határokmányokat elkészítse.

A trianoni határvonal politikai kijelölését, (delimitációját) részletes kitűzését, határkövekkel való állandósítását, a határvonal térképezését, a határokmányok elkészítését a Szövetséges és Társult hatalmak által létrehozott nemzetközi határmegállapító bizottságok végezték 1921 és 1925 között.¹⁷

A munkát a határvonal általános tanulmányozásával kezdték. Ennek az volt a célja, hogy megállapítsák azokat a határrészeket, amelyekre nézve pontosan lehetett alkalmazni a békeszerződés rendelkezéseit, valamint azokat a határszakaszokat, amelyek vitára adtak okot. A vitás kérdések eldöntéséig – a rend fenntartása érdekében – a békeszerződés által megállapított határt fogadták el ideiglenes határuul. A bizottságok által képviselt elvek és utasítások leszűkítették és korlátozták a magyar igényeket és törekvéseket. Ennek ellenére a magyar fél úgy értelmezte a trianoni vonalat, hogy lehetőleg kitolja a határt, mert ha a Népszövetség nem fogadja el a magyar javaslatokat, akkor a trianoni vonal marad a végleges határ. Az a tény, hogy a bizottságok tevékenysége és mozgása a trianoni vonal mindkét oldalán csak egy szűk sávra terjedt ki, azt mutatta, hogy csak helyi jellegű kiigazításokra voltak felkészülve. Ez azonban azt is jelentette, hogy a határkiigazítás, ha a helyi gazdasági érdekek megkövetelik, a magyar oldalra is kiterjedhet. Ez a szűk mozgáslehetőség megfelelt a különböző bizottsági értelmezéseknek is.

A határmegállapító bizottságok gyakorlati tevékenységének eredménye – bár komoly határkiigazítás az utódállamok ellenkezése és a Nemzetek Szövetségének tehetetlensége miatt nem történt – volt, hogy: a magyar-csehszlovák határon 10 014 kataszteri hold, a magyar-román határon 16 947 kataszteri hold, a magyar-jugoszláv határon 34 000 kataszteri hold, a magyar-osztrák határon 19 756 kataszteri hold területi nyereség a magyar fél számára. Ezen felül a magyar-osztrák határon az 1921. december 14–16-án megtartott soproni népszavazás során, a velencei egyezmény értelmében 44 628 kataszteri hold került vissza. Összességében tehát az osztrák határszakaszon 64 384 kataszteri holdnyi terület visszacszerzés valósult meg.

A határmegállapító bizottságoknak, illetve az érdekelt államok delegációinak legfontosabb feladata az újonnan megállapított határvonal kitűzése, határjelekkel való állandó megjelölése, számszerű felmérése, térképezése és a határleírasi jegyzőkönyvek elkészítése volt. Erre a célra az érdekelt államok mindegyike a bizottság rendelkezésére bocsátotta a szükséges mérnököket.

A határvonalakat a kitűzés, felmérés és az anyagi teherviselés megosztása érdekében szakaszokra osztották fel: a csehszlovák határvonalat 27 szakaszra, amelyeket római számokkal jelöltek; a magyar-román határt 11, a jugoszláv határvonalat 6, az osztrák határt 3 szakaszra osztották fel, ezeket az abc nagybetűivel jelölték meg.

A magyar-csehszlovák határvonal műszaki munkálatai során a bizottság a teljes, 805 km hosszú határvonalat 19 úgynevezett munkaszakaszra osztotta fel. Az egyes szakaszok hossza 30-50 kilométer között váltakozott, mindegyiken egy-egy magyar és cseh mérnök közösen végezte a munkáját.¹⁸

A jugoszláv határon felosztották egymás között a határvonal műszaki munkálatait. Magyar érdekeltségű lett az A, a C és az E jelű határszakasz, jugoszláv érdekeltségű a B, a D és az F jelű. Az érdekelttség itt egyrészt az anyagi teherviselést jelentette: a geodéziai munkálatok anyagköltségeit, a határokmányok elkészítését, sokszorosítását stb., másrészt azt, hogy melyik ország mérnöke végzi és ellenőrzi a földmérési és kitűzési munkálatokat.¹⁹

A magyar-osztrák határon a helyszíni költségek megosztása céljából és a munkafolyamat célszerűbbé tétele érdekében mind a három határszakaszt 6 alszakaszra osztották, amelyeken felváltva dolgoztak a magyar és az osztrák felmérési osztályok. Az egész határvonal egyik felét a magyar, a másikat az osztrák műszaki személyzet mérte fel.

A következő fázisban történt meg a határvonal kitűzése. A határmegállapító bizottság kijelölte az egyes szakaszokban a határvonalat és arról részletes leírást adott a bizottság műszaki csoportjának. E leírás kézhezvétele után az első feladatuk a már megszavazott határvonalrészleteknek fakarókkal való megjelölése volt. A kijelölésnek szigorúan a kiadott utasításoknak megfelelően kellett történnie. A kijelölés után a bizottság tagjai bejárták a határszakaszt és megvizsgálták az ideiglenes kitűzést, hogy az valóban megfelel-e a megállapított határvonalnak, továbbá a kiadott műszaki utasításoknak. A megbízottak a vizsgálat lefolyásáról, a vizsgálat során felmerült észrevételekről, az esetleges javításokról, egyes kérdésekről jegyzőkönyvet vettek fel, és azt beterjesztették a bizottsághoz.

A határvonal kijelölése a legtöbb szakaszon csak lassan és részletekben történt meg, ahogy azt a bizottság megszavazta. Mindemelllett egyes kisebb részek kivételével 1922 végére megtörtént a határ-

vonallal kijelölése. A trianoni határokon a határátléptetést a Magyar Királyi Vámórség és a Magyar Királyi Állami Rendőrség speciális szervezeti egységei biztosították. A Magyar Királyi Vámórség szervezetébe tartozóan 40 utazást ellenőrző állomás, a Magyar Királyi Állami Rendőrség struktúrájában pedig 19 határszéli kirendeltség működött.²⁰ A határvonal kijelölésével párhuzamosan a határátkelőhelyek kijelölésére nagy szükség volt, mert az új határvonal rokon, gazdasági kötelekeket metszett el.

Ennek felülvizsgálata után megkezdődhetett a határvonal állandósítása határjelekkel. Ez az egyes határpontok jelentősége szerint különböző határjelekkel történt.²¹ A legváltozatosabb határjelek a csehszlovák határon fordultak elő hármasszlopos, szakaszhatárré, főhatárré, mellékhatárré, közbeiktatott határré, faoszlop, határdomb, határfa formájában.²²

A román határon a jóváhagyás után a határkarók helyére vasbeton határréket helyeztek el, úgy, hogy minden 300–500 méterre egy-egy főhatárréket helyeztek le, s a közöttük húzódó határrész kisebb töréseit úgynevezett mellékhatárrékekkel állandósították.

A munkálatok alatt egy külön beton állandósító osztály működött, mert szükségessé vált, hogy cement alépítménnyel lássák el az Ecsedi-láp területén levő határréket. 106 fő- és 172 mellékkövet láttak el alépítménnyel, s ehhez 15 425 db téglát és 11 510 kg cementet használtak fel.²³ A mocsaras határrészekben határrékek helyett táblával ellátott papilótákat helyeztek le. A magyar és a román határbizottság együttesen, Romániában vásárolta meg a pilóták lehelyezéséhez szükséges faanyagot: 200 nagy és 20 kis tölgyfaoszlopot, tekintettel arra, hogy ott a faanyag majdnem 50 %-kal olcsóbb volt. A mezőtelegdi impregnáló telepen kreozottal telítették az oszlopokat, hogy tartósabbak legyenek. A pilóták beverését egy román utászkielőkészítő végezte el.²⁴

Az osztrákok a határvonal minden törését kövekkel akarták állandósítani. Ez azt jelentette volna, hogy sok helyen egymástól néhány méterre kellett volna a köveket felállítani. Ez a felvetés hetekig tartó vitára adott alkalmat. A műszaki utasítás 200 méter távolságot írt elő. A magyar fél a 100 méteres távolságot javasolta, ami 50 %-os kőbőbbletet jelentett. A főköveket egy kilométer távolságra állították fel, százméterenként pedig közönséges határréket helyeztek le, amelyeket folyamatosan számoztak. A határrékek esetében a magyar fél a műkövet javasolta, ezt az osztrákok előbb elfogadták, később olcsósága miatt tiltakoztak ellene. A magyar kormány azonban a már kiírt pályázat eredményeképpen megrendelte a műköveket. A vita kompromisszummal zárult: azokon a határszakaszokon, ahol a magyarok dolgoztak, műköveket, az osztrákoknak kiutalt szakaszokon termésköveket használtak.²⁵

A jugoszláv határszakaszon az ideiglenes határt jelölő karókat, később a határréket 300–400 méterenként kellett elhelyezni. A határrékek közötti töréseket (hajlatokat) határdombbal jelölték.

Az Magyar Királyi Katonai Térképészeti Intézet szerkesztő osztálya 1931-ben a határmegállapítás felmérési anyaga alapján kb. ± 1 km pontossággal, megállapította Magyarország határhosszát.²⁶ **Magyarország trianoni határhossza összesen 2 266 km 297 m ± 1009 m volt.**

Területvisszacsatolások 1938-1941.

Az 1938. november 2-án kihirdetett I. Bécsi döntés Magyarországhoz 11 927 km²-es területet csatolt vissza a Felvidék és Kárpátalja déli részén.²⁷ Az érintett 1 058 000 lakos 86,5 %-a magyar volt. Az utólagos határkiigazításokkal a terület az 1939. március 31-i magyar-szlovák határegyezmény megkötéséig 12 012 km²-re növekedett. A visszacsatolást az országgyűlés november 13-án iktatta törvénybe.²⁸

A II. bécsi döntés 1940. augusztus 30-án visszacsatolta Magyarországhoz Székelyföldet, Észak-Erdélyt és a Partium Nagyváradtól északra elterülő részeit (Bihart, a Szilágyságot, Szatmárt és Máramarost). Magyarországhoz került 43 104 km²-en 2 633 000 lakos, akiknek 51,4 %-a magyar, 42,0 %-a román, 3,7 %-a német volt. A visszacsatolást az országgyűlés az 1940. október 8-án iktatta törvénybe.²⁹ A bécsi döntéseket rögzítő törvények képezték a jogi alapot a visszatért területek beintegrálására az ország életében. Minden minisztertanácsi, miniszteri és más határozatot, utasítást, intézkedést ebből vezettek le.³⁰ (Kárpátalja északi sávjának visszatérését külön törvénybe foglalta az országgyűlés. *a szerk.*)³¹

Az 1938. nov. 2-ai bécsi döntőbírói határozat 1. §-ában megállapított új határvonalat 1:750 000 méretarányú térképen húzták meg. A világoszölddel meghúzott vonal pontosan követte az etnikai határokat, csak Pozsony mellett hagyott meg Szlovákiának néhány magyar községet, hogy a tartományi fővárosnak hinterlandja legyen. Kis méretarányánál fogva a térkép nem szabta meg egyértelműen minden határmenti község hovatarozását, ugyanis a vonal vastagsága a valóságban 750 m széles sávot jelentett, hegyen-völgyön át.

A bécsi döntőbírói határozat végrehajtására alakult magyar-csehszlovák bizottságok közül egy bizottság foglalkozott a bécsi döntőbírói által megállapított határvonal értelmezésével és magyarázásával. Ennek a két fél által létrehozott közös albizottságnak – melyet magyar-csehszlovák határmegállapító bizottságnak is neveztek – feladata volt a határvonal részletes kitűzése is. Ennek a bizottságnak

kellett értelmeznie a döntőbírósi vonal futását és a községek hovatartozását a Dunától az Ung-folyóig – Ungpinkóctól (Pinkovce) keletre – terjedő szakaszban.³² A határmegállapító bizottság 1938. november 3-tól 1939. márciusig ülésezett, és 25 ülésen döntött a határvonal részletes kitűzéséről, mindkét fél számára viszonylag elfogadható módon. A határvonal értelmezésére kijelölt magyar bizottságot a korabeli dokumentumok Határmegállapító bizottságnak nevezték.

A bécsi döntőbizottság határozatának végrehajtására alakult bizottságok közül egyik volt a magyar-cseh(szlovák) határmegállapító bizottság a határvonal értelmezésére, majd ebből felállt a területcsere bizottság. A határmegállapító bizottság az 1939. március 7-ei egyezmény és az 1939. április 4-ei jegyzőkönyv (a határmegállapításról) aláírásával fejezte be munkáját. Ez után állt fel a Határkijelölő Központi Bizottság.

A határmegállapítás elveit TELEKI Pál dolgozta ki. A határmegállapításnál az addigi tárgyalások alapelveül szolgáló nemzetiségi elv mellett a fő szempont az volt, hogy az új határvonal lehetőleg községi határvonalakon haladjon, s ez által minél kevesebb kettős birtokos keletkezzen.³³

Az egész határvonalat 5 főszakaszra osztották fel. A munkaterv szerint a határmegállapító bizottság munkafeladata a delimitációs tárgyalások mellett az volt, hogy öt csoportra osztva, csoportonként, a felsorolt szakaszok szerint a határvonalat minél előbb a helyszínen bejárja és a helyszínen esetleg felmerülő különleges kívánságokat, továbbá a községi határvonalakban időközben bekövetkezett változásokat megállapítsa. A helyszíni bejárás utáni tárgyalásokon kellett megállapítani a határvonal végleges helyzetét. Az 1939. márciusában megindítandó helyszíni eljárás során kellett azután ezt a határvonalat a természetben kitűzni, felülvizsgálni, majd kövekkel megjelölni, és azt követően geodéziai felmérni. A határmegállapítás költségeit a két államnak közösen és egyenlő arányban kellett viselni, s a mérnöki munkálatokhoz egyenlő számú mérnököt bocsátottak rendelkezésre. Megegyeztek abban, hogy a döntőbírák által megvont vonalon kisebb változásokat a határmegállapító bizottság saját hatáskörében is intézhet, a nagyobb változtatásokhoz azonban kormányjóváhagyás szükséges.

Március 1-jén létrejött a végleges megállapodás a szlovák-magyar határon a részletek tekintetében is. A határmegállapító bizottságban befejezték a végleges jegyzőkönyveket és megrajzolták a térképeket.³⁴ A végleges jegyzőkönyvet a kormányok elé terjesztették, hogy ennek alapján igazítsák ki a demarkációs vonalat, és ezután kerüljön sor a határmegállapodások formális nemzetközi egyezménybe foglalására. Ezt az egyezményt, amely az egész határt egységesen fogja megállapítani, a magyar politikusok véleménye szerint nem kell törvénybe cikkelyezni, hanem csak egyszerűen közzétenni, mint a bécsi döntőbírósi határozat végrehajtásaképpen létrejött megállapodást.

Így tehát az 1939. március 7-én kötött határegyezmény nyomán a magyar kormány hozzájárulásával Magyarországhoz visszacsatolásra került 132 km² a rajta élő 3 660 magyar és 1 263 szlovák lakossal. Ezt eredményezte a bécsi térkép vonalának értelmezése.

A március 7-i és az ezt kiegészítő április 4-i jegyzőkönyv szerint a határoknak a helyszínen történő kijelölését a határmegállapító bizottság által felállítandó egyes helyi bizottságoknak kellett végrehajtani. A helyi bizottságoknak joguk volt a határvonalon kisebb jelentőségű igazításokat foganatosítani, ha azt a helyi viszonyok, illetve a kisbirtokoknak az országhatárhoz viszonyított fekvése megkívánta.³⁵ A Határkijelölő Központi Bizottság elnökévé MEDVEY Aurél ny. altbgy.-ot a Magyar Királyi Honvéd Térképészeti Intézet volt parancsnokát kérték fel.

Feladatát alkotta a magyar-szlovák határmegállapító bizottságban és a kiküldendő helyi bizottságokban résztvevő magyar küldöttségek megszervezésével kapcsolatos feladatok ellátása. Gondoskodnia kellett a feladatok anyagi szükségleteinek biztosításáról, továbbá a határmegállapításban és kijelölésben résztvevő különböző szervezetek közötti együttműködésének a megvalósításáról. MEDVEY Aurél feladatát alkotta továbbá a határmegállapító bizottság, illetve a helyi bizottságok által megállapított határ ideiglenes és később végleges megjelölését célzó munkálatok megszervezése és végrehajtása, továbbá a határkijelöléssel kapcsolatos minden egyéb tennivaló ellátása. A határkijelölő bizottságban a feladatok jól körülhatároltak voltak. A határkijelölő bizottság helyi bizottságai a kataszteri térképek segítségével megállapították a részletes határvonalat. A helytelenül megszállt részeknél a határt az esetek 90 %-ában helyesbítették. Ily módon például a szlovákokhoz mintegy 1 100 hektár került.

A magyar csapatok Észak-Erdély visszacsatolásakor felzárkóztak a bécsi döntőbírósi által térképen megrajzolt demarkációs vonalra.³⁶ A térképen kijelölt demarkációs vonal megszállása nagyon sok súrlódásra adott okot a magyar és a román határőrizeti szervek között. Ezért a magyar-román egyes katonai bizottság nagyváradi ülésén megállapodtak, hogy a demarkációs vonalat a magyar és a román szervezetek közösen tűzik ki a terepen. Ez meg is történt, bár a románok minden alkalmat megragadtak annak érdekében, hogy a munkálatokat lassítsák. A demarkációs vonalak pontos rögzítését a terepen megnehezítette az a tény, hogy a magyarok 1:75 000 méretarányú, míg a románok 1:100 000 mé-

retarányú térképekkel rendelkeztek. Az e térképeken rögzített demarkációs vonalat mindkét fél hivatalosan elismerte. A térképek méretarányainak és pontosságának különbözőségéből adódóan a terepen való kitűzésnél azonban előfordultak eltérések. Addig nem volt baj, amíg mindkét oldalon a kitűzést végrehajtó határőrparancsnokok teljesítettek szolgálatot. Parancsnokváltás esetén azonban előfordult, hogy az új parancsnokok a demarkációs vonal kitűzését – a saját hivatalos térképükre hivatkozva – a terepen helytelennek tartották. Ebből nagyon sok incidens keletkezett.³⁷

A demarkációs vonal bizonytalanságából előálló határsértések elkerülése céljából a magyar fél javasolta a román kormánynak, hogy szükség esetén vizsgálják felül a demarkációs vonalnak a terepen való kitűzését a három állandó magyar-román vegyes bizottság bevonásával, és közös megállapodás szerint a határvonalat újból tűzzék ki mindazokon a helyeken, ahol az egyik, vagy a másik fél a kitűzést a saját térképének adataitól eltérőnek tartja. A felülvizsgálat megtörténte után a kitűzött demarkációs vonal a végleges határ kitűzéséig kötelező érvénnyel bírt. A határincidensek ennek ellenére továbbra is napirenden voltak. Politikai okok miatt a magyar kormány nem sürgette a végleges határkitűzést.

1941. október 23-án a pécsi hadtestparancsnokság jelentette, hogy az új magyar-horvát határon a horvátok nem mindenütt veszik alapul a régi Horvátország közigazgatási határát, hanem a helyett a gyakorlatban az alábbi határvonal alakult ki: a magyar-horvát-német hármashatártól addig a pontig, ahol az új határ a Drávához ér (Zákány vasútállomás), az új magyar-horvát határ megegyezik Horvátország régi közigazgatási határával. Zákány vasútállomástól Barcs község közúti hídjáig a trianoni határ megegyezik Horvátország régi közigazgatási határával, az új magyar-horvát határ a trianoni határ maradt. A barcsi közúti hídtól, Gyűrűs pusztától délre a Dráva mentén lévő 90. háromszögelési pontig (Siklóstól 10 km-re délre) az új magyar-horvát határ a régi, közigazgatásilag nem egyező trianoni határ, Gyűrűs pusztától a Tisza torkolatáig pedig az új magyar-horvát határ a Dráva és a Duna vonala. Mivel ez a horvátok által a gyakorlatban is elismert határvonal a magyarok számára nem volt hátrányos, a magyar hatóságok is ehhez tartották magukat.³⁸

A miniszterelnökség szerint a magyar-horvát határra vonatkozólag a politikai értelemben vett határmegállapítás még csak kezdetleges fázisban volt. A külügyminisztérium már felvette a kapcsolatot a horvátokkal, de a Muraköz hovatarozása miatt az ügy zátonyra futott. A horvátok a Muraköz hovatarozását még nem tekintették lezártnak. A külügyminisztérium horvát vonatkozásban nem látta időszerűnek a határmegállapításra vonatkozó tárgyalások felvetését.

1941-től tulajdonképpen csak katonai demarkációs vonal létezett, amelyet a vezérkari főnökség a gyakorlatban kialakult és a horvátok által elismert, valamint a magyarokra nézve előnyös vonalként emlegetett. Ezt a helyzetet a külügyminisztérium addig nem akarta bolygatni, amíg nem látta elérkezettnek az időt a határmegállapítási tárgyalások felvételére. A horvát külügyminisztérium és a zágrábi magyar ügyvivő között 1942. május 27-én indultak meg a tárgyalások.

Magyarország a trianoni békeszerződés értelmében kijelölt határainak hossza 2 266 km volt. Ez a határvonal a visszacsatolások után 1 225 km-rel, 54 %-kal növekedett. Az új magyar-szlovák határ 858 km, amely az összes határszakasz 25 %-át jelentette, és ideiglenes határjelekkel volt állandósítva. Az 1 031 km magyar-román határszakasz az egész határvonal 30 %-át tette ki, itt a határt a demarkációs vonal töltötte be. Szintén a demarkációs vonal töltötte be a határ szerepét a Temesközben, Bánátban, amely német katonai megszállás alatt állt. Ez 216 km-t, a teljes határvonal 6 %-át jelentette. A közel 600 km hosszú horvát határszakaszt részben a határjelekkel állandósított volt trianoni határ, részben a demarkációs vonalak jellemezték. Ez a határszakasz az egész határvonal 17 %-át jelentette. A nyugati, 432 km hosszú, a volt magyar-osztrák, majd magyar-német határt az állandósított határjelek jellemezték. A volt osztrák határszakasz 12 %-kal részesedett az összhatárvonalból. Ugyancsak az állandósított határjelek jellemezték az kárpátaljai határszakaszt, amely 356 km hosszú volt és az összmagyar határszakasz 10 %-át képezte.³⁹

Magyarország határai a II. világháború után megváltoztak. Az 1947. február 10-én aláírt párizsi békeben Magyarország elvesztette az I. és II. bécsi döntés során visszacsatolt területeket, Felvidéket, Észak-Erdélyt, valamint Kárpátalját és Délvidéket. A békeszerződés visszálította Magyarország 1938. január 1-ei határait kisebb módosításokkal.⁴⁰ Ez maga után vonta azt is, hogy a műszaki munkálatoknál nemcsak egyszerűen rekonstruálták az eredeti állapotot, hanem az adott politikai és gazdasági helyzet által diktált szempontokat is figyelembe vették.⁴¹

Glosszárium:

Attribúció (allokáció) = Célja, döntéshozatal a meghatározott földterületek szétválasztása esetleg együvé tartozása ügyében. Az attribúciós döntéseket sokszor az érintett államok, – amelyeknek a határaitól – van szó, jelenléte nélkül hozzák meg. Az allokációnak lehet szerződéses és szerződésen kívüli jellege.

Dellimitáció = A delimitáción az államhatárok megvonását értjük, azaz az adott terület politikai hovatartozásának eldöntése, amelyre a béke- vagy egyéb szerződésekben kerül sor, amikor újból megállapítják az államhatárokat. Emellett általában meghatározzák a határvonal irányát, és az adatot bejegyzik a szerződés mellékletét képező nagyméretarányú térképbe is.

Demarkáció = Az államhatárok demarkációján a határ térbeni megjelenítését, azok kitűzését értjük az adott térségben, amelyet rendszerint az államok kétoldalú (néhány esetben többoldalú is) bizottsága hajtja végre. A demarkációs határral kapcsolatos ténykedésben, a határterületben érintett, vagy az ügyben érdekelt államok vesznek részt. Ez a demarkációs bizottság, köznapin nyelvben a határmegállapító bizottság (HMB). A demarkáció eredménye a határ messziről láthatóvá tétele (abornement).

Redemarkáció = A korábban elvégzett határkijelölés ellenőrzése, illetve felülvizsgálata, amely általában új határjelek elhelyezésével, a régiéket megváltoztatásával, esetleg kicserélésével jár.

Jegyzetek:

¹ SUBA: A történelmi Magyarország államhatáráról szóló törvények.

² 1888/XIV. tc.

³ PARÁDI: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti feladatai 1891-1914.

⁴ SUBA: *Magyarország államhatárának változásai 1867-1945. A határmegállapító bizottságok működése Magyarországon a XIX-XX. században.*

⁵ PARÁDI: A polgári magyar állam első határőrizeti szakszerve a Magyar Királyi Határrendőrség 1906-1914.

⁶ 1897/XIV. tc.

⁷ PARÁDI: *A határszéli csendőrség 1891-1914.*

⁸ SUBA: A dualista Magyarország államhatárának változásai 1868-1918.

⁹ A vita nem volt új. Lényege szerint az országhatár futása azért vált bizonytalanná, mert a vitás területen lévő erdőbirtokosok azt állították, hogy a birtokuk határa odáig terjed, ahol az országhatár húzódik. A lengyel birtokos a Zabié (Békás-gerinc) és a Siedem Granatow (Hétgránátos) gerincét, a magyar birtokos a Halastavi vízfolyást nevezte meg birtok-, illetve országhatárnak. 1858-ban a birtokosok egyezsége jutottak. A határbejárás során megállapították a határvonalat. A Tengersizem csúcsától, a Tengersizem tavon és a Halastón áthaladó Halastói patak – amelyet magyar részről Bialkának nevezetek – képezte a határt. Ezt a vonalat a magyar kormány egyben a magyar állam jogi határának is tekintette. Osztrák részről ezt a megállapodást – és ezzel a határvonal elhelyezkedését – 1881-től vitatták. Szerintük a Bialka folyótól (azaz a Halastói-pataktól) keletre eső Zabié (Békás-gerinc) Siedem Granatow (Hétgránátos) gerince alkotja a határt. A tényleges határvonal és az osztrákok által igényelt vonal közötti 651 holdnyi magyar terület az osztrákok szerint Galíciához tartozott.

PARÁDI: *A dualista Magyarország határőrizete 1867-1914.*

¹⁰ 1897/II. tc.

¹¹ 1903/IX. tc.

¹² A választott bíróság ítéletének rendelkező részében van egy kijelentés, amely nagyon fontos, ezzel az osztrák állam képviselője a további jogigények érvényesítését célzó fenntartásokat visszautasította (ezt is az ítélet rendelkező részébe foglalta). Ez a visszautasítás szintén a „res judicata” jellegét nyert, így a magyar kormány biztosítottak vélte határait a további jogigény emelések ellen. Ezt erősítette meg dr. KÖRBER osztrák miniszterelnök átirata, amely szerint a fenntartás elejtéséhez az osztrák kormány utólag hozzájárult.

A képviselőház igazságügyi bizottságának 275. sz. jelentése „A Halastó körüli területen az országos határvonal megállapítása tárgyában hozott választott bírósági ítéletet becikkelyező 267. számú törvényjavaslat tárgyában. 1901–1906. képviselőházi irományok VIII. köt. 275. sz.

¹³ Magyarországi Kárpát Egyesület Évkönyve.

¹⁴ PARÁDI: *Pénzügyőrség és vámhivatalok a határőrizetben.* 20–25. p. (a szerk.)

¹⁵ 1921/XXXIII. tc. II. Rész Magyarország határai.

¹⁶ SUBA: *Magyarország határainak kitűzése és felmérése 1921-1925 között.*

¹⁷ Idem: Egy határmegállapító bizottság anatómiája.

¹⁸ Idem: A magyar-csehszlovák határ helyszíni megállapítása és kitűzése 1921-1925 között.

¹⁹ Idem: Egy határmegállapító bizottság anatómiája.

²⁰ PARÁDI József: Határőrizet a húszas évek elején a Mura mentén.

²¹ SUBA: Az államhatár és határjelei.

²² Idem: A magyar-csehszlovák határszakasz határköveinek története 1938-ban.

²³ Idem: A trianoni magyar-román határ kitűzése 1921-1925.

²⁴ Idem: A trianoni országhatár kitűzésének politikai és technikai kérdései.

²⁵ Idem: A magyar-osztrák határ kitűzése és határokmányai.

²⁶ A határszakasz megállapítás a határmegállapító bizottságok részletes határleírásai és a nagyméretarányú határtérképek alapján történt. A határleírások és a határkövek közti távolságokat centiméterre pontosan megadták. Az egyes szakaszok határhosszát e megadott hosszértékek összeadásával nyerték és térképen egyszeri leméréssel ellenőrizték. Azokon a határszakaszokon, ahol a határkövek nem magán a határvonalon álltak, ott a határvonal hosszát a térképről való leméréssel határozták meg. Minden távolságot kétszer mértek, és végleges értékül a két mérés számtani középértékét vették, azaz az egyes határszakaszok így módon megállapított hosszát és a kétszeri mérések különbségének felösszegét. (Ez a mérés 78 munkanapot – két ember másfél hónapi munkáját – vette igénybe.)

Térképészeti Közlöny, II. évf. (1932) 1–2. sz. 33–34. p.

²⁷ Az I. bécsi döntéssel egy időben Pozsonyligetfalú (Engerau, Petrzalka), Dévény (Devin) Ausztriához (Ostmark) került.

²⁸ 1938/XXXIV. tc.

²⁹ 1940/XXVI. tc.

³⁰ SUBA: A polgári Magyarország közigazgatási beosztásának alakulása a határváltozások tükrében 1867-1941.

³¹ 1939/VI. tc.

³² SUBA: A Felvidék határa 1938.

³³ TELEKI Pál szeme előtt a trianoni határt megállapító bizottságok működése lebegett. Az 1921-1925 között működő határ-megállapító bizottságok – mivel utasításuk csak szűk területre terjedt ki – a községek kataszteri határait nem vették figyelembe. Így jöhetett létre az a helyzet, hogy a trianoni határvonal 220-község (76 csehszlovák, 50 román, 70 jugoszláv és 22 osztrák határon elhelyezkedő település) területét kettészelte. 1 011 birtokosnak (290 csehszlovák, 597 román 100 jugoszláv és 24 osztrák határon) szétvágták a birtokát. A trianoni határ 46 vasutat és 107 országotat keresztezett.

³⁴ SUBA: Az első magyar-szlovák határ leaírása.

³⁵ „...a bizottságok megszervezésével kapcsolatos tennivalók ellátására, a bizottságok munkájának irányítására és igazgatására központi szerv állíttassék fel, hasonlóan ahhoz, amint annak idején a trianoni határra vonatkozóan történt.”

16 400/1939. ME. r.

³⁶ Hat nappal a magyar csapatok megindulása után a Térképészeti Intézet jelentette, hogy elkészítette azokat az 1:200 000 és 1:75 000 térképszelvényeket, amelyeken az új ideiglenes magyar-román határ fel volt tüntetve. A 33 szelvényből álló 1:75 000-es és 11 szelvényből álló 1:200 000 egységcsomagokat a csapatok korlátozott számban megrendelheték saját átalányuk terhére.

³⁷ SUBA: Területvisszacsatolások határkijelölő munkálatai 1938-1941.

³⁸ Idem: A magyar-horvát határszéli forgalom 1941-1945.

³⁹ V. ö. 37. sz. jegyzettel.

⁴⁰ *A párizsi magyar békeszerződés és magyarázata.*

⁴¹ Idem: Magyarország határainak kijelölése az 1947. évi Párizsi békeszerződés alapján.

A jegyzetekben alkalmazott rövidítések:

MONOGRÁFIÁK

PARÁDI: *A határszéli csendőrség 1891-1914.* — PARÁDI József: *A határszéli csendőrség 1891-1914.* Budapest, 1984, Határőrség.

PARÁDI: *Pénzügyőrség és vámhivatalok a határőrizetben.* — PARÁDI József: *Pénzügyőrség és vámhivatalok a határőrizetben.* Budapest, 2003, Tipico Design. /Rendvédelem a határokon a XIX-XX. században, 1./

TANULMÁNYOK

PARÁDI: A polgári magyar állam első határőrizeti szakszerve a Magyar Királyi Határrendőrség 1906-1914. — PARÁDI József: A polgári magyar állam első határőrizeti szakszerve a Magyar Királyi Határrendőrség 1906-1914. *Hadtörténelmi Közlemények*, XCIX. évf. (1986) 3. sz. 541–570. p.

PARÁDI: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti feladatai 1891-1914. — PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti feladatai 1891-1914. *Hadtörténelmi Közlemények*, CI. évf. (1988) 1. sz. 56–92. p.

PARÁDI József: Határőrizet a húszas évek elején a Mura mentén. — PARÁDI József: Nadzor meje ob Muri v zacetku dvajsetih let. [Határőrizet a húszas évek elején a Mura mentén.] [Lendvaski zveki] *Lendvai Füzetek*, XVII. évf. (2000) 17. sz. 114–131. p. ISSN 1408-1016. A tanulmány korábbi változata 1999 telén Lendván hangzott el a szlovéniai magyar kisebbségi szervezet által rendezett „A Mura-mente és a trianoni békeszerződés” című nemzetközi tudományos konferencián. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA: A dualista Magyarország államhatárának változásai 1868-1918. — SUBA János: A dualista Magyarország államhatárának változásai 1868-1918. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* III. évf. (1993) 4. sz. 87–101. p. A tanulmány korábbi változata 1992. szeptember 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferencia sorozatnak a „A dualista Magyarország rendvédelme” című IV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA: A trianoni országhatár kitzűzésének politikai és technikai kérdései. — SUBA János: A trianoni országhatár kitzűzésének politikai és technikai kérdései. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* IV. évf. (1994) 5. sz. 61–64. p. A tanulmány korábbi változata 1993. szeptember 21-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferencia sorozatnak a „Háború, forradalom, Trianon” című V. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA: Területvisszacsatolások határkijelölő munkálatai 1938-1941. — SUBA János: Területvisszacsatolások határkijelölő munkálatai 1938-1941. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* V. évf. (1995) 6. sz. 98–103. p. A tanulmány korábbi változata 1994 októberében Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferencia sorozatnak a „A két világháború közötti Magyar Királyság rendvédelme” című VI. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA: Magyarország határainak kijelölése az 1947. évi Párizsi békeszerződés alapján. — SUBA János: Magyarország határainak kijelölése az 1947. évi Párizsi békeszerződés alapján. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)* VI. évf. (1996) 7. sz. 98–108. p. A tanulmány korábbi változata 1995. október 25-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferencia sorozatnak a „Háborúból diktatúrába” című VII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA: A magyar-osztrák határ kitzűzése és határokmányai. — SUBA János: A magyar-osztrák határ kitzűzése és határokmányai. *Soproni Szemle*, XX. évf. (1996) különszám. 82. p. A tanulmány korábbi változata 1996. de-

- cember 12-én Sopronban hangzott el a soproni népszavazás évfordulójának alkalmából szervezett „Magyarok maradtunk” című tudományos konferencián. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- SUBA: A magyar-csehszlovák határ helyszíni megállapítása és kitűzése 1921-1925 között. — SUBA János: A magyar-csehszlovák határ helyszíni megállapítása és kitűzése 1921-1925 között. *Limes*, X. (1997) 28. sz. 29–41. p.
- SUBA: A polgári Magyarország közigazgatási beosztásának alakulása a határváltozások tükrében 1867-1941. — SUBA János: A polgári Magyarország közigazgatási beosztásának alakulása a határváltozások tükrében 1867-1941. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)* X. évf. (2000) 12. sz. 102–107. p. A tanulmány korábbi változata 1999. október 6-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferencia sorozatnak a „A közigazgatás, a véderő és a rendvédelem kapcsolatának változásai a polgári magyar állam időszakában” című XII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- SUBA: A trianoni magyar-román határ kitűzése 1921-1925. — SUBA János: A trianoni magyar-román határ kitűzése 1921-1925. In FRISNYÁK Sándor (szerk.): *Az Alföld történeti földrajza*. Nyíregyháza, 2000, II. köt., 47–57. p.
- SUBA: Egy határmegállapító bizottság anatómiája. — SUBA János: Egy határmegállapító bizottság anatómiája. A magyar-csehszlovák határmegállapító bizottság szervezete 1921-1925. In PÁSZTOR Cecília (szerk.): *Ahol a határ elvált. Trianon és következményei, a határmegállapító bizottság szervezete 1921-1925*. Balassagyarmat-Várpalota, 2002, A Nógrád Megyei Múzeumok Szövetsége.
- SUBA: A magyar-csehszlovák határszakasz határköveinek története 1938-ban. — SUBA János: A magyar-csehszlovák határszakasz határköveinek története 1938-ban. In KAPROS Márta – LENGYEL Ágnes – LIMBACHER Gábor (szerk.): *Nógrád megyei múzeumok évkönyve 2002*. XXVI. Balassagyarmat, 2002, Nógrád Megyei Múzeumok Szövetsége. 139-160. p.
- SUBA: Az első magyar-szlovák határ leírása. — SUBA János: Az első magyar-szlovák határ leírása. In MATTIS F. – BAGYINSZKY – GYÖRY (szerk.): *A nógrád megyei múzeumok évkönyve 2003-2004*. XXVII–XXVIII. köt. Salgótarján, 2005, Nógrád Megyei Múzeumok Szövetsége.
- SUBA: A Felvidék határa 1938. — SUBA János: A Felvidék határa 1938. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)* XI. évf. (2005) 13. sz. 114–126. p. A tanulmány korábbi változata 1998. februárjában Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság Csenedőrség-történeti Szakosztálya által szervezett tudományos rendezvénysorozat I. szimpozionján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- SUBA: A magyar-horvát határszéli forgalom 1941-1945. — SUBA János: A magyar-horvát határszéli forgalom 1941-1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)* XI. évf. (2005) 13. sz. 127–138. p. A tanulmány korábbi változata 1998 februárjában Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság Csenedőrség-történeti Szakosztálya által szervezett tudományos rendezvénysorozat I. szimpozionján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- SUBA: A történelmi Magyarország államhatáráról szóló törvények. — SUBA János: A történelmi Magyarország államhatáráról szóló törvények. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)* XI. évf. (2005) 14. sz. 102–119. p. A tanulmány korábbi változata 2000. november 08-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferencia sorozatnak a „Az ezeréves magyar rendvédelem” című XIV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- SUBA: Az államhatár és határjelei. — SUBA János: Az államhatár és határjelei. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)* XI. évf. (2005) 14. sz. 120–126. p. A tanulmány korábbi változata 2000. november 8-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferencia sorozatnak a „Az ezeréves magyar rendvédelem” című XIV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- ÉVKÖNYVEK, LEXIKONOK
- Magyarországi Kárpát Egyesület Évkönyve. — Magyarországi Kárpát Egyesület Évkönyve. Igló, 1903, Kárpát Egyesület könyve.
- DOKUMENTUMGYŰJTEMÉNYEK ÉS MAGYARÁZATAIK
- A párizsi magyar békeszerződés és magyarázata. — A párizsi magyar békeszerződés és magyarázata. Budapest, 1947, Külügyminisztérium.
- KÉZIRATOK
- PARÁDI: A dualista Magyarország határörizete 1867-1914. — PARÁDI József: A dualista Magyarország határörizete 1867-1914. Bölcsészdoktori disszertáció (ELTE BTK). Kézirat. Budapest, 1985.

- SUBA: Magyarország határainak kitűzése és felmérése 1921-1925 között. — SUBA János: Magyarország határainak kitűzése és felmérése 1921-1925 között (a határmegállapító bizottságok működése). Bölcsészdoktori disszertáció (ELTE BTK). Kézirat. Budapest, 1996.
- SUBA: Magyarország államhatárának változásai 1867-1945. A határmegállapító bizottságok működése Magyarországon a XIX-XX. században. — SUBA János: Magyarország államhatárának változásai 1867-1945. A határmegállapító bizottságok működése Magyarországon a XIX-XX. században. Ph.D. disszertáció (ELTE BTK). Kézirat. Budapest, 2002.
- JOGSZABÁLYOK**
- 1888/XIV. tc. — 1888/XIV. tc. az Osztrák-Magyar Monarchiának Romániával, a Monarchia két állam és Románia közt fennforgott határvillongások kiegyenlítése végett, a határ vonal újabb megállapítása és azzal kapcsolatos kérdések szabályozása tárgyában kötött, s Bukarestben 1887. évi december 7.-én november 25.-én aláírt nemzetközi egyezmény becikkelyezéséről.
- 1897/II. tc. — 1897/II. tc. Magyarország és Ausztria közt Szepes vármegye és Gácsország szélén, az úgynevezett Halastó körüli területen, az országos határvonalnak választott bíróság által leendő megállapítása tárgyában.
- 1897/XIV. tc. — 1897/XIV. tc. Magyarország és Ausztria között, egyrészt Beszterce-Naszód és Máramaros vármegyék, másrészt Bukovina szélén elhúzódo országos határvonal megállapításáról.
- 1903/IX. tc. — 1903/IX. tc. Magyarország és Ausztria között Szepes vármegye és Gácsország szélén az úgynevezett Halastó körüli területen, az országos határvonalnak megállapítása iránt az 1897/II. tc. értelmében alakított választott bíróság által hozott ítélet becikkelyezése tárgyában.
- 1921/XXXIII. tc. — 1921/XXXIII. tc. az Északamerikai Egyesült Államokkal, a Britt Birodalommal, Franciaországgal, Olaszországgal és Japánnal, továbbá Belgiummal, Kínával, Kubával, Görögországgal, Nikaraguával, Panamával, Lengyelországgal, Portugáliával, Romániával, a Szerb-Horvát-Szlovén Állammal, Sziámmal és Csehszlovákiával 1920. évi június hó 4. napján a Trianonban kötött békeszerződés becikkelyezéséről.
- 1938/XXXIV. tc. — 1938/XXXIV. tc. a Magyar Szent Koronához visszacsatolt felvidéki területeknek az országgal egyesítéséről.
- 1939/VI. tc. — 1939/VI. tc. a Magyar Szent Koronához visszatért kárpátaljai területeknek az országgal egyesítéséről.
- 1940/XXVI. tc. — 1940/XXVI. tc. a román uralom alól felszabadult keleti és erdélyi országrésznek a Magyar Szent Koronához visszacsatolásáról és az országgal egyesítéséről.
- 16 400/1939. ME. r. — 16 400/1939. ME. r. a határkijelölő központi bizottság tárgyában.

SUBA János

A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon

A magyar állam határai problémakörének megértéséhez vissza kell nyúlni a történelemben. Ehhez a legfontosabb források a témakörben keletkezett törvények, összesen 93 törvényt alkotott a magyar országgyűlés az ország határaitra vonatkozóan 1439–1903-ig.¹

Érdekes módon a nyugati, „osztrák” határszakasz volt a legproblematikusabb annak ellenére, hogy ezen területek a közös uralkodó felügyelete alatt álltak. Szintén problematikus volt a Morva menti határszakasz. Mindkét határszakasznál jelentős szerepet játszott a „vízi határ” problémája, mivel a folyó medrének változása gazdasági kérdésként jelentkezett. A határfolyó mederváltozásai elsősorban nem az érintett földterületek hovatartozásának eldöntése tekintetében okoztak gondot, hanem – a jelentős bevételt eredményező – halászati jog esetleges elkerülése vált a viszályok forrásává. A partmenti birtokok közös jövedelmi forrása volt a halászat, amely egy elhagyott folyóág esetében gazdag fogást nyújthatott, ezért nem mondott le róla egykönnyen földbirtokos a folyó spontán mederváltoztatása miatt. Ugyanígy érzékeny veszteséget okozhatott a folyó meanderezése a partmenti erdő használat elvesztése által, ha erdőterületeket a szomszédsághoz csatolták a szabályozatlan folyók természetes munkáját a holtágak keletkezésében, elősegítette a sok mesterséges malompaták és a gátak. Ez azonban arra vezetett, hogy a folyó futása elhagyta a főmedret, a határjelző oszlopokat a víz elvitte s a földjeik miatt civódó jobbágyok között kénytelen volt a két szomszédos uradalom igazságot tenni, vagyis a ligetek hovatartozását eldönteni, vagy cserével kiegyenlíteni.²

Ilyen esetekben kéziratos térképen rögzítették a kialakult helyzetet. A térképeken a vitás berek elosztását az osztrák és magyar rendek aláírásukkal és pecsétjükkel hitelesítették, s így a térkép okiratként szerepelt írásbeli szerződés helyett. Nehéz volt az országhatár pontos menetének megállapítása azért is, mert ahol a határmenti uradalmak egy kézben voltak az osztrák és magyar oldalon, ott az uradalom saját határain belül nem sokat törődött az országhatár jelzéseinek fenntartásával. Csak midőn az uradalom magyar oldalon magyar, osztrák részen osztrák tulajdonos kezébe került, merült fel vita, főleg azért, mert az uradalmak közötti változásoknak kitett határok egyben az országhatár változását is jelentették.³

Ezek az évszázadok során felhalmozódott problémák a polgári magyar állam kiépítésével újra a felszínre kerültek, és a magyar közigazgatás vezetőinek ezzel szembesülni kellett, amikor az állam földrajzilag körülhatárolt területét – a polgári állam szokása szerint – határjelekkel meg akarta jelölni. E kérdéseket kellett megoldani jogi, diplomáciai úton és a rendezett helyzetet törvénybe iktatni.⁴

A jogi feltételeknél első helyen az országgyűlés által hozott törvények állnak. A vonatkozó törvények a mi szempontunkból azért fontosak, mert egyrészt lezárják a két ország között politikai síkon lezajlott tárgyalásokat (delimitáció), tehát az elért eredményeket rögzítik, másfelől ez a további munkák kiindulási alapja (demarkáció, redemarkáció), amelyek meghatározzák a műszaki munkálatok menetét és a továbblépés lehetőségét (határjelek felülvizsgálata). Így a törvények egyrészt egy folyamatot zárnak le, annak végeredményét emelik törvényerőre, másrészt ebből kiindulva újabb más jellegű (geodéziai, térképészeti jellegű) folyamatokat indítanak el.

A dualizmus időszakában összesen 4 törvény született, amely az ország határvonalának „kiigazításával” foglalkozott. **(I. sz. melléklet)**

Ebből a legfontosabb a keleti határon Romániával kötött egyezmény törvénybe iktatása volt. Ez az egyezmény osztrák-román viszonylatban jött létre.⁵ Ezért Magyarország az egyezménynek csak a magyar-román határ rendezésére vonatkozó részét hajtotta végre – de az osztrák-román határrendezéssel lévén szoros összefüggésben – az egész nemzetközi egyezményt törvénybe iktatták.⁶ Az egyezmény szerint a határkielölést követő 2 év múlva, az után pedig minden 10 évben vegyes bizottsági határvizsgálatnak kell történnie abból a célból, hogy a határvonal ott ahol változást szenvedett ismét helyreállításra kerüljön.⁷

1897. évben két az államhatár rendezésére vonatkozó törvény született. Az egyik Bukovina Beszterce-Naszód és Máramaros vármegyék szélén húzódó határvonal rendezésével foglalkozott.⁸ A másik törvényben – az északi (galíciai) vitás határszakaszon – pedig megállapodtak a vitás kérdések eldöntésnek módjáról, nevezetesen arról hogy választott bírósághoz fordulnak e témában először a magyar jogtörténelemben.⁹ A bíróság ítéletét 1903-ban iktatták törvénybe.¹⁰ Így a magyar állam határainak legfontosabb változásait törvények rögzítették.¹¹

A politikai döntéshozatalra az azonnali reagálást a minisztertanácsi döntések biztosították. 1870 és 1910 között 19 esetben hoztak érdemi döntést a minisztertanácsban. Ez azt jelentette, hogy a tárgyalások, megegyezések, bírósági ítéletek, illetve az erről szóló törvények tartalmának megvalósítására vo-

natkozóan intézkedtek. A Keleti határszakaszon román viszonylatban 9, Bukovina (Ausztria) viszonylatában 2 esetben, az észak-galíciai (ausztriai) határszakasz esetén a már említett két törvény becikkelyezése tárgyában, valamint a déli határszakaszon 2 esetben, a Duna és Száva szigetek hovatartozása kérdésében, továbbá a nyugati határszakaszon osztrák viszonylatban 6 esetben a vitás kérdés megoldásának jóváhagyása volt a minisztertanácsi ülések egyik témája. Összesen tehát a magyar minisztertanács béke időszakban 21 döntést hozott az államhatár témájában. 1918-ban a román békeszerződés kapcsán 3 ülésen vitatták meg a békeszerződést, ebből egy kimondottan a Magyarországhoz csatolt területek elvi kérdésével foglalkozott.¹²

Az 1870-1918 közötti minisztertanácsi döntések időrendi megoszlását vizsgálva az országos határvonal kiigazításnak témájában 1870 (1), 1873 (3), 1874 (1), 1887 (3), 1889 (1), 1890 (1), 1897 (2), 1900 (1), 1901 (2), 1902 (3), 1904 (1), 1910 (1) és 1918 (3) alkalommal került napirendre valamilyen formában. Összességében tehát 31 ízben szerepelt az államhatár témája a minisztertanács napirendjén. A minisztertanács tehát a témakört 31 esetben tárgyalta, döntést pedig az államhatárral kapcsolatos témakörben 21 esetben hozott.

A minisztertanácsi döntések, illetve jóváhagyások általában valamilyen minisztériumi apparátust érintettek, ezek közül legfontosabb a belügyminisztérium mint a közigazgatási apparátust felügyelő szervezet. A műszaki munkálatokat a pénzügyminisztérium – melynek alárendeltségébe tartozott a polgári földmérés szervezete – irányította.

A határpontosítások végrehajtásának három feltétele közül a pénzügyi feltételek megteremtése volt a legfontosabb. A pénzügyi keretek kialakítására az éves költségvetések jóváhagyása alkalmával került sor. Általában menetközben derült ki, hogy a tervezett forrás nem elegendő ezért póthitelek szükségesek, amelyeket a minisztertanács hagyott jóvá. A pótkeret létrehozására általában valamilyen minisztérium költségvetésének került sor.

Az országgyűlés tevékenységének legfontosabb feladatai közé tartozott az éves költségvetési törvények elfogadása.¹³ A költségvetés a kialakult évtizedes gyakorlat szerint az összes állami feladatok összefoglalását tartalmazta, vagyis az állam egész működési programját jelentette. Az állami számvitelről szóló törvény értelmében a magyar költségvetés részei voltak: rendes kiadások, rendkívüli kiadások, átmeneti kiadások, beruházások, rendes bevételek, rendkívüli bevételek. A bevételi és a kiadási rész is a kormányzati ágak szerint csoportosított fejezetekből állt. A fejezetek címekre, a címek rovatokra ez utóbbiak pedig alrovatokra oszlottak. A kiadási rész külön tüntetette fel a személyi és külön a dologi kiadásokat.¹⁴ Amikor a pénzügyi év kezdetén a költségvetést az országgyűlés még nem szavazta meg, a kormány nem kap felhatalmazást arra, hogy a költségvetés megszavazásáig az államháztartást a megelőző év költségvetés alapján vezesse. Ekkor költségvetésen kívüli állapot jött létre. A dualizmus időszakában négy ízben keletkezett költségvetési törvényen kívüli állapot.¹⁵ A háború alatt, amikor nem készült költségvetési törvény előző év költségvetése alapján működött az állam – ezen időszakban ugyanannyit terveztek a határkijelölésre, mint az előző költségvetésben.

A határmegállapítás költségei először 1890-ben jelentek meg törvényben.¹⁶ A belügyminisztérium „rendkívüli-átmeneti” kiadások rovatában a román határvonalnak az 1888/XIV. tc. értelmében teljesítendő megvizsgálása alkalmából felmerülő költségekre 15 000 koronát terveztek.¹⁷ A dualizmus időszakában a határrendezés költségeinek utolsó tételes megnevezése 1916/1917. évi költségvetésben szerepelt,¹⁸ amelyben a rendes kiadások tételének a belügyminisztérium általános közigazgatási kiadások rovatában az „országos határrendezési és határkiigazítási költségre” 16 000 koronát, míg a miniszterelnöki rovatban az átmeneti kiadások tételben határrendezés címszó alatt 20 000 koronát, összesen 36 000 koronát terveztek.

1890–1916 között 44 esetben szerepel a „határrendezés, határkiigazítás” költségvetési tételként. **(II. sz. melléklet)**

A vizsgált időszakban 22 év alatt a 24 költségvetési törvényben szerepelt határmegállapításra elkülönített pénzügyösszeg.

A költségvetési törvények közül az 1900. évi törvény kimondottan a magyar-román határszakaszon felállított határjelek kicserélése folytán felmerülő költségek fedezésére szükséges hitel engedélyezéséről szól, amely a belügyminisztérium általános közigazgatási kiadásoknál külön rovatban szerepel.¹⁹ Ez a tétel a határmegállapítás költségei közül a legnagyobb. Erre a célra a törvényhozás 200 000 koronát szavazott meg. Ez az összeg a vizsgált időszak összes ilyen célra jóváhagyott összegének 25 %-a, míg a fennmaradó $\frac{3}{4}$ rész 24 évre oszlott el. Emellett természetesen az 1900. évi költségvetési törvényben is található elkülönített pénzügyösszeg határmegállapításra.

A költségvetési tételek megnevezése szempontjából a határkijelölés költségei három csoportba oszthatók: rendkívüli-átmeneti kiadások, átmeneti kiadások és rendes kiadások. A rendkívüli átmeneti

kiadások rovat két esetben fordult elő. Elsőként rendkívüli kiadás az 1890/IV. tc.-ben jelent meg a belügyi tárca határkijelölésre elkülönített költségvetésében. Másodikként rendkívüli kiadás az 1900/XIX. törvénycikkben, a belügyi tárca elkülönített költségvetésében szerepelt.

1892–1916-ig összesen 22 törvényben az átmeneti kiadások rovat alatt szerepeltek a határkijelölésre elkülönített összegek. A törvény által megállapított 22 tétel közül 17 esetben a határkijelölésre elkülönített összegek a belügyminisztérium elkülönített költségvetésében szerepeltek az 1892–1909-ig tartó időszakban. 1899-től²⁰ kezdve évenként, 1909-ig²¹ összesen 10 törvényben a belügyi tárca rovatában szerepeltek ezen kiadások. Az 1912-től kezdve 4 éven keresztül jelent meg rendes kiadásként a határkijelölés költsége a belügyi tárcánál, általánosan „országos” megnevezés alatt.²²

A határkiigazítás költségeinek tervezése miniszterelnöki hivatalnál első ízben 1904-ben jelent meg.²³ A századelőn a határkiigazítási költségek kezdetben mint átmeneti kiadások, majd – konkrét határszakasz megjelenése nélkül – határrendezési költségek címszó alatt jelentek meg.²⁴

1904-től a határkijelölések végrehajtására két közigazgatási apparátus számára jutott forrásokat a költségvetés. E célra legjelentősebb összegeket a belügyi tárca kapta, évente mintegy 16 000 koronát.

A határkijelölés folyamata azonban ennél többre került, ezért a források másik részét a miniszterelnöki hivatal biztosította a konkrét műszaki munkálatokra, majd 1908-tól már a konkrét határszakasz megnevezése nélkül jelent a meg a költségvetésben az e célra fordított forrás. **(III. sz. melléklet)**

A hiteltüллépés általános volt a tárgyalt időszakban. A költségvetés által tervezett összeg a valóságban mindig kevés volt. Hitel tüллépések mindig előfordultak, ezért a munkálatokat irányító belügyi tárca vezetője, illetve a miniszterelnök póthiteleket kért, amelyet a minisztertanácsnak kellett jóváhagynia. **(IV. sz. melléklet)**

Ezekből a póthiteligénylések összegéből tudjuk igazán rekonstruálni a határmegállapítás tényleges költségét, amelyet a munkálatokat irányító tárca erre a célra fordított. Az összegek nagysága hozzávetőlegesen 3 000 és 30 000 korona között mozgott. A határkiigazítási munkálatok pedig döntően a magyar-román, továbbá Stájerország, Horvát-Szlavónország, Krajna, illetve Dalmácia, valamint Zala vármegye által érintett területekre terjedtek ki.²⁵

A határkijelölési munkálatokat általában a belügyminisztérium irányította, azonban a munkálatok költségvetésének a fedezéséhez szükséges összegek nem mindig álltak rendelkezésre. 1888-ban például a határjelzési királyi biztos felkérést teljesítő Szolnok-Doboka vármegye főispánja gróf BETHLEN András a határjelépítés céljára irányuló 20 000 forintos igényére a pénzügyminisztérium azt a választ küldte, hogy „a határkijelölésre nincs külön hitel, a kért pénzüsszeget a nagyszebeni adóhivataltól kell kérni.”²⁶

A határpontosítási munkálatok költségeit természetesen nem csupán a magyar állam fedezte. A keletkezett költségek megtérítésében részt vállaltak a szomszédos országok, illetve az Osztrák Császárság érintett örökös tartományai is. Ilyen volt például a magyar-román bukovinai hármashatárkő felállítása.²⁷

A határpontosítások során azonban nem csupán a terepen végrehajtandó munkálatok jelentettek költségeket. A határkiigazításhoz sorolták a határpontosításokat rögzítő okmányok és térképek előállítási költségeit is.²⁸

A határkijelölés folyamatában a szervezeti keretek létrehozása ad hoc jellegű volt, a feladatoktól függően. A politikai határmegállapításhoz létrejött vegyes bizottságok magyar delegációinak tagjait a közigazgatási apparátusból, a minisztériumokból és az érintett szakigazgatási szervek munkatársai közül delegálták. A műszaki feladatok végrehajtására a polgári földmérés, illetve a katonai térképészet szervezetétől vezényeltek ki mérnököket.

A műszaki munkálatok eredménye a határokmányok, amelyek határtérképekből és a határszakasz szöveges leírásából állnak. A határtérképek alapját a felmérések alkották, amely háromszögelés nélkül nem végezhető el. E célból a már meglévő érvényes határjeleket ahol lehetséges volt, bekapcsolták az országos háromszögelési hálózatba. Az egyes határjelek között húzóódó országos határvonal felmérését és az állandósított határjelek bemérését szintén sokszögeléssel, tachiméterrel végezték.

E törvényi és pénzügyi feltételek megteremtésével a Magyar Királyság végrehajtotta vitás határszakaszainak, illetve, ezzel összefüggésben a törvényben előírt 800 km hosszú magyar-román határszakasz geodéziai felmérését, a határokmányok elkészítését, amely a kor színvonalán állt.

Jegyzetek:

¹ SUBA: A történelmi Magyarország államhatáiról, szóló törvények.

² Idem: A magyar államtér elhatárolódásának kérdéséhez.

³ Idem: A polgári Magyarország közigazgatási beosztásának alakulása a határváltozások tükrében 1867-1941.

⁴ PARÁDI: *A határszéli csendőrség 1891-1914.* ; Idem: *A dualista Magyarország határőrizete 1867-1914.* ; Idem: A polgári magyar állam első határőrizeti szakszerve a Magyar Királyi Határrendőrség 1906-1914. ; Idem: A Magyar Királyi Csendőr-

ség határőrizeti feladatai 1891-1914. ; Idem: A Magyar Királyi Határrendőrség a magyar határőrizet szakmai vezető testülete. ; Idem: A magyar határőrizet 1867-1945. ; Idem: Rendvédelem a határokon a XIX-XX. században. ; Idem: A Magyar Királyi Határrendőrség.

⁵ A Magyar Királyi Csenedőrség határőrizeti feladatai 1891-1914.

⁶ 1888/XIV. tc.

⁷ SUBA: A magyar román határ pontosítása a dualizmus idején.

⁸ 1897/XIV. tc.

⁹ 1897/II. tc.

¹⁰ 1903/IX. tc.

¹¹ SUBA: A dualista Magyarország államhatárának kialakulása 1868-1918.

¹² SUBA: Erdély új – az 1918. május 7.-i bukaresti békeszerződésben kijelölt – határának kijelölése.

¹³ Az országgyűlés gyakorlatában a költségvetéssel való foglalkozás folyamatos fejlődésen esett át. 1867. február 28-án gróf ANDRÁSSY Gyula miniszterelnök előterjesztést tett a háznak arra, hogy a kormány az államháztartás hitelére a törvényhozástól felhatalmazást kapjon. Így jött létre az első költségvetési törvény. Az első rendszeres költségvetést gróf LÓNYAY Menyhért 1868. április 16-án terjesztette elő kiemelve, hogy a magyar országgyűlés a közterhek megállapításának és az állami költségvetés évenkénti megszavazásának jogát teljes egészében először fogja gyakorolni. Ez a költségvetés még az úgynevezett nettó-rendszer szerint készült, azaz az egyes igazgatási ágakra szükséges kiadásokat az azokban elérhető bevételek levonásával tüntette fel. Az 1869. évi állami költségvetésről szóló törvény azonban már eltért az előző évi költségvetési törvénytől. 1868-tól a nettó-rendszer helyett bruttó-rendszerben készült az ország költségvetése, azaz külön sorolták fel a kiadásokat és külön azok fedezetét. Ezzel az országgyűlés magáévá tette a francia költségvetési rendszert, amely eltérően az angol-amerikai rendszertől, egy törvényben irányozta elő az összes kiadásokat és bevételeket, azokat évről évre a parlament elé terjesztve. Az első teljes állami költségvetés 1872-ben született, amely már minden minisztérium részéről külön indoklás kíséretében terjesztette elő az előző költségvetési évre megszavazott tételekkel való összehasonlítást is. A költségvetési jog gyakorlására vonatkozó terjedelmesebb jogszabállyal ezután az országgyűlés 1897-ben foglalkozott melynek során szabályozta a költségvetési előirányzat elkészítését, a költségvetési törvény összeállítását és annak végrehajtását, valamint az állami vagyon kezelését.

1867/XVIII. tc. ; 1868/XXVIII. tc. ; 1868/L. tc. ; 1872/VII. tc. ; 1897/XX. tc.

¹⁴ 1897/XX. tc.

¹⁵ Költségvetésen kívüli állapot időszakai:

- 1899. január 1. – 1899. március 19.

- 1903. május 1. – 1904. március 30.

- 1905. január 1. – 1906. június 9.

- 1910. január 1. – 1910. augusztus 2.

¹⁶ 1890/IV. tc.

¹⁷ 1867-től a hivatalos fizetőeszköz a forint, amely 100 krajcárt ért 1892-ig. 1878-ban alakult meg az Osztrák-Magyar Bank, amely 1880-tól bocsátott ki egyik oldalon német, másik oldalon magyar nyelvű bankjegyeket. 1892-től áttértek egy új aranyalapú valutára, amely a korona elnevezést kapta. Korona létezett arany- és papírpénzben is. A korona 1926. december 31-ig volt érvényes fizetőeszköz Magyarországon.

¹⁸ 1916/XXII. tc.

¹⁹ 1900/XIX. tc.

²⁰ 1899/VIII. tc.

²¹ 1908/L. tc.

²² 1912/V. tc. ; 1912/LXVI. tc.

²³ 1904/XXI. tc.

²⁴ 1908/XXVII. tc.

²⁵ MOL K-27 1899. IX. 6-i minisztertanácsi ülés jegyzőkönyve ; MOL K-27 1901. II. 13-i minisztertanácsi ülés jegyzőkönyve ; MOL K-27 1900. III. 14-i minisztertanácsi ülés jegyzőkönyve ; MOL K-27 1900. III. 21-i minisztertanácsi ülés jegyzőkönyve ; MOL K-27 1900. IV. 25-i minisztertanácsi ülés jegyzőkönyve ; MOL K-27 1900. III. 28-i minisztertanácsi ülés jegyzőkönyve ; MOL K-27 1901. IV. 2-i minisztertanácsi ülés jegyzőkönyve ; MOL K-27 1913. V. 2–6-i minisztertanácsi ülés jegyzőkönyve ; MOL K-27 1914. X. 9-i minisztertanácsi ülés jegyzőkönyve ; MOL K-27 1916. IX. 1-i minisztertanácsi ülés jegyzőkönyve ; 1916/XXII. tc. ; MOL K-27 1918. I. 4-i minisztertanácsi ülés jegyzőkönyve

²⁶ Gróf BETHLEN András levele a belügyi tárcához. MOL K-150 39 801/VII-1888 és 49 598/VII-1888.

²⁷ MOL K-150 53 511/VII-1889 ; MOL K-150 82 375/VII-1899.

²⁸ MOL K-150 41 621/VII-1890 ; MOL K-150 81 764/VII-1890 ; MOL K-150 72 318/VII-1891

A jegyzetekben alkalmazott rövidítések:

MONOGRÁFIÁK

PARÁDI: *A határszéli csenedőrség* — PARÁDI József: *A határszéli csenedőrség 1891-1914*. Budapest, 1984, Határőrség. 1891-1914.

PARÁDI: *Pénzügyőrség és vámhivatalok a határőrizetben a XIX-XX. században*. — PARÁDI József: *Pénzügyőrség és vámhivatalok a határőrizetben*. Budapest, 2003, Tipico Design. 219 p. HU-ISBN 963 7623 30 2. /Rendvédelem a határokon a XIX-XX. században, 1./

PARÁDI: *Csendőrség a határőrizetben a XIX-XX. században*. — PARÁDI József: *Csendőrség a határőrizetben*. Budapest, 2003, Tipico Design. 186 p. HU-ISBN 963 7623 31 0. /Rendvédelem a határokon a XIX-XX. században, 2./

PARÁDI: *Rendőrség a határőrizetben a XIX-XX. században*. — PARÁDI József: *Rendőrség a határőrizetben*. Budapest, 2003, Tipico Design. 266 p. HU-ISBN 963 7623 32 9. /Rendvédelem a határokon a XIX-XX. században, 3./

TANULMÁNYOK

- PARÁDI: A polgári magyar állam első határőrizeti szakszerve a Magyar Királyi Határrendőrség 1906-1914. — PARÁDI József: A polgári magyar állam első határőrizeti szakszerve a Magyar Királyi Határrendőrség 1906-1914. *Hadtörténelmi Közlemények*, XCIX. évf. (1986) 3. sz. 541–570. p.
- PARÁDI: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti feladatai 1891-1914. — PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti feladatai 1891-1914. *Hadtörténelmi Közlemények*, CI. évf. (1988) 1. sz. 56–92. p.
- PARÁDI: A Magyar Királyi Határrendőrség a magyar határőrizet szakmai vezető testülete. — PARÁDI József: A Magyar Királyi Határrendőrség a magyar határőrizet szakmai vezető testülete. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, III. évf. (1993) 4. sz. 21–50. p. A tanulmány korábbi változata 1992. szeptember 29-én Budapesten hangzott el A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „A dualista Magyarország rendvédelme.” című IV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- PARÁDI: A magyar határőrizet 1867-1945. — PARÁDI József: A magyar határőrizet 1867-1945. *Határőrségi tanulmányok*, (1997) 1. sz. különszám. 11–35. p.
- PARÁDI: A Magyar Királyi Határrendőrség. — PARÁDI József: A Magyar Királyi Határrendőrség. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XII. évf. (2007) 15. sz. 139–159. p. A tanulmány korábbi változata 2004 áprilisában Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság Rendőrség-történeti Szakosztálya által szervezett Szemere Beszélgetések szimpozionsorozat rendezvényén a Rendőrség Tudományos Tanácsának közreműködésével. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- SUBA: A dualista Magyarország államhatárának kialakulása 1868-1918. — SUBA János: A dualista Magyarország államhatárának kialakulása 1868-1918. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, IV. évf. (1993) 4. sz. 101–107. p. A tanulmány korábbi változata 1991. november 19-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „A dualista Magyarország rendvédelme.” című IV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- SUBA: Erdély új – az 1918. május 7.-i bukaresti békeszerződésben kijelölt – határának kijelölése. — SUBA János: Erdély új – az 1918. május 7.-i bukaresti békeszerződésben kijelölt – határának kijelölése. In BOROS László (szerk.): *Erdély természeti és történeti földrajza*. Nyíregyháza, 2000, Bessenyei György Tanárképző Főiskola. 352–365. p. /Észak- és kelet-magyarországi földrajzi évkönyv 8./
- SUBA: A polgári Magyarország közigazgatási beosztásának alakulása a határváltozások tükrében 1867-1941. — SUBA János: A polgári Magyarország közigazgatási beosztásának alakulása a határváltozások tükrében 1867-1941. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, X. évf. (2001) 12. sz. 102–106. p. A tanulmány korábbi változata 1999. október 6-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „A közigazgatás, a véderő és a rendvédelem kapcsolatának változásai a polgári magyar állam időszakában.” című XII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- SUBA: A történelmi Magyarország államhatáiról szóló törvények. — SUBA János: A történelmi Magyarország államhatáiról szóló törvények. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XI. évf. (2005) 14. sz. 102–119. p. A tanulmány korábbi változata 2000. november 8-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Az ezer éves magyar rendvédelem” című XIV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.
- SUBA: A magyar román határ pontosítása a dualizmus idején. — SUBA János: A magyar román határ pontosítása a dualizmus idején. *Határrendészeti tanulmányok*, III. évf. (2006) 1. sz. 47–60. p.
- SUBA: A magyar államtér elhatárolásának kérdéséhez. — SUBA János: A magyar államtér elhatárolásának kérdéséhez. In GULYÁS László (szerk.): *Régiók a Kárpát-medencén innen és túl*. Baja, 2007, Eötvös József Főiskola, 439–443. p.

KÉZIRATOK

- PARÁDI: *A dualista Magyarország határőrizete 1867-1914*. — PARÁDI József: *A dualista Magyarország határőrizete 1867-1914*. Bölcsészdoktori disszertáció (ELTE BTK). Kézirat. Budapest, 1984.

JOGSZABÁLYOK

- 1867/XVIII. tc. — 1867/XVIII. tc. az 1868. év első évharmada folytán viselendő közterhekről.
- 1868/XXVIII. tc. — 1868/XXVIII. tc. az 1868. évi államkötségvetésről.
- 1868/L. tc. — 1868/L. tc. az 1869. évi államkötségvetésről.
- 1872/VII. tc. — 1872/VII. tc. az 1872. évi államkötségvetésről.
- 1888/XIV. tc. — 1888/XIV. tc. az Osztrák-Magyar Monarchiának Romániával a Monarchia két tagállama és Románia közt fennforgott határvillongások kiegyenlítése végett, a határvonal újabb megállapítása és azzal kapcsolatos kérdések szabályozása tárgyában kötött, s Bukarestben 1887. évi december 07-én november 25-én aláírt nemzetközi egyezmény beczikkelyezéséről.
- 1890/IV. tc. — 1890/IV. tc. az 1890. évi államkötségvetésről.

- 1897/II. tc. — 1897/II. tc. Magyarország és Ausztria között Szepes vármegye és Gácsország szélén, az úgynevezett Halastó körüli területen, az országos határvonalnak választott bíróság által leendő megállapítása tárgyában.
- 1897/XIV. tc. — 1897/XIV. tc. Magyarország és Ausztria között, egyrészt Beszterce-Naszód és Máramaros vármegyék, másrészt Bukovina szélén elhúzódó országos határvonal megállapításáról.
- 1897/XX. tc. — 1897/XX. tc. az állami számvitelről.
- 1899/VIII. tc. — 1899/VIII. tc. az 1899. évi állami költségvetésről.
- 1900/XIX. tc. — 1900/XIX. tc. a magyar-román határvonalon felállított határjelek kicserélése folytán felmerülő költségek fedezésére szükséges hitel engedélyezéséről.
- 1903/IX. tc. — 1903/IX. tc. Magyarország és Ausztria között Szepes vármegye és Gácsország szélén az úgynevezett Halastó körüli területen, az országos határvonalnak megállapítása iránt az 1897/II. tc. értelmében alakított választott bíróság által hozott ítélet becikkelyezése tárgyában.
- 1904/XXI. tc. — 1904/XXI. tc. az 1904. évi állami költségvetésről.
- 1908/XXVII. tc. — 1908/XXVII. tc. az 1908. évi állami költségvetésről.
- 1908/L. tc. — 1908/L. tc. az 1909. évi állami költségvetésről.
- 1912/V. tc. — 1912/V. tc. az 1912. évi állami költségvetésről.
- 1912/LXVI. tc. — 1912/LXVI. tc. az 1913. évi állami költségvetésről.
- 1916/XXII. tc. — 1916/XXII. tc. az 1916/1917. költségvetési év első hat hónapjában viselendő közterhekről és fedezendő állami kiadásokról.

LEVÉL- ÉS IRATTÁRAK

- MOL K-27. — MOL K-27 minisztertanácsi iratok 1867-1945.
- MOL K-150 — MOL K-150 belügyminisztérium általános iratok 1867-1945.

Mellékletek jegyzéke:*I. sz. melléklet*

A történelmi Magyarország XIX–XX. századi törvényei az ország határainak kiigazításáról. 130

II. sz. melléklet

Az államhatár-megállapítás pénzügyi feltételeinek törvényi biztosítása, a dualista Magyarország 1890–1916. évi költségvetéseiben. 131

III. sz. melléklet

Az államhatár megállapítás pénzügyi fedezetének megoszlása költségvetési szervek és határszakaszok szerint az 1890. és 1915. évek közötti költségvetési törvényekben foglaltak szerint. 134

IV. sz. melléklet

Az országos határrendezés és kiigazítás tervezett költségeinek túllépését engedélyező minisztertanácsi jóváhagyások a dualizmus korában. 134

*I. sz. melléklet***A történelmi Magyarország XIX–XX. századi törvényei az ország határainak kiigazításáról**

1888/XIV. tc.	az Osztrák-Magyar Monarchiának Romániával, a Monarchia két állama és a Románia közt fenn forgott határvillongások kiegyenlítése végett, a határvonal újabb megállapítása és azzal kapcsolatos kérdések szabályozása tárgyában kötött, s Bukarestben 1887. évi december 7-én november 25-én aláírt nemzetközi egyezmény becikkelyezéséről.
1897/II. tc.	Magyarország és Ausztria között Szepes vármegye és Gácsország szélén, az úgynevezett Halastó körüli területen, az országos határvonalnak választott bíróság által leendő megállapítása tárgyában.
1897/XIV. tc.	Magyarország és Ausztria között, egyrészt Beszterce-Naszód és Máramaros vármegyék, másrészt Bukovina szélén elhúzódó országos határvonal megállapításáról.
1903/IX. tc.	Magyarország és Ausztria között Szepes vármegye és Gácsország szélén, az úgynevezett Halastó körüli területen, az országos határvonalnak megállapítása iránt az 1897/II. tc. értelmében alakított választott bíróság által hozott ítélet becikkelyezése tárgyában.

- Forrás: - MÁRKUS Dezső (szerk.): *Magyar törvénytár 1887-1888*. Budapest, 1901, Központi Községi Nyomda.
 - MÁRKUS Dezső (szerk.): *Magyar törvénytár 1897*. Budapest, 1901, Központi Községi Nyomda.
 - MÁRKUS Dezső (szerk.): *Magyar törvénytár 1903*. Budapest, 1904, Központi Községi Nyomda.

Az államhatár-megállapítás pénzügyi feltételeinek törvényi biztosítása, a dualista Magyarország 1890–1916. évi költségvetéseiben

sor-szám	év törvény	költségvetési tétel	költségvetési szerv megnevezése	költségvetési tétel megnevezése	határ szakasz	összeg	összes összeg
1	1890/IV. tc.	Rendkívüli Átmeneti kiadások	Belügyminisztérium	A romániai határvonalnak az 1888. XIV. tc. értelmében teljesítendő megvizsgálása alkalmából felmerülő költségekre	román	15 000	15 000
2	1892/XIV. tc.	Átmenti kiadások	Belügyminisztérium	Határrendezési és határkiigazítási költség	országos	6 000	6 000
3	1893/VII. tc.	Átmenti kiadások	Belügyminisztérium	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	6 000	6 000
4	1894/XXXI. tc.	Átmenti kiadások	Belügyminisztérium	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	6 000	16 000
5				A magyar-román határ rendezésből kifolyó háromszögelési munkálatok keresztülvitele alkalmából felmerülő költségek	román	10 000	
6	1995/IV. tc.	Átmenti kiadások	Belügyminisztérium	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	6 000	
7				A magyar-román határ rendezésből kifolyó háromszögelési munkálatok keresztülvitele alkalmából felmerülő költségek	román	10 000	
8	1896/VI. tc.	Átmenti kiadások	Belügyminisztérium	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	6 000	
9				A magyar-román határ rendezésből kifolyó háromszögelési munkálatok keresztülvitele alkalmából felmerülő költségek	román	10 000	16 000
10	1897/XI. tc.	Átmenti kiadások	Belügyminisztérium	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	6 000	16 000
11				A magyar-román határ rendezésből kifolyó háromszögelési munkálatok keresztülvitele alkalmából felmerülő költségek	román	10 000	
12	1898/VI. tc.	Átmenti kiadások	Belügyminisztérium	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	6 000	
13				A magyar-román határ rendezésből kifolyó háromszögelési munkálatok keresztülvitele alkalmából felmerülő költségek	román	10 000	16 000
14	1899/VII. tc.	Átmenti kiadások	Belügyminisztérium	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	3 000	8 000
15			Általános közigazgatási kiadások	A magyar-román határ rendezésből kifolyó háromszögelési munkálatok keresztülvitele alkalmából felmerülő költségek	román	5 000	
16	1900/VI. tc.	Átmenti kiadások	Belügyminisztérium	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	26 000	38 000
17			Általános közigazgatási kiadások	A magyar-román határ rendezésből kifolyó háromszögelési munkálatok keresztülvitele alkalmából felmerülő költségek	román	12 000	
18	1900/XIX. tc.	1900 évi Rendkívüli kiadások	Belügyminisztérium ált. közig. kiadások külön rovatban	A magyar-román határszakaszon felállított határjelek kicserélése folytán felmerülő költségek fedezésére szükséges hitel engedélyezéséről.	román	200 000	200 000
19	1901/IV. tc.	Átmenti kiadások	Belügyminisztérium	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	16 000	28 000
20			Általános közigazgatási kiadások	A magyar-román határ rendezésből kifolyó háromszögelési munkálatok költsége	román	12 000	

<i>sor- szám</i>	<i>év törvény</i>	<i>költségvetési tétel</i>	<i>költségvetési szerv megnevezése</i>	<i>költségvetési tétel megnevezése</i>	<i>határ szakasz</i>	<i>összeg</i>	<i>összes összeg</i>
21	1902/XII. tc.	Átmenti kiadások	Belügyminisztérium Általános közigazgatási kiadások	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	16 000	16 000
22	1903/V. tc.	Átmenti kiadások	Belügyminisztérium Általános közigazgatási kiadások	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	16 000	16 000
23	1904/XXI. tc.	Átmenti kiadások	Miniszterelnökség	Horvát-dalmát határrendezés költségeinek fedezése	horvát	14 000	55 356
24				Horvát-stájer határrendezés költségeinek fedezése	horvát	25 356	
25			Belügyminisztérium Általános közigazgatási kiadások	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	16 000	
26	1906/IX. tc.	Átmenti kiadások	Miniszterelnökség	Horvát-dalmát határrendezés költségeinek fedezése	horvát	14 000	65 356
27				Horvát-stájer határrendezés költségeinek fedezése	horvát	25 356	
28			Belügyminisztérium	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	16 000	
29			Általános közigazgatási kiadások	A magyar-román határ trigonometriai felmérése alapján készülő új térképek előállítás költségeire	román	10 000	
30	1907/IX. tc.	Átmenti kiadások	Miniszterelnökség	Horvát-dalmát határrendezés költségeinek fedezése	horvát	14 000	55 000
31				Horvát-stájer határrendezés költségeinek fedezése	horvát	25 000	
32			Belügyminisztérium Általános közigazgatási kiadások	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	16 000	
33	1908/XXVII. tc.	Átmenti kiadások	Miniszterelnökség	Határrendezési költségek		20 000	36 000
34			Belügyminisztérium Általános közigazgatási kiadások	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	16 000	
35	1909/L. tc.	Átmenti kiadások	Miniszterelnökség	Határrendezési költségek		20 000	36 000
36			Belügyminisztérium Általános közigazgatási kiadások	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	16 000	
37	1911/XIV. tc.	Rendes kiadások	Belügyminisztérium Általános közigazgatási kiadások	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	16 000	36 000
38		Átmeneti kiadások	Miniszterelnökség	Határrendezési költségek		20 000	
39	1912/V. tc.	Rendes kiadások	Belügyminisztérium ált. közig. kiadások	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	16 000	36 000
40		Átmeneti kiadások	Miniszterelnökség	Határrendezési költségek		20 000	
41	1912/LXVI. tc.	Rendes kiadások	Belügyminisztérium ált. közig. kiadások	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	16 000	36 000
42		Átmeneti kiadások	Miniszterelnökség	Határrendezési költségek		20 000	

<i>sor-szám</i>	<i>év törvény</i>	<i>költségvetési tétel</i>	<i>költségvetési szerv megnevezése</i>	<i>költségvetési tétel megnevezése</i>	<i>határ szakasz</i>	<i>összeg</i>	<i>összes összeg</i>
43	1914/XXVII. tc. (1915. évre is)	Rendes kiadások	Belügyminisztérium ált. közig. kiadások	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	16 000	36 000
44		Átmeneti kiadások	Miniszterelnökség	Határrendezési költségek		20 000	
45	1916/XXII. tc. (1917. évre is)	Rendes kiadások	Belügyminisztérium ált. közig. kiadások	Országos határrendezési és határkiigazítási költség	országos	16 000	36 000
46		Átmeneti kiadások	Miniszterelnökség	Határrendezési költségek		20 000	

Forrás: Corpus Juris Hungarici: az állami költségvetés törvényei 1890-1914.

1870/XI. tc. 1870. évi állami költségvetés ; 1871./X. tc. 1871. évi állami költségvetés ; 1872/VII. tc. 1872. évi állami költségvetés ; 1873/XXI. tc. 1873. évi állami költségvetés ; 1873/XXXV. tc. 1874. évi állami költségvetés ; 1875/XXXIII. tc. 1875. évi állami költségvetés ; 1875/LV. tc. 1876. évi állami költségvetés ; 1876/XLVI. tc. 1877. évi állami költségvetés ; 1878/XVII. tc. 1878. évi állami költségvetés ; 1879/XII. tc. 1879. állami költségvetés ; 1880/XXI. tc. 1880. évi állami költségvetés ; 1880/LVII. tc. 1881. évi állami költségvetés ; 1882/IV. tc. 1882. évi állami költségvetés ; 1883. IV. tc. 1883. évi állami költségvetés ; 1884/I. tc. 1884. évi állami költségvetés ; 1885/II. tc. 1885. évi állami költségvetés ; 1886. VI. tc. 1886. évi állami költségvetés ; 1887/XII. tc. 1887. évi állami költségvetés ; 1888/VI. tc. 1888. évi állami költségvetés ; 1889/XVIII. tc. 1889. évi állami költségvetés ; 1890/IV. tc. 1890. évi állami költségvetés ; 1890/XXXIX. tc. 1891. évi állami költségvetés ; 1892/XIV. tc. 1892. évi állami költségvetés ; 1893/VII. tc. 1893. évi állami költségvetés ; 1893/XXXIX. tc. 1894. évi állami költségvetés ; 1895/IV. tc. 1895. évi állami költségvetés ; 1896/VI. tc. 1896. évi állami költségvetés ; 1897/XI. tc. 1897. évi állami költségvetés ; 1898. VI. tc. 1898. évi állami költségvetés ; 1899/VIII. tc. 1899. évi állami költségvetés ; 1900/VI. tc. 1900. évi állami költségvetés ; 1901/IV. tc. 1901. évi állami költségvetés ; 1902/XII. tc. 1902. évi állami költségvetés ; 1904/V. tc. 1903. évi állami költségvetés ; 1904/XXI. tc. 1904. évi állami költségvetés ; 1906/IX. tc. 1906. évi állami költségvetés ; 1907/IX. tc. 1907. évi állami költségvetés ; 1908/XXVII. tc. 1908. évi állami költségvetés ; 1908/L. tc. 1909. évi állami költségvetés ; 1911/XIV. tc. 1911. évi állami költségvetés ; 1912/V. tc. 1912. évi állami költségvetés ; 1912/LXVI. tc. 1913. évi állami költségvetés ; 1914/XXVII. tc. 1914/1915. évi állami költségvetés.

III. sz. melléklet

Az államhatár megállapítás pénzügyi fedezetének megoszlása költségvetési szervek és határszakaszok szerint az 1890. és 1915. évek közötti költségvetési törvényekben foglaltak szerint

költségvetési év	költségvetési szerv megnevezése					kiutalt összeg összesen
	Belügyminisztérium		Miniszterelnökség			
	határszakasz országos	román	horvát	stájer	nincs neve	
1890		15 000				15 000
1891						
1892	6.000					6 000
1893	6.000					6 000
1894	6.000	10 000				16 000
1895	6 000	10 000				16 000
1896	6 000	10 000				16 000
1897	6 000	10 000				16 000
1898	6 000	10 000				16 000
1899	3 000	5 000				8 000
1900	26 000	12 000				38 000
1900		200 000				200 000
1901	16 000	12 000				28 000
1902	16 000					16 000
1903	16 000					16 000
1904	16 000		14 000	25 356		55 356
1905						
1906	16 000	10 000	14 000	25 356		65 356
1907	16 000		14 000	25 000		55 000
1908	16 000				20 000	36 000
1909	16 000				20 000	36 000
1910						
1911	16 000				20 000	36 000
1912	16 000				20 000	36 000
1913	16 000				20 000	36 000
1914/1915	16 000				20 000	36 000
összesen	263 000	304 000	42 000	75 712	120 000	804 712
		567 000			237 712	804 712

Forrás: Vö. 2. sz. melléklet forrásaival

IV. sz. melléklet

Az országos határrendezés és kiigazítás tervezett költségeinek túllépését engedélyező minisztertanácsi jóváhagyások a dualizmus korában

dátum	költségvetési szerv	Tétel megnevezése
1889. május 3.		A magyar-román határjelzési munkálatok befejezésének jóváhagyása, és további intézkedések
1891. június 3.	Belügyminisztérium (BM)	Jelentés az előre nem látott kiadásokról a megrongált határjelek helyreállítási költsége
1891. október 2.	BM	BM túlkiadás a magyar-román határon épített határőrizeti célokra kiépített utakra.
1897. április 14.	BM	BM túlkiadások a határrendezési költségekre
1899. április 4.	BM	BM túlkiadás a magyar-román határvonal trigonometriai munkálataira
1899.szeptember 6.	BM	BM túlkiadás a Dunajec és Bialka menti határrendezési költségeire
1900. március 14.	BM	BM túlkiadások a magyar-román határ háromszögelési munkálatoknál
1900. március 28.	BM	BM túlkiadás a határrendezési és igazgatási költségekre
1900. április 25.	BM	BM túlkiadás a határjelek kicserélése költségeire
1901. február 13.	Miniszterelnökség (ME)	túlkiadások a Sichenburg-Marienthali határki-igazítási költségekre
1901. április 2.	BM	BM túlkiadás a határrendezési költségekre
1910. december 11.		Országos határrendezés és határkiigazítási költség-tételnél hiteltúllépés elszámolása
1913. május 5.	BM	A BM költségelszámolása 1912-ben
1914. március 14.		Túlkiadások a határrendezési munkálatokból kifolyólag
1914. október 9.		Túlkiadások a határrendezési munkálatokra
1916. január 15.		Túlkiadás a határrendezési költségekre
1916. szeptember 1.		Túlkiadás a határrendezési költségekre
1918. január 4.		határrendezési költségek túllépése

Forrás: MOL K-27

TAKÁCS Gyula

Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében

LINDER Béla ezredes hadügyminiszterként már a november 3-án kiadott fegyverletételi utasításában¹ elrendelte a leszerelés azonnali végrehajtását segítő különítmények felállítását, és az elbocsátott legénység hazairányítását (felszerelés nélkül).² A társadalmi támogatás biztosítása érdekében szükségesnek tűnhetett a hazatért sorkatonák elengedése, ami megfelelt a kormány pacifista³ szándékainak.⁴

A honvédelmi tárca indítványa a hazatérőket állományilletékességük szerint rendezve akarta a határ menti táborokban összegyűjteni, és tisztjeik vezetésével vasúton a póttestekhez juttatni. A javaslat a határrendőrség, a pénzügyőrség, a csendőrség és a polgári hatóságok bevonásával kívánta felügyelni a határokat. A megfelelő ellátás érdekében a pozsonyi katonai kerületi parancsnokság rendelkezésére bocsátotta a központi alárendeltségbe tartozó katonai intézeteket. Hangsúlyozta a tájékoztatás és az ünneplés fogadtatás fontosságát, az alkoholtilalom érvényesítését, valamint a hadifoglyok és a visszatérő katonák elkülönítését.⁵

A hadügyminisztérium rendelkezett a leszerelők juttatásairól: az illetékes vagy kijelölt póttesteknél leszerelő személyek illetményük arányában támogatásra, vagy munkanélküli segélyre számíthattak.⁶

A leszerelési irányelvek akkor engedélyezték felettes hatóság bevonását, ha az illetékesek valamilyen különleges körülmény miatt saját hatáskörben nem járhattak el. Nyilvántartó hatóságként továbbra is működtek a volt honvéd és a közös kiegészítő, illetve a korábbi népfőlkelő parancsnokságok. A frontról érkező egységeket közvetlenül a póttestekhez irányították. A felesleges utazgatások elkerülése érdekében az egyénileg hazatérő katonáknak a lakhelyükhöz legközelebbi kiegészítő parancsnokságon vagy az elérhető póttesteknél kellett jelentkezniük. Ha ez nem volt lehetséges, akkor a helyi állomásparancsnokságon lehetett gyülekezni. Itt leszerelő különítmények alakultak, amelyek orvosi ellátást nyújtottak, élelmiszert és ruházatot utaltak ki, tájékoztatást és munkaközvetítést végeztek, illetve lebonyolították az elbocsátási eljárást. Ezt követően a lakhely szerint illetékes közigazgatási hivatalnál mindenkinek jelentkeznie kellett, mert ez volt a feltétele a leszerelési támogatásnak, amelynek folyósítása december 1-én kezdődött. Ez a leszerelési bizottság által kiutalt tíz napi zsoldon és élelmezési váltáságon túl további harminc napi összeget jelentett. A munkások lehetőség szerint szállást kaptak, és munkanélküli segélyben részesültek, amennyiben felkeresték a munkaközvetítőt, de nem jutottak álláshoz.⁷

Az első két nap tapasztalata szerint a fővárosban a katonai eljárás lassabban haladt, mint a civil, pedig a tisztviselők igyekeztek igazodni a katonai ügyintézés üteméhez, hogy a leszereltek egyúttal a közigazgatási teendőknél is túlessenek. Budapest Székesfőváros Tanácsa indítványozta a katonai alakulatok és intézmények ismételt eligazítását az irányítási feladatok végrehajtásával kapcsolatban, mert tapasztalatok szerint az elbocsátottakat nem küldték tovább a polgári hatóságokhoz. Felvilágosítást kért a munkás osztagokhoz beosztott legénységre vonatkozóan, mivel meglátása szerint ez az állomány is a katonákkal egyező elbírálással kezelendő, a katonai bizottságok részéről mégis előfordult az illetmény kiadásának megtagadása. Kérdések merültek fel az immáron külföldi állampolgárok ügyében, akik állandó fővárosi lakcímmel rendelkeztek, vagy Budapesten kívántak letelepedni. Az illetékesek tudomása szerint számukra a katonai bizottságok az esetek többségében nem is állítottak ki leszerelési igazolványt. Jelezték az érzékelhető létszámhiányt, ami olykor a kötelező orvosi vizsgálat elmaradását okozta, és javasolták a ruházat kiutalásának központi ellenőrzését, hogy helyi hiány esetén, a rászorultak utalvány ellenében egy központi raktárhoz fordulhatnak.⁸

A tanács feljegyzése emlékeztetett a visszaélések és tévedések lehetőségére, és kezdeményezte egy olyan utasítás kiadását, amely mindenki számára kötelezővé tenné, hogy saját póttesténél kezdeményezze leszerelését. A leszerelési különítmények eredetileg nem vizsgálták a megjelentek személyazonosságát, ezért nem katonaviselt egyének is felvehettek juttatásokat, illetve egyes katonák több helyen is kérhették elbocsátásukat. Egyesek így akár több leszerelési igazolványt is kaphattak, tehát többször igényelheték a támogatási összeget a polgári hatóságoktól. Ráadásul többféle utalvány volt forgalomban a leszerelők számára előírt összeg kifizetésére, ezért kezdeményezték, hogy ne kerüljön forgalomba több csekk, hanem csak egy bejegyzés bizonyítsa az igazolványban a jogosultság tényét.⁹

A tanács saját ügyintézési eljárásainak bevezetését is ajánlotta. A nyilvántartásba vételt az igazolvány hátoldalán pecsét igazolhatná, névjegyzékekkel pedig ellenőrizhetők volnának a személyes adatok, vagyis még a december 1-től esedékes folyósítás előtt feltárhatók lennének a jogosulatlan igénylések. A tisztviselők az utalványokon már feltüntették a kifizetés időpontját, ezért garanciát vártak a hadügyminisztériumtól, hogy időben rendelkezésre áll majd a teljes pénzüsszeg. Számításaik szerint nyolctíz nap alatt csaknem kétszázezer fő kifizetése lehetséges Budapesten. Egyúttal érdeklődtek egy értesüléssel kapcsolatban is: amennyiben bankjegyhiány miatt a hadügyminisztérium a leszerelési támoga-

tás teljes összegét valóban a közigazgatási hivatalokon keresztül készül kifizettetni, akkor erről a felkészülés érdekében útmutatást kértek.¹⁰

A további problémák megelőzése érdekében a hadügyminisztérium utasította a parancsnokságokat, hogy a 28.375. eln. 1/a. számú határozat értelmében eddig kifizetendő tíz napi járandóságot tartásuk vissza (napi négy korona zsold és napi öt korona élelmezési váltság), és ezt jegyezzék fel minden leszerelési igazolvány hátoldalára. Az igazolás tulajdonosa a lakhely szerint illetékes közigazgatási hatóságtól negyven napi zsoldnak és élelmezési hozzájárulásnak megfelelő összeg felvételére jogosult összesen 360 korona értékben. Akik már megkapták a parancsnokságtól az illetményt, vagy bejegyzés nem olvasható az iratukon, ők harminc napra összesen 270 koronát kaphattak.¹¹

A hadügyminisztérium ezeket a nehézségeket nem tekinthette hétköznapi ügyintézési zavarnak, és elbocsátással, valamint a nyugdíjjogosultság megvonásával fenyegette meg a kifogásolható munkát végző beosztottakat.¹² (A hadügyminisztérium vélhetően figyelembe vette a fővárosi tanács észrevételeit, még ha nem is kifejezetten a fenti feljegyzések alapján hozta meg ilyen irányú döntéseit.)

November 11-én a nem tényleges állományú személyek közül (a fertőző betegek kivételével) elbocsáthatók lettek az 1895-ben és korábban születtek, valamint a főiskolai hallgatók. További rendelkezésig visszamaradtak a tényleges állományú havidíjasok és havidíjas jelöltek; a tényleges állományú rangosztályba nem sorolt havidíjasok; a továbbsszolgáló altisztek; az 1896-ban született és a fiatalabb korosztályba tartozó nem tényleges állományú havidíjasok és havidíjas jelöltek, rangosztályba nem sorolt havidíjasok és a legénység; az önkéntesen maradó nem tényleges állományú havidíjasok és havidíjas jelöltek és legénység; a beosztott orvosok; a munkásotthonokban elhelyezést nyert munkások. Nem szerelték le az igazgatási és ellátási egységek (egészségügyi intézmények, tan- és tárintézetek, bíróságok, hadigondozó hivatal, szállításvezetőség, méneskar stb.) személyzetét sem. (Az intézkedés jelezte, hogy mindez addig marad érvényben, amíg elegendő önkéntes alkalmazható nem lesz.) Az elhelyezésen és az élelmezési támogatáson felül a legénység a helyi viszonyoknak megfelelő munkabér jellegű juttatásban is részesült, de a kifizetés napi összege személyenként 10 koronánál nem lehetett nagyobb.¹³

November 23-án döntés született az ideiglenesen visszatartottak fokozatos elbocsátásáról, kezdve a legidősebb évfolyamba tartozókkal. A katonai intézmények és üzemek számára már elegendő tényleges állományú havidíjas személy, továbbsszolgáló altiszt és kötelékben maradt legénység állt rendelkezésre. A gyógykezelés alatt álló egyének, illetve az egészségügyi intézetek személyzetének kivételével december 10-ig le kellett szerelni a nem tényleges állományba tartozó havidíjasokat és havidíjas jelölteket. (Közülük a nélkülözhetetlen munkát végzőket december 24-ig nem engedték el.) A „ténylegesítésre jelentkező”, 26 évnél fiatalabb havidíjasok hat havi próbaszolgálatát előljáróik javasolhatták a hadügyminisztériumnak. A nem tényleges legénységi állomány tagjait december 10-ig, de legkésőbb 24-ig szintén elbocsátották. Önkéntesek további hat havi szolgálatot vállalhattak, továbbá saját kérésre a tisztiszolgák és lóápolók is maradhattak. Akinek jelenlétére felettese igényt tartott (pl. a méneskarnál), ők önkéntes alapon folytathatták munkájukat. A velük kötött szerződésre nézve a helyi munkabér összege volt irányadó. A katonai üzemekben visszatartott személyekre ez a rendelet nem vonatkozott.¹⁴

BARTHA Albert alezredes, hadügyminiszter november 12-én kelt behívási parancsában bevonulásra kötelezte mindazon kiképzett személyeket, akik 1896 és 1900 között születtek, és október 30-án tényleges szolgálatban álltak, akár a fronton, akár a hátszágban. Nem kellett jelentkezniük a főiskolai hallgatóknak és a nemzetőrségbe belépő tisztviselőknak, tanároknak. A további szolgálatot önként vállaló tartalékos és népfölkelő tisztek is a hadsereg kötelékében maradtak. Minden katona és örvezető számára az ellátmányon kívül napi tíz korona zsoldot ígértek.¹⁵

A szolgálatban visszatartott katonák szervezésére szolgáló rendelkezés szerint a leszerelési helyszínen visszamaradó katonák már helyben egységekbe szervezendők, elsősorban karhatalmi célokra, másodsorban közmunkára. Az intézkedés 150 fős gyalogos századok felállítását irányozta elő. Amennyiben a lóállomány vagy a tüzérségi eszközök hiánya nem engedte a száz fős huszár század, illetve a négy löveggel felszerelt üteg kiállítását, akkor gyalogos huszár, valamint gyalogos tüzér századokat kellett létrehozni. Egy géppuskás századnak nyolc géppuskát utalt ki a tervezet, és lehetőség szerint gondoskodni kellett műszaki csapatokról is. Ezeket az alakulatokat a leszerelő állomás parancsnoka, illetve a kerületi parancsnok magasabb egységekben (zászlóalj, osztály, félezred) igyekezett összevonni.¹⁶

A kialakított magasabb egységeket az új hadrendben megállapított ezredtörzs állomásokon ezredekben akarták összefogni. A hadügyminisztérium az engedélyezett hat gyalogos és két lovas hadosztály szervezésekor és jelölésekor részben a honvédség korábbi hadrendjét vette alapul. A budapesti kerületi parancsnokság alárendeltségébe két gyalogos (40. és 41.) és egy lovas (5. vagy 1.)¹⁷ hadosztályt utaltak, a szegedi kerületi parancsnokságnak egy gyalogos (23.) és egy lovas (11.) hadosztály, míg a töb-

bi kerületnek egy–egy gyalogos hadosztály jutott. Minden hadosztály mellé legalább egy árkász századot, illetve egy tüzérdandárt szántak. (Hadosztály-, hadtest-, dandárparancsnokságok felállításáról egyelőre nem született döntés.)¹⁸

Egy gyalogos ezred magába foglalt három zászlóalj, amelyek egyenként három gyalogos (négy tiszt, 150 fő legénység) és egy géppuskás (négy tiszt, száz fő legénység) századból álltak. A gyalogos ezredhez tartozott még egy távbeszélő szakasz (egy tiszt, ötven fő legénység), egy műszaki század (négy tiszt, 150 fő legénység), a pótkeret, illetve az ezredparancsnokság. Elvileg minden huszárezred parancsnokságának alárendeltségébe két osztályt terveztek. Minden osztálytörzs parancsnoksága alá három századot (kettő lovas és egy géppuskás), egy műszaki szakaszt (egy tiszt, ötven fő legénység) és egy pótkeretet rendeltek. Egy huszárszázad létszáma elvileg öt tiszt és száz fő legénység volt, a géppuskás századokban eredetileg négy géppuskával számoltak.¹⁹

A határozat előírta, hogy a visszatartottakat fokozatosan fel kell váltani az öt legfiatalabb korosztályba tartozó katonákkal. Rendelkezett a hadrendben nem szereplő katonai hatóságok és üzemek (raktár, mosoda) további működtetéséről, és későbbi összevonásokat helyezett kilátásba. Azokból a visszatartott egészségügyi katonákból, akik korábban közös egészségügyi intézetnél szolgáltak, a helyőrségi kórházakban egészségügyi osztagokat alakítottak.²⁰

BARTHA Albert december elején titkos intézkedést adott ki a riadó csapatok felállítására, amit a hadseregszervezés lassú megvalósulásával indokolt. (Magyarázatként a hadkötelesek nem megfelelő hozzáállását és a tisztikar egy részének passzivitását említette.) Szándéka szerint ezek az alakulatok mozgó karhatalmi egységek lettek volna. A fenti intézkedés végrehajtását és a riadó csapatok szervezését párhuzamosan folytatandó tevékenységként rendelte el.²¹

A terv az alábbiakat tartalmazta:

A riadó csapatok számára külön alakuló állomások jelölendők ki. Ezekről a területekről – ahol más katonai csoportok nem, csak raktárak, telepek, intézetek maradhatnak – a kerületi parancsnokságok dönthetnek. (A rendelkezés Komárom, Várpalota, Jászberény, Eger, Békéscsaba, Bánffyhunyad, Zsibó településeket ajánlotta.) Kerületenként egyelőre egy gyalogos zászlóalj, egy lovas század, egy táborigyűlés és egy hegyi ágyús üteg alakítandó. A menetkész kötelékek azonnal alkalmazásra kerülnek, így az állomásokon folyamatos lehet a szervezés. (Magasabb egységek kialakításáról később születik döntés.) A kerületi parancsnokságok akár más csapatok rovására is elláthatják az állományt.²²

Egy riadó gyalogos zászlóalj négy gyalogos századból (egyenként 171 fő), egy géppuskás századból (156 fő, nyolc géppuska), egy gyalogsági (vagy hegyi) ágyús szakaszból (23 fő, kettő löveg), egy műszaki gyalogos szakaszból (54 fő, két–két aknavető és gránátvető) és egy távbeszélő rajból (28 fő) áll. Egy riadó lovas század alárendeltségébe négy lovas szakasz, egy géppuskás osztag (29 fő, két géppuska) és egy távbeszélő raj (hét fő) tartozik.²³ Mindkét ütegbe négy–négy löveget osztottak be. Az ütegek vezetését hét–hét tiszt irányítja, a táborigyűlés legénysége 112 fő, a hegyi üteg állománya 202 katonára.²⁴

Parancsnoknak hadi tapasztalattal rendelkező, kiváló szervezőképességű, a feladatra önként jelentkező tiszt jelölendő ki, aki harcszerű vezetésre alkalmas. A toborzás tiszt bizottságok segítségével történik, amelyek a már kiképzett önkénteseket (korosztályuktól függetlenül) az alakuló állomásokra küldik. Túl sok jelentkező esetén előjegyzés készítenendő, vagy a létszámon felüliek a szervezés alatt álló hadosztályokhoz osztandók be, és helyettük a legfiatalabb korosztályba tartozók közül megfelelő számú katonára szabadgábolandó. Ennél az eljárásnál nemzetgazdasági szempontok és a frontszolgálat ideje mérlegelendő. „Megbízhatatlan elemek nem veendő fel!” A belépők kötelezettséget vállalnak, hogy a békekötést követően még egy hónapig szolgálatban maradnak. A riadó csapatok tagjai ugyanolyan a díjazásban részesülnek, mint a hadsereg más egységeinek tagjai. Az állam családtagjaikról az október 31-e előtt hatályos szabályozás szerint gondoskodik, a jelenlegi megélhetési viszonyok figyelembevételével.²⁵

A miniszterelnök és a hadügyminiszter aláírásával november 11-én jelent meg körrendelet a fegyveres testületek szervezéséről. (Ez az utasítás megtiltotta az itt lefektetett kereteken túlmenő toborzást, és kilátásba helyezte a korábbi szervezetek fokozatos összevonását.) A csendőrség, az állami rendőrségek, a pénzügyőrség, az önkormányzati rendőrségek, a védőrség, a katonai rendőrség, az önkéntes őrség mellett újabb szervezetek felállításáról döntöttek. A nemzetőrséggel kapcsolatban az alábbiakról határoztak: Önkéntes jelentkezőkből álló rendvédelmi szerv, amely néhány hónap időtartamra jön létre. Sorköteles korosztályokba tartozók nem léphetnek be. Felügyelő szerve a Nemzetőri Kormánybiztosság. Fizetés azonos a hadsereg esetében megállapítottal. A negyven fős nemzetőri szakaszok lehetőleg szerint a hadseregben használatos eszközöket kapják.²⁶

A nemzetőrség létszámát az adott kiegészítési kerület lakosságának öt százalékában szabták meg. A szervezés a kiegészítő parancsnokságok területén állomásozó volt honvéd vagy közös gyalogos pótzászlóalj feladata lett. Az előírás szerint a kerület székhelyén nemzetőr pótszázadokat és lovas egységeket, a zászlóalj állomáshelyén pedig géppuskás osztagokat kellett alakítani. Az utasítás elsősorban tényleges, hiányuk esetén tartalékos népfelkelő tisztek beosztását irányozta elő. A legénységi állományba önkéntes katonákat vagy polgárokat vártak. A felszerelést az összegyűjtött készletekből és a pótestek raktáraiból akarták fedezni. Engedélyezett volt a civil ruha viselése is, sőt amennyiben laktanya-épület nem állt rendelkezésre az egyéb helyen történő elszállásolás is. Az élelmezést saját hatáskörben kellett megoldania az adott pótzászlóaljnak. Az intézkedés lehetővé tette a nemzetőrök nem karhatalmi célú alkalmazását is. Ahol nemzetőr csapat felállítására nem volt mód, ott orvosi, gazdasági, felvilágosító, munkaközvetítő feladatot ellátó személyzetet kellett foglalkoztatni. A polgárőrség tagjainak juttatást nem szánt a honvédelmi tárca, és a helyi hatóságokra bízta az otthonuk környezetében tevékenykedő önkéntesek felszerelését is.²⁷

Ezek az intézkedések megvalósítható tervet körvonalaztak, amely mérsékelni kívánta a visszatérők bizonytalan helyzetéből adódó kockázatokat, és működésbe próbálta hozni a honvédelmi szervezetet. Meg akarták teremteni a hazatérők biztonságos fogadásának körülményeit, beütemezték a fegyverben tartottak gyors és szervezett beépítését a felállítandó katonai egységekbe, illetve megfelelő segítséget igyekeztek nyújtani a civil életbe történő beilleszkedéshez.²⁸ A honvédelmi tárca a katonai szervek folyamatos működőképességének fenntartása mellett kísérte meg felváltani az állományt. A visszatartottak számára különböző előnyöket helyezett kilátásba, és lehetőséget adott a további önkéntes szolgálatra. A helyi hatóságok önálló működése lényeges volt a hadügyminisztérium tehermentesítése és a gyakorlati problémák halmozódásának elkerülése miatt.

Szervezési szempontból nem rugaszkodtak el a valóságtól ezek a koncepciók, de a honvédelmi miniszter nem rendelkezett olyan apparátus felett, amely a végrehajtás közvetlen felügyeletéhez nélkülözhetetlen lett volna, így szándékait csak korlátozottan tudta megvalósítani. A rendeletek teljesítése nem volt biztosított, a létszámhiányból adminisztratív és szervezési gondok adódtak, továbbá a téves tájékoztatás is gyakori volt. Az eszköz- és forráshiány mellett még ez is hátráltatta a munkát. A gyakorlati munka során felszínre törtek az illetékesek közti nézeteltérések, érdekellentétek és hatásköri viták, ezért döntéshozatalkor nem csak szakmai megfontolások kerültek előtérbe. A fegyveres egységekre gyakorolt befolyás politikai tényezőt jelentett, ahogy az a riadó csapatok kialakítására vonatkozó előírásokkal kapcsolatos eseményekben meg is mutatkozott.

Jegyzetek:

¹ 28 102/1918. HM. r.

² A közös hadsereg feloszlása már november 1-én megtörtént. BREIT.

³ NAGY

⁴ ÖRY

⁵ HIL. PDF B /2. 3 455/100/85.9596.

⁶ HIL. PDF B /2. 3 465/110/85.389.

⁷ Nagyságrendileg 1 000 000 fő frontról visszatérő és további 400 000 – 500 000 fő mögöttes területeken állomásozó katonára került leszerelésre. V. ö. 1. sz.jegyzettel ; HIL PDF B /2. 3 469/114/85.495-497. ; HIL. PDF B /2. 3 468/113/85.468. ; BREIT

⁸ HIL. PDF B /2. 3 457/102/85.146-151.

⁹ Loc. cit.

¹⁰ Loc. cit.

¹¹ HIL. PDF B /2. 3 476/121/85.709.

¹² HIL. PDF B /2. 3 472/117/85.605.

¹³ HIL. PDF B /2. 3 469/114/85.495-497.512. ; HIL. PDF B /2. 3 468/113/85.468.

¹⁴ Elvileg tehát december 24-e után a hadügyminiszter rendelkezésére álltak volna: a tényleges állományú havidíjasok és havidíjas jelöltek, azok a nem tényleges állományú havidíjasok és havidíjas jelöltek, akiknek hat havi próbaszolgálatot engedélyeztek, a tényleges állományú rangosztályba nem sorolt havidíjasok, a további szolgáltra kötelezett vagy arra önként jelentkezett altisztek, az öt legfiatalabb korosztályba tartozó nem tényleges állományú havidíjasok és havidíjas jelöltek továbbá a rangosztályba nem sorolt havidíjasok és legénység, a munkásotthonokban elhelyezést nyert munkások, az egészségügyi szolgálattal ellátó havidíjasok és személyzet, az önkéntes tiszti szolgák és loápolók, a szerződéses önkéntesek.

HIL. PDF B /2. 3 459/104/85.219-222.

¹⁵ 5 220/1918. ME. kr.

¹⁶ HIL. PDF B /2. 520-526.

¹⁷ A hadrend egyik példányán utólagos kézírásos javítás olvasható.

¹⁸ V. ö. 16. sz. jegyzettel

¹⁹ Loc. cit.

²⁰ Loc. cit.

²¹ HIL. PDF B /2. 3 447/92/85.674-683.

²² Loc. cit.

²³ A kolozsvári kerületben lovas század helyett székely huszárezred állítandó fel.

²⁴ V. ö. 21. sz. jegyzettel

²⁵ Loc. cit.

²⁶ HIL. PDF B /2. 3 468/113/85. 470-471.

²⁷ HIL. PDF B /2. 3 444/89/85. 581.

²⁸ Az általánosan tapasztalható munkanélküliség miatt három hónapig katonai szolgálatban maradhettek mindazok, akik megélhetésüket más módon nem tudták biztosítani.

HIL. PDF B /2. 3 469/114/85. 515.

A jegyzetekben alkalmazott rövidítések:

TANULMÁNYOK

- BREIT — BREIT József: Az 1918-1919. évi forradalmi mozgalmak és a vörös háború. *Magyar Katonai Köz-
löny*, IX. évf. (1921) 1. sz. 4. p.
- NAGY — NAGY Miklós: A Magyar Szemle katonáírója: Julier Ferenc. *Magyar Szemle*, VII. évf. (1998) 3.
sz. 61–63. p.
- ŐRY — ŐRY Károly: Katonapolitika és hadseregszervezés az októberi polgári demokratikus forradalom
időszakában. *Hadtörténelmi Közlemények*, LXXXIII. évf. (1970) 4. sz. 568–586. p.

LEVÉL- ÉS DOKUMENTUMTÁRAK

- HIL — Hadtörténelmi Intézet Levéltára.

JOGSZABÁLYOK

- 5 220/1918. ME. kr. — 5 220/1918. ME. kr. kiáltvány a Szent Istváni határok védelméről.
- 28 102/1918. HM. r. — 28 102/1918. HM. r. fegyverletételi utasítás.

RECENZÍÓK

BENCsik Péter

A határszéli gazdasági (kettős birtokos) forgalom megszűnése 1945–1950

A tanulmányból egyértelműen kiderül, hogy a több mint száz éves múlttal rendelkező kárpát-medencei kishatárforgalom megszüntetésének egyértelműen politikai okai voltak. A proletárdiktatúra centralizált hatalmi formája nem vagy csak nehezen tűrte el a közvetlen felügyelete alól kikerülőket még akkor is, ha csupán a határ túldoldali településére irányult ez a mozgás.

A II. világháború után, a szovjet megszállási övezetben kialakított proletárdiktatúrák ugyan jelentős mértékben hasonlítottak egymásra, azonban korántsem voltak egyformák. Eltérőek voltak a kishatárforgalomról alkotott felfogásai is. A skála a totális határ elzárással kezdődően – melyet a Szovjetunió valósított meg – a munkások számára továbbra is fenntartott kishatárforgalmi lehetőségig tartott, melyet Csehszlovákia képviselt.

Érdekes módon a szocialista táborba tartozó szomszédos országokkal Magyarország gyorsabban felszámolta a kishatárforgalmat, mint Ausztriával. Ennek oka abban rejlett, hogy a kettős birtokosság gazdasági alapjait, a földtulajdont korábban szüntették meg, melyet a határforgalom leépítése követett. Ezzel szemben a nem szocialista irányultságú társadalmi berendezkedést megvalósító szomszédok tekintetében nehezebb volt a kishatárforgalom adminisztratív úton történő leépítése, mivel annak gazdasági alapjait nem sikerült teljes egészében felszámolni.

1945 és 1950 között a – korábban virágzó – kishatárforgalmat a Kárpát-medencében felszámolták. A harmadik évezred elejére sem sikerült – a hagyományos értelemben még funkcionáló határszakaszokon – visszaállítani azokat a kedvezményes határátlépési lehetőségeket, amelyek a dualizmus és a két világháború közötti Magyar királyságban bevett gyakorlatként működtek.

CHVOJKA Michal (ford.: ARTNER Ramona)

Ahogy a Habsburg-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott

Az osztrák Államrendőrségnek egyik legfontosabb feladata volt a titkos társaságok felderítése és felszámolása alkotta. Ilyenek tekintették az egyetemi hallgatók egyleteit is. Az egyletek haladó gondolkodású egyetemistákból álló tagsággal rendelkeztek, akik a német nép egységével és szabadságával szimpatizáltak. Ebből fakadóan e szervezetek a német polgári ellenzék korai formájának tekinthetők. A konzervatív osztrák kormány és herceg METTERNICH külügyminiszter, valamint gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök az egyetemi hallgatói egyesületek liberális és demokratikus szellemiségét a HABSBERG-monarchia elleni veszélyforrásnak tekintették.

A tanulmány szerzője ezért a konkrét politikai légkört érzékelteti, valamint az egyetemi hallgatói egyletekről gróf SEDLNITZKY rendőrfőnök nézeteit vázolja. Végül pedig a rendőrfőnök konkrét lépéseit ismerteti.

CHVOJKA Michail

Die Betrachtung- und Vorgangsweise des Polizeipräsidenten Sedlnitzky gegenüber den Burschenschaften

Eine der wichtigsten Aufgaben der österreichischen Staatspolizei stellte die Verfolgung und Bekämpfung von geheimen Gesellschaften dar. Als solche waren auch die sogenannten „Burschenschaften“ angesehen. Diese fortschrittliche Bewegung der vornehmlich bürgerlichen Studentenschaft strebte sich nämlich nach der Einheit und Freiheit des deutschen Volkes und kann als eine frühe Form der bürgerlichen Opposition bezeichnet werden. Die konservative österreichische Regierung, ihr Außenminister Fürst METTERNICH und vor Allem ihr Polizeipräsident Josef Graf von SEDLNITZKY sahen in den liberalen und demokratischen Tendenzen der Burschenschaften eine große Gefahr für die Habsburger Monarchie.

Der Verfasser dieser Studie bringt daher zuerst die außenpolitischen Verhältnisse näher, sowie die Ansichten des Grafen SEDLNITZKY hinsichtlich der Burschenschaften als Folgen dieser Entwicklung. Im zweiten Teil werden dann die konkreten Schritte und Maßnahmen dieses Polizeipräsidenten in der Hauptperiode 1817–1820 analysiert und abschließend einige Bemerkungen über die weitere Entwicklung zum Ausdruck gebracht.

FORRÓ János

Milyen legyen a jövő rendőrsége?

A szerző a rendőrség fejlesztésének a történelmi, a modellszerű és a környezetközpontú megközelítését mutatja be tanulmányában a vonatkozó szakirodalom vizsgálatával. A témakör többféle megközelítése nyomán nyilvánvalóvá válik, hogy a lényeg a sorok között található. Nevezetesen az ország vezetése hajlandó lesz é figyelembe venni a fejlesztés során a polgári magyar rendvédelem hagyományait, vagy addig foltozza a pártállami rendvédelmi struktúra maradványait, amíg nem sikerül a Kárpát-medencei hagyományainktól idegen rendszert kialakítani? A tanulmány olvasása nyomán akaratlanul is felvetődik a kérdés, hogy vajon miből fakad a nemzeti hagyományainkkal szembeni ellenszenv, mi a célja hagyományaink mellőzésének és kiknek áll érdekében a hagyományellenesség?

FORRÓ János

A polgári magyar állam központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata

A szerző az első magyar polgári központosított közbiztonsági őrtestület a Magyar Királyi Csenedőrség közrendvédelmi szolgálatának metodikáját vizsgálja alkotásában. A testületre jellemző fegyelem, a lelkiismeretes szolgálatellátás, a magas szakmai színvonalú vezetés volt a biztosítéka a kiváló eredményeknek. A személyi állomány 80–90%-a látott el ügynevezett utcai szolgálatot. A személyi állomány szolgálat szervezése valamint a szolgálat ellátás elvei és gyakorlata ma is példa értékűek.

HEGEDŰS Ernő

Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szervezeteknél és a légideszant csapatoknál

A szerző tanulmányában sorba veszi azokat a technikai eszközöket és metodikákat, amelyeket különböző államok haderői és rendvédelmi testületei eredményesen alkalmaztak a terrorelhárító tevékenységük során. E tapasztalatok hasznosítása alapján képezheti a magyar terrorelhárító erők fejlesztésének, illetve tevékenységüknek. A tanulmány fontos hozadéka, hogy megállapítja a haderő és a rendvédelmi testületek terrorelhárító szervezeteinek technikai és metodikai azonosságát, amely nyilvánvalóvá teszi a szervezetkettőzés feleslegességét.

PARÁDI József**A polgári magyar állam rendvédelem a XIX–XX. században**

A szerző a polgári magyar állam fejlődéstörténetének részéként vizsgálja a polgári magyar rendvédelmet. A gyökerekig nyúl vissza amikor a reformkornak a rendvédelem fejlesztésére irányuló elméleti elképzeléseit és gyakorlati kezdeményezéseit mutatja be. A szerző ugyan visszatekint a neoabszolutizmus magyarországi rendvédelmére is, de korrekten állást foglal amellett, hogy a neoabszolutizmus rendvédelme nem tekinthető nemzeti rendvédelem-történetünk szerves részének. A tanulmány lényegi része a dualizmuskori és a két világháború közötti időszak magyar rendvédelmének a bemutatását tartalmazza. A szerző egy korszak két részének tekinti az 1918–1919-es forradalmakat megelőző és követő időszakot. Az 1919-es Magyar Tanácsköztársaság rendvédelmét nem tekinti a magyar rendvédelem fejlődéstörténete integráns részének, hiszen az orosz indíttatású szovjet rendvédelmi mintának a magyar történelemben nem voltak előzményei és a feltételezések birodalmába tartozik, hogy a rendvédelmi modell hogyan módosult volna ha a Magyar Tanácsköztársaság fennmarad. A tanulmány befejező részében a szerző az 1945–1950 közötti időszak rendvédelmével foglalkozik, amikor külső politikai kényszer nyomására alakították át a magyar rendvédelmet.

PARÁDI József**A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata**

A polgári magyar állam határőrizetének ugyan még nem önálló szervezetként működő, azonban az első határőrizeti szakmai szervezete a határszéli csendőrség volt, amely a csendőrségen belül csapatnem jelleggel fejlette ki tevékenységét. A szerző a felállítás előzményeit, körülményeit feltárva ismerteti a szervezet létrehozását, működését, együttműködését a társ rendvédelmi testületekkel. A szervezet bemutatása kiterjed a testület felépítésére, az adminisztrációra a létszámra, a személyi állomány képzettségére, a testület belső függelmi viszonyrendszerére is.

PARÁDI József**A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945**

A harmadik évezred elején szinte elérhetetlenek azok az irigylésre méltó megoldások, illetve gyakorlatok, amelyek a magyar állam ezer éves fejlődésének tapasztalatai nyomán alakultak ki. E hatalmas nemzeti és – a HABSBURG-monarchia jóvoltából – közép-európai tapasztalat anyag hasznosítása kiváló hatásokkal működő állammá tette a magyar királyságot. Az állami alkalmazottak élet- és munkakörülményei toronymagasan álltak a harmadik évezred kezdetéhez képest. Vajon mikor érhetik el a magyar állam munkatársai ismét a XX. század kezdetére már kifejlődött humán viszonyrendszer színvonalát?

SUBA János**Határkijelölés, határkítűzés 1867–1945**

A szerző dolgozatában a történelmi Magyarország és a trianoni békediktátum által megcsonkított ország, majd a területviszacsatolások nyomán megnövelt hosszúságú államhatárok kijelölésének témakörét dolgozta fel. A tanulmány tartalmazza az eljárások jogi alapjainak ismertetését, a határkijelölő szervezetek bemutatását, tevékenységük jellegének és az általuk felhasznált anyagok mennyiségének a közlését. Az alkotás – a szerző munkásságának más publikációihoz hasonlóan – nem emocionális és nem politikai szemszögből, hanem a térképészet szakmai szempontjai szerint vizsgálta a témakört.

SUBA János**A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon**

A magyar állam határainak változásaival számos publikáció foglalkozott. A határvonalakkal azonban szakmai szempontból – a kítűzés és karbantartás folyamatát nyomon követve – elsőként a szerző foglalkozott, a kiegyezéstől a párizsi békeszerződésig terjedő időszak határkijelöléseinek feldolgozása képezi munkásságának gerincét. Dolgozatában a szerző a Szent Korona alá tartozó területek polgári viszonyoknak megfelelő határkítűzésével foglalkozott. A folyamatot teljes komplexitásában vizsgálta, nevezetesen a politikai elhatározással kezdődően a jogalkotáson keresztül a geodéziai kítűzésen és annak kartográfiai megjelenítésén át egészen a birtokviszonyok, illetve közigazgatási határrendezésig. A szerző kihangsúlyozta a folyamat finansziális és szellemi feltételrendszerét, továbbá a szervezeti keretek létrehozását és működtetését.

TAKÁCS Gyula**Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében**

A tanulmány készítője speciális időszak különleges rendvédelmi szituációját igyekezett bemutatni művében. Az alkotó a vesztes háború fegyverszünet utáni és a békekötést megelőző időszakának egyik lényeges aspektusával a hazatérő katonák leszerelésével foglalkozott. A tanulmány kiderül, hogy a közigazgatás és a haderő illetékesei lehetőségeik korlátai között igyekeztek zökkenőmentesen és a lehető leggyorsabban megvalósítani a frontokról 100 000 számra hazatérő katonák leszerelését. Az elképzelések körültekintőek és emberségesek voltak. Ilyen létszám kezeléséből és a feladat újszerűségéből fakadóan azonban elkerülhetetlen volt a disszonanciák keletkezése. A katonák hangulata, érdeke pedig nem mindenben harmonizált a vonatkozó rendeletekben foglaltakkal. Lényegében mindenki, vagy majdnem mindenki lekart szerelni. Az ellátó csapatoknál szolgálatot teljesítők és a fiatalabb korosztály nehezen viselte el a leszerelési sorrend végére történő besorolását. A hatalmas embertömeg kezeléséből fakadóan az ügyeskedők kiszűrése nehézkes volt, illetve az esetenként félreértelmezett rendeletek rontották a hangulatot. A leszerelési művelet határfokát csökkentette, hogy a feladat megvalósításához szükséges eszközök csak foghíjasan álltak rendelkezésre. Az illetékesek számítottak a leszerelés kapcsán felmerülő esetleges atrocitásokra is. Ennek érdekében igyekeztek karhatalmi erőket létrehozni és azok tevékenységét összehangolni a rendvédelmi testületekkel, illetve a sajátos helyzet kezelése érdekében létrehozott különböző rendfenntartó szervezetekkel.

REZENSIONEN

BENCsik, Péter

Die Einstellung der Grenznahverkehr (Doppelte Besitzer) von 1945 bis 1950

Die Studie stellt eindeutig vor, dass die Einstellung der Grenznahverkehr im Karpaten-Becken, mit mehr als 100 Jahren Tradition, hat eindeutig politische Gründe gehabt. Das zentralisierte Machtformat der Proletardiktatur hat kaum geduldet, dass seine Untertanen, auch wenn nur unmittelbar an der andere Seite der Grenze in eine Siedlung unkontrolliert bleiben.

Nach dem zweiten Weltkrieg, in der Besatzungszone der Sowjetunion, die Proletardiktaturen waren schon ziemlich ähnlich, aber doch verschieden. Die haben von dem Grenznahverkehr andere Vorstellungen gehabt. Manche haben die Grenze Total abgeriegelt – z. B. die Sowjetunion – andere, wie die Tschechoslowakei, haben die Arbeitnahme in der Grenznah Gebieten von beiden Seiten unterstützt.

Ungarn hat interessanterweise mit den benachbarten sozialistischen Ländern den Grenznahverkehr schneller eingestellt, als mit Österreich. Die Ursache, dass man die wirtschaftlichen Gründe des doppelten Besitzens – das Grundeigentum – in diesen Ländern früher liquidieren können, als in Österreich. Die Einstellung der Grenznahverkehr ist erst nachher kommen können.

In den Jahren von 1945 bis 1950 hat man den früher blühenden Grenznahverkehr im Karpaten-Becken liquidiert. Es ist im Anfang der dritten Jahrtausend noch immer nicht gelungen – an den traditionell noch funktionierenden Grenzstrecken – die begünstigte Grenzüberschreitungen, die im Dualismus und zwischen den beiden Weltkriegen in Königreich Ungarn gewöhnlich waren, zurückzustellen.

CHVOJKA, Michael

(Übersetzt von Fr. ARTNER, Ramona)

Die Betrachtung- und Vorgangsweise des Polizeipräsidenten Sedlnitzky gegenüber den Burschenschaften

Eine der wichtigsten Aufgaben der österreichischen Staatspolizei stellte die Verfolgung und Bekämpfung von geheimen Gesellschaften dar. Als solche waren auch die sogenannten „Burschenschaften“ angesehen. Diese fortschrittliche Bewegung der vornehmlich bürgerlichen Studentenschaft strebte sich nämlich nach der Einheit und Freiheit des deutschen Volkes und kann als eine frühe Form der bürgerlichen Opposition bezeichnet werden. Die konservative österreichische Regierung, ihr Außenminister Fürst METTERNICH und vor Allem ihr Polizeipräsident Josef Graf von SEDLNITZKY sahen in den liberalen und demokratischen Tendenzen der Burschenschaften eine große Gefahr für die Habsburger Monarchie.

Der Verfasser dieser Studie bringt daher zuerst die außenpolitischen Verhältnisse näher, sowie die Ansichten des Grafen SEDLNITZKY hinsichtlich der Burschenschaften als Folgen dieser Entwicklung. Im zweiten Teil werden dann die konkreten Schritte und Maßnahmen dieses Polizeipräsidenten in der Hauptperiode 1817–1820 analysiert und abschließend einige Bemerkungen über die weitere Entwicklung zum Ausdruck gebracht.

FORRÓ, János

Wie sollte die Polizei der Zukunft ausschauen?

Der Autor stellt in seiner Studie die Entwicklung der Polizei anhand der Prüfung der diesbezüglichen Fachliteratur, in historischen, modellmäßigen und umweltzentrischen Betrachtung vor. Die verschiedenen Annäherungen zum Thema zeigen deutlich, dass man das Wesen der Sache unter den Zeilen findet. Namentlich, die Frage ist, ob die Führung des Staates bereit ist die Traditionen des bürgerlichen ungarischen Ordnungsschutzes zu berücksichtigen, oder flickt die Überreste der Ordnungsschutzstruktur des Parteistaates so lange, bis es gelingt, eine von unseren Karpaten-beckentradition völlig fremde System aufzubauen. Während des Lesens der Studie, stellt sich der Frage automatisch, woher stammt diese Antipathie gegen unsere Nationaltraditionen, was ist die Zielsetzung der Weglassung unseren Traditionen und wessen Interesse ist die Traditionswidrigkeit.

FORRÓ, János

Die zentralisierte Öffentlicheordnungswachenkörperschaft des Ordnungsschutzdienstes des ungarischen bürgerlichen Staates.

Der Autor prüft in seinem Werk die Methodik der ersten zentralisierten Öffentlichensicherheits-Wachenkörperschaft der Ungarischen Königlichen Gendarmerie. Die außerordentlich guten Ergebnisse haben die charakteristische Disziplin, das gewissenhafte Dienstverhalten und die hohe fachliche Niveau der Führung gesichert. 80-90% des Personenstandes haben sogenannten Straßendienst geleistet. Die Dienstorganisation des Personenstandes und die Prinzipien und die Ausführung des Dienstes sind bis heute beispelswerte.

HEGEDŰS, Ernő

Organisation der Terrorabwehrkräfte bei den Ordnungsschutzorganisationen und bei der Dessantentruppen

Der Autor prüft in seiner Studie die technischen Mitteln und die Methodiken, welche von der Armee und von den Ordnungsschutzorganisationen von verschiedenen Ländern bei der Terrorabwehrtätigkeit erfolgreich eingesetzt waren. Das Benützen diesen Erfahrungen könnte Grundstein der Entwicklung bzw. der Tätigkeit der ungarischen Terrorabwehrkräfte sein. Wichtige Ergebnis der Studie ist – dass man feststellt – dass die Terrorabwehrorganisationen des Heeres und der Ordnungsschutzorganisationen technisch und methodisch identisch sind und das tut die Verdoppelung der Organisationen überflüssig.

PARÁDI, József

Bürgerlicher Ungarischer Ordnungsschutz im 19–20-n Jahrhundert

Der Autor prüft den Bürgerlichen Ungarischen Ordnungsschutz als Teil der Entwicklungsgeschichte des ungarischen bürgerlichen Staates. Er geht bis den Wurzeln zurück, wo stellt die theoretische Vorstellungen und praktische Initiativen des Reformzeitalters im Thema Ordnungsschutzentwicklung vor. Es gibt eine Übersicht von dem Ordnungsschutz in Ungarn im Neoabsolutismus auch, aber wird korrekterweise festgestellt, dass man den Ordnungsschutz von Neoabsolutismus darf nicht als Teil von unserer nationalen Ordnungsschutzgeschichte betrachten. Die Studie beinhaltet hauptsächlich die Vorstellung des ungarischen Ordnungsschutzes im Dualismus und zwischen den beiden Weltkriegen. Die Periode vor und nach den Revoluti-

onen 1918–1919 werden als zwei Teile einer Periode betrachtet. Den Ordnungsschutz der Räterepublik stuft er nicht ein, als integriertes Teil der ungarischen Ordnungsschutzentwicklung, nämlich, der von russischen Traditionen wachsende sowjetische Ordnungsschutzmuster hat in der ungarischen Geschichte keinen Vorgänger gehabt und es ist nicht einzuschätzen, wie hätte sich geändert, wenn die Räterepublik weiterlebt. Der Abschluss der Studie beschäftigt sich mit dem Ordnungsschutz der 1945–1950 Jahren, wo den ungarischen Ordnungsschutz unter ausseren politischen Druck umgebaut haben.

PARÁDI, József

Grenzschutzdienst der Ungarischen Königlichen Gendarmerie

Die erste, zwar nicht selbstständig funktionierende Grenzschutzorganisation des ungarischen bürgerlichen Staates war die grenznahe Gendarmerie. Die hat seine Tätigkeit als Spezialeinheit der Gendarmerie ausgeübt. Der Autor schildert das Vorleben und die Umstände der Aufstellung, die zur Standebringen der Organisation, seine Funktionen und seine Zusammenarbeit mit den anderen Ordnungsschutz Körperschaften. Die Vorstellung beinhaltet den Aufbau der Organisation, die Administration, den Personenstand, die Ausbildung des Personenstandes und die interne Zuordnungsverhältnisse.

PARÁDI, József

Die Humanverhältnisse der Ordnungsschutzkörperschaften des bürgerlichen ungarischen Staates von 1867 bis 1945

Heutzutage sind die beneidenswerten Lösungen, bzw. Übungen, die in der tausendjährigen Entwicklung des ungarischen Staates zur Stande gekommen sind, sind kaum erreichbar. Diese riesige nationale – und der HABSBURGmonarchie dankend – Mitteleuropäische Erfahrungen haben vom Königreich Ungarn einen sehr effektiven Staat gemacht. Die Leben- und Arbeitsbedingungen der staatlichen Angestellten waren turmhoch besser als die heutige. Ob die staatliche Angestellte irgendwann die Niveau der Humanverhältnissen vom Anfang 20.-ste Jahrhundert erreichen werden?

SUBA, János

Grenzbestimmung, Grenzkennzeichnung 1867–1945

Der Autor hat in seiner Studie das Themenkreis der Grenzkennzeichnung des historischen Ungarnes, des von Trianon-Friedensdiktat gestümmelten Landes und später nach den Landzurückgaben entstandene Grenzkennzeichnungen bearbeitet. Die Studie beinhaltet die juristischen Grundlagen der Grenzkennzeichnungen, stellt die Grenzkennzeichnende Organisationen und deren Tätigkeit und Materialanspruch vor. Dieses Werk – wie die anderen bisherigen Publikationen der Autor – prüft dieses Themenkreis nicht von den politischen und emotionalen Hinsichten, sondern nach den fachlichen Gesichtspunkten der Kartografie.

SUBA, János

Das Schaffen die Bedingungen der Grenzkorrekturen in dem dualistischen Ungarn.

Mit der Korrektur der ungarischen Staatsgrenze haben sich eine Menge Publikationen beschäftigt. Mit den Grenzlinien – von fachlicher Seite – war aber der Autor der erste, der den Vorgang der Aussteckung und der Wartung verarbeitet hat. Das Rückgrat seiner Tätigkeit bildet die Verarbeitung der Grenzkennzeichnung, von dem Ausgleich bis dem Pariser Friedensvertrag. In seiner Studie hat der Autor sich mit der bürgerlichen Zuständen entsprechenden Aussteckung der zu der heiligen Krone gehörige Ländern beschäftigt. Den Vorgang hat er in voller Komplexität geprüft, namentlich, von der politischen Entscheidung angefangen, bis die rechtliche Regelungen, die geografische Aussteckung und dessen kartografischen Abbildung, bis den Besitzverhältnissen, bzw. bis die Gemeindeverwaltungsgrenzkorrekturen. Der Autor betont die finanzielle und geistliche Bedingungssystem des Vorganges und das zur Standebringen der organisatorischen Rahmen und die Betätigung.

TAKÁCS, Gyula

Die Abrüstung und die Heeresorganisation in Ungarn, im November 1918

Der Autor der Studie hat es versucht, in diesem, speziellen Zeitraum die außerordentliche Ordnungsschutzsituation zu Schildern. Er hat sich nach dem verlorenen Krieg, in dem entstandenen Waffenstillstand bis den Friedensvertrag, mit einem sehr wichtigen Aspekt, mit der Abrüstung der rückkehrenden Soldaten beschäftigt. Wir erfahren in der Studie, dass die zuständigen Leute der Staatsverwaltung und Heeresverwaltung haben es versucht möglichst unverhindert und schnell die Abrüstung der früheren Frontsoldaten verwirklichen. Die Vorstellungen waren durchgedacht und menschlich. Bei den riesigen Mengen, und bisher unbekannt Aufgaben waren die dissonanten Erscheinungen unvermeidbar. Die Stimmung der Soldaten und ihre Interessen haben nicht immer mit den diesbezüglichen Anordnungen harmonisiert. In Grunde genommen, alle, oder fast alle wollten sich abblitzen lassen. Die Versorgungstruppen und die jüngere Altersklassen haben sich beschwert, dass sie in der Warteschlange nach hinten eingeordnet waren. Bei den riesigen Menschenmengen war es auch nicht leicht, die Schwindler auszufiltern und die nicht eindeutigen Anordnungen haben die Stimmung verdorben. Den Wirkungsgrad der Abrüstung hat auch vermindert, dass die zu der Abrüstung nötigen Mitteln sind auch nicht in der nötigen Menge zur Verfügung gestanden sind. Die Beamten haben mit möglichen Atrozitäten auch gerechnet. Sie haben versucht, Kraftvollzugsgewaltgruppen zur Stande bringen und deren Tätigkeiten mit den Ordnungsschutzkörperschaften, bzw. mit anderen neuen Ordnungsschutzorganen zu koordinieren.

CITÁCIÓS INDEX
PUBLIKÁCIÓK ÉS KÉZIRATOK

A, Á

AMBRUS Péter: *Az igazi kommandó.* Budapest, 2008, Urbis Könyvkiadó. 318 p. HU-ISBN 978 963 970 63 78.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 59. p. 6. sz. jegyzet + 7. sz. jegyzet + 8. sz. jegyzet + 9. sz. jegyzet + 10. sz. jegyzet + 11. sz. jegyzet + 12. sz. jegyzet + 13. sz. jegyzet + 16. sz. jegyzet + 19. sz. jegyzet + 20. sz. jegyzet.

ANTAL-MOKOS Zoltán – BALATON Károly – DRÓTOS György – TARI Ernő: *Stratégia és a szervezet.* Budapest, 1999, Közgazdasági és Jogi Kiadó. HU-ISBN 963 224 80 66.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 36. p. 5. sz. jegyzet.

Általános szolgálati határozványok a Magyar Királyi Csendőrség számára. Budapest, 1896, Pesti könyvnyomda („Második átdolgozott hivatalos kiadás”) 275 p.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 18. sz. jegyzet + 27. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 41. sz. jegyzet.

B

BALÁZS Elemér: *Bűnvádi nyomozás teljesítése csendőr járőr által.* Budapest, 1900, s. n.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 28. sz. jegyzet + 29. sz. jegyzet + 30. sz. jegyzet.

BALÁZS-PIRI Gyula: Az őrskörlet korszerű portyázásáról. I. és II. *Csendőrségi Lapok*, XVIII. évf. (1938) 15. és 16. sz. 494–500. p. és 536–542. p.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 15. sz. jegyzet.

BALLÓ Lajos: *Kézikönyv és oktatási segédkönyv a Magyar Királyi Csendőrség számára.* Szeged, 1900, s. n.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 26. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 40. sz. jegyzet.

BANGHA Ernő: *A Magyar Királyi Testőrség 1920–1944.* Budapest, 1990, Európa. 407 p. HU-ISBN 963 07 5215 8.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tu-

dományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 73. p. 62. sz. jegyzet.

BARTA Stephan P.: *Die politisch verfolgten Professoren des österreichischen. Vormärz.* [A politikailak üldözött osztrák professzorok a pre-márciusi időszakban.] Disszertáció. Wien, 1966.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrőrnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 23. p. 32. sz. jegyzet.

Becsületügyi Szabályzat Magyar Királyi Honvédség és a Magyar Királyi Horvát-Szlavón Csendőrség számára. Budapest, 1913. s. n.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 15. sz. jegyzet.

Becsületügyi Szabályzat a Magyar Királyi Honvédség és a Magyar Királyi Csendőrség számára. Budapest, 1942, s. n.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 15. sz. jegyzet.

BENCSIK Péter: A kisebb határszéli forgalom Magyarország és a szomszédos államok között, 1898–1941. *Magyar Kisebbség*, (Kolozsvár) V. évf. (1999) 16–17. sz. 357–372. p. ISSN 1224–2292.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 3. sz. jegyzet.

BENCSIK Péter: *A magyar utiokmányok története 1867–1945.* Budapest, 2003, Tipico Design. 179 p. HU-ISBN 963 7623 33 7. /A magyar rendvédelmi szervezetek története./

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 81. p. 6. sz. jegyzet.

BENNA Anna H.: *Polizeihofstelle.* [Rendőrség az udvarnál] Disszertáció. Wien, 1942.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrőrnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 22. p. 2. sz. jegyzet.

BORBÉLY Zoltán – KAPY Rezső (szerk.): *A 60 éves magyar rendőrség 1881–1941.* Budapest, 1942, Halász Irodalmi és Könyvkiadó Vállalat. 594 p. HU-ISBN –

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 44. sz. jegyzet + 51. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 46. sz. jegyzet.

BOROSS Péter: Rend vagy jogállamiság. *Belügyi Szemle*, XLVIII. évf. (2000) 1. sz. 95. p. HU-ISSN 1218–8956.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 24. sz. jegyzet.

BÖLÖNYI József (szerk.): *Magyarország kormányai 1848–1975*. Budapest, 1978, Akadémiai Kiadó. 329 p. HU-ISBN 963 05 1242.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 71. p. 4. sz. jegyzet.

BREIT József: Az 1918–1919. évi forradalmi mozgalmak és a vörös háború. *Magyar Katonai Közlöny*, IX. évf. (1921) 1. sz. 4. p.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 138. p. 2. sz. jegyzet.

BRÜMMER Manfred: *Die staatsrechtliche und hochschulpolitische Funktion der außerordentlichen Regierungsbevollmächtigten 1819 – 1848, besonders an der Universität Halle und Wittenberg*. [A rendkívüli kormány biztosak államjogi és felső oktatáspolitikai funkciója 1819–1848, különösen a Hallei és Wittenbergi egyetemen] In Helmut ASMUS (szerk.): *Studentische Burschenschaften und bürgerliche Umwälzung*. [Diákegyesületek és a polgári engedetlenség.] Berlin, 1992.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 23. p. 6. sz. jegyzet.

C, Cs

CSAPÓ Csaba: *A Magyar Királyi Csendőrség története 1881–1914*. Pécs, 1999, Pro Pannónia Kiadói Alapítvány. 186 p. HU-ISBN 963 9079 40 5. /Pannónia Könyvek./ HU-ISSN 0237–4277.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 16. sz. jegyzet.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 8. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 27. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 45. sz. jegyzet.

CSIZMADIA Andor: *A magyar közigazgatás fejlődése a XVIII. századtól a tanácsrendszer létrejöttéig*. Budapest, 1976, Akadémia Kiadó. 560 p. HU-ISBN 963 05 0713 7.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 81. p. 1. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 3. sz. jegyzet.

CSONKARÉTI Károly – BENCZÜR László: *Haditengerészet és folyamőrök a Dunán. A Császári (és) Királyi Haditengerészet dunai flottillájától a Magyar Királyi Honvéd Folyamerőig 1870–1945.* Budapest, 1991, Zrínyi. 291 p. HU-ISBN 963 327 153 3.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 73. p. 63. sz. jegyzet.

D

DIENES Andor: *Gazdasági tájékoztató a csendőr őrsök részére.* Szombathely, 1938, s. n.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 21. sz. jegyzet.

DOBÁK Miklós: *Szervezeti formák és vezetés.* Budapest, 2000, Közgazdasági és Jogi Kiadó. HU-ISBN 963 224 50 24.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 36. p. 7. sz. jegyzet.

E, É

EGYED István: *A közigazgatási tisztviselők képzése és képesítése.* Budapest, 1936, s. n.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 8. sz. jegyzet.

EMERSON Donald E.: *Metternich and the political police. Security and subversion in the Habsburg monarchy 1815–1830.* [Metternich és a politikai rendőrség. Biztonság és felfordulás a Habsburg-monarchiában.] Hága, 1968.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216-6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 22. p. 5. sz. jegyzet.

ENDRÓDY Géza: *A bűnügyi nyomozás kézikönyve.* Losonc, 1897, Kámány-nyomda.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 32. sz. jegyzet.

ERNYES Mihály: Régiós rendvédelem történelmi visszapillantásban. *Beliügyi Szemle*, LI. évf. (2003) 6. sz. 168–184. p. HU-ISSN 1218-8956.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 16. sz. jegyzet.

F

FAULLER Chrysostomus: *Gesetze, Verordnungen und Vorschriften für die Polizeiverwaltung im Kaiserthume Oesterreich.* [Törvények: rendeletek és szabályok a rendőrségi közigazgatás részére az Osztrák-császárságban.] II. kötet (G – K) Wien, 1827, s. n.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216-6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 22. p. 1. sz. jegyzet ; 23. p. 31. sz. jegyzet.

FAZAKAS László – HEGEDŰS Ernő – HENNEL Sándor: *A Szenet Korona őrzése. A koronaörök, a koronaőrség.* Budapest, 2002, Heraldika. 286 p. HU-ISBN 963 9204 02 1.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 36. sz. jegyzet.

Fegyver és lőutasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára. Budapest, 1903, s. n.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 22. sz. jegyzet.

FINSZTER Géza: Rendőrségek a XXI. században. Belügyi Szemle, XLVIII. évf. (2000) 1. sz. 64. p. HU-ISSN 1218-8956.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 22. sz. jegyzet.

FINSZTER Géza: *A rendészet elmélete.* Budapest, 2003, KJK KERSZÖV. Jogi és Üzleti kiadó. 262 p. HU-ISBN 963 224 701 9.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 21. sz. jegyzet.

FINSZTER Géza: A rendészeti menedzsment. *Magyar Rendészet*, IV. évf. (2003) 4. sz. 22. p. HU-ISSN 1586-2895.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 16. sz. jegyzet.

FÖLDI Attila: Légi zsaruk: a légi rendészet magyarországi története. *Magyar Szárnyak*, XXVIII. évf. (1999) 27. sz. 181. p. HU-ISSN 1416-6577.

HEGEDŰS Ernő: Terorellhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 59. p. 4. sz. jegyzet + 15. sz. jegyzet.

G, Gy

GALÁNTAI József: *A Habsburg-monarchia alkonya. Osztrák-magyar dualizmus 1867–1918.* Budapest, 1985, Kossuth. 387 p. HU-ISBN 963 09 2589 3.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 18. sz. jegyzet + 19. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos

konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 81. p. 4. sz. jegyzet.

Gazdászkezelési utasítás a Magyar Királyi Csendőr őrsök, valamint a csendőrségi pótlókeret és tanosztályok számára. Budapest, 1905, s. n.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 21. sz. jegyzet + 22. sz. jegyzet.

GÁSPÁR László – PARÁDI József: A magyar határőrizeti szervek feladatai a katonai határőrizetre történő áttérés időszakában 1912–1914. *Zrínyi Miklós Katonai Akadémia Közleményei*, XXX. évf. (1987) 134. sz. 131–151. p. HU-ISSN 1218–5507.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 25. sz. jegyzet.

GEHARDT Helmut: *Die Grazer Polizei 1786–1850.* [A Graz-i rendőrség 1786–1850.] In LEYKAM (szerk.): *Ein Beitrag zur Geschichte des österreichischen Sicherheitswesens im aufgeklärten Absolutismus und im Vormärz.* [Az osztrák biztonsági erők történelmi szerepe a felvilágosult abszolútizmus és a pre-márciusi időszakban.] Graz, 1992.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 23. p. 7. sz. jegyzet + 8. sz. jegyzet + 33. sz. jegyzet.

H

HAJDÚ Péter: Fire Force: gerillaellenes helikopteres egység Rhodesiában. *Haditechnika*, XXXVII. évf. (2003) 4. sz. 36. p. HU-ISSN 0230–6891.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 59. p. 21. sz. jegyzet + 22. sz. jegyzet.

Határozványok a Magyar Királyi Csendőrség örsei közigazgatásának vezetésére. Budapest, 1912, s. n.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 21. sz. jegyzet + 22. sz. jegyzet.

Határozványok a Magyar Királyi Csendőrség alakulatainak közigazgatási és közérkeztetési vezetésére. Budapest, 1935, s. n.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 21. sz. jegyzet + 22. sz. jegyzet.

HAVASI Zoltán: A komplex biztonság rendőrségi feladatai a XXI. század elején. *Belügyi Szemle*, LII. évf. (2004) 11–12. sz. 221–235. p. HU-ISSN 1218–8956

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 36. p. 6. sz. jegyzet.

HESZTERA Franz: Die Kommandostrukturen der Gendarmerie von 1850 bis 1993. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, IV. évf. (1994) 5. sz. 27–34. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1993. szeptember 21-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett

rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „Háború, forradalom, trianon” című V. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 25. sz. jegyzet.

HOLLÓS Ervin: *Rendőrség, csendőrség, VKF–2.* Budapest, 1971, Kossuth. 431 p. HU-ISBN –

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 73. p. 65. sz. jegyzet.

I

Ideiglenes ruhagazdálkodási utasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára. Budapest, 1941, s. n.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 22. sz. jegyzet.

J

JANZA Frigyes: Kerekasztal beszélgetés a rendészeti oktatásról. *Belügyi Szemle*, LIII. évf. (2005) 7–8. sz. 97. p. HU-ISSN 1218–8956.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 9. sz. jegyzet.

K

KAISER Ferenc: *A Magyar Királyi Csendőrség története a két világháború között.* Pécs, 2002, Pro Pannónia Kiadó Alapítvány. 175 p. HU-ISBN 963 9079 82 0. /Pannónia Könyvek/ HU-ISSN 0237–4277.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 16. sz. jegyzet.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 9. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 49. sz. jegyzet + 51. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 17. sz. jegyzet.

KAISER Ferenc: Csendőrség a Horthy-korban 1919–1945. *Rubicon*, XX. évf. (2010) 202. sz. 14–25. p. HU-ISSN 0865–6347.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 16. sz. jegyzet.

KATONA Géza: A társadalom részvétele a bűnmegelőzésben. *Belügyi Szemle*, LIII. évf. (1995) 7–8. sz. HU-ISSN 1218–8956.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 10. sz. jegyzet.

KESERŰ István: A rendvédelmi szervezetek tisztii utánpótlása és tisztképzése a dualizmus időszakában. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, HU-ISSN 1216–6774. III. évf. (1993) 4. sz. 109–125. p. A tanulmány korábbi változata 1992. szeptember 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*A dualista Magyarországi rendvédelme*” című IV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 13. sz. jegyzet.

KESERŰ István – PARÁDI József: *Határőrizetünk 1867–1990.* Budapest, 1990, Határőrség. 157 p. HU-ISBN –

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 73. p. 67. sz. jegyzet.

KESERŰ István – PARÁDI József: *A magyar határőrizet története, hagyományai.* Budapest, 1990, Határőrség. 76 p.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

KISS Miklós: Cigányfurfangok. I. és II. *Csendőrségi Lapok*, XXVII. évf. (1937) 16. és 17. sz. 537–542. p. és 570–573. p.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 31. sz. jegyzet.

KOMÁROMI Gábor: A Magyar Királyi Csendőrség szervezeti változásai 1919–1925. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, IV. évf. (1994) 5. sz. 90–91. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1993. szeptember 21-én, Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Háború, forradalom, trianon.*” című V. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 13. sz. jegyzet.

KÖVESI László: A rendőrség és a csendőrség személyi állományának biztosítási tradíciói. *RTF Főiskolai Figyelő Plusz*, HU-ISSN 0866–4408. IV. évf. (1993) 1. sz. 130–136. p.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 41. sz. jegyzet.

KÖVESI László: Rendőr nyugdíjpénztárak tegnap és ma, szociális gondoskodás. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, HU-ISSN 1216-6774. VIII. évf. (1998) 9. sz. 24–25. p. A tanulmány korábbi változata 1996. október 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*Gazdasági rendvédelmünk a XIX-XX. században*” című IX. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 41. sz. jegyzet.

KUNŠTÁT Miroslav: Die Prager Burschenschaft von 1819. [Polgári testvériség 1819-től.] In Helmut ASMUS (szerk.): *Studentische Burschenschaften und bürgerliche Umwälzung*. [Diákegyesületek és a polgári engedetlenség.] Berlin, 1992.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216-6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 23. p. 15. sz. jegyzet.

L, Ly

Laktanyaszabályzat a Magyar Királyi Csendőrség számára. Budapest, 1889, s. n.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 22. sz. jegyzet.

Laktanyaszabályok a Magyar Királyi Csendőrség számára. Budapest, 1899, s. n.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 22. sz. jegyzet.

LAKY Imre: *Rendörközegek tankönyve. Különös tekintettel a büntető törvényekre, a bűnvádi eljárásra s a 130.000/Vb. sz. útásítás 175–231 §-aira.* Budapest, 1906, Pátria.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 41. sz. jegyzet.

LAKY Imre: *Rendőrökről rendőröknek.* Budapest, 1926, Ráth Mór.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 40. sz. jegyzet.

LEMHÉNYI Gábor Péter: Gondolatok az őrskörletek portyázásáról. *Csendőrségi Lapok*, XXVI. évf. (1936) 8. sz. 236. p.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 28. sz. jegyzet + 29. sz. jegyzet + 30. sz. jegyzet.

Lőutasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára. Budapest, 1889, s. n.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 22. sz. jegyzet.

M

A Magyar Királyi Csendőrség forradalmasítása 1918 évben és erkölcsi züllesztése 1919 évben. Miskolc, 1937, Standhaft József Könyvnyomdája. HU-ISBN –

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 49. sz. jegyzet.

A Magyar Királyi Csendőrség Zsebkönyve. Budapest, 1890, Csendőrségi Lapok.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 19. sz. jegyzet + 20. sz. jegyzet.

A Magyar Királyi Csendőrség Zsebkönyve. Budapest, 1900, Csendőrségi Lapok.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 19. sz. jegyzet + 20. sz. jegyzet.

A Magyar Királyi Csendőrség Zsebkönyve. Budapest, 1934, Csendőrségi Lapok.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 19. sz. jegyzet + 20. sz. jegyzet.

Magyarországi Kárpát Egyesület Évkönyve. Igló, 1903, Kárpát Egyesület.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 13. sz. jegyzet.

MAGYARY Zoltán: A közigazgatási tisztviselők gyakorlati szakképzése. In MÁRTONFFY Károly (szerk.): *Fejezetek a közjog és a közigazgatási jog történetéből.* (NÉMETHY-émlékkönyv) Budapest, 1932, Magyar Közigazgatás-tudományi Intézet.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 6. sz. jegyzet.

MÁRTONFFY Károly: *A közigazgatás utánpótlása.* Budapest, 1940², Magyar Közigazgatás-tudományi Intézet.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 5. sz. jegyzet.

MEZEY Barna: *A magyar polgári börtönügy kezdetei.* Budapest, 1995, Osiris. 230 p. HU-ISBN 963 8384 88 3. /Jogtörténeti Értekezések./ HU-ISSN 0134-0026.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 31. sz. jegyzet.

MICHELETTI Eric: *Special Forces: War Against Saddam Hussein.* [Különleges műveleti erők: háború Saddam Hussein ellen.] Párizs, 2006, Histoire and Collections. 192 p. ISBN-13: 978-2915239645.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett

rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 59. p. 18. sz. jegyzet

MIHÁLYFALVI István: *Csendőr lexikon*. Budapest, 1910², s. n.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 23. sz. jegyzet.

MÓCZÁR Elemér: *A magyar állami tisztviselők nyugdíjazásának története és a nyugdíjtörvény magyarázata*. Budapest, 1903, Központi Községi Nyomda.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 42. sz. jegyzet.

N, Ny

NAGY Miklós: A Magyar Szemle katonáírója: Julier Ferenc. *Magyar Szemle*, VII. évf. (1998) 3. sz. 61–63. p. HU-ISSN 1216-6235.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 138. p. 3. sz. jegyzet.

O, Ö

OLASZ György – PARÁDI József – ZEIDLER Sándor: A magyar rendvédelmi testületek rendfokozati rendszere a kiegyezéstől az ezredfordulóig. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, HU-ISSN 1216-6774. XV. évf. (2008) 18. sz. 28–63. p. A tanulmány korábbi változata 2004. október 13-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*Karhatalmi feladatok a bűnmegelőzés és a békefenntartás szolgálatában Európában a XIX-XX. században*” című XVIII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 4. sz. jegyzet.

ORMOS Mária: *Padovától Trianonig 1919–1920*. Budapest, 1984², Kossuth. 451 p. HU-ISBN 963 09 2405 6.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 28. sz. jegyzet.

ÓRY Károly: A rendvédelmi szervek az első világháború, az „öszirózsás” forradalom és a proletárdiktatúra időszakában. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, IV. évf. (1994) 5. sz. 42–54. p. HU-ISSN 1216-6774. A tanulmány korábbi változata 1993. szeptember 21-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*Háború, forradalom, trianon*” című V. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 48. sz. jegyzet.

ÓRY Károly: *Katonapolitika és hadseregszervezet az 1918-as polgári demokratikus forradalom idején. Hadtörténelmi Közlemények*, LXXXV. évf. (1970) 1–2. sz. HU-ISSN 0017–6540.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*”

re” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 138. p. 4. sz. jegyzet.

P

PANKA Károly: A köztisztviselők minősítésének fejlődése. *Közigazgatási Szemle*, I. évf. (1914) 1. sz. 254–260. p.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 10. sz. jegyzet.

PARÁDI Ákos: A magyar rendvédelem civil szerveződései 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XV. évf. (2008) 18. sz. 28–51. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2004. október 13-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Karhatalmi feladatok a bűnmegelőzés és a békefenntartás szolgálatában Európában a XIX-XX. században.*” című XVIII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 46. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A dualista Magyarország határőrizeti rendszerének kialakulása. *Belügyi Szemle*, XXX. évf. (1982) 10. sz. 44–51. p. HU-ISSN 0133–6738.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 30. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. Konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 81. p. 5. sz. jegyzet.

PARÁDI József: *A határszéli csendőrség 1891–1914*. Budapest, 1984, Határőrség. 91 p. HU-ISBN –

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 81. p. 10. sz. jegyzet.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 7. sz. jegyzet.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 4. sz. jegyzet.

PARÁDI József: *A dualista Magyarország Határőrizete 1867–1914*. Bölcsészdoktori disszertáció (ELTE BTK). Kézirat. Budapest, 1984.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008.

október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 81. p. 8. sz. jegyzet.

SUBA János: Határkijelölés, határkítűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 9. sz. jegyzet.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 4. sz. jegyzet

PARÁDI József: A dualista Magyarország belügyi szervei. *Belügyi Szemle*, XXXIV. évf. (1986) 4. sz. 45–50. p. HU-ISSN 0133–6738.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 15. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 71. p. 1. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar állam első határőrizeti szakszerve. A Magyar Királyi Határrendőrség 1906–1914. *Hadtörténelmi Közlemények*, XCIC. évf. (1986) 3. sz. 541–570. p. HU-ISSN 0017–6540.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. Konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 18. sz. jegyzet.

SUBA János: Határkijelölés, határkítűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 5. sz. jegyzet.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 4. sz. jegyzet.

PARÁDI József: *A dualista Magyarország pénzügyi szerveinek határőrizete 1867–1914.* Budapest, 1987, Határőrség. 123 p.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 23. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti feladatai 1891–1914. *Hadtörténelmi Közlemények*, CI. évf. (1988) 1. sz. 56–92. p. HU-ISSN 0017–6540.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 81. p. 11. sz. jegyzet.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 3. sz. jegyzet.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 4. sz. jegyzet; 128. p. 5. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Pénzügyminisztérium határőrizeti feladatai az Osztrák-Magyar Monarchia magyarországi vámhatarain 1867–1914. *Hadtörténelmi Közlemények*, CII. évf. (1989) 2. sz. 177–196. p. HU-ISSN 0017–6540.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 32. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 14. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági szerve a Magyar Királyi Csendőrség. *Belügyi Szemle*, XXXVII. évf. (1989) 2. sz. 35–40. p. HU-ISSN 0133–6738.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 16. sz. jegyzet.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 3. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 28. sz. jegyzet.

PARÁDI József: *A magyar állam határőrizete 1920–1941.* Hadtudományi kandidátusi értekezés (MTA). Kézirat. Budapest, 1990.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenci-

áján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p.27. sz. jegyzet + 34. sz. jegyzet + 48. sz. jegyzet + 51.sz. jegyzet.

PARÁDI József: A dualista Magyarország rendvédelmi testületei és az önkormányzatok kapcsolata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, I. évf. (1991) 1. sz. 30–37. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1990. április 24-én, Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*A magyar rendvédelmi testületek és az önkormányzatok kapcsolata 1848–1945*” című I. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 71. p. 2. sz. jegyzet.

PARÁDI József: Rendőr tisztképzésünk hagyományai 1867–1945. In DÁNOS Valér (szerk.): *A rendőrképzés reformja a kelet-európai változások tükrében*. Budapest, 1991, BM Rendészeti Kutató Intézet. 35–51. p. /Tanulmányok a rendészet köréből./ A tanulmány korábbi változata 1991. november 12-én Balatonföldváron hangzott el a Rendőrtiszti Főiskola által szervezett rendvédelmi szakképzési konferencián. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 26. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A dualizmus közrendvédelmi szerveinek jellemzői és tevékenységük tapasztalatai. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, II. évf. (1992) 3. sz. 21–28. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1991. november 19-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*Tradíció és korszerűség*” című III. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 16. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 29. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Határrendőrség, a magyar határőrizet szakmai vezető testülete. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, IV. évf. (1993) 4. sz. 21–50. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1992. szeptember 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*Dualista Magyarország rendvédelme*” című IV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 4. sz. jegyzet.

PARÁDI József: Áttérés a háborús határőrizetre az első világháború előtt. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, IV. évf. (1994) 5. sz. 13–17. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1993. szeptember 21-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*Háború, forradalom, trianon*” című V. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 21. sz. jegyzet.

PARÁDI József: Határőrizeti metodika a két világháború közötti Magyar Királyságban. *Rendészeti Tanulmányok*, (1994) 2. sz. 84–126. p. HU-ISSN 1216–5018.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 2. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 43. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A magyar határőrizeti struktúra változásai a két világháború között. *Főiskolai Figyelő Plusz*, V. évf. (1994) 4. sz. 391–404. p. HU-ISSN 0866–4404.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 2. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári Magyarország határőrizeti szervezetének kialakulása, tevékenységének jellemzői, a két világháború közötti magyar határőrizet változásai. *Határőrségi Tudományos Közlemények*, (1994) 1. sz. 4–23. p. HU-ISSN –

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 2. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 36. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A magyar állam határőrizete a két világháború között. A magyar határőrizeti struktúra változásai a két világháború között. *Főiskolai Figyelő Plusz*, V. évf. (1994) 4. sz. 391–404. p. HU-ISSN 0866–4404.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 2. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 73. p. 56. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 37. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A magyar állam határőrizete a két világháború között. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, V. évf. (1995) 6. sz. 64–75. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1994. októberében Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*A két világháború közötti Magyar Királyság rendvédelme*” című VI konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 2. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos

konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 40. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A magyar rendvédelem sajátosságai és fejlődési periódusai a második világháború előtt és után. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)* VI. évf. (1996) 7. sz. 80–89. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1995. október 25-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*Háborúból diktatúrába*” című VII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 73. p. 57. sz. jegyzet.

PARÁDI József et. al. (szerk.): *A magyar rendvédelem története.* Budapest, 1996², Osiris. 367 p. HU-ISBN 963 04 7958 3.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 10. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 13. sz. jegyzet + 17. sz. jegyzet + 25. sz. jegyzet + 35. sz. jegyzet + 38. sz. jegyzet + 43. sz. jegyzet + 50. sz. jegyzet ; 73. p. 61. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 81. p. 2. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 24. sz. jegyzet + 28. sz. jegyzet + 37. sz. jegyzet + 54. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A magyar határőrizet 1867–1945. *Határőrségi Tanulmányok*, (1997) 1. sz. különszám 11–35. p. HU-ISSN –

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 2. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 15. sz. jegyzet + 41. sz. jegyzet.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 4. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség megalakulása és működése 1881–1918. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, VII. évf. (1997) 8. sz. 78–83. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1996. október 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak. „*A napoleóni közbiztonsági őrtestület útja Párizstól – Itálián és Ausztrián keresztül – Budapestig*” című VIII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 16. sz. jegyzet.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata

zata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 6. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A dualizmus kori magyar pénzügyőrség és vámhivatalok. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, VIII. évf. (1998) 9. sz. 82–85. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1997. szeptember 23-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Gazdasági rendvédelmünk a XIX-XX. században*” című IX. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 22. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A magyar állam határőrizeti struktúrájának fejlődése a századfordulótól a második világháborúig. *Határőrségi Tanulmányok*, VII. évf. (1999) 5. sz. különszám 27–48. p. és 14 melléklet. HU-ISSN –

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 30. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyság rendvédelme 1867–1919. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, X. évf. (1999) 10. sz. 98–147. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1998. szeptember 22-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A nyugati rendvédelem hatása a XIX-XX. századi magyar rendvédelemre*” című XI. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 15. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 47. sz. jegyzet.

PARÁDI József: Határőrizet és kishatárforgalom a dualizmus alatt és a két világháború között. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, X. évf. (2000) 11. sz. 42–53. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1999. április 20-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*Szabad mozgás a Kárpát-medencében*” című XII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 2. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 73. p. 60. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 39. sz. jegyzet.

PARÁDI József: Nadzor meje ob Muri v zacetku dvajsetih let. [Határőrizet a huszas évek elején a Mura mentén.] Lendvaski zveki [Lendvai Füzetek], XVII. évf. (2000) 17. sz. 114–131. p. ISSN 1408–1016. A tanulmány korábbi változata 1999. telén Lendván hangzott el a szlovéniai magyar kisebbségi szervezet által rendezett „*A Mura-mente és a trianoni békeszerződés*” című nemzetközi tudományos konferencián. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferen-

ciatorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 20. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A rendvédelmi diszciplína Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, X. évf. (2000) 12. sz. 23–26. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1999. október 6-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A közigazgatás, a véderő és a rendvédelem kapcsolatának változásai a polgári magyar állam időszakában*” című XII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 45. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A rendvédelem a közigazgatás és a véderő kapcsolata a kiegyezéstől a második világháborúig. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, X. évf. (2000) 12. sz. 79–87. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1999. október 06-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A közigazgatás a véderő és a rendvédelem kapcsolatának változásai a polgári magyar állam időszakában.*” című XII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági örtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 11. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A két világháború közötti Magyar Királyság határőrizetében részt vevő szervezetek együttműködése a csempészet elleni küzdelemben. In BERTA Gyula (szerk.): *Somogy megyei rendvédelem-történeti szimpózium 2001–2002*. Kaposvár, 2002, Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság, 49–53. p. A tanulmány korábbi változata 2002 szeptemberében Kaposváron hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság „*Dél-Pannon Rendvédelem-történeti napok*” című szimpózium sorozatának 2002. évi rendezvényén. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. HU-ISBN –

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 44. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A történelmi Magyarország határőrizeti tapasztalatai. In MEZEY Barna (szerk.): *Eckhart Ferenc emlékkönyv*. Budapest, 2004, Gondolat Kiadó, 357–388. p. HU-ISBN 963 9500 86 0. /Jogtörténeti értekezések, 28./ HU-ISSN 0134–0026.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 26. sz. jegyzet +42. sz. jegyzet.

PARÁDI József: *Pénzügyőrség és vámhivatalok a határőrizetben*. Budapest, 2003, Tipico Design. 219 p. HU-ISBN 963 7623 30 2. /Rendvédelem a határokon a XIX-XX. században, 1./

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 33. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 24. sz. jegyzet.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 14. sz. jegyzet.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 4. sz. jegyzet.

PARÁDI József: *Csendőrség a határőrizetben*. Budapest, 2003, Tipico Design. 186 p. HU-ISBN 963 7623 31 0. /Rendvédelem a határokon a XIX-XX. században, 2./

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 81. p. 12. sz. jegyzet ; 82. p. 19. sz. jegyzet.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 4. sz. jegyzet.

PARÁDI József: *Rendőrség a határőrizetben*. Budapest, 2003, Tipico Design. 266 p. HU-ISBN 963 7623 32 9. /Rendvédelem a határokon a XIX-XX. században, 1./

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 4.sz. jegyzet.

PARÁDI József: A magyar állam határőrizete a kiegyezéstől a II. vh-ig. In BODA József (szerk.): *A magyar polgári rendvédelem a XIX-XX. században. A magyar büntetés-végrehajtás, csendőrség, határőrség, koronaőrség, rendőrség, vám –és pénzügyőrség*. Budapest, 2004, Belügyminisztérium Nemzetközi Oktatási Központ-Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Alapítvány, 74–109. p. A tanulmány korábbi változata 2003. nyarán Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Alapítvány által szervezett magyar rendvédelem-történeti témájú nyári szabadegyetemen. A publikált tanulmány az előadás javított bővített és átdolgozott változata.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 2. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 54. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 35. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A történelmi Magyarország határőrizeti tapasztalatai. 357–388. p. In MEZEY Barna (szerk.): *Eckhart Ferenc emlékkönyv*. Budapest, 2004, Gondolat Kiadó, 681 p. HU-ISBN 963 9500 86 0. /Jogtörténeti értekezések 28./ HU-ISSN 0134-0026.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti*

rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A határszéli csendőrség állambiztonsági feladatai. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XI. évf. (2005) 14. sz. 91–94. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata – német nyelven – 1999. februárjában Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság Csendőrség-történeti Szakosztálya által szervezett tudományos rendezvénysorozat II. szimpozionján. A publikált tanulmány az előadás javított bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 16. sz. jegyzet

PARÁDI József: A Magyar Királyság rendőrségei 1920–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XI. évf. (2005) 13. sz. 105–113. p. A tanulmány korábbi változata 2001 áprilisában Párizsban hangzott el a Francia Nemzeti Csendőrség és a Sorbonne Egyetem-csoport közös szervezésében megvalósított tudományos történeti konferencián. A publikált tanulmány az előadás javított bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 15. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A magyarországi rendvédelem fejlődési tendenciái 1867–1950. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XI. évf. (2005) 13. sz. 84–96. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1998. februárjában Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság Csendőrség-történeti Szakosztálya által szervezett tudományos rendezvénysorozat első szimpozionján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 73. p. 58. sz. jegyzet.

PARÁDI József: Az Osztrák-Magyar Monarchia rendőrségei 1867–1919. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XI. évf. (2005) 13. sz. 97–104. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2000. március 19-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A közbiztonság közös európai örökségünk*” című XIII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 15. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A dualizmuskori magyar rendvédelem és határőrizet. A Magyar Királyi Határrendőrség. *Határrendészeti tanulmányok*, III. évf. (2006) 1. sz. 5–46. p. HU-ISSN 1786–2345. A tanulmány korábbi változata 2006. január 17-én Budapesten a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság és a Határőrség Országos Parancsnokság közös szervezésében megvalósuló konferencián hangzott el. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A csendőrtisztképzés és a fizetési osztályokba sorolt állami alkalmazottak szkavizsgarendszere. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIII. évf. (2007) 16. sz. 100–104. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2002. november 12-én hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A rendvédelmi szakképzés története*” című XVI. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 6. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A magyar határőrizet tere a kiegyezéstől a második világháborúig. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XII. évf. (2007) 15. sz. 125–138. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2005. augusztus 27-én a szlovéniai Lendván hangzott el a Hajnal István kör által szervezett tudományos konferencián. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 46. sz. jegyzet + 47. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Határrendőrség. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XII. évf. (2007) 15. sz. 139–159. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2004. áprilisában Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság Rendőrség-történeti Szakosztálya által szervezett Szemere Beszélgetések szimpóziosorozat rendezvényén a Rendőrség Tudományos Tanácsának közreműködésével. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 4. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A magyar rendőr tisztképzés tradíciói 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIII. évf. (2007) 16. sz. 94–99. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2002. november 12-én, Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*A rendvédelmi szakképzés története*” című XVI. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 12. sz. jegyzet ; 100. p. 25. sz. jegyzet.

PARÁDI József: Rendvédelmünk képzési és képesítési rendszere 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIII. évf. (2007) 16. sz. 90–93. p. A tanulmány korábbi változata 2002. november 12-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A rendvédelmi szakképzés története*” című XVI. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 2. sz. jegyzet.

PARÁDI József: Útlevel és útlevelellenőrző szervezetek a két világháború közötti Magyar Királyságban. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XII. évf. (2007) 15. sz. 160–169. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2001. november 06-án hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Az európai és a magyar rendvédelem a XIX-XX. században*” című XV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 50. sz. jegyzet.

PARÁDI József: *Die Verwältnisse des Personalstands bei der Ungarischen Königlichen Gendarmerie.* [Humán viszonyok a Magyar Királyi Csendőrségnél.] Berlin, 2008, Fachhochschule für Verwaltung und Rechtspflege Berlin, 19 p. /Beiträge aus dem Fachberich 3 der Fachhochschule für Verwaltung und Rechtspflege Berlin, 68./ A tanulmány korábbi változata 2008. V. 28-án Berlinben hangzott el az Európai Unió ERASMUS-oktatási programjának a keretében megvalósított professzori mobilitás során a Fachhochschule für Verwaltung und Rechtspflege Berlin BA képzés keretében tanuló hallgatói számára. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 11. sz. jegyzet ; 100. p. 31. sz. jegyzet + 38. sz. jegyzet + 40. sz. jegyzet + 53. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A magyar rendvédelem személyi állományának szociális viszonyai. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIV. évf. (2008) 17. sz. 21–50. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2003. november 12-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*A rendvédelem humán viszonyai*” című XVII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 1. sz. jegyzet ; 100. p. 27. sz. jegyzet + 29. sz. jegyzet + 30. sz. jegyzet. + 32. sz. jegyzet + 33. sz. jegyzet + 34. sz. jegyzet + 35. sz. jegyzet + 36. sz. jegyzet + 39. sz. jegyzet + 52. sz. jegyzet + 56. sz. jegyzet + 57. sz. jegyzet.

A párizsi magyar békeszerződés és magyarázata. Budapest, 1947, Külügyminisztérium.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 122. p. 40. sz. jegyzet.

R

REKTOR Béla: *A Magyar Királyi Csendőrség oknyomozó története.* Cleveland, Ohio, USA, 1980, Árpád Könyvkiadó Vállalat. 552 p. ISBN 0 934214 01 8.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 16. sz. jegyzet.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 4. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 39. sz. jegyzet.

RUMPLER Helmut: *Österreichische Geschichte 1804–1914. Eine Chance für Mitteleuropa. Bürgerliche Emanzipation und Staatsverfall in der Habsburgermonarchie.* [Ausztia története 1804–1914. Lehetőségek Közép-Európában. A polgári emancipáció és az állam a Habsburg-monarchiában.] Wien, 1997, Überreuter.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 23. p. 25. sz. jegyzet+ 26. sz. jegyzet + 34. sz. jegyzet.

RYAN – MANN – STILWELL: *A világ különleges katonai alakulatai.* [The Encyclopedia of the World's Special Forces] ford.: BÍRÓ Júlia, Budapest, 2003, Ventus Libro Kiadó. 256 p. HU-ISBN 963 86333 8 7.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 59. p. 1. sz. jegyzet

S, Sz

SALGÓ László: *Új típusú biztonság: a magyar és egyes európai rendőrségek összehasonlításának alapjai.* Budapest, 1994, Közgazdasági és Jogi Kiadó. 210. p. HU-ISBN 963 222 745 X.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 25. sz. jegyzet.

SCHRÖDER Willi: Die Gründung der Jenaer Burschenschaft, das Wartburgfest und die Turnbewegung 1815 – 1819. [A Jena-i testvériség létesítése, a Wartburg-i alkotmány és a Turn-mozgalom 1815–1819.] In Helmut ASMUS (szerk.): *Studentische Burschenschaften und bürgerliche Umwälzung.* [Diákegyesületek és a polgári engedetlenség.] Berlin, 1992.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrőrnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 22. p. 4. sz. jegyzet.

SIKLÓS András: *Magyarország 1918–1919. Események, képek, dokumentumok.* Budapest, 1978, Kossuth. 338 p. HU-ISBN 963 09 1097 7.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 42. sz. jegyzet.

SUBA János: A dualista Magyarország államhatárának változásai 1868–1918. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, III. évf. (1993) 4. sz. 87–101. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1992. szeptember 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*Dualista Magyarország rendvédelme*” című IV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 8. sz. jegyzet.

SUBA János: A dualista Magyarország államhatárának kialakulása 1868–1918. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, IV. évf. (1993) 4. sz. 101–107. p. A tanulmány korábbi változata 1991. november 19-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A dualista Magyarország rendvédelme.*” Című IV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 4. sz. jegyzet ; 128. p. 11. sz. jegyzet.

SUBA János: A trianoni országhatárok kitzésének politikai és technikai kérdései. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, IV. évf. (1994) 5. sz. 61–64. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1993. szeptember 21-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*Háború, forradalom, trianon*” című V. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 24. sz. jegyzet.

SUBA János: A területviszacsatolások határkijelölő munkálatai 1938–1941. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, V. évf. (1995) 6. sz. 103–120. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1994 októberében, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A két világháború közötti Magyar Királyság rendvédelme*” című VI. konferenciáján hangzott el Budapesten. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 122. p. 37. sz. jegyzet + 39. sz. jegyzet.

SUBA János: *Magyarország határának kitzése és felmérése 1921–1925.* Egyetemi doktori disszertáció (ELTE BTK). Kézirat. Budapest, 1996.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferen-

ciatorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 16. sz. jegyzet.

SUBA János: Magyarország határainak kijelölése az 1947. évi párizsi békeszerződés alapján. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, VI. évf. (1996) 7. sz. 98–108. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1995. október 25-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*Háborúból diktatúrába*” című VII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 122. p. 41. sz. jegyzet.

SUBA János: A magyar-osztrák határ kitűzése és határokományai. *Soproni Szemle*, XX. évf. (1996) különszám. 82. p. HU-ISSN 0133–0748. A tanulmány korábbi változata 1996. december 12-én Sopronban hangzott el a soproni népszavazás évfordulójának alkalmából szervezett „*Magyarok maradtunk*” című tudományos konferencián. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 25. sz. jegyzet.

SUBA János: A magyar- csehszlovák határ helyszíni megállapítása és kitűzése 1921–1925. *Limes*, X. évf. (1997) 2. sz. HU-ISSN 0238–9266.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 18. sz. jegyzet.

SUBA János: Erdély új – az 1918. május 7-i bukaresti békeszerződésben kijelölt – határának kijelölése. In BOROS László (szerk.): *Erdély természeti és történeti földrajza*. Nyíregyháza, 2000, Bessenyei György Tanárképző Főiskola. 352–365. p. HU-ISBN 963 9130 88 5. /Észak- és kelet- magyarországi földrajzi évkönyv, 8./ HU-ISSN 1218–4926.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 12. sz. jegyzet

SUBA János: A polgári Magyarország közigazgatási beosztásának alakulása a határváltozások tükrében 1867–1941. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, HU-ISSN 1216–6774. X. évf. (2001) 12. sz. 102–106. p. A tanulmány korábbi változata 1999. október 06-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A közigazgatás, a véderő és a rendvédelem kapcsolatának változásai a polgári magyar állam időszakában.*” című XII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 30. sz. jegyzet.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 3. sz. jegyzet

SUBA János: A trianoni magyar-román határ kitűzése 1921–1925. In FRISNYÁK Sándor (szerk.): *Az Alföld történeti földrajza*. Nyíregyháza, 2000, II. köt., 47–57. p.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 23. sz. jegyzet.

SUBA János: Egy határmegállapító bizottság anatómiája. A magyar-csehszlovák határmegállapító bizottság szervezete 1921–1925. In PÁSZTOR Cecília (szerk.): *Ahol a határ elválaszt. Trianon és következményei, a határmegállapító bizottság szervezete 1921–1925*. Balassagyarmat-Várpalota, 2002, A Nógrád Megyei Múzeumok Szövetsége.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 17. sz. jegyzet + 19. sz. jegyzet.

SUBA János: *Magyarország államhatárának változásai 1867–1947*. Ph.D. disszertáció (ELTE BTK). Kézirat. Budapest, 2002.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 4. sz. jegyzet.

SUBA János: A magyar-csehszlovák határszakasz határköveinek története 1938-ban. In KAPROS Márta – LENGYEL Ágnes – LIMBACHER Gábor (szerk.): *Nógrád megyei múzeumok évkönyve 2002*. XXVI. Balassagyarmat, 2002, Nógrád Megyei Múzeumok Szövetsége. 139–160. p.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 22. sz. jegyzet.

SUBA János: Az Államhatár és határjelei. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XI. évf. (2005) 14. sz. 120–126. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2000. november 08-án hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Az ezeréves magyar rendvédelem*” című XIV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 21. sz. jegyzet.

SUBA János: Az első magyar-szlovák határ leírása. In MATTIS F. – BAGYINSZKY – GYÖRY (szerk.): *A nógrád megyei múzeumok évkönyve 2003–2004*. XXVII–XXVIII.köt. Salgótarján, 2005, Nógrád Megyei Múzeumok Szövetsége.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 122. p. 34. sz. jegyzet.

SUBA János: A Felvidék határa 1938. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)* XI. évf. (2005) 13. sz. 114–126. p. A tanulmány korábbi változata 1998. februárjában Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság Csendőrség-történeti Szakosztálya által szervezett tudományos rendezvénysorozat I. szimpoziumján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 32. sz. jegyzet.

SUBA János: A magyar-horvát határszéli forgalom 1941–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)* XI. évf. (2005) 13. sz. 127–138. p. A tanulmány korábbi változata 1998. februárjában Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság Csendőrség-történeti Szakosztálya által szervezett tudományos rendezvénysorozat I. szimpoziumján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 122. p. 38. sz. jegyzet.

SUBA János: A történelmi Magyarország államhatáráról szóló törvények. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XI. évf. (2005) 14. sz. 102–119. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2000. november 08-án Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*Az 1000 éves magyar rendvédelem*” című XIV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferen-

ciatorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 1. sz. jegyzet.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 1. sz. jegyzet

SUBA János: A magyar-román határ „pontosítása” a dualizmus idején. *Határrendészeti Tanulmányok*, III. évf. (2006) 1. sz. 5–46. p. HU-ISSN 1786–2345. A tanulmány korábbi változata 2006. január 17-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság és a Határőrség Országos parancsnokság közös szervezésében megvalósuló konferencián. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 7. sz. jegyzet

SUBA János: A magyar államtér elhatárolódásának kérdéséhez. In GULYÁS László (szerk.): *Régiók a Kárpát-medencén innen és túl*. Baja, 2007, Eötvös József Főiskola, 439–443. p. HU-ISBN 978 963 7290 52 7.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 2. sz. jegyzet

Szabályzat a Magyar Királyi Honvédségnél és a Magyar Királyi Csendőrségnél alkalmazandó becsületügyi eljárásról. Budapest, 1903, s. n.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 15. sz. jegyzet.

SZABÓ József (főszerk.): *Hadtudományi lexikon*. Budapest, 1995, Magyar Hadtudományi Társaság. 1584 p. HU-ISBN 963 04 5226 X.

HEGEDŰS Ernő: Teroreshárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 59. p. 5. sz. jegyzet

SZAKÁLY Sándor: *A magyar táborigazgatás csendőrség*. Budapest, 1990, Zrínyi. 154 p. HU-ISBN 963 326 560 6.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 5. sz. jegyzet.

SZAKÁLY Sándor: Néhány gondolat a volt Magyar Királyi Csendőrségről. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, I. évf. (1991) 1. sz. 38–44. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1990. április 24-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A magyar rendvédelmi testületek és az önkormányzati szervek kapcsolata 1848–1945*” című I. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 7. sz. jegyzet.

SZAKÁLY Sándor: A Magyar Királyi Csendőrség, az első központosított magyar közbiztonsági őrtestület. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, III. évf. (1993) 4. sz. 51–58. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1992. szeptember 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*Dualista Magyarország rendvédelme*” című IV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 16. sz. jegyzet.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 12. sz. jegyzet.

SZAKÁLY Sándor: Az Osztrák-Magyar Monarchia hadseregének tábori csendőrsége. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, IV. évf. (1994) 5. sz. 55–58. p. A tanulmány korábbi változata 1993. szeptember 21-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Háború, forradalom, Trianon*” című V. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 47. sz. jegyzet.

SZAKÁLY Sándor: A Magyar Királyi Csendőrség 1919–1941. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, VII. évf. (1997) 8. sz. 95–102. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1996. október 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A napóleoni közbiztonsági őrtestület útja Párizstól – Itálián és Ausztrián keresztül – Budapestig*” című VI. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége? *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 16. sz. jegyzet.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 5. sz. jegyzet + 14. sz. jegyzet.

Szervezeti és szolgálati utasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára. Budapest, 1887, Központi Községi Nyomda. HU-ISBN –

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 18. sz. jegyzet + 27. sz. jegyzet.

Szervezeti és szolgálati utasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára. Budapest, 1900, s. n. HU-ISBN –

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 1. sz. jegyzet + 18. sz. jegyzet + 27. sz. jegyzet.

Szervezeti és szolgálati utasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára. Budapest, 1927, s. n. HU-ISBN –

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 2. sz. jegyzet.

Szervezeti és Szolgálati Utasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára. Budapest, 1941, Stádium Sajtóvállalat.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a*

nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 18. sz. jegyzet + 27. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 49. sz. jegyzet.

Szervi határozványok a csendőrfelügyelőség számára. Budapest, 1902, s. n.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 24. sz. jegyzet.

SZIKINGER István: A rendvédelmi jog szabályozása a dualizmus korában. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, III. évf. (1993) 4. sz. 187–198. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1992. szeptember 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*Dualista Magyarország rendvédelme*” című IV. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 47. sz. jegyzet.

T

TISZA Miksa: Magyarország rendőrségeinek története a legrégebb időkől 1912-ig. Igló, 1913, Szepesi Lapok Nyomda. HU-ISBN – Második bővített kiadás: *Magyarország rendőrségeinek története.* címmel. Pécs, 1925, Haladás. HU-ISBN –

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 26. sz. jegyzet.

TURCSÁNYI Károly – HEGEDŰS Ernő: Katonai és rendvédelmi alakulatok a terrorizmus elleni harcban. *Kard és Toll*, VI. évf. (2005) 2. sz. 18–27. p. HU-ISSN 1587–588X.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 59. p. 17. sz. jegyzet

U, Ű

URBÁN Aladár: Az 1848–1849-es szabadságharc rendvédelmi testületei. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)* I. évf. (1991) 1. sz. 7–16. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1990. április 24-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak a „*A rendvédelem-történet kutatásának, feldolgozásának és oktatásának időszéri kérdései*” című II. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 8. sz. jegyzet + 10. sz. jegyzet + 11. sz. jegyzet + 12. sz. jegyzet.

Utasítások a Magyar Királyi Csendőrség számára. Budapest, 1912, s. n. HU-ISBN –

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 81. p. 13. sz. jegyzet ; 82. p. 17. sz. jegyzet.

Utasítás a Magyar Királyi Csendőrség nyomozó alakulatai számára. Budapest, 1930, s. n.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a*

nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 15. sz. jegyzet.

Utasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára. Budapest, 1881, Pesti Könyvnyomda.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 18. sz. jegyzet + 27. sz. jegyzet.

Utasítások a Magyar Királyi Csendőrség számára. Budapest, 1903, s. n. HU-ISBN–

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 18. sz. jegyzet + 27. sz. jegyzet.

Utasítások a Magyar Királyi Csendőrség számára. Budapest, 1912, s. n. HU-ISBN –

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 18. sz. jegyzet + 27. sz. jegyzet.

V, W

VERESS Gábor – VERESS Gáborné: A gyártó és szolgáltató tevékenységek minőségmenedzsmentjének alapjai, különösképpen tekintettel a rendőrségi tevékenységekre. *Minőség és megbízhatóság*, (2005) 1. sz. 40–50. p.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 11. sz. jegyzet.

WHITE Terry: *A világ elit katonái.* [The Making of World's Elite Forces] ford.: PORKOLÁB Imre Budapest, 1992, Zrínyi. 189 p. HU-ISBN 963 327 295 5.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 59. p. 2. sz. jegyzet

Z, Zs

ZEIDLER Sándor: A Magyar Királyi Csendőrség rendfokozati rendszere és jelvényei. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, VII. évf. (1997) 8. sz. 110–112. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 1996. október 29-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A napóleoni közbiztonsági őrtestület útja Párizstól – Itálián és Ausztrián keresztül – Budapestig*” című VIII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 4. sz. jegyzet.

ZEIDLER Sándor: A magyar rendőri rangok fejlődéstörténete a kiegyezéstől az ezredfordulóig. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIV. évf. (2008) 17. sz. 116–137. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2003. november 12-én Budapesten hangzott el a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*A rendvédelem humán viszonyai*” című XVII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvé-*

delmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 4. sz. jegyzet.

CITÁCIÓS INDEX PERIÓDIKÁK

B

Belügyi Szemle HU-ISSN 2062-9494 (1953–1962: Rendőrségi Szemle, 1963–1990: Belügyi Szemle, 1991–1994: Rendészeti Szemle, 1995–1996: a hatodik számmal befejezően Belügyi Szemle, 1996 –: hetedik-nyolcadik számmal kezdődően Rendészeti Szemle, 2010- Belügyi Szemle) A Belügyminisztérium havonta megjelenő központi tudományos folyóirata. A periódikában a tudományos közléssel szemben támasztott igényeknek megfelelő jegyzetekkel ellátott tanulmányok szakmai lektorálás nyomán jelennek meg.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216-6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

FORRó János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 36. p. 6. sz. jegyzet; 37. p. 9. sz. jegyzet + 10. sz. jegyzet + 15. sz. jegyzet + 16. sz. jegyzet + 22. sz. jegyzet + 24. sz. jegyzet.

FORRó János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 3. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 71. p. 1. sz. jegyzet ; 72. p. 28. sz. jegyzet + 72. p. 30. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 81. p.5. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 25. sz. jegyzet.

C, Cs

Csendőrségi Lapok (I–XIII. évf.: 1907–1919, XIV–XXXIV. évf.:1924–1944) Megjelent havonta kétszer, 1928–1930 havonta háromszor. Képes szakmai magazin.

FORRó János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 15. sz. jegyzet + 28. sz. jegyzet + 29. sz. jegyzet + 30. sz. jegyzet + 31. sz. jegyzet.

H

Haditechnika HU-ISSN 0230-6891. (1966–) A Honvédelmi Minisztérium kéthavonta megjelenő műszaki- tudományos és ismeretterjesztő folyóirata.

HEGEDŰS Ernő: Teroreshárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 59. p. 21. sz. jegyzet + 22. sz. jegyzet.

Hadtörténelmi Közlemények. HU-ISSN 0017–6540 (1887–) a Hadtörténeti Intézet és Múzeum negyedévente megjelenő tudományos folyóirata. A periodikában a tudományos közléssel szemben támasztott igényeknek megfelelő jegyzetekkel ellátott tanulmányok szakmai lektorálás nyomán jelennek meg.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 32. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 81. p. 11. sz. jegyzet; 82. p. 14. sz. jegyzet + 18. sz. jegyzet.

SUBA János: Határkijelölés, határkijelölés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 3. sz. jegyzet + 5. sz. jegyzet.

SUBA János: A határkijelölés feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 1. sz. jegyzet + 3. sz. jegyzet + 4. sz. jegyzet; 128. p. 5. sz. jegyzet + 11. sz. jegyzet.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 138. p. 4. sz. jegyzet.

Határőrségi Tanulmányok lásd **Határrendészeti Tanulmányok**

Határrendészeti Tanulmányok. *Határőrségi Tudományos Közlemények* (1991–1992) *Határőrségi Tanulmányok* (1993–2003), *Határrendészeti Tanulmányok* HU-ISSN 1786–2345 (2004–2008) A Határőrség szakmai tudományos folyóirata. Változó sűrűséggel jelent meg. A periodikában a tudományos közléssel szemben támasztott igényeknek megfelelő jegyzetekkel ellátott tanulmányok szakmai lektorálás nyomán jelennek meg.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet. + 16. p. 2. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 15. sz. jegyzet + 30. sz. jegyzet + 36. sz. jegyzet + 41. sz. jegyzet

SUBA János: A határkijelölés feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 4. sz. jegyzet; 128. p. 7. sz. jegyzet.

Határőrségi Tudományos Közlemények. lásd **Határrendészeti Tanulmányok**

K

Kard és Toll HU-ISSN 1587–558X (2000–) A Honvédelmi Minisztérium Oktatási és Tudományos Szervező Főosztályának időszaki kiadványa. A periodikában a tudományos közlésekkel szemben támasztott igényeknek megfelelő tanulmányok jelennek meg szakmai lektorálás nyomán.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 59. p. 17. sz. jegyzet

Közigazgatás Szemle (1914. január – 1914. november) 1914. januárjától 1914. novemberével bezárólag havonta megjelent, tudományos szaklap.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 10. sz. jegyzet.

L, Ly

Lendvai Füzetek ISSN 1408–1016, (1988–) Szlovéniai kétnyelvű magyar-szlovén társadalmi folyóirat.

PARÁDI József: Rendőrség a magyar határőrizetben. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XV. évf. (2008) 18. sz. 88–97. p. A tanulmány korábbi változata 2004. október 14-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Karhatalmi feladatok a bűnmegelőzés és a békefenntartás szolgálatában Európában a XIX-XX. században*” című XVIII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 20. sz. jegyzet.

Limes HU-ISSN 0238–9266, (1988–) Komárom-Esztergom Megyei Önkormányzat levéltárának kiadványa. 1988-tól 2003-ig rendszertelenül, évente többször, 2004-től negyedévente megjelenő képes történelmi folyóirat.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 18. sz. jegyzet.

M

Magyar Katonai Közlöny. 1908 és 1930 között 18 évfolyam jelent meg. 1914 és 1920 között a lap kiadása szünetelt. A folyóirat a Ludovika Akadémia havonta megjelenő szakmai folyóirata volt

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 138. p. 2. sz. jegyzet.

Magyar Királyi Csendőrség Zsebkönyve. 1903–1918-ig, majd 1925–1944-ig évente adta ki a Csendőrségi Lapok szerkesztősége. A Csendőrségi Zsebkönyv a testületi tagok számára hasznos és aktuális információk gyűjteményét tartalmazta.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 19. sz. jegyzet + 20. sz. jegyzet.

Magyar Kisebbség. Nemzetpolitikai Szemle. RO-ISSN 1224–2292 (1995–2000, majd 2000–2006 és 2007 -) A Jakabffy Elemér Alapítvány negyedévente Kolozsváron megjelenő tudományos periodikája, mely a magyar történelemmel és helytörténelemmel foglalkozik.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 3. sz. jegyzet.

Magyar Rendészet HU-ISSN 1586–2895. (2000-) A Rendőrtiszti Főiskola gondozásában kéthavonta megjelenő szakmai folyóirat, mely a tudományos közlésekkel szemben támasztott igényeknek megfelelő tanulmányokat közöl.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan

Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 16. sz. jegyzet.

Magyar Szárnyak ISSN 1416–6577 (Oshawa 1972–1989, Toronto 1989–1992, Norwalk 1993–1995, Budapest 1996–) 1972–1995-ig a Magyar Repülő Múzeum, majd 1996-tól a Magyar Szárnyak Baráti Közössége által évente megjelenő repüléstörténeti szaklap.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 59. p. 4. sz. jegyzet + 15. sz. jegyzet.

Magyar Szemle HU-ISSN 1216–6235, (1927–) a folyóiratot 1940-ig a Magyar Szemle Társaság, 1940-tól 1944-ig a Magyar Szemle Barátainak Szövetsége, 1995-től a Magyar Szemle Alapítvány adta ki. 1996-ig rendszeresen, évente többször, 1997-től kéthavonta megjelenő periodika.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 138. p. 3. sz. jegyzet.

Mínőség és megbízhatóság (1967–) HU-ISSN 0580–4485. Az Európai Minőségbiztosítási Szervezet Magyar Nemzeti Bizottságának kéthavonta megjelenő szakmai folyóirata.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 11. sz. jegyzet.

N, Ny

Nemzetvédelmi Egyetemi Közlemények. ZMKA Akadémiai Közlemények. HU-ISSN 1218–5507, *Zrínyi Miklós Katonai Akadémia Közleményei* 1966–1996, *Nemzetvédelmi Egyetemi Közlemények.* (HU-ISSN 1417–7323) 1997–. Negyedévente megjelenő tudományos folyóirat. A periodikában a tudományos közléssel szemben támasztott igényeknek megfelelő jegyzetekkel ellátott tanulmányok szakmai lektorálás nyomán jelennek meg.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p.25. sz. jegyzet.

R

Rendészeti Tanulmányok HU-ISSN 1216–5018 (1992–1994 A megjelenés 1993-ban szünetelt.) A BM Rendészeti Kutató Intézet évente többször megjelenő tudományos és szakmai folyóirata. A periodikában a tudományos közléssel szemben támasztott igényeknek megfelelő jegyzetekkel ellátott tanulmányok szakmai lektorálás nyomán jelennek meg.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 2. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p.43. sz. jegyzet.

Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis) HU-ISSN 1216–7674 (1991–) Megjelenik évente 1–2 alkalommal. A tudományos közlésekkel szemben támasztott igényeknek megfelelő tanulmányok jelennek meg a periodikában szakmai lektorálás nyomán. A periodikát a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság publikálja.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 1. sz. jegyzet + 2. sz. jegyzet.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 16. sz. jegyzet + 16. sz. jegyzet.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 5. sz. jegyzet + 6. sz. jegyzet + 7. sz. jegyzet + 11. sz. jegyzet + 12. sz. jegyzet + 13. sz. jegyzet + 14. sz. jegyzet + 25. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 71. p. 2. sz. jegyzet + 72. p. 8. sz. jegyzet + 10. sz. jegyzet + 11. sz. jegyzet + 12. sz. jegyzet + 14. sz. jegyzet + 15. sz. jegyzet + 29. sz. jegyzet + 45. sz. jegyzet + 46. sz. jegyzet + 47. sz. jegyzet + 48. sz. jegyzet ; 73. p. 57. sz. jegyzet + 58. sz. jegyzet + 60. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 16. sz. jegyzet + 21. sz. jegyzet + 22. sz. jegyzet + 39. sz. jegyzet + 40. sz. jegyzet + 46. sz. jegyzet + 47. sz. jegyzet + 50. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 1. sz. jegyzet + 2. sz. jegyzet + 4. sz. jegyzet + 6. sz. jegyzet + 12. sz. jegyzet + 13. sz. jegyzet ; 100. p. 27. sz. jegyzet + 29. sz. jegyzet + 30. sz. jegyzet + 32. sz. jegyzet + 33. sz. jegyzet + 34. sz. jegyzet + 35. sz. jegyzet + 36. sz. jegyzet + 39. sz. jegyzet + 41. sz. jegyzet + 52. sz. jegyzet + 56. sz. jegyzet + 57. sz. jegyzet.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 1. sz. jegyzet + 8. sz. jegyzet + 21. sz. jegyzet + 24. sz. jegyzet + 30. sz. jegyzet + 32. sz. jegyzet ; 122. p. 37. sz. jegyzet + 38. sz. jegyzet + 39. sz. jegyzet + 41. sz. jegyzet.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 127. p. 4. sz. jegyzet.

RTF Főiskolai figyelő plussz. HU-ISSN 0866-4404, (1990–1995) a Rendőrtiszti Főiskola negyedévente megjelenő kiadványa. A tudományos közlésekkel szemben támasztott igényeknek megfelelő tanulmányok jelentek meg a periodikában szakmai lektorálás nyomán.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216-6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 2. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 73. p. 56. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 37. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti*

rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 41. sz. jegyzet.

Rubicon (1990–) Évente tízszer megjelenő képes történelmi magazin.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 16. sz. jegyzet

S, Sz

Soproni Szemle. HU-ISSN 0133–0748 (1937–) A periodika a Soproni Városszépítő Egyesület (1937–1944), Soproni Tanács (1955–1990), Soproni Önkormányzat (1991–1995), Soproni Városszépítő Egyesület (1980–), Győr-Sopron Megyei Lapkiadó Vállalat (1966–1990), Kisalföld Kiadó Bt. (1991–1992), Soproni Szemle Alapítvány (1993–) kiadásában megjelenő kultúrtörténeti folyóirat. A megjelenése 1944–1955 között szünetelt.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 25. sz. jegyzet

Z, Zs

ZMKA Akadémiai Közlemények. lásd *Nemzetvédelmi Egyetemi Közlemények.*

CITÁCIÓS INDEX

LEVÉL-, IRAT- ÉS DOKUMENTUMTÁRAK

A, Á

Allgemeines Verwaltungsarchiv Wien [Általános igazgatási archívum Bécs]

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 23. p. 13. sz. jegyzet + 14. sz. jegyzet + 16. sz. jegyzet + 17. sz. jegyzet + 18. sz. jegyzet + 19. sz. jegyzet + 21. sz. jegyzet + 22. sz. jegyzet + 23. sz. jegyzet + 24. sz. jegyzet + 28. sz. jegyzet + 30. sz. jegyzet.

H

Hadtörténelmi Levéltár (HL)

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 138. p. 5. sz. jegyzet + 6. sz. jegyzet + 7. sz. jegyzet + 8. sz. jegyzet + 9. sz. jegyzet + 10. sz. jegyzet + 11. sz. jegyzet + 12. sz. jegyzet + 13. sz. jegyzet + 14. sz. jegyzet + 16. sz. jegyzet + 18. sz. jegyzet + 19. sz. jegyzet + 20. sz. jegyzet + 21. sz. jegyzet + 22. sz. jegyzet ; 139. p. 24. sz. jegyzet + 25. sz. jegyzet + 26. sz. jegyzet 27. sz. jegyzet + 28. sz. jegyzet.

Határőrség Irrattára (HI)

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 7. sz. jegyzet + 8. sz. jegyzet ; 17. p. 13. sz. jegyzet + 14. sz. jegyzet + 20. sz. jegyzet + 21. sz. jegyzet + 27. sz. jegyzet + 28. sz. jegyzet + 29. sz. jegyzet + 30. sz. jegyzet ; 18. p. 31. sz. jegyzet + 32. sz. jegyzet + 33. sz. jegyzet + 34. sz. jegyzet + 35. sz. jegyzet + 36. sz. jegyzet + 37. sz. jegyzet + 38. sz. jegyzet 39. sz. jegyzet 41. sz. jegyzet + 42. sz. jegyzet + 44. sz. jegyzet.

Haus-, Hof- und Staatsarchiv Wien (OESTA, HHSTA) [A Ház-, az Udvar- és az Állam Archívuma, Bécs]

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 23. p. 10. sz. jegyzet + 11. sz. jegyzet + 12. sz. jegyzet

M

Magyar Országos Levéltár (MOL)

[Korábban: Országos Levéltár (OL)]

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 5. sz. jegyzet + 6. sz. jegyzet + 7. sz. jegyzet + 9. sz. jegyzet + 10. sz. jegyzet + 11. sz. jegyzet. ; 17. p. 14. sz. jegyzet + 15. sz. jegyzet + 16. sz. jegyzet + 17. sz. jegyzet + 18. sz. jegyzet + 19. sz. jegyzet + 20. sz. jegyzet + 21. sz. jegyzet + 22. sz. jegyzet + 23. sz. jegyzet + 24. sz. jegyzet + 25. sz. jegyzet + 26. sz. jegyzet + 28. sz. jegyzet + 29. sz. jegyzet + 30. sz. jegyzet ; 18. p. 33. sz. jegyzet + 36. sz. jegyzet + 39. sz. jegyzet + 40. sz. jegyzet + 43. sz. jegyzet + 44. sz. jegyzet.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 25. sz. jegyzet + 26. sz. jegyzet + 27. sz. jegyzet + 28. sz. jegyzet.

P

Politika-történeti Intézet Levéltára (PIL)

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 16. p. 4. sz. jegyzet + 7. sz. jegyzet

CITÁCIÓS INDEX
JOGSZABÁLYOK

Törvények

1840

1840/IX. tc. a mezei rendőrségről.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 71. p. 3. sz. jegyzet

1848

1848/III. tc. a független magyar felelős minisztérium alakításáról.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 5. sz. jegyzet

1848/XXII. tc. a nemzeti őrseregről.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 6. sz. jegyzet

1867

1867/XII. tc. a magyar korona országai és az Ő Felsége uralkodása alatt álló többi országok között fennforgó közös érdekű viszonyokról s ezek elintézésének módjáról.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 21. sz. jegyzet

1867/XVIII. tc. az 1868. év első év harmada folytán viselendő közterhekről.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*”

című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 13. sz. jegyzet.

1868

1868/XXVIII. tc. az 1868. évi államköltségvetésről.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 13. sz. jegyzet.

1868/XXX. tc. a Magyarország s Horváth-, Szlavón és Dalmátországok közt fennforgott közjogi kérdések kiegyenlítése iránt létrejött egyezmény becikkelyezéséről.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 22. sz. jegyzet

1868/L. tc. az 1869. évi államköltségvetésről-

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 13. sz. jegyzet.

1870

1870/XLII. tc. a köztörvényhatóságok rendezéséről.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági örtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 17. sz. jegyzet

1872

1872/VII. tc. az 1872. évi államköltségvetésről.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 13. sz. jegyzet.

1881

1881/III. tc. a közbiztonsági szolgálat szervezéséről.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége? *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 14. sz. jegyzet.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági örtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 1. sz. jegyzet + 17. sz. jegyzet.

1882

1882/X. tc. a Magyar Királyi Csendőrség által a törvényhatósági joggal felruházott városok kül- és belterületén való teljesítéséről.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági örtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 1. sz. jegyzet

1881/XXI. tc. Budapest-fővárosi rendőrségről.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 14. sz. jegyzet.

1883

1883/I. a köztisztviselők minősítéséről.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 7. sz. jegyzet

1885

1885/XI. az állami tisztviselők, altisztek és szolgák nyugdíjazásáról.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 43. sz. jegyzet

1888

1888/XIV. tc. az Osztrák-Magyar Monarchiának Romániával, a monarchia két állama és Románia között fennforgott határvillongások kiegyenlítése végett, a határvonal újabb megállapítása és azzal kapcsolatos kérdések szabályozása tárgyában kötött és Bukarestben 1887. évi december 7-én, november 25-én aláírt nemzetközi egyezmény becikkelyezéséről.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 81. p. 9. sz. jegyzet.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 2. sz. jegyzet

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 6. sz. jegyzet.

1890

1890/IV. tc. az 1890. évi állam költségvetéséről.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 16. sz. jegyzet.

1897

1897/II. tc. Magyarország és Ausztria közt Szepes vármegye és Gácsország szélén, az úgynevezett Halastó körüli területen, az országos határvonalnak választott bíróság által leendő megállapítása tárgyában.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 10. sz. jegyzet

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 9. sz. jegyzet.

1897/XIV. tc. Magyarország és Ausztria között, egyrészt Beszterce-Naszód és Máramaros vármegyék, másrészt Bukovina szélén elhúzódo országos határvonal megállapításáról.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 6. sz. jegyzet

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 8. sz. jegyzet.

1897/XX. tc. az állami számvitelről.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 13. sz. jegyzet +14. sz. jegyzet.

1899

1899/VIII. tc. az 1899. évi állami költségvetésről.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 20. sz. jegyzet.

1900/XIX. tc. a magyar-román határvonalon felállított határjelek kicserélése folytán felmerülő költségek fedezésére szükséges hitel engedélyezéséről.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 19. sz. jegyzet.

1903

1903/I. tc. a czukorra vonatkozó törvényhozás tárgyában Bruxellesben 1902. márczius hó 5-én kötött nemzetközi egyezmény becikkelyezéséről.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 20. sz. jegyzet

1903/VI. tc. az útlevelügyről

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 81. p. 3. sz. jegyzet.

1903/VIII. tc. a határrendőrségről.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 53. sz. jegyzet

1903/IX. tc. Magyarország és Ausztria között Szepes vármegye és Gácsország szélén az úgynevezett halastó körüli területen, az országos határvonalnak megállapítása iránt az 1897/II. tc. értelmében alakított választott bíróság által hozott ítélet becikkelyezése tárgyában.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 11. sz. jegyzet

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Buda-

pesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 10. sz. jegyzet.

1904

1904/XXI. tc. az 1904. évi állami költségvetésről.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 23. sz. jegyzet.

1908

1908/XII. tc. a kölcsönös kereskedelmi és forgalmi viszonyoknak az Ő Felsége uralkodása alatt álló többi országokkal való szabályozás tárgyában Budapesten 1907. évi október hó 8-án kötött szerződés beczikkelyezéséről.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 23. sz. jegyzet

1908/XIV. tc. a Magyar Szent Korona országainak pénzügyministere és a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok pénzügyministerei között a kétszeres megadóztatás elkerülése végett, valamint az egyenes adók körébe tartozó némi más ügy iránt létrejött egyezményről.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 24. sz. jegyzet

1908/L. tc. az 1909. évi állami költségvetésről.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 21. sz. jegyzet.

1908/XXVII. tc. az 1908. évi állami költségvetésről.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 24. sz. jegyzet.

1912

1912/V. tc. az 1912. évi állami költségvetésről.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 22. sz. jegyzet.

1912/LXV. tc. az állami alkalmazottak, valamint azok özvegyeinek és árváinak ellátásáról.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 44. sz. jegyzet

1912/LXVI. tc. az 1913. évi állami költségvetésről.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*”

című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 22. sz. jegyzet.

1912/LXVII. tc. a Képviselőházi Őrség felállításáról.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 37. sz. jegyzet

1916

1916/XXII. tc. az 1916/1917. költségvetési év első hat hónapjában viselendő közterhekről és fedezendő állami kiadásokról.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 128. p. 18. sz. jegyzet + 25. sz. jegyzet.

1916/XXXVII. tc. a Fiumei Magyar Királyi Állami Rendőrségről.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 14. sz. jegyzet.

1921

1921/III. tc. az állami és a társadalmi rend hatályosabb védelméről.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 73. p. 64. sz. jegyzet

1921/XXXIII. tc. az Észak Amerikai Egyesült Államokkal, a Brit Birodalommal, Franciaországgal, Olaszországgal és Japánal, továbbá Belgiummal, Kínával, Kubával, Görögországgal, Nikaraguával, Panamával, Lengyelországgal, Portugáliával, Romániával, a Szerb-Horvát-Szlovén Állammal, Sziámmal és Cseh-Szlovákiával 1920. évi június hó 4. napján a Trianonban kötött békeszerződés becikkelyezéséről:

SUBA János: Határkiigazítás, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 15. sz. jegyzet

1922

1922/VII. tc. a Magyar Királyi Állami Rendőrség és a Magyar Királyi Csendőrség létszámának, kiegészítési módjának és felfegyverzésének megállapításáról.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 17. sz. jegyzet

1922/VIII. tc. a Magyar Királyi Vámőrség és a Magyar Királyi Pénzügyőrség létszámának, kiegészítési módjának és felfegyverzésének megállapításáról.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 73. p. 55. sz. jegyzet

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 31. sz. jegyzet.

1922/XIV. tc. a Magyar Királyi Folyamőrség szervezéséről, létszámának kiegészítési módjáról és felfegyverzésének megállapításáról.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 73. p. 59. sz. jegyzet

1924

16 648/1924. BM. r. új csendőr őrsök létrehozása tárgyában.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 49. p. 16. sz. jegyzet

1927

1927/XXIV. tc. a trianoni békeszerződéssel Magyarországtól átszabt területen volt és onnan beköltözött magyar közszolgálati alkalmazottak, nyugdíjasok, özvegyek és árvaik ellátásáról.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 48. sz. jegyzet

1929

1929/XIX. tc. a hivatalos statisztikai szolgálatról.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 55. sz. jegyzet

1929/XXX. tc. a közigazgatás rendezéséről.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 9. sz. jegyzet + 18. sz. jegyzet.

1931

1931/XXVI. tc. a gazdasági és hitélet rendjének továbbá az államháztartás egyensúlyának biztosításáról.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 49. sz. jegyzet.

1933

1933/XVI. tc. a közigazgatás rendezéséről szóló 1929/XXX. tc. módosításáról és kiegészítéséről.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 9. sz. jegyzet.

1934

1934/I. tc. a közszolgálati alkalmazottak és a honvédség tagjainak, valamint mindezek hozzátartozóinak ellátását szabályozó rendelkezések módosításáról.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 50. sz. jegyzet + 51. sz. jegyzet.

1936

1936/IX. tc. a hatósági orvosi vizsgálatról és a közegészségügyi törvények egyéb rendelkezéseinek módosításáról.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 99. p. 14. sz. jegyzet ; 100. p. 19. sz. jegyzet.

1938

1938/II. tc. a városi számvevőségi szolgálatról.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 20. sz. jegyzet.

1938/XXXIV. tc. a Magyar Szent Koronához visszacsatolt felvidéki területeknek az országgal egyesítése tárgyában.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 28. sz. jegyzet

1939

1939/II. tc. a honvédelemről.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 47. sz. jegyzet.

1939/VI. tc. a Magyar Szent Koronához visszatért kárpátaljai területeknek az országgal egyesítéséről.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 31. sz. jegyzet

1940

1940/XXIII. tc. az Országos Nép- és Családvédelmi Alapról.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 21. sz. jegyzet.

1940/XXVI. tc. a román uralom alól felszabadult keleti és erdélyi országrészeknek a magyar Szent Koronához visszacsatolásáról és az országgal egyesítéséről.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 121. p. 29. sz. jegyzet

1942

1942/XXII. tc. a vármegyei, városi és községi tisztviselők alkalmazásának, valamint egyes szolgálati viszonyainak szabályozásáról.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 22. sz. jegyzet.

1994

1994/XXXIV. tv. a rendőrségről.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 12. sz. jegyzet.

Rendeletek

1891

50 431/1891. BM. r. az 1888/XIV.tc-kel becikkelyezett magyar-román határegyezmény alapján kiadott határőrizeti utasítás tárgyában.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 81. p. 7. sz. jegyzet.

1912

48 999/1912. BM.kr. a határszéli külszolgálat átvétele a Magyar Királyi Csendőrség által.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 20. sz. jegyzet.

58 320/1912. BM.kr. a határrendőri külszolgálat ellátása a határrendőrségi őrségek megszüntetésével.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 20. sz. jegyzet.

1918

5 220/1918:ME. r. kiáltvány a Szent István-i határok védelméről.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 138. p. 15. sz. jegyzet

28 102/1918.HM. r. fegyverletételi utasítás.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 138. p. 1. sz. jegyzet + 7. sz. jegyzet.

1919

5 047/1919. ME. r. a magyarországi rendőrségek államosításáról.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 14. sz. jegyzet.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 72. p. 52. sz. jegyzet

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 100. p. 23. sz. jegyzet.

1920

8 289/1920. ME. r. a határforgalmi katonai felügyelő kinevezéséről.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 33. sz. jegyzet.

1921

1 259/1921. HM. r. szigorúan bizalmas utasítás a Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálatára vonatkozóan.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 32. sz. jegyzet.

23 957/1921. ME. r. 1922/VIII. tc. végrehajtása tárgyában.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 31. sz. jegyzet.

28 751/1921. HM.eln. r. 1922/VIII. tc. végrehajtása tárgyában.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 31. sz. jegyzet.

1922

7 000/1922.KM. r. egyes termékek határmenti területeken történő tárolásának szabályozása tárgyában.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 45. sz. jegyzet.

122 295/1922. BM. r. a Magyar Királyi Folyamőrség szervezéséről, létszáma kiegészítési módjainak és felfegyverzésének megállapításáról szóló 1922/XIV. tc. végrehajtásáról.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 73. p. 59. sz. jegyzet

1923

8 270/1923. ME. r. a folyamrendészet gyakorlásáról és a Magyar Királyi Folyamőrség szervezéséről, létszáma kiegészítési módjainak és felfegyverzésének megállapításáról szóló 1922/XIV. tc. végrehajtásáról.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 73. p. 59. sz. jegyzet

1939

10 640/1939. ME. r. a 7 000/1922.KM. r. egyes termékek határmenti területeken történő tárolásának szabályozása módosításának tárgyában.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 45. sz. jegyzet.

16 400/1939. ME. r. a határkijelölő központi bizottság tárgyában.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 122. p. 35. sz. jegyzet

1940

2 540/1940. ME. r. a 7 000/1922.KM. r. egyes termékek határmenti területeken történő tárolásának szabályozása módosításának tárgyában.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 45. sz. jegyzet.

1941

1 730/1941. ME. r. a 7 000/1922.KM. r. egyes termékek határmenti területeken történő tárolásának szabályozása módosításának tárgyában.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 45. sz. jegyzet.

1943

3 750/1943. ME. r. a 7 000/1922.KM. r. egyes termékek határmenti területeken történő tárolásának szabályozása módosításának tárgyában.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 82. p. 45. sz. jegyzet.

1945

1 690/1945. ME. r. a csendőrség feloszlásáról és az államrendőrség megszervezéséről.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 73. p. 66. sz. jegyzet

2003

244/2003. Korm. r. a kistérségek megállapításáról, lehatárolásáról és megváltoztatásának rendjéről.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 36. p. 3. sz. jegyzet.

Utasítások, parancsnok, intézkedések és határozatok**2004**

2/2004. BM. ut. végrehajtási intézkedése.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 37. p. 27. sz. jegyzet.

2005

5/2005. (III.19.) ORFK. ut. az ORFK szervezeti és működési szabályzatáról.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata. 36. p. 4. sz. jegyzet.

INDEX NOMINUM

B

BARTHA Albert nagyborosnyói (Kolozsvár 1877.VIII.12. – New York 1960. XII. 05.) katonatiszt, kormánybiztos, hadügy-miniszter 1918. XI. 9. – 1918. XII. 12., honvédelmi miniszter 1946. VIII. 21. – 1947. III. 14.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

BESSENYEI György (Tiszabercel 1747 – Pusztakovácsi [ma Bakonszeg] 1811. II. 24.) BESSENYEI Zsigmond vármegyei táblabíró és ILOSVAY Mária fia. Író, költő, a magyar felvilágosodás egyik meghatározó egyénisége. A Mária Terézia által alapított Magyar Nemesei Testőrség tagja 1756–1773-ig. 1781-ben „*Egy magyar társaság iránt való jámbor szándék.*” című röpiratában elsőként sürgette a Magyar Tudományos Akadémia létrehozását és kidolgozta annak működési szabályzatát. 1790-ben Bihar vármegye táblabírójá. Mária Terézia halála után helyzete bizonytalanná vált, II József megvonta évjáradékát. Ezt követően hazatért birtokára. Előbb szülőfalujában, majd haláláig Feketótiban gazdálkodott.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

BETHLEN András gróf (Kolozsvár, 1847. VII. 26. – Bethlen, Szolnok-Dobóka vármegye 1898. VIII. 25.) Erdélyi nagybirtokos, főispán, királyi biztos, földművelésügyi miniszter 1890. III. 15. – 1894. VI. 10.

SUBA János: A határkigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

BETHLEN István gróf (Gernyeszeg, Maros-Torda vm. 1874. X. 8. – Szovjetunió 1947 XI.) Erdélyi nagybirtokos, az Egységes Párt alapító pártvezére, miniszterelnök 1921. IV. 14. – 1931. VIII. 24., pénzügyminiszter 1921. X. 4. – 1921. XII. 3., igazságügyminiszter 1924. II. 21. – 1924. III. 13. és 1929. I. 8. – 1929. II. 4., külügyminiszter 1924. X. 7. – 1924. XI. 15., földművelésügyi miniszter 1924. X. 14. – 1924. XI. 15.,

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

BORHY Sándor cső. alez. a Tanácsköztársaság Vörös Őrsége Cserny-különítményének tagjai által halálra kínzott három csendőr tiszt egyike.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

E, É

EISENBERGER Benjámín [PÉTER Gábor] (Újfehértó, 1906 – Budapest, 1993) Szabó, av. altbgy. a budapesti rendőr-főkapitányság Politikai Rendészeti Osztályának vezetője, majd az Államvédelmi Osztály, majd az Államvédelmi Hatóság vezetője 1952-ig.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

F

I. Ferenc magyar király, német-római császárként II. Ferenc, osztrák császárként I. Ferenc. (Firenze, 1768. II. 12. – Bécs, 1835. III. 2.) A Napóleoni-császárság idejében többnyire francia-ellenes politikát folytatott. A francia befolyás erősödése következtében a Habsburg-birodalom több tartományát és a német államok feletti befolyását elvesztette. Végül is azonban a Napóleon elleni szövetség részeként Napóleon bukását követően az elveszített tartományokat és befolyását visszanyerte. A francia offenzíva időszakában a Habsburg-birodalmon belül a Magyar Királyság felértékelődött. A magyar nemesség felkelés formájában ellenszegültek a francia haderőnek. A királyi család Magyarországon talált menedéket. Napóleon kiáltványainban Magyarország régi függetlenségének megszerzését helyezte kilátásba, ez azonban hatás nélkül maradt. Helyzete megerősödésével – miután lányát Mária Lujzát, Napóleon 1810-ben feleségül vette, majd Napóleon bukását követően – Magyarország alkotmányos jogait csorbítani igyekezett a központi hatalom javára. A magyar rendek, vármegyék fellépése azonban az abszolutista kormányzás enyhítésére bírta a császárt. 1825-ben összehívta a diétát és attól fogva az alkotmány keretei

között uralkodott. A magyar nemzet kibékítésének köszönhetően birodalma nagyobb megrázkódtatás nélkül vészelte át az 1830. évi forradalmat. Külügyek tekintetében METTERNICH herceg volt a császár fő bizalmasa, aki a Napóleont követő ügynevezett „szent-szövetség” rendszerét létrehozta. Legfőbb bizalmasa gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrminiszter volt. Birodalmát igyekezett elszigetelni, szigorú cenzúrát vezetett be, titkos rendőrökkel hálózta be országait.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

I. Ferenc József (Bécs, 1830. VIII. 18. – Bécs, 1916. XI. 21.) született osztrák főherceg, 1867-től haláláig Magyarország megkoronázott apostoli királya. A Habsburg Monarchia leghosszabb ideig (68 évig) uralkodó tagja.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

FERRY Oszkár (Rimaszöcs, Gömör vm. 1860. I. 10. – Budapest, 1919. VII. 22.) Édesapja a KOBURG család intézője volt. Ig-lón járt gimnáziumba. Katonai szolgálatát önkéntesként 1879. VI. 29-én kezdte el. 1880. X. 1-én nevezték ki tartalékos hadnaggyá. A budapesti tudományegyetem jogtudományi fakultásán két évet hallgatott. 1884-ben tiszti rangjáról lemondott, hogy átkerülhessen a Magyar Királyi Csendőrséghez. A próbaszolgálat alatt letette a csendőrségi szakvizsgát. 1884. X. 1-én véglegesítették a Magyar Királyi Csendőrségnél. 1884. XI. 1-én pedig kinevezték csendőr hadnaggyá. Első tiszti beosztását a szombathelyi csendőr kerületnél kapta. Végig járva a ranglétrát az ország különböző területein látott el csendőrtiszti beosztásokat. A Magyar Szent Korona országaihoz tartozó csendőrség felügyelőjévé és vezérőrnaggyá 1917. X. 3-án nevezték ki, altábornaggyá pedig 1918. V. 1-én. A Tanácsköztársaság alatt a Vörös Őrség Cserny-különítményének tagjai két tisztársával együtt titokban elfogták és halálra kínozták. Holttesteiket az éj leple alatt a Dunába dobták. Az eredeti nevén Mozdony utcát – ahol a Cserny-különítmény számára berendezett tanítóképző intézmény épülete áll és amelynek az alagsorában a bűncselekményt elkövették – a büntény kiderítése után FERRY Oszkarról nevezték el. Magyarország szovjet megszállása után az utcát átneveztek a szovjet haderővel együttműködő KISS János altábornagy nevére.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

FINSZTER Géza dr. jogász, nyugalmazott rendőrtiszt, a rendvédelem terminológia egyik fő ellenzője.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

G, Gy

GENCSY Arnold cső.alez. a Károlyi-kormány idején a Magyar Királyi Csendőrség felügyelője.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

H

HABSBURG-ház (majd a HABSBURG-LOTHARINGIAI-ház), Közép-Európa több országának– így Magyarország és az osztrák tartományok – uralkodói adó család.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

HAVASI Zoltán a Belügyi Szemlében jelent meg írása 2004-ben.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

HORTHY Miklós nagybányai vitéz. altengernagy, Magyarország kormányzója (Kenderes 1868. VI. 18. – Estoril, Portugália 1957. II. 9.)

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

K

KAJLI József **áv. ezredes**, az ÁVH Határőr és Belső Karhatalom parancsnoka (1949).

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

KARÁCSONYI Ferenc Csanád vármegye főispánja 1948-ban.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

IV. Károly (Persenbeug, Ausztria 1887. VIII. 17. – Funchal, Madeira, 1922. IV. 1.) [Karl Franz Josef Ludwig Hubert Georg Maria von HABSBERG-LOTHRINGEN] a HABSBERG-LOTARINGIAI-ház utolsó uralkodója, 1916 és 1918 között I. Károly néven a HABSBERG Birodalom és egyben az Osztrák Császárság utolsó császára és IV. Károly néven az utolsó magyar király.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

KÁROLYI Mihály gróf (Budapest, 1875. III. 04. – Vence, Franciaország, 1955. III. 19.) nagybirtokos, a Függetlenségi Párt elnöke, a Nemzeti Tanács elnöke, miniszterelnök 1918. X. 31. – 1919. I. 11., az önálló magyar külügyminisztérium létrehozásáig a külügyek intézését végezte 1918. X. 31. – 1918. XI. 5., külügyminiszter 1918. XI. – 1919. I. 11., pénzügyminiszter 1918. X. 31. – 1918. XI. 25., hadügyminiszter 1918. XII. 12. – 1918. XII. 29., ideiglenes köztársasági elnök megbízva a külpolitika irányításával 1919. I. 11. – 1919. III. 21., rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter 1946. VIII. 7. – 1949. VI. 9., párizsi magyar követ 1947. VI. 14. – 1949. VI. 9., megbízva a brüsszeli és luxemburgi követség vezetésével 1949. I. 13. – 1949. VI. 9. Erélytelen személyisége jelentősen hozzájárult az I. világháború után Magyarország külső és belső pozícióinak gyengüléséhez.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

KOHN Béla [KUN Béla] (Szilágycsehi, 1886 – Moszkva, 1938). Külügyi és hadügyi népbiztos (1919), KMP alapítója és vezetője (1918–1936).

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

VON KOTZEBUE August Friedrich konzervatív költő és publicista, akit SAND Karl Ludwig teológus, aki 1819. III. 19-én meggyilkolt.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti*

Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis), XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

KRAMETZ az osztrák császári politikai rendőrség főigazgatójának titkára. Őt bízták 1820-ban meg a bécsi egyetem megfigyelésével.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományjaiban gróf Joseph SEDLITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

KUN Béla lásd **KOHN Béla**.

L, Ly

LANDERER Lajos (Pozsony, 1800. V. 1. – Vác, 1851. II. 1.) Német eredetű magyar nyomdászcsalád sarja. 1824-ben vette át az édesapjától örökölt családi nyomda vezetését. Az 1838-as pesti árvíz idején számos ember életét mentette meg, ezért a város díszpolgárává választották. 1840-ben HECKENAST könyvkereskedővel társulva megalapította a LANDERER és HECKENAST nevű nyomdai és kiadó vállalatot. A bécsi udvarral és titkosrendőrséggel fenntartott jó kapcsolataiból kifolyólag METTERNICH nyomására a Pesti Hírlap főszerkesztőjének a politikai fogságból kiszabadult KOSSUTH Lajost kérte fel, aki a várakozásokkal ellentétben tevékenységét nem szorította a politikai cenzúra keretei közé, ezért ugyancsak a bécsi udvar nyomására 1844-ben LANDERER kiprovokálta KOSSUTH lemondását. 1848. III. 15-től együttműködött a forradalmárokkal, az ő nyomdájában nyomtatták ki cenzori engedély nélkül a „12 pont”-ot és a „Nemzeti Dal”-t.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

LINDER Béla (Budapest, 1876 – Zombor, 1962) Tényleges katonatiszt. Hadügyminiszter 1918. X. 31. – 1918. 1918. november. 9. Tárca nélküli miniszter megbízva a béketárgyalások előkészítésével 1918. XI. 9. – 1918. XII. 12. aug. 19.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

M

Mária Terézia (Maria Theresia Amalia Walpurg von Österreich főhercegnő, Bécs, 1717. V. 13. – Bécs, 1780. XI. 29.) A HABSBERG-házból származó osztrák főhercegnő. 1740–1780 között magyar és cseh királynő. I. Ferenc német-római császár felesége. Magyar királynőként II. Mária. 1740 X. 21-én férjét Lotarinigiai Ferencet az összes uralma alá tartozó országban névleg társuralkodói rangra emelte. Férje halála után 1756-ban elsőszülött fiát II. Józsefet tette névleg társuralkodóvá.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

MEDVEY Aurél nyá. altbgy. az 1939-ben felállított határkijelölő központi bizottság elnöke, korábban – aktív szolgálati idejének a végén – a Honvéd Térképészeti Intézet parancsnoka.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

MENKINA János csö. alez. a Tanácsköztársaság Vörös Őrsége CSERNY-különítményének tagjai által halálra kínzott három csendőr tiszt egyike.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tu-

dományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

METTERNICH Clemens Lothar Wenzel herceg (Koblenz, 1773. V. 15. – Bécs, 1859. VI. 11.) A METTERNICH-WINNEBURG német hercegi család sarja, amely a XIV. században ágazott ki a HEMMERICH nemzetségből és a Koblenz környéki Metternich faluról vette nevét. A családnak 12 ága alakult ki, azonban a XX. századra csak 1 ág maradt fenn. Diplomata, az európai konzervatív erők legfőbb szervezője. 1821-ben házi, udvari- és államkancellárrá I. Ferenc osztrák császár. 1826-ban pedig a minisztertanács elnökévé tette. Ausztriában korlátlan hatalmat kapott és a magyar alkotmány ellen is súlyos támadásokat intézett. A HABSBERG-birodalmon belül a demokratikus és a nemzeti reformok akadályosa volt. Az 1848. III. 13-án Bécsben kitört forradalom elől Angliába menekült. 1851. szeptemberében tért vissza Bécsbe. Ettől fogva azonban a politikai élettől visszavonulva élt.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

N, Ny

Napóleon (BONAPARTE, Napóleon. Eredeti olasz nevén Napoleon di BUONAPARTE; Ajaccio Korzika 1769. VIII. 15. – Szent Ilona 1821. V. 5.) francia katonatiszt és politikus. 1799–1804 Első Konzul, 1804–1815 I. Napóleon néven francia császár.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

P

PÁLFFY György (Temesvár, 1909 – Budapest, 1949), vk. ezds. 1946-tól vezérőrnagy, 1947-től altábornagy, a Honvédelmi Minisztérium katonapolitikai (elhárító) osztályának vezetője (1945), a Honvédség Határőr Parancsnokság parancsnoka (1946–1948), honvédelmi miniszter-helyettes (1948–1949), az MDP Központi Vezetőségének tagja (1948–1949), a RAJK-per során halálra ítélték, 1963-ban rehabilitálták.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PÉTER Gábor lásd **EISENBERGER Benjámín**.

R

RÁKOSI Mátyás lásd **ROSENFELD Mátyás**.

ROSENFELD Mátyás [RÁKOSI Mátyás] (Ada, 1892 – Gorkij, 1971), kommunista politikus, a Tanácsköztársaság idején a szociális termelés népbiztosának helyettese, majd a Vörös Őrség országos parancsnoka, a proletárdiktatúra bukása után Szovjet-Oroszországba emigrált, miniszterelnök (1952–1953), MKP, majd MDP főtitkára (1945–1948–1953), MDP első titkára (1953–1956).

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

S, Sz

SAND Karl Ludwig Teológus, aki 1819. III. 19-én meggyilkolta von KOTZEBUE August Friedrich konzervatív költőt és publicistát.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SCHNELLER Julius F. professzor, az osztrák császár 1825. december 8-án kelt határozata értelmében kiutasították a HABSBERG-birodalomból.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi

változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SEDLNITZKY Joseph gróf a XIX. század első évtizedeiben a Habsburg-birodalom politikai rendőrségének főnöke.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SENN Johann Chrisostomus bécsi filozófia szakos egyetemi hallgató. Mint az egyetemi szervezkedések feltételezett központi alakját a császári politikai rendőrség szülőföldjére, Tirolba toloncolta 1820-ban.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SICCARD az osztrák császári politikai rendőrség rendőrfelügyelője 1817-ben.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SZEMERE Bertalan (Vatta, 1812 – Pest, 1869). Államférfi, Borsod vármegye főszolgabírója (1841–1846), majd másodalispán (1846–1848), a megye országgyűlési követe (1843–1844 és 1847–1848), belügyminiszter (1848–1849), miniszterelnök (1849), a szabadságharc végén emigrációba vonult, majd 1865-ben – az amnesztiát követően – tért haza.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

T

TELEKI Pál gróf (Budapest, 1879. XI. 1. - Budapest, 1941. IV. 3.) Jogász, tisztviselő, földrajztudós, egyetemi tanár, 1924-ben tagja a három tagú iraki határmegállapító bizottságnak, főcserkész, a szegedi ellenkormány külügyminisztere 1919. VI. 6. – 1919. VIII. 2., a második szegedi ellenkormány földművelésügyi minisztere 1919. VII. 16. – 1919. VIII. 12., külügyminiszter 1920. IV. 19. – 1920. IX. 22., miniszterelnök 1920. VII. 19. – 1921. IV. 14., külügyminiszter 1920. XII. 16. – 1921. I. 17., nemzeti kisebbségek tárca nélküli minisztere 1920. XII. 16. – 1921. II. 26. és 1921. IV. 12. – 1921. IV. 14., külügyminiszter 1921. IV. 12. – 1921. IV. 14., vallás- és közoktatásügyi miniszter 1938. V. 14. – 1939. II. 16., miniszterelnök 1939. II. 16. – 1941. IV. 3., megbízva a külügyminiszteri teendők ideiglenes ellátásával 1940. XII. 21. – 1941. I. 27., külügyminiszter 1941. I. 27-től 1941. II. 4.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

TISZA István 1897-től gróf (Geszt, Bihar vm., 1861.IV.22. – Budapest, 1918.X.31.) nagybirtokos, jogász, huszárezredes, képviselőházi elnök, belügyminiszter 1903. XI. 3. – 1905. VI. 18., miniszterelnök 1903. XI. 3. – 1905. VI. 18., a király személye körüli miniszter 1903. XI. 3. – 1904. III. 3., horvát-szlavón-dalmát tárca nélküli miniszter, képviselőházi elnök 1912. V. 22. – 1913. VI. 12., horvát-szlavón-dalmát tárca nélküli miniszter 1913. VI. 10. – 1913. VII. 21., a minisztérium ügyeinek intézésével ideiglenesen megbízva 1914. VIII. 22. – 1916. I. 16., a király személye körüli miniszter 1915. I. 13. – 1915. V. 29., nádorhelyettes, 1916. XII. 20. – 1916. XII. 30.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hang-

zott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

TISZA Kálmán (Nagyvárad, 1830 – Budapest, 1902), államférfi, 1861-ben képviselőházi alelnök, miniszterelnök (1875–1890) és egyben belügyminiszter (1875–1887), valamint ideiglenesen pénzügyminiszter (1878, 1887–1889) és a király személye körüli miniszter (1879), a Szabadelvű Párt vezető személyisége, az MTA tagja.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

TITO, Josip Broz (Kumrovec 1892 –1980 Ljubjana) jugoszláv politikus, partizán főparancsnok, párt- és állami vezető.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

INDEX GEOGRAPHICUS**A, Á****Alsó-Ausztria** ausztriai tartomány.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Alsó-Borgó A magyar-bukovinai határ mentén fekvő magyarországi falu.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Amerikai Egyesült Államok (gyakran mint Egyesült Államok, angol rövidítése: USA=United States of America), szövetségi állam Észak-Amerikában.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Anglia Nagy-Britannia része, a Brit-szigetek nagyobbik szigetén helyezkedik el Wales és Skócia társaságában, lakóinak anyanyelve angol.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Angolszász nyelvterület Azon országok összessége, ahol a lakosság döntő többsége európai eredetű és az anyanyelve angol. (Új-Zéland, Ausztrália, Kanada, Amerikai Egyesült Államok és Anglia).

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Ausztria az Osztrák Császárság ausztriai tartományából álló szövetségi állam, amelyet a Harmadik Német Birodalom bekebelezett, majd a második világháború után ismét függetlenné vált. Ausztria területe hagyományosan az Alpok északi, keleti és déli lejtőire terjed ki. A trianoni békediktátum Ausztriához csatolta Magyarország nyugati szélén elterülő várvidéket.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan

Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Ausztrália a Föld ötödik lakott kontinense, amely egyben önálló ország is. Lakosságát a brit gyarmatosítás során betelepített emberek leszármazottai alkotják. Döntő többségük angol anyanyelvű. Lakóinak többség nagyvárosokban él. Jelentős gyéren lakott területtel rendelkezik.

HEGEDŰS Ernő: Terozrelháritó erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

B

Balassagyarmat a „Legbátrabb Város” jelzót nyerte el a település, mivel az első világháború után betörő cseh légió fegyveres csapatait a lakosság önszervezeődő alakulatai kiszorították a városból. A város a jelenlegi magyar-szlovák határ mentén fekszik, az Ipoly folyó partján, Nógrád vármegyében, amelynek korábban székhelye volt.

HEGEDŰS Ernő: Terozrelháritó erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Baranya vármegye, magyar területi közigazgatási egység a Dél-Dunántúlon.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Bánffyhunyad erdélyi város jelenleg Románia területén.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Belgium nyugat-európai ország, 1830-tól független állam.

HEGEDŰS Ernő: Terozrelháritó erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Beszterce-Naszód vármegye a történelmi Magyarország 63 vármegyéjének egyike, amely Erdély északi részén elterülő hártárvármegye, Bukovinával és egy rövid szakaszon Romániával volt határos, székhelye Beszterce. Jelenleg Romániához tartozik.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Bécs Ausztria fővárosa.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Békéscsaba békés vármegyei település.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Bicske fejei vármegyei település.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Bihar vármegye a történelmi Magyarország 63 vármegyéjének egyik, Erdélyi területén, székhelye Nagyvárad. Jelenleg Romániához tartozik.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Bled szlovéniai üdülőhely. Itt írták alá 1938. VIII. 29-én a Bledi egyezményt, melyben a kisantant államok elismerték Magyarország fegyverkezési jogát.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Borgó a bukovina-román határon keresztül folyó patak, melynek a völgyében haladt az Erdélyt Bukovinával összekötő legforgalmasabb út.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Borgó-Tiha a magyar-bukovinai határ mentén fekvő magyarországi falu.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Brün város Csehország morva területén, amely a Habsburg-birodalom egyik örökös tartománya volt.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Budapest Magyarország fővárosa, 1872-ben Óbuda, Buda és Pest egyesítésével jött létre.

HEGEDŰS Ernő: Terrorrelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Bukovina Osztrák örökös tartomány 1775-től a Kárpátok keleti lejtőin a Román Királysággal határosan.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

C, Cs

Cári Birodalom lásd **Orosz Birodalom**

Csanád vármegye a történelmi Magyarország 63 vármegyéjének egyike. A trianoni békediktátum után a történelmi vármegye egy része a csonka Magyarország területére esett. A történelmi Csanád vármegyének csonka Magyarország területére eső részei jelenleg Csongrád és Békés megyéhez tartoznak-

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Csehszlovákia ideiglenesnek bizonyuló államalakulat, amelyet a trianoni békediktátum hozott létre és a Párizs-i békeszerződések erősítették meg, az ezredfordulón Csehszlovákia Csehországra és Szlovákiára bomlott. A szlovák állam a Dunától északra eső kisalföldi területekre és a Felvidékre terjed ki.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Csongrád megye A történelmi Magyarország Csongrád Vármegyéjének a trianoni békediktátum után a trianoni határokon belül eső területére terjed ki döntően a jelenlegi Csongrád vármegye.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Csorba-tó felvidék festői környezetében elterülő kedvelt üdülőhely, jeleneg Szlovákiában található.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

D

Dalmácia Adria keleti partvidéke, amely az Isztriai félszigettől a Cattarói-öbölhöz terjedő és a Dinári Alpok alatt húzódó partvidéket valamint előtte elterülő szigetvilágot foglalja magába.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Debrecen a trianoni békediktátummal elcsatolt Hajdú és Bihar vármegye maradványain létrejött Hajdú-Bihar vármegye székhelye.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Dorna-Knadreny a magyar-bukovinai határ mentén fekvő bukovinai falu.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Duna Közép-Európa legnagyobb folyója, a bajorországi Fekete-erdőben ered és a Fekete-tengerbe torkollik, Németországot, Ausztriát, Szlovákiát, Magyarországot, Szerbiát, Romániát és Bulgáriát érinti. A történelmi Magyarország területére a Dévényi-kapunál lépett be és a Vaskapunál hagyta el. Hagyományos kereskedelmi és hadi útvonal.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Dunántúl a Kárpát-medence azon területe, melyet északról és keletről a Duna, délről a Dráva nyugatról pedig a Lajta folyó határol.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtisztületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

E, É

Ecsedi láp a Tiszántúl északi részén elterülő mocsaras terület.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Eger heves vármegyei város. Magyarország egyik legkiválóbb bortermelő vidékének a központja.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvéde-

lem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Erdély A történelmi Magyarország keleti, a Kárpátokkal övezett tájegysége, jelenleg Romániához tartozik. A trianoni békediktátum óta a román hatóságok változó erősségű magyarellenes politikával igyekeztek a magyar lakosság létszámát csökkenteni, befolyását mérsékelni. Az 1919-es és 1945-ös fegyveres harcok kapcsán a magyar lakossággal szemben tömeges és brutális gyilkosságokat követtek el a román fegyveresek. Ezek az atrocitások beárnyékolják a magyar-román viszonyt. Az erdélyi magyarok küzdenek a nemzetiségi jogaik maradéktalan elismeréséért és gyakorlati megvalósításáért.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Európa az Atlanti-óceán, a Földközi- és a Fekete-tenger, a Kaukázus, a Kaszpi-tenger továbbá az Ural és az északi Jeges-tenger által határolt kontinens.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Észak-Erdély a második bécsi döntéssel a Magyar Királysághoz visszacsatolt terület (1940–1944).

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Észak-Írország Nagy-Britannia része, az Ír-sziget északi részére terjed ki a területe, ahol a lakosság jelentős része az anglikán vallás követője.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Észak-Korea Hivatalos nevén Koreai Népi Demokratikus Köztársaság. Független kelet-ázsiai állam.

HEGEDŰS Ernő: Terrorrelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

F

Fejér vármegye Magyar területi közigazgatási egység, vármegye a Dunántúlon.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Felvidék A történelmi Magyarország északi hegyvidéke. Jelenleg a Kisalföld északi részével együtt alkotja Szlovákia területét. A trianoni békediktátummal elcsatolt felvidéken és Kisalföldön élő magyarságot a csehszlovák állam igyekezett kiszorítani a térségből, különösen erősen jelentkezett ez a szándék a második világháború nyomán. Ezek az atrocitások beárnyékolják a szlovák-magyar viszonyt. A felvidéki magyarok küzdenek a nemzetiségi jogaik maradéktalan elismeréséért és gyakorlati megvalósításáért.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere

Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Franciaország döntően franciák által lakott nyugat-európai ország. Szárazföldön Belgium, Luxemburg, Németország, Svájc, Olaszország és Spanyolország határolja. Vízi határai az Atlanti óceán, La Manche csatorna és a Földközi-tenger.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

HEGEDŰS Ernő: Terozrelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

G, Gy

Gallícia a Felvidékkel határos lengyelországi tartomány, amely Lengyelország felosztását követően az Osztrák Császárság egyik tartományává vált.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Gödöllő Budapest keleti határán elterülő település, melyet erdős terület övez. A gödöllői kastély az Osztrák-Magyar Monarchia időszakában az uralkodó kedvelt szálláshelyei közé tartozott.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Graz osztrák város, Stájerország tartományban, melynek egyben székhelye is.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Győr a trianoni békediktátum által elcsatolt, Győr vármegye, Moson vármegye és Sopron vármegye maradványainak egyesítéséből létrehozott Győr-Moson-Sopron vármegye székhelye.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

H

HABSBURG-birodalom lásd HABSBURG-monarchia.

HABSBURG-monarchia a HABSBURG-ház Közép-Európában uralkodó tagjai által uralt területek összessége. A dualizmus időszakájában az Osztrák-Magyar Monarchia nem hivatalos, szinonim kifejezése.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Halastó Szepes vármegye és Gallicia határán elterülő tó.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Harmadik Német Birodalom a HITLER Adolf által vezetett Németország hivatalos elnevezése.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Hollandia Németország és Belgium között az északi Jeges-tenger partján fekvő németalföldi ország.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Horvátország Magyarország déli szomszédja, 1920-ig a Magyar Királyságban autonómiát élvező ország. Eredetileg a Dráva és a Száva közötti területet magába foglaló térséget magyarok lakták, akiket a török csapatok kipusztítottak, helyükre horvátok települtek, így vált a korábban a Száva és Adria közötti Horvátország Horvát-Szalvón országgá, amely már a szlávok által benépesített Dráva-Száva közt, is magába foglalta. A dualizmus időszakában Dalmácia még nem képezte Horvát-Szalvón ország részét, hanem az osztrák örökös tartományok egyike volt, hasonlóan az Isztriai félszigethez. Az első világháború után a Horvát-Szalvón elnevezést Horvátország név váltotta fel, amely magába Horvát-Szalvón országot és a hozzá csatolt Dalmáciát és Isztriát is. A trianoni békediktátum után a Szerb-Horvát-Szlovén Királyság, majd Jugoszlávia tagállama, 1941–1945 között önálló, majd ismét Jugoszlávia része, végül 1991 nyarától újra független állam.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Horvát-Szalvónországok lásd Horvátország**I**

Innsbruck város Tirol tartományban, az Inn folyó partján.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Irán az Indiai-óceán és a Kaszpi-tenger között elterülő stratégiai jelentőségű hegyes vidéken fekszik. Lakóinak döntő többsége az ókori perzsák leszármazottai, a mohamedán vallás követői. Gazdag nyersanyagkészletekkel rendelkezik.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

J

Jászberény Jász-Nagykun-Szolnok vármegyei település.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Jéna város Németországban.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Jugoszlávia nyugat Balkán szláv népei által lakott térség. Az első világháború után keletkezett Szerb-Horvát-Szlovén Királyság néven, amely a két világháború között a Jugoszláv Királyság nevet vette fel. A második világháború során felbomlott, majd ismét egyesült Jugoszláv Szocialista Köztársaság néven, amely 1992–2006-ig folyamatosan felbomlott a Jugoszláviában élő szláv népek önálló nemzeti államaivá. Jelenleg – a trianoni békediktátum nyomán – az alföld déli része a többszörösen átalakult Szerb-Horvát-Szlovén Királyság egyik utódállamához a Szerb Köztársasághoz tartozik. Az Alföld déli részébe betelepített szerb lakosság az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc, az 1918–1919-es forradalmak és a második világháború során tömeges és drasztikus gyilkosságokat követtek el a magyar lakossággal szemben. A szerb hatóságok a délvédelmi magyar lakosság beolvasztására törekedtek.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

K

Kamina település Kongó Katanga tartományában.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Karlsbad a második világháború utáni kitelepítésekig német lakosú fürdőváros Csehország területén.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak ha-*

tásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Katanga kongói tartomány.

HEGEDŰS Ernő: Teroorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Kárpátalja korábban Ruszka Krajna néven ismert, döntően magyarok, ruszinok és ukránok által lakott terület, a történelmi Magyarország része, amely a történelmi magyar vármegyék közül Ung, Bereg, és Máramaros vármegyék döntő többségére terjed ki. A Kárpátok és a Tisza felső folyása közötti terület. A trianoni békediktátummal Csehszlovákiához csatolták, amely 1939-ben visszatért az anyaországhoz, majd az 1947. évi párizsi békediktátum a Szovjetunióhoz csatolta. Jelenleg Ukrajnának a Kárpát medencébe ékelődő nyúlványa. Ukrajna felől a Kárpátok hegysége, a többi oldalról pedig Szlovákia, Magyarország és Románia határolja. A második világháborút követően a megszálló szovjet csapatok tömegesen hurcolták el a magyar lakosság akiknek a döntő többsége elpusztult. Ezek az atrocitások beárnyékolják a ukrán-magyar viszonyt. A kárpátaljai magyarok küzdenek a nemzetiségi jogaik maradéktalan elismeréséért és gyakorlati megvalósításáért.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Kárpátok A Dévényi kaputól a Vaskapuig terjedően a történelmi Magyarországot határoló hegyvonulat.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Kárpát-medence keleten és délen a Kárpátok, északon az Alpok, nyugaton pedig a Dinári-hegység által határolt terület.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Kína Ázsia keleti részén fekvő, jelenleg a föld legnépesebb országa.

HEGEDŰS Ernő: Teroorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Királyi Vár a Budai Vár déli részében elhelyezkedő elkülönült épületegyüttes. A mindenkor magyar uralkodó szálláshelye. Az épületegyüttes jellege az idők folyamán jelentős mértékben változott, többször átépítették. Legutoljára 1945 után, amikor a rommá lőtt királyi várat a háború előtti állapothoz megközelítő helyzetnek megfelelően állították helyre. A helyreállítást követően ebben az épületegyüttesben helyezték el az Országos Széchényi Könyvtárat és a Nemzeti Galériát és múzeumot.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Kolumbia dél-amerikai ország a kontinens nyugati részén a Csendes-óceán partján.

HEGEDŰS Ernő: Teroorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Komárom Duna parti város. Jelenleg a Duna bal partjára eső városrész Szlovákiához a jobb oldalra eső pedig Magyarországhoz tartozik.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Komárom vármegye a történelmi Magyarország 63 vármegyéje közé tartozott a Duna jobb és bal partján terült el Komárom székhellyel. A trianoni békediktátummal a vármegyének a Duna bal parti területeit elcsatolták. Ezt követően Komárom és Esztergom vármegyének a Duna jobb parti területeit egyesítették Komárom-Esztergom vármegyévé.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Kongó Közép Afrikai ország.

HEGEDŰS Ernő: Teroelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Königgrätz csehországi város, ahol a HABSBURG-birodalom hadereje 1866. VI. 3-án vereséget szenvedett.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Közép-Európa a kontinens közepén elhelyezkedő terület, amely magába foglalja Észtországot, Lettországot, Litvániát, Lengyelországot, Csehországot, Szlovákiát, Ausztriát, Szlovéniát, Magyarországot és Horvátországot.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Krajna Az Osztrák Császárság egyik örökös tartománya volt az Alpok déli oldalán, Laibach székhellyel, jelenleg döntő többségében Szlovénia részét alkotja.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Kuba Karib-tengeri szigetország, korábban spanyol gyarmat.

HEGEDŰS Ernő: Teroelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

L

Lemberg város Lengyelországban, Galícia területén, amely a HABSBURG-birodalom egyik örökös tartománya volt.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216-6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Lengyelország a Balti-tenger, Németország, Csehország, Szlovákia, Ukrajna, Belorusszia, és a néhai Kelet-Poroszország maradványa ma orosz terület által határolt ország. A történelmi Magyarország Lengyelországgal határos volt. A lengyel-magyar kapcsolatok hagyományosan jók voltak, amelynek emléke élénken él mindkét népben. Lengyelország a XVIII. században elvesztette szuverenitását, amikor Oroszország, Poroszország és a HABSBURG-birodalom között felosztották. Lengyelország államisége az első világháború után állt helyre, azonban a HITLER és SZTÁLIN közötti alku nyomán Németország és a Szovjetunió ismét megszállta. Függetlensége a második világháború után állt ismét helyre.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Linz osztrák város Felső-Ausztria tartományban, a Duna partján.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrőrnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Lipcse város Németországban.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrőrnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Lombardia az Alpok és az Appeninek között elterülő sík vidék, melyet a Pó folyó kettéssel. Keletről az Adria, nyugatról Franciaország határolja.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrőrnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

M

Magas-Tátra a lengyel-magyar határon húzódó Kárpátok legmagasabban fekvő hegyei.

Suba János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Magyarország. Államformák: 898-tól a honfoglalást követően a hét magyar törzs szövetsége, majd 1000-tól, az államalapítástól 1918-ig Magyar Királyság, 1918. november 16-ától Magyar Népköztársaság, 1919. március 21-étől Tanácsköztársaság, 1919. június 23-ától Magyarországi Szocialista Szövetséges Tanácsköztársaság, 1919. augusztus 2-ától Népköztársaság, 1919. augusztus 8-ától Magyar Királyság, 1946. február 2-ától Magyar Köztársaság, 1949. augusztus 20-ától Magyar Népköztársaság, 1989. október 23-ától Magyar Köztársaság. A XX. század elején rabló, imperialista békediktátummal területének mintegy 2/3-át lakosságának több mint a felét elcsatolták. A trianoni békediktátum előtti Magyarországot tekintjük a történelmi Magyarországnak, amely magába foglalta a Magyar Szent Korona alá tartozó területeket azaz a Kárpát-medencét, amely több, mint 1000 éven át gazdasági földrajzi és kulturális egységet alkotott. A történelmi Magyarország csaknem 283 000 km² területén mintegy 20 000 000 lakos élt. A trianoni békediktátum nyomán az ország területe 93 000 km²-re, lakóinak száma pedig 8 000 000 főre csökkent. A Kárpát-medencében élő magyar etnikum közel egyharmada került kisebbségi sorba az átrajzolt határokból következően. A magyar nemzet elcsatolt részei azóta a kisebbségi jogaitól többé-kevésbé megfosztottan, a többségi nemzet beolvasztási kísérletei között éli életét. Ez a helyzet a térség viszálykodásainak a melegágya. A sovinizta politikai csoportosulások tevékenysége nehezíti a Kárpát-medence fejlődését, egyben pedig akarva-akaratlanul kedvez a külső hatalmi befolyások erősödésének.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrőrnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi

változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

HEGEDŰS Ernő: Terozrelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Magyar Királyság lásd **Magyarország**

Magyar Köztársaság lásd **Magyarország**

Mannheim város Németországban.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományjaiban gróf Joseph SEDLITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Máramaros vármegye A történelmi Magyarország 63 vármegyéjének egyike Kárpátalja területén, Gallíciával határos. Székhelye Máramarossziget. Jelenleg részben Romániához, nagyobb részt Ukrajnához tartozik.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Milánó város Észak-Olaszországban, Lombardia székhelye.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományjaiban gróf Joseph SEDLITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Mozambik afrikai ország az Indiai-óceán partján, korábban portugál gyarmat.

HEGEDŰS Ernő: Terrorrelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

München Németország Bajor tartományának fővárosa.

HEGEDŰS Ernő: Terrorrelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

N, Ny

Nagyvárad erdélyi város, jelenleg Románia területén.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Nassiria iraki település

HEGEDŰS Ernő: Terrorrelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Német Császárság középkori eredetű állam, amely szuverén fejedelemségekre bomlott, azonban a császárságot, mint formát megtartotta. A Német Császárságot porosz vezetéssel egyesítették újra a XIX. században. Az első világháború nyomán Németországban a császárság megszűnt.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Németország a germán törzsek szálláshelyeinek területén alakult ki a római Birodalom szétzilálásakor a germán szövetség, amelyből kifejlődött a Német-Római Császárság. A német nyelvterület politikai egysége azonban fokozatosan felbomlott, így számos független ország keletkezett. Laza irányítást biztosított azonban az úgynevezett választófejedelmek által választott német-római császár léte. E tisztséget hosszú időn át a HABSBERGOK töltötték be. 1871-ben jött létre porosz vezetéssel az úgynevezett kis német – Ausztria nélküli – egységen nyugvó német császárság. Az első világháború után a császárság köztársasággá alakult. Az Adolf Hitler által vezetett úgynevezett III. Birodalom hozta létre a nagy német – Ausztriát is magába foglaló – egységet. A II. világháború után. Németországtól, mint vesztes országtól elcsatolták Kelet-porországot az úgynevezett protektorátusait és Ausztriát. Az elcsatolt területeken csupán Ausztriában maradt meg a német ajkú lakosság. A többi részen a németeket elűldözték, vagy megsemmisítették. A porosz vezetéssel létrehozott kis német egység területén pedig két államot hoztak létre, a nyugati országok felügyelete alatt álló Németországi Szövetségi Köztársaságot és a keleti részen a Szovjetunió felügyelete alatt álló Német Demokratikus Köztársaságot. A Szovjetunióban és Szövetségeseinél a pártállami berendezkedés összeomlása nyomán a Német Demokratikus Köztársaság egyesült a Németországi Szövetséges Köztársasággal 1990. X. 3-án. A Németországi Szövetségi Köztársaság az Európai Unió legerősebb tagállama.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiiban gróf Joseph SEDLITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216-6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

HEGEDŰS Ernő: Terrorrelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere

Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Nyugat-Európa Európa nyugati fele, a Varsói Szerződés felbomlásáig az úgynevezett vasfüggöny túloldalán elhelyezkedő országok gyűjtőfogalma volt, azonban gyakorta alkalmazzák a Magyarországtól nyugatra fekvő államok megnevezésére is.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

O, Ö

Olaszország dél-európai, az Itáliai-félszigetet, Sziciliát és Szardíniát magába foglaló ország.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Orosz Birodalom A Szovjetuniót megelőző időszakban Oroszország elnevezése, amely fokozatosan terjedt ki Európa keleti területére, majd ázsiai térségekre is. Lakóinak többsége orosz. Államformája abszolút monarchia, az ország élé a cári család családfeje állt.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Oroszország Kelet-Európában és Észak-Ázsiában elterülő állam, 1917 és 1992 között a Szovjetunió vezető tagköztársasága.

HEGEDŰS Ernő: Teroelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Oszmán Birodalom lásd **Török Birodalom**

Oszták Császárság a HABSBURG-dinasztia Közép-Európában fekvő tartományainak összessége, a Magyar Szent Korona alá tartozó területek kivételével.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiiban gróf Joseph SEDLITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216-6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tu-

dományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Osztrák-Magyar Birodalom lásd Osztrák-Magyar Monarchia.

Osztrák-Magyar Monarchia Ausztria-Magyarországnak nevezték az 1848–1849-es magyar forradalmat és szabadságharcot leverő HABSBERG hatalom kormányzása alatt álló területeket. A kiegyezést követően az Osztrák-Magyar Monarchia létrejötté után is használatos volt e kifejezés a köznyelvben még egy ideig. A kiegyezéssel jött létre az Osztrák-Magyar Monarchia, amely az Osztrák Császárság és a Magyar Királyság 1867 és 1918 között fennálló olyan szövetsége, amelyben a két társország bizonyos ügyeit közösen, a többi pedig önállóan intézte. A közös ügyek közé tartoztak a Pragmatica Sanctio-ból származó ügyek (külügy, hadügy és a finanszírozásukra szolgáló pénzügy), hitelügy. Ehhez az ügyrendszerhez csatlakoztak a dualisztikus ügyek azaz a vám- és kereskedelmi szövetség, valamint a nem közös de lehetőleg egyetértőleg intézendő ügyek (közvetett adózás, vasút, hajózás, posta, pénzügy). A dualisztikus ügyek a közös ügyektől – vagy ahogyan a magyar kiegyezési törvényben található a közös érdekű viszonyoktól – abban különböztek, hogy a közös ügyek tekintetében kizárólag közösen járhatott el a két ország, a dualisztikus ügyek körében pedig, ha nem jött létre a társországok között közös megállapodás a két ország önállóan is eljárhatott.

Az Osztrák-Magyar Monarchiának nem volt közös államfője és kormánya. Mindkét állam legfőbb közjogi méltóságát az osztrák császári és a magyar királyi tisztséget egy természetes személy I. Ferenc József töltötte be. Közös kormány ugyan nem létezett, azonban a közös ügyek intézése céljából közös minisztériumok működtek, amelyek élén közös miniszterek álltak (külügy-, hadügy- és pénzügyminiszter). E miniszterek értekezletei – amelyben a két társország miniszterelnöke és a társországoknak a tárgyalat témában érintett miniszterei is részt vettek – hívták közös minisztertanácsnak. Amennyiben a közös minisztertanácsban az uralkodó elnökölt az üléseket koronatanácsnak nevezték. A közös minisztereket az uralkodó a két társország országgyűlésétől függetlenül nevezte ki és mentette fel. A közös minisztereket az uralkodónak tartoztak felelősséggel.

A közös költségeket a delegációk hagyták jóvá. A delegációk a két társország országgyűléseinek a bizottságai voltak, amelyeket az országgyűlések felhatalmaztak a közös költségvetés megállapítására. A közös költségvetésre a javaslatot a közös pénzügyminiszter terjesztette elő az indokláshoz pedig a közös külügy- és hadügyminiszter is csatlakozott. A hatvan tagú delegációkat egy évre választották. A magyar delegáció negyven tagját a képviselőház, húsz tagját a főrendiház küldte. A magyar delegáción belül öt horvátországi képviselőnek kellett lennie négynek a képviselőházból egynek pedig a főrendiház tagjai közül. Az osztrák delegáció negyven tagját a képviselőház, húsz tagját pedig az urak háza választotta. Csehország tíz, Gallícia hét, Morvaország négy, Alsó-Ausztria három, Felső-Ausztria kettő Stájerország kettő, Tirol kettő a többi tartomány pedig egy-egy tagot küldött a delegációba. A delegációk évenként felváltva Bécsen és Budapesten üléseztek. Egyet nem értés esetén a delegációk tekintetében az uralkodónak nem volt döntési joga.

A közös költség fedezésére a vámbevételek voltak hivatottak. A fennmaradó résznek a két társország közötti megosztási arányáról pedig a két országgyűlés döntött. Ezt az arányt kvótának nevezték. A kvótát meghatározott időre állapították meg. A kvóta megállapítása érdekében a két országgyűlés bizottságot küldött ki a téma egyeztetése céljából. Abban az esetben, ha a két országgyűlés nem tudott megállapodni, az uralkodónak volt döntési joga. Mivel a Magyar Királyság gazdasága dinamikusabban fejlődött a bevétel is gyorsabban nőttek, mint az Osztrák Császárságé. Ebből fakadóan pedig a közös költségek fedezésében a magyar arány nőtt. 1873-ban a magyar arány 31,4 %, 1917-ben pedig 34,4 % volt.

Az Osztrák-Magyar Monarchia területe a történelmi Magyarországot és az Osztrák Császárságot foglalta magába, amely ebben az időben kiterjedt a mai Ausztrián túl a mai Cseh Köztársaságra és a mai Lengyelországon azon részére, amelynek a történelmi elnevezése Galícia, továbbá Bukovinára valamint az Osztrák Császárság és a Magyar Királyság közös irányítása alatt álló Bosznia-Hercegovinára. Az Osztrák Császársághoz tartozott még a Dalmát tengerpart is Fiume kivételével, amely a Magyar Királyság részét alkotta.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Örökös tartományok A Habsburg-birodalomnak a magyar Királyságon kívüli országai.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrőrnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

P

Partium a Tiszántúlnak Erdélyel határos síkvidéki sávja.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Pest a főváros létrejöttékor a három egyesülő város Óbuda, Buda és Pest egyike. A gyarapodó fővárosba integrált a Duna bal-
oldalán elterülő települések összességét is pesti oldalnak nevezik.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Petúlia mozambiki település.

HEGEDŰS Ernő: Terrorrelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Pécs Baranya vármegye székhelye.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Piatra Dornii hegycsúcs a bukovinai-magyar határon.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Poianna-Stampli a magyar-bukovinai határ mentén fekvő bukovinai falu.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Pozsony a trianoni békediktátum után Szlovákia Fővárosa. A történelmi Magyarország Pozsony Vármegyéjének székhelye. Árpád-kori település. A magyar országgyűléseket évszázadokig Pozsonyban hívták össze.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Prága Csehország fővárosa.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008.

október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrőrnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Priporu-Candri hegycsúcs a bukovinai-magyar határon.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Pusztaszabolcs fejeér vármegyei település.

HEGEDŰS Ernő: Terrorrelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

R

Ratchline Estatén rodéziai teleülés.

HEGEDŰS Ernő: Terrorrelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Rodézia afrikai ország, ahol a gyarmati viszonyok megszűnte után 15 éves belharcokat követően a fehér telepeseket elűzte az afrikai őslakosság baloldali radikális politikai szervezete.

HEGEDŰS Ernő: Terrorrelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Román Királyság lásd **Románia**

Románia Magyarországgal határos ország. A trianoni békediktátum Romániának jutatta a történelmi Magyarország mintegy egyharmadát több millió magyar ajkú lakossal. Románia a XIX. század utolsó negyedében jött létre havasalföldi és moldáviai fejedelemségek egyesülésével. Az 1848–1849-es, 1919-es és 1945-ös fegyveres harcok kapcsán a magyar lakossággal szemben tömeges és brutális gyilkosságokat követtek el a román fegyveresek. Ezek az atrocitások és a román pártállam időszakában megvalósuló magyarelles magatartás beárnyékolják a magyar-román viszonyt. A román hatóságok a magyar nemzetiség beolvasztására törekedtek. A romániai magyar nemzetiség az ország Európai Unióhoz történő csatlakozása után is küzd a nemzetiségi jogai maradéktalan elismeréséért és gyakorlati megvalósításáért.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: A határkijelölés feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

S, Sz

Schengen luxemburgi kisváros a luxemburgi-francia-német hármashatár közelében.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Solferino észak-itáliai város, ahol a HABSBURG-birodalom hadserege 1859. VI. 24-én vereséget szenvedett.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Spanyolország az Ibériai-félsziget többségét magába foglaló dél-európai állam.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Stájerország Az Alpok déli oldalán fekvő osztrák szövetségi államok egyike, székhelye Graz.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Stanleyville város Kongóban.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Szabolcs vármegye a történelmi Magyarország egyik vármegyéje: A trianoni békediktátum után Szabolcs Vármegye, Bereg Vármegye és Szatmár Vármegyéknek a trianoni határokon belülről eső maradványaiból keletkezett az új Szabolcs, Szatmár-Bereg Vármegye.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Szatmár vármegye a történelmi Magyarország 63 vármegyéjének egyike, Erdély területén, székhelye Szatmárnémeti. Jelenleg Romániához tartozik.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Száva az Alpok keleti lejtőjén eredő és Nándorfehérvárnál a Dunába torkolló folyó, amelynek alsó folyása Horvátország és Bosznia-Hercegovina, illetve Szerbia határfolyója.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Szepes vármegye A történelmi Magyarország 63 vármegyéjének egyike, amely Felvidéken Gallícia és Magyarország határán terült el, székhelye Lőcse. Jelenleg Szlovákiához tartozik.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Szerb Királyság lásd Szerbia.

Szerbia A szerbek már a középkorban államot hoztak létre a Balkánon. A török hódítók kiűzése után az elnéptelenedet dél-alföldi területekre szerbeket telepítettek. A HABSBERGOK a magyar ellenállás egyik ellenszereként támaszkodtak a betelepített szerbekre. A trianoni békediktátum a Szerb Királysághoz csatolta Magyarország dél-alföldi területeit, közel 1 000 000 főnyi magyar lakossal. Ekkor a Szerb Királyság átalakult a vele egyesülő volt osztrák-magyar monarchiai területekkel Szerb-Horvát-Szlovén Királysággá, melyet később Jugoszláviának neveztek. A szerb hatóságok a magyar földbirtokosoktól elkobzott földeket a betelepített szerbek között osztották föl, így a magyar lakosság jelentős része földönfutóvá vált. Az 1848–1849-es, az 1919-es és 1945-ös fegyveres harcok kapcsán a magyar lakossággal szemben tömeges és brutális gyilkosságokat követtek el a szerb fegyveresek. Ezek az atrocitások beárnyékolják a magyar-szerb viszonyt. A szerbiai magyarok küzdenek a nemzetiségi jogaik maradéktalan elismeréséért és gyakorlati megvalósításáért.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Székelyföld Erdély keleti szögletében a Kárpátok karéjában fekvő terület, amelyen a magyar nemzet székely része él. Jelenleg Romániához tartozik.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Szilágy vármegye A történelmi Magyarország 63 vármegyéjének egyike, Erdély területén, székhelye Zilah. Jelenleg Romániához tartozik.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Szlovákia magyarok és többségében a szláv nyelvcsaládhoz tartozó szlovákok lakják, akik a XIX. században fejlődtek nemzeté. Fiatal állam. A trianoni békediktátum nyomán Csehszlovákia része. Az I. bécsi döntéssel a magyar lakta területek Nyitra térségének kivételével visszakerültek a Magyar Királysághoz. A szlovákok által lakott északi rész pedig látszólagos függetlenséggel a Harmadik Német Birodalom csatlós államává vált. A második világháború után ismét Csehszlovákia részévé vált majd XX. kilencvenes évek elején önállósodott. A felvidéki magyar lakosságot igyekeztek elszlovákosítani a második világháború végén és azt közvetlenül követően tömeges méretű gyilkosságokat követtek el a magyar etnikum ellen. A magyar lakosság egy részét kitelepítették szülőföldjéről. A magyarok elleni diszkriminatív cselekedeteket megalapozó Beneš-dekrétumok máig érvényben vannak.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Szolnok-Dobóka vármegye A 63 történelmi vármegyénk egyike, amely Észak-Erdélyben helyezkedett el, székhelye Dés, jelenleg Romániához tartozik.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Szovjetunió Az Orosz Birodalom romjain az első világháború után létrejövő államszövetség, amely a XX. század végén felbomlott.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

T, Ty

Tanácsköztársaság lásd Magyarország

Tengerszem csúcs Szepes vármegye és Gallícia határán található hegycsúcs.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Tirol Ausztriai tartomány.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiiban gróf Joseph SEDLITZKY rendőrőrnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Török Birodalom közel-keletre, Észak-Kelet-Afrika és Európa délkeleti részére kiterjedő, a mohamedán hitet erőszakosan terjesztő birodalom, amely a XV. századtól fokozatosan gyarapodott és az első világháború során semmisült meg.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Trianon Párizs melléki kastély, ahol az első világháború után Magyarországra erőltetett békediktátumot aláírták.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Trieszt az Isztriai-félsziget északi sarkában elhelyezkedő kikötőváros. A HABSBERG-birodalom legjelentősebb kereskedelmi városa. Jelenleg Szlovénia területén.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiiban gróf Joseph SEDLITZKY rendőrőrnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

U, Ü

Untali Rodéziai település.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

V, W

Várpalota Veszprém vármegye észak-keleti részén található város a Bakony lábánál.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Velence Észak-Itáliában elterülő Adria parti kereskedőváros, melyet a tenger lagunájában cölöpökre építettek. Önálló városállamként, majd Habsburg birtokként működött az Olasz nemzetállam megeremlézéséig.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Vérmező a budai várhegy alatt a nyugati oldalon elterülő sík terület, amely a kivégzések helyszínéről kapta az elnevezést. A két világháború között kedvelt sétalovagló hely volt. A II. világháború után magasságát jelentősen megemelték, mivel a rommá lőtt Budai Vár törmelékét ide hordták. Ezt követően parkként funkcionál.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Vágújhely Vágvolgyi, felvidéki település, jelenleg Szlovákia területén.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Veszprém Megye Dunántúl-i Vármegye.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Wales Nagy-Britannia része. A nagyobbik brit-sziget nyugati részén helyezkedik el. Az ősi wales-i nyelvet ma már a lakosság csekély hányada használja.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Weimar város Németországban.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Wittenberg város Németországban.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Z, Zs**Zambia** afrikai ország.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Zala vármegye dunántúli vármegye, székhelye Zalaegerszeg.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Zágráb Horvátország fővárosa.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Zára Tengerparti város Dalmáciában.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományjaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216-6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Zsibó erdélyi település jelenleg Románia területén.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

INDEX CHRONOLOGICUS**1775**

1775-től – Bukovinának az osztrák Császársághoz csatolásától – vitatott volt a bukovinai magyar határ.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1789

1789 Franciaországban létrehozták a nemzetőrséget.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1792

1792 A magyar-bukovinai határt a bukovinai és a magya fél képviselői közösen bejárták.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1801

április 27. I. Ferenc császár udvari dekrétumban rögzítette a titkos társaságok elleni fellépés jogosultságát és e tevékenységet a császári politikai rendőrség hatáskörébe utalta.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1804

1804 román-magyar határvillongás kivizsgálására bizottságot hoztak létre.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1825

december 8. a császár uralkodói elhatározásában tartományi kormányzói engedélyhez kötötte külföldi hallgatóknak az osztrák örökös tartományokban működő egyetemeken való tanulását. Egyben pedig megtiltotta az osztrák örökös tartományok lakosainak azt, hogy külföldön folytassanak felsőfokú tanulmányokat. Szigorú felügyelethez kötött továbbá külföldi egyetemek külföldi tanulóinak az osztrák örökös tartományokon belüli utazását. Egyben rendelkezett a számára kellemetlen professzorok kiutasításáról is.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1840

1840 Az 1840/IX.tc-vel létrehozták a mezei rendőrséget.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1848

március 15. Pesten a LANDERER nyomda előtt összegyűlt tömeg tüntetése ellen az olasz származású császári katonaság bevetésétől eltekintettek annak megbízhatatlansága miatt.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

ős a magyar nemzetőrség létszáma ekkor hozzávetőlegesen 400 000–500 000 főt tett ki, azonban csupán 30 000 embernek volt valamilyen lőfegyvere, közülük 10 000 fő a polgárőrségektől került át a nemzetőrséghez.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1830

1830 Franciaországban az 1789-ben létrehozott nemzetőrséget – melyet Napóleon bukása nyomán megszüntettek – 1830-ban ismét visszaállították.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1853

1853 eredménytelen tárgyalások folytak a Magyar Királyság és a Román Királyság között a román határvonal pontosítása tárgyában.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1868

1868 eredménytelen tárgyalások folytak a Magyar Királyság és a Román Királyság között a román határvonal pontosítása tárgyában.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1868 a Magyar Királyság s Bukovina ismét napirendre tűzte a közös királyság témáját.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1869

1869 eredménytelen tárgyalások folytak a Magyar Királyság és a Román Királyság között a román határvonal pontosítása tárgyában.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1878 1879-ig áthúzódoán tárgyalások indultak a magyar-román, illetve a magyar-bukovinai határ rendezése tárgyában.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1870

1870-ben a magyar minisztertanács a magyar államhatár témájában egy esetben hozott döntést.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1873

1873-ban a magyar minisztertanács a magyar államhatár témájában három esetben hozott döntést.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1874

1874-ban a magyar minisztertanács a magyar államhatár témájában egy esetben hozott döntést.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1881

1881 eredménytelen tárgyalások folytak a Magyar Királyság és a Román Királyság között a román határvonal pontosítása tárgyában.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1882

1881 fordulat állt be a Magyar és a Román Királyság határának témájában. Ennek nyomán jött létre a következő két év tárgyalása nyomán megvalósításra kerülő határegyezmény.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1883

1883 hat havi – 1884-be átnyúló – tárgyalás nyomán a Magyar és a Román Királyság, valamint az Osztrák-Magyar Monarchia közös külügyminisztériumának képviselői megállapodtak a magyar-román határ pontosításának témájában.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1886

november 2. a nemzetközi vegyesbizottság megkezdte az 1887. április 15-éig tartó ülését, melynek keretében a határbejárás során készített felmérések alapján leírták és térképen rögzítették a magyar-román és a magyar-bukovinai határvonalat.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1887

1887-ben a magyar minisztertanács a magyar államhatár témájában három esetben hozott döntést.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

április 15., e napon, többek között a korábban, Bécsben ismét összehívott nemzetközi vegyes bizottság a magyar-román határvonalat közös beleegyezéssel megállapította, szabatosan leírta és térképen rögzítette

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

december 7. (november 7.) A magyar és a román fél egyezményben rögzítette a korábbi évek során a magyar-román vegyesbizottság által kitűzött magyar-román határt.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1888

április 30. „Az osztrák-magyar Monarchiának Romániával, a Monarchia két állama és Románia közt fenforgott határvillongások kiegyenlítése végett, a határvonal újabb megállapítása és azzal kapcsolatos kérdések szabályozása tárgyában kötött, s Bukarestben 1887. évi december 7-én november 25-én aláírt nemzetközi egyezmény beczikkelyezéséről” című 1888/XIV. tc. emelte törvényerőre az 1887. december 7-én (november 25-én) kötött nemzetközi egyezményt.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1888 gróf BETHLEN András határjelzési királyi biztos 20 000 forintos igényt nyújtott be a pénzügyminisztériumhoz a határjel-építés céljára. Mivel a határkijelölés költségeit nem tervezték előre még ekkor, ezért a pénzügyminisztérium azt a választ küldte, hogy a királyi biztos a kért pénzüsszeget a nagyszabású adóhivataltól kérje.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1889

1889-ben a magyar minisztertanács a magyar államhatár témájában egy esetben hozott döntést.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

december befejezték a magyar-román határon a határjelek kihelyezését.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1890

március 12. az állami költségvetésről szóló 1890/IV. tc-ben első ízben jelent meg rendkívüli kiadásként a határkijelölésre elkülönített összeg.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1890 ekkor jelent meg először törvényben a határ megállapítási költség témája.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1890

1890-ben a magyar minisztertanács a magyar államhatár témájában egy esetben hozott döntést.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1890 ekkor jelent meg először törvényben a határ megállapítási költség témája, amely 1916–al bezárólag az éves költségvetési törvényekben 44 esetben szerepelt határrendezés, illetve határkiigazítás költségvetési tételként.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1892

1892–1916-ig a határkijelölésre elkülönített összegek átmeneti kiadások rovata alatt összesen 22 törvényben szerepeltek. E törvényekben 17 esetben a határkijelölésre elkülönített összegek felett diszponálól szervezetként a belügyminisztériumot neveztek meg.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1897

április 17-én szentesítette az uralkodó a Beszterce-Naszód és Máramaros vármegyék, valamint Bukovina között húzódó országhatár megállapításáról szóló törvényt.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1897-ben a magyar minisztertanács a magyar államhatár témájában két esetben hozott döntést.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1900

1900-ban a magyar minisztertanács a magyar államhatár témájában egy esetben hozott döntést.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

április 26-án az éves állami költségvetésről szóló 1906/VI. tc. a magyar-román határjelek kicserélése folytán felmerülő költségek fedezésére szükséges hitel engedélyezését tartalmazta.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

július 4-én a magyar-román határvonalon felállított határjelek kicserélése folytán felmerülő költségek fedezésére szükséges hitel engedélyezéséről szóló 1900/XIX. tc. tartalmazta a dualizmus időszakában másodszor és egyben utoljára rendkívüli kiadásként a határkijelölési költségeket a belügyi tárca költségvetésében.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1901

1901-ben a magyar minisztertanács a magyar államhatár témájában két esetben hozott döntést.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1902

1902-ben a magyar minisztertanács a magyar államhatár témájában három esetben hozott döntést.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1902-ben Graz-ban 1897/II. tc.-ben foglaltak alapján az úgynevezett Halastó-i vita tárgyában választott bíróság hozta meg döntését.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1903

március 11-én az uralkodó szentesítette a „Magyarország és Ausztria között Szepes vármegye és Gácsország szélén az úgynevezett Halastó körüli területen, az országos határvonalnak megállapítása iránt az 1897. évi II.t.czikk értelmében alakított választott bíróság által hozott ítélet becikkelyezési tárgyában” beiktatott 1903/IX.tc-t. A történelmi Magyarország államhatáira vonatkozó törvények közül 1439-től ez volt a 93. törvény, amit a magyar országgyűlés elfogadott.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1904

1904 a határkiigazítás költségeinek tervezése első ízben jelet meg a miniszterelnöki hivatalnál is. Ettől fogva a dualizmus időszakában e célra fordítható költségek két helyen jelentek meg, a belügyminisztériumnál és a miniszterelnöki hivatalnál.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1904-ben a magyar minisztertanács a magyar államhatár témájában egy esetben hozott döntést.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1904-ben állították a fel a Magyar Királyi Darabont Testőrséget.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1908

1908-tól kezdődően az éves költségvetési törvényekben a határkijelölés céljára feltüntetett összegek már a konkrét határszakasz megnevezése nélkül kerültek feltüntetésre.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1910

1910-ben a magyar minisztertanács a magyar államhatár témájában egy esetben hozott döntést.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1912

1912–1916-ig a határkijelölés költségei a belügyi tárcánál évi rendes kiadásként jelentkeztek.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

december 28. ekkor lépett hatályba az uralkodói szentesítés által a Magyar Királyi Képviselőházi Őrség létesítéséről szóló törvény.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1916

1916–**1917.** évi költségvetésben szerepelt a dualizmus időszakában utoljára a határrendezés költségeinek tételes megnevezése.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1818

1918-ban a magyar minisztertanács a magyar államhatár témájában három esetben hozott döntést.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1818 az Általános Német Egyetemi Hallgatók Egyesületének alapítása.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1819

március 19. Karl Ludwig SAND baloldali teológus meggyilkolta August Friedrich von KOTZEGUE konzervatív gondolkodású költőt és publicistát.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

május Góf Joseph SEDLNITZKY-nek a császári politikai rendőrség főnöke elrendelte a Bécsi Rendőr-főigazgatóság számára a bécsi egyetemi hallgatók és oktatók megfigyelését.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

augusztus A Karlsbadban összehívott német szövetségi miniszteri konferencia kibocsátotta az úgynevezett „Karlsbad-i határozatokat”, amely a cenzúra szigorítását és az egyetemek megfigyelését szorgalmazta.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

augusztus 13. gróf Joseph SEDLNITZKY-nek a császári politikai rendőrség főnökének az előterjesztése nyomán I Ferenc császár megbízta a politikai rendőrséget azzal, hogy az egyetemeken és a líceumokban figyeljék meg a professzorok előadásait és viselkedését továbbá kísérjék figyelemmel ezen intézményekben létrehozott titkos társaságokat, valamint ezekről teyenek jelentést a császárnak.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

október 1-én a Magyar Királyi Határrendőrséget integrálták a városi rendőrségekkel együtt az újonnan létrehozott Magyar Királyi Államrendőrségbe. (5 047/1919. ME. r.)

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

október 23. HORTHY Miklós kormányzó személyesen fogadta az államosított rendőrség vérmezei díszszemléjén felvonuló rendőralakulatok tiszteletét. A kabinetirodája útján legfelsőbb dicséretét és meglegedését nyilváníttotta a főkapitánynak és a rendőrtisztületnek. Ezzel a kormányzó tanújelét adta annak, hogy a testületben megbízik, azt a rendszere támaszának tekinti.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1820

február 26. a császári politikai rendőrség főigazgatóságának titkárát KRAMETZ-t bízták meg a bécsi egyetem megfigyelésével.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

március 2. góf Joseph SEDLNITZKY a császári politikai rendőrség főnöke felhívta a bécsi egyetem megfigyelésével megbízott KRAMETZ-et, hogy a megfigyelést teljes körűen kell megvalósítani, abból nem maradhat ki sem az orvostudományi sem a teológiai kar.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

március 29. góf Joseph SEDLNITZKY a császári politikai rendőrség vezetője arról számolt be az uralkodónak, hogy nagyszabású razzia során a bécsi egyetem filozófiai karának mintegy 140 hallgatóját vették őrizetbe és hallgatták ki. Ennek nyomán pedig Johann Chrysostomus SENN filozófiai szakos hallgatót – az egyetemi szervezkedések feltételezett központi alakját – szülőföldjére, Tirolba toloncolták.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak ha*

tásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

április 6. Góf Joseph SEDLNITZKY a császári politikai rendőrség főnöke levélben utasította a szervezete tartományi szekcióinak vezetőit, hogy félévente tájékoztassák őt a professzorok és hallgatók viselkedéséről.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLNITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1904

1904 A Magyar Királyi Darabont Testőrség felállítása.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1906

január 15. A magyar minisztertanács 1905. XII. 9-én hozott határozata értelmében a miniszterelnök az 1905. XII. 29-én kelt 5692/1905. ME. rendeletében állapította meg a magyar határrendőrség felállításának dátumát 1906. I. 15-ével.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1914

1914 annak ellenére, hogy a vármegyei tisztviselőket 6 évre választották, lehetőség volt az állások kinevezés útján történő betöltésére is. A kinevezettek aránya fokozatosan gyarapodott, 1914-ben a vármegyei állások 55 %-át már kinevezés útján töltötték be.

PARÁDI József: A polgári magyar államrendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1918

október IV. Károly magyarországi látogatást tett.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

november 3. LINDER Béla ezredes, honvédelmi miniszter a 28 102/1918. HM. rendeletében tette közzé a fegyverletételi utasítást.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

november 11.-étől a haderő kötelékéből a nem tényleges állományú személyek közül – a fertőző betegek kivételével – elbocsáthatók lettek az 1895-ben és korábban születettek, valamint a felsőoktatási tanintézmények hallgatói.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

november 11-én a miniszterelnök és a hadügyminiszter közös rendeletben szabályozta a fegyveres testületek témakörét. Ennek keretében megtiltották új szervezetek létrehozását és a csendőrségen államrendőrségeken önkormányzati rendőrségeken, pénzügyőrségen, katonai rendőrségen, védőrségen, valamint a vasúti mozgó őrseregen kívül korábban felállított más szervezetek összevonását helyezték kilátásba, továbbá létrehozták a nemzetőrség és a polgárőrség szervezetét.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Bu-

dapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

november 12. BARTHA Albert alezredes, hadügyminiszter behívási parancsában bevonulásra kötelezte azokat, akik 1896 és 1900 között születtek és október 30-án tényleges szolgálatban álltak. A behívási parancs nem terjedt ki a felsőoktatási intézmények hallgatóira, a nemzetőrségbe belépőkre, továbbá a tisztviselőkre és a tanárookra.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

november 13. IV. Károly lemondott.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

november 16. A Magyar Királyi Darabont Testőrség és a Magyar Királyi Koronaőrség mint Köztársasági Testőrség működtek előbb gróf KÁROLYI Mihály, majd KUN Béla személyét védelmezve.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

november 23. a haderő kötelékében ideiglenesen visszatartottak fokozatosan elbocsáthatóvá váltak. Az elbocsátást a legidősebb évfolyamba tartozókkal kezdték.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

november 30. IV. Károly a testőrségeit elbocsátotta.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

december elején BARTHA Albert honvédelmi miniszter riadócsapatok felállításáról intézkedett, karhatalmi feladatok teljesítése céljából.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

december 1. e naptól kezdték el folyósítani a leszerelt katonák számára a leszerelési támogatást.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

december 10. a haderő kötelékéből a gyógykezelés alatt állók és az egészségügyi intézetek személyzetének a kivételével le kellett szerelni a nem tényleges állományba tartozó havidíjasokat és havidíjas jelölteket.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

december 24. a haderő kötelékéből elbocsátották a tényleges legénységi állomány tagjait, valamint a korábban a nélkülözhetetlen munkavégzésük miatt visszatartottakat is.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Bu-

dapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1918 a román-magyar békeszerződés kapcsán a magyar-román határ kérdését három ízben tárgyalta meg a minisztertanács.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1919

október 1-én a Magyar Királyi Határrendőrséget integrálták a városi rendőrségekkel együtt az újonnan létrehozott Magyar Királyi Államrendőrségbe, amelynek a részévé váltak a korábbi államrendőrségek közül a fővárosi és a határrendőrség is. (5.047/1919. ME. r.)

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1920

március 1-én HORTHY Miklós kormányzóvá választása.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

március 1-én HORTHY Miklóst mint kormányzót a fővezérségi törzsszázadból, a Magyar Királyi Darabont Testőrségből és a volt Császári Gyalogos- és Lovas Testőrség Gödöllőn maradt tagjaiból alakult őrség védelmezte.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

június 4-én a trianoni békediktátum aláírására 1920. június 4-én 16. 15. perckor került sor a Grand-Trianon kastély nagytermében, amelyet a magyar törvények közé az „1921/XXXIII. tc. az Észak Amerikai Egyesült Államokkal, a Britt Birodalommal, Franciaországgal, Olaszországgal és Japánnal, továbbá Belgiummal, Kínával, Kubával, Görögországgal, Nikaraguával, Panamával, Lengyelországgal, Portugáliával, Romániával, a Szerb-Horvát-Szlovén Állammal, Sziámmal és Cseh- Szlovákszággal 1920. évi június hó 4. napján a Trianonban kötött békeszerződés becikkelyezéséről” című törvény emelt be.

SUBA János: Határkielölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

augusztus 10. létrejött a Magyar Királyi Testőrség a volt fővezérségi törzsszázad tagjaiból, a volt Magyar Királyi Darabont Testőrség és a volt Császári Gyalogos- és Lovas Testőrség Gödöllőn maradt tagjaiból. Az új testőrség a korábbi darabont testőrség Attila krt. 10. szám alatti testőrpalotáját kapta meg.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1920 vége a Magyar Királyi Testőrség 260 fős létszámát 125 főre csökkentették.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1921

január 3-án minisztertanácsi ülés döntött a rendvédelmi testületek reorganizációja témájában, egyben pedig elhatározták a Magyar Királyi Vámőrség és a Magyar Királyi Folyamőrség felállítását.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos

konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

március 1-én létrejött a Magyar Királyi Folyamőrség, amelybe beolvadt a Dunaőrség.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

december 14–16. a soproni népszavazás a térség hovatartozása ügyében. E szavazás nyomán nyerte el a város a „Civitas Fidelissima” kitüntető címet.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1927

1927 Az Antant hatalmak megszüntették a Szövetségek közti Ellenőrző Bizottság magyarországi működését.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1927 Megjelent a *Szervezeti és szolgálati utasítás a Magyar Királyi Csendőrség számára*. Budapest, 1927, s. n.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1929

január 1. a magyar rendvédelmi testületekkel nem kinevezetti jogviszonyban, hanem szerződéses jogviszonyban álló alkalmazottak fizetéséből ekkortól vonták le az öregségi és a rokkantsági járulékot, amely a fizetésük 2,5 %-át tette ki. Ugyanezen időponttól fogva az állami alkalmazottaktól is levonták az öregségi és rokkantsági járulékot. Tőlük azonban csupán a fizetésük 2,5 %-a és a nyugdíjjárulékuk – amely a fizetésük 1 – 1,5 %-át tette ki – közötti különbözetet vonták le.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1929 az önkormányzati tisztviselők tekintetében bevezették – a korábban 6 évre szóló választás helyett – az úgynevezett életfogytiglanig tartó választást. Ez azt jelentette, hogy a választott személy beosztását nyugdíjba vonulásáig tölthette be. Később több lépcsőben a második világháborúig az önkormányzati alkalmazottakra is bevezették a kinevezési rendszert.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1931

november 30. a Magyar Királyi Állami Rendőrség elnevezését – szervezetmódosításokkal egybekötve – a 6500/1931. ME. r. el Magyar Királyi Rendőrségre változtatták.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1931 Elkezdte működését az újonnan létrehozott Központi Csendőr Nyomozó Parancsnokság.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hang-

zott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1931 az Állami Térképészet – a határmegállapítások felmérései alapján – plusz-mínusz 1009 méter pontossággal megállapította csonka Magyarország határhosszát. E szerint Magyarország trianoni határhossza összesen 2266 kilométer 297 méter.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1932

október 1. a Magyar Királyi Vámórség nevét Magyar Királyi Határőrségre változtatták.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1936

május 1. A Magyar Királyi Csendőrségnél lényegesen enyhítettek azon a gyakorlaton, amely a járőr menetvonalának kiszámításaként a katonai menetütemet vette figyelembe, amely szerint 6 kilométer megtételéhez 3 óra állt rendelkezésre és ezután pihenőt kellett biztosítani. 20 kilométer megtétele után pedig 4 óra pihenő járt még.

FORRÓ János: A polgári állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1937

november 17-e a magyar és a csehszlovák kormány képviselői Prágában kettősbirtokos egyezményt kötöttek.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősbirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216-6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1938

január 1. e nap állapotának megfelelő magyar határokat tekintették a párizsi békeszerződésben foglalt határok alapjának.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

november 2. megszületett az I. Bécsi döntés.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1938 A Magyar Királyi Csendőrséghez csatolták a Spanyol Lovasiskolát.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

november 3. a magyar-csehszlovák határmegállapító bizottság működésének kezdete.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1939

január 15. A Magyar Királyi Folyamőrség rejtett része – a flottilla a Magyar Királyi Honvédséghez került. A testület vizirendészeti teendőket ellátó nyílt szervezete pedig – a területi illetékességtől függően – a Magyar Királyi Csendőrséghez, illetve a Magyar Királyi Rendőrséghez került.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

március elkezdte működését a magyar-szlovák határ helyszíni bejárásával a határkijelölő központi bizottság.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

március 1. a szlovák és a magyar fél képviselői végleges elhatározásra jutottak a magyar-szlovák határ pontos elhelyezkedését illetően. E szerint kötötték meg az 1939. III. 7-ei egyezményt.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

március 7. a magyar-csehszlovák határvonalról szóló egyezmény létrejöttével fejezte be működését a magyar-csehszlovák határmegállapító bizottság.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

március 31. a magyar-szlovák határegyezmény megkötése.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

április 4. Ekkor készült a magyar-csehszlovák határmegállapító bizottság működést rögzítő jegyzőkönyv.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

július 23. a visszatért kárpátaljai területek törvénybe iktatása.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1939 a Magyar Királyi Határőrség az 1939/II. honvédelmi törvényben foglaltaknak megfelelően a Magyar Királyi Honvédségbe olvadt Honvéd Határvadászok elnevezéssel. A Honvéd Határvadászok a gyalogos fegyvernem csapatnemeként működtek.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1941

október 23. a pécsi hadtestparancsnokság jelentette, hogy az új magyar-horvát határon a horvátok nem mindenütt veszik alapul a régi Horvátország közigazgatási határát.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1941-től Magyarország és Horvátország között a határt tulajdonképpen a katonai demarkációs vonal képezte.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1942

május 27-én tárgyalások kezdődtek Magyarország és Horvátország között a határ hivatalos megállapítása tárgyában.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1942 az alabárdos, lovas és gyalogos részlegekből álló Magyar Királyi Testőrségnél – a gyalogostestőrség keretében – új szakaszt hoztak létre Székely Testőrszakasz elnevezéssel.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1943

1943 a Magyar Királyi Testőrség szervezetében testőr lövész zászlóalj létrehozását kezdték el, amelyet azonban 1944. X. 16-áig nem fejeztek be. A zászlóalj feladata lényegesen eltért a testőrség többi részlegében szolgálatot teljesítőktől, mivel nem a megszokott díszelgési teendőket kellett ellátnia, hanem harcászati feladatkört kapott. Létrehozása a TELEKI-kormány idején merült fel a németektől való elszakadás kapcsán.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1945

1945 a kishatárforgalom a szomszédos államok és Magyarország helyi hatóságai közös megegyezése szerint zajlott.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1946

1946-ban még a HORTHY-rezsim által a szomszédos országokkal kötött kishatárforgalmi8 egyezményekben foglaltak voltak érvényben, a magyar és a szomszédos hatóságok ennek értelmében jártak el.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1947

február 10. a párizsi békediktátummal Magyarország ismét elvesztette az 1938 és 1941 között visszatért területeket. Ezen felül pedig Pozsony alatt három magyar községet Csehszlovákiához csatoltak. A trianoni 2 266 km hosszúságú államhatár a párizsi békeszerződés nyomán 2 233 km-re zsugorodott.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

március 17-e A magyar-osztrák kishatárforgalmi egyezmény megkötése, amely azonban végül is nem lépett hatályba.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1947 Magyarország és a szomszédjai között államközi szerződésekre került sor egy-egy határviszonylat forgalmának átfogó szabályozása témájában.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1947-ben Románia a nyári munkák idején határzárakat vezetett be, törvénytelenül magas beszolgáltatásokra kötelezte a magyarországi illetőségű és romániai földtulajdonnal rendelkező gazdákat, továbbá akadályozták a határon a terményátvitelt, valamint jogtalanul elkobozták utiokmányokat és az utiokmány láttamozásokat február helyett májusban végezték el.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1947-ben az magyar-osztrák határon a magyar és a szovjet katonai hatóságok igyekeztek akadályozni a határátlépéseket, ennek érdekében a Szövetséges Ellenőrző Bizottság engedélyéhez kötötték a kishatárszéli forgalomban használt utiokmányok kiadását.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1948

1948 Jugoszlávia két magyar-jugoszláv határúton beszüntette a határforgalmat.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1948 Csehszlovákiában államosították a magyarországi illetőségű kettős birtokosok csehszlovákiai földjeit és két hónapra beszüntették a kishatárforgalmat is.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1948 A központi szervek arra utasították a helyi hatóságokat, hogy utiokmányt csak alapos környezettanulmány alapján bocsássonak ki és azokat központi nyilvántartásba jegyeztessék be. Az osztrák és a magyar határon csökkentették az átkeleltétek számát és a kettősirtokos birtokcseréjére törekedtek, valamint a magyar-osztrák határutak egy részét lezárták.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

december 1. Magyarország felmondta az 1926-ban kötött magyar-osztrák kishatárforgalmi egyezményt.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1949

február 11-e Magyarország és Románia megegyezett abban, hogy a határmenti birtokok tulajdonjogát kölcsönösen kicserélik és a kettősirtokos forgalmat megszüntetik.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1949-ben a magyar és a csehszlovák állam képviselői között eredménytelen tárgyalások folytak a birtokcserre egyezmény témájában.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

március 1. Ekkor lépett hatályba az 1906-ban kötött magyar-osztrák kishatárforgalmi egyezmény 1948. XII. 1-ei felmondással.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

május 19-e Szegeden a magyar és a jugoszláv állam képviselői megegyeztek a szabadkai jegyzőkönyvben foglaltak módosításáról. A módosítások egyértelműen a kishatárforgalom liberalizációjának irányába mutattak.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

május 25. életbe lépett a magyar jugoszláv kishatárforgalomra vonatkozó 1949. május 19-ei szegedi egyezmény.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

június 29-e Pozsonyban a magyar és a csehszlovák állam képviselői aláírták a birtokcserére vonatkozó egyezményt.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

július 25-e a magyar és a csehszlovák állam képviselői az úgynevezett csorba-tói pénzügyi egyezményben foglalkoztak birtokcseré témájával.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1949-ben a magyar hatóságok 1949-ben osztrák viszonylatban már alkalmi utilapokat nem adtak ki, a birtokos igazolvány megmaradt ugyan de a bérlőket már nem tekintették arra jogosultnak. A határszéli utii igazolvány pedig csupán a birtokos családtagjainak és alkalmazottainak volt adható a szerződéses mezőgazdasági munkásoknak pedig nem.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

november 1-e a magyar-román határmenti kettősirtokosoknak valemennyi betakarítási munkát be kellett fejezniük november 1-ig, ezután pedig a határon túli birtokaikat a szomszédos állam kisajátította.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

november 27-e a magyar és a jugoszláv állam képviselői Szabadkán egyezményt kötöttek a magyar jugoszláv kishatárforgalom tárgyában.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1950

1950-ben a hatóságok minden kishatárforgalmi igényt elutasítottak.

BENCSEK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1950-ben a magyar hatóságok minden jugoszláv igénylő kishatárforgalmi igazolványának a láttamozását megtagadta.

BENCSEK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1952

április 7-e megkötötték Magyarország és Csehszlovákia határsávforgalmi egyezményét, ami legalizálta az évek óta a szokásgon alapuló úgynevezett utilipalos forgalmat.

BENCSEK Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1964

1964 belga ejtőernyősök és katangai csedőrök közös túszzabadító műveletet hajtottak végre a kongói Sanleyville városában.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1965

1965 Rodézia haderejében ekkor hozták létre a SAS különleges művelet zászlóalját, amelynek a feladatát a terrorelhárító akciók kivitelezése képezte.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1966

május Rodéziában először vetették be a gyorsreagálású helikopteres terrorelhárító csoportot a gerillák ellen.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1972

1972 Rodéziában a haderő szervezésében ebben az évben kezdte el azt az átszervezési tevékenységet, amely 1974-ben azzal fejeződött be, hogy állandó zászlóaljerejű légimozgékony terrorelhárító szervezetet alakítottak ki.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1972 terrortámadás a Münchener Olimpia sportolói ellen.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1973

1973 a balassagyarmati határőr kerület egyik tisztjének fiai a laktanyából szerzett fegyverekkel túsul ejtették a leánykollégium tagjait.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett

rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1975

1975 ebben az évben indult meg az a 8 éves folyamat, ami 1982-ban azzal zárult le, hogy az országos rendőr-főkapitányság szervezetében létrehozták a légirendészeti parancsnokságot, amely a magyarországi terrorelhárító alakulatok szállítását volt hivatva megoldani.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1977

1977 A rodéziai gerillaellenes légimozgékony alakulatokat átszervezték, gyarapították.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1979

március 19. A rodéziai gerillaellenes légimozgékony alakulatok felfejlesztett szervezete ekkor vetette be az új taktikáját sikeresen első ízben az ellenséges gerilákkal szemben.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

április 17. A rodéziai gerillaellenes alakulat először alkalmazta az 1979. III. 19-ei bevetésének tapasztalatai nyomán továbbfejlesztett terrorselekmény ellenes taktikáját.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1980

1980 A terrorelhárító alakulatok tevékenységében a kötéletechnika alkalmazása ekkor vált közzismertté az iráni nagykövetség-nél alkalmazott bevetés nyomán.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1980 A rodéziai gerillaellenes alakulat először hajtott végre terroristák elleni műveletet az ország határain kívül a mozambiki Petúliában.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1981

1981 a Német Szövetségi Köztársaság határőrsége terrorelhárító kommandójánál (GSG-9) a személyi állomány felkészítésében ekkor vezették be az ejtőernyős kiképzést.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1987

1987 Kolumbia magyarországi nagykövete ellen merényletet követtek el Budapesten.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett

rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1987 a rendőrség terrorelhárító szakaszaiból akciószázadot szerveztek, amelyet közvetlenül a rendőr ezred parancsnoksága alá helyeztek komondor terrorelhárító szolgálat elnevezéssel. Ide integrálták a rendőrségi tűzserész szolgálatot is.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1991

1991 a magyarországi török nagykövet és oroszországi kivándorló zsidók ellen ismeretlen tettesek merényletet kíséreltek meg.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1992

1992 a megyei rendőr-főkapitányságokon felállították a megyei beavatkozó alegységeket, amelyek terrorcselekmények esetén a halaszthatatlan intézkedések megtételére voltak hivatottak a budapesti székhelyű rendőri különleges szolgálat helyszínre érkezéséig.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1993

1993 Balassagyarmaton a rendőrség különleges szolgálatának légimozgékony terrorelhárító csoportja sikeres túszzabadító akciót hajtott végre a büntetés-végrehajtási intézetből.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

1998

1998 a Rendőrségi Különleges Szolgálat önállóságát megszüntették és Terrorelhárító Szolgálat elnevezéssel a Készenléti Rendőrség szervezetébe helyezték.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

2003

április 1. az iraki háborúban során fogságba ejtett amerikai sebesült katonát az amerikai erők 25 perces időtartamú foglyszabadítási hadművelet során a Nassiria-i kórházból kiszabadították.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

2004

2004 az Országos Rendőr-főkapitányság Minőségpolitikai Nyilatkozatot bocsátott ki.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

2004-ben jelent meg HAVASI Zoltánnak a komplex biztonságról szóló cikke a Belügyi Szemlében.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége? *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

INDEX ORGANICUS

A, Á

Állami rendőrsegek a dualizmus időszakában a magyar Szent korona alá tartozó területeken működő azon rendőrsegek gyűjtőnevezése volt, amelyek a kormány közvetlen felügyelete alatt álltak. Ilyen rendőrség volt a Fővárosi Rendőrség, melyet az 1872/XXXVI. tc-vel ideiglenesen, majd az 1881/XXI. tc-vel véglegesen a kormány felügyelete alá vontak. A Magyar Királyi Határrendőrséget eleve a belügyi tárca közvetlen irányításának alárendelve állították föl 1906-ban a testületre vonatkozó 1903/VIII. tc. alapján. A fumei rendőrséget az 1916/XXXVII. tc-vel vonták közvetlen kormányfelügyelet alá.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Állami Térképészet lásd **Magyar Királyi Katonai Térképészeti Intézet**.

Államvédelmi Hatóság (ÁVH) a 288 009/1948. BM. rendelet önállósította a testületet, amely határrendészeti, folyamrendészeti, légiközlekedési és a Külföldiek Ellenőrző Országos Központi Hatóság (KEOKH) szervezetekből állt. A testület hatáskörét jelentősen kiszélesítette a 288 010/1948. BM. rendelet, amely már lehetővé tette az állam szempontjából aggályosnak minősített személyek kitiltását, rendőrhatalósági felügyelet alá helyezését is. Az Államvédelmi Hatóság vidéki szervezetekkel is rendelkezett. Az Államvédelmi Hatóságot a belügyminisztérium alárendeltségéből a 4 353/1949. MT. rendelettel 1949. XII. 28-ai hatállyal a minisztertanács közvetlen alárendeltségébe helyezték. Az Államvédelmi Hatóságba integrálták a honvédelmi tárca katonai főcsoportfőnökségét, valamint a honvéd határőrséget. Az ÁVH nyolc főosztállyal működött, vidéki szervezetét pedig 1951-ben a meyerrendszerhez igazították, 1952-ben pedig létrehozták a belső karhatalom új részlegét is. 1953-ban az ÁVH és a BM összevonásával a belügyi tárca látta el az államvédelmi, határőrizeti, karhatalmi, rendőri, büntetés-végrehajtási, légoltalmi és tűzoltósági feladatokat a belügyi tárca hagyományos közigazgatási teendőit pedig a minisztertanács vette át. Az 1953-as átszervezés nyomán az ÁVH és a BM egyesített szervezete 15 osztállyal működött. Az 1953. évi szervezetegyesítés nyomán az Államvédelmi Hatóság megyei szervezetit is egyesítették a megyei rendőri, büntetés-végrehajtási légoltalmi és tűzoltóság szervezetekkel, oly módon, hogy azokat a megyénként létrehozott belügyi főosztályok irányítása alá helyezték. NAGY Imre miniszterelnök 1956 október 28-ai rádióbeszédében jelentette be az Államvédelmi Hatóság megszüntetését. Az 1956/35. tvr. az államvédelmi szervek megszűnése nyomán az állam külső és belső biztonsága elleni bűncselekmények nyomozását a rendőrség hatáskörébe helyezte.

BENCSIK Péter: A határszéli gazdasági kettősbirokozatok forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Általános Német Egyetemi Hallgatók Egylete az egyesületet a nagy német egység elve alapján hozták létre 1818-ban.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBERG-birodalom örökös tartományjaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

B

Belügyminisztérium az első független magyar kormány óta – a GYURCSÁNY-, majd BAJNAI-kormány kivételével – folyamatosan létező tárca, amely a közigazgatásért, a rendvédelemért és minden olyan ügyért volt felelős, amely nem tartozott más tárcák kompetenciájába. Az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc belügyminisztériuma a Helytartónácsi Hivatalból, – amelynek hatáskörébe a városrendészet az egészségügy az oktatás az alapítványok az árvák ügyeivel való foglalkozás stb. tartozott – valamint a országgyűlési ügyekkel foglalkozó Magyar Udvari Kancelláriából fejlődött ki. A császári rendőrséget a magyar kormány – annak politikai rendőrség jellege miatt – nem vette át. A belügyi tárca a mindenkor magyar kormányok egyik legfontosabb tárcája volt. A belügyminisztérium épületegyüttese a dualizmus és a két világháború közötti időszakban – a honvédelmi és a pénzügyi tárca épületeivel megegyezően – a Budai Várban álltak. A második világháború után azonban – amikor a Budai Vár megszűnt Magyarország hatalmi centrumaként működni – mindhárom tárcát a főváros belvárosában helyezték el. A belügyminisztérium a József Attila utca és a Roosewelt-tér által határolt háztömb épületeit kapta meg, amely épületegyüttes egyik épülete korábban bankszékházként működött. A belügyminisztérium szervezete dinamikusan fejlődött. Az ügyek csoportja szerinti szervezeti egységekből állt. A polgári magyar állam első belügyminisztériumának 1848–1849-ben elviekben 4 gyakorlatilag 3 osztálya volt. Az úgynevezett országglazsati osztály az országgyűléshez és az országgyűlési választásokhoz kapcsolódó teendőket volt hivatott ellátni. A közigazgatási osztály a közigazgatási egységek, alapítványok, örökösödési ügyek, névváltoztatások a ki-, és bevándorlók ügyeit intézte. A rendőri osztály a közcsend és a belbélke fenntartására volt hivatott. Eredetileg nemzetőrségi osztályt is terveztek, azonban az országgyűlés a testületet a miniszterelnök közvetlen felügyelete alá rendelte, a miniszterelnök pedig a testület irányítására Országos Nemzetőrségi haditanácsot hozott lét-

re, amely önálló országos szervezet volt és 6 osztállyal működött. A szervezeti egységeket permanens módon módosították. A minisztérium élén a belügyminiszternek közvetlenül alárendelt szervezeti egység állt, amelyet különböző korokban különböző módon hívtak (elnökség, kabinet, titkárság stb.) A pártállam kialakítása kapcsán a belügyminisztérium közigazgatási irányítási teendőit áttelepítették a minisztertanácshoz, és a belügyi tárcába koncentrálták a rendvédelmi és állambiztonsági feladatokat. A rendszerváltás után helyreállt a tárca eredeti hatásköre.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége? *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: A határkiigazítás feltételeinek megteremtése a dualista Magyarországon. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 125–134. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Belügyminisztérium Közbiztonsági Osztály Elnevezése később BM Csendőrségi Osztályra módosult. Határkörébe tartozott a testülettel kapcsolatos valamennyi témakör a személyügyi szakterület kivételével, amely a honvédelmi tárca kompetenciájának a részét képezte.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Bécsi Rendőr-főigazgatóság Bécs városa rendőrségének vezető szervezeti egysége.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDLITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216-6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Budapesti Forradalmi Rendőr Ezred (FRE) A magyar rendőrség csapaterős karhatalmi tevékenységének ellátására hivatott szervezete.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Budapesti Rendőrség lásd **Magyar Királyi Fővárosi Államrendőrség**.

Büntetés-végrehajtás Az igazságügyi tárcának alárendelt, a büntetés-végrehajtási intézmények őrzését és az ott raboskodók felügyeletét hivatott ellátni.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Bűnügyi rendőrség nem minden esetben jelent a fogalom önálló rendőri testületet. Általában a rendőrségen belül a bűnügyi, nyomozati munkát ellátó rendőri szolgálati ágat jelölik ezzel az elnevezéssel. Hatásköre nem terjed ki a közrendvédelmi és az igazgatásrendészeti teendők ellátására. A polgári magyar állam időszakában a magyarországi rendőrségek tekintetében a bűnügyi rendőrség megfelelője a detektív testületek voltak.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

C, Cs

Császári csendőrség Az 1849. III. 4-én oktroylt összbiradalmi alkotmány „A birodalom belső biztonságának őrzése birodalmi ügy” meghatározást tartalmazta. Erre alapozva Alexander BACH belügyminiszter 1849. V. 30-án olyan előterjesztést tett az uralkodónak, amely lebontotta a korábbi feudális korlátokat és egy új összbiradalmi biztonsági fegyveres testület megteremtését javasolta. E testületként a csendőrséget nevezte meg az indítvány, hiszen a csendőrség már európa szerte bizonyította hatékonyságát, továbbá Napóleon bukását követően a HABSBERG-biradalomhoz visszakérült itáliai területeken már működött egy csendőri ezred. Ferenc József 1849. III. 8-án uralkodói nyílt parancssal rendelte el a teljes HABSBERG-biradalomra kiterjedő hatáskörrel rendelkező testület felállítását. 1849. IX. 17-én a testület főparancsnokává HAYNAU tábornagyról jobbkezét báró Johann Franz KEMPEN VON FICHTENSTAMM altábornagyot nevezte ki korábbi katonai beosztása meghagyásával. A testület működését az uralkodó 1850. I. 18-án kibocsátott ideiglenes csendőri törvénnyel szabályozta. 1851. XI. 1-én a pandúr kötelékeket feloszlatta és a csendőri erők kizárólagos működését rendelte el az önállóságától megfosztott magyarországi területeken is. 1851. XII. 22-én Ferenc József nyílt parancssal rendelte el, hogy a katonai határőrvidéken is szervezzék meg a csendőrséget. A HABSBERG-biradalom neoabszolutizmusa rendvédelmi rendvédelmi struktúrája kiépítésének betetőzéséért Ferenc József 1852. IV. 22-én nyílt parancssal saját közvetlen alárendeltségében hozta létre a legfelsőbb rendőrhathatóságot, amely a birodalmi rendőrség és csendőrség legfőbb felügyeleti szervezete volt. E testületnek az élére pedig KEMPEN János altábornagyot úgy nevezte ki, hogy az altábornagy egyben megőrizte a csendőri-főparancsnoki beosztását is. A császári csendőrség legkiterjedtebb formája 1852 és 1859 között valósult meg, amikor a HABSBERG-biradalom területén 19 csendőri ezred kötelékében 18 647 csendőri szolgált. 1859-ben – a Solferino-i vereség nyomán – az uralkodó a legfelsőbb rendőrhathatóságot oly módon szüntette meg, hogy hatáskörét az átszervezett és új miniszter vezetésére bízott belügyi tárca kompetenciájába integrálta. A csendőri testületet azonban továbbra is fenntartotta az 1859. XI. 14-ei legfelsőbb elhatározásával, melyben úgy rendelkezett, hogy a testület személyi tekintetben a hadsereg főparancsnokság, szolgálati és gazdasági téren pedig a belügyminisztérium alárendeltségébe kerüljön. Ezt követően a testületet több ízben karcsúsították, végül 10 ezred kötelékében 7927 fő teljesített szolgálatot. 1866. I. 28-ai legfelsőbb elhatározással az uralkodó ismét megerősítette a testület szervezetét és létszámát azonban Magyarország területén ez az intézkedés már tiszavirág életűnek bizonyult, mivel a kiegyezés nyomán létrejött magyar kormány Magyarországon 1867. V. 8-án feloszlatta az idegen testületnek tekintett császári csendőrséget. Mivel a kiegyezés tartalma szerint a rendfenntartás nem tartozott a közös ügyek csoportjába ezért a csendőrség az Osztrák Császárság tartományaiban is a belügyi tárca kompetenciájába került, az uralkodótól közvetlen függése megszűnt.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Császári Gyalogos Testőrség Az osztrák császár védelmére hivatott testőrségek egyike.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Császári és Királyi Külügyminisztérium (németül: Kaiserliches und Königlich-Außenministerium), az Osztrák-Magyar Monarchia közös külügyminisztériuma. A külügy a két társország – Osztrák Császárság és Magyar Királyság – közös ügyei közé tartozott. A Magyar Királyságban a dualizmus időszakában nem is működött magyar külügyminisztérium. A külügy ugyan mindkét társország érdekeit képviselte, azonban a nemzetközi szerződéseket általában a két társország képviselői is aláírták, illetve a társországok önállóan is kötöttek nemzetközi megállapodásokat.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Császári Lovas Testőrség Az osztrák császár védelmére hivatott testőrségek egyike.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Császári politikai rendőrség A testület gyökerei 1749-ig nyúlnak vissza, amikor a bécsi udvarban felállították az Erkölcserendészeti- és Könyvellenző bizottságot. Ebből nőtt ki az 1753-ban az alsó-ausztriai tartományi kormány alárendeltségébe

helyezett Rendészeti Hivatal. Ezzel párhuzamosan az örökös tartományok városaiban elrendelték a kötelező bejelentkezést valamint városi rendőrségeket állítottak fel. E szervezetek vezető testületei voltak a rendőr-felügyelőségek, illetve rendőr-bizottságok, vagy rendőr-igazgatóságok. Az örökös tartományok helyőrségeiben pedig 1775-től a Császári Királyi Udvari Haditanács előző évi döntése alapján felállították a Militár-Polizeiwachkorps-okat [Katonai Rendőr-testületeket]. Ezek azonban nem csupán a katonai állományra, hanem a civil lakosságra kiterjedő hatállyal is tevékenykedtek. A Katonai Rendőr-testületek és a polgári rendőrségek tevékenységének koordinálására, illetve szervezeti integrációjának elősegítése érdekében 1782-ben a Rendészeti Hivatalt Rendőr Főigazgatósággá, 1789-ben pedig a Rendőr Főigazgatóságot Rendészeti Kormányirodává, végül pedig a Rendészeti Kormányirodát 1793-ban Udvari Rendőri Hivatallá szervezték át. E hivatalt állam- és rendőrnizster felügyelte. 1798-ban Udvari Cenzúra Bizottságot állítottak fel, amelyet 1801-ben egyesítettek a központi rendőrhatalósággal. E szervezet Udvari Rendőri és Cenzúra Hivatal néven működött az 1848. III. 28-i feloszlatásáig. E szervezetet nevezte a köznyelv császári politikai, vagy titkosrendőrségnek.

CHVOJKA Michael (ford.: ARTNER Ramona): Ahogyan a HABSBURG-birodalom örökös tartományaiban gróf Joseph SEDL-NITZKY rendőrfőnök irányításával az államrendőrség az egyetemi hallgatók egyleteivel foglalkozott. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 25–29. p. HU-ISSN 1216-6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Csendőr Betegségélyező Alap (CSERBA) A testület különböző állománycsoportjaiba tartozók hoztak létre kezdetben betegségyelőző alapokat, melyet később egyesítettek. A két háború között a testületi betegségyelőző alapokat egységes állami irányítás alá vonták. A betegségyelőző alapok nem csupán a rendvédelmi testületek személyi állománya tagjainak az orvosi ellátása költségeinek a fedezésére voltak hivatottak, hanem kiterjedt a családfő valamennyi – vele egy háztartásban élő közvetlen és önálló keresettel nem rendelkező hozzátartozójára is. Emellett az alapok egyszeri segítséget is nyújtottak a rendkívüli eseményekhez kapcsolódó kiadásokhoz, mint születés, haláleset, nősülés stb.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek human viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Csendőr kerület A csendőrség szervezeti felépítésében a testület irányítására hivatott csendőr felügyelőség és a csendőr szárnyak közötti irányító szervezeti egység. Hatósági területe több vármegyére terjedt ki. A trianoni békediktátum után a csendőr kerület és a csendőr szárnyak közé még egy vezetési szintet is beiktattak a csendőr osztályt, amelynek a hatósági területe egy vármegyére terjedt ki.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Csendőr Nyomozó Parancsnokság A Magyar Királyi Csendőrségen belül a nyomozati munka legfőbb irányító szervezete. A testületen belül a nyomozó munkára specializálódott szolgálati ág gyökerei 1903-ig nyúlnak vissza, amikor létrehozták a járásőrmesterségeket. A járásőrmesterségeket azonban az első világháború során megszüntették. A húszas évek második felében kezdték el kifejleszteni a testületen belüli nyomozati szolgálati ágat. E folyamat 1930-ra fejeződött be. A csendőr kerületeknél egy-egy nyomozó alosztály teljesített szolgálatot, melyek tevékenységét a Központi Nyomozó Parancsnokság fogta össze, amely rendelkezett – a fajsúlyosabb ügyek tekintetében – egy központi nyomozó osztállyal és egy politikai nyomozó alosztállyal, valamint bűnügyi laboratóriummal és nyilvántartással, bár kezdetben a rendőrségi nyilvántartást használták első sorban.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Csendőrség lásd **Magyar Királyi Csendőrség**

D

Delta Force az Egyesült Államok haderejének különleges műveleteket végrehajtó alakulata, amelyet a hetvenes években hoztak létre és kezdetől fogva terrorelhárító feladatokra is felkészítették.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett

rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Detektív testület a polgári magyar állam időszakában a rendőrségek két fő állománycsoportból álltak, a detektívekből és az őrszemélyzetből. A detektívek egyenruhát nem viselhettek, nyomozómunkát végeztek, szolgálati fegyverük maroklőfegyver volt. Az állami iskolai képzési elvárás velük szemben az érettségi volt. A detektívek segédfelügyelői, felügyelői és főfelügyelői rangot kaptak a szolgálati idejük hosszától és a számukra előírt szakképzési tanfolyamok eredményes elvégzésétől függően. Az állami fizetési osztályokba sorolt ellátásban részesültek az állami alkalmazottakra vonatkozó szabályoknak megfelelően. A rendőrkapitányságok élén – a kapitány alárendeltségében és az őrszolgálati személyzet főnökének, a rendőrpáncsnoknak a mellérendeltségében – állt a detektív főnök, aki a kapitányságon dolgozó valamennyi detektív előjárója volt függetlenül attól, hogy a detektívek a kapitányság mely szervezeti egységeiben teljesítettek szolgálatot. Magyarországon detektíveket először a fővárosi Magyar Királyi Államrendőrség kötelékében foglalkoztattak, ahol TÖRÖK János főkapitány – TISZA Kálmán miniszterelnök intenciója szerint – 1885. XII. 15-én állította fel az első detektív osztályt, melynek vezetője 1886. IV. 17-ével kezdődően báró SPLÉNYI Ödön címzetes kerületi rendőrkapitány lett.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége? *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

E, É

Entente (Antant) az Anglia és Franciaország között 1904. április 8-án Londonban aláírt szerződés, az *Entente Cordiale* (a.m. Szívélyes Egyetértés) szóból származik, általában a szövetségi rendszer (*antant hatalmak* = Nagy-Britannia és Franciaország) és a körükkel csoportosult országok együttes megnevezése

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Európai Csendőri Erő (ECSE) Az ECSE létrehozásáról az Európai Unió tagállamainak védelmi miniszterei 2004 szeptemberében a hollandiai Noordwijk-ben megtartott tanácskozáson döntöttek. A dokumentumot 25 ország képviselői írták alá, de csak 5 tagállam Franciaország, Hollandia, Olaszország, Portugália és Spanyolország döntött úgy, hogy kontingenst ajánl fel a 3000 fős létszámú Európai Csendőri Erő felállításához. Az ECSE feladata rendvédelmi teendők ellátása az Európai Unió válságkezelői misszióiban. Az ECSE alkalmazható az Európai Unió (EU), az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ), az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ), az Észak Atlanti Tanács (NATO), vagy más szövetségi szervezetek kérésére. Bevethető önállóan vagy kontingensek részeként, melyhez tagállami hozzájárulás és EU felhatalmazás szükséges. Az ECSE székhelye az olaszországi Vicenza-ba települt. A parancsnokság az 5 tagállam képviselőiből álló belügyminisztérium tanács felügyelete alatt áll. Az elnökség nevezi ki az ECSE parancsnokát és ellenőrzi a parancsnokság munkáját. Az ECSE parancsnoka az ECSE-be kontingenst biztosító államok csendőrtábornokai közül kerülhet ki 2 éves időtartammal.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége? *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Európai Unió (EU) Az Európai kontinensen fekvő országok egy részének a szövetsége, amely arra irányul, hogy ügyeik egy részét közösen intézzék, illetve gazdasági közösséget hozzanak létre.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége? *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

F

Ferihegyi Nemzetközi Repülőtér nemzetközi légitikikötő Budapest délkeleti határában

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Fire Force a rodéziai haderő és a rodéziai rendőrség alakulataiból létrehozott antiterrorista beavatkozó csoport.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Fővárosi Rendőrség lásd **Magyar Királyi Fővárosi Államrendőrség**.

G, Gy

GIGN A Francia Nemzeti Csendőrség terrorelhárító alakulata.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

GSG-9 A Német Szövetségi Köztársaság Határőrségének terrorelhárító kommandója.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

H

Határforgalmi Katonai Felügyelőség a Tanácsköztársaság bukása nyomán a Nemzeti Hadsereg által létrehozott felüyeleti szerv, amelynek az élén a határforgalmi főfelügyelő állt. Feladata az volt, hogy a határon szolgálatot teljesítő fegyveres szervezetek tevékenységét összehangolja és irányítsa. A Határforgalmi Felügyelőség alárendeltségében egy-egy hosszabb határszakaszra kiterjedő kompetenciával több határforgalmi felügyelő tevékenykedett.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Határkijelölő Központi Bizottság az első Bécsi döntés magyar-csehszlovák határának megállapítására vonatkozó része végrehajtásra hivatott határmegállapító bizottság és területcsere bizottság munkája során létrejött magyar-szlovák megegyezést hivatott kijelölni a terepen a magyar-szlovák határt illetően. A határkijelölő Központi Bizottság elnöke MEDVEY Aurél nyá. altbgy. A bizottság munkáját 1939. IV. 4-én kezdte el.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Határőrség először 1931 és 1939 között működött Magyar Királyi Határőrség elnevezéssel, a Magyar Királyi Vámőrség utód szervezeteként. A testület a pénzügyi tárca irányítása alá tartozott. A legális szervezet feladatát a magyar állam határvonalának őrzése alkotta. A legális szervezet fedésében működtek a rejtett határvédelmi katonai alakulatok, amelyek a Magyar Királyi Honvédség erőinek 1/3-át alkották. A fegyverkezési egyenjogúság visszaállítása nyomán a testület – honvéd határvadászok elnevezéssel, mint csapatnem – a honvédelmi tárca irányítása alá került a határőrizeti feladataival együtt. E feladatkört ellátókat nevezték határszolgálatosoknak. A határszolgálatosok tevékenységi köre a határvonal őrzésére, a határforgalom ellenőrzésére és a határrend betartatására terjedt ki. 1945 után a honvédelmi tárca alá tartozó önálló fegyveres testületként működött HM Határvadászok elnevezéssel. A honvédelmi tárcától a belügyi tárcához 1949-ben került át a testület, ahol az ÁVH részévé vált. A köznyelv őket nevezte „zöld ávos”-nak. Az 1956-os forradalom és szabadságharc után a Határőrség – önálló fegyveres szervezetként – BM Határőrség elnevezéssel a belügyi tárca alárendeltségében maradt 2007-ig. 2007-ben a testületet a rendőrségbe integrálták.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Határrendőrség lásd **Magyar Királyi Határrendőrség**.

Határszéli csendőrség a határszéli csendőrség a Magyar Királyi Csendőrség szolgálati ágaként működött. A Magyar Királyság ütleve köteles határszakaszain a zöldhatár őrzését és a kishatárforgalom ellenőrzését valósította meg a társ határőrizeti szervekkel együttműködve. A miniszterelnök és a belügyminiszter, a honvédelmi, a kereskedelemügyi, a pénzügyi az igazságügyi és a földművelésügyi miniszterrel 1891. VII. 1-én közösen kiadott határőrizeti utasításban hozta létre a határszéli csendőrség új szolgálati ágát és szabta meg főbb feladatait.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Határvadász lásd **Határőrség**

Helytartótanács lásd **Belügyminisztérium**.

Honvéd határvadászok lásd **Határőrség**

Honvédelmi Minisztérium az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc idején létrejött első független magyar kormány óta létező tárca, amely a haza védelméért felelős minisztériumként a haderőt irányítja. A katonai állományú személyek a pártállam létrejöttéig függetlenül attól, hogy hol teljesítettek szolgálatot – a testőrsegek, a koronaőrség és a képviselőházi őrség kivételével – a honvédelmi tárcához tartoztak. Ebből fakadóan a magyar rendvédelmi testületek közül a magyar királyi csendőrség személyi állományának tagjai személyükben a honvédelmi tárcához tartoztak. Ügyeik intézése céljából a honvédelmi minisztériumban külön osztály működött. A honvédelmi tárca hagyományosan a Budai Várba települt. A pártállam idejében azonban a Margit híd pedig hídfőjénél létesített új épületegyüttesbe költözött, ahol azóta is működik.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Honvédelmi Minisztérium Csendőrségi Személyzeti Osztály a honvédelmi tárcának a Magyar Királyi Csendőrség személyügyi témájának intézésére hivatott osztály. Mivel a csendőrség ugyan – mint rendvédelmi testület – a belügyi tárca alárendeltségébe tartozott, a csendőrök azonban személyükben katonának minősültek ezért a személyzeti témakör a honvédelmi tárcához tartozott. A trianoni békediktátum után a HM Csendőrségi Személyzeti Osztály feladatát csak rejtetten tudta ellátni a Szövetségi Ellenőrző Bizottság magyarországi működésének befejezéséig, illetve a fegyverkezési egyenjóság kimonásáig.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Honvédség lásd **Magyar Honvédség**

J

Jugoszláv Kommunista Párt (JKP) A néhai Jugoszlávia területén élő népekre – bosnyákokra, horvátokra, montenegróikra, szerbekre és szlovénekre – kiterjedő párt, melynek ideológiai alapját a marxizmus-leninizmus alakította. A második világháború után TITO vezetésével a jugoszláviai pártállam uralkodó pártja. A SZTALIN által vezetett hatalmi tömbtől elkülönülve tevékenykedett. Jugoszlávia felbomlásával a Jugoszláv Kommunista Párt is felbomlott.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

K

Katonai rendőrség az Osztrák-Magyar Monarchia véderejében létrehozott szakszolgálat, amely a haderő személyi állományára kiterjedően látta el teendőit. A katonai rendőrség feladatát alkotta a személyi állomány körében a rend és fegyelem tartatása. Szükség esetén – ha azt a polgári rendőrségek kérték – a polgári rendőrségek tevékenységét is segíthette. Hatásköre azonban a polgári lakosságra a Magyar Szent Korona alá tartozó területeken – a hadművelési területek kivételével nem terjedt ki. Ettől függetlenül azonban a haderő ellen irányuló tevékenységek felderítése és elhárítása is a feladatát alkotta.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Készenléti Rendőrség A rendőri csapaterős tevékenységek végrehajtására hivatott Budapesti Forradalmi Rendőr Ezredet kérésztelték át készenléti Rendőrségre, amely a rendszerváltás után Rendőri Ezred elnevezést kapott.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Kisantant azon államok szövetsége, amelyek területüket teljes egészében, vagy jelentős mértékben a trianoni békediktátum értelmében a Magyarországtól elcsatolt részek bekebelezése által nyerték. Ezen országok szövetséget alkottak annak érdekében, hogy a hozzájuk csatolt területeket – amelyen jelentős számú magyar lakosság is élt – ne lehessen visszacsatolni az anyaországhoz. Ennek érdekében olyan politikát folytattak, amely Magyarország gyengítését, illetve a kisantant államok erősítését célozta. Ezzel beteljesült azon francia szándék, hogy a Kárpát-medence erőit felosszák és a saját érdekeiknek vessék alá. A kisantant államok kölcsönösen egyeztetett hadművelési terveket hoztak létre hadseregeik összehangolt Magyarország ellenes bevetése céljából. A kisantant országok – amelyek közé tartozott Csehszlovákia, Románia és a Szerb-Horvát-Szlóven Királyság a későbbi Jugoszlávia – hadereje országonként a magyar haderő hozzávetőlegesen háromszorosa volt.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Kominform lásd **Kommunista és Munkáspártok Tájékoztató Irodája**

Komintern lásd **Kommunista és Munkáspártok Tájékoztató Irodája**

Kommunista és Munkáspártok Tájékoztató Irodája (TI; Kominform), a Moszkvából irányított nemzetközi kommunista szervezetet 1947-ben hozták létre – az 1943-ban feloszlott Kommunista Internacionálé (Komintern) helyébe –, 1956-ig működött.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Komondor Terrorelhárító Szolgálat a szolgálatot 1987-ben a Rendőri Ezred zászlóaljaitól az akciószakaszok kiemelésével és egy alakulatba szervezésével az ezredparancsnokság közvetlen alárendeltségébe helyezve hozták létre.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Kommunisták Magyarországi Pártja (KMP) lásd Magyar Kommunisták Pártja (MKP).

Komplex biztonsági rendőrség Azon rendőri típusú rendvédelmi szervezetek, amelyek – általában egy ország biztonságát a rendfenntartás teljes egészére kiterjedően valósítják meg.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Közbiztonsági rendőrség A közrend fenntartására hivatott egyenruhás fegyveres rendőri szervezet, amelynek a tevékenységi köre általában nem terjed ki a bünyügyi és az igazgatásrendészeti teendőkre. Csak ritkán jelent önálló rendvédelmi testületet. Általában a rendőrségeken belüli közrendvédelmi szolgálati ágakat jelölik ezzel az elnevezéssel.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Közigazgatási Osztály lásd Belügyminisztérium**Közös Külügyminisztérium lásd Császári és Királyi Külügyminisztérium**

KSK német terrorelhárító alakulat.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Külügyminisztérium a magyar kormány külkapcsolatainak intézésére hivatott állami szervezet. Először az 1848–1949-es forradalom és szabadságharc során állították fel. A dualizmus időszakában a magyar kormányok nem hoztak létre külügyminisztériumot, mivel a külügy a közös ügyek közé tartozott. A közös külügyminisztérium képviselte az Osztrák-Magyar Monarchia mindkét társországnak a Magyar Királyságnak és az Osztrák Császárságnak is a külügyi érdekeit. Ettől függetlenül azonban a két társország önállóan is intézett külügyi témájú ügyeket. Az Osztrák-Magyar Monarchia felbomlása után a mindenkor magyar minisztériumok egyike a külügyminisztérium.

Suba János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

L, Ly

Légirendészeti Parancsnokság Az Országos Rendőr-főkapitányság struktúrájában létrehozott szervezet, amely a klasszikus légirendészeti feladatok ellátása mellett a rendőrség terrorelhárító alakulatának szállítását is megvalósította.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

M

Magyar Államvasutak a magyar állam tulajdonában álló vasútvonal és vasúti járműpark, valamint karbantartó részlegekből és az ezekhez tartozó objektumokból, továbbá a vasúti közlekedést elősegítő szervezetekből állt. A Magyar Államvasutakat BAROSS Gábor államminiszter emelte világszínvonalra.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Magyar-Csehszlovák Határmegállapító Bizottság. 1938. XI. 3. – 1939 márciusáig ülésezett. Az első Bécsi döntés határozatában foglaltak végrehajtására alakult bizottságok egyike, melynek feladata a magyar-szlovák határvonal kitűzése volt. A bizottság tagjai a magyar és a szlovák fél képviselőiből álltak.

Suba János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Magyar Honvédség lásd Magyar Királyi Honvédség

Magyar Királyi Állami Rendőrséget (1919–1930) az 5 047/1919. ME. r. hozta létre 1919.X.1-én. Az egységes magyar államrendőrség létrehozásának azonban már voltak dualizmuskori előzményei is. A trianoni békediktátum utáni magyar rendőrséget a Magyar Királyság állami- (fővárosi rendőrség és határrendőrség) és a városi rendőrségeinek az összevonásával hozták létre, a belügyi tárca közvetlen irányítása alá helyezve. Hatósági területe a városokra és a határállomásokra terjedt ki. Feladatát működési területén a közbiztonság védelme alkotta bűnügyi, közrendvédelmi és igazgatásrendészeti teendők ellátása által. A trianoni békediktátum utáni Magyar Királyságban a Magyar Királyi Állami Rendőrség létszáma (12 000 fő) megegyezett az első világháború előtti városi rendőrségek létszámával (12 000 fő). A testületet 1931-ben – szervezeti módosításokkal egybekötve – átkeresztelték Magyar Királyi Rendőrségre. A Magyar Királyi Rendőrség 1945-ig működött, amikor helyébe a Magyar Államrendőrséget hozták létre, a Magyar Királyi Rendőrségben működő határszéli rendőri kirendeltségek helyett pedig határrendőrséget állítottak fel.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkítűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Magyar Királyi Csendőrség (1881–1945) katonailag szervezett közbiztonsági őrtestület, melynek belső függelmi viszonyai katonaiak voltak, a személyi állomány katonai rendfokozatot viselt. Mivel a csendőrok személyükben katonának minősültek, így a honvédelmi tárca felügyelete alatt álltak. A szervezet azonban – mint rendvédelmi testület – a belügyi tárca kompetenciájába tartozott. A testület hatásköre, a városok kivételével, az ország egész területére kiterjedt. Kiváló hatásfokkal ténykedett. Működési területén olyan kitűnő közbiztonsági állapotot hozott létre, majd tartott fenn, amelyet a megszüntetése óta még nem sikerült elérni. Diszlokációját a decentralizáltság, metodikáját a megelőzés jellemezte. Személyi állományának mintegy 90 %-a közterületi szolgálatot látott el valamilyen formában. A testület jogosultságai és kötelezettségei nem voltak kiterjedtebbek a társ rendvédelmi testületeknél. A személyi állományának ellátmánya – néhány jelentéktelen specifikumtól eltekintve – megegyezett a közigazgatás, illetve a társ rendvédelmi testületek munkatársainak ellátmányával. Az 1945. és 1949. között zajló „ki-kit győz le” politikai csatározások részeként szüntették meg a testületet. Ebből fakadóan a szervezet társadalmi megítélése a harmadik évezred elején is differenciált. A testületnek önálló hatósági jogköre nem volt. A testületet két ízben hozták létre illetve szüntették meg. Felállításának mindkét esetben rendvédelmi szakmai okai, megszüntetésének pedig deklaráltan politikai okai voltak.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége? *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági őrtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett

négy lépcsős volt. Az államhatár mentén 155 órs működött, amelyeket 70 határügyi tiszt irányított. A határügyi tisztek felett 24 osztály állt, az osztályokat pedig az országos parancsnokság felügyelte. A testület nyílt szervezetében szolgálatot teljesítőket csupán kézi lőfegyverekkel látták el az objektumvédelmi sorozatlövő lőfegyverek kivételével. A testület nyílt szervezetében szolgálatot teljesítő személyi állomány számára rendszerített fegyverzet típusa megegyezett a Magyar Királyi Honvédségben rendszeresített fegyverzet típusával. A testületen belüli függelmi viszonyok katonaiak voltak, a személyi állomány katonai rangot viselt. A magyar haderő jelentős részét (a gyalog ezredek egyharmadát) a testületben rejtették el határbiztosítási teendők ellátása céljából.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Magyar Királyi Határrendőrség (1906–1919) az 1903/VIII. tc. alapján 1906-ban hozták létre és 1919-ig működött, amikor az 5 047/1919. ME. rendelettel a Magyar Királyi Államrendőrségbe integrálták. A Magyar Királyi Határrendőrség a központi kormánynak alárendelt és önálló hatáskörrel rendelkező rendvédelmi testület volt, amely a határőrizeti részfeladatok ellátásában tevékenykedő társrendvédelmi testületek határőrizeti munkáját is koordinálta. A testület irányítását a magyar kormány a belügyminiszter által valósította meg.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Magyar Királyi Honvéd Térképészeti Intézet lásd **Magyar Királyi Katonai Térképészeti Intézet**

Magyar Királyi Honvédség (1848–1849 és 1867–1945) a véderő azon része, amely 1867 és 1918 között az Osztrák-Magyar Monarchia Magyar Királyságában állomásozó és a magyar kormánynak is alárendelt könnyűfegyverzetű egységekből állt, valamint a sorozott személyi állománya a magyar Szent Korona alá tartozó területen élő lakosság közül került ki. A Magyar Királyi Honvédség magasabb egység parancsnokságokkal nem rendelkezett, a közös hadsereg magasabb egység parancsnokságok az alárendeltségbe tartozott. A Magyar Királyi Honvédségben a vezényleti nyelv a magyar volt. Az egyenruha nemzeti díszítő elemeket hordozott. A Magyar Királyi Honvédségben az uralkodói elhatározások a honvédelmi miniszter ellenjegyzésével hatályosulhattak. Az Osztrák-Magyar Monarchia felbomlása nyomán a Magyar Királyi Honvédség a trianon utáni Magyar Királyság haderejévé vált, azonban a magyar haderőt 1919-ben Magyar Hadsereg névvel illették, amelyet 1920-ban Magyar Királyi Nemzeti Hadseregre változtattak, majd 1922-ben visszatértek a Magyar Királyi Honvédség elnevezésre. A két világháború közötti Magyar Királyság hadereje már rendelkezett magasabb egységparancsnokságokkal és a fegyverkezési egyenjogúságot kimondó 1938. évi bled-i egyezmény nyomán lehetőség nyílt a magyar véderőnek a kor színvonalán álló technikai eszközökkel való ellátására is. A honvéd illetve honvédség kifejezés az 1848–1849-es szabadságharc időszakából ered. A Magyar Királyi Honvédség a polgári magyar állam véderő szervezete volt. Magyarország szovjet megszállását követően kiépülő pártállamban a magyar haderő elnevezését Magyar Néphadseregére változtatták, amely elnevezés a rendszerváltozás után a magyar hagyományokra visszanyúlva Magyar Honvédségre változott.

HEGEDŰS Ernő: Terrorellhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos

dományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Magyar Királyi Pénzügyőrség (1867–1945) a pénzügyminiszter felügyelete és irányítása alatt tevékenykedő testület, amely feladatait fegyveresen látta el azzal a céllal, hogy az ország pénzügyi és gazdasági rendjét védelmezze, a legfontosabb feladatai közé tartozott a csempészet és a pénzügyi törvények és szabályok áthágásának megakadályozása.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Magyar Királyi Rendőrség 1931–1945-ig működött. 1931-ben megszüntették a 7 kerületi főkapitányságot, amelyek alárendeltségébe a városi kapitányságok tartoztak. A kerületi főkapitányságok helyett a budapesti- és a vidéki-főkapitányságot hozták létre. A Budapesti Rendőr-főkapitányság alárendeltségébe az akkor még kis Budapest kerületi rendőrségei és az agglomerációba tartozó frekventált települések rendőrségei tartoztak. A vidéki főkapitányság alá pedig a városi rendőrségek (1942-ben 89) és a határszéli rendőr kirendeltségek (1942-ben 13), valamint a kárpátaljai működési területtel rendelkező Határvidéki Rendőrség (1942-ben 7 kirendeltséggel), továbbá az 1939-ben létrehozott révkapitányságok (1942-ben 7 révkapitányság) tartoztak. A korábbi vidéki főkapitányságokkal megegyező működési területű és székhelyű körzeti szemlélő központokat alakítottak ki 1931-ben az új vidéki főkapitányság alárendeltségében. A Magyar Királyi Rendőrség mindkét főkapitánysága a belügyi tárca közvetlen felügyelete és irányítása alatt állt. Ekkor szüntették meg az országos főkapitányságot is, amely az országos főkapitány frankhamisításban játszott szerepéből fakadóan sohasem került kiépítésre.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

A Magyar Királyi Testőrség 1920–1944-ig működött. A Magyar Királyi Nemesi Testőrség és a Magyar Királyi Darabont Testőrség maradványaiból hozták létre. Feladatát a kormányzó és közvetlen környezetének védelme alkotta. HORTHY Miklós elfogásakor – aki a testőrséget az ellenállás beszüntetésére utasította – kezdetben a felbőszült németek a testőrök likvidálását fontolgatták. Később azonban a Szent László Hadosztályba helyezték a testőröket. A Magyar Királyi Testőrség gyalogos és lovas részből állt. A gyalogos rész alabárdos és székely (Észak-Erdély visszacsatolása után) szakaszból, valamint puskás századból állt. A testőrség lovas része lovastestőr-szakaszból és a testőrséghez csatolt spanyol lovas iskolából állt. A második világháború során a testőrséget megerősítették egy testőr lövész zászlóaljjal is, amely egy puskás és egy nehézfegyveres századból állt. Megerősítésként pedig három Nimród harcárművet is kapott a zászlóalj. A testület teljes létszáma – a segédzsemélyzettel együtt – 450 főt tett ki. A testőrség legénysége sorozott állományból állt. A tiszt karral szemben támasztott kvalifikációk és a tiszt karba való bekerülés feltételei alapvetően megegyeztek a dualizmuskori elődszervezeteknél alkalmazottakkal.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Magyar Királyi Vámórség (1921–1930) a testület a trianoni békediktátum után a magyar határok őrzésére és védelmére létrehozott fegyveres szervezetként működött. A Magyar Királyi Vámórség alap szervezeti egységei az őrsők voltak. Az őrsöket a szakasparancsnokságok, a szakasparancsnokságokat pedig a kerületparancsnokságok irányították, a szervezet élén a Magyar Királyi Vámórség Felügyelősége állt. A Magyar Királyi Vámórség szervezetében 7 kerületparancsnokság, 52 szakasparancsnokság és 101 őrsparancsnokság működött. A Magyar Királyi Vámórség feladatát 4 041 főnyi személyi állománnyal látta el. A testület legénységi állományát úgynevezett kényszertoborzás (sorozás) útján biztosították. A Magyar Királyi Vámórség – a határok védelme céljából – a testületi létszám feletti katonai erőt 1928-ig – a Szövetségközi Ellenőrző Bizottság magyarországi jelenléte miatt – nem lehetett elrejtteni. Később azonban a Magyar Királyi Vámórség, majd a jogutódja a Magyar Királyi Határőrség rejtésében állomásozott az államhatár mentén a magyar ezredek egyharmada 1938-ig a Bled-i egyezmény megszületéséig. A testület belső függelmi viszonyai katonaiak voltak, a személyi állomány katonai rendfokozatot viselt. A testület nyílt szervezetében szolgálatot teljesítőket csupán kézi lőfegyverekkel látták el az objektumvédelmi sorozatlövő lőfegyverek kivételével. A testület nyílt szervezetében szolgálatot teljesítő személyi állománya számára rendszeresített fegyverzet típusa megegyezett a Magyar Királyi Honvédségben rendszeresített fegyverzet típusával.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Magyar Kommunista Párt (MKP) 1918 őszen megalakult baloldali marxista-leninista párt, amely 1919 és 1944–1945 között illegálisan tevékenykedett, 1948–1949-től azonban „egyeduralkodóként” irányította az országot. 1918–1919 Kommunista Magyarországi Pártja, 1919 Magyarországi Szocialista Párt, 1919–1943 Kommunista Magyarországi Pártja, 1943–1944 Békepárt, 1944–1945 Kommunista Magyarországi Pártja, Magyar Kommunista Párt, 1945–1948 Magyar Kommunista Párt, 1948–1956 Magyar Dolgozók Pártja, a magyar pártállam pártja. A Magyar Kommunista Párt (MKP) és a Magyar Szociáldemokrata Párt (MSZDP) egyesülésével jött létre az 1945 és 1949 közötti – úgynevezett ki-kit győz le időszak – politikai eseményeinek következményeként 1948. VI. 12-én. A KMP a „szalámi taktika” néven elhíresült politikájával fokozatosan számolta fel ellenfeleit, a folyamat végén pedig már a szövetségeseit is. A politikai csatározásokban gyengébbnek bizonyult MSZDP maradványait olvasztotta magába az MKP az új párt az MDP létrehozásával. 1956–1989 Magyar Szocialista Munkáspárt néven működött.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Magyar Udvari Kancellária lásd Belügyminisztérium.

Megyei Beavatkozó Alegység A megyei rendőr-főkapitányságok közvetlen alárendeltségében 1992-től állították fel ezen alegységeket azzal a céllal, hogy terrorcselekmények esetén a rendőri különleges szolgálat helyszínre érkezéséig az elsődleges intézkedéseket megtegyék.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Mezei rendőrség Az 1840/IX. tc-kel felállított rendvédelmi testület, amely Magyarországon az első országos hatáskörű alkotmányos keretek között működő rendőri szervezetként jött létre. 1894-ben – mivel a csendőrség létrehozása nyomán működése részben feleslegessé vált – a mezőgazdaságról és a mezőrendőrségről szóló 1894/XII.tc-kel feloszlatták, utód szervezetét a mezőőrség volt.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége? *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

N, Ny

NATO (Észak Atlanti Katonai Szövetség) Észak-Amerika és Európa katonai szövetsége.

HEGEDŰS Ernő: Teroreshárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Nemzeti rendőrség Egy ország területén működő olyan rendőri szervezet, amely a központi államhatalom közvetlen irányítása alatt áll és az állam egész területére vagy annak egy részére – általában a városokra – terjed ki.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Nemzetőrség az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc időszakában – francia minta alapján – létrehozott fegyveres szervezet. A Nemzetőrség 1848–1849-ben honvédelmi és rendvédelmi segédszolgálati jellegű teendők ellátására volt hivatott a honvédség és a rendőrségek mellett. A testület vezető szervezete az Országos Nemzetőrségi Haditanács volt, amely 6 osztályból állt és a miniszterelnöknek közvetlenül alárendelt országos hatáskörű főparancsnokságként működött. A nemzetőrség tisztjeit századosig bezárólag választotta. A Nemzetőrség a kormányfő irányítása alá tartozott. A nemzetőrség önkéntesekből állt, akik – legalább is elviekben – a honvédséggel megegyező ellátmányban részesültek igénybevételük ideje alatt. A nemzetőrség rendvédelmi teendők ellátásában résztvevő alakulatainak a létszáma 70 000 – 80 000 főre becsülhető. A központi államhatalom is törekedett – az önkormányzatokhoz és a nagybirtokosokhoz hasonlóan az első világháború végén – karhatalmi szervezetek létrehozására. E szervezetek egyikét is Nemzetőrségnek nevezték. A második Nemzetőrséget a 28 527/1918.HM. r. hozta létre 1918. XI. 11-én. Szervezete a honvédelmi minisztérium felügyeletével működő Nemzetőrségi Országos Parancsnokságnak alárendelt és a katonai körletparancsnokságok mellett működő karhatalmi osztályokból állt, amelyek a karhatalmi teendők irányítására voltak hivatottak. Városonként és járásonként hoztak létre legalább egy nemzetőr századot. A nagyüzemek és nagybirtokok pedig – saját költségükön – hozhattak létre Nemzetőr osztagokat. A testületi létszám 1918-ban 86 439 fő volt. A Nemzetőrséget a 2 669/1919. HM. rendelettel szüntették meg.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Neoabszolutizmus csendőrsége lásd császári csendőrség

Német Szövetségi Határőrség a Német Szövetségi Köztársaság Határőrsége volt, amelynek elsődleges feladatát a két német állam közös határának őrzése alkotta. A két német állam egyesülése nyomán a szövetséges kormány rendőrségévé alakult át a szervezet, amelynek fő feladatát a légi-, vízi- és vasúti rendészeti teendők, a partiőrség és a terrorelhárítás alkotta.

HEGEDŰS Ernő: Teroreshárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Népszövetség (Nemzetek Szövetsége) 1919. jún. 28–1948-ig létezett: A nemzetek együttműködése céljából, a versailles-i békerendszer megtartására létesített szervezet. A Szövetséges és Társult Hatalmak kezdeményezésére jött létre, Genf (Svájc) székhellyel.

Suba János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

O, Ö

Országlátszati Osztály lásd Belügyminisztérium

Országos Nép- és Családvédelmi Alap (ONCSA) az Országos Nép- és Családvédelmi Alapról szóló 1940/XXIII. tc-vel hozták létre augusztus 14-én.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett

rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Országos Nemzetőrségi Haditanács az 1848–1849-es magyar forradalom és szabadságharc alatt működött. Az ország valamennyi nemzetőr alakulata felett rendelkezett. A miniszterelnök közvetlen felügyelete alá tartozott. Munkáját szakterületenként létrehozott osztályok útján végezte.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Országos Rendőr-főkapitányság (ORFK), a Magyarország Rendőrségének központi szerve.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Országos Rendőri Betegsegélyező Alap (ORBA) a testület különböző állománycsoportjaiba tartozók hoztak létre kezdetben betegsegélyező alapokat, melyet később egyesítettek. A két háború között a testületi betegsegélyező alapokat egységes állami irányítás alá vonták. A betegsegélyező alapok nem csupán a rendvédelmi testületek személyi állománya tagjainak az orvosi ellátása költségeinek a fedezésére voltak hivatottak, hanem kiterjedt a családfő valamennyi – vele egy háztartásban élő közvetlen és önálló keresettel nem rendelkező hozzátartozójára is. Emellett az alapok egyszeri segítséget is nyújtottak a rendkívüli eseményekhez kapcsolódó kiadásokhoz, mint születés, halálozás, nősülés stb.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Országos Rendőri Hivatal, az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc magyar kormánya által felállítani tervezett rendvédelmi hatóság. A korabeli magyar rendvédelmi struktúra 3 pilléren nyugodott. Nevezetesen nemzetőrség, amely alapvetően a karhatalmi feladatok teljesítésére volt hivatott, az önkormányzati rendőrségek, amelyek a klasszikus rendfenntartási teendőket látták el és az Országos Rendőri Hivatal, amely az ellenséges ügynöki tevékenység felszámolására volt hivatott. E struktúrát egészítették ki a határforgalmat is ellenőrző úgynevezett harmincad vámhivatalok.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Osztrák államrendőrség lásd császári politikai rendőrség

Osztrák csendőrség lásd császári csendőrség

Önkéntes Őrsereg a katonák kiváltására őrzésvédelmi célokkal létrehozott rendvédelmi fegyveres testület az első világháború időszakában.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Önkormányzati rendőrség A település előljáróságának az alárendeltségében és anyagi függésében működő rendőrség. Általában a működési szabályzatukat az önkormányzat hagyja jóvá, a testület tagjai pedig többnyire önkormányzati alkalmazottak.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége? *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett

rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

P

Para-Commando a belga haderő különleges műveletek végzésére felkészített ejtőernyős ezrede.

HEGEDŰS Ernő: Terorellhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PATU (Police Antiterrorist Unit) A rodéziai rendőrség antiterrorista alakulata.

HEGEDŰS Ernő: Terorellhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Pénzügyőrség lásd **Magyar Királyi Pénzügyőrség**.

Polgárőrség a XVIII. századtól fogva a városokban hoztak létre polgárőrsegeket a háború időszakára. A polgárőrsegek tagjai a tehetősebb városi polgárok közül kerültek ki. A polgárőrsegek számos helyen a helyi lövegletből fejlődtek ki. Háború esetén a helyi rend fenntartásában, a fontosabb közigazgatási hatóságok hivatalainak és a közlekedési hálózat őrzésében is részt vettek. 1808-tól az országgyűlés arra kötelezte a szabad királyi városokat, hogy háború időszakára polgárőrsegeket hozzanak létre. 1811-ben a Magyar Királyságban 35 800 polgárőrt számoltak össze. Az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc időszakában a Nemzetőrség városi szervezetei többnyire a polgárőr szervezetekből jöttek létre. 1914 őszén a belügyminiszter rendeltette hozta létre a polgárőrseget. Feladatát a lakosság élet- és vagyonvédelme alkotta. A polgárőrség tagjai 18. életévüket betöltött, fedhetetlen erkölcsű, azon magyar állampolgárságú férfiak lehettek, akik már részesültek katonai kiképzésben. A polgárőrök is behívhatók voltak katonai szolgálatra. A polgárőrök parancsnokaikat választhatták, amelyet az önkormányzat hagyott jóvá. Tevékenységüket a rendőrhatalóság utasítása szerint kellett ellátniuk, önálló hatáskörrel nem rendelkezett a polgárőrség. A polgárőröknek fegyverhasználati joguk volt ugyan, de ha nem rendvédelmi, vagy honvédelmi testület tagjának a társaságában láttak el szolgálatot fegyverüket csak önvédelemre használhatták. Egyenruhájuk nem volt. Szolgálatban bal karjukon „polgári őr” feliratú nemzeti színű szalagot viseltek. Az első világháború alatt becsült létszámuk 61 000 fő körüli lehetett. A polgárőrök nem élethivatásként üzték polgárőri teendőiket.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

R

RAID francia rendőrségi terrorellhárító alakulat.

HEGEDŰS Ernő: Terorellhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Rendőr-főkapitányság a fogalom először a dualizmus időszakában a fővárosi Magyar Királyi Rendőrségnél alakult ki, ahol kerületenként működtek a rendőrkapitányságok, a kerületi kapitányságok irányítását pedig a rendőr-főkapitányság látta el. A magyarországi rendőrségek 1919. évi államosítása nyomán az országot – a budapesti mellett – 7 rendőr-főkapitányságra osztották. A főkapitányságok a működési területükön lévő városok rendőrkapitányságainak a munkáját irányították és ellenőrizték. Egy-egy rendőr-főkapitányság hatósági működési területe megegyezett egy-egy honvéd vegyesdandár-parancsnokság területével. A rendőr-főkapitányságok munkáját elvileg ugyan az országos rendőr-főkapitányság látta volna el, azonban ezt a szervezetet nem építették ki. Az állami rendőrség országos irányítását a belügyminisztériumban e célra létrehozott szervezeti egység valósította meg. 1930-ban, amikor a Magyar Királyi Állami Rendőrség nevet Magyar Királyi Rendőrségre módosították két rendőr-főkapitányságot hoztak létre a budapestit, amely a Budapest kerületi kapitányságokat, valamint a vidéki főkapitányságot amely a vidéki városok kapitányságait irányította. A magyar rendőri testület vezetését továbbra is a belügyminisztériumban működő szervezeti egység látta el. 1945-ben, amikor a Magyar Királyi Csendőrség megszüntetésével a rendőrséget átszervezték és az elnevezését Magyar Államrendőrségre változtatták, Budapesten és vármegyénként hoztak létre egy-

egy rendőr-főkapitányságot, amelynek az alárendeltségébe tartoztak a vármegyékben, illetve Budapesten lévő rendőrkapitányságok. A szervezet vezetését pedig az országos rendőr-főkapitányság látta el. Sok módosítással ugyan, azonban a lényegét illetően jelenleg is ez a szervezeti struktúra működik.

FORRÓ János: A polgári magyar állam első központosított közbiztonsági örtestületének közrendvédelmi szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 46–52. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Rendőri Ezred a magyar rendőrség korábban Forradalmi Rendőri Ezred, majd Készenléti Rendőrség elnevezésű alakulatát nevezték át Rendőri Ezreddé lényegében az eredeti feladatkör azaz a csapaterős rendőri tevékenység érintetlenül hagyásával.

HEGEDŰS Ernő: Terrorrelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Rendőri Osztály lásd **Belügyminisztérium**

Rendőrség rendvédelmi testület típus, amelyre a katonai alá-fölé rendeltségi viszony és a katonai rendfokozati rendszer hiánya a jellemző. Európában általában a városokban működnek rendőrségek az angolszász rendvédelmi modellben azonban a rendőrség kompetenciája a vidékre is kiterjed. A szovjet típusú államokban a rendőrség hatásköre ugyancsak a városra és a vidékre is kiterjedt, továbbá belső függelmi viszonyaik katonaiak voltak, a személyi állomány pedig katonai rendfokozatot viselt. A Szovjetunió összeomlása után ez a szisztéma a volt Varsói Szerződés tagállamaiban tovább él.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar állam rendvédelmi testületeinek humán viszonyai 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 92–114. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Rendőrség Különleges Szolgálata az 1991. évi magyarországi terrorakciók tapasztalatai nyomán a Komondor Terrorrelhárító Szolgálatot fejlesztették országos hatáskörű önálló szervezetté Rendőrség Különleges Szolgálat (RKSZ) elnevezéssel.

HEGEDŰS Ernő: Terrorrelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

S, Sz

SAS (Special Air Service – Különleges Légi Szolgálat) 1941-ben alakult angol kommandós szervezet, illetve a rodéziai haderő terrorrelhárító alakulata is viselte e nevet.

HEGEDŰS Ernő: Terrorrelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Stratégiai Tervező és Minőségfejlesztési Osztály a Határőrség Országos Parancsnokságának szervezeti egysége, amely a rendszerváltás után jött létre és a testület fennállásáig működött.

FORRÓ János: Milyen legyen a jövő rendőrsége?. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 30–45. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Székely Testőr Szakasz lásd **Magyar Királyi Testőrség**.

Szovjet Hadsereg a Szovjetunió haderejét Vörös Hadsereg elnevezéssel hozták létre 1918-ban, majd 1946. február 25-étől a haderő elnevezése Szovjet Hadsereg a Szovjetunió felbomlásáig. A hadsereg felállítását 1917. november 7-én határozta el a

Szovjetek 2. Összoroszországi Kongresszusa. A Népbiztosok Tanácsa 1918. január 28-án hozott határozatot a Vörös Hadsereg alapítása tárgyában. 1918. február 22-én Vlagyimir Iljics LENIN kiáltványban fordult Oroszország proletárjaihoz, amelyben fegyverbe szólította őket az oroszországi új rend védelmére. A kiáltvány nyomán létrejött mozgósítás napját, február 23-át tekintették a Vörös Hadsereg születésnapjának. A Vörös Hadsereg politikai vezetését a Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága látta el. A Szovjetunió hadserege szárazföldi, légi és haditengerészeti haderőből állt. Kezdetben a Vörös hadseregben társparancsnoki rendszert alkalmaztak azonban 1942. október 9-én bevezették az egyszemélyi parancsnoki rendszert, a komisszárok a parancsnok politikai helyettesévé váltak.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Szövetséges Ellenőrző Bizottság A második világháború után a győztes szövetséges hatalmak által a vesztes országokban létrehozott ellenőrző bizottságok. Az ellenőrző bizottságokban a vezető szerepet annak a szövetséges országnak a képviselője töltötte be, amelynek a hadserege a vesztes országban állomásozott. Így Magyarországon egyértelmű volt a Szovjetunió döntő súlya.

BENCsik Péter: A határszéli gazdasági kettősirtokos forgalom megszűnése 1945–1950 *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 13–19. p. HU-ISSN 1216–6774. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

PARÁDI József: A Magyar Királyi Csendőrség határőrizeti szolgálata. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 77–91. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

T

Terrorelhárító Szolgálat 1998-ban a Rendőri Különleges Szolgálat önállóságának a megszüntetésével utódszervezetét a Terrorelhárító Szolgálatot a Készenléti Rendőrség alárendeltségébe helyezték.

HEGEDŰS Ernő: Terrorelhárító erők szervezése a rendvédelmi szerveknél és a légideszant csapatoknál. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 53–59. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Területcsere bizottság Az első Bécsi döntésnek a magyar-szlovák határra vonatkozó megállapításainak a végrehajtására létrejött magyar-szlovák határmegállapító bizottságon belül hozták létre. A Területcsere bizottság 1939. III. 7–1939. IV. 4-ig működött.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Testőr Lövész Zászlóalj lásd **Magyar Királyi Testőrség**.

V, W

Vegyesbizottság a magyar és a román kormány között a közös határ megállapítására és gondozására vonatkozó határegyezmény szerint – melyet a magyar országgyűlés az 1888/XIV. tc. –be foglalt – a közös határvonalat a határkijelölést követő 2 év múlva, majd 10 évenként a két ország képviselőiből álló vegyesbizottságnak. Meg kellett vizsgálnia és a szükséges helyreállításokat meg kellett valósíttatnia.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Vezérkari főnökség a magyar haderő magas rangú és kiválóan képzett katonatisztjeiből álló irányító apparátusa a két világháború között.

SUBA János: Határkijelölés, határkitűzés 1867–1945. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Praesidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 115–124. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferen-

ciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Védőrség a fővárosi rendőrség munkájának segítése érdekében 1918-ban létrehozott szervezet volt, melynek a karhatalmi teendők ellátását szánták.

TAKÁCS Gyula: Leszerelés és hadseregszervezés Magyarországon 1918 novemberében. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 135–139. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

Vörös Őrség a magyar Tanácsköztársaság időszakában a rend védelmére életre hívott fegyveres szervezet, amely egyúttal a Vörös Hadsereg kiegészítő részeként is működött. Terroralakulatai antihumánus cselekedeteket követtek el. 1919. VIII. 3-án a PEIDL-kormány szüntette meg a 6/1919. BM. rendelettel.

PARÁDI József: A polgári magyar rendvédelem a XIX–XX. században. *Rendvédelem-történeti Füzetek (Acta Historiae Preasidii Ordinis)*, XIX. évf. (2010) 22. sz. 60–76. p. A tanulmány korábbi változata 2008. október 10-én Budapesten hangzott el, a Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság által szervezett rendvédelem-történeti tudományos konferenciasorozatnak „*Másfél évszázad rendszerváltozásainak hatásai a nemzeti rendvédelmünkre*” című XXII. konferenciáján. A publikált tanulmány az előadás javított, bővített és átdolgozott változata.

**A „Rendvédelem-történeti Füzetek” (Acta Historiae Preasidii Ordinis) HU ISSN 1216-6774
tudományos periodika szerkesztőségének kéziratokkal szemben támasztott igénye**

1. Olyan kéziratokat fogadunk el, ami megfelel az „első közlés” kívánalmainak.
2. A tudományos művekkel szembeni igénytámasztásnak megfelelő alkotásokat közlünk. Hivatkozási jegyzetek nélküli kéziratot és hiányos, illetve pontatlan hivatkozásokat általában nem közlünk!
3. Végleges szövegű kéziraatra tartunk igényt, mert a leadott kéziratban szerzői korrekcióra már nem nyílik lehetőség. Konferencia-előadásokat, azok kivonatait stb. nem közölünk. A konferencia-előadás előzménnyel rendelkező tanulmányokat ugyanazon feltételekkel közöljük, mint az ilyen előzményekkel nem rendelkező alkotásokat. A szerkesztőség által a kiadói tervbe felvett teljes tanulmányokat (szöveg, jegyzetek, mellékletek, stb.) független lektor – szükség esetén lektorok – véleményezik. A lektori észrevételek elfogadásával, a szerző és a lektor közötti megállapodás alapján kerül sor az alkotások publikálására.
4. A kéziratokhoz 600 és 1000 karakter közötti terjedelmű rezümét is kérünk.
5. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot arra, hogy a szövegben stiláris változtatásokat eszközölgjön, illetve a hivatkozási jegyzeteket kiegészítse, továbbá véleményének helyt adjon az írásban, a szerkesztőség feltüntetésével. A szerkesztőség hozzá érkezett kéziratokat és tartozékait nem őrzi meg, és nem küldi vissza, de az elfogadásról, illetve elutasításukról értesíti a szerzőket. A közlésre elfogadott kéziratok szerzőinek a szerkesztőség tiszteletplédányt küld.
6. Periodikánkban az évszázadokat – az idézetek, címek kivételével – római számmal jelöljük.
7. A szövegben előforduló neveket mindig teljességre törekvően kell feltüntetni akár személy, intézmény, vagy földrajzi névről van szó. Személyneveknél a vezetéknev és keresztnév mellett a kérdéses időpontban érvényes nemesi rangot, rendfokozatot, illetve beosztást is fel kell tüntetni együttesen a szerzett címmel pld. doktorátus stb. A helységneveknél mindig a magyar nevet kell feltüntetni. Ha más neve is van, és azt a közlendő érthetősége megkívánja, akkor az idegen nyelvű nevet zárójelben kell a magyar név mögött feltüntetni. Intézmények esetében a teljes hivatalos nevet kell használni, mögötte zárójelben a rövidített nevet.
8. A publikálásra küldött anyagokkal szembeni technikai elvárások. **Margó:** 2 cm, a kötésnél 3 cm.

Bekezdések tabulátorral beállított bekezdés nem felel meg a kívánalmaknak, csak a bekezdés formátumban beállított bekezdést fogadunk el:

- nagy bekezdés 0,75 cm;
- kis bekezdés 0,32 cm;
- címek után tompa bekezdések;
- felsorolások kisbekezdésként, egységesen gondolatjellel;
- bekezdések között sor nem maradi ki.

Betűk:

- Times New Roman;
- méret 11-es, jegyzetekben, továbbá a recenzióknál 9-es.

Címek:

- tanulmánycímek sorközépen, alattuk is felettük is sor marad ki, tanulmánycímekbe a szerzők neve is beleértendő;
- fejezetcímek balra zárva, számozás esetén szám a cím előtt, csak felettük marad ki sor alattuk nem;
- címek vastagítva, mellékcímek döntve is;

Hivatkozások:

- végjegyzetként a tanulmányok szöveges részét követően;
- szövegben felsőindexben vastagítva;
- végjegyzetben felsorolásként;
- a tudományos közlés igényeinek megfelelően.

Személynevek: családi név kapitálchen-ben.

Jogszabályok:

- törvény = évszám / a törvény római száma tc. rövidítéssel és a cím;
- rendelet = rendeletszám / évszám a kiadó szervezet rövidítésével, majd a cím.

Mellékletek:

- a jegyzetek után;
- minden mellékletnek címe és száma van (cím: sorközépen döntve és vastagítva, szám: jobb felső sarokban döntve, a számozás római számmal);
- a melléklet alján a forrás megjelenítése az egyszerűsített bibliográfiai leírás szabályainak megfelelően;
- több melléklet esetén – a mellékleteket megelőzően – mellékletek jegyzékét kell elhelyezni, amely a mellékletek számát, címét és oldalszámi elhelyezkedését tartalmazza;
- a mellékletek jegyzékének írásmódja megegyezik a felsorolásokéval.

9. A kéziratok szövegében ábrák, diagrammok, táblázatok képek stb. nem helyezhetők el. Azokat mellékletként kell a szöveghez csatolni. A mellékletekről mellékletek jegyzékét kell készíteni. Valamennyi mellékletnek címet kell adni, és a mellékleteket római számozással kell megszámozni. Minden melléklet végén fel kell tüntetni a melléklet elkészítéséhez használt források bibliográfiai adatait. A szövegben a mellékletre zárójelben elhelyezett római számokkal kell utalni.

10. A hivatkozási jegyzetszámokat a szövegben felső indexben és vastagítva kérjük elhelyezni. A jegyzetekben a mű szerzője és címe mellett a kiadás helyét, idejét és a kiadót is kérjük feltüntetni.

- A szerző családi **nevét** kapitálchen betűvel szedjük. Több szerzős mű esetén a nevek közé gondolatjelet helyezünk. Csak a szerző nevét (vezeték és keresztnév) közöljük, tudományos és oktatói fokozatok, rangok, címek, tisztségek és beosztások közlése nélkül. A szerzői álnevet a szerző neve után közvetlenül szögletes zárójelben tüntessük fel. Gyűjteményes mű szerkesztőjének neve után kerek zárójelben a (*szerk.*) formulát használjuk függetlenül attól, hogy a műben főszerkesztőként vagy felelős szerkesztő stb. tüntették fel. A gyűjteményes kötetek egy tanulmányának jelölésekor először a tanulmány szerzőjének nevét kell közölni, majd a címet kurziválás nélkül, ezt követően az „In” szócska (mivel mondatkezdő szónak minősül, ezért nagy kezdőbetűvel kezdődik, utána pedig nem teszünk pontot vagy kettőspontot) után a bibliográfiai tételt. Amennyiben az idézni kívánt tanulmány szerzője azonos a kötet szerkesztőjével, akkor az „*ugyanő*” szó rövidített változatát „*uő*” kell használni az „*In*” szócskát követően. Háromnál több szerző esetén csak az első szerző nevét közöljük, majd utána a latin „*et alii*”

= és mások” rövidített változatát „et al.” írjuk. Háromnál több szerzős mű esetén – amennyiben az egyik szerző egyben a mű szerkesztője is – az ő nevét kell feltüntetni egyedül. Másodlagos szerzőségi adatokat a jegyzetekben indokolt esetben célszerű feltüntetni. A másodlagos szerzőségi adatokat a cím után kell elhelyezni. A fordította, sajtó alá rendezte, illusztrálta, utószót írta stb. jelölést követi(k) a másodlagos szerzői tevékenységet végző személy(ek) neve(i). Amennyiben a hivatkozott mű szerzőjét és szerkesztőjét a kiadványon nem tüntették fel az adatközlés a mű címével kezdődik. Újra hivatkozás esetén elégséges a szerző vagy szerkesztő vezetéknevének feltüntetése.

- A szerző vagy szerkesztő nevét követően kettőspont után következik a **mű címe**. A címet és az alcímet – ha van – kurziváltan kell szedni. A sorozatcímet mindig a bibliográfiai leírás végén ferde zárójelben kell közölni, kurziválás nélkül. A cím, alcím és sorozatcím után pont kerül. Több kötetes művek esetén a cím után következnek a kötetszám pl. 1.köt. ezt követően pedig a kötetcím kurziváltan a végén ponttal. Ha egy kiadvány sok kötetből áll, vagy a kötetnek szerkesztői vannak, a köteteket analitikusan, kötetre lebontva kell szerepeltetni, ahol – a kiadvány átfogó jelölése (a kiadvány címe kurziváltan, a kiadás helye és a kiadó) után – kötetenként kerül feltüntetésre a kötet sorszáma, a címe, a szerkesztő neve és a kiadás ideje. Míg a befejezetlen, több kötetes műre történő hivatkozás esetén a befejezetlenség tényére és a kötetszám és a kiadás évszáma után elhelyezett nagy kötőjellel kell utalni. Gyűjteményes kötetek és periodikumok esetében csak a kötet, illetve a periodikacím kurziváljuk. A periodikacím a hivatkozott mű szerzőjének és címének feltüntetése után következik. Periodikumok esetében a folyóirat szerkesztőjének a jelölése elmarad. Idegen nyelvű műre történő hivatkozás esetén ugyanazon adatokat, ugyanazon sorrendben kell közölni, mint a magyar nyelvű alkotás esetében. Az eltérés csupán annyi, hogy a cím magyar fordítását szögletes zárójelben közöljük az eredeti nyelvű cím után. A bibliográfia tétel többi elemének a fordítása nem szükséges. Az idegen nyelvű címet kurziváljuk. Amennyiben idegen nyelvű műről magyarra fordított alkotásra hivatkozunk a szerző neve után a magyar nyelvű cím következik kurziválva, majd – szögletes zárójelben – a mű idegen nyelvű címe. Ezután pedig a „Ford.” rövidítés után a fordító neve. A hivatkozás többi része mindenben megegyezik a magyar nyelvű alkotásokéval. Gyűjteményes kötetek és periodikumok címeit általában nem fordítjuk le. Ezen kiadványban közzé tett alkotások címei esetében pedig ugyanúgy kell eljárni, mint a monográfiáknál.

- Mű címét követően kerül sor a **kiadás helyének** a feltüntetésére. A kiadás helyének – amely minden esetben a településnév – feltüntetését vesszővel zárjuk. Amennyiben a kiadványon nem szerepel a kiadás helye, ezt aényt a latin *sine loco* = *hely nélkül* kifejezés rövidítésével *s. l.* jelöljük. Periodikum esetében a kiadás helyének feltüntetése elmarad. A periodikum kurzivált neve után, vesszőt követően, majd zárójelben a kiadás évszámának a feltüntetése következik. Kéziratokra történő hivatkozások esetében a szerző és a cím után a kézirat jellegének (disszertáció, dokumentáció, kézirat, kandidátusi értekezés stb.) a rögzítése történhet. A kézirat jellegének jelölése után zárójelben jelölhető az intézmény neve, ahol a kézirat készült. Ezt követi a „Kézirat.” megjegyzés után a létrehozás helységének, majd a létrehozás évének a jelölése.

- A kiadás helyét követi a hivatkozásban a **kiadás évszáma**. A kiadás évszáma után – ugyanúgy, mint a kiadás helye után – vesszőt írunk. Amennyiben a műben nem tüntették fel a kiadás idejét, azt latin *sine anno* = *év nélkül* kifejezés rövidített változatával *s. a.* kell helyettesíteni. Kéziratok esetében a kézirat létrehozásának évszámát – a létrehozás helységének jelölését követően – rögzítjük. Periodikumok esetében a kiadás évszámát követően a folyóirat számát jelöljük arab számmal pl. (1996) 1. sz. Amelyik periodikumon feltüntetjük ott az évfolyamszámot is jelölni kell. Ebben az esetben a periodikum címe utáni vesszőt követően az évfolyam római száma következik ponttal és az évfolyam szó rövidítésével „évf.,” majd a kiadás évszáma zárójelben és a lapszám arab számmal és ponttal, utána pedig a szám szó rövidítése sz.

- A hivatkozások bibliográfiai adataiban a következő elem a **kiadó** jelölése. A kiadó neve után vesszőt teszünk. Periodikumok esetében a kiadót nem jelöljük. Kéziratok esetében a kiadó feltüntetésére értelemszerűen nem kerülhet sor. Amennyiben a műben nem szerepel a kiadó, azt a latin *sine nomine* = *kiadó nélkül* kifejezés rövidített változatának *s. n.* kell helyettesíteni.

- A hivatkozások végén az **oldalszámok** állnak. Amennyiben a hivatkozást sorozatcím zárja a sorozatcím ferde zárójele után következnek az oldalszámok. Az oldalszámok jelölésére a latin *pagina* szó rövidítését *p.* használjuk. Az oldalszámok tekintetében hivatkozhatunk egy oldalra pl. 45. p. vagy egy intervallumra pl. 65–78. p.

- **Újra hivatkozásnál** a latin *opus citatum* = *idézett mű* rövidítését *op. cit.* használjuk. Újra hivatkozásoknál a szerző vagy szerkesztő vezetéknevét követően, kettőspont után következik az *op.cit.* ha a teljes műre hivatkozunk. Amennyiben meghatározott oldalak képezik a hivatkozás tárgyát, az oldalakat kell feltüntetni az *op.cit.* után ugyanúgy, mint az előző hivatkozásnál. Ha az újra hivatkozott művön nem tüntették fel sem a szerzőt, sem a szerkesztőt, a cím rövidített változatát használjuk. Ugyanazt a rövidített címet használjuk, de már a szerző vezetékneve után az *op.cit.* jelölés helyett, ha a szerzőnek több művére hivatkozunk újra. Amennyiben két egymást követő jegyzetben ugyanarra a műre hivatkozunk a latin *loco citato* = *ugyanott* kifejezés rövidített változatát *loc. cit.* használjuk. Pl. *loc. cit.* 23. p. Ha két egymást követő jegyzetben ugyanannak a szerzőnek két különböző művére hivatkozunk akkor a latin *idem* (*nőnemenben*) *eadem* = *ugyanő* rövidítést használjuk a szerző neve helyett. Utalások esetében a *vesd össze* kifejezés rövidített változatát *v. ö.* használjuk. Ha például valaki a 19. jegyzetben az 5. sz. jegyzetre utal, akkor a 19. v. ö. 5. jegyzettel rövidítést használja. A kéziratokkal szembeni igényekben rögzített rövidítések mellett alkalmazott rövidítések oldását a hivatkozások végén jelmagyarázat formájában kell feloldani. Ebbe kerülhetnek bele a rövidített címek is.

- **Jogszabályra hivatkozásnál** az adott jogszabály évszáma és száma mellett kérjük feltüntetni a jogszabály pontos címét is.

- **Ha a hivatkozott anyag az Internetről vagy más, publikus hálózatról származik vagy azon is elérhető**, akkor az adott elérési utat teljes formában, (pl. <http://www.domain.net/cikk.htm>) a hivatkozás legvégén, a „Web:” megjegyzés kezdettel kérjük feltüntetni. Egy hivatkozás esetén több webhely is feltüntethető, vesszővel elválasztva. Az internetes adatok önmagukban nem elégségesek és nem helyettesíthetők a klasszikus bibliográfiai adatokkal.

11. A kéziratokat Microsoft Word program szerint számítógéplemezen rögzítve, és egy printelt példányban, vagy az email címünkre küldve fogadjuk el.

12. Kiemelés vastagítással történik.

13. A szerzőkről szerzői jegyzék készül, amely az impresszum mellett kerül feltüntetésre. Ezért kérjük, hogy a szerzők a „szerzői űrlapot” érelemszerűen kitöltve juttassák el a szerkesztőség címére. A szerzőknek lehetőségük nyílik arra is, hogy úgynevezett írói álnéven jelentessék meg alkotásukat. Nem publikus célzattal – a szerkesztőség számára – ebben az esetben is kérjük a szerző vezeték és keresztnévének a feltüntetését. A szerzőkkel való kapcsolattartás lehetősége érdekében kérjük a szerzők telefon- és faxszámait, illetve az email és posta címeit pontosan feltüntetni.

14. A szerzőknek a szerkesztőség szerzői honoráriumot nem fizet. A szerzők alkotásuknak a szerkesztőséghez küldésével elfogadják, hogy művük a kiadványban megjelenjen.

SZERZŐI ŰRLAP

A szerzői űrlap kitöltését azért kéri periodikánk szerkesztősége, hogy zökkenőmentes kapcsolatot tartasson a szerzőkkel. A szerzők által feltüntetett rangokat fogja a periodika közölni, ha azok relevánsak a szerzői űrlapon rögzített címek típusaival. A periodikában a szerzők rangjai kizárólag a szerzőket felsoroló jegyzékben kerülnek feltüntetésre. Az űrlap kitöltése a későbbi esetleges jogviták tekintetében is fontos, hiszen a periodikáknak nem áll módjában szerzői honorárium fizetése.

Név :

Írói álnév :

Tanulmány címe :

Lakcím :

Telefon : Fax :

Mobil : E-mail :

Munkahely neve :

Munkahely címe :

Telefon : Fax :

A nevem mellett az alábbi rangok, címek, fokozatok feltüntetéséhez járulok hozzá:

Rendfokozat* :

Tudományos fokozat* :

Oktatói fokozat* :

Tudományos közéletben betöltött tisztségek :

Kitüntetések** :

Tanulmányom közlését térítésmentesen biztosítom a Rendvédelem-történeti Füzetek számára. Engedélyem a magyar nyelvű kiadásra vonatkozik, amely a periodikában vagy az ahhoz kapcsolódó kiadványokban több ízben is megjelenhet, szerzői honoráriumról véglegesen és visszavonhatatlanul lemondok.

Kelt:, 20.....

.....
aláírás

* Több rendfokozatot, illetve tudományos és oktatói fokozatot abban az esetben közlünk, ha azok több tudományágban születtek, illetve több intézményhez kapcsolódnak.

** A periodika fenntartója – Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság – által a szerző számára adományozott kitüntetések a szerkesztőség automatikusan feltünteti, mivel azok a rendvédelem-történet műveléséhez kapcsolódóan kerültek adományozásra.

SZERZŐI ADATLAP

Név :

Postacím :

Telefon : Fax :

Mobil : E-mail :

Szi. :

Iv. :

Nyt. :

Tf. :

Of. :

Tsz. :

Tkf. :

K. :

Ho. :

W. :

Hozzájárulok ahhoz, hogy az adatlapban szereplő adataim – az elérhetőségeim kivételével – publikálásra kerüljenek.

Kelt:, 20.....

.....
aláírás

Jelmagyarázat: Szi. = Születés ideje; Iv. = Iskolai végzettsége (legmagasabb); Nyt. = Nyelvtudása (elégséges a beszélt nyelv feltüntetésével); Tf. = Tudományos fokozata (Tudományáganként a legmagasabb fokozat a tudományág feltüntetésével. Függetlenül a jelenleg hatályos jogi szabályozástól, tudományos fokozatként kérünk feltüntetni minden tudományos rangot, amelyet nem diplomaszerezési eljárás keretében szereztek); Of. = Oktatási fokozat (A legmagasabbat kérjük feltüntetni); Tsz. = Tagságok szervezetekben; Tkf. = Tudományos közéleti tisztségek; K. = Kitüntetései; Ho. = Hobbijai; W. = saját, személyes weboldala.

Amennyiben az űrlapon szereplő egyes rovatok terjedelme szükségesnek bizonyulna tetszés szerinti pótlap csatolható.

Összesített tartalom

A rendvédelem fejlődése a XIX–XX. században

I. évf. (1991) 1. sz.

URBÁN Aladár: Az 1848/49-es szabadságharc rendvédelmi testületei. 7. p.
ZACHAR József: Az Osztrák-Magyar Monarchia örökös tartományinak rendvédelmi testületei. 17. p.
PARÁDI József: A dualista Magyarország rendvédelmi testületei és az önkormányzatok kapcsolata. 30. p.
SAKÁLY Sándor: Néhány gondolat a volt Magyar Királyi Csendőrségről. 38. p.
MOKÁNY József: Elméleti és tudományos igényű tevékenység a magyar rendvédelmi szerveknél 1867–1945. 45. p.

A rendvédelem-történet kutatásának, feldolgozásának és oktatásának időszerű kérdései

I. évf. (1991) 2. sz.

KIRÁLY Béla: A hadtörténelmi oktatás bevezetése az Egyesült Államokban és az amerikai hadtörténelem néhány kiemelkedő eseménye. 7. p.
SZABÓ Miklós: A hadtörténelem oktatásának helyzete és feladatai a magyar honvédség katonai tanintézeteinél. 21. p.
KESERŰ István: A Szemere Bertalan Rendvédelem-történeti Társaság és a rendvédelem-történeti oktatás. 25. p.
PARÁDI József: A rendvédelem-történeti tantárgy a Rendőrtiszti Főiskola oktatási rendszerében és a rendvédelem-történeti kutatás jövőbeni feladatai. 29. p.
ÓRY Károly: A helyes magyarság- és nemzettudat kialakításának lehetőségei a rendőrtiszti képzésben. 37. p.
TÓTH Tihamér: A rendvédelem intézményrendszerének kialakulása és fejlődése. 41. p.

Tradicció és korszerűség

II. évf. (1992) 3. sz.

URBÁN Aladár: Tervek és eredmények az 1848/49-es forradalom és szabadságharc idején az önálló magyar rendvédelmi szervek létrehozására. 11. p.
PARÁDI József: A dualizmus közrendvédelmi szerveinek jellemzői és tevékenységük tapasztalatai. 21. p.
SAKÁLY Sándor: A két világháború közötti rendvédelmi szervek tevékenységének néhány jellemzője. 29. p.
KESERŰ István: A rendvédelmi szervek a második világháború idején és az azt követő években. 35. p.
BOBÁK Artúr: A rendőrség és a Határőrség testületi napjainak alternatívái. 43. p.
KORINEK László: A korszerűség kérdése rendvédelmi szerveink fejlesztésében. 49. p.
CSEREI Attila: Gondolatok a rendvédelmi testületek etikai hagyományairól (1867–1945). 57. p.
ZACHAR József: Tradíció és folyamatosság az osztrák rendvédelmi szerveknél. 65. p.
HEGEDŰS Antal: Dél-magyarországi falurendészet 1848 előtt. 75. p.
ÓRY Károly: Rendvédelem-történeti oktatás a Rendőrtiszti Főiskolán. 81. p.
SÁNDOR Vilmos: Történelmi szemlélet a jövőendő határőrtiszti nemzedék felsőfokú képzésében. 87. p.
MOCsÁRI Sándor: Hagyományok és tapasztalatok felhasználása a rendőrtiszthelyettes képzésben. 91. p.

A dualista Magyarország rendvédelme

III. évf. (1993) 4. sz.

KESERŰ István: Történelmi hűséggel. Társaságunk hároméves útja. 3. p.
ZACHAR József: A politikai irányzatok rendvédelmi koncepciói a dualizmus korában. 8. p.
PARÁDI József: A magyar királyi határrendőrség, a magyar határőrizet szakmai vezető testülete. 21. p.

SAKÁLY Sándor: A magyar királyi csendőrség, az első központosított magyar közbiztonsági őrtestület. 51. p.
BOTOS János: A belügyi tárca szerepe a magyar rendvédelem irányításában. 59. p.
MEZEY Barna: A modern magyar polgári büntetőügy alapjainak kialakítása a dualizmus első éveiben. 70. p.
SUBA János: A dualista Magyarország államhatárának változása 1868–1918 között. 87. p.
BENCZE László: Osztrák rendteremtés a forradalom leverése után. 102. p.
KESERŰ István: A rendvédelmi szervek tisztii utánpótlása és tisztképzése a dualizmus időszakában. 109. p.
BORSI József: „A közszolgálati ágak legterheobbike...” Rendőrségkép a századforduló magyar sajtójában. 126. p.
FORRÓ János: A csendőrség története. A csendőr őrs. 132. p.
LUGOSI József: A rendvédelmi testületek fegyverei 1868–1918. 152. p.
SÁGVÁRI György: Csendőr és rendőr egyenruhák a dualizmus-kori Magyarországon. 161. p.
SALAMON Iván: A pénzügyőri egyenruha történetéből 1868–1947. 170. p.
SZIKINGER István: A rendvédelem jogi szabályozása a dualizmus korában. 187. p.

Háború, forradalom, Trianon

IV. évf. (1994) 5. sz.

MEZEY Barna: A kivételes hatalom. 4. p.
ZACHAR József: Az osztrák-magyar haderő rendfenntartó szerepe az első világháború idején. 7. p.
PARÁDI József: Áttérés a háborús határőrizetre az első világháború előtt. 13. p.
HESZTERA, Franz: Die Kommandostrukturen der Gendarmerie von 1850 bis 1993. 18. p.
HESZTERA, Franz: A csendőrség parancsnoklási rendszere 1850 és 1993 között. 28. p.
SUBA János: A trianoni országhatárok kitérésének politikai és technikai kérdései. 61. p.
BACSA Gábor: A magyar-jugoszláv (S.H.S.) határmegállapító bizottság működése 1921–1924. 65. p.
ZSIGA Tibor: A trianoni békeszerződés revíziója Nyugat-Magyarországon. 71. p.
ERNYES Mihály: A közrend és a közbiztonság helyzete Baranya megyében a szerb megszállás idején. 74. p.
HEGEDŰS Róbert: A magyar biztonságpolitika 1912–1925. 76. p.
BOTOS János: A Belügyminisztérium tevékenységének főbb jellemzői 1912 és 1926 között. 80. p.
KESERŰ István: A rendvédelmi szervek újjászervezése és tevékenysége az első világháború és a forradalmak után (1919–1924). 83. p.
KOMÁROMI Gábor: A Magyar Királyi Csendőrség szervezeti változásai 1919 és 1925 között. 90. p.
SAKÁLY Sándor: Egy életút vázlata – Osváth László. 92. p.

A két világháború közötti Magyar Királyság rendvédelme

V. évf. (1995) 6. sz.

BACSA Gábor: Határrend és határforgalom Magyarország déli határán (1921–1941). 5. p.
BONHARDT Attila: Egy rendvédelmi szerv mögé rejtett honvédségi alakulat rövid története (A M. Kir. Államrendőrség központi újonciskolája). 12. p.
BOTOS János: A Magyar Királyi Belügyminisztérium és egy klasszikus belügyminiszter a két világháború között. 16. p.

VARRÓ István. Rádióközvetítés az ungvári csendőriskolából: „Székely fiúkból nevelik a fiatal magyar csendőröket” – közvetítés az ungvári csendőriskolából. 212. p.

A rendvédelmi szakképzés története

XIII. évf. (2007) 16. sz.

- BACSA Gábor:** A rendőrképzés 1945–1950. 7. p.
BENCsik Péter: A kisebb határszéli forgalom Magyarországon és a szomszédos államok közt, 1898–1941. 15. p.
BERKI Imre: Az 1956–57 évi sortűzek rövid története. 25. p.
BODA József: A nemzetközi oktatás és képzés története a magyar rendvédelmi szerveknél. 33. p.
BOTOS János: A Belügyminisztérium tevékenységének főbb jellemzői 1912–1926 között. 52. p.
ERNYES Mihály: A rendvédelmi szakkifejezések múltja. 56. p.
GÁSPÁR László: A határőrség képzési rendszerének változásai 1945–1956. 65. p.
KISS István Géza: A Magyar királyi Pénzügyőrség lökésképzése. 71. p.
NAGY Ákos Péter: A budapesti Rendőrtiszti Főiskola. 77. p.
NAGY György: A rendvédelem és a tudomány. 85. p.
PARÁDI József: Rendvédelmünk képzési és képesítési rendszere 1867–1945. 90. p.
PARÁDI József: A magyar rendőrtisztképzés tradíciói 1867–1945. 94. p.
PARÁDI József: A csendőrtisztképzés és a fizetési osztályba sorolt állami alkalmazottak szakvizsgarendszere. 100. p.
ifj. PERJÉSI György: A Magyar Királyi Csendőrség létszámalakulása 1938–1945. 105. p.
SÁGI Zoltán: Egyenruha, mint tradíció a magyar rendőrségnél. 107. p.
SUBA János: A Magyar Királyi Csendőrség létszámának tervezett felemelése 1918-ban. 113. p.
SUBA János: A magyar katonai vezetés elképzelése a határbiztosító csapatok megszervezésére 1918-ban. 121. p.
SUBA János: Honvédelmi határszolgálat. 128. p.
VARRÓ István Tamás: Hatvan éves a Magyar Királyi Csendőrség. 140. p.

A rendvédelem humán viszonyai

XIV. évf. (2008) 17. sz.

- GÁSPÁR László:** A kommunista párt káderpolitikájának érvényesítése a határőrségnél 1945–1956. 13. p.
ILLÉSFALVI Péter: A németek által megszállt Bánság helyzete 1941-ben, a Magyar Királyi Csendőrség Központi Nyomozó Parancsnokságának jelentései alapján. 19. p.
KÁLMÁN Zsolt: A Magyar Királyi Csendőrség tevékenysége Somogy vármegyében a megalakulástól 1903-ig. 26. p.
NAGY György: A Határrendőrség humán viszonyai 1945–1946. 37. p.
PARÁDI József: Visszontválasz FINSZTER Géza: „Honvédelem – Rendvédelem” válaszcikkére. 51. p.
PARÁDI József: A magyar rendvédelem személyi állományának szociális viszonyai 1867–1945. 57. p.
SÁGI Zoltán: A rendőrség egyenruházata a II. világháború befejezésétől a rendszerváltásig. 65. p.
SUBA János: A határkijelölés humán faktora a XIX–XX. században. 74. p.
SUBA János: A magyar katonai közigazgatás elvei és szervezete a visszatért területeken 1938–1941. 84. p.
TURCSÁNYI Károly – HEGEDŰS Ernő: Légideszant alakulatok alkalmazásának történelmi előzményei a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni harcban. 97. p.
VEDÓ Attila: Magyarország államhatárának jelölése 1867–1918. 105. p.
ZEIDLER Sándor: A magyar rendőri rangok fejlődéstörténete a kiegyezéstől az ezredfordulóig. 116. p.

Karhatalmi feladatok a bűnmegelőzés és a békefenntartás szolgálatában Európában a XIX–XX. században

XV. évf. (2008) 18. sz.

- BALLA Tibor:** A Magyar Királyi Honvéd Lovasság karhatalmi célú alkalmazása a dualizmusban. 13. p.
FAZAKAS László: Karhatalmi feladatok az Országház épületében és közvetlen környezetében. 16. p.
HEGEDŰS Ernő: Azonos típusú repülőeszközök alkalmazása rendvédelmi és honvédelmi célokra. 20. p.
OLASZ György – PARÁDI József – ZEIDLER Sándor: A magyar állami rendvédelmi testületek katonai rendfokozati rendszerei a kiegyezéstől az ezredfordulóig. 29. p.
PARÁDI Ákos: A magyar rendvédelem civil szerveződése 1867–1945. 64. p.
PARÁDI József: Rendőrség a magyar határőrizetben. ... 88. p.
PARÁDI József: A magyar rendvédelem fejlesztési reformjai a XIX. század második felétől a XX. század közepéig. 98. p.
PERÉNYI Roland: Az utca rendje. Rendőri térfigyelés a századfordulás Budapesten. 113. p.
SIMON F. Nándor: A Munkásőrség karhatalmi feladatai. 125. p.
SUBA János: Karhatalmi formációk Magyarországon 1918–1920. 131. p.
SUBA János: A katonai rendőrség felállítása a hátszágban 1917-ben. 143. p.
VEDÓ Attila: Magyarország államhatárainak megjelölése 1918–1947. 156. p.

Másfél évtized nemzeti rendvédelem-történetünk kutatásának szolgálatában

XVI. évf. (2009) 19. sz.

- BALLA Tibor:** Katonai alakulatok karhatalmi bevetései Magyarországon 1918-ban. 13. p.
ERNYES Mihály: Szerb impérium Baranyában 1918–1921. 18. p.
FORRÓ János – HIBÁCSKÓ Ferenc: Adalékok a karhatalom történetéhez. 51. p.
KÁLMÁN Zsolt: Somogy vármegye bűnüldözési tapasztalatai a kiegyezéstől az I. vh-ig. 60. p.
PARÁDI József: A csendőrség magyarországi története. 64. p.
PARÁDI József: A rendvédelem védelmében. 89. p.
SOM Krisztián: A Magyar Királyi Folyamőrség (határ)átléptetőbélyegzői. 100. p.
SUBA János: Magyarország területi integritásának helyreállítása 1919–1920. 105. p.
SUBA János: Magyarország trianoni határainak térképei 1920–1925. 114. p.
TURCSÁNYI Károly – HEGEDŰS Ernő: Légideszant alakulatok rendvédelmi szerepkörben. 123. p.
Károly TURCSÁNYI – Ernő HEGEDŰS: Airborne troops in the context of public security. 130. p.
VEDÓ Attila: Magyarország államhatárának megjelölése 1947-től napjainkig. 137. p.

A XIX–XX. századi magyar forradalmak hatása a nemzeti rendvédelmi rendszerünkre

XVII. évf. (2009) 20. sz.

- BENCsik Péter:** A határforgalom főbb statisztikai jellemzői Magyarországon 1901–1915. 13. p.
FORRÓ János. Csendőrségtörténeti kutatásaim tapasztalatai. 38. p.
JAKUS János: Az államhatár biztosításának problémái az ötvenes évek elején. 44. p.
KÓSA László: A rendőrség és a határőrség együttműködése csapaterő alkalmazásával Somogy megyében. 54. p.

- NAGY György:** A magyar határforgalom ellenőrzésének sajátosságai 1945-2005. 58. p.
NAGY László: A magyar Rendőrség-történeti Múzeum története. 79. p.
PARÁDI József: Tények és érzelmek egy hajdani magyar rendvédelmi testület története kapcsán. 93. p.
PARÁDI József: A XIX–XX. századi magyar forradalmak rendvédelme. 100. p.
SUBA János: A magyar-román határ „pontosítása” ... 108. p.
SUBA János: Magyarország határán létesített műszaki zárak felszámolása 1956-ban. 115. p.
TURCSÁNYI Károly – HEGEDŰS Ernő: A magyar és a szovjet légideszant- és légiszállító csapatok tevékenysége az 1956-os forradalomban. 120. p.
VEDÓ Attila: A '90-es évek politikai változásainak hatása határmegjölésünkre és határjeleinkre. 129. p.

A rendvédelem fejlődése a XIX–XX. században

XVIII. évf. (2010) 21. sz.

- BODA József:** A rendvédelmi békefenntartás humán története. 13. p.
FORRÓ JÁNOS: Cigányság és közbiztonság Székesfehérvárott 1867–1945. 24. p.
GÁSPÁR László: A magyar határőrizet változásai 1945–1956. 27. p.
HEGEDŰS Ernő: Katonai erők rendvédelmi szerepkörben. Légideszant alakulatok a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni harcban. 43. p.
KÖVESI LÁSZLÓ: Az Első Rendőri Kiegészítő Nyugdíjpénztár elődszervezetei. 54. p.
NAGY György: Határőrség 1957–2007. 57. p.
PARÁDI József: A dualizmus kori magyar rendvédelem. 66. p.
PARÁDI József: A két világháború közötti Magyar Királyság rendvédelme. 85. p.
PARÁDI József: A Magyar Királyság határrendőrsége. 101. p.
SIMON F. Nándor: A Munkásőrség létrehozása. 117. p.
SUBA János: Az Országos Hadigondozó Hivatal. 123. p.
SUBA János: A Védhírszerzőszolgálat kiépítése. 140. p.

0.21N.13-23P" 10.31627/RTF.XVIII.2010.21N.13-23P